

ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΕΣ ΤΩΝ
ΠΡΟΕΔΡΩΝ ΤΗΣ
ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ

ΓΚΟΡΝΤΟΝ ΧΙΝΚΛΥ

ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΕΣ ΤΩΝ ΠΡΟΕΔΡΩΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ
ΓΚΟΡΝΤΟΝ ΧΙΝΚΛΥ

Έκδοση της
Εκκλησίας του Ιησού Χριστού των Αγίων των Τελευταίων Ημερών
Σωλτ Λέηκ Σίτυ, Γιούτα

Βιβλία της σειράς *Διδασκαλίες των Προέδρων της Εκκλησίας*

Διδασκαλίες των Προέδρων της Εκκλησίας: Τζόζεφ Σμιθ (αριθμός είδους: 36481)
Teachings of Presidents of the Church: Brigham Young (35554)
Teachings of Presidents of the Church: John Taylor (35969)
Teachings of Presidents of the Church: Wilford Woodruff (36315)
Διδασκαλίες των Προέδρων της Εκκλησίας: Λορέντζο Σνόου (36787)
Teachings of Presidents of the Church: Joseph F. Smith (35744)
Teachings of Presidents of the Church: Heber J. Grant (35970)
Διδασκαλίες των Προέδρων της Εκκλησίας: Τζωρτζ Αλμπερτ Σμιθ (36786)
Teachings of Presidents of the Church: David O. McKay (36492)
Διδασκαλίες των Προέδρων της Εκκλησίας: Τζόζεφ Φιλντινγκ Σμιθ (36907)
Teachings of Presidents of the Church: Harold B. Lee (35892)
Teachings of Presidents of the Church: Spencer W. Kimball (36500)
Διδασκαλίες των Προέδρων της Εκκλησίας: Έζρα Ταφτ Μπένσον (08860)
Διδασκαλίες των Προέδρων της Εκκλησίας: Χάουαρντ Χάντερ (08861)
Διδασκαλίες των Προέδρων της Εκκλησίας: Γκόρντον Χίνκλυ (08862)

Για να αποκτήσετε αντίτυπα από αυτά τα βιβλία, πηγαίνετε στο τοπικό σας κέντρο διανομής ή επισκεφθείτε το store.lds.org. Τα βιβλία είναι επίσης διαθέσιμα σε ηλεκτρονική μορφή στο LDS.org και στην εφαρμογή κινητού Βιβλιοθήκη Ευαγγελίου.

Τα σχόλια και οι προτάσεις σας σχετικά με αυτό το βιβλίο θα εκτιμηθούν. Παρακαλούμε υποβάλλετε τα προς:

Curriculum Development
50 East North Temple Street
Salt Lake City, UT 84150-0024 USA
Ηλεκτρονικό ταχυδρομείο: pth-development@ldschurch.org

Παρακαλούμε δώστε το όνομα, τη διεύθυνση, τον τομέα και τον πάσοαλό σας. Φροντίστε να συμπεριλάβετε τον τίτλο του βιβλίου. Κατόπιν, αναφέρετε τα σχόλια και τις προτάσεις σας σχετικά με τα δυνατά σημεία του βιβλίου και τους τομείς για πιθανή βελτίωση.

© 2016 υπό Intellectual Reserve, Inc.

Διατηρούνται όλα τα δικαιώματα.

Printed in Germany

Έγκριση αγγλικού κειμένου: 3/11

Έγκριση μετάφρασης: 3/11

Μετάφραση του *Teachings of Presidents of the Church: Gordon B. Hinckley*

Greek

08862 133

Περιεχόμενα

Περιεχόμενα	iii
Εισαγωγή	vii
Ιστορική σύνοψη	xi
Η ζωή και η διακονία του Γκόρντον Χίνκλυ	1
1 Η αποκατάσταση του Ευαγγελίου – η αγγή μιας λαμπρότερης ημέρας	51
2 Μία σημαία προς τα έθνη, ένα φως προς τον κόσμο	65
3 Καλλιεργώντας μια συμπεριφορά ευτυχίας και ένα πνεύμα αισιοδοξίας	79
4 Η κληρονομιά πίστης και θυσίας των πρωτοπόρων	93
5 Θυγατέρες του Θεού	109
6 Τι δυνατό πράγμα είναι η προσευχή	123
7 Οι ψίθυροι του Πνεύματος	135
8 Κοιτάζουμε προς τον Χριστό	145
9 Το πολύτιμο δώρο της μαρτυρίας	159
10 Γαλουχώντας την αιώνια σύμπραξη του γάμου	173
11 Σπίτι – η βάση μίας ενάρετης ζωής	187
12 Υπακοή: Απλώς ζήστε το Ευαγγέλιο	201
13 Ειρήνη και ικανοποίηση μέσω της εγκόσμιας αυτοδυναμίας	215
14 Να χάσουμε τον εαυτό μας στην υπηρεσία των άλλων	227
15 Η Αγία Ιεροσύνη	239
16 Η δύναμη του Βιβλίου του Μόρμον	253
17 Συνεχίστε τη μεγάλη διαδικασία της μάθησης	265
18 Αρετή – ο ακρογωνιαίος λίθος στον οποίο κτίζουμε τη ζωή μας	279
19 Η ηγεσία της Ιεροσύνης στην Εκκλησία του Ιησού Χριστού	291
20 Συντροφιά με όσους δεν είναι του δόγματός μας	305
21 Το θαύμα του ιεραποστολικού έργου των τελευταίων ημερών	317

22 Προσεγγίζοντας με αγάπη τους καινούργιους νεοφώτιστους και τα λιγότερο ενεργά μέλη	331
23 Οι ευλογίες του Αγίου Ναού.	345
24 Η Εξιλέωση του Ιησού Χριστού: Διαθέσιμη για όλους τους ανθρώπους, έχει επίδραση για τον καθέναν από εμάς προσωπικά.	359
25 Προχωρήστε με πίστη	373
Κατάλογος απεικονίσεων	385
Ευρετήριο	387

James M. ...

Εισαγωγή

Η Πρώτη Προεδρία και η Απαρτία των Δώδεκα Αποστόλων έχουν καθιερώσει τη σειρά *Διδασκαλίες των Προέδρων της Εκκλησίας*, προκειμένου να σας βοηθήσει να πλησιάσετε κοντύτερα τον Επουράνιο Πατέρα και να εμβαθύνετε την κατανόησή σας για το αποκατεστημένο Ευαγγέλιο του Ιησού Χριστού. Καθώς η Εκκλησία προσθέτει τόμους σε αυτήν τη σειρά, θα αποκτήσετε μία συλλογή από βιβλία-παραπομπές του Ευαγγελίου για το σπίτι σας. Αυτά τα βιβλία έχουν σχεδιασθεί να χρησιμοποιούνται για προσωπική μελέτη και ως πηγή διδασκαλίας. Επίσης μπορούν να σας βοηθήσουν να προετοιμάσετε μαθήματα οικογενειακής βραδιάς, να προετοιμάσετε άλλα μαθήματα ή ομιλίες και να απαντήσετε σε ερωτήσεις σχετικά με τις διδαχές της Εκκλησίας.

Το βιβλίο αυτό παρουσιάζει τις διδασκαλίες του Προέδρου Γκόρντον Χίνκλυ, ο οποίος υπηρέτησε ως Πρόεδρος της Εκκλησίας του Ιησού Χριστού των Αγίων των Τελευταίων Ημερών από τις 12 Μαρτίου του 1995 έως τις 27 Ιανουαρίου του 2008.

Προσωπική μελέτη

Καθώς μελετάτε τις διδασκαλίες του Προέδρου Γκόρντον Χίνκλυ, κατόπιν προσευχής επιζητήστε την έμπνευση του Αγίου Πνεύματος. Οι ερωτήσεις στο τέλος κάθε κεφαλαίου θα σας βοηθήσουν να συλλογισθείτε, να καταλάβετε και να εφαρμόσετε τις διδασκαλίες του Προέδρου Χίνκλυ. Οι παρακάτω ιδέες μπορεί επίσης να σας βοηθήσουν:

- Γράψτε σκέψεις και συναισθήματα που σας έρχονται από το Άγιο Πνεύμα καθώς μελετάτε.
- Υπογραμμίστε περικοπές που θέλετε να θυμάστε. Σκεφθείτε το ενδεχόμενο να αποστηθίσετε αυτές τις περικοπές ή να τις σημειώσετε στις γραφές σας, δίπλα σε σχετικά εδάφια.

- Διαβάστε ένα κεφάλαιο ή μία περικοπή περισσότερο από μία φορά, ούτως ώστε να το/την καταλάβετε πιο βαθιά.
- Κάντε τέτοιου είδους ερωτήσεις στον εαυτό σας: «Πώς οι διδασκαλίες του Προέδρου Χίνκλυ αυξάνουν την κατανόησή μου των αρχών του Ευαγγελίου;» ή «Τι θέλει ο Κύριος να μάθω από αυτές τις διδαχές; Τι θέλει να κάνω;»
- Κάνετε ερωτήσεις στον εαυτό σας πώς οι διδασκαλίες σε αυτό το βιβλίο μπορούν να σας βοηθήσουν με προσωπικές δυσκολίες και ανησυχίες.
- Μοιρασθείτε όσα μαθαίνετε με μέλη της οικογένειάς και φίλους.

Διδάσκοντας από αυτό το βιβλίο

Οι ακόλουθες κατευθυντήριες γραμμές θα σας βοηθήσουν να διδάξετε από αυτό το βιβλίο, είτε στο σπίτι είτε στην εκκλησία.

Προετοιμασθείτε να διδάξετε

Επιζητήστε την καθοδήγηση του Αγίου Πνεύματος καθώς προετοιμάζεσθε να διδάξετε. Μελετήστε το κεφάλαιο για να είστε βέβαιοι για την κατανόησή σας των διδασκαλιών του Προέδρου Χίνκλυ, και προσευχόμενοι επιλέξτε τις διδασκαλίες που αισθάνεστε ότι θα είναι πιο χρήσιμες.

Μπορείτε, αν θέλετε, να ενθαρρύνετε εκείνους που διδάσκετε να μελετήσουν μόνοι τους το κεφάλαιο και να δώσουν ιδιαίτερη προσοχή στο τμήμα «Προτάσεις για μελέτη και διδασκαλία» στο τέλος του κεφαλαίου.

Παροτρύνετε τη συζήτηση σχετικά με τις διδασκαλίες του Προέδρου Χίνκλυ

Καθώς διδάσκετε από αυτό το βιβλίο, προσκαλέστε τους άλλους να αναφέρουν τις σκέψεις τους, να κάνουν ερωτήσεις και να διδάξουν αλλήλους. Όταν συμμετέχουν ενεργώς, θα είναι πιο προετοιμασμένοι να μάθουν και να λάβουν προσωπική αποκάλυψη.

Δώστε τη δυνατότητα να συνεχίζονται οι καλές συζητήσεις παρά να προσπαθείτε να καλύψετε όλες τις διδασκαλίες. Καθοδηγήστε τη συζήτηση για να βοηθήσετε τους συμμετέχοντες να διαβάσουν τις διδασκαλίες του Προέδρου Χίνκλυ και να ανακαλύψουν τρόπους με τους οποίους να εφαρμόσουν εκείνες τις διδαχές στη ζωή τους.

Οι ερωτήσεις στο τέλος κάθε κεφαλαίου είναι πολύτιμες πηγές για να παροτρύνετε τη συζήτηση. Μπορείτε επίσης να αναπτύξετε τις δικές σας ερωτήσεις ειδικώς για εκείνους που διδάσκετε. Μερικές ιδέες για να παροτρύνετε τη συζήτηση παρέχονται παρακάτω:

- Ζητήστε από τους συμμετέχοντες να αναφέρουν τι έχουν μάθει από την προσωπική τους μελέτη του κεφαλαίου.
- Αναθέστε επιλεγμένες ερωτήσεις στο τέλος του κεφαλαίου σε άτομα ή σε μικρές ομάδες. Ζητήστε από τους συμμετέχοντες να αναζητήσουν στο κεφάλαιο διδασκαλίες σχετικές με τις ερωτήσεις. Κατόπιν ζητήστε τους να αναφέρουν τις σκέψεις και τις εσώτερες γνώσεις τους.
- Διαβάστε μαζί κάποιες από τις διδασκαλίες του Προέδρου Χίνκλυ στο κεφάλαιο. Ζητήστε από τους συμμετέχοντες να αναφέρουν παραδείγματα από τις γραφές και από τις δικές τους εμπειρίες που έχουν σχέση με αυτές τις διδασκαλίες.
- Ζητήστε από τους συμμετέχοντες να επιλέξουν ένα τμήμα και να το διαβάσουν σιωπηλώς. Ζητήστε τους να συγκεντρωθούν σε ομάδες δύο ή τριών ατόμων που επέλεξαν το ίδιο τμήμα και να συζητήσουν τι έμαθαν.

Παροτρύνετε την εφαρμογή και την αναφορά

Οι διδασκαλίες του Προέδρου Χίνκλυ θα έχουν περισσότερο νόημα όταν άτομα τις εφαρμόζουν στη ζωή τους και τις αναφέρουν στους άλλους. Μπορείτε, αν θέλετε, να χρησιμοποιήσετε μία ή περισσότερες από τις ακόλουθες ιδέες:

- Ρωτήστε τους συμμετέχοντες πώς μπορούν να εφαρμόσουν τις διδασκαλίες του Προέδρου Χίνκλυ στις ευθύνες τους στο σπίτι, την Εκκλησία και σε άλλο περιβάλλον.
- Προσκαλέστε τους συμμετέχοντες να μοιραστούν εμπειρίες που είχαν καθώς έχουν ακολουθήσει τις συμβουλές του Προέδρου Χίνκλυ.
- Παροτρύνετε τους συμμετέχοντες να μοιραστούν ορισμένες διδασκαλίες του Προέδρου Χίνκλυ με μέλη της οικογένειας και φίλους.

Ολοκληρώστε τη συζήτηση

Εν ολίγοις συνοψίστε το μάθημα ή ζητήστε από έναν ή δύο άλλους να κάνουν το ίδιο. Καταθέστε μαρτυρία για τις διδασκαλίες που έχετε συζητήσει και παροτρύνετε τους συμμετέχοντες να εφαρμόσουν αυτά που έχουν μάθει. Μπορείτε, αν θέλετε, να προσκαλέσετε άλλους να πουν τη μαρτυρία τους.

Πληροφορίες για την πηγή της ύλης

Οι διδασκαλίες στο βιβλίο αυτό είναι πιστά παραθέματα από ομιλίες, γραπτά και συνεντεύξεις του Προέδρου Γκόρντον Χίνκλυ. Τα παραθέματα από δημοσιευμένες πηγές έχουν διατηρήσει τη στίξη, την ορθογραφία, τη χρήση κεφαλαίων και τη χρήση παραγράφων των αρχικών πηγών, εκτός και αν ήταν απαραίτητες συντακτικές ή τυπογραφικές αλλαγές, προκειμένου να βελτιώσουν την αναγνωσιμότητα. Επειδή τα παραθέματα διατηρούν την πιστότητα των δημοσιευμένων πηγών, μπορεί να παρατηρήσετε μικρές στυλιστικές ασυνέπειες στο κείμενο. Παραδείγματος χάριν, αντωνυμίες που αναφέρονται στη Θεότητα γράφονται με πεζό σε ορισμένα παραθέματα και με κεφαλαίο σε άλλα.

Ο Πρόεδρος Χίνκλυ συχνά χρησιμοποιούσε όρους όπως *άνθρωποι*, *άνθρωπος* και *ανθρωπότητα*, προκειμένου να αναφερθεί σε όλους τους ανθρώπους, τόσο άνδρες όσο και γυναίκες. Συχνά επίσης χρησιμοποιούσε τις αντωνυμίες *εκείνος*, *αυτού* και *αυτόν*, προκειμένου να αναφερθεί και στα δύο γένη. Αυτές οι γλωσσικές συμβάσεις ήταν συνηθισμένες στην εποχή του.

Ιστορική σύνοψη

Το ακόλουθο χρονολόγιο παρέχει μία σύντομη περίληψη των σημαντικότερων γεγονότων στη ζωή του Προέδρου Γκόρντον Χίνκλυ.

23 Ιουνίου 1910	Γεννήθηκε από τον Μπράιαντ Χίνκλυ και την Έιντα Μπίτνερ Χίνκλυ, στη Σωλτ Λέηκ Σίτυ της Γιούτας.
1922	Παρουσιάζεται σε μία συγκέντρωση ιεροσύνης πασσάλου με τον πατέρα του και αποκτά μία μαρτυρία για την προφητική κλήση του Τζόζεφ Σμιθ.
1932	Αποφοιτά από το Πανεπιστήμιο της Γιούτας, με σπουδές στα Αγγλικά, τη δημοσιογραφία και τις αρχαίες γλώσσες.
1933 μέχρι 1935	Υπηρετεί ως πλήρους απασχόλησης ιεραπόστολος, αφιερώνοντας όλο τον χρόνο του στην Αγγλία.
1935 μέχρι 1943	Εργάζεται ως εκτελεστικός γραμματέας στην Επιτροπή Ραδιοφώνου, Δημοσιότητας και Ιεραποστολικών Εντύπων της Εκκλησίας.
1937	Καλείται στο γενικό συμβούλιο του Σχολείου Κυριακής.
29 Απριλίου 1937	Νυμφεύεται την Μάρτζορι Πέι στον Ναό της Σωλτ Λέηκ.
1943 μέχρι 1945	Εργάζεται ως βοηθός επόπτης στους Σιδηροδρόμους Ντένβερ και Ρίο Γκράντε στη Σωλτ Λέηκ Σίτυ της Γιούτας και στο Ντένβερ του Κολοράντο.

- 1945 μέχρι 1958 Επιστρέφει στην εργασία του στην Εκκλησία. Το 1951 ξεκινά την επίβλεψη των καθημερινών εργασιών του νεοορθόδοξου Ιεραποστολικού Τμήματος.
- 1953 μέχρι 1955 Υπό τη διεύθυνση του Προέδρου Ντέιβιντ ΜακΚέι συστήνει και επιβλέπει την παραγωγή σε ταινία της προικοδότησης ναού προς εξυπηρέτηση πολλαπλών γλωσσών.
- 28 Οκτωβρίου 1956 Καλείται να υπηρετήσει ως πρόεδρος του Πασσάλου Ηοτ Μιλ Κρηκ.
- 6 Απριλίου 1958 Υποστηρίζεται ως Βοηθός των Δώδεκα.
5 Οκτωβρίου 1961 Χειροτονείται Απόστολος και ξεχωρίζεται ως μέλος της Απαρτίας των Δώδεκα Αποστόλων από τον Πρόεδρο Ντέιβιντ ΜακΚέι.
- 23 Ιουλίου 1981 Καλείται να υπηρετήσει ως σύμβουλος στην Πρώτη Προεδρία, να βοηθήσει τον Πρόεδρο Σπένσερ Κίμπαλ και τους Πρόεδρους Μάριον Ρόμνυ και Έλντον Τάννερ.
- 2 Δεκεμβρίου 1982 Καλείται να υπηρετήσει ως Δεύτερος Σύμβουλος στον Πρόεδρο Κίμπαλ.
- 10 Νοεμβρίου 1985 Καλείται να υπηρετήσει ως Πρώτος Σύμβουλος στον Πρόεδρο Έζρα Ταφτ Μπένσον.
- 5 Ιουνίου 1994 Καλείται να υπηρετήσει ως Πρώτος Σύμβουλος στον Πρόεδρο Χάουαρντ Χάντερ.
- 3 Μαρτίου 1995 Γίνεται ο αρχαιότερος Απόστολος κατά τον θάνατο του Προέδρου Χάντερ.
- 12 Μαρτίου 1995 Ξεχωρίζεται Πρόεδρος της Εκκλησίας του Ιησού Χριστού των Αγίων των Τελευταίων Ημερών.
- 23 Σεπτεμβρίου 1995 Δημοσιεύει το «Η οικογένεια: Μία επίσημη διακήρυξη προς όλον τον κόσμο» στη γενική συγκέντρωση της Ανακουφιστικής Εταιρείας.

- Φεβρουάριος 1996 Ο αριθμός των μελών της Εκκλησίας εκτός Ηνωμένων Πολιτειών υπερβαίνει τον αριθμό μελών της Εκκλησίας εντός Ηνωμένων Πολιτειών.
- 7 Απριλίου 1996 Εμφανίζεται στο τηλεοπτικό πρόγραμμα των Ηνωμένων Πολιτειών *60 Δεπτά*.
- 26 Μαΐου 1996 Αφιερώνει τον Ναό Χονγκ Κονγκ στην Κίνα, τον πρώτο από τους 77 ναούς που αφιερώθηκαν κατά την προεδρία του, 63 από τους οποίους αφιέρωσε ο ίδιος.
- 5 Απριλίου 1997 Οργανώνει τρεις νέες Απαρτίες των Εβδομήκοντα.
- 4 Οκτωβρίου 1997 Ανακοινώνει ένα πρόγραμμα για μικρότερους ναούς προς οικοδόμηση ανά τον κόσμο.
- 1 Ιανουαρίου 2000 Με τους συναδέλφους Αποστόλους στην Πρώτη Προεδρία και την Απαρτία των Δώδεκα δημοσιεύει το «Ο Ζωντανός Χριστός: Η μαρτυρία των Αποστόλων».
- 1 Οκτωβρίου 2000 Αφιερώνει τον Ναό Βοστώνης στη Μασσαχουσέτη, τον 100ό ναό εν λειτουργία.
- 8 Οκτωβρίου 2000 Αφιερώνει το Κέντρο Συνελεύσεων.
- 31 Μαρτίου 2001 Αναγγέλλει την ίδρυση του Ταμείου Συνεχούς Εκπαιδείσεως.
- 8 Φεβρουαρίου 2002 Καλωσορίζει επισκέπτες από όλο τον κόσμο στη Σωλτ Λέηκ Σίτυ για τους Χειμερινούς Ολυμπιακούς.
- 27 Ιουνίου 2002 Αφιερώνει τον Ναό της Ναβού στο Ιλλινόι κατά την 158η επέτειο του μαρτυρικού θανάτου του Τζόζεφ και του Χάιρουμ Σμιθ.
- 11 Ιανουαρίου 2003 Προεδρεύει στην πρώτη παγκόσμια εκπομπή εκπαίδευσης ηγεσίας.

- 8 Φεβρουαρίου 2003 Μιλά σε ένα εκατομμύριο παιδιά της Προκαταρκτικής μέσω δορυφορικής μετάδοσης για τον εορτασμό της 125ης επετείου της Προκαταρκτικής.
- 6 Απριλίου 2004 Θρηνεί τον θάνατο της συζύγου του, Μάρτζορυ.
- 23 Ιουνίου 2004 Του απονέμεται το Προεδρικό Μετάλλιο Ελευθερίας, η ανώτατη βράβευση πολίτη που δίνεται στις Ηνωμένες Πολιτείες.
- 26 Ιουνίου 2007 Ανακοινώνει ότι ο αριθμός μελών της Εκκλησίας έχει υπερβεί τα 13 εκατομμύρια και ότι έχει υπηρετήσει ο εκατομμυριοστός ιεραπόστολος από τότε που οργανώθηκε η Εκκλησία.
- 27 Ιανουαρίου 2008 Πεθαίνει στην κατοικία του στη Σωλτ Λέηκ Σίτυ της Γιούτας.

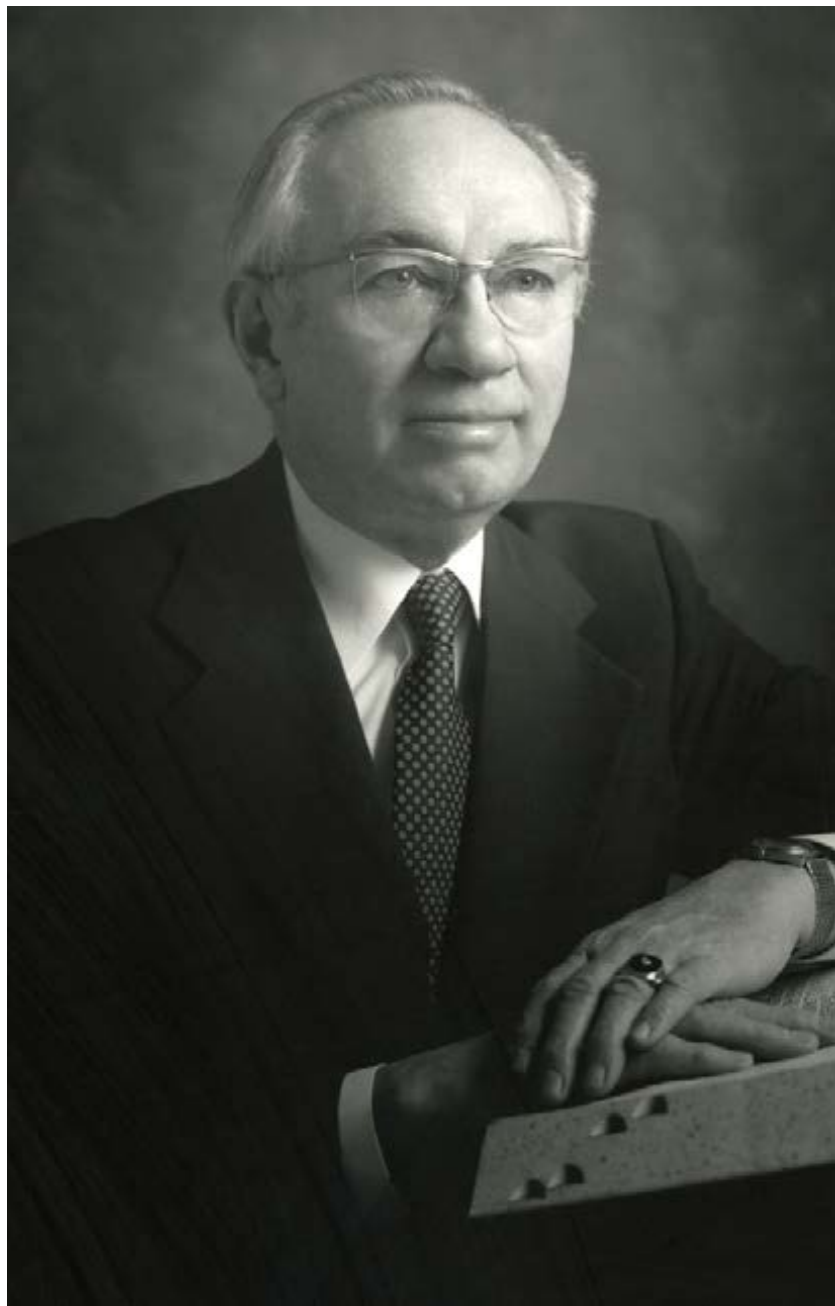
Η ζωή και η διακονία του Γκόρντον Χίνκλυ

Στις 16 Φεβρουαρίου 1998, περίπου 6.700 Άγιοι των Τελευταίων Ημερών συγκεντρώθηκαν στην Πλατεία Ανεξαρτησίας στην Άκκρα της Γκάνας. Ήλθαν να καλωσορίσουν τον προφήτη τους, τον Πρόεδρο Γκόρντον Χίνκλυ¹. Στάθηκε εμπρός τους, με ένα χαμόγελο στο πρόσωπό του και ανακοίνωσε τα από μακρού αναμενόμενα νέα ότι ένας ναός θα κτιζόταν στην πατρίδα τους. Ο Πρεσβύτερος Τζέφρυ Χόλλαντ της Απαρτίας των Δώδεκα Αποστόλων είπε ότι όταν ο Πρόεδρος Χίνκλυ έκανε αυτήν την ανακοίνωση, οι άνθρωποι «σηκώθηκαν και επευφημούσαν, δάκρυσαν και χόρευαν, κρατούσε ο ένας τον άλλον και έκλαιγαν»². Χρόνια αργότερα, αφού είχε κτισθεί και αφιερωθεί ο ναός, μία γυναίκα, η οποία ήταν παρούσα εκείνη την ημέρα, ενθυμήθηκε τα αισθήματα χαράς και εξέφρασε πώς ο ναός την είχε ευλογήσει:

«Ακόμη έχω μία έντονη εικόνα στον νου μου τής επίσκεψης του Προφήτη Γκόρντον Χίνκλυ στη Γκάνα και της ανακοίνωσής του για έναν ναό στην πατρίδα μας. Ο ενθουσιασμός στο πρόσωπο όλων, η ευτυχία, οι κραυγές χαράς είναι ακόμη όλα ξεκάθαρα στον νου μου...

»Σήμερα, χάρη στον ναό στη χώρα μας, είμαι παντρεμένη και επισφραγισμένη στον σύζυγό μου για τον παρόντα καιρό και για όλη την αιωνιότητα. Η ευλογία να ζω με την οικογένειά μου πέραν αυτής της θνητότητας μου δίνει μεγάλη ελπίδα καθώς προσπαθώ να κάνω όλα όσα μπορώ για να είμαι με την οικογένειά μου για πάντα»³.

Σε όλον τον κόσμο, ο Πρόεδρος Χίνκλυ βοήθουσε τους ανθρώπους να βρουν αυτήν τη «μεγάλη ελπίδα», προσπαθώντας να ζήσουν το Ευαγγέλιο του Ιησού Χριστού. Όπως καταδεικνύεται από το γεγονός στη Γκάνα, συχνά εκτελούσε διακονία σε χιλιάδες ταυτοχρόνως. Επίσης προσέγγιζε τους ανθρώπους έναν προς έναν.

Ο Πρεσβύτερος Άντυ Κομάτσου των Εβδομήκοντα μίλησε για τα συναισθήματά του ως προέδρου ιεραποστολής, όταν ο Πρόεδρος Χίνκλυ επισκέφθηκε την ιεραποστολή του:

«Ούτε μια φορά στα τρία μου χρόνια ως προέδρου δεν με επέκρινε, παρ' όλες τις αδυναμίες μου. ...Και αυτό με παρακινούσε να εξακολουθήσω να εργαζομαι. ...Κάθε φορά που κατέβαινε από το αεροπλάνο, έπιανε το χέρι μου σαν να αντλούσε νερό από ένα πηγάδι με μεγάλο ενθουσιασμό. “Λοιπόν, Πρόεδρε Κομάτσου, πώς τα πας; ...Κάνεις σπουδαίο έργο”. Με ενθάρρυνε έτσι... και όταν ένοιωθε ότι θα έπρεπε να δώσω 105 τοις εκατό, όχι απλώς 100 τοις εκατό»⁴.

Οι άνθρωποι ένοιωθαν ενθάρρυνση από τον Πρόεδρο Χίνκλυ, όχι απλώς λόγω των εμπνευσμένων λόγων του αλλά λόγω του τρόπου που ζούσε. Ο Πρεσβύτερος Ράσσελ Νέλσον της Απαρτίας των Δώδεκα αφηγήθηκε:

«Ενώ [ο Πρόεδρος και η αδελφή Χίνκλυ] πήγαιναν από μία εκκλησία σε ένα αεροδρόμιο στην Κεντρική Αμερική, το όχημά τους ενεπλάκη σε ένα ατύχημα. Εγώ και η αδελφή Νέλσον ταξιδεύαμε πίσω τους και το είδαμε να συμβαίνει. Ένα φορτηγό [που ήταν] φορτωμένο με μεταλλικές ράβδους που δεν είχαν στερεωθεί, τούς πλησίασε σε μία διασταύρωση. Για να αποφύγει τη σύγκρουση, ο οδηγός του ξαφνικά σταμάτησε το φορτηγό, εκτοξεύοντας αυτές τις ράβδους σαν ακόντια να διατρυπήσουν το αυτοκίνητο των Χίνκλυ. Τα τζάμια θρυμματίστηκαν· τα φτερά και οι πόρτες βούλιαξαν. Το ατύχημα θα μπορούσε να είχε αποβεί πολύ σοβαρό. Ενώ το θρυμματισμένο γυαλί απομακρυνόταν από τα ρούχα και το δέρμα τους, ο Πρόεδρος Χίνκλυ είπε: “Δόξα τω Θεώ για την ευλογία Του. Ας συνεχίσουμε τώρα με ένα άλλο αυτοκίνητο”»⁵.

Αυτή η δήλωση, ειπωμένη αυθορμήτως σε μία στιγμή κρίσιμης κατάστασης, είναι αντιπροσωπευτική της ζωής και της διακονίας του Προέδρου Χίνκλυ ως μαθητού του Ιησού Χριστού. Όπως παρατήρησε ο Πρεσβύτερος Χόλλαντ, ήταν «πάντοτε γεμάτος πίστη στον Θεό και στο μέλλον»⁶.

Οικογενειακή κληρονομιά – Ένα θεμέλιο πίστης και επιμονής

Όταν ο Γκόρντον Μπίτνερ Χίνκλυ γεννήθηκε στις 23 Ιουνίου του 1910, ήταν το πρώτο παιδί της μητέρας του, αλλά οκτώ μεγαλύτερα αδελφία τον καλωσόρισαν στην οικογένεια. Ο πατέρας του Γκόρντον, Μπράιαντ Στρίνγκαμ Χίνκλυ, είχε παντρευτεί την Έιντα Μπίτνερ ύστερα από τον θάνατο της πρώτης του συζύγου, Κριστίν. Η Έιντα και ο Μπράιαντ απέκτησαν τέσσερα ακόμη παιδιά μετά τον Γκόρντον και μεγάλωσαν τη μεγάλη τους οικογένεια με αγάπη – και χωρίς διακρίσεις όπως ετεροθαλείς αδελφοί και ετεροθαλείς αδελφές. Από τις πρώτες ημέρες του, ο Γκόρντον έμαθε να υπεργαπά την οικογένειά του.

Το επώνυμο και το μεσαίο όνομα αποτελούσαν υπενθυμίσεις της ευγενούς κληρονομιάς του. Οι πρόγονοί του, οι Χίνκλυ, περιελάμβαναν πρώτους αποίκους στη χώρα που θα γινόταν Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής. Ορισμένοι είχαν εξοριστεί σε εκείνη τη χώρα τον 17ο αιώνα λόγω των χριστιανικών πιστεύω τους. Άλλοι ήταν ταξιδιώτες το 1620 στο *Mayflower*, ένα από τα πρώτα πλοία που μετέφερε μετανάστες από την Ευρώπη στη Βόρειο Αμερική. Περισσότερους από δύο αιώνες αργότερα, ο παππούς τού Γκόρντον, από την πλευρά του πατέρα του, Άιρα Ναθάνιελ Χίνκλυ, ήταν ένας από τους αρχικούς πρωτοπόρους Αγίους των Τελευταίων Ημερών. Το 1843, ως προσφάτως ορφανεμένος 14χρονος, ο Άιρα προσεχώρησε στην Εκκλησία στη Ναβού του Ιλλινόι, αφού είχε ακούσει τον Τζόζεφ και τον Χάουρουμ να κηρύττουν. Η προγιαγιά τού Γκόρντον, Άννα Μπαρ Μάσσερ Μπίτνερ Σταρ ήταν επίσης πρωτοπόρος. Ο υιός της, Μπρένεμαν Μπαρ Μπίτνερ, ο παππούς τού Γκόρντον από την πλευρά της μητέρας του, ενθυμήθηκε αργότερα το ταξίδι τους στην Κοιλάδα της Σωλτ Λέηκ το 1849: «Εγώ [σε ηλικία 11 ετών] οδηγούσα δύο υποζύγια βοοειδών και μία καταφορτωμένη άμαξα μέσα στη ζέστη και στο κρύο, μέσα στις ερήμους και τους ποταμούς και τα βουνά έως αυτήν την κοιλάδα»⁷.

Ο Μπράιαντ Χίνκλυ συχνά υπενθύμιζε στα παιδιά του και στα εγγόνια του την πλούσια κληρονομιά τους. Μιλώντας για το επικίνδυνο ταξίδι των αποίκων τού *Mayflower* και τον μακρύ, δριμύ χειμώνα που αντιμετώπισαν, όταν έφθασαν στον προορισμό τους,

είπε κάποτε: «Όταν το *Mayflower* ήταν έτοιμο να επιστρέψει την άνοιξη, μόνον 49 [από τους 102] ανθρώπους είχαν επιζήσει. Κανείς δεν πήγε πίσω [στην Αγγλία]. Αυτό το συναίσθημα έχει γεννηθεί σε εσάς, φίλοι – το συναίσθημα να μην ξαναγυρίσετε ποτέ»⁸. Καθώς ο Γκόρντον έμεινε πιστός σε αυτήν την αρχή, έλαβε ευκαιρίες να μάθει, να υπηρετήσει και να καταθέσει μαρτυρία που δεν θα μπορούσε ποτέ να είχε φαντασθεί.

Παιδική ηλικία – Μαθαίνοντας να είναι αισιόδοξος, επιμελής και πιστός

Ως μικρό παιδί, ο Γκόρντον Χίνκλυ δεν ήταν το δραστήριο, εύρωστο άτομο που οι άνθρωποι έρχονταν να γνωρίσουν στα μετέπειτα χρόνια του. Ήταν «λεπτό, αδύναμο αγόρι»⁹. Όταν ο δύο ετών Γκόρντον «κόλλησε ένα σοβαρό κρούσμα κοκκύτεη... ένας ιατρός είπε στην Έιντα ότι η μόνη γιατρεία ήταν καθαρός αέρας της εξοχής. Ο Μπράιαντ ανταποκρίθηκε, αγοράζοντας ένα αγρόκτημα δύο εκταρίων... και οικοδομώντας μία μικρή αγροικία»¹⁰. Το αγρόκτημα, που βρισκόταν στην περιοχή της Κοιλιάδας της Σωλτ Λέηκ ονόματι Ηοτ Μιλ Κρηκ, ήταν μία ευλογία για ολόκληρη την οικογένεια, παρέχοντας στα παιδιά ένα μέρος να περιφέρονται και να παίζουν και να μαθαίνουν πολύτιμα μαθήματα καθώς εργάζονταν μαζί.

Η Έιντα και ο Μπράιαντ Χίνκλυ ήταν αισιόδοξοι, επιμελείς γονείς οι οποίοι δημιουργούσαν ευκαιρίες για να αναπτυχθούν και να επιτύχουν τα παιδιά τους. Είχαν οικογενειακές βραδιές μόλις παρουσιάσθηκε το πρόγραμμα το 1915. Έλεγαν παραμύθια ο ένας στον άλλον, συχνά από τις γραφές. Καθόρισαν ένα δωμάτιο στο σπίτι τους ως βιβλιοθήκη, όπου τα παιδιά μπορούσαν να διαβάζουν καλά βιβλία. Ενέπνεαν πειθαρχία στα παιδιά τους, ενθαρρύνοντάς τους και αναμένοντας το καλύτερο από αυτά.

Καθώς μεγάλωνε ο Γκόρντον, η πίστη του αυξανόταν, γαλουχημένη από τη συνεχή επιρροή της πίστεως των γονέων του. Τότε μία ημέρα είχε μία εμπειρία που βοήθησε στη διαμόρφωση του θεμέλιου της μαρτυρίας του για τον Προφήτη Τζόζεφ Σμιθ:

«Όταν ήμουν μικρό αγόρι, δώδεκα ετών, ο πατέρας μου με πήγε σε μία συγκέντρωση της ιεροσύνης τού πασσάλου στον οποίο

ζούσαμε. Κάθισα στην πίσω σειρά, ενώ εκείνος, ως πρόεδρος πασάλου, κάθισε στο βήμα. Κατά την έναρξη εκείνης της συγκεντρώσεως, την πρώτη τέτοιου είδους στην οποία είχα παρευρεθεί ποτέ, τριακόσιοι ή τετρακόσιοι άνθρωποι στάθηκαν. Ήταν άνδρες από ποικίλα υπόβαθρα και πολλά επαγγέλματα, αλλά καθένας είχε στην καρδιά του την ίδια πεποίθηση, από την οποία μαζί τραγουδούσαν αυτά τα σπουδαία λόγια:

*Δόξα στον άνδρα που ο Ιεχωβά,
Προφήτη έχρισε ο Ιησούς.
Ας τον υμνήσουμε που έφερε πάλι
το ευαγγέλιο απ' τους ουρανοίς.*

«Κάτι συνέβη μέσα μου καθώς άκουγα εκείνους τους άνδρες με την πίστη να τραγουδούν. Κέρδισα τη γνώση βαθιά μέσα μου, η οποία τοποθετήθηκε εκεί από το Άγιο Πνεύμα, ότι ο Τζόζεφ Σμιθ ήταν όντως προφήτης του Παντοδύναμου»¹¹.

Συνεχίζοντας τη μόρφωση και δύσκολες στιγμές

Στα πρώτα του παιδικά χρόνια, ο Γκόρντον δεν απολάμβανε το σχολείο, προτιμώντας το ύπαιθρο από τους τοίχους και τα θρανία μίας αίθουσας. Καθώς ωρίμαζε, ωστόσο, έμαθε να εκτιμά τα βιβλία, τα σχολεία και τη βιβλιοθήκη στο σπίτι τόσο πολύ όσο τους αγρούς όπου έτρεχε ξυπόλυτος ως μικρό αγόρι. Απεφοίτησε από το λύκειο το 1928 και άρχισε σπουδές στο Πανεπιστήμιο της Γιούτας το ίδιο έτος.

Τα τέσσερα χρόνια του στο πανεπιστήμιο είχαν σχεδόν συγκλονιστικές δυσκολίες. Το 1929, το χρηματιστήριο των Ηνωμένων Πολιτειών κατέρρευσε και το Μεγάλο Κραχ σάρωσε τη χώρα και τον κόσμο. Η ανεργία ήταν περίπου 35 τοις εκατό στη Σωλτ Λέηκ Σίτυ, αλλά ο Γκόρντον ήταν τυχερός που είχε μία δουλειά ως συντηρητής για να πληρώνει τα δίδακτρά του και τις σχολικές προμήθειες. Ο Μπράιαντ, ο οποίος εργαζόταν ως διευθυντής στο Γυμναστήριο Δεξερέτ της Εκκλησίας, έκανε περικοπές στον δικό του μισθό, ούτως ώστε άλλοι εργαζόμενοι να διατηρήσουν τη δουλειά τους¹².

Ο Γκόρντον Χίνκλυ ως νεαρός άνδρας

Πολύ πιο σοβαρή από αυτές τις οικονομικές πιέσεις ήταν η ανακάλυψη ότι η μητέρα του Γκόρντον είχε καρκίνο. Πέθανε το 1930 σε ηλικία 50 ετών, όταν ο Γκόρντον ήταν 20. Οι πληγές από τον θάνατο της μητέρας του «ήταν βαθιές και οδυνηρές» είπε ο Γκόρντον¹³. Αυτή η προσωπική δοκιμασία, σε συνδυασμό με την επιρροή εγκόσμιων φιλοσοφιών και τον κυνισμό των καιρών, τον οδήγησαν να κάνει δύσκολες ερωτήσεις. «Ήταν μία περίοδος τρομερής αποθαρρύνσεως» ενθυμήθηκε ο Γκόρντον «και ήταν αισθητή σθεναρά στην πανεπιστημιούπολη. Κι εγώ ο ίδιος ένιωσα μέρος αυτής. Άρχισα να αμφισβητώ κάποια πράγματα, συμπεριλαμβανομένης ίσως σε μικρό βαθμό την πίστη των γονέων μου. Αυτό δεν είναι ασυνήθιστο για φοιτητές πανεπιστημίου, αλλά η ατμόσφαιρα ήταν ιδιαίτερα οξεία τότε»¹⁴.

Αν και οι ερωτήσεις τού Γκόρντον τον προβληματίζαν, δεν αποδυνάμωσαν την πίστη του. Ενθυμείτο: «Υπήρχε για μένα ένα βασικό θεμέλιο αγάπης που προερχόταν από σπουδαίους γονείς και μία καλή οικογένεια, έναν υπέροχο επίσκοπο, αφοσιωμένους και πιστούς διδασκάλους και τις γραφές για να διαβάζω και να συλλογίζομαι». Μιλώντας για τις δυσκολίες εκείνων των καιρών για τον ίδιο και άλλους στην ηλικία του, είπε: «Μολονότι στη νιότη μας δυσκολευόμασταν να καταλάβουμε πολλά πράγματα, υπήρχε στην καρδιά μας κάτι από την αγάπη για τον Θεό και το σπουδαίο έργο του που μας μετέφερε πάνω από οποιοσδήποτε αμφιβολίες και φόβους. Αγαπούσαμε τον Κύριο και αγαπούσαμε καλούς και αξιότιμους φίλους. Από τέτοια αγάπη αντλούσαμε μεγάλη δύναμη»¹⁵.

Ιεραποστολική υπηρετηση και προσωπική μεταστροφή

Ο Γκόρντον απεφοίτησε από το Πανεπιστήμιο της Γιούτας τον Ιούνιο του 1932 με ειδίκευση στα Αγγλικά και δευτερεύον μάθημα στις αρχαίες γλώσσες. Έναν χρόνο αργότερα βρέθηκε σε ένα σταυροδρόμι. Προσδοκούσε να συνεχίσει τη μόρφωσή του, ούτως ώστε να μπορέσει να γίνει δημοσιογράφος. Ακόμη και μεσούντος του Κραχ, είχε καταφέρει να αποταμιεύσει ένα ταπεινό χρηματικό ποσόν για να υποστηρίξει τη μόρφωσή του. Σκεπτόταν επίσης τον γάμο. Εκείνος και η Μάρτζορυ Πέι, μία νέα γυναίκα η οποία έμενε απέναντι στον δρόμο, άρχισαν ολοένα να αναπτύσσουν αισθήματα αγάπης ο ένας για τον άλλον.

Τότε, μόλις λίγο από τα 23α γενέθλιά του, ο Γκόρντον συναντήθηκε με τον επίσκοπό του, Τζων Ντάνκαν, ο οποίος τον ρώτησε αν σκεπτόταν να υπηρετήσει μία ιεραποστολή. Αυτή ήταν «μία πρόταση που προκάλεσε κατάπληξη» στον Γκόρντον¹⁶, αφού λίγοι νέοι άνδρες καλούντο σε ιεραποστολές κατά τη διάρκεια του Μεγάλου Κραχ. Οι οικογένειες απλώς δεν είχαν τα μέσα να τους υποστηρίξουν.

Ο Γκόρντον είπε στον επίσκοπο Ντάνκαν ότι θα υπηρετούσε, αλλά ανησυχούσε πώς η οικογένειά του θα τα κατάφερνε οικονομικά. Οι ανησυχίες του αυξήθηκαν, όταν έμαθε ότι η τράπεζα που διατηρούσε τον λογαριασμό ταμειυτηρίου του είχε χρεοκοπήσει. «Παρά ταύτα» είπε «θυμάμαι τον πατέρα μου να λέει: “Θα

κάνουμε τα πάντα που μπορούμε για να φροντίσουμε την κάλυψη των αναγκών σου” και εκείνος και ο αδελφός μου δεσμεύθηκαν να με βοηθήσουν να ολοκληρώσω την ιεραποστολή μου. Τότε ήταν που ανακαλύψαμε έναν λογαριασμό ταμειευτηρίου που είχε αφήσει η μητέρα μου – ψιλά που είχε αποταμιεύσει από τις αγορές στο παντοπωλείο και άλλα ψώνια. Με αυτήν τη λίγη βοήθεια να προστίθεται, φάνηκε ότι μπορούσα να πάω στην ιεραποστολή μου». Θεωρούσε ιερά τα νομίσματα της μητέρας του. «Τα φυλούσα πολύ προσεκτικά» έλεγε¹⁷. Εκλήθη να υπηρετήσει στην Ευρωπαϊκή Ιεραποστολή.

Διαισθανόμενος ότι ο υιός του ακόμη ένωθε προβληματισμένος, ο Μπράιαντ Χίνκλυ προετοίμασε μία απλή υπενθύμιση της αληθινής πηγής δύναμης. «Όταν έφυγα για ιεραποστολή» είπε αργότερα ο Γκόρντον «ο καλός μου πατέρας μου έδωσε μία κάρτα στην οποία ήταν γραμμένα τέσσερις λέξεις...: “Μη φοβάσαι, μόνο πίστευε” (Κατά Μάρκον 5:36)»¹⁸. Αυτά τα λόγια θα ενέπνεαν τον Πρεσβύτερο Γκόρντον Χίνκλυ να υπηρετήσει μία πιστή, αξιότιμη ιεραποστολή, ειδικώς όταν συνδυάστηκαν με κάποιες ακόμη λέξεις από τον στυλό του πατέρα του αρκετές εβδομάδες αργότερα.

Οι επιπρόσθετες λέξεις ήλθαν έναν καιρό σοβαρής αποθαρρύνσεως, που είχε ξεκινήσει στις 29 Ιουνίου 1933, την πρώτη ημέρα του Πρεσβυτέρου Χίνκλυ στο Πρέστον της Αγγλίας. Όταν έφθασε στο διαμέρισμά του, ο συνάδελφός του τού είπε ότι θα μιλούσαν στην πλατεία της πόλης εκείνο το βράδυ. «Με λάθος άνθρωπο θα πας» απήντησε ο Πρεσβύτερος Χίνκλυ και βρέθηκε να τραγουδά και να μιλά από ένα βήμα λίγες ώρες αργότερα, και να στέκεται εμπρός από ένα πλήθος θεατών που τον αγνοούσαν¹⁹.

Ο Πρεσβύτερος Χίνκλυ ανακάλυψε ότι πολλοί άνθρωποι δεν ήταν πρόθυμοι να ακούσουν το μήνυμα του αποκατεστημένου Ευαγγελίου. Η φτώχεια, η οποία είχε προκληθεί από την παγκόσμια οικονομική ύφεση, φαινόταν ότι διαπερνούσε την ψυχή των ανθρώπων που τον στρίμωχναν στα αυτοκίνητα και εκείνος δεν έβρισκε λόγο να νιώθει κοντά σε αυτούς. Επιπροσθέτως, ένωθε σωματικώς άρρωστος. Θυμόταν: «Στην Αγγλία το γρασίδι επικονιάζει και γίνεται καρπός τέλη Ιουνίου και αρχές Ιουλίου, δηλαδή τότε που έφθασα»²⁰. Αυτό τον έκανε να έχει αλλεργική αντίδραση, πράγμα που έκανε να βλέπει τα πάντα χειρότερα. Του έλειπε η οικογένειά

Ο Πρεσβύτερος Γκόρντον Χίνκλυ ως πλήρους απασχόλησης ιεραπόστολος να κυρύττει στο Χάιντ Παρκ του Λονδίνου

του. Του έλειπε η Μάρτζορι. Του έλειπε η οικειότητα της χώρας του. Το έργο ήταν απογοητευτικό. Εκείνος και οι έτεροι ιεραπόστολοι είχαν πολύ λίγες ευκαιρίες να διδάξουν ερευνητές, μολονότι δίδασκαν και μιλούσαν στους μικρούς κλάδους κάθε Κυριακή.

Αισθανόμενος ότι σπαταλούσε τον χρόνο του και τα χρήματα της οικογένειάς του, ο Πρεσβύτερος Χίνκλυ έγραψε ένα γράμμα προς τον πατέρα του, εξηγώντας την ατυχή κατάστασή του. Ο Μπράιαντ Χίνκλυ απήντησε με συμβουλή που ο υιός του θα ακολουθούσε σε όλη του τη ζωή. «Αγαπητέ Γκόρντον» έγραψε «έχω το πρόσφατο γράμμα σου. Έχω μόνον μία πρόταση». Και κατόπιν τα επιπρόσθετα λόγια που προσέθεσαν βαρύτητα στα προηγούμενα που είχε γράψει νωρίτερα: «Ξέχνα τον εαυτό σου και πήγαινε να εργασθείς»²¹. Αυτή

η συμβουλή αντηχούσε μία περικοπή από τις γραφές την οποία είχε διαβάσει ο Πρεσβύτερος Χίνκλυ με τον συνάδελφό του νωρίτερα εκείνη την ημέρα: «Επειδή, όποιος θέλει να σώσει τη ζωή του, θα τη χάσει· και όποιος χάνει τη ζωή του εξαιτίας μου και εξαιτίας τού ευαγγελίου, αυτός θα τη σώσει» (Κατά Μάρκον 8:35).

Με το γράμμα του πατέρα του στο χέρι του, ο νεαρός Πρεσβύτερος Χίνκλυ γονάτισε και υποσχέθηκε ότι θα δινόταν στον Κύριο. Το αποτέλεσμα ήταν σχεδόν άμεσο. «Ολόκληρος ο κόσμος άλλαξε» είπε. «Η ομίχλη διαλύθηκε. Ο ήλιος άρχισε να λάμπει στην ζωή μου. Είχα ένα νέο ενδιαφέρον. Είδα την ομορφιά αυτής της χώρας. Είδα το μεγαλείο των ανθρώπων. Άρχισα να αισθάνομαι σαν στο σπίτι μου, σε αυτήν την υπέροχη χώρα»²².

Ενθουσιούμενος εκείνες τις ημέρες, ο Γκόρντον εξήγησε ότι έλαβε επίσης βοήθεια από τη μητέρα του. Ένωθε την παρηγορητική παρουσία της, ειδικώς κατά τη διάρκεια των σκοτεινών και αποθαρρυντικών στιγμών. «Προσπάθησα κατόπιν, όπως έχω προσπαθήσει έκτοτε, να διάγω έτσι τη ζωή μου και να τελώ το καθήκον μου με έναν τέτοιο τρόπο που θα έφερνε τιμή στο όνομά της» είπε. «Η σκέψη ότι ζούσα κάτω από τις προσδοκίες της μητέρας μου ήταν πολύ οδυνηρή και έχει προσφέρει μια πειθαρχία που διαφορετικά μπορεί να έλειπε»²³.

Έγινε ιεραπόστολος με σκοπό και ζήλο. Αρχεία από τους πρώτους οκτώ μήνες της ιεραποστολής του δείχνουν ότι μολονότι δεν βάπτισε κανέναν, διένειμε 8.785 φυλλάδια, δαπάνησε περισσότερες από 440 ώρες με μέλη, παρευρέθηκε σε 191 συγκεντρώσεις, είχε 220 ευαγγελικές συζητήσεις και επικύρωσε ένα άτομο²⁴.

Τον Μάρτιο του 1934, ο Πρεσβύτερος Χίνκλυ μεταφέρθηκε από το Πρέστον στο Λονδίνο, προκειμένου να εργασθεί ως βοηθός του Πρεσβυτέρου Τζόζεφ Μέρριλ της Απαρτίας των Δώδεκα Αποστόλων, ο οποίος προήδρευε των Βρετανικών και Ευρωπαϊκών Ιεραποστολών²⁵. Πέρασε το υπόλοιπο της ιεραποστολής του εκεί, εργαζόμενος στο γραφείο την ημέρα και διδάσκοντας το Ευαγγέλιο τα βράδια. Οι βαπτίσεις νεοφώτιστων ήταν λίγες, αλλά στην καρδιά του υιού του Μπράιαντ και της Έιντα Χίνκλυ η σπίθα της μεταστροφής έγινε ακατάλυτη φλόγα.

Μία νέα ευκαιρία να υπηρετήσει τον Κύριο

Όταν ο Γκόρντον επέστρεψε από την ιεραποστολή του, είπε: «Δεν θέλω να ταξιδέψω ξανά. Έχω ταξιδεύσει στο μέτρο που θέλω να ταξιδεύσω ποτέ»²⁶. Εκείνος και δύο συνάδελφοι ιεραπόστολοι είχαν περιοδεύσει στην Ευρώπη και στις Ηνωμένες Πολιτείες καθ' οδόν για το σπίτι τους, κοινή συνήθεια εκείνες τις ημέρες και ήταν κουρασμένος. Όταν η οικογένειά του πήγε διακοπές σύντομα μετά την επιστροφή του, εκείνος έμεινε πίσω. Παρά την εξάντλησή του, απόλαυσε κάποια ικανοποίηση καθώς σκεπτόταν τα ταξίδια του: ένωσε ότι είχε δει την εκπλήρωση μέρους της πατριαρχικής ευλογίας του. Πολλά χρόνια αργότερα είπε:

«Έλαβα μία πατριαρχική ευλογία, όταν ήμουν μικρός. Σε εκείνη την ευλογία έλεγε ότι θα ύψωνα τη φωνή μου στη μαρτυρία για την αλήθεια στα έθνη της γης. Είχα εργασθεί στο Λονδίνο για πολύ καιρό και είχα δώσει τη μαρτυρία μου πολλές φορές εκεί. [Πήγαμε στο Άμστερνταμ] και είχα την ευκαιρία σε μία συγκέντρωση να πω λίγα λόγια και να προσφέρω τη μαρτυρία μου. Μετά πήγαμε στο Βερολίνο, όπου είχα παρόμοια ευκαιρία. Μετά πήγαμε στο Παρίσι, όπου είχα παρόμοια ευκαιρία. Μετά πήγαμε στις Ηνωμένες Πολιτείες, στην Ουάσινγκτον D.C. και μία Κυριακή εκεί είχα παρόμοια ευκαιρία. Όταν έφθασα σπίτι, ήμουν κουρασμένος. ...Είπα: "...Έχω ολοκληρώσει [αυτήν] τη φάση της ευλογίας μου. Έχω υψώσει τη φωνή μου στις μεγάλες πρωτεύουσες του κόσμου..." Και πραγματικά αισθανόμουν έτσι»²⁷.

Προτού μπορέσει να θεωρήσει ολοκληρωμένη την ιεραποστολή του ο Γκόρντον, έπρεπε να εκπληρώσει μία ακόμη ανάθεση. Ο Πρεσβύτερος Τζόζεφ Μέρριλ τού είχε ζητήσει να κανονίσει ένα ραντεβού με την Πρώτη Προεδρία της Εκκλησίας για να αναφέρει τις ανάγκες στις Βρετανικές και Ευρωπαϊκές Ιεραποστολές. Το πρωί της 20ής Αυγούστου 1935, λιγότερο από έναν μήνα μετά την επιστροφή του στο σπίτι, ο Γκόρντον οδηγήθηκε στην αίθουσα συμβουλίου στο Κτήριο Διοικήσεως της Εκκλησίας. Το να χαιρετά διά χειραψίας κάθε μέλος της Πρώτης Προεδρίας –τους Προέδρους Χήμπερ Γκραντ, τον Ρούμπεν Κλαρκ τον νεότερο και τον Ντέιβιντ ΜακΚέι– ξαφνικά τον κατέβαλε το έργο που του είχε δοθεί. Ο Πρόεδρος Γκραντ είπε: «Αδελφέ Χίνκλυ, θα σου δώσουμε

δεκαπέντε λεπτά για να μας πεις αυτό που θέλει να ακούσουμε ο Πρεσβύτερος Μέρριλ»²⁸.

Για τα επόμενα 15 λεπτά, ο προσφάτως επιστρέψας ιεραπόστολος παρουσίασε τις έγνοιες του Πρεσβυτέρου Μέρριλ – ότι οι ιεραπόστολοι χρειάζονταν καλύτερα εκτυπωμένο υλικό για να τους βοηθά στο έργο τους. Σε απάντηση, ο Πρόεδρος Γκραντ και οι σύμβουλοί του έκαναν τη μία μετά την άλλη ερώτηση και η συγκέντρωση παρατάθηκε μία ώρα περισσότερη απ' όσο είχε σχεδιασθεί.

Καθ' οδόν μετά τη συγκέντρωση, ο Γκόρντον δεν θα μπορούσε να έχει φαντασθεί πώς αυτά τα 75 λεπτά θα επηρέαζαν τη ζωή του. Δύο ημέρες αργότερα έλαβε μία κλήση από τον Πρόεδρο ΜακΚέι, ο οποίος του προσέφερε μία δουλειά ως εκτελεστικού γραμματέα της προσφάτως συγκροτημένης Επιτροπής Ραδιοφώνου, Δημοσιότητας και Ιεραποστολικών Εντύπων. Αυτή η επιτροπή, απαρτιζόμενη από έξι μέλη της Απαρτίας των Δώδεκα, θα εργαζόταν για να επιληφθεί των αναγκών που είχε σκιαγραφήσει ο Γκόρντον στη συγκέντρωσή του με την Πρώτη Προεδρία²⁹.

Για άλλη μια φορά, ο Γκόρντον ανέβαλε τα σχέδιά του για να αποφοιτήσει και την καριέρα του ως δημοσιογράφου. Πήγε να εργασθεί, δημιουργώντας σενάρια για ραδιοφωνικά προγράμματα και σύντομες κινηματογραφικές ταινίες, γράφοντας φυλλάδια για ιεραποστόλους, αναπτύσσοντας επαγγελματικές σχέσεις με πρωτοπόρους μέσων, και ερευνώντας και γράφοντας για την ιστορία της Εκκλησίας. Συνεισέφερε σε μηνύματα με σκοπό να οικοδομήσουν την πίστη μελών της Εκκλησίας και να συνδεθεί με άτομα εκτός Εκκλησίας. Ένας φίλος κάποτε του έστειλε ένα γράμμα που τον φιλοφρονούσε για ένα ραδιοφωνικό σενάριο και τον ρωτούσε πώς είχε αναπτύξει ένα τέτοιο χάρισμα να γράφει και να μιλά. Ο Γκόρντον απήντησε:

«Αν έχω κάποιο ταλέντο να μιλώ ή να γράφω, είμαι άκρως ευγνώμων στον Πατέρα μου στους Ουρανούς. Δεν πιστεύω ότι έχω πάρα πολύ φυσική ικανότητα. Αντιθέτως, οποιαδήποτε δύναμη που ενδεχομένως να έχω, έχει προέλθει μέσα από ευκαιρίες που μου έχουν παρασχεθεί»³⁰.

*Ο Γκόρντον Χίνκλυ ως υπάλληλος της Επιτροπής Ραδιοφώνου,
Δημοσιότητας και Ιεραποστολικών Εντύπων*

Το έργο του Γκόρντον με την επιτροπή ανέπτυξε τις επιδεξιότητές του ως συγγραφέα. Προσέφερε επίσης την πολύτιμη ευκαιρία να μάθει από αποστόλους και προφήτες. Καθώς έβλεπε ο Γκόρντον τα έξι μέλη των Δώδεκα να ζυγίζουν αποφάσεις και να αλληλο-διδάσκονται, κατάλαβε καλύτερα την αγία κλήση αυτών των διαφορετικών ανδρών και τη σχετική διαδικασία που συνέβαινε, όταν συσκέπτονταν.

Ο Πρεσβύτερος Στήβεν Ρίτσαρντς, ο οποίος αργότερα υπηρέτησε ως Πρώτος Σύμβουλος στην Πρώτη Προεδρία, ήταν πρόεδρος της επιτροπής. Ο Γκόρντον τον περιέγραφε ως «σύννου, ενσυνείδητο, προσεκτικό και σοφό. Ποτέ δεν έσπευδε σε δράση, αλλά εξέταζε με περίσκεψη προτού προχωρήσει. Έμαθα ότι προχωρείς καλύτερα προσεκτικά σε αυτό το έργο, επειδή οποιαδήποτε απόφαση λαμβάνεις, έχει συνέπειες και επηρεάζει τη ζωή πολλών ανθρώπων»³¹.

Τα άλλα πέντε μέλη της επιτροπής ήταν οι Πρεσβύτεροι Μέλβιν Μπάλλαρντ, Τζων Γούντσοου, Τσαρλς Κάλλις, Αλόνζο Χίνκλυ (ο

θείος του Γκόρντον) και ο Άλμπερτ Μπόουεν. Σχετικά με αυτούς, ο Γκόρντον είπε:

«Τα πήγαινα υπέροχα με εκείνους τους σπουδαίους άνδρες, οι οποίοι ήταν πολύ καλοί μαζί μου. Όμως έμαθα ότι ήταν ανθρώπινοι. Είχαν αδυναμίες και προβλήματα, αλλά αυτό δεν με ενοχλούσε. Στην πραγματικότητα, βελτίωσε την εκτίμησή μου γι' αυτούς, επειδή είδα ότι υπήρχε ένα θείο στοιχείο που ήταν μεγαλύτερο από τον θνητό τους χαρακτήρα ή τουλάχιστον ήταν αφοσιωμένοι σε μία εξαιρετική προσπάθεια που ήταν η υψηλότερη προτεραιότητα στη ζωή τους. Είδα την έμπνευση που ήταν επί το έργον στη ζωή τους. Δεν είχα αμφιβολία σχετικά με την προφητική τους κλήση ή το γεγονός ότι ο Κύριος μιλούσε και ενεργούσε μέσω αυτών. Είδα την ανθρώπινη πλευρά τους, τις αδυναμίες τους – και όλοι είχαν λίγες. Όμως είδα επίσης την ανώτερη δύναμη της πίστης και της αγάπης τους για τον Κύριο και την απόλυτη αφοσίωσή τους στο έργο και στην εμπιστοσύνη που τους είχε τεθεί»³².

Γάμος, οικογένεια και υπηρετηση στην Εκκλησία

Ασφαλώς, ο Γκόρντον δεν σκεπτόταν μόνον για το έργο. Ο δεσμός του με τη Μάρτζορι Πέι συνεχίστηκε, όταν εκείνος επέστρεψε από την Αγγλία. Η αναχώρησή του ήταν τόσο δύσκολη για τη Μάρτζορι όσο και για εκείνον. «Όσο ανυπόμονη ήμουν να υπηρετήσει εκείνος μία ιεραποστολή» είπε αργότερα η Μάρτζορι «δεν θα ξεχάσω ποτέ το αίσθημα κενότητας και μοναξιάς που ένωσα, όταν εκείνο το τρένο έφευγε από τον σταθμό»³³.

Το φθινόπωρο του 1929, τέσσερα χρόνια προτού φύγει ο Γκόρντον για την Αγγλία, η Μάρτζορι είχε εγγραφεί σε μαθήματα στο Πανεπιστήμιο της Γιούτας, αλλά σύντομα ανεκάλυψε ότι ο πατέρας της είχε χάσει τη δουλειά του λόγω του Μεγάλου Κραχ. Αφησε αμέσως τα μαθήματά της και βρήκε μια δουλειά ως γραμματέας για να βοηθήσει τους γονείς της και τα πέντε μικρότερα αδέρφια της – μία προσπάθεια που συνεχίστηκε αφού επέστρεψε ο Γκόρντον από την ιεραποστολή το 1935. Δεν είχε ποτέ την ευκαιρία να αποκτήσει επίσημη μόρφωση, αλλά ήταν αποφασισμένη να εξακολουθήσει να μαθαίνει, κι έτσι μορφώθηκε διαβάζοντας.

Η χαρούμενη διάθεση, η δεοντολογία και η βαθιά δέσμευση της Μάρτζορι προς το Ευαγγέλιο την έκαναν αγαπητή στον Γκόρντον και εκείνη ήταν εντυπωσιασμένη με την καλοσύνη και την πίστη του. «Καθώς κοντεύαμε να παντρευτούμε» είπε εκείνη «αισθανόμουν τελείως πεπεισμένη ότι ο Γκόρντον με αγαπούσε. Όμως ήξερα επίσης κάπως ότι δεν θα ήμουν ποτέ η πρώτη του προτεραιότητα. Ήξερα ότι θα ήμουν δεύτερη στη ζωή του και ότι ο Κύριος θα ήταν πρώτος. Και αυτό ήταν εντάξει». Εξακολούθησε: «Μου φαινόταν ότι αν καταλάβαινες το Ευαγγέλιο και τον σκοπό που είμαστε εδώ, θα ήθελες έναν σύζυγο που βάζει πρώτον τον Κύριο. Ένωθα ασφαλώς που ήξερα ότι ήταν αυτό το είδος ανδρός»³⁴.

Ο Γκόρντον και η Μάρτζορι παντρεύτηκαν στον Ναό της Σωλτ Λέηκ στις 29 Απριλίου 1937 και μετακόμισαν στο εξοχικό σπίτι των Χίνκλυ στο Ηοτ Μιλ Κρηκ. Εγκατέστησαν μία εστία, έκαναν άλλες βελτιώσεις απαραίτητες για να ζουν εκεί όλον τον χρόνο, φρόντισαν τους οπωρώνες και τους κήπους και άρχισαν να οικοδομούν το δικό τους σπίτι σε ένα γειτνιάζον οικόπεδο. Κι έτσι η αγροτική περιοχή που είχε αγαπήσει ο Γκόρντον κατά τη διάρκεια των καλοκαιριών της παιδικής του ηλικίας έγινε το μέρος όπου εκείνος και η Μάρτζορι θα έφτιαχναν το σπίτι τους και θα ανέτρεφαν τα παιδιά τους – την Καθλήν, τον Ρίτσαρντ, τη Βιρτζίνια, τον Κλαρκ και την Τζέιν.

Ο Γκόρντον και η Μάρτζορι εδραίωσαν ένα σπίτι αγάπης, αμοιβαίου σεβασμού, σκληρής δουλειάς και ζωής σύμφωνα με το Ευαγγέλιο. Η καθημερινή οικογενειακή προσευχή παρείχε ένα παράθυρο στα παιδιά για να βλέπουν την πίστη και την αγάπη των γονέων τους. Καθώς η οικογένεια προσευχόταν μαζί, τα παιδιά επίσης διαισθάνονταν την εγγύτητα του Πατέρα τους στους Ουρανοίς.

Το σπίτι των Χίνκλυ ήταν ένα μέρος με λίγους κανόνες αλλά με μεγάλες προσδοκίες. Η Μάρτζορι μιλούσε για πράγματα που δεν άξιζαν διαπληκτισμό. Περιγράφοντας μία γονική προσέγγιση που ανέφερε στον σύζυγό της, είπε: «Έμαθα ότι έπρεπε να εμπιστεύομαι τα παιδιά μου, κι έτσι προσπαθούσα να μη λέω ποτέ όχι, αν μπορούσα να λέω πιθανώς ναι. Όταν μεγαλώναμε την οικογένεια, ήταν ένα ζήτημα να περάσουμε κάθε ημέρα και να έχουμε λίγη πλάκα. Καθώς έβλεπα ότι δεν επρόκειτο να είμαι

Μάρτζορυ Πεί

εις θέσιν να λάβω τις αποφάσεις όλων των παιδιών μου ούτως ή άλλως, προσπαθούσα να μην ανησυχώ για το παραμικρό³⁵. Ως αποτέλεσμα της εμπιστοσύνης των γονέων τους, τα παιδιά ένιωθαν ότι τα σέβονταν και απέκτησαν εμπειρία και πεποίθηση. Και όταν η απάντηση ήταν όχι, τα παιδιά καταλάβαιναν ότι δεν ήταν ένας αυθαίρετος περιορισμός.

Το σπίτι των Χίνκλυ ήταν επίσης γεμάτο γέλια. Η Μάρτζορυ είτε κάποτε: «Ο μόνος τρόπος για να βγάλεις τη ζωή είναι να γελάς σε όλη τη διάρκειά της. Πρέπει είτε να γελάς είτε να κλαις. Προτιμώ να γελώ. Το κλάμα μού προκαλεί πονοκέφαλο»³⁶. Με γονείς που μπορούσαν να γελούν με τον εαυτό τους και να βρίσκουν χιούμορ στην καθημερινή ζωή, τα παιδιά έβλεπαν το σπίτι τους ως ευχάριστο καταφύγιο.

Η υπηρετηση στην Εκκλησία ήταν πάντοτε μέρος της ζωής για τον Γκόρντον και τη Μάρτζορυ. Ο Γκόρντον υπηρέτησε ως ο επόπτης του Σχολείου Κυριακής πασσάλου και μετά εκλήθη στο γενικό συμβούλιο του Σχολείου Κυριακής, όπου υπηρέτησε για εννέα χρόνια. Αργότερα υπηρέτησε ως σύμβουλος σε μία προεδρία πασσάλου και ως πρόεδρος πασσάλου, ενώ η Μάρτζορυ υπηρέτησε στην Προκαταρκτική, στις Νέες Γυναίκες και στην Ανακουφιστική Εταιρεία. Τα παιδιά τους βίωναν την υπηρετηση στην Εκκλησία ως χαρμόσυνο προνόμιο – ένα πρότυπο που καθένα τους θα ακολουθούσε στα χρόνια τους ως ενήλικοι.

Προετοιμασία μέσω επαγγελματικών έντονων προσπαθειών

Για τα πρώτα έξι χρόνια του γάμου της Μάρτζορυ και του Γκόρντον, ο Γκόρντον εξακολουθούσε να εργάζεται με την Επιτροπή Ραδιοφώνου, Δημοσιότητας και Ιεραποστολικών Εντύπων της Εκκλησίας. Ήταν αφοσιωμένος στο έργο του και συχνά σχέδια και προθεσμίες απαιτούσαν τη μεγαλύτερη προσπάθεια –και περισσότερο– να χρησιμοποιεί τις ικανότητες και τις εμπειρίες του. Σε ένα γράμμα προς έναν φίλο, έγραψε:

«Υπάρχουν πολλά να κάνω. Το έργο αυτής της επιτροπής με το μακροσκελές όνομα γίνεται μεγαλύτερο και πιο περίπλοκο και πιο ενδιαφέρον...

»...Ραδιόφωνο, ταινίες και έντυπα διαφόρων ειδών... εξυπηρετούν στο να με διατηρούν να προσεύχομαι, να είμαι ταπεινός, απασχολημένος και στη δουλειά πολλές ώρες. ...Όλα αυτά εξυπηρετούν στο να με κάνουν να εξαρτώμαι από τα γυαλιά... να έχω στρογγυλεμένους ώμους, να είμαι λίγο πιο υπομονετικός και να έχω περισσότερο θαυμασμό ως προς το σε τι θα καταλήξουν όλα αυτά»³⁷.

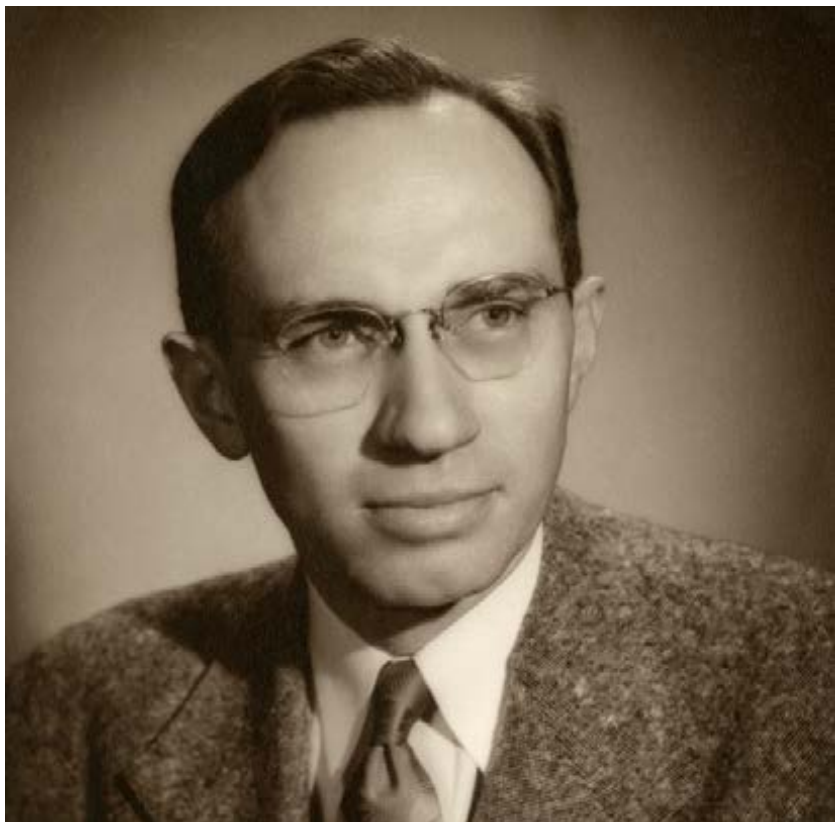
Στις αρχές της δεκαετίας του 1940, ο Β΄ Παγκόσμιος Πόλεμος έφερε μία αλλαγή στην απασχόληση του Γκόρντον. Το ιεραποστολικό έργο σχεδόν έπαυσε εξαιτίας του πολέμου κι έτσι η δουλειά του να παράσχει ιεραποστολικό υλικό έγινε λιγότερο πιεστική. Αισθανόμενος την ευθύνη να βοηθήσει με την πολεμική προσπάθεια, έκανε αίτηση σε σχολή υποψηφίων αξιωματικών στο Ναυτικό των

Ηνωμένων Πολιτειών. Ωστόσο, η ιστορία του με τις αλλεργίες τον απέκλεισε. «Ήμουν τεθλιμμένος για την απόρριψη» παραδέχθηκε αργότερα. «Ο πόλεμος ήταν σε εξέλιξη και όλοι έκαναν κάτι για να βοηθήσουν. Ένωθα ότι θα έπρεπε να συμμετάσχω κατά κάποιον τρόπο»³⁸. Αυτή η επιθυμία τον οδήγησε να κάνει αίτηση για μία δουλειά ως βοηθός επόπτης για τον Σιδηρόδρομο Ντένβερ και Ρίο Γκράντε. Επειδή τα τρένα ήταν κρίσιμης σημασίας για τη μεταφορά στρατευμάτων και προμηθειών για τον πόλεμο, ο Γκόρντον ένωσε ότι αυτή η δουλειά θα τον βοηθούσε να υπηρετήσει τη χώρα του. Η εταιρεία τον προσέλαβε το 1943 και εργάστηκε στον σταθμό τους στη Σωλτ Λέηκ Σίτυ έως ότου ο ίδιος και η οικογένειά του μετατέθηκαν στο Ντένβερ του Κολοράντο το 1944.

Οι επόπτες στον σιδηρόδρομο ήταν εντυπωσιασμένοι από την εργασία του Γκόρντον και όταν τελείωσε ο πόλεμος το 1945, τού προσέφεραν μία μόνιμη θέση με ένα φαινομενικώς λαμπρό επαγγελματικό μέλλον. Ταυτοχρόνως, ο Πρεσβύτερος Στήβεν Ρίτσαρντς κάλεσε και ζήτησε από τον Γκόρντον να επιστρέψει σε πλήρους απασχολήσεως εργασία στην Εκκλησία. Μολονότι ο σιδηρόδρομος μπορούσε να προσφέρει έναν σημαντικά υψηλότερο μισθό από την Εκκλησία, ο Γκόρντον ακολούθησε την καρδιά του και επέστρεψε στη Σωλτ Λέηκ Σίτυ³⁹.

Η απασχόληση του Γκόρντον στην έδρα της Εκκλησίας σύντομα επεκτάθηκε από τις προηγούμενες ευθύνες του. Το 1951 διορίστηκε εκτελεστικός γραμματέας της Γενικής Ιεραποστολικής Επιτροπής της Εκκλησίας και επιφορτίστηκε με την εποπτεία των καθημερινών λειτουργιών του προσφάτως συγκροτημένου Ιεραποστολικού Τμήματος. Αυτό το τμήμα επέβλεπε τα πάντα που είχαν να κάνουν με τη διάδοση του Ευαγγελίου, συμπεριλαμβανομένης της παραγωγής, της μετάφρασης και της διανομής υλικού που χρησιμοποιούσαν οι ιεραπόστολοι· εκπαίδευσης για ιεραποστόλους και προέδρους ιεραποστολής και μέσα δημοσίων σχέσεων που χρησιμοποιούνταν για την οικοδόμηση γεφυρών και τη διάλυση μύθων για την Εκκλησία⁴⁰.

Το φθινόπωρο του 1953, ο Πρόεδρος Ντέιβιντ ΜακΚέι κάλεσε τον Γκόρντον στο γραφείο του και του ζήτησε να σκεφθεί μία ερώτηση που δεν είχε άμεση σχέση με τα καθήκοντα στο Ιεραποστολικό Τμήμα. «Αδελφέ Χίνκλυ» άρχισε «όπως ξέρεις, οικοδομούμε έναν

Γκόρντον Χίνκλυ, 1951

ναό στην Ελβετία και θα είναι διαφορετικός από τους άλλους μας ναούς στο ότι πρέπει να εξυπηρετεί μέλη τα οποία μιλούν πολλές γλώσσες. Θέλω να βρεις έναν τρόπο να παρουσιάσεις τη διδασκαλία του ναού στις διάφορες γλώσσες της Ευρώπης, ενώ χρησιμοποιούμε ελάχιστο αριθμό λειτουργών του ναού»⁴¹.

Ο Πρόεδρος ΜακΚέι παρείχε ένα μέρος όπου ο Γκόρντον θα μπορούσε να επιζητήσει έμπνευση και να ξεφύγει από τις απαιτήσεις του φόρτου εργασίας του στο Ιεραποστολικό Τμήμα. Τα βράδια των καθημερινών, τα Σάββατα και ορισμένες Κυριακές, ο Γκόρντον εργαζόταν σε ένα μικρό δωμάτιο στον πέμπτο όροφο του Ναού της Σωλτ Λέηκ. Πολλά κυριακάτικα πρωινά, ο Πρόεδρος ΜακΚέι πήγαινε μαζί του για να αναφέρει ιδέες, να δει από

κοντά την παρουσίαση της προικοδότησης και να προσευχηθεί για καθοδήγηση.

Αφού συλλογιζόταν, προσευχόταν και επιζητούσε αποκάλυψη, ο Γκόρντον πρότεινε να μπει η παρουσίαση της προικοδότησης σε ταινία, με τα λόγια αυτής της ιερής διδασκαλίας μεταγλωττισμένα σε διάφορες γλώσσες. Ο Πρόεδρος ΜακΚέι και άλλοι ενέκριναν την πρότασή του και του ανέθεσαν να κάνει την παραγωγή της ταινίας. Ο Γκόρντον εργάστηκε με μία ομάδα ταλαντούχων και επαγγελματιών, οι οποίοι ολοκλήρωσαν το σχέδιο τον Σεπτέμβριο του 1955. Κατόπιν μετέφερε προσωπικώς τις ταινίες στον Ναό της Βέρνης στην Ελβετία και επέβλεψε τις τεχνικές προετοιμασίες για τις αρχικές συνεδρίες της προικοδότησης⁴².

Ο Γκόρντον συγκινήθηκε που είδε να φέρνει χαρά το έργο του στους Αγίους της Ευρώπης: «Καθώς έβλεπα αυτούς τους ανθρώπους να συγκεντρώνονται από δέκα χώρες, για να συμμετάσχουν στις διατάξεις του ναού, καθώς έβλεπα ηλικιωμένους από πίσω από το Σιδηρούν Παραπέτασμα, οι οποίοι είχαν χάσει την οικογένειά τους στους πολέμους που είχαν εξαπλωθεί στη χώρα τους, και υπήρξα μάρτυς των εκφράσεων χαράς και δακρύων ευφροσύνης που προέρχονταν από την καρδιά τους ως αποτέλεσμα των ευκαιριών που τους είχαν δοθεί· καθώς έβλεπα νεαρούς συζύγους με την οικογένειά τους –τα ευτυχημένα και όμορφα παιδιά τους– και έβλεπα εκείνες τις οικογένειες ενωμένες σε μία αιώνια σχέση, γνώριζα μετά βεβαιότητα ακόμη και πέρα από αυτό που γνώριζα πρωτίτερα ότι [ο Πρόεδρος ΜακΚέι] είχε εμπνευσθεί και κατευθυνθεί από τον Κύριο να φέρει αυτές τις πολύτιμες ευλογίες στη ζωή εκείνων των ανδρών και γυναικών πίστης συγκεντρωμένων από τα έθνη της Ευρώπης»⁴³.

Είχαν περάσει είκοσι χρόνια από τότε που ο Γκόρντον επέστρεψε από την ιεραποστολή του και δεν είχε εκπληρώσει το όνειρό του να λάβει ανώτατο πτυχίο και να γίνει δημοσιογράφος. Αντ' αυτού, είχε μάθει να χρησιμοποιεί τη νέα τεχνολογία για να διαδίδει τον λόγο του Θεού, είχε αναπτύξει θετικές σχέσεις με άτομα άλλων δογμάτων, είχε μελετήσει και είχε γράψει έργα της ιστορίας της Εκκλησίας και είχε βοηθήσει να προετοιμάσει την οδό για να λάβουν χιλιάδες Άγιοι των Τελευταίων Ημερών την ευλογία του

ναού. Αυτές οι εμπειρίες θα εξυπηρετούσαν ως θεμέλιο για την υπηρετήση που θα έδινε για το υπόλοιπο της ζωής του.

Υπηρετήση ως Βοηθός των Δώδεκα

Το Σάββατο 5 Απριλίου 1958, ο υιός του Γκόρντον και της Μάρτζορυ, Ρίτσαρντ, απήντησε σε μία τηλεφωνική κλήση. Ο καλών δεν συστήθηκε, αλλά ο Ρίτσαρντ ανεγνώρισε τη φωνή του Προέδρου Ντέιβιντ ΜακΚέι και έσπευσε να πληροφορήσει τον πατέρα του. Αφού μίλησε εν συντομία με τον Πρόεδρο ΜακΚέι, ο Γκόρντον έκανε γρήγορα ένα ντους, άλλαξε ρούχα και πήγε οδηγώντας στο γραφείο του Προέδρου της Εκκλησίας. Επειδή είχε λάβει αναθέσεις από τον Πρόεδρο ΜακΚέι κατά το παρελθόν, ανέμενε να του ζητηθεί να βοηθήσει με κάτι για την προετοιμασία για τη γενική συγκέντρωση της συνελεύσεως την επομένη. Κατεπλάγη που ανεκάλυψε ότι ο Πρόεδρος ΜακΚέι είχε κάτι άλλο στον νου του. Ύστερα από έναν φιλικό χαιρετισμό, ο Πρόεδρος ΜακΚέι ζήτησε από τον Γκόρντον να υπηρετήσει ως Βοηθός των Δώδεκα. Οι αδελφοί που υπηρετήσαν σε αυτήν τη θέση, η οποία τερματίστηκε το 1976, ήταν Μέλη της Γενικής Εξουσίας της Εκκλησίας. Ο Γκόρντον υπηρετούσε ως πρόεδρος του πασσάλου Ηστ Μιλ Κρηκ, όταν ο Πρόεδρος ΜακΚέι εξέδωσε αυτήν την κλήση.

Την επομένη, ο Πρεσβύτερος Γκόρντον Χίνκλυ έλαβε ψήφο υποστηρίξεως στη γενική συνέλευση. Μολονότι παραδέχθηκε στην πρώτη του ομιλία συνελεύσεως ότι είχε «κατακλυσθεί από μία αίσθηση ανεπάρκειας», απεδέχθη τη νέα του ευθύνη με χαρακτηριστική πίστη και ενέργεια⁴⁴.

Ένα μείζον καθήκον που ανέλαβε ο Πρεσβύτερος Χίνκλυ ως Βοηθός των Δώδεκα ήταν να επιβλέπει το έργο της Εκκλησίας σε όλη την Ασία. Ήξερε λίγα για τους ανθρώπους εκεί και δεν μιλούσε καμία από τις γλώσσες τους, αλλά γρήγορα τους αγάπησε και εκείνοι τον αγάπησαν. Ο Κέντζι Τανάκα, ένας Ιάπωνας Άγιος των Τελευταίων Ημερών, είπε για την πρώτη συγκέντρωση του Πρεσβυτέρου Χίνκλυ στην Ιαπωνία: «Ο ενθουσιασμός του Πρεσβυτέρου Χίνκλυ ήταν ορατός στα μάτια του που λαμποκοπούσαν. Η πρώτη του λέξη προς εμάς ήταν *Subarashii!* [“Υπέροχα!”] Η ατμόσφαιρα εκείνης της συγκέντρωσης άλλαξε από ψυχρή και επίσημη σε

φιλικότητα και εγγύτητα προς εκείνον και ένα θερμό αίσθημα επικράτησε»⁴⁵.

Αυτό ήταν το αίσθημα που είχε παντού όπου πήγαινε στην Ασία. Βοήθησε τους ανθρώπους να δουν ότι με την πίστη στον Κύριο, μπορούσαν να επιτύχουν σπουδαία πράγματα και να βοηθήσουν την Εκκλησία να μεγαλώσει στην πατρίδα τους. Έμεινε επίσης κοντά στους πλήρους απασχόλησης ιεραποστόλους, γνωρίζοντας ότι η επιμέλειά τους θα είχε άμεσο αντίκτυπο επάνω στους ανθρώπους που υπηρετούσαν.

Ειδικός μάρτυς του ονόματος του Χριστού

Ένα άλλο τηλεφώνημα που του άλλαξε τη ζωή ήλθε ένα άλλο Σάββατο – στις 30 Σεπτεμβρίου 1961. Αυτήν τη φορά ήταν η Μάρτζορι που άκουσε την οικεία φωνή του Προέδρου ΜακΚέι στο τηλέφωνο. Ξανά ο Γκόρντον Χίνκλυ έσπευσε στο γραφείο του Προέδρου της Εκκλησίας. Ξανά ξεπελάγη και συγκλονίστηκε, όταν έμαθε τον λόγο της επισκέψεως. Όταν έφθασε, ο Πρόεδρος ΜακΚέι τού είπε: «Έχω αισθανθεί την προτροπή να σε διορίσω για να πληρώσεις το κενό στην Απαρτία των Δώδεκα Αποστόλων και θα θέλαμε να σε υποστηρίξουμε σήμερα στη συνέλευση»⁴⁶. Ξανά ο Πρεσβύτερος Χίνκλυ προχώρησε με πίστη και ενθουσιασμό παρά τα αισθήματα ανεπάρκειας.

Ως Απόστολος, ο Πρεσβύτερος Χίνκλυ έλαβε επιπρόσθετες ευθύνες. Περιστασιακώς συναντούσε κυβερνητικούς ηγέτες και άλλους αξιωματούχους. Συχνά του ζητείτο να μιλήσει δημοσίως για την Εκκλησία, προκειμένου να απαντήσει σε επικρίσεις και την πολιτιστική αναταραχή στις Ηνωμένες Πολιτείες. Ήταν ηγέτης στις προσπάθειες να ενδυναμώσει τις ικανότητες μεταδόσεων της Εκκλησίας και να χρησιμοποιεί την τεχνολογία για τη διάδοση του Ευαγγελίου σε όλον τον κόσμο. Ακόμη και με αυτούς τους διευρυνόμενους ρόλους, ποτέ δεν έχασε την προοπτική της ευθύνης του να ενδυναμώνει την πίστη των ατόμων και των οικογενειών. Είτε μιλούσε σε ένα άτομο είτε σε δέκα χιλιάδες ανθρώπους, επηρέαζε προσωπικώς τους ανθρώπους, κάτι που έγινε χαρακτηριστικό γνώρισμα της διακονίας του: να φέρνει ανθρώπους, έναν προς έναν, στον Χριστό.

Ο Πρεσβύτερος Χίνκλυ εξακολούθησε να επιβλέπει το έργο στην Ασία για τα επόμενα επτά χρόνια και αγαλλιούσε που έβλεπε την ανάπτυξη των φίλων του εκεί. Παρατήρησε: «Είναι μια εμπνευσμένη εμπειρία... να είσαι μάρτυς του τρόπου με τον οποίον ο Κύριος εκπληρώνει τις λεπτομέρειες του τέλειου σχεδίου του σε εκείνα... τα μέρη της γης»⁴⁷.

Καθώς οι αναθέσεις άλλαξαν ανάμεσα στην Απαρτία των Δώδεκα Αποστόλων, ο Πρεσβύτερος Χίνκλυ έλαβε ευκαιρίες για υπηρετηση σε άλλα μέρη του κόσμου. Όπου πήγαινε, έδειχνε ενδιαφέρον για το άτομο. Το 1970, όταν επέβλεπε το έργο της Εκκλησίας στη Νότιο Αμερική, ταξίδευσε στη Χιλή, αφού προήδρευσε μίας συνελεύσεως πασσάλου στο Περού. Δύο ημέρες αφότου έφθασε στη Χιλή, έμαθε ότι ένας καταστρεπτικός σεισμός είχε πλήξει το Περού και ότι αγνοούνται τέσσερεις ιεραπόστολοι. Αμέσως σχεδίασε να επιστρέψει στο Περού μολονότι θα καθυστερούσε την επιστροφή του στο σπίτι. «Δεν μπορώ να πάω σπίτι με ήσυχη τη συνείδηση, ενώ υπάρχουν αγνοούμενοι ιεραπόστολοι» είπε⁴⁸.

Έφθασε στη Λίμα του Περού το επόμενο πρωί. Όταν οι αγνοούμενοι ιεραπόστολοι βρήκαν έναν χειριστή ερασιτεχνικού ασυρμάτου, μπόρεσαν να τηλεφωνήσουν στη Λίμα και ο Πρεσβύτερος Χίνκλυ τούς μίλησε. Οι ιεραπόστολοι ήταν σε ένα μικρό δωμάτιο με άλλους επιζώντες και οι συνομιλίες τους μεταδόθηκαν μέσω ενός μεγαφώνου. «Καθώς η φωνή του Πρεσβυτέρου Χίνκλυ κατέλαβε το μεγάφωνο σε εκείνο το δωμάτιο υπερπλήρες με ανθρώπους που προσπαθούσαν σθεναρώς να μιλήσουν στον ασύρματο, μία άμεση σιωπή έπεσε σε όλο το δωμάτιο. Μολονότι μιλούσε στα Αγγλικά και όλοι αυτοί οι άνθρωποι μιλούσαν Ισπανικά, άρχισαν να μιλούν μεταξύ τους με ψιθύρους και να ρωτούν: “Ποιος είναι αυτός ο άνδρας;” Υπήρχε μία αίσθηση, ακόμη και ανάμεσα στο χάος, ότι εκείνη η φωνή δεν ανήκε σε κάποιον συνηθισμένο άνδρα»⁴⁹.

Κατά τη διάρκεια των δύο πρώτων ετών της επίβλεψής του της Εκκλησίας στη Νότιο Αμερική, ο Πρεσβύτερος Χίνκλυ έκανε περιοδεία σε κάθε ιεραποστολή· δημιούργησε νέες ιεραποστολές στην Κολομβία και στον Ισημερινό· βοήθησε στη δημιουργία νέων πασσάλων στη Λίμα του Περού και στο Σάο Πάολο της Βραζιλίας· και βοήθησε στην επίλυση του προσκόμματος της βίζας για τους ιεραποστόλους που καλούνταν να υπηρετήσουν στην

Αργεντινή. Ήταν στα μισά του να κάνει περισσότερα, όταν τον Μάιο του 1971, επιφορτίστηκε να επιβλέπει οκτώ ιεραποστολές στην Ευρώπη⁵⁰.

Ο Πρεσβύτερος Χίνκλυ συχνά ένωθε την κούραση του πυρετώδους προγράμματός του. Πάντοτε ήταν ευτυχισμένος να επιστρέφει σπίτι και να περνά χρόνο με τη Μάρτζορι και τα παιδιά. Ωστόσο, η Μάρτζορι μπορούσε να καταλάβει ότι όταν έλειπε από τη δουλειά πολύ καιρό, γινόταν ανήσυχος. Η κλήση του ως Αποστόλου – ενός από τους «ειδικούς» μάρτυρες του ονόματος του Χριστού» (Δ&Δ 107:23) – δεν έλειπε ποτέ από τον νου του.

Βαριές ευθύνες ως συμβούλου στην Πρώτη Προεδρία

Στις 15 Ιουλίου 1981, αφού υπηρέτησε στην Απαρτία των Δώδεκα για περίπου 20 χρόνια, ο Πρεσβύτερος Χίνκλυ έλαβε μία άλλη εκπληκτική κλήση. Ο Πρόεδρος Σπένσερ Κίμπαλ, τότε Πρόεδρος της Εκκλησίας, τού ζήτησε να υπηρετήσει ως σύμβουλος στην Πρώτη Προεδρία, εκτός από τους Προέδρους Έλντον Τάννερ και Μάριον Ρόμνυ. Αυτή ήταν μία ασυνήθης αλλά όχι άνευ προηγουμένου παρέκκλιση από το πρότυπο της ύπαρξης δύο συμβούλων. Ο Πρόεδρος Κίμπαλ και οι σύμβουλοί του δεν ήταν καλά σωματικώς και χρειάζονταν επιπλέον υποστήριξη στην Προεδρία⁵¹.

Στην πρώτη του γενική συνέλευση υπό τη νέα αυτή ιδιότητα, ο Πρόεδρος Χίνκλυ σχολίασε: «Η μόνη μου επιθυμία είναι να υπηρετώ με αφοσίωση όπου καλούμαι. ... Αυτή η ιερή κλήση μου έχει δώσει επίγνωση των αδυναμιών μου. Αν έχω προσβάλει κάποιον στιγμή, ζητώ συγγνώμη και ελπίζω ότι θα με συγχωρήσετε. Είτε αυτή η ανάθεση είναι μακρά είτε σύντομη, εγγυώμαι τις καλύτερες προσπάθειές μου, δοσμένες με αγάπη και πίστη»⁵².

Οι καλύτερες προσπάθειές του χρειάστηκαν καθώς η υγεία των Προέδρων Κίμπαλ, Τάννερ και Ρόμνυ εξασθενούσε. Το περισσότερο μέρος του καθημερινού έργου της Πρώτης Προεδρίας έπεσε στον Πρόεδρο Χίνκλυ. Επωμίσθηκε επίσης μεγάλο μέρος της ευθύνης για μεγαλύτερες προσπάθειες, όπως η αφέρωση του Ναού Ιορδάνη Ποταμού στη Γιούτα. Επιπροσθέτως, αντιμετώπισε κάποια δημόσια επίκριση για την Εκκλησία και τους ηγέτες της, τόσο

Ο Πρόεδρος Γκόρντον Χίνκλυ στη γενική συνέλευση, σε μία στιγμή κατά την οποία ήταν το μόνο μέλος της Πρώτης Προεδρίας που ήταν αρκετά υγιές για να παρευρεθεί.

τους παρελθόντες όσο και τους παρόντες. Στη γενική συνέλευση Απριλίου 1982, συμβούλευσε:

«Ζούμε σε μία κοινωνία που τροφοδοτείται από την επίκριση. ...Σας παροτρύνω να δείτε την όλη εικόνα και να πάψετε να ανησυχείτε για τα μικρά ελαττώματα. ...Αυτές είναι μόνον μικρές εκφάνσεις του μεγέθους της υπηρετήσεως των [ηγετών της Εκκλησίας] και του μεγαλείου της συνεισφοράς τους»⁵³.

Ο Πρόεδρος Τάννερ απεβίωσε στις 27 Νοεμβρίου 1982 και η υγεία των Προέδρων Κίμπαλ και Ρόμνυ εξασθένησε μέχρι σημείου που στη γενική συνέλευση Απριλίου 1983, ο Πρόεδρος Χίνκλυ, ο οποίος μέχρι τότε είχε κληθεί ως Δεύτερος Σύμβουλος στην Πρώτη Προεδρία, κάθισε δίπλα σε άδειες καρέκλες στο βήμα. Με έναν βαθύτατα προσωπικό τρόπο, ένωσε αυτό που είχε κάποτε αποκαλέσει «μοναξιά της ηγεσίας»⁵⁴.

Ο Πρόεδρος Χίνκλυ προχώρησε με φροντίδα και προσευχή, χωρίς να θέλει να κάνει βήματα εμπρός από τον προφήτη. Κάλεσε

τα γηραιότερα μέλη των Δώδεκα –συγκεκριμένα τον Πρεσβύτερο Έζρα Ταφτ Μπένσον, τον πρόεδρο απαρτίας– για βοήθεια στη διεύθυνση των καθημερινών υποθέσεων της Εκκλησίας. Ο Πρόεδρος Χίνκλυ εργάστηκε χέρι-χέρι με την Απαρτία των Δώδεκα, πάντοτε καθοδηγούμενος από τις συμβουλές του Προέδρου Κίμπαλ. Παρά ταύτα, ένωθε μεγάλο βάρος.

Μολονότι οι ευθύνες του Προέδρου Χίνκλυ στην Πρώτη Προεδρία τον κρατούσαν στη Σωλτ Λέηκ Σίτυ πολύ καιρό, περιστασιακά ταξίδευε για να εκτελέσει διακονία σε μέλη και ιεραποστόλους σε άλλα μέρη του κόσμου. Το 1984 επέστρεψε στις Φιλιππίνες. Δεκαοχτώ χρόνια νωρίτερα είχε αφιερώσει την πρώτη κυρίως εκκλησία εκεί- τώρα θα αφιέρωνε τον πρώτο ναό. Στην προσευχή αφιερώσεως είπε:

«Αυτό το έθνος των Φιλιππίνων είναι ένα έθνος πολλών νησιών των οποίων οι άνθρωποι αγαπούν την ελευθερία και την αλήθεια, των οποίων η καρδιά είναι ευαίσθητη στη μαρτυρία των υπηρετών σου και οι οποίοι ανταποκρίνονται στο μήνυμα του αιώνιου Ευαγγελίου. Σε ευχαριστούμε για την πίστη τους. Σε ευχαριστούμε για το πνεύμα θυσίας τους. Σε ευχαριστούμε για το θαύμα της προόδου του έργου σου σε αυτήν τη χώρα»⁵⁵.

Η συνεχής πρόοδος της Εκκλησίας ήταν προφανής τον Ιούνιο του 1984, όταν εκ μέρους της Πρώτης Προεδρίας, ο Πρόεδρος Χίνκλυ ανακοίνωσε την κλήση των Προεδριών Περιοχής – μέλη των Εβδομήκοντα τα οποία θα ζούσαν σε όλον τον κόσμο για να επιβλέπουν το έργο της Εκκλησίας σε ανατεθειμένες γεωγραφικές περιοχές. Εργαζόμενοι υπό τη διεύθυνση της Πρώτης Προεδρίας και της Απαρτίας των Δώδεκα Αποστόλων, αυτοί οι αδελφοί θα παρείχαν μεγάλο μέρος της ηγεσίας και της εκπαίδευσής τους που χρειάζονταν στις περιοχές τους. «Δεν μπορούμε να λαμβάνουμε κάθε απόφαση στη Σωλτ Λέηκ Σίτυ» έλεγε. «Πρέπει να κάνουμε κάτι για την αποκέντρωση της εξουσίας»⁵⁶. Σχεδόν έναν χρόνο αργότερα, μιλώντας σε ηγέτες της Εκκλησίας από όλον τον κόσμο, ο Πρόεδρος Χίνκλυ είπε: «Είμαι πεπεισμένος ότι είναι ένα εμπνευσμένο και μεγάλο βήμα προς τα εμπρός που έχουμε κάνει αυτούς τους τελευταίους μήνες. Είμαι πεπεισμένος ότι η συχνή παρουσία αυτών των καλών ανδρών ανάμεσά σας σας δίνει μεγάλη διαβεβαίωση. Οι αδελφοί αυτοί ενώνουν βασικά ολόκληρο το σώμα της Εκκλησίας»⁵⁷.

Πρόεδρος Έζρα Ταφτ Μπένσον (κέντρο) με τους συμβούλους του, τον Πρόεδρο Γκόρντον Χίνκλυ (αριστερά) και τον Πρόεδρο Τόμας Μόνσον (δεξιά), στη γενική συνέλευση

Αφού ηγείτο της Εκκλησίας μέσα στα 12 χρόνια αξιοσημείωτης ανάπτυξης, ο Σπένσερ Κίμπαλ πέθανε στις 5 Νοεμβρίου 1985. Ο γηραιότερος Απόστολος, ο Πρόεδρος Έζρα Ταφτ Μπένσον ξεχωρίστηκε ως Πρόεδρος της Εκκλησίας. Ζήτησε από τον Γκόρντον Χίνκλυ να υπηρετήσει ως Πρώτος Σύμβουλος στην Πρώτη Προεδρία και από τον Τόμας Μόνσον να υπηρετήσει ως Δεύτερος Σύμβουλος. Με τρία υγιή μέλη της Πρώτης Προεδρίας, ο Πρόεδρος Χίνκλυ ένωσε να ξαλαφρώνουν τα φορτία του και είχε περισσότερες ευκαιρίες να επισκεφθεί τους Αγίους σε όλον τον κόσμο.

Μέσα σε λίγα χρόνια, η υγεία του Προέδρου Μπένσον άρχισε να φθίνει και οι καθημερινές ευθύνες της διοικήσεως της Εκκλησίας έπεσαν ξανά στον Πρόεδρο Χίνκλυ. Αυτήν τη φορά, ωστόσο, δεν ήταν μόνος στην Πρώτη Προεδρία. Με ζωτικότητα και ενέργεια, οι Πρόεδροι Χίνκλυ και Μόνσον διατήρησαν την Εκκλησία σε σταθερή πορεία, πάντοτε σεβόμενοι την κλήση του Προέδρου Μπένσον ως προφήτου, βλέποντος και αποκαλυπτού. Ανέπτυξαν μία δυνατή, ακατάλυτη φιλία και συνεργασία.

Ο Πρόεδρος Μπένσον πέθανε στις 30 Μαΐου 1994 και ο Πρόεδρος Χάουαρντ Χάντερ έγινε Πρόεδρος της Εκκλησίας. Για άλλη μια φορά, οι Πρόεδροι Χίνκλυ και Μόνσον υπηρέτησαν ως σύμβουλοι.

Τον Ιούνιο, ο Πρόεδρος και η αδελφή Χίνκλυ συνόδευσαν τον Πρόεδρο Χάντερ και τη σύζυγό του Ίνις και τον Πρεσβύτερο Ράσσελ Μπάλλαρντ και τη σύζυγό του, Μπάρμπαρα, στη Ναβού του Ιλλινόι, για να παρακολουθήσουν τον εορτασμό 150 χρόνων από τον μαρτυρικό θάνατο του Τζόζεφ Σμιθ. Αυτό θα ήταν το μόνο ταξίδι που θα έκαναν μαζί ο Πρόεδρος Χάντερ και ο Πρόεδρος Χίνκλυ. Ο Πρόεδρος Χάντερ είχε παλέψει με προβλήματα υγείας για χρόνια και η υγεία του έφθινε ταχέως ύστερα από αυτό το ταξίδι. Στις 27 Φεβρουαρίου 1995 ζήτησε από τον Πρόεδρο Χίνκλυ μία ευλογία της ιεροσύνης. Στην ευλογία, ο Πρόεδρος Χίνκλυ παρακάλεσε για τη ζωή του Προέδρου Χάντερ, αλλά είπε επίσης ότι ήταν στα χέρια του Κυρίου⁵⁸. Λίγες ημέρες αργότερα, στις 3 Μαρτίου 1995, ο Πρόεδρος Χάντερ απεβίωσε.

Προφήτης, βλέπων, αποκαλυπτής και Πρόεδρος της Εκκλησίας

Ο θάνατος του Προέδρου Χάντερ, αν και δεν ήταν έκπληξη, έθεσε ένα βαρύ φορτίο επάνω στους Χίνκλυ. Ως ο γηραιότερος Απόστολος, ο Πρόεδρος Χίνκλυ ήταν επόμενος στη σειρά για να γίνει Πρόεδρος της Εκκλησίας. Η αδελφή Χίνκλυ ενθυμήθηκε τη στιγμή κατά την οποία έλαβαν τα νέα για τον θάνατο του Προέδρου Χάντερ: «Ο Πρόεδρος Χάντερ είχε πεθάνει και εμείς μείναμε για να συνεχίσουμε. Ένωσα τόσο λυπημένη, τόσο μόνη. Και ο Γκόρντον το ίδιο. Ήταν συγκλονισμένος. Και ένιωθε πολύ, πολύ μόνος. Δεν έμεινε κανείς που θα μπορούσε να καταλάβει τι περνούσε εκείνος»⁵⁹.

Ύστερα από την κηδεία του Προέδρου Χάντερ, ο Πρόεδρος Χίνκλυ βρήκε παρηγοριά στον ναό. Μόνος στην αίθουσα συγκέντρωσης της Πρώτης Προεδρίας και της Απαρτίας των Δώδεκα στον Ναό της Σωλτ Λέηκ, διάβασε προσεκτικά τις γραφές και στοχάστηκε τι διάβασε. Συλλογίστηκε τη ζωή, τη διακονία και την Εξιλέωση του Ιησού Χριστού. Κατόπιν μελέτησε τις προσωπογραφίες στον τοίχο, που απεικόνιζαν όλους τους Προέδρους της Εκκλησίας από τον Τζόζεφ Σμιθ έως τον Χάουαρντ Χάντερ. Κατέγραψε αυτήν την εμπειρία στο ημερολόγιό του:

«Περπάτησα εμπρός από αυτές τις προσωπογραφίες και κοίταξα τα μάτια των ανδρών που αντιπροσώπευαν. Ένωσα σχεδόν σαν να μπορούσα να τους μιλήσω. Ένωσα σχεδόν σαν να μου μιλούσαν και να μου έδιναν διαβεβαίωση. ...Κάθισα στην καρέκλα την οποία κατέχω ως πρώτος σύμβουλος του Προέδρου. Δαπάνησα πολύ χρόνο κοιτάζοντας αυτές τις προσωπογραφίες. Καθένας φαινόταν σχεδόν ότι ζωντάνευε. Τα μάτια τους φαίνονταν να είναι επάνω μου. Ένωσα ότι με παρότρυναν και μου έδιναν την υποστήριξή τους. Φαινόταν ότι μου έλεγαν πως είχαν μιλήσει για λογαριασμό μου σε ένα συμβούλιο που διεξήχθη στους ουραμούς, πως δεν χρειαζόταν να φοβάμαι, πως θα ευλογούμην και υποστηριζόμουν στη διακονία μου.

»Γονάτισα και παρακάλεσα τον Κύριο. Του μίλησα διεξοδικά σε προσευχή. ...Είμαι πεπεισμένος ότι με τη δύναμη του Πνεύματος, άκουσα τον λόγο του Κυρίου, όχι δυνατά, αλλά ως θέρμη που έγινε αισθητή μέσα στην καρδιά μου σχετικά με τα ερωτήματα που είχα ζητήσει στην προσευχή»⁶⁰.

Υστερα από αυτήν την εμπειρία, κατέγραψε ξανά τις σκέψεις του: «Νιώθω καλύτερα και έχω πολύ πιο γερή διαβεβαίωση στην καρδιά μου ότι ο Κύριος λειτουργεί το θέλημά Του όσον αφορά στον σκοπό και τη βασιλεία Του, ότι θα υποστηριχθώ ως Πρόεδρος της Εκκλησίας και προφήτης, βλέπων και αποκαλυπτής και έτσι θα υπηρετήσω για όσο διάστημα θέλει ο Κύριος. Με τη διαβεβαίωση του Πνεύματος στην καρδιά μου, είμαι τώρα έτοιμος να προχωρήσω για να κάνω το καλύτερο έργο που γνωρίζω να κάνω. Μου είναι δύσκολο να πιστέψω ότι ο Κύριος με θέτει σε αυτήν την πιο υψηλή και ιερή ευθύνη. ...Ελπίζω ότι ο Κύριος με έχει εκπαιδεύσει να κάνω αυτό που αναμένει Εκείνος από μένα. Θα Του δώσω πλήρη αφοσίωση και ασφαλώς θα επιζητώ τις οδηγίες Του»⁶¹.

Ο Πρόεδρος Γκόρντον Χίνκλυ ξεχωρίστηκε ως Πρόεδρος της Εκκλησίας στις 12 Μαρτίου 1995 και την επομένη μίλησε σε μία συνέντευξη Τύπου και απήντησε σε ερωτήσεις των δημοσιογράφων. Ο Πρεσβύτερος Τζέφρυ Χόλλαντ ανέφερε ότι «κοντά στο τέλος αυτής της ζεστής, συχνά πνευματώδους, πάντοτε πειστικής συζήτησης σχετικά με έναν ευρέος φάσματος αριθμό ερωτήσεων που τέθηκαν σε αυτήν τη συνέντευξη Τύπου, ο Πρόεδρος Χίνκλυ

Ο Πρόεδρος Γκόρντον Χίνκλυ στον άμβωνα κατά τη γενική συνέλευση

ερωτήθηκε από έναν δημοσιογράφο: “Σε τι θα εστιασθείτε; Ποιο θα είναι το θέμα της διοικήσεώς σας;”

»Εκείνος ενστικτωδώς απήγησε: “Να συνεχίσουμε. Ναι. Το θέμα μας θα είναι να συνεχίσουμε το σπουδαίο έργο, το οποίο προχώρησε από τους προκατόχους μας”⁶².

Ο Πρόεδρος Χίνκλυ ήταν πιστός σε αυτήν τη δεσμευτική υπόσχεση. Με σεβασμό για τους προφήτες που προϋπήρξαν εκείνου, συνέχισε το έργο που είχαν κάνει. Και με πίστη στον Θεό τον Πατέρα και τον Ιησού Χριστό, ακολούθησε την αποκάλυψη να εκτελέσει αυτό το έργο με νέους τρόπους.

Φέρνοντας την Εκκλησία «έξω από το σκοτάδι» (Δ&Δ 1:30)

Προς την αρχή της διακονίας του Προέδρου Χίνκλυ, ο Πρεσβύτερος Νιλ Μάξουελ της Απαρτίας των Δώδεκα παρατήρησε: «Ο Πρόεδρος Χίνκλυ βοηθά να οδηγήσει την Εκκλησία έξω από το σκοτάδι. Η Εκκλησία δεν μπορεί να προχωρήσει όπως χρειάζεται, αν είμαστε άγνωστοι. Κάποιος πρέπει να ενεργήσει τολμηρά και ο Πρόεδρος Χίνκλυ είναι πρόθυμος να το κάνει. Είναι ένας άνδρας που καταλαβαίνει το παρελθόν, αλλά επίσης καταλαβαίνει το παρόν και έχει θαυμάσια χαρίσματα έκφρασης που του δίνουν τη δυνατότητα να παρουσιάσει το μήνυμά μας με έναν τρόπο που ελκύει τους ανθρώπους παντού»⁶³.

Το εκτεταμένο υπόβαθρο του Προέδρου Χίνκλυ στα μέσα μαζικής επικοινωνίας και στις εκπομπές τον βοήθησε στην προετοιμασία του γι' αυτήν την προσπάθεια. Ως Πρόεδρος της Εκκλησίας, συχνά συμφωνούσε να του παίρνουν συνέντευξη δημοσιογράφοι από όλον τον κόσμο, απαντώντας στις ερωτήσεις τους για τη διδασχία και την πολιτική της Εκκλησίας και καταθέτοντας τη μαρτυρία του για τον Σωτήρα και το αποκατεστημένο Ευαγγέλιο. Κάθε φορά, αυξανόταν η κατανόηση και αναπτύσσονταν φιλίες.

Μία σημαντική περίπτωση ήταν η συνέντευξη το 1996 με τον παλαίμαχο δημοσιογράφο Μάικ Γουάλλας του τηλεοπτικού προγράμματος *60 Minutes*. Ο κύριος Γουάλλας ήταν γνωστός ως αδυσώπητος δημοσιογράφος και ο Πρόεδρος Χίνκλυ παραδέχθηκε κάποιες αρχικές επιφυλάξεις πριν από την προβολή του προγράμματος στην εθνική τηλεόραση στις Ηνωμένες Πολιτείες. «Αν αποδειχθεί αίσιο, θα είμαι ευγνώμων» είπε. «Διαφορετικά, υπόσχομαι ότι δεν θα κάνω αυτού του είδους το λάθος ξανά»⁶⁴.

Η συνέντευξη ήταν αίσια, δείχνοντας πολλές θετικές εκφάνσεις της Εκκλησίας. Ένα άλλο αποτέλεσμα ήταν ότι ο Μάικ Γουάλλας και ο Πρόεδρος Χίνκλυ έγιναν φίλοι.

Το 2002, η Σωλτ Λέηκ Σίτυ φιλοξένησε τους Χειμερινούς Ολυμπιακούς Αγώνες, βάζοντας την Εκκλησία στο επίκεντρο διεθνώς. Ζήτησαν τη συμβουλή για μέρος του σχεδιασμού από τον Πρόεδρο Χίνκλυ και τους συμβούλους του. «Λάβαμε τη συνειδητή απόφαση να μη χρησιμοποιήσουμε αυτό ως χρόνο ή μέρος για διδασκαλία» είπε «αλλά ήμασταν πεπεισμένοι ότι από αυτό το σημαντικό γεγονός θα κατέλγε κάτι υπέροχο για την Εκκλησία»⁶⁵. Είχε δίκιο. Δεκάδες χιλιάδες ανθρώπων επισκέφθηκαν την Κοιλάδα της Σωλτ Λέηκ και έτυχαν υποδοχής από ευγενείς οικοδεσπότες – Άγιοι των Τελευταίων Ημερών και άλλοι που εργάζονταν μαζί για να δημιουργήσουν επιτυχημένους Ολυμπιακούς αγώνες. Αυτοί οι επισκέπτες περπάτησαν στην Τεμπλ Σκουέαρ, άκουσαν τη Χορωδία του Ταμπερνάκλ και επισκέφθηκαν τη Βιβλιοθήκη Οικογενειακής Ιστορίας. Δισεκατομμύρια άνθρωποι είδαν τον Ναό της Σωλτ Λέηκ στην τηλεόραση και είδαν την Εκκλησία να παρουσιάζεται ευνοϊκά από τους δημοσιογράφους. Ήταν, όπως έλεγε ο Πρόεδρος Χίνκλυ, «υπέροχο για την Εκκλησία».

Εκτός από τη χρήση από μακρού καθιερωμένων μέσων επικοινωνίας, ο Πρόεδρος Χίνκλυ ασπάσθηκε καινοτομίες. Για παράδειγμα, είδε το Διαδίκτυο ως μέσον για να φέρει την Εκκλησία πιο κοντά στα μέλη της και να διαδώσει το αποκατεστημένο Ευαγγέλιο με άτομα άλλων δογμάτων. Κατά τη διάρκεια της διοικήσεώς του, η Εκκλησία παρουσίασε το LDS.org, το FamilySearch.org και το Mormon.org.

Στις 23 Ιουνίου 2004, την ημέρα που έγινε 94 ετών ο Πρόεδρος Χίνκλυ, του απενεμήθη το Προεδρικό Μετάλλιο της Ελευθερίας, το ανώτατο βραβείο σε πολίτη που δίδεται στις Ηνωμένες Πολιτείες. Σε απάντηση, έλεγε: «Είναι μεγάλη μου τιμή που λαμβάνω αυτό το υψηλού κύρους βραβείο από τον Πρόεδρο των Ηνωμένων Πολιτειών. Είμαι βαθιά ευγνώμων. Υπό μία ευρύτερη έννοια, αναγνωρίζει και τιμά την Εκκλησία η οποία μου έχει δώσει τόσες πολλές ευκαιρίες και της οποίας τα συμφέροντα έχω προσπαθήσει να εκπληρώσω»⁶⁶. Είδε αυτό το βραβείο ως συμβολικό της αυξανόμενης θετικής φήμης της Εκκλησίας και αποδεικτικό στοιχείο ότι όντως έβγαине από το σκοτάδι.

Στον Πρόεδρο Χίνκλυ άρεσε να «βγαίνει ανάμεσα στους ανθρώπους στην πατρίδα και στο εξωτερικό».

Ταξιδεύοντας ανάμεσα στους Αγίους των Τελευταίων Ημερών

Στον Πρόεδρο Χίνκλυ δεν άρεσαν οι ταλαιπωρίες του ταξιδιού, αλλά η επιθυμία του να υπηρετεί ανάμεσα στους Αγίους των Τελευταίων Ημερών ήταν πιο δυνατή από την επιθυμία του να παραμείνει σπίτι. Είπε ότι ήθελε να «βγει έξω ανάμεσα στους ανθρώπους μας για να δώσει εκτίμηση και ενθάρρυνση και για να καταθέσει τη μαρτυρία για τη θεϊκότητα του έργου του Κυρίου»⁶⁷. Νωρίς κατά τη διοίκησή του σχολίασε: «Είμαι αποφασισμένος ότι ενώ έχω δύναμη, θα βγαίνω έξω ανάμεσα στους ανθρώπους στην πατρίδα και στο εξωτερικό. ...Προτίθεται να συνεχίσω να κινούμαι με ενέργεια για όσο μπορώ. Επιθυμώ να συναντήσω και να αλληλεπιδράσω με τους ανθρώπους που αγαπώ»⁶⁸.

Κατά τη διάρκεια της υπηρετήσεώς του ως Προέδρου της Εκκλησίας, ταξίδευσε εκτεταμένα εντός των Ηνωμένων Πολιτειών και έκανε περισσότερες από 90 επισκέψεις σε χώρες εκτός Ηνωμένων Πολιτειών. Στο σύνολο, ταξίδευσε περισσότερα από 1,6 εκατομμύρια χιλιόμετρα ως Πρόεδρος της Εκκλησίας, συναντώντας Αγίους σε όλα τα μέρη του κόσμου⁶⁹.

Σε ορισμένες περιοχές, οι άνθρωποι έπρεπε να κάνουν μία ακόμη μεγαλύτερη προσπάθεια για να τον δουν απ' ό,τι έκανε εκείνος για να τους δει. Για παράδειγμα, το 1996 η αδελφή Χίνκλυ και εκείνος επισκέφθηκαν τις Φιλιππίνες, όπου τα μέλη της Εκκλησίας είχαν φθάσει άνω των 375.000. Ήταν προγραμματισμένο για τον Πρόεδρο και την αδελφή Χίνκλυ να μιλήσουν ένα βράδυ σε μία συγκέντρωση στο Araneta Coliseum της Μανίλας. Μέχρι νωρίς το απόγευμα εκείνης της ημέρας, το στάδιο «ήταν γεμάτο πέραν της χωρητικότητάς του. Ουρές είχαν αρχίσει να σχηματίζονται στις 7:00 π.μ. για μία συγκέντρωση που δεν είχε προγραμματισθεί να αρχίσει για δώδεκα ώρες. Η επίσημη καταμέτρηση αργότερα έδειξε ότι περίπου 35.000 μέλη είχαν συνωστισθεί στις 25.000 θέσεις του σταδίου καθώς επίσης και στους διαδρόμους και τους ανοικτούς χώρους. Πολλοί Άγιοι είχαν ταξιδεύσει είκοσι ώρες με πλοίο και λεωφορείο για να φθάσουν στη Μανίλα. Για ορισμένους, το κόστος του ταξιδιού ισοδυναμούσε με το μισθό αρκετών μηνών...

«Όταν ήλθαν τα νέα στον Πρόεδρο Χίνκλυ ότι το στάδιο ήταν γεμάτο και ότι ο διευθυντής του κτηρίου αναρωτιόταν αν υπήρχε κάποιος τρόπος να αρχίσουν τη συγκέντρωση νωρίς, αμέσως είπε: «Ας πάμε». Η αδελφή Χίνκλυ κι εκείνος εισήλθαν στην τεράστια αρένα. ...Σαν να είχε καθοδηγηθεί, το εκκλησίασμα σηκώθηκε αυθορμήτως, χειροκρότησε και μετά άρχισε να ψάλλει μία συναισθηματική απόδοση του «Ευχαριστούμε, Θεέ, για τον προφήτη»»⁷⁰.

Γνωρίζοντας ότι εκείνος και οι αδελφοί του δεν θα μπορούσαν να πάνε όπου ήθελαν να πάνε, ο Πρόεδρος Χίνκλυ παρότρυνε τη χρήση της τεχνολογίας για να διδάξει ηγέτες σε όλον τον κόσμο. Με τη χρήση της δορυφορικής τεχνολογίας, προήδρευσε εκπομπών παγκόσμιας εκπαίδευσης ηγεσίας, η πρώτη που διεξήχθη τον Ιανουάριο του 2003.

Προωθώντας τη σημασία της μάθησης και της διδασκαλίας πνευματικών και εγκόσμιων αληθειών

Ο Πρόεδρος Γκόρντον Χίνκλυ δήλωσε: «Κανείς από εμάς... δεν γνωρίζει αρκετά. Η μαθησιακή διαδικασία είναι μία ατελείωτη διαδικασία. Πρέπει να διαβάζουμε, πρέπει να παρατηρούμε, πρέπει να αφομοιώνουμε και πρέπει να συλλογίζομαστε αυτό στο οποίο εκθέτουμε τον νου μας»⁷¹. Είπε επίσης: «Η αποτελεσματική

διδασκαλία είναι η πεμπτουσία της ηγεσίας στην Εκκλησία. Η αιωνία ζωή θα έλθει μόνον καθώς άνδρες και γυναίκες διδάσκονται με τέτοια αποτελεσματικότητα, που αλλάζουν και πειθαρχούν τη ζωή τους. Δεν μπορούν να εξαναγκάζονται στη χρησιμότητα ή στους ουρανόυς. Πρέπει να καθοδηγούνται και αυτό σημαίνει διδασκαλία»⁷².

Ο Πρόεδρος Χίνκλυ επιθυμούσε να παράσχει περισσότερη πνευματική γαλούχηση στους Αγίους των Τελευταίων Ημερών σε όλον τον κόσμο. Το 1995 με ενθουσιασμό ενέκρινε ένα σχέδιο να εκδοθεί μία νέα σειρά βιβλίων που θα παρείχε στα μέλη της Εκκλησίας μια βιβλιοθήκη του Ευαγγελίου. Η Εκκλησία σύντομα άρχισε να εκδίδει αυτήν τη σειρά, που λέγεται *Διδασκαλίες των Προέδρων της Εκκλησίας*, της οποίας αυτό το βιβλίο αποτελεί μέρος.

Η κοσμική μάθηση ήταν επίσης σημαντική για τον Πρόεδρο Χίνκλυ. Ανησυχούσε για τα μέλη της Εκκλησίας σε πληγείσες από τη φτώχια περιοχές του κόσμου, τα οποία δεν είχαν την οικονομική δυνατότητα για ανωτέρα μόρφωση ή επαγγελματική εκπαίδευση. Χωρίς μία τέτοια μόρφωση και εκπαίδευση, τα περισσότερα θα παρέμεναν σε φτώχια. Στη συγκέντρωση ιεροσύνης της γενικής συνέλευσης Απριλίου 2001, ο Πρόεδρος Χίνκλυ είπε:

«Σε μία προσπάθεια να διορθωθεί αυτή η κατάσταση, προτείνουμε ένα σχέδιο – ένα σχέδιο που πιστεύουμε ότι είναι εμπνευσμένο από τον Κύριο. Η Εκκλησία καθιερώνει ένα ταμείο σε μεγάλο βαθμό από συνεισφορές πιστών Αγίων των Τελευταίων Ημερών που έχουν και θα συνεισφέρουν γι' αυτόν τον σκοπό. Τους είμαστε βαθιά ευγνώμονες. ...Θα το αποκαλέσουμε Ταμείο Συνεχούς Εκπαιδεύσεως»⁷³.

Ο Πρόεδρος Χίνκλυ εξήγησε ότι σε όσους επωφελούνται από το πρόγραμμα θα δίδονταν δάνεια, που λαμβάνονται από κεφάλαια δωρισμένα από μέλη της Εκκλησίας, για το σχολείο ή για επαγγελματική εκπαίδευση. Αφού ολοκληρώσουν τη μόρφωση ή την εκπαίδευσή τους, θα αναμενόταν από αυτούς να αποπληρώσουν τα δάνειά τους, ούτως ώστε τα κεφάλαια να μπορούν να χρησιμοποιηθούν για να βοηθήσουν άλλους. Ο Πρόεδρος Χίνκλυ εξήγησε επίσης ότι το Ταμείο Συνεχούς Εκπαιδεύσεως θα «βασιζόταν σε παρόμοιες αρχές με τις αρχές που καθιέρωσε το Ταμείο Συνεχούς Μεταναστεύσεως» το οποίο είχε καθιερώσει η Εκκλησία

τον 19ο αιώνα για να βοηθήσει έχοντας ανάγκη Αγίους να μεταναστεύσουν στη Σιών⁷⁴.

Μέσα σε έξι μήνες, οι Άγιοι των Τελευταίων Ημερών είχαν δωρίσει εκατομμύρια δολάρια στο Ταμείο Συνεχούς Εκπαιδύσεως⁷⁵. Έναν χρόνο μετά την παρουσίαση του σχεδίου, ο Πρόεδρος Χίνκλυ ανακοίνωσε: «Αυτό το εγχείρημα είναι τώρα επάνω σε γερό θεμέλιο. ...Νέοι άνδρες και νέες γυναίκες σε μη προνομιούχες περιοχές του κόσμου, νέοι άνδρες και νέες γυναίκες που στο μεγαλύτερο ποσοστό είναι επιστρέψαντες και επιστρέψασες ιεραπόστολοι, θα έχουν τη δυνατότητα να αποκτήσουν καλή μόρφωση που θα τους υψώσει από το τέλμα της φτώχειας στην οποία οι πρόγονοί τους για γενεές έχουν παλέψει»⁷⁶. Αυτό το πρόγραμμα εξακολουθεί να ευλογεί Αγίους των Τελευταίων Ημερών τόσο αποδέκτες όσο και δότες.

*Καταθέτοντας μαρτυρία για την ιερότητα
του γάμου και της οικογένειας*

Στη γενική συγκέντρωση της Ανακουφιστικής Εταιρείας που διεξήχθη στις 23 Σεπτεμβρίου 1995, ο Πρόεδρος Χίνκλυ είπε:

«Με τόση πολλή εγκόσμια φιλοσοφία η οποία θεωρείται ως η αλήθεια, με τόση πολλή παραπλάνηση σε ό,τι αφορά τα πρότυπα και τις αξίες, με τόση προσέλκυση και δελεαστική πρόσκληση να αποδεχτούμε σιγά-σιγά τη διαφθορά του κόσμου, αισθανθήκαμε την ανάγκη να σας ειδοποιήσουμε και να σας προειδοποιήσουμε. Για να επιτευχθεί αυτό, εμείς της Πρώτης Προεδρίας και του Συμβουλίου των Δώδεκα Αποστόλων τώρα εκδίδουμε μία επίσημη διακήρυξη προς την Εκκλησία και τον κόσμο ως δήλωση και επαναβεβαίωση προτύπων, διδαχών και πρακτικών σχετικών με την οικογένεια τα οποία οι προφήτες, βλέποντες και αποκαλυπτές αυτής της Εκκλησίας έχουν δηλώσει επανειλημμένως καθ' όλη την ιστορία της»⁷⁷.

Με αυτήν την εισαγωγή, ο Πρόεδρος Χίνκλυ διάβασε, για πρώτη φορά δημοσίως το «Η Οικογένεια: Μία επίσημη διακήρυξη προς όλο τον κόσμο».

Η ιερότητα του γάμου και της οικογένειας ήταν συνεχές θέμα στις διδασκαλίες του Προέδρου Χίνκλυ. Καταδίκασε την κακομεταχείριση οιαδήποτε είδους και παρότρυνε γονείς και παιδιά να έχουν υπομονή μεταξύ τους, να αγαπούν αλλήλους, να διδάσκουν

«Συμβουλευόμαστε τους γονείς και τα παιδιά να δώσουν απόλυτη προτεραιότητα στην οικογενειακή προσευχή, την οικογενειακή βραδιά, τη μελέτη και διδασκαλία του ευαγγελίου και σε εποικοδομητικές οικογενειακές δραστηριότητες».

αλλήλους και να υπηρετούν αλλήλους. Σε μία επιστολή με ημερομηνία 11 Φεβρουαρίου 1999, εκείνος και οι σύμβουλοί του στην Πρώτη Προεδρία είπαν:

«Καλούμε τους γονείς να αφιερώσουν τις καλύτερες των προσπαθειών τους στη διδασκαλία και ανατροφή των παιδιών τους σύμφωνα με τις αρχές του Ευαγγελίου, που θα τα κρατήσουν κοντά στην Εκκλησία. Το σπιτικό είναι η βάση ενάρετου βίου και κανένα άλλο μέσον δεν μπορεί να πάρει τη θέση του ούτε να εκπληρώσει τις ουσιώδεις λειτουργίες του, ώστε να φέρει εις πέρας αυτήν τη δοθείσα από τον Θεό ευθύνη.

»Συμβουλευόμαστε τους γονείς και τα παιδιά να δώσουν απόλυτη προτεραιότητα στην οικογενειακή προσευχή, την οικογενειακή βραδιά, τη μελέτη και διδασκαλία του ευαγγελίου και σε εποικοδομητικές οικογενειακές δραστηριότητες. Όσο αντάξιες και κατάλληλες μπορεί να είναι άλλες απαιτήσεις ή δραστηριότητες, δεν πρέπει να τους επιτραπεί να εκτοπίσουν τα ουράνια καθορισμένα καθήκοντα που μόνον οι γονείς και οι οικογένειες μπορούν να επιτελέσουν επαρκώς»⁷⁸.

Προσεγγίζοντας πρόσφατους νεοφώτιστους

Στον Πρόεδρο Χίνκλυ άρεσε να βλέπει μεγάλους αριθμούς ανθρώπων να προσχωρούν στην Εκκλησία, αλλά ανησυχούσε για τα άτομα που αντιπροσώπευαν αυτοί οι αριθμοί. Νωρίς κατά τη διοίκησή του, είπε:

«Με τον διαρκώς αυξανόμενο αριθμό νεοφώτιστων, πρέπει να καταβάλλουμε ολοένα μία σημαντική προσπάθεια να τους βοηθήσουμε καθώς βρίσκουν τον δρόμο τους. Καθένας τους χρειάζεται τρία πράγματα: έναν φίλο, μία ευθύνη και τη γαλούχηση με “τον καλό λόγο του Θεού” (Μορώνι 6:4). Είναι καθήκον και ευθύνη μας να παράσχουμε αυτά τα πράγματα»⁷⁹.

Η ενδυνάμωση προσφάτων νεοφώτιστων ήταν διαρκές θέμα για τον Πρόεδρο Χίνκλυ. Ο Πρεσβύτερος Τζέφρυ Χόλλαντ ανέφερε την ακόλουθη διήγηση για εκείνον να τονίζει αυτό το θέμα: «Με ένα αστείο βλέμμα και ένα χτύπημα του χεριού στο τραπέζι μπροστά του είπε στους Δώδεκα προσφάτως: “Άδελφοί, όταν τελειώσει η ζωή μου και τελειώνουν οι λειτουργίες της κηδείας, θα σηκωθώ επάνω και θα κοιτάξω τον καθένα από σας στα μάτια και θα πω: ‘Πώς τα πάμε με το πρόγραμμα διατήρησης των νεοφώτιστων;’”»⁸⁰

Οικοδόμηση ναών

Το 1910, το έτος που γεννήθηκε ο Γκόρντον Χίνκλυ, υπήρχαν 4 εν λειτουργία ναοί στον κόσμο και ήταν όλοι στη Γιούτα. Μέχρι το 1961, όταν χειροτονήθηκε Απόστολος, ο αριθμός είχε αυξηθεί σε 12. Η πρόοδος αυτή ήταν σημαντική, αλλά ο Πρεσβύτερος Χίνκλυ συχνά εξέφραζε ανησυχία που πολλοί άνθρωποι σε όλον τον κόσμο είχαν περιορισμένη πρόσβαση σε κτήρια ναού. Το 1973, ενώ υπηρετούσε ως πρόεδρος της Επιτροπής Ναού της Εκκλησίας, έγραψε στο ημερολόγιό του: «Η Εκκλησία θα μπορούσε να οικοδομήσει [πολλούς μικρότερους] ναούς με το κόστος του Ναού της Ουάσιγκτον [τότε υπό κατασκευή]. Θα έκανε προσβάσιμους τους ναούς στους ανθρώπους παρά να ταξιδεύουν οι άνθρωποι μεγάλες αποστάσεις για να πάνε σε αυτούς»⁸¹.

Όταν υποστηρίχθηκε ως Πρόεδρος της Εκκλησίας το 1995, ο αριθμός των εν λειτουργία ναών είχε αυξηθεί σε 47, αλλά η επιθυμία του για περισσότερους ναούς ήταν ακόμη δυνατή. Είπε: «Είναι κυρίαρχη επιθυμία μου να έχουμε έναν ναό οπουδήποτε χρειάζεται,

Ο Πρόεδρος Χίνκλυ επιχρίει κονίαμα στην τελετή κάλυψης του ακρογωνιαίου λίθου πριν από την αφιέρωση του Ναού στη Ναβού του Ιλλινόι το 2002.

ούτως ώστε οι άνθρωποί μας, όπου κι αν είναι, θα μπορούσαν, χωρίς μεγάλες θυσίες, να έλθουν στον Οίκο του Κυρίου για τις δικές τους διατάξεις και για την ευκαιρία να κάνουν έργο εξ υποκαταστάσεως για τους νεκρούς»⁸².

Στη γενική συνέλευση του Οκτωβρίου 1997, ο Πρόεδρος Χίνκλυ έκανε μία ιστορική ανακοίνωση: η Εκκλησία θα άρχιζε να οικοδομεί μικρότερους ναούς σε όλον τον κόσμο⁸³. Είπε αργότερα: «Η έννοια των μικρότερων ναών ήλθε, πιστεύω, ως άμεση αποκάλυψη»⁸⁴. Το 1998 ανακοίνωσε ότι 30 νέοι μικρότεροι ναοί, μαζί με άλλους ναούς ήδη σχεδιασμένους ή υπό κατασκευή, θα έκαναν «ένα σύνολο 47 νέων ναών συν τους 51 τώρα εν λειτουργία». Προς τέρψη όλων όσων άκουγαν, ο Πρόεδρος Χίνκλυ προσέθεσε κατόπιν: «Νομίζω ότι είναι καλύτερα να προσθέσουμε 2 περισσότερους για να το κάνουμε ένα στρογγυλό 100 μέχρι το τέλος αυτού του αιώνα, που είναι 2.000 “από τον ερχομού τού Κυρίου και Σωτήρα μας Ιησού Χριστού ενσαρκωμένου” (Δ&Δ 20:1)». Κατόπιν υποσχέθηκε: «Θα υπάρξουν περισσότεροι που θα έλθουν»⁸⁵.

Την 1η Οκτωβρίου 2000, ο Πρόεδρος Χίνκλυ αφιέρωσε τον Ναό στη Βοστώνη της Μασσαχουσέτης τον 100ο ναό εν λειτουργία. Πριν από το τέλος του έτους 2000, αφιέρωσε δύο ακόμη ναούς. Όταν πέθανε το 2008, η Εκκλησία είχε 124 ναούς εν λειτουργία, με 13 ακόμη να έχουν ανακοινωθεί. Ο Πρόεδρος Χίνκλυ είχε συμμετάσχει στον σχεδιασμό και την κατασκευή των περισσότερων και είχε αφιερώσει προσωπικώς 85 από αυτούς και είχε αφιερώσει εκ νέου 13 (8 από τις εκ νέου αφιερώσεις ήταν ναοί που είχε αφιερώσει κατά το παρελθόν).

Το Κέντρο Συνελεύσεων

Στη γενική συνέλευση Οκτωβρίου 1995, ο Πρόεδρος Χίνκλυ μίλησε λίγο για κάτι που σκεπτόταν. Μιλώντας από το Ταμπερνάκλ στην Τεμπλ Σκουέαρ, είπε: «Αυτό το σπουδαίο Ταμπερνάκλ φαίνεται ότι μικραίνει κάθε έτος. Τώρα συγκεντρωνόμαστε σε κατά πολύ μεγαλύτερες ομάδες που συναθροίζονται κάτω από μία στέγη σε κάποιες τοπικές συνελεύσεις»⁸⁶. Στη γενική συνέλευση Απριλίου 1996, ο Πρόεδρος Χίνκλυ είπε περισσότερα για την ιδέα του:

«Λυπάμαι που πολλοί οι οποίοι επιθυμούν να συναντηθούν μαζί μας στο Ταμπερνάκλ αυτό το πρωί δεν μπορούν να εισέλθουν. Υπάρχουν πολλοί έξω στον περιβάλλοντα χώρο. Αυτή η μοναδική και αξιοσημείωτη αίθουσα, οικοδομημένη από τους πρωτοπόρους προγόνους μας και αφιερωμένη για τη λατρεία του Κυρίου, χωρά με άνεση περίπου 6.000. Κάποιοι από εσάς που κάθεστε σε αυτούς τους σκληρούς πάγκους για δύο ώρες μπορεί να αμφισβητείτε τις λέξεις *με άνεση*.

«Εκφράζω την αγάπη μου σε όσους επιθυμούν να εισέλθουν και δεν μπορούσαν να χωρέσουν. Πριν από ένα έτος πρότεινα στους Αδελφούς ότι ίσως έχει έλθει ο καιρός κατά τον οποίο θα πρέπει να μελετήσουμε την εφικτότητα κατασκευής ενός άλλου αφιερωμένου οίκου λατρείας σε πολύ μεγαλύτερη κλίμακα, που θα χωρούσε τρεις ή τέσσερις φορές τον αριθμό που μπορεί να καθίσει σε αυτό το κτήριο»⁸⁷.

Στις 24 Ιουλίου 1997, την 150η επέτειο επέτειος από την άφιξη των πρωτοπόρων στην Κοιλιάδα της Σωλτ Λέηκ, έγινε τελετή σκαψίματος του εδάφους για το νέο κτήριο –που θα λεγόταν Κέντρο

Το Κέντρο Συνελεύσεων, το οποίο αφιέρωσε ο Πρόεδρος Χίνκλυ στη γενική συνέλευση Οκτωβρίου 2000

Συνελεύσεων– στο τετράγωνο αμέσως βορείως της Τεμπλ Σκουέαρ. Σε λιγότερο από τρία χρόνια αργότερα, τον Απρίλιο του 2000, οι πρώτες συγκεντρώσεις γενικής συνελεύσεως διεξήχθησαν εκεί, μολονότι το κτήριο δεν εντελώς αποπερατωμένο. Ο Πρόεδρος Χίνκλυ αφιέρωσε το Κέντρο Συνελεύσεων στη γενική συνέλευση Οκτωβρίου 2000. Προτού προσφέρει την προσευχή αφιερώσεως, σηκώθηκε στον άμβωνα, ο οποίος είχε φτειαχτεί από μαύρη καρυδιά που είχε μεγαλώσει στην ίδια του την αυλή, και είπε:

«Σήμερα θα το αφιερώσουμε ως οίκο στον οποίο να λατρεύουμε τον Θεό τον Αιώνιο Πατέρα και τον Μονογενή Του Υιό, τον Κύριο Ιησού Χριστό. Ελπίζουμε και προσευχόμαστε να εξακολουθήσουν να βγαίνουν προς τον κόσμο, από αυτόν τον άμβωνα, δηλώσεις μαρτυρίας και διδαχής, πίστης στον Ζώντα Θεό, και ευγνωμοσύνης για τη μεγάλη εξιλεωτική θυσία του Λυτρωτή μας»⁸⁸.

Μαρτυρία για τον Ιησού Χριστό

Την 1η Ιανουαρίου 2000, ο Πρόεδρος Χίνκλυ, οι σύμβουλοί του στην Πρώτη Προεδρία και η Απαρτία των Δώδεκα Αποστόλων εξέδωσαν μία επίσημη διακήρυξη με τίτλο: «Ο Ζωντανός Χριστός: Η μαρτυρία των Αποστόλων». Για τον Σωτήρα διακήρυξαν: «Κανένας άλλος δεν είχε μια τόσο βαθιά επιρροή πάνω σε όλους που έχουν ζήσει και που ακόμη θα ζήσουν επάνω στη γη»⁸⁹.

Και κανείς άλλος δεν είχε τόσο βαθιά επιρροή στη ζωή του Προέδρου Γκόρντον Χίνκλυ. Για περισσότερα από 46 χρόνια υπηρέτησε ως ειδικός μάρτυς του ονόματος του Ιησού Χριστού. Λίγους μήνες αργότερα, αφού εκείνος και οι αδελφοί του εξέδωσαν το «Ο Ζωντανός Χριστός», ο Πρόεδρος Χίνκλυ στάθηκε μπροστά από τους Αγίους των Τελευταίων Ημερών και είπε: «Από όλα τα πράγματα για τα οποία νιώθω ευγνώμων αυτό το πρωί ένα ξεχωρίζει κυρίως. Αυτό είναι η ζωντανή μαρτυρία για τον Ιησού Χριστό, τον Υιό του Παντοδύναμου Θεού, τον Άρχοντα Ειρήνης, τον Άγιο»⁹⁰.

Δοκιμασίες και ελπίδα

Στο τέλος της γενικής συνέλευσης Απριλίου 2004, ο Πρόεδρος Χίνκλυ είπε: «Απρόθυμα επιθυμώ να μιλήσω για κάτι προσωπικό για μια στιγμή. Ορισμένοι από εσάς έχετε παρατηρήσει την απουσία της αδελφής Χίνκλυ. Για πρώτη φορά στα 46 χρόνια, από τότε που έγινα Μέλος της Γενικής Εξουσίας, δεν έχει παρευρεθεί στη γενική συνέλευση. ...Πηγαίναμε στο σπίτι [από την Αφρική τον Ιανουάριο] όταν κατέρρευσε από κόπωση. Είχε δύσκολες στιγμές από τότε. ...Φαντάζομαι ότι η ζωή μας πλησιάζει στο τέλος και δεν γνωρίζουμε πώς να το αλλάξουμε αυτό.

»Είναι μία μελαγχολική εποχή για μένα. Θα είμαστε παντρεμένοι για 67 χρόνια αυτόν τον μήνα. Είναι η μητέρα των πέντε χαρισματικών και ικανών παιδιών μας, η γιαγιά 25 εγγονιών και ενός αυξανόμενου αριθμού δισεγγονιών. Έχουμε περπατήσει μαζί δίπλα-δίπλα όλα αυτά τα χρόνια, ίσοι και σύντροφοι μέσα στην καταιγίδα και στη λιακάδα. Έχει μιλήσει σε όλον τον κόσμο καταθέτοντας μαρτυρία για αυτό το έργο, μεταδίδοντας αγάπη, ενθάρρυνση και πίστη, όπου κι αν πήγαινε»⁹¹.

Δύο ημέρες αργότερα, στις 6 Απριλίου, η Μάρτζορου Πέι Χίνκλυ απεβίωσε. Εκατομμύρια ανθρώπων, που την αγαπούσαν για τη στοργική της καρδιά, το οξύ πνεύμα της και τη σταθερή πίστη της, θρήνησαν με τον Πρόεδρο Χίνκλυ. Ήταν ευγνώμων για τα γράμματα υποστήριξης και αγάπης που ήλθαν μαζικώς από όλον τον κόσμο. Αυτές οι εκφράσεις, είτε «έριξαν μία αύρα παρηγοριάς στη στιγμή της θλίψης μας»⁹². Πολλοί άνθρωποι έκαναν συνεισφορές στο όνομα της αδελφής Χίνκλυ προς το Ταμείο Συνεχούς Εκπαιδεύσεως.

Όσο δύσκολη ήταν η απώλεια της Μάρτζορου για εκείνον, ο Πρόεδρος Χίνκλυ συνέχισε με το έργο της Εκκλησίας, μολονότι η δική του υγεία έφθινε ελαφρώς. Αρχισε να έχει βακτηρία. Ενίοτε την χρησιμοποιούσε για να στηρίζεται, αλλά πιο συχνά την χρησιμοποιούσε για να κάνει νεύμα προς τα μέλη της Εκκλησίας. Ο Πρόεδρος Τόμας Μόνσον ενθυμήθηκε μία συνομιλία με τον ιατρό του Προέδρου Χίνκλυ, ο οποίος ανησυχούσε για τον τρόπο που χρησιμοποιούσε –και δεν χρησιμοποιούσε– τη βακτηρία του. Ο ιατρός είπε: «Το τελευταίο πράγμα που θέλουμε είναι να πέσει και να σπάσει τον γοφό του ή κάτι χειρότερο. Αντ' αυτού, το χρησιμοποιεί για να κάνει νοήματα και όχι όταν περιπατεί. Πες του ότι η βακτηρία του έχει συνταγογραφηθεί από τον ιατρό του και πρέπει να την χρησιμοποιεί κατά τον τρόπον που πρέπει να χρησιμοποιείται». Ο Πρόεδρος Μόνσον απήντησε: «Ιατρέ, είμαι ο σύμβουλος του Προέδρου Χίνκλυ. Εσείς είσθε ο ιατρός του. *Εσείς* πείτε του!»⁹³

Στις αρχές του 2006, σε ηλικία 95 ετών, ο Πρόεδρος Χίνκλυ διεγνώσθη με καρκίνο. Στη γενική συνέλευση Οκτωβρίου εκείνου του έτους, είπε: «Ο Κύριος μου επέτρεψε να ζήσω, δεν γνωρίζω για πόσο ακόμα. Ωστόσο, όποιο κι αν είναι το χρονικό διάστημα, θα εξακολουθήσω να δίνω τον καλύτερο εαυτό μου στα καθήκοντα που έχω αναλάβει. ... Αισθάνομαι καλά· η υγεία μου είναι αρκετά καλή. Όμως όταν θα έρθει ο καιρός για τη διαδοχή, η μετάβαση θα είναι ομαλή και σύμφωνα με το θέλημα Εκείνου του οποίου είναι αυτή η Εκκλησία»⁹⁴.

Έναν χρόνο αργότερα, τον Οκτώβριο του 2007, ο Πρόεδρος Χίνκλυ έκλεισε την τελική του γενική συνέλευση, λέγοντας: «Προσδοκώ να σας δω ξανά τον επόμενο Απρίλιο. Είμαι 97 ετών, αλλά ελπίζω να τα καταφέρω. Είθε οι ευλογίες των ουρανών να παραμείνουν μαζί σας μέχρι τότε, είναι η ταπεινή και ειλικρινής προσευχή μας στο όνομα του Λυτρωτή μας, δηλαδή του Κυρίου Ιησού Χριστού, αμήν»⁹⁵.

Η κόρη του Προέδρου και της αδελφής Χίνκλυ, Βιρτζίνια, περιέγραψε τα τέσσερα χρόνια μετά τον θάνατο της αδελφής Χίνκλυ ως «τα χρόνια του επιστεγάσματος» της ζωής του Προέδρου Χίνκλυ. Κατόπιν συλλογίσθηκε μία προσευχή που προσέφερε εκείνος στις 20 Ιανουαρίου 2008, μία εβδομάδα πριν από τον θάνατό του, όταν αφιέρωνε μία ανακαινισμένη κυρίως εκκλησία στη Σωλτ Λέηκ Σίτυ:

«Σε εκείνη την προσευχή, με έναν πολύ αυστηρό τρόπο, παρακάλεσε τον Κύριο για τον ίδιο ως προφήτη. Ομίλησε με ευγνωμοσύνη ότι “από τις ημέρες του Τζόζεφ Σμιθ μέχρι το παρόν έχεις επιλέξει και ορίσει έναν προφήτη για αυτόν τον λαό. Σε ευχαριστούμε και σε παρακαλούμε ώστε να τον παρηγορείς και να τον υποστηρίζεις και να τον ευλογείς σύμφωνα με τις ανάγκες του και τους μεγάλους σου σκοπούς”»⁹⁶.

Την Πέμπτη 24 Ιανουαρίου 2008, ο Πρόεδρος Χίνκλυ έπεσε, για πρώτη φορά, ανίκανος να συμμετάσχει με τους αδελφούς του στην εβδομαδιαία συγκέντρωση ναού. Την επόμενη Κυριακή, στις 27 Ιανουαρίου, ο Πρόεδρος Μόνσον του έδωσε μία ευλογία της ιεροσύνης, επικουρούμενος από τους Προέδρους Χένρυ Άιρινγκ και Μπόιντ Πάκερ. Αργότερα εκείνη την ημέρα ο Πρόεδρος Γκόρντον Χίνκλυ απεβίωσε ήρεμα στο σπίτι, περιβεβλημένος από τα πέντε του παιδιά και τους/τις συζύγους τους.

Λίγες ημέρες αργότερα, χιλιάδες απέτισαν φόρο τιμής καθώς περνούσαν από το φέρετρο του Προέδρου Χίνκλυ σε δημόσιο προσκύνημα στην Αίθουσα Προφητών του Κέντρου Συνελεύσεων. Ηγέτες άλλων εκκλησιών και ηγέτες στην κυβέρνηση και σε επιχειρήσεις επίσης έστειλαν τα συλλυπητήριά τους, εκφράζοντας ευγνωμοσύνη για την επιρροή και τις διδασκαλίες του Προέδρου Χίνκλυ.

Η τελετή της κηδείας διεξήχθη στο Κέντρο Συνελεύσεων και μεταδόθηκε σε κτήρια της Εκκλησίας σε όλον τον κόσμο. Η Χορωδία του Ταμπερνάκλ τραγούδησε έναν νέο ύμνο ως μέρος της συγκέντρωσης με τίτλο: «Τι είναι αυτό που οι άνθρωποι αποκαλούν θάνατο;» Τα λόγια του ύμνου εγράφησαν από τον Πρόεδρο Χίνκλυ – η τελική μαρτυρία του για τον Ιησού Χριστό προς τους φίλους του οι οποίοι τον κοιτούσαν ως προφήτη:

*Τι είναι αυτό που οι άνθρωποι αποκαλούν θάνατο,
αυτό το ήσυχο πέρασμα τη νύκτα;
Δεν είναι το τέλος, αλλά η γένεση
καλύτερων κόσμων και μεγαλύτερου φωτός.
Ω Θεέ, άγγιξε την πονεμένη μου καρδιά
και ησύχασε τους ταραγμένους φόβους μου που με κατατρύχουν.
Άσε την ελπίδα και την πίστη που είναι ανυπέροβλητες κι αγνές
να δώσουν δύναμη και γαλήνη πέρα από τα δάκρυά μου.
Δεν υπάρχει θάνατος, αλλά μόνον αλλαγή
που περιλαμβάνει την ανταμοιβή για την κερδισμένη νίκη.
Το δώρο Εκείνου που αγάπησαν όλοι οι άνθρωποι,
τον Υιό του Θεού, τον Άγιο⁹⁷.*

Σημειώσεις

1. Βλέπε Στηβ Φιντέλ, “A Temple to Be Built in Ghana”, *Church News*, 21 Φεβρουαρίου 1998, 3.
2. Τζέφρυ Χόλλαντ, “Emerging with Faith in Africa”, mormonnewsroom.co.za/article/emerging-with-faith-in-africa, με πρόσβαση στις 11 Φεβρουαρίου 2015.
3. Έστερ Κοραντεμά Αμπουγιέ, στο “Accra Ghana Temple: Commemoration of the Tenth Anniversary”, africawest.lds.org/accra-ghana-temple-commemoration-of-the-tenth-anniversary, με πρόσβαση στις 11 Φεβρουαρίου 2015.
4. Άντνυ Κορότσου, στο Σέρι Ντιου, *Go Forward with Faith: The Biography of Gordon B. Hinckley* (1996), 288.
5. Ράσελ Νέλσον, “Spiritual Capacity”, *Ensign*, Νοέ 1997, 15-16.
6. Τζέφρυ Χόλλαντ, “President Gordon B. Hinckley: Stalwart and Brave He Stands”, *Ensign*, Ιούνιος 1995, 4.
7. Στο Μπέντζαμιν Τίμπυ, *Biographical Sketch of Breneman Barr Bitner*, ιστορική συλλογή οικογένειας Χίνκλυ και Μπίτνερ, Βιβλιοθήκη Ιστορίας της Εκκλησίας, Σωλτ Λέικ Σίτυ. Βλέπε, επίσης, χρονοδιάγραμμα και αναφορές Ομάδας Σίλα Ρίτσαρντς, Σεπ 1849, Βιβλιοθήκη Ιστορίας της Εκκλησίας.
8. Μπράιαντ Χίνκλυ, στο Σέρι Ντιου, *Go Forward with Faith*, 193. Οι περισσότερες εκτιμήσεις δείχνουν ότι ο αριθμός των επιζώντων του *Mayflower* ήταν λίγο παραπάνω από 49.
9. Σέρι Ντιου, *Go Forward with Faith*, 24.
10. Σέρι Ντιου, *Go Forward with Faith*, 25.
11. Γκόρντον Χίνκλυ, “Joseph the Seer”, *Ensign*, Μάιος 1977, 66, με παράθεση από το «Δόξα στον άνδρα», *Ύμνοι και παιδικά τραγούδια*, αρ. 50.
12. Βλέπε Σέρι Ντιου, *Go Forward with Faith*, 45.
13. *Teachings of Gordon B. Hinckley* (1997), 388.

14. Γκόρντον Χίνκλυ, στο Σέρι Ντιου, *Go Forward with Faith*, 46-47.
15. Γκόρντον Χίνκλυ, "God Hath Not Given Us the Spirit of Fear", *Ensign*, Οκτ 1984, 4-5.
16. Γκόρντον Χίνκλυ, "The Question of a Mission", *Ensign*, Μάιος 1986, 40.
17. Γκόρντον Χίνκλυ, στο Τζέφρυ Χόλ-λαντ, "President Gordon B. Hinckley: Stalwart and Brave He Stands", 7-8.
18. Γκόρντον Χίνκλυ, "Be Not Afraid, Only Believe", *Ensign*, Φεβ 1996, 2.
19. Γκόρντον Χίνκλυ, στο Σέρι Ντιου, *Go Forward with Faith*, 62.
20. Γκόρντον Χίνκλυ, στο Σέρι Ντιου, *Go Forward with Faith*, 64.
21. Βλέπε Σέρι Ντιου, *Go Forward with Faith*, 64.
22. Γκόρντον Χίνκλυ, στο "His Mission to England Was a Life-Changing Experience", *Deseret Morning News*, 28 Ιανουαρίου 2008, 11.
23. Γκόρντον Χίνκλυ, στο Σέρι Ντιου, *Go Forward with Faith*, 75.
24. Αρχείο Έργου Πρεσβυτέρων της Συνελεύσεως στο Λίβερπουλ της Βρετανικής Ιεραποστολής της Εκκλησίας του Ιησού Χριστού των Αγίων των Τελευταίων Ημερών, Ιούλιος 1933 μέχρι Φεβρουάριος 1934. Βιβλιοθήκη Ιστορίας της Εκκλησίας, Σωλτ Λέηκ Σίτυ.
25. Βλέπε Σέρι Ντιου, *Go Forward with Faith*, 69.
26. *Discourses of President Gordon B. Hinckley, Volume 1: 1995-1999* (2005), 348.
27. *Discourses of President Gordon B. Hinckley, Volume 1*, 348.
28. Γκόρντον Χίνκλυ, στο Σέρι Ντιου, *Go Forward with Faith*, 84.
29. Για επιπρόσθετες λεπτομέρειες σχετικά με αυτήν την εμπειρία, βλέπε κεφάλαιο 2 σε αυτό το βιβλίο.
30. Γκόρντον Χίνκλυ, γράμμα στον Πάρλυ Τζάιλς, 7 Δεκεμβρίου 1936. Βιβλιοθήκη Ιστορίας της Εκκλησίας, Σωλτ Λέηκ Σίτυ.
31. Γκόρντον Χίνκλυ, στο Σέρι Ντιου, *Go Forward with Faith*, 151-52.
32. Γκόρντον Χίνκλυ, στο Σέρι Ντιου, *Go Forward with Faith*, 104.
33. Μάρτζορι Πέι Χίνκλυ, στο Σέρι Ντιου, *Go Forward with Faith*, 59.
34. Μάρτζορι Πέι Χίνκλυ, στο Σέρι Ντιου, *Go Forward with Faith*, 114-15.
35. Μάρτζορι Πέι Χίνκλυ, στο Σέρι Ντιου, *Go Forward with Faith*, 173-74.
36. Μάρτζορι Πέι Χίνκλυ, στο *Glimpses into the Life and Heart of Marjorie Pay Hinckley*, επιμέλεια υπό Virginia H. Pearce (1999), 107.
37. Γκόρντον Χίνκλυ, γράμμα προς τον Χόμερ Ντάρραμ, 27 Μαρτίου 1939. Βιβλιοθήκη Ιστορίας της Εκκλησίας, Σωλτ Λέηκ Σίτυ.
38. Γκόρντον Χίνκλυ, στο Σέρι Ντιου, *Go Forward with Faith*, 126.
39. Βλέπε Σέρι Ντιου, *Go Forward with Faith*, 135-36.
40. Βλέπε Σέρι Ντιου, *Go Forward with Faith*, 143-44.
41. Ντέιβιντ ΜακΚέι, στο Σέρι Ντιου, *Go Forward with Faith*, 176.
42. Βλέπε Σέρι Ντιου, *Go Forward with Faith*, 177-81.
43. Γκόρντον Χίνκλυ, στο Conference Report, Απρ 1958, 123-24.
44. Γκόρντον Χίνκλυ, στο Conference Report, Απρ 1958, 123.
45. Κέντζι Τανάκα, στο Σέρι Ντιου, *Go Forward with Faith*, 220.
46. Ντέιβιντ ΜακΚέι, στο Σέρι Ντιου, *Go Forward with Faith*, 234.
47. Γκόρντον Χίνκλυ, στο Conference Report, Απρ 1962, 71.
48. Βλέπε Άλλεν Λίτσερ, στο Σέρι Ντιου, *Go Forward with Faith*, 313.
49. Άλλεν Λίτσερ, στο Σέρι Ντιου, *Go Forward with Faith*, 314.
50. Βλέπε Σέρι Ντιου, *Go Forward with Faith*, 315.
51. Κατά τη διάρκεια των τελευταίων ετών της υπηρετήσής του ως Προέδρου της Εκκλησίας, ο Πρόεδρος Ντέιβιντ ΜακΚέι κάλεσε επίσης επιπρόσθετους συμβούλους στην Πρώτη Προεδρία για να τον βοηθούν.
52. Γκόρντον Χίνκλυ, "Faith: The Essence of True Religion", *Ensign*, Νοε 1981, 6.
53. Γκόρντον Χίνκλυ, "Five Million Members—A Milestone and Not a Summit", *Ensign*, Μάιος 1982, 46.
54. Γκόρντον Χίνκλυ, "The Loneliness of Leadership" (πνευματική συγκέντρωση Πανεπιστημίου Μπρίγκαμ Γιανγκ, 4 Νοεμβρίου 1969), speeches.byu.edu.

55. Γκόρντον Χίνκλυ, στο Φράνσις Ορκιόλα, "Temple Dedication Rewards Faith of Filipino Saints", *Ensign*, Νοε 1984, 106.
56. Γκόρντον Χίνκλυ, στο "New Mission Presidents Receive Instruction from Church Leaders", *Ensign*, Σεπ 1984, 76.
57. Γκόρντον Χίνκλυ, στο "Leadership Meetings Focus on Missionary Work, Activation, and Strengthening Members", *Ensign*, Μάιος 1985, 96.
58. Βλέπε Σέρι Ντιου, *Go Forward with Faith*, 505.
59. Μάρτζορι Πέι Χίνκλυ, στο Σέρι Ντιου, *Go Forward with Faith*, 505.
60. Γκόρντον Χίνκλυ, στο Σέρι Ντιου, *Go Forward with Faith*, 508.
61. Γκόρντον Χίνκλυ, στο Σέρι Ντιου, *Go Forward with Faith*, 508.
62. Τζέφρυ Χόλλαντ, "President Gordon B. Hinckley: Stalwart and Brave He Stands", 2.
63. Νιλ Μάξγουελ, στο Σέρι Ντιου, *Go Forward with Faith*, 536.
64. Γκόρντον Χίνκλυ, "Remember... Thy Church, O Lord", *Ensign*, Μάιος 1996, 83.
65. Γκόρντον Χίνκλυ, "The Church Goes Forward", *Ensign*, Μάιος 2002, 4.
66. Γκόρντον Χίνκλυ, στο "President Gordon B. Hinckley Awarded Presidential Medal of Freedom", mormonnewsroom.org/article/president-gordon-b.-hinckley-awarded-presidential-medal-of-freedom, με πρόσβαση στις 21 Σεπτεμβρίου 2015.
67. Γκόρντον Χίνκλυ, "Forgiveness", *Ensign* ή *Λιαχόνα*, Νοε 2005, 81.
68. Γκόρντον Χίνκλυ, "This Glorious Easter Morn", *Ensign*, Μάιος 1996, 65-66.
69. Βλέπε "Milestones in the Presidency of Gordon B. Hinckley", *In Memoriam: President Gordon B. Hinckley, 1910-2008* (συμπληρωματική έκδοση στο *Ensign*, Μαρ 2008), 13.
70. Σέρι Ντιου, *Go Forward with Faith*, 553-54.
71. *Teachings of Gordon B. Hinckley*, 298.
72. Γκόρντον Χίνκλυ, στο Τζέφρυ Χόλλαντ, "A Teacher Come from God", *Ensign*, Μάιος 1998, 26.
73. Γκόρντον Χίνκλυ, "The Perpetual Education Fund", *Ensign*, Μάιος 2001, 52.
74. Γκόρντον Χίνκλυ, "The Perpetual Education Fund", 52.
75. Βλέπε Γκόρντον Χίνκλυ, "Reaching Down to Lift Another", *Ensign*, Νοε 2001, 52.
76. Γκόρντον Χίνκλυ, "The Church Goes Forward", 6.
77. Γκόρντον Χίνκλυ, "Stand Strong against the Wiles of the World", *Ensign*, Νοε 1995, 100.
78. Επιστολή της Πρώτης Προεδρίας, 11 Φεβρουαρίου 1999, στο "Policies, Announcements, and Appointments", *Ensign*, Ιούνιος 1999, 80. Για περισσότερα επί του θέματος, βλέπε κεφάλαια 10 και 11.
79. Γκόρντον Χίνκλυ, "Converts and Young Men", *Ensign*, Μάιος 1997, 47. Για περισσότερα επί του θέματος, βλέπε κεφάλαιο 22.
80. Τζέφρυ Χόλλαντ, "Abide in Me", *Ensign* ή *Λιαχόνα*, Μάιος 2004, 31.
81. Γκόρντον Χίνκλυ, στο Σέρι Ντιου, *Go Forward with Faith*, 325.
82. *Teachings of Gordon B. Hinckley*, 629.
83. Βλέπε Γκόρντον Χίνκλυ, "Some Thoughts on Temples, Retention of Converts, and Missionary Service", *Ensign*, Νοε 1997, 49-50.
84. Γκόρντον Χίνκλυ, "The Quorum of the First Presidency", *Ensign*, Δεκ 2005, 50.
85. Γκόρντον Χίνκλυ, "New Temples to Provide 'Crowning Blessings' of the Gospel", *Ensign*, Μάιος 1998, 88. Για περισσότερες πληροφορίες σχετικά με την έμπνευση να οικοδομηθούν μικρότεροι ναοί, βλέπε κεφάλαιο 23.
86. Γκόρντον Χίνκλυ, "As We Gather Together", *Ensign*, Νοε 1995, 4.
87. Γκόρντον Χίνκλυ, "This Glorious Easter Morn", 65.
88. Γκόρντον Χίνκλυ, "This Great Millennial Year", *Ensign*, Νοε 2000, 68-69.
89. «Ο ζωντανός Χριστός: Η μαρτυρία των Αποστόλων», *Ensign*, Απρ 2000, 2.
90. Γκόρντον Χίνκλυ, "My Testimony", *Ensign*, Μάιος 2000, 69. Για περισσότερα επί του θέματος, βλέπε κεφάλαια 8 και 24.
91. Γκόρντον Χίνκλυ, "Concluding Remarks", *Ensign* ή *Λιαχόνα*, Μάιος 2004, 103-4.
92. Γκόρντον Χίνκλυ, "The Women in Our Lives", *Ensign* ή *Λιαχόνα*, Νοε 2004, 82.

93. Τόμας Μόνσον, "God Be with You Till We Meet Again", *In Memoriam: President Gordon B. Hinckley, 1910–2008*, 30.
94. Γκόρντον Χίνκλυ, "The Faith to Move Mountains", *Ensign ή Διαχόνα*, Νοε 2006, 82.
95. Γκόρντον Χίνκλυ, "Closing Remarks", *Ensign ή Διαχόνα*, Νοε 2007, 108.
96. Βιρτζίνια Πηργς, "A Daughter's Tribute", *In Memoriam: President Gordon B. Hinckley, 1910-2008*, 18-19.
97. Γκόρντον Χίνκλυ, "What Is This Thing That Men Call Death?" *In Memoriam: President Gordon B. Hinckley, 1910-2008*, 32.

Το Πρώτο Όραμα άρχισε «το τελευταίο κεφάλαιο στο μακρύ χρονικό των σχέσεων του Θεού με άνδρες και γυναίκες επάνω στη γη».

Η αποκατάσταση του Ευαγγελίου – η αυγή μιας λαμπρότερης ημέρας

*«Αυτό το ένδοξο Ευαγγέλιο αποτέλεσε την
απαρχή μιας νέας εποχής με την εμφάνιση του
Πατέρα και του Υιού στον μικρό Τζόζεφ».*

Από τη Ζωή του Γκόρντον Χίνκλυ

Σε όλη τη ζωή του, ο Πρόεδρος Γκόρντον Χίνκλυ καλλιέργησε έναν βαθύ σεβασμό για ανθρώπους και τόπους αναφορικά με την αποκατάσταση του Ευαγγελίου. Αισθανόταν ξεχωριστή ευγνωμοσύνη για τον Τζόζεφ Σμιθ και τον ρόλο του στην Αποκατάσταση και μιλούσε για «μια ολοένα αυξανόμενη επιθυμία να καταθέσει μαρτυρία για τη θειότητα του Κυρίου και την αποστολή του προφήτη Τζόζεφ Σμιθ»¹.

Το 1935, όταν ο Γκόρντον επέστρεψε στην πατρίδα από την ιεραποστολή του στην Αγγλία, ο ίδιος και άλλοι ιεραπόστολοι που επέστρεφαν, επισκέφθηκαν το Ιερό Δάσος και τον λόφο Κουμώρα. Σταμάτησαν, επίσης, στη φυλακή Κάρθατζ, όπου βρήκαν μαρτυρικό θάνατο ο Προφήτης Τζόζεφ και ο Χάουριμ Σμιθ. Περιπάτησαν τους σκονισμένους δρόμους της Ναβού, όπου οι εξόριστοι Άγιοι είχαν μετατρέψει μια βαλτώδη περιοχή σε όμορφη πόλη. Αναμφίβολα, σκέψεις σχετικά με τις δοκιμασίες και τους θριάμβους των πρώτων Αγίων βασάνιζαν τον νου του Γκόρντον όσο βρισκόταν σε εκείνους τους τόπους και καθώς συνέχιζε προς τα δυτικά, κατά μήκος της διαδρομής των πρωτοπόρων προς τη Σωλτ Λέηκ Σίτυ.

Ο Γκόρντον Χίνκλυ επέστρεψε στις ιερές τοποθεσίες της Αποκατάστασης πολλές φορές ακόμα στις δεκαετίες που ακολούθησαν. Κατά την πνευματική συγκέντρωση Χριστουγέννων της Πρώτης Προεδρίας, στις 3 Δεκεμβρίου 2000, μίλησε για αυτήν την προσωπική εμπειρία από μία επίσκεψη στο Ιερό Δάσος:

«Πριν από μερικά χρόνια, μου ανατέθηκε να παραστώ και να προεδρεύσω στη συνέλευση πασσάλου Ρότσεστερ της Νέας Υόρκης. Το Σάββατο είπα στους αδελφούς οι οποίοι ήταν μαζί μου: “Ας σηκωθούμε νωρίς το πρωί, νωρίς το πρωινό της Κυριακής, και να πάμε στο Ιερό Δάσος πριν από τη συνέλευση”. Όλοι συμφώνησαν. Έτσι, πολύ νωρίς εκείνη την ανοιξιάτικη Ημέρα του Κυρίου, ο πρόεδρος ιεραποστολής, ο πρόεδρος πασσάλου, ο αντιπρόσωπος περιοχής και εγώ, πήγαμε στην Παλμύρα και περπατήσαμε στο δάσος. Κανείς άλλος δεν ήταν εκεί. Ήταν όμορφα και ειρηνικά. Είχε βρέξει στη διάρκεια της νύχτας. Μικροσκοπικά νέα φύλλα είχαν βγει στα δέντρα.

»Μιλούσαμε ήρεμα ο ένας στον άλλο. Γονατίσαμε στο υγρό έδαφος και προσευχηθήκαμε. Δεν ακούσαμε κάποια ευδιάκριτη φωνή. Δεν είδαμε κάποιο όραμα. Όμως, με κάποιο απροσδιόριστο τρόπο ακούσαμε στον νου μας, ο καθένας από εμάς, ότι ναι, συνέβη εδώ, όπως ακριβώς είπε ο Τζόζεφ ότι συνέβη. Ήταν εδώ όπου ο Θεός, ο Αιώνιος Πατέρας μας και ο Αγαπημένος Υιός Του, ο ανεστημένος Κύριος Ιησούς Χριστός, εμφανίστηκαν στο 14χρονο αγόρι και μίλησαν με αυτό. Το απaráμιλλο φως τους παρέμεινε επάνω του και διδάχθηκε τι έπρεπε να κάνει.

»Εκείνη η ουράνια περίπτωση, το Πρώτο Όραμα, παραμέρισε τα παραπετάσματα μέσα από τα οποία ήρθε η αποκατάσταση στη γη της Εκκλησίας του Χριστού. Βγήκε από την ερημιά του σκότους, από τη ζοφερότητα των περασμένων αιώνων, στην ένδοξη αυγή μίας καινούργιας ημέρας. Το Βιβλίο του Μόρμον ακολούθησε ως άλλη μία μαρτυρία για τον Κύριο Ιησού Χριστό. Η άγια, ουράνια ιεροσύνη Του, αποκαταστάθηκε από τα χέρια εκείνων οι οποίοι την έφεραν κατά την αρχαία εποχή. Κλειδιά και εξουσίες απενεμήθησαν στον Προφήτη και τους συνεργάτες του. Η αρχαία Εκκλησία ήταν ξανά επάνω στη γη με όλες τις ευλογίες, τις εξουσίες, τις διδασχές, τα κλειδιά και τις αρχές προηγούμενων θείκων νομών. Είναι η Εκκλησία του [Χριστού]. Φέρει το όνομα Του. Διοικείται από την ιεροσύνη Του. Δεν υπάρχει άλλο όνομα δοσμένο κάτω από τον ουρανό διαμέσου του οποίου οι άνθρωποι πρέπει να σωθούν. Ο Τζόζεφ Σμιθ... έγινε ο μέγας μάρτυς Του»².

Διδασκαλίες του Γκόρντον Χίνκλνυ

1

Μετά τον θάνατο του Σωτήρα, η Εκκλησία που είχε εδραιώσει, έπεσε σε αποστασία.

[Ο Ιησούς Χριστός] ήταν και είναι η μεγάλη κεντρική μορφή της ανθρώπινης ιστορίας, το αποκορύφωμα των καιρών και των εποχών όλων των ανθρώπων.

Πριν από τον θάνατό Του, είχε χειροτονήσει τους Αποστόλους Του. Εκείνοι συνέχισαν για ένα διάστημα. Η Εκκλησία Του είχε τεθεί στη θέση της³.

Μετά τον θάνατο του Σωτήρα, η Εκκλησία που είχε εδραιώσει, έπεσε σε αποστασία. Εκπληρώθηκαν τα λόγια του Ησαΐα που είπε: «Και η γη μολύνθηκε από κάτω από τους κατοίκους της· επειδή, παρέβησαν τους νόμους, άλλαξαν το διάταγμα, αθέτησαν αιώνια διαθήκη» (Ησαΐας 24:5)⁴.

Οι επιστολές του Παύλου παραινούν για δύναμη ανάμεσα στους οπαδούς του Χριστού, μην τυχόν και πέσουν στους τρόπους των ανόμων. Αλλά το πνεύμα της αποστασίας τελικά επικράτησε⁵.

Κύλησαν οι αιώνες. Ένα σύννεφο σκότους εγκαταστάθηκε επάνω στη γη. Ο Ησαΐας το περιέγραψε: «Επειδή, δεσ, σκοτάδι θα σκεπάσει τη γη, και παχύ σκοτάδι τα έθνη» (Ησαΐας 60:2).

Ήταν μία εποχή λεηλασιών και βασάνων, χαρακτηρισμένη από μακρά και αιματηρή σύγκρουση. ... Ήταν ένας αιώνας απελπισίας, μία εποχή κυρίων και δούλων.

Πέρασαν τα πρώτα χίλια χρόνια και χάραξε η δεύτερη χιλιετηρίδα. Οι πρώτοι αιώνες της ήταν μία συνέχιση των προηγούμενων. Ήταν μια εποχή κατάφορτη με φόβο και βάσανα⁶.

2

Η Αναγέννηση και η Μεταρρύθμιση βοήθησαν στην προετοιμασία της οδού για την αποκατάσταση του Ευαγγελίου.

Κάπως, σε αυτήν τη μακρά εποχή του σκότους, ένα κεριά άναψε. Τα χρόνια της Αναγέννησης έφεραν μαζί τους το άνθισμα της μάθησης, της τέχνης και της επιστήμης. Τότε ήρθε ένα κίνημα από

τολμηρούς και θαρραλέους άνδρες και γυναίκες που κοίταξαν προς τον ουρανό ως αναγνώριση του Θεού και του ουράνιου Υιού Του. Αναφερόμαστε σε αυτό ως Μεταρρύθμιση⁷.

Οι μεταρρυθμιστές εργάστηκαν για να αλλάξουν τη [χριστιανική] εκκλησία, ιδιαίτερα άνδρες όπως ο Λούθηρος, ο Μελάχθων, ο Χους, ο Ζβίγγλιος και ο Τύντεϊλ. Ήταν άνδρες με μεγάλο θάρρος, μερικοί από τους οποίους υπέφεραν σκληρό θάνατο εξαιτίας των πιστεύω τους. Ο προτεσταντισμός γεννήθηκε από ένα έντονο κάλεσμα για μεταρρύθμιση. Όταν δεν πραγματοποιήθηκε αυτή η μεταρρύθμιση, οι μεταρρυθμιστές οργάνωσαν δικές τους εκκλησίες. Το έκαναν χωρίς εξουσία της ιεροσύνης. Η μοναδική επιθυμία τους ήταν να βρουν ένα μικρό μέρος όπου θα λάτρευαν τον Θεό, όπως εκείνοι νόμιζαν ότι έπρεπε να λατρεύεται.

Και ενόσω αυτή η μεγάλη αναταραχή τάραζε τον χριστιανικό κόσμο, υπήρχαν επίσης στο προσκήνιο πολιτικές δυνάμεις. Ήρθε ο Αμερικανικός πόλεμος της ανεξαρτησίας, ο οποίος κατέληξε στη γέννηση ενός έθνους, το Σύνταγμα του οποίου διακήρυσσε ότι η κυβέρνηση δεν έπρεπε να αναμειγνύεται σε ζητήματα θρησκείας. Μία νέα ημέρα είχε ξημερώσει, μια ένδοξη ημέρα. Εδώ δεν υπήρχε πια μια εκκλησία συνδεδεμένη με το κράτος. Καμία πίστη δεν ευνοείτο έναντι κάποιας άλλης.

Μετά από αιώνες σκότους και πόνου και μόχθου, οι καιροί ήταν ώριμοι για την αποκατάσταση του Ευαγγελίου. Αρχαίοι προφήτες είχαν μιλήσει για αυτήν την επί χρόνια αναμενόμενη ημέρα.

Όλη η ιστορία του παρελθόντος έδειχνε αυτήν την εποχή. Οι αιώνες, με όλα τα βάσανα και όλες τις ελπίδες τους είχαν έλθει και παρέλθει. Ο Παντοδύναμος Κριτής όλων των εθνών, ο Ζων Θεός, αποφάσισε ότι οι καιροί για τους οποίους είχαν μιλήσει οι προφήτες είχαν έρθει. Ο Δανιήλ είχε προβλέψει για μία πέτρα η οποία είχε κοπεί από το βουνό χωρίς χέρια, η οποία έγινε ένα μεγάλο βουνό και γέμισε όλη τη γη [βλέπε Δανιήλ 2:35, 44]⁸.

 3

Η Αποκατάσταση αποτέλεσε την απαρχή μιας νέας εποχής με την εμφάνιση του Πατέρα και του Υιού στον Τζόζεφ Σμιθ.

Αφού πολλές γενεές είχαν περπατήσει στη γη –τόσες πολλές από αυτές σε διαμάχη, μίσος, σκότος και κακό– έφθασε η μεγάλη νέα ημέρα της Αποκατάστασης. Αυτό το ένδοξο Ευαγγέλιο αποτέλεσε την απαρχή νέας εποχής με την εμφάνιση του Πατέρα και του Υιού στο αγόρι Τζόζεφ⁹.

Πόσο πραγματικά αξιοσημείωτο ήταν το όραμα, το έτος 1820, όταν ο Τζόζεφ προσευχήθηκε στο δάσος και εκεί εμφανίσθηκαν εμπρός του και ο Πατέρας και ο Υιός. Ο ένας τους του μίλησε, καλώντας τον με το όνομά του και δείχνοντας τον άλλον, είπε: «Αυτός είναι ο Υιός μου ο Αγαπητός. Αυτόν να ακούεις!» (Τζόζεφ Σμιθ–Ιστορία 1:17).

Τίποτε σαν κι αυτό δεν είχε συμβεί πριν. Κάποιος θα διερωτάτο γιατί ήταν τόσο σημαντικό που εμφανίσθηκαν και οι δύο, ο Πατέρας και ο Υιός. Πιστεύω ότι ήταν επειδή έφερναν στην θεϊκή νομή της πληρότητας των καιρών, την τελική και τελευταία θεϊκή νομή του Ευαγγελίου, όπου θα συγκεντρώνονταν μαζί σε ένα όλα τα στοιχεία των προηγούμενων θεϊκών νομών. Αυτό θα ήταν το τελευταίο κεφάλαιο στα μακρά χρονικά των σχέσεων του Θεού με άνδρες και γυναίκες επάνω στη γη¹⁰.

Κάθε ισχυρισμός μας αναφορικά με την ουράνια εξουσία, κάθε αλήθεια που προσφέρουμε σχετικά με την εγκυρότητα αυτού του έργου, όλα έχουν τη ρίζα τους στο Πρώτο Όραμα του μικρού προφήτη. Χωρίς αυτό δεν θα είχαμε πολλά να πούμε. Ήταν το μεγάλο παραπέτασμα που σηκώθηκε κατά τη θεϊκή νομή της πληρότητας των καιρών, όταν ο Θεός υποσχέθηκε ότι θα αποκαθιστούσε κάθε δύναμη, τις δωρεές, τις ευλογίες όλων των προηγούμενων θεϊκών νομών¹¹.

 4

Η εξουσία της Ιερουσλήμ και τα κλειδιά αποκαταστάθηκαν.

Στην αποκατάσταση της Ααρωνικής Ιερουσλήμ, ο ανεστημένος Ιωάννης Βαπτιστής έθεσε τα χέρια του επί της κεφαλής του Τζόζεφ

Η εξουσία και τα κλειδιά της Μελχισεδικής Ιεροσύνης αποκαταστάθηκαν στη γη ως τμήμα της αποκατάστασης.

Σμιθ και του Όλιβερ Κάουντερου και είπε: «Προς εσάς σύνδουλοί μου, στο όνομα τού Μεσσία απονέμω την Ιεροσύνη τού Ααρών, η οποία κατέχει τα κλειδιά τής διακονίας των αγγέλων, και τού ευαγγελίου τής μετάνοιας, και τού βαπτίσματος με κατάδυση για την άφεση των αμαρτιών» (Δ&Δ 13:1)¹².

Ακολούθησε μία επίσκεψη από τον Πέτρο, τον Ιάκωβο και τον Ιωάννη, Αποστόλους του Κυρίου Ιησού Χριστού, οι οποίοι απένειμαν στον Τζόζεφ και στον Όλιβερ Κάουντερου τη Μελχισεδική Ιεροσύνη, την οποία είχαν λάβει αυτοί οι Απόστολοι από τα χέρια του Ίδιου του Κυρίου¹³.

Τρεις από αυτούς τους επιλεγμένους Απόστολους –ο Πέτρος, ο Ιάκωβος και ο Ιωάννης– εμφανίστηκαν στον Τζόζεφ και τον Όλιβερ κάπου στην “ερημιά” κατά μήκος του ποταμού Σασκεχάνα (βλέπε Δ&Δ 128:20). Έθεσαν τα χέρια τους επί της κεφαλής τους και τους απένειμαν αυτήν την άγια εξουσία...

Μπορώ να θεωρήσω την ιεροσύνη μου σε μία άμεση γραμμή με το συμβάν αυτό. Είναι ως εξής: Χειροτονήθηκα από τον Ντέιβιντ ΜακΚέι· ο οποίος χειροτονήθηκε από τον Τζόζεφ Φ. Σμιθ· ο οποίος

χειροτονήθηκε από τους Τρεις μάρτυρες· οι οποίοι χειροτονήθηκαν από τον Τζόζεφ Σμιθ τον νεότερο και τον Όλιβερ Κάουντερυ· οι οποίοι χειροτονήθηκαν από τον Πέτρο, τον Ιάκωβο και τον Ιωάννη· οι οποίοι χειροτονήθηκαν από τον Κύριο Ιησού Χριστό.

Το αυτό ισχύει για [κάθε φέροντα τη Μελχισεδική Ιεροσύνη]. Ο καθένας από εσάς αδελφοί, ο οποίος κρατά αυτή την ιεροσύνη, την έχει επίσης λάβει κατευθείαν από την απονομή που έγινε από τον Πέτρο, τον Ιάκωβο και τον Ιωάννη¹⁴.

5

Μέσω του Τζόζεφ Σμιθ, ο Κύριος απεκάλυψε αλήθειες οι οποίες μας ξεχωρίζουν από άλλες εκκλησίες.

Επιτρέψτε μου να αναφέρω μερικές από τις πολλές διδαχές και πρακτικές οι οποίες μας ξεχωρίζουν από όλες τις άλλες εκκλησίες, όλες εκ των οποίων έχουν έρθει με αποκάλυψη στον νεαρό Προφήτη. Σας είναι οικείες, όμως αξίζει να τις επαναλάβουμε και να τις συλλογιστούμε.

Η Θεϊκή Κεφαλή

Η πρώτη από αυτές... είναι η θεϊκή εκδήλωση του Ίδιου του Θεού και του Αγαπημένου Υιού του, του ανεστημένου Κυρίου Ιησού Χριστού. Αυτή η σπουδαία εμφάνιση του Θεού είναι κατά τη γνώμη μου, το σπουδαιότερο συμβάν αυτού του είδους μετά τη γέννηση, τη ζωή, τον θάνατο και την Ανάσταση του Κυρίου μας κατά το μεσουράνημα των καιρών.

Δεν έχουμε καταγραφή άλλου συμβάντος ισάξιου αυτού.

Επί αιώνες οι άνθρωποι συγκεντρώνονταν και φιλονικούσαν για τη φύση της Θεότητας. Ο Κωνσταντίνος συγκέντρωσε λογίους διαφόρων ομάδων στη Νίκαια το έτος 325. Μετά από δύο μήνες πικρής διαμάχης, συμβιβάστηκαν σε έναν ορισμό ο οποίος επί γενεές υπήρξε η δήλωση διδαχής μεταξύ Χριστιανών σε ό,τι αφορούσε στη Θεϊκή Κεφαλή.

Σας καλώ να διαβάσετε αυτόν τον ορισμό και να τον συγκρίνετε με τη δήλωση του μικρού Τζόζεφ. Λέει απλώς ότι ο Θεός στάθηκε εμπρός του και του μίλησε. Ο Τζόζεφ μπορούσε να Τον δει και μπορούσε να Τον ακούσει. Ήταν στη μορφή όπως ένας άνθρωπος, ένα άτομο απτό. Δίπλα του ήταν ο ανεστημένος Κύριος, ένα

ξεχωριστό άτομο, τον οποίο σύστησε ως τον αγαπημένο Υιό Του, με τον οποίο μίλησε επίσης ο Τζόζεφ.

Προτείνω για να συλλογιστείτε ότι στο σύντομο χρονικό διάστημα εκείνου του σημαντικού οράματος ο Τζόζεφ έμαθε περισσότερα σχετικά με τη Θεότητα από όλους τους λογίους και κληρικούς του παρελθόντος.

Σε αυτήν την ουράνια αποκάλυψη επιβεβαιώθηκε εκ νέου πέραν πάσης αμφιβολίας η πραγματικότητα της κυριολεκτικής Ανάστασης του Κυρίου Ιησού Χριστού.

Αυτή η γνώση για τη Θεότητα, κρυμμένη από τον κόσμο επί αιώνες, ήταν το πρώτο και σπουδαίο πράγμα το οποίο αποκάλυψε ο Θεός στον επιλεγμένο υπηρέτη Του¹⁵.

*Το Βιβλίο του Μόρμον ως μία συνοδευτική
μαρτυρία της Βίβλου.*

Μιλώ στη συνέχεια για ένα άλλο πολύ σημαντικό πράγμα που αποκάλυψε ο Θεός.

Ο χριστιανικός κόσμος αποδέχεται τη Βίβλο ως τον λόγο του Θεού. Οι περισσότεροι δεν γνωρίζουν πώς έφθασε σε εμάς.

Μόλις ολοκλήρωσα την ανάγνωση ενός πρόσφατα εκδοθέντος βιβλίου από έναν επιφανή λόγιο. Είναι προφανές από τις πληροφορίες που δίνει, ότι τα διάφορα βιβλία της Βίβλου συγκεντρώθηκαν με μάλλον μη οργανωμένο τρόπο από ό,τι φαίνεται. Σε ορισμένες περιπτώσεις τα κείμενα δεν παρήχθησαν παρά μόνον όταν είχε περάσει καιρός μετά τα γεγονότα που περιγράφουν. Κάποιος οδηγείται να ρωτήσει: «Είναι η Βίβλος αληθινή; Είναι πραγματικά ο λόγος του Θεού;»

Απαντούμε πως ναι, υπό την προϋπόθεση ότι είναι σωστά μεταφρασμένη. Το χέρι του Κυρίου ήταν στη δημιουργία της. Αλλά δεν στέκει μόνη της. Υπάρχει άλλη μία μαρτυρία για τις σημαντικές και σπουδαίες αλήθειες που βρίσκονται εκεί μέσα.

Οι γραφές διακηρύσσουν ότι: «Με το στόμα δύο ή τριών μαρτύρων θα βεβαιώνεται κάθε λόγος» (Προς Κορινθίους Β' 13:1).

Το Βιβλίο του Μόρμον έχει έρθει στο φως με τη δωρεά και τη δύναμη του Θεού. Μιλά σαν μία φωνή από το χώμα, δίνοντας μαρτυρία για τον Υιό του Θεού. Μιλά για τη γέννησή Του, τη διακονία

*«Το Βιβλίο του Μόρμον... μιλάει σαν φωνή από το χώμα,
δίνοντας μαρτυρία για τον Υιό του Θεού».*

Του, τη σταύρωση και ανάστασή Του και την εμφάνισή Του στους ενάρετους στη γη της Αφθονίας στην αμερικανική ήπειρο.

Είναι κάτι το απτό, το οποίο μπορούμε να κρατήσουμε στα χέρια μας, να διαβάσουμε, να θέσουμε σε δοκιμασία. Φέρει εντός των κειμένων του μία υπόσχεση για την ουράνια προέλευσή του. Εκατομμύρια τώρα το έχουν θέσει σε δοκιμασία και είδαν ότι είναι ένα αληθινό και ιερό χρονικό...

Όπως η Βίβλος είναι η διαθήκη του παλαιού κόσμου, το Βιβλίο του Μόρμον είναι η διαθήκη του νέου. Προχωρούν μαζί στη διακήρυξη του Ιησού ως του Υιού του Πατέρα...

Αυτό το ιερό βιβλίο το οποίο ήρθε στο φως ως αποκάλυψη του Παντοδύναμου, είναι πράγματι άλλη μία μαρτυρία για τη θεότητα του Κυρίου μας¹⁶.

Εξουσία της ιεροσύνης και οργάνωση της Εκκλησίας.

Η ιεροσύνη είναι η εξουσία να ενεργούμε στο όνομα του Θεού. ...Διάβασα πρόσφατα [ένα] βιβλίο [το οποίο] αφορά στην αποστασία στην αρχαία Εκκλησία. Εάν η εξουσία εκείνης της Εκκλησίας χάθηκε, πώς θα αντικαθίστατο;

Η εξουσία της ιεροσύνης ήρθε από το μοναδικό μέρος από όπου μπορούσε να έρθει και αυτό είναι οι ουρανοί. Απονεμήθηκε από τα χέρια εκείνων που την κρατούσαν όταν ο Σωτήρας περπάτησε στη γη...

Πόσο όμορφο είναι να αποκαλύπτεται το υπόδειγμα της αποκατάστασης η οποία οδήγησε στην οργάνωση της Εκκλησίας κατά το έτος 1830. ...Το ίδιο το όνομα της Εκκλησίας προήλθε από αποκάλυψη. Τίνος Εκκλησία ήταν; Ήταν του Τζόζεφ Σμιθ; Ήταν του Όλιβερ Κάουντερου; Όχι, ήταν η Εκκλησία του Ιησού Χριστού, αποκατεστημένη στη γη ετούτες τις τελευταίες ημέρες¹⁷.

Η οικογένεια

Μία άλλη σπουδαία και μοναδική αποκάλυψη που δόθηκε στον Προφήτη ήταν το σχέδιο για την αιώνια ζωή της οικογένειας.

Η οικογένεια είναι μία δημιουργία του Παντοδύναμου. Αντιπροσωπεύει την πιο ιερή από όλες τις σχέσεις. Αντιπροσωπεύει την πιο σοβαρή από όλες τις δραστηριότητες. Είναι η θεμελιώδης οργάνωση της κοινωνίας.

Μέσω των αποκαλύψεων του Θεού στον Προφήτη Του, ήρθε η διδαχή και εξουσία υπό την οποία οι οικογένειες επισφραγίζονται μαζί, όχι μόνον για αυτήν τη ζωή αλλά για όλη την αιωνιότητα¹⁸.

Η αθωότητα των μικρών παιδιών

Η αθωότητα των μικρών παιδιών είναι μία άλλη αποκάλυψη την οποία έχει δώσει ο Θεός μέσω του Προφήτη Τζόζεφ. Η γενική πρακτική είναι το βάπτισμα των βρεφών, ώστε να απομακρυνθούν οι επιπτώσεις αυτού που περιγράφεται ως το αμάρτημα του Αδάμ και της Εύας. Υπό τη διδαχή της Αποκατάστασης, το βάπτισμα είναι για την άφεση των ατομικών και προσωπικών αμαρτιών κάποιου. Γίνεται μια διαθήκη ανάμεσα στον Θεό και στον άνθρωπο. Τελείται κατά την ηλικία της υπευθυνότητας, όταν οι άνθρωποι είναι αρκετά μεγάλοι ώστε να αναγνωρίζουν το σωστό από το λάθος.

Γίνεται με εμβύθιση, συμβολίζοντας τον θάνατο και την ταφή του Ιησού Χριστού και την επερχόμενη ανάστασή Του¹⁹.

Σωτηρία για τους νεκρούς

Συνεχίζω, αναφέροντας μία άλλη αποκεκαλυμμένη αλήθεια. Μας έχει ειπωθεί ότι ο Θεός δεν είναι προσωπολήπτης και, ωστόσο, σε καμία άλλη εκκλησία από όσο γνωρίζω δεν έχει ληφθεί η πρόνοια για εκείνους πέραν του πέπλου του θανάτου, ώστε να λάβουν κάθε ευλογία η οποία παρέχεται στους ζώντες. Η σπουδαία διδαχή της σωτηρίας για τους νεκρούς είναι μοναδική σε αυτήν την Εκκλησία. ...Στους νεκρούς δίνεται η ίδια ευκαιρία, όπως στους ζώντες. Ξανά, πόσο ένδοξη και θαυμαστή πρόνοια του Παντοδύναμου μέσω της αποκάλυψής Του στον Προφήτη Του²⁰.

Η φύση, ο σκοπός και η δυνατότητα των παιδιών του Θεού

Η αιώνια φύση του ανθρώπου έχει αποκαλυφθεί. Είμαστε υιοί και θυγατέρες του Θεού. Ο Θεός είναι ο Πατέρας των πνευμάτων μας. Ζούσαμε πριν έρθουμε εδώ. Είχαμε προσωπικότητα. Γεννηθήκαμε σε αυτήν τη ζωή υπό ένα ουράνιο σχέδιο. Είμαστε εδώ για να δοκιμαστούμε στην αξιοσύνη μας, ενεργώντας με την ελεύθερη βούληση την οποία μας έχει δώσει ο Θεός. Όταν πεθάνουμε, θα εξακολουθήσουμε να ζούμε. Η αιώνια ζωή μας περιλαμβάνει τρεις φάσεις: πρώτον, την προγήνη ζωή μας, δεύτερον, τη θνητή ζωή μας και τρίτον, τη μετά θάνατον ύπαρξή μας. Κατά τον θάνατο, πεθαίνουμε σε αυτόν τον κόσμο και προχωρούμε μέσα από τον πέπλο στη σφαίρα όπου είμαστε άξιοι να εισέλθουμε. Αυτή, ξανά, είναι μία μοναδική, αξιοσημείωτη και πολύτιμη διδαχή αυτής της Εκκλησίας, η οποία έχει έρθει μέσω αποκάλυψης²¹.

Σύγχρονη αποκάλυψη

Προσφέρω αυτήν τη σύντομη σύνοψη της αφάνταστης έκχυσης γνώσεως και εξουσίας από τον Θεό επί της κεφαλής του Προφήτη Του. ...Υπάρχει ένα ακόμα που πρέπει να αναφέρω. Αυτό είναι η αρχή της σύγχρονης αποκάλυψης. Το άρθρο της πίστης το οποίο έγραψε ο Προφήτης διακηρύσσει:

«Πιστεύουμε όλα όσα ο Θεός έχει αποκαλύψει, όλα όσα τώρα αποκαλύπτει, και πιστεύουμε ότι θα αποκαλύψει ακόμη και άλλα

πολλά μεγάλα και σημαντικά πράγματα που αφορούν τη Βασιλεία του Θεού» (Άρθρα της Πίστεως 1:9).

Μία αναπτυσσόμενη εκκλησία, μία εκκλησία η οποία εξαπλώνεται στη γη αυτούς τους περίπλοκους καιρούς, χρειάζεται διαρκή αποκάλυψη από τον θρόνο των ουρανών να την καθοδηγεί και να την κινεί προς τα εμπρός.

Με προσευχή και αγωνιώδη επιζήτηση του θελήματος του Κυρίου, καταθέτουμε μαρτυρία ότι λαμβάνεται κατεύθυνση, ότι έρχεται αποκάλυψη και ότι ο Κύριος ευλογεί την Εκκλησία Του καθώς αυτή προχωρεί στην οδό του προορισμού της.

Επάνω στο σταθερό θεμέλιο της ουράνιας κλήσης του Προφήτη Τζόζεφ και τις αποκάλυψεις από τον Θεό, οι οποίες ήρθαν μέσω αυτού, προχωρούμε μπροστά²².

Ιστάμενος ως ο 15ος στη σειρά από τον Τζόζεφ Σμιθ και έχοντας τον προφητικό μανδύα που εκείνος είχε, διακηρύσσω επισήμως τη μαρτυρία μου ότι η αφήγηση του Προφήτη Τζόζεφ Σμιθ [αυτών των γεγονότων της Αποκατάστασης] είναι αληθινή, ότι ο Πατέρας... κατέθεσε μαρτυρία για τη θειότητα του Υιού Του, ότι ο Υιός δίδαξε το μικρό προφήτη και ότι ακολούθησαν μια σειρά γεγονότων που οδήγησαν στην οργάνωση της «μόνη[ς] αληθινή[ς] και ζωντανή[ς] εκκλησία[ς] επάνω στο πρόσωπο ολόκληρης της γης» [Δ&Δ 1:30]²³.

Προτάσεις για μελέτη και διδασκαλία

Ερωτήσεις

- Γιατί οι άνθρωποι στον κόσμο χρειάζονταν να αποκατασταθεί η Εκκλησία και το Ευαγγέλιο του Ιησού Χριστού; (Βλέπε τμήμα 1.) Ποιοι είναι μερικοί από τους τρόπους με τους οποίους προετοίμασε ο Κύριος τον δρόμο για την αποκατάσταση του Ευαγγελίου; (Βλέπε τμήμα 2.)
- Συλλογιστείτε τις διδασκαλίες του Προέδρου Χίνκλυ σχετικά με το Πρώτο Όραμα (βλέπε τμήμα 3). Πώς σας έχει επηρεάσει η μαρτυρία σας για το Πρώτο Όραμα;
- Γιατί ήταν απαραίτητο να αποκατασταθεί η ιεροσύνη από ουράνιους αγγελιαφόρους; (Βλέπε τμήμα 4.) Γιατί είναι σημαντικό να μπορούν οι φέροντες τη Μελχισεδική Ιεροσύνη να

μπορούν να ανάγουν την εξουσία τους της ιεροσύνης στον Ιησού Χριστό;

- Στο τμήμα 5, επανεξετάστε τη σύνοψη κάποιων αληθειών που ήρθαν με αποκάλυψη στον Προφήτη Τζόζεφ Σμιθ. Πώς έχουν ευλογήσει τη ζωή σας αυτές οι αλήθειες; Πώς θα μπορούσαμε να βοηθήσουμε τα παιδιά να καταλάβουν και να εκτιμήσουν αυτές τις αλήθειες;

Σχετικές γραφές

Ησαΐας 2:1-3, Πράξεις 3:19-21, Αποκάλυψη 14:6-7, Νεφί Β΄ 25:17-18, Δ&Δ 128:19-21

Βοήθεια μελέτης

«Η μελέτη σας του Ευαγγελίου είναι περισσότερο αποτελεσματική, όταν διδάσκεστε με το Άγιο Πνεύμα. Πάντοτε να ξεκινάτε τη μελέτη σας του Ευαγγελίου προσευχόμενοι για να σας βοηθήσει το Άγιο Πνεύμα να μάθετε» (*Να κηρύττετε το Ευαγγέλιό μου* [2004], 18).

Σημειώσεις

1. Στο Σέρι Ντιου, *Go Forward with Faith: The Biography of Gordon B. Hinckley* (1996), 326.
2. «Ο Λυτρωτής μου ζει», *Ensign*, Φεβ 2001, 72.
3. «At the Summit of the Ages», *Ensign*, Νοε 1999, 73.
4. «Η πέτρα που αποκόπηκε από το βουνό», *Ensign* ή *Λιαχόνα*, Νοε 2007, 84.
5. «Η αυγή μίας λαμπρότερης ημέρας», *Ensign* ή *Λιαχόνα*, Μάιος 2004, 82.
6. «At the Summit of the Ages», 73.
7. «Η αυγή μίας λαμπρότερης ημέρας», 82-83.
8. «At the Summit of the Ages», 73.
9. «Η αυγή μίας λαμπρότερης ημέρας», 83.
10. «Η πέτρα που αποκόπηκε από το βουνό», 84.
11. *Teachings of Gordon B. Hinckley* (1997), 226.
12. «Τα πράγματα που γνωρίζω», *Ensign* ή *Λιαχόνα*, Μάιος 2007, 84.
13. «Τα σπουδαία πράγματα τα οποία έχει αποκαλύψει ο Θεός», *Ensign* ή *Λιαχόνα*, Μάιος 2005, 82.
14. *Discourses of President Gordon B. Hinckley, τόμος 2: 2000-2004* (2005), 411.
15. «Τα σπουδαία πράγματα τα οποία έχει αποκαλύψει ο Θεός», 80-81.
16. «Τα σπουδαία πράγματα τα οποία έχει αποκαλύψει ο Θεός», 81-82.
17. «Τα σπουδαία πράγματα τα οποία έχει αποκαλύψει ο Θεός», 82.
18. «Τα σπουδαία πράγματα τα οποία έχει αποκαλύψει ο Θεός», 82.
19. «Τα σπουδαία πράγματα τα οποία έχει αποκαλύψει ο Θεός», 82.
20. «Τα σπουδαία πράγματα τα οποία έχει αποκαλύψει ο Θεός», 82.
21. «Τα σπουδαία πράγματα τα οποία έχει αποκαλύψει ο Θεός», 83.
22. «Τα σπουδαία πράγματα τα οποία έχει αποκαλύψει ο Θεός», 83.
23. «Ειδικοί μάρτυρες του Χριστού», *Ensign*, Απρ 2001, 20-21.

*«Είναι η αποστολή αυτής της Εκκλησίας να σταθεί ως
σημαία στα έθνη και ως φως στον κόσμο».*

Μία σημαία προς τα έθνη, ένα φως προς τον κόσμο

*«Είναι μια εποχή που πρέπει να είμαστε δυνατοί.
Είναι μια εποχή για να προχωρήσουμε χωρίς
δισταγμούς, γνωρίζοντας καλά το νόημα, το εύρος
και τη σπουδαιότητα της αποστολής μας».*

Από τη ζωή του Γκόρντον Χίνκλυ

Λίγο αφότου επέστρεψε στην πατρίδα από την ιεραποστολή του στην Αγγλία, ο Γκόρντον Χίνκλυ εκπλήρωσε μία τελευταία ανάθεση από τον πρόεδρο ιεραποστολής του, τον Τζόζεφ Μέρριλ. Ο Πρόεδρος Μέρριλ ήταν επίσης μέλος της Απαρτίας των Δώδεκα Αποστόλων και είχε ζητήσει από τον Γκόρντον να κάνει μια αναφορά προς την Πρώτη Προεδρία: τους Προέδρους Χήμπερ Γκραντ, Ρούμπεν Κλαρκ τον νεότερο και τον Ντέιβιντ ΜακΚέι. Ο Γκόρντον επικοινωνήσε με τον γραμματέα στην Πρώτη Προεδρία και όρισαν μία συνάντηση.

Όταν ο Γκόρντον εισήλθε στην αίθουσα συμβουλίου της Πρώτης Προεδρίας, ο Πρόεδρος Γκραντ και οι σύμβουλοί του τον χαιρέτισαν θερμά. Ο Πρόεδρος Γκραντ είπε: «Αδελφέ Χίνκλυ, θα σου δώσουμε δεκαπέντε λεπτά για να μας πεις αυτό που θέλει να ακούσουμε ο Πρεσβύτερος Μέρριλ». Μία ώρα και δεκαπέντε λεπτά αργότερα, ο Γκόρντον έφυγε από την αίθουσα. Στα δεκαπέντε λεπτά που είχε στη διάθεσή του, είχε παρουσιάσει την ανησυχία του προέδρου ιεραποστολής του – ότι οι ιεραπόστολοι χρειάζονταν καλύτερα τυπωμένο υλικό για να βοηθηθούν στο έργο τους. Η σύντομη παρουσιάσή του είχε οδηγήσει σε ερωτήσεις από την Πρώτη Προεδρία και συζήτηση μιας ώρας.

Έχοντας εκπληρώσει αυτήν την ανάθεση, ο Γκόρντον αισθάνθηκε ότι «η αποστολή του δεν είχε πραγματικά τελειώσει και ότι

ήταν καιρός να προχωρήσει και να προγραμματίσει για το μέλλον». Είχε ήδη αποφοιτήσει από το Πανεπιστήμιο της Γιούτας με πτυχίο στα Αγγλικά και ήθελε να πάρει στη συνέχεια πτυχίο στη δημοσιογραφία στο Πανεπιστήμιο Κολούμπια στη Νέα Υόρκη. Όμως ένα τηλεφώνημα δύο ημέρες μετά τη συνάντησή του με την Πρώτη Προεδρία, άλλαξε τα σχέδιά του. Το τηλεφώνημα ήταν από τον Πρόεδρο ΜακΚέι ο οποίος είπε: «Αδελφέ Χίνκλυ, συζητήσαμε χθες στη συγκέντρωση της Προεδρίας και των Δώδεκα τα όσα είπαμε κατά τη συνέντευξή σου μαζί μας. Οργανώσαμε μία επιτροπή αποτελούμενη από έξι μέλη των Δώδεκα, με τον Πρεσβύτερο Στήβεν Ρίτσαρντς ως πρόεδρο, για να ανταποκριθούμε στις ανάγκες που περιέγραψες. Θα θέλαμε να σε προσκαλέσουμε να έρθεις και να εργαστείς σε αυτήν την επιτροπή»¹.

Ο Γκόρντον αποδέχθηκε την πρόσκληση και προσελήφθη ως εκτελεστικός γραμματέας της προσφάτως δημιουργηθείσας Επιτροπής Ραδιόφωνου, Δημοσιότητας και Ιεραποστολικών Εντύπων. Δεν πήγε ποτέ στο Πανεπιστήμιο Κολούμπια και δεν εργάστηκε ποτέ ως δημοσιογράφος για να δημοσιεύει τα νέα του κόσμου. Αντίθετα, ξεκίνησε μια προσπάθεια ζωής για να δημοσιεύει τα καλά νέα του Ευαγγελίου. Αυτές οι ευθύνες διευρύνθηκαν αργότερα, όταν υπηρέτησε ως Μέλος της Γενικής Εξουσίας.

Έχοντας αναπτύξει την ικανότητα να εκφράζεται με σαφήνεια, ακόμα και σε δύσκολες περιστάσεις, ο Γκόρντον Χίνκλυ δεχόταν συχνά αναθέσεις να δίνει συνεντεύξεις σε δημοσιογράφους. Ως Πρόεδρος της Εκκλησίας, εξακολούθησε να καλωσορίζει τέτοιες ευκαιρίες, κάνοντας αυτό που του αναλογούσε για να βοηθήσει να βγει η Εκκλησία του Ιησού Χριστού «από το σκοτάδι» (Δ&Δ 1:30). Διεκήρυξε:

«Πιστεύω και καταθέτω μαρτυρία ότι αυτή είναι η αποστολή της Εκκλησίας να σταθεί ως σημαία στα έθνη και ως φως στον κόσμο. Είχαμε επιφορτιστεί με μία σπουδαία, που περιελάμβανε τα πάντα προσταγή, από την οποία δεν μπορούμε να οπισθοχωρήσουμε ούτε να αποστραφούμε. Αποδεχόμαστε εκείνη την προσταγή και είμαστε αποφασισμένοι να την εκπληρώσουμε και με τη βοήθεια του Θεού θα το πράξουμε»².

Διδασκαλίες του Γκόρντον Χίνκλν

1

Όπως η πέτρα στο όνειρο του Δανιήλ, η Εκκλησία κυλά μπροστά για να γεμίσει ολόκληρη τη γη.

Αυτή η Εκκλησία ξεκίνησε με την ταπεινή προσευχή του νεαρού Τζόζεφ Σμιθ στο δάσος του αγροκτήματος του πατέρα του. Από εκείνη την αξιοσημείωτη εμπειρία την οποία καλούμε το Πρώτο Όραμα, έχει μεγαλώσει αυτό το έργο. ...Αποτελεί την προσωποποίηση του ονείρου του Δανιήλ για μια πέτρα που κόπηκε από το βουνό χωρίς χέρια, η οποία κύλησε ώσπου να γεμίσει ολόκληρη τη γη (βλέπε Δανιήλ 2:44-45)³.

Όταν η Εκκλησία οργανώθηκε το 1830, υπήρχαν μόνον έξι μέλη [και] μόνον μια χούφτα πιστών που όλοι κατοικούσαν σε ένα γενικώς άγνωστο χωριό. ...Σήμερα οι πάσσαλοι της Σιών ανθίζουν σε κάθε πολιτεία των Ηνωμένων Πολιτειών, σε κάθε επαρχία του Καναδά, σε κάθε πολιτεία του Μεξικού, σε κάθε έθνος της Κεντρικής Αμερικής και σε όλη την Νότιο Αμερική.

Εκκλησιάσματα βρίσκονται στις Βρετανικές Νήσους και την Ευρώπη, όπου χιλιάδες έχουν προσχωρήσει στην Εκκλησία με την πάροδο των χρόνων. Αυτό το έργο έχει επεκταθεί στις Βαλτικές χώρες και κάτω, μέσα από την Βουλγαρία και την Αλβανία, σε άλλες περιοχές εκείνης της πλευράς της γης. Επεκτείνεται και στην αχανή περιοχή της Ρωσίας. Φθάνει στην Μογγολία και κάτω, μέσα από τις χώρες της Ασίας, μέχρι τα νησιά του Ειρηνικού, την Αυστραλία και τη Νέα Ζηλανδία, την Ινδία και την Ινδονησία. Ανθίζει σε πολλές χώρες της Αφρικής...

Και αυτή είναι μόνο η αρχή. Αυτό το έργο θα συνεχίσει να μεγαλώνει και να προοδεύει και να επεκτείνεται σε ολόκληρη τη γη⁴.

2

Οι πρώτοι ηγέτες της Εκκλησίας είχαν μια προφητική θέαση του προορισμού του έργου του Κυρίου.

Στις 24 Ιουλίου 1847, η ομάδα πρωτοπόρων του λαού μας, ήρθε στην κοιλάδα της [Σωλτ Λέηκ]. Μία προωθημένη ομάδα είχε φθάσει μία ή δύο ημέρες νωρίτερα. Ο Μπρίγκαμ Γιανγκ έφθασε το Σάββατο. Την επομένη, έγιναν οι συγκεντρώσεις της Ημέρας του

Κυρίου, τόσο το πρωί, όσο και το απόγευμα. Δεν υπήρχε κανενός είδους κτήριο για να συγκεντρωθούν. Υποθέτω ότι στην ανυπόφορη ζέστη εκείνης της Κυριακής του Ιουλίου, κάθισαν στην άκρη των αμαξών τους, εκεί που ζεύουν τα ζωντανά, και έγειραν επάνω στους τροχούς ενώ μιλούσαν οι αδελφοί. Η εποχή έφθανε στο τέλος της και αντιμετώπιζαν ένα γιγάντιο και άμεσο έργο να πραγματοποιήσουν, αν ήθελαν να φυτρώσει ο σπόρος για την επόμενη εποχή. Όμως ο Πρόεδρος Γιανγκ τους παρακάλεσε να μην παραβιάσουν την Ημέρα του Κυρίου τότε ή στο μέλλον.

Το επόμενο πρωί χωρίστηκαν σε ομάδες για να εξερευνήσουν τον περιβάλλοντα χώρο τους. Ο Μπρίγκαμ Γιανγκ, ο Ουίλφορντ Γούντροφ και λίγοι συνεργάτες τους ξεκίνησαν την πεζοπορία από τον καταυλισμό τους. ...Σκαρφάλωσαν σε μία κορυφή που είχε σχήμα θόλου και ο Πρόεδρος Γιανγκ αντιμετώπισε δυσκολίες, εξαιτίας της πρόσφατης αρρώστιας του.

Όταν οι αδελφοί στάθηκαν στην κορυφή, κοίταξαν κάτω [την] κοιλάδα στα νότια. Ήταν σε μεγάλο βαθμό χέρσα, με εξαίρεση τις ιτιές και τα βούρλα που φύτεωναν σε όλο το μήκος των ρυακιών τα οποία μετέφεραν νερό από τα βουνά στη λίμνη. Δεν υπήρχε κανενός είδους κτίσμα, αλλά ο Μπρίγκαμ Γιανγκ είχε πει το προηγούμενο Σάββατο: «Αυτό είναι το μέρος».

Η κορυφή στην οποία στάθηκαν ονομάστηκε Ενζάν Πηκ, ως μνεία σε αυτά τα σπουδαία προφητικά λόγια του Ησαΐα: «Και [αναφερόμενος στον Θεό] θα υψώσει ένα σημείο στα έθνη, από μακριά, και θα συρίξει προς αυτά από την άκρη τής γης· και δέστε, θάρθουν γρήγορα, με βιασύνη». (Ησαΐας 5:26.)

«Και θα υψώσει σημαία στα έθνη, και θα συγκεντρώσει τούς απορριμμένους τού Ισραήλ, και θα συναθροίσει τούς διασκορπισμένους τού Ιούδα από τις τέσσερις γωνίες τής γης». (Ησαΐας 11:12.)...

Νομίζω ότι [εκείνοι οι αδελφοί] είχαν ίσως μιλήσει σε εκείνη την περίπτωση και για την οικοδόμηση του ναού... εις εκπλήρωση των λόγων του Ησαΐα:

«Στις έσχατες ημέρες, το βουνό τού οίκου τού Κυρίου θα στηριχθεί επάνω στην κορυφή των βουνών, και θα υψωθεί υπεράνω των βουνών· και όλα τα έθνη θα συρρέουν σε αυτό.

Δύο ημέρες μετά την άφιξή τους στην Κοιλιάδα της Σωλτ Λέηκ, ο Μπρίγκαμ Γιανγκ και μερικοί άλλοι αδελφοί ανέβηκαν σε έναν λόφο που είχε σχήμα θόλου, ο οποίος ονομάστηκε Ενζάιν Πηκ και επιθεώρησαν τον περιβάλλοντα χώρο.

»Και πολλοί λαοί θα πάνε και θα λένε: Ελάτε, και ας ανέβουμε στο όρος τού Κυρίου, στον οίκο τού Θεού τού Ιακώβ. Και θα μας διδάξει τους δρόμους του, και θα περπατάμε στα μονοπάτια του. Γιατί από τη Σιών θα βγει ο νόμος, και ο λόγος τού Κυρίου από την Ιερουσαλήμ». (Ησαΐας 2:2-3.)

Πόσο απερισκεπτο, ίσως έλεγε κάποιος, αν είχε ακούσει αυτούς τους άνδρες εκείνο το πρωινό του Ιουλίου του 1847. Δεν έμοιαζαν με πολιτικούς άνδρες με μεγάλα όνειρα. Δεν έμοιαζαν με κυβερνήτες που μελετούσαν χάρτες και σχεδίαζαν μία αυτοκρατορία. Ήταν εξόριστοι, εκδιωγμένοι από την όμορφη πόλη τους στον Μισοισσιπιπή [Ποταμός], μέσα στην έρημο της Δύσης. Όμως τους διακατείχε ένα όραμα που προερχόταν από τις γραφές και τα λόγια της αποκάλυψης.

Θαυμάζω τη διορατικότητα εκείνης της μικρής ομάδας. Ήταν και τολμηρή και θαρραλέα. Ήταν σχεδόν απίστευτη. Βρίσκονταν εκεί, σχεδόν 1.600 χιλιόμετρα από τον εγγύτερο οικισμό προς τα ανατολικά και σχεδόν 1.300 χιλιόμετρα από την Ακτή του Ειρηνικού. Βρίσκονταν σε ένα άγνωστο κλίμα. Το έδαφος ήταν διαφορετικό από το μαύρο αργιλώδες έδαφος του Ιλλινόι και της

Αϊόβα, όπου είχαν ζήσει τόσο πρόσφατα. Δεν είχαν ποτέ βγάλει σοδειά εδώ. Δεν είχαν ποτέ την εμπειρία ενός χειμώνα. Δεν είχαν οικοδομήσει κανενός είδους κτίσμα. Αυτοί οι προφήτες, ντυμένοι με παλιά, φθαρμένα από το ταξίδι ρούχα, με μπότες φθαρμένες από τα περισσότερα από εξακόσια χιλιόμετρα που είχαν διανύσει από τη Ναβού ως αυτήν την κοιλάδα, μιλούσαν για ένα όραμα χιλιετίας. Μιλούσαν με προφητική θέαση του θαυμαστού προορισμού αυτού του σκοπού. Κατέβηκαν από την κορυφή εκείνη την ημέρα και πήγαν να εργαστούν για να κάνουν πραγματικότητα το όνειρό τους⁵.

3

Δεν πρέπει ποτέ να ξεχνάμε τον ουράνιο προορισμό του έργου του Θεού και το μέρος που μας αναλογεί.

Κάποιες φορές στην εποχή μας, καθώς προχωρούμε στα στενά μονοπάτια μας και εκπληρώνουμε την ευθύνη μας στις θέσεις μας, χάνουμε από τα μάτια μας τη μεγάλη εικόνα. Όταν ήμουν μικρός, τα άλογα έλξης ήταν κάτι συνηθισμένο. Σημαντικό τμήμα της ιπποσκευής ήταν το χαλινάρι. Στο χαλινάρι υπήρχαν οι παρωπίδες, μία σε κάθε μεριά. Ήταν έτσι τοποθετημένες, ώστε το άλογο μπορούσε να δει μόνον μπροστά και όχι στα πλάγια. Ήταν σχεδιασμένες ώστε να μην φοβηθεί ή να διασπαστεί η προσοχή του και να έχει τον νου του στον δρόμο μπροστά του.

Κάποιοι από εμάς κάνουμε το έργο μας σαν να είχαμε παρωπίδες. Βλέπουμε μόνον το μικρό στενό μονοπάτι μας. Δεν βλέπουμε τίποτα ευρύτερα. Μπορεί να μας αναλογεί μία μικρή ευθύνη στην Εκκλησία. Είναι καλό να εκπληρώνουμε αυτήν την ευθύνη με επιμέλεια. Και είναι επίσης καλό να γνωρίζουμε πώς εκείνη η ευθύνη συνεισφέρει στο μεγάλο, συνολικό πρόγραμμα του αναπτυσσόμενου βασιλείου του Θεού.

Ο Πρόεδρος Χάρολντ Λη είπε κάποτε... παραθέτοντας από έναν άγνωστο συγγραφέα: «Εποπτεύετε μεγάλους αγρούς και καλλιεργείτε μικρούς».

Η ερμηνεία μου εκείνης της δήλωσης είναι ότι πρέπει να αναγνωρίζουμε κάτι από το εύρος, το βάθος και το ύψος –μεγαλειώδες, υπέροχο και περικλείον τα πάντα– του προγράμματος του Κυρίου και κατόπιν να εργαζόμαστε με επιμέλεια ώστε να ανταποκρινόμαστε

στην ευθύνη μας για το ανατεθειμένο σε εμάς τμήμα εκείνου του προγράμματος.

Καθένας από εμάς έχει έναν μικρό αγρό να καλλιεργήσει. Πράττοντας αυτό, δεν πρέπει ποτέ να χάνουμε από τα μάτια μας τη μεγαλύτερη εικόνα, την ευρεία σύνθεση του ουράνιου προορισμού αυτού του έργου. Μας δόθηκε από τον Θεό τον Αιώνιο Πατέρα μας και ο καθένας μας έχει ένα μέρος να πραγματοποιήσει στην ύφανση της μεγαλειώδους ταπετσαρίας του. Η ατομική συνεισφορά μας ίσως να είναι μικρή, όμως δεν είναι ασήμαντη...

...Ενώσω πραγματοποιείτε το μέρος για το οποίο έχετε κληθεί, μην χάσετε ποτέ από τα μάτια σας τη συνολική μεγαλοπρεπή και θαυμάσια εικόνα του σκοπού αυτού, την προφητική εποχή της πληρότητας των καιρών. Υφαινείτε όμορφα τη μικρή κλωστή σας στη μεγάλη ταπετσαρία, το υπόδειγμα της οποίας έχει σχεδιαστεί για εμάς από τον Θεό των ουρανών. Κρατήστε ψηλά τη σημαία κάτω από την οποία βαδίζουμε. Να είστε επιμελείς, να είστε ειλικρινείς, ενάρετοι, να είστε πιστοί, ώστε να μην υπάρξει ψεγάδι σε εκείνη τη σημαία.

Το όραμα αυτού του βασιλείου δεν είναι κάποιο επιπόλαιο όνειρο της νύχτας που ξεθωριάζει με την ανατολή. Είναι πραγματικά το σχέδιο και έργο του Θεού του Αιώνιου Πατέρα μας. Έχει να κάνει με όλα τα τέκνα Του.

Ενώ ξερίζωναν τους θάμνους της αρτεμισίας σε εκείνες τις δυτικές κοιλάδες [της Γιούτας] για να θέσουν τα θεμέλια μιας κοινότητας, ενώ ασχολούνταν με τα πολλά επίγεια πράγματα που απαιτούντο να γίνουν ώστε να παραμείνουν ζωντανοί και να αναπτυχθούν, οι [πρωτοπόροι] πρόγονοί μας έβλεπαν πάντοτε μπροστά τους το μεγαλείο του μεγάλου σκοπού στον οποίο μετείχαν. Είναι ένα έργο το οποίο πρέπει να κάνουμε με το ίδιο όραμα που είχαν εκείνοι. Είναι ένα έργο το οποίο θα εξακολουθήσει αφού φύγουμε από αυτήν τη σκηνή. Ο Θεός μάς βοηθά να πράττουμε το καλύτερο που μπορούμε ως υπηρέτες, κληθέντες υπό το ουράνιο θέλημά Του, να προχωρήσουμε μπροστά και να οικοδομήσουμε το βασίλειο με ατελή χέρια, ενωμένοι όλοι για να εκτελέσουμε ένα τέλειο υπόδειγμα⁶.

4

**Μπορούμε να γίνουμε σαν μία σημαία
στα έθνη, από την οποία θα μπορέσουν οι
άνθρωποι στη γη να συλλέξουν δύναμη.**

Αδελφοί και αδελφές μου, έχει έρθει ο καιρός για εμάς να σταθούμε λίγο ψηλότερα, να σηκώσουμε τα μάτια μας και να διευρύνουμε τον νου μας προς μία μεγαλύτερη κατανόηση και αντίληψη της μεγάλης χιλιετούς αποστολής αυτής της Εκκλησίας του Ιησού Χριστού των Αγίων των τελευταίων ημερών. Είναι μια εποχή όπου πρέπει να είμαστε δυνατοί. Είναι μια εποχή για να προχωρήσουμε προς τα εμπρός χωρίς δισταγμούς, γνωρίζοντας καλά το νόημα, το εύρος και τη σπουδαιότητα της αποστολής μας. Είναι μια εποχή για να πράξουμε αυτό που είναι σωστό, άσχετα με τις συνέπειες που μπορεί να ακολουθήσουν. Είναι μια εποχή για να βρεθούμε τηρούντες τις εντολές. Είναι μια εποχή για να προσεγγίσουμε με καλοσύνη και αγάπη όσους είναι σε απελπισία και εκείνους που περιπλανώνται στο σκοτάδι και στον πόνο. Είναι μια εποχή για να σεβόμαστε τους άλλους και να είμαστε καλοί, κόσμιοι και ευγενείς ο ένας προς τον άλλο σε όλες τις σχέσεις μας. Με άλλα λόγια, να γίνουμε περισσότερο σαν τον Χριστό⁷.

Αν ο κόσμος δεν μεταβάλλει την πορεία των τωρινών τάσεών του (και αυτό δεν είναι πιθανόν) και αν, από την άλλη, συνεχίσουμε να ακολουθούμε τις διδασκαλίες των προφητών, θα γίνουμε όλο και περισσότερο ένας ιδιαίτερος και ξεχωριστός λαός τον οποίο ο κόσμος θα προσέξει. Για παράδειγμα, καθώς η ακεραιότητα της οικογένειας θρυμματίζεται κάτω από τις εγκόσμιες πιέσεις, η θέση μας για την ιερότητα της οικογένειας θα γίνει περισσότερο προφανής και ακόμα πιο ιδιαίτερη σε αντίθεση, εάν έχουμε την πίστη να διατηρήσουμε αυτήν τη θέση.

Καθώς εξακολουθεί να εξαπλώνεται η ανεκτική στάση απέναντι στο σεξ, η διδαχή της Εκκλησίας, όπως διαρκώς διδάσκεται επί ενάμιση και πλέον αιώνα, θα γίνεται όλο και πιο αξιοσημείωτη, ακόμα και παράξενη σε πολλούς.

Καθώς η κατανάλωση αλκοόλ και η κατάχρηση χημικών ουσιών αυξάνεται κάθε χρόνο εντός των αξιών της κοινωνίας μας, η θέση μας, που έχει τεθεί από τον Κύριο πριν από ενάμιση και πλέον αιώνα, θα γίνει πιο ασυνήθιστη ενώπιον του κόσμου...

Καθώς η Ημέρα του Κυρίου γίνεται όλο και περισσότερο μία ημέρα εμπορίου και διασκέδασης, εκείνοι που υπακούν την εντολή του νόμου, γραμμένη από το δάχτυλο του Κυρίου στο Σινά και ενδυναμωμένη από τη σύγχρονη αποκάλυψη, θα φανούν πιο ασυνήθεις άνθρωποι.

Δεν είναι πάντοτε εύκολο να ζούμε στον κόσμο και να μην αποτελούμε μέρος του. Δεν μπορούμε να ζούμε εντελώς μόνοι μας ή κλεισμένοι στον εαυτό μας ούτε και το επιθυμούμε. Πρέπει να συναναστραφούμε τους άλλους. Κάνοντάς το, μπορούμε να είμαστε ευχάριστοι. Μπορούμε να είμαστε ευγενείς. Μπορούμε να αποφύγουμε κάθε πνεύμα ή συμπεριφορά ανθρώπων που έχουν πάντα δίκιο. Όμως μπορούμε να διατηρούμε τα πρότυπά μας...

Καθώς τηρούμε αυτά και άλλα πρότυπα που έχουν διδαχθεί από την Εκκλησία, πολλοί στον κόσμο θα μας σεβαστούν και θα βρουν δύναμη να ακολουθήσουν αυτό το οποίο και εκείνοι ξέρουν ότι είναι σωστό.

Και με τα λόγια του Ησαΐα: «Και πολλοί λαοί θα πάνε και θα λένε: Ελάτε, και ας ανέβουμε στο όρος του Κυρίου, στον οίκο του Θεού του Ιακώβ. Και θα μας διδάξει τους δρόμους του, και θα περπατάμε στα μονοπάτια του». (Ησαΐας 2:3.)

Δεν χρειάζεται να συμβιβαστούμε. Δεν πρέπει να συμβιβαστούμε. Το κερί που ο Κύριος έχει ανάψει σε τούτη τη θείκη νομή, μπορεί να γίνει ένα φως σε ολόκληρο τον κόσμο και οι άλλοι, βλέποντας τα καλά έργα μας μπορούν να οδηγηθούν να δοξάσουν τον Πατέρα μας στους Ουρανοί και να μιμηθούν στη ζωή τους τα παραδείγματα που έχουν παρατηρήσει στη δική μας.

Ξεκινώντας με εσάς και εμένα, μπορεί να υπάρξει ένας ολόκληρος λαός ο οποίος, μέσω της αρετής στη ζωή μας στο σπιτικό μας, στο επάγγελμά μας, ακόμα και στις διασκεδάσεις μας, να γίνει σαν μία πόλη επάνω σε έναν λόφο, προς την οποία οι άνθρωποι μπορεί να κοιτάζουν και να μαθαίνουν και μία σημαία για τα έθνη, από την οποία οι λαοί της γης να συγκεντρώνουν δύναμη⁸.

Εάν θέλουμε να κρατούμε αυτήν την Εκκλησία σαν μία σημαία για τα έθνη και ένα φως για τον κόσμο, πρέπει να πάρουμε επάνω μας περισσότερο από το φως που βρίσκεται στη ζωή του Χριστού, ατομικώς και στις προσωπικές περιστάσεις μας. Υπερασπιζόμενοι

το σωστό, δεν πρέπει να φοβόμαστε τις συνέπειες. Ποτέ δεν πρέπει να φοβηθούμε. Είπε ο Παύλος στον Τιμόθεο:

«Επειδή, ο Θεός δεν μας έδωσε πνεύμα δειλίας, αλλά δύναμης και αγάπης και σωφρονισμού.

»Μη ντραπείς, λοιπόν, για τη μαρτυρία του Κυρίου μας» (Προς Τιμόθεον Β΄ 1:7-8)⁹.

Δεν μπορείτε απλώς να λάβετε ως δεδομένο αυτόν τον σκοπό, ο οποίος είναι ο σκοπός του Χριστού. Δεν μπορείτε απλώς να στέκεστε αμέτοχοι και να παρακολουθείτε το παιχνίδι ανάμεσα στις δυνάμεις του καλού και του κακού...

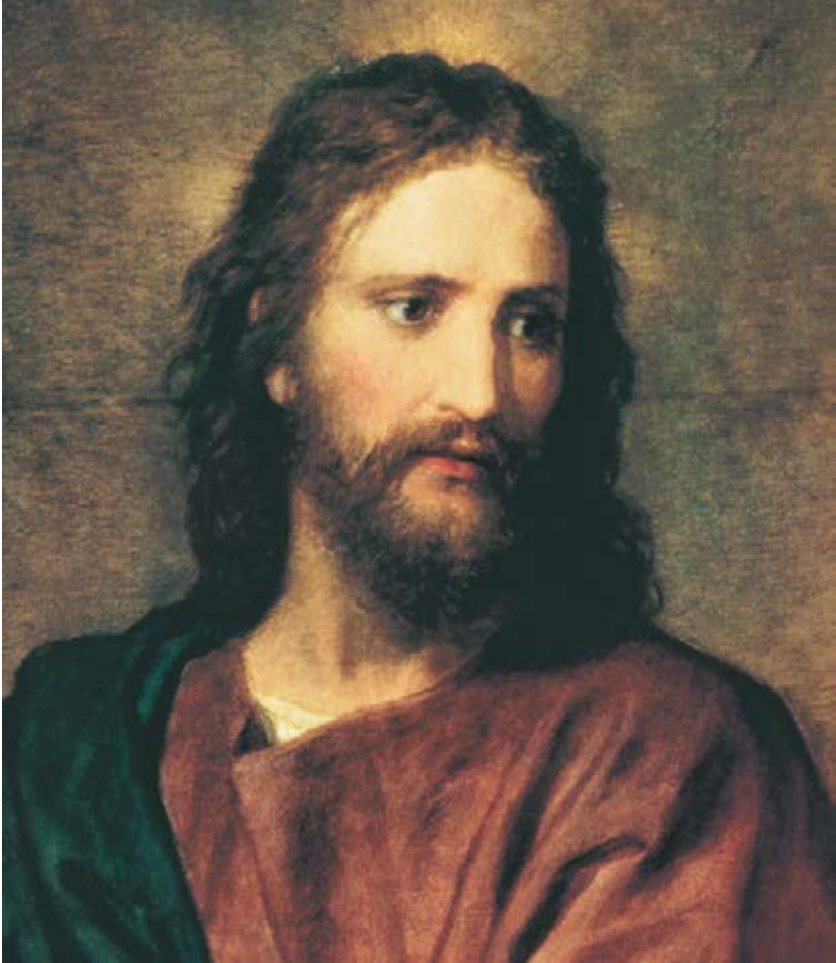
...Σας παροτρύνω με όλη τη δύναμή μου να προσεγγίσετε ένα καθήκον που βρίσκεται πέρα από τα απαιτούμενα της καθημερινής ζωής σας. Δηλαδή, να σταθείτε δυνατοί, να γίνετε ηγέτες μιλώντας υπέρ των σκοπών εκείνων που κάνουν τον πολιτισμό μας να λάμπει, οι οποίοι φέρνουν παρηγοριά και ειρήνη στη ζωή μας. Μπορείτε να είστε ηγέτης. Πρέπει να είστε ηγέτης ως μέλος αυτής της Εκκλησίας για τους σκοπούς εκείνους που στηρίζει αυτή η Εκκλησία. Μην αφήνετε τον φόβο να υπερνικήσει τις προσπάθειές σας¹⁰.

Δεν έχουμε τίποτε να φοβόμαστε. Ο Θεός είναι στο πηδάλιο. Θα εξουσιάζει για το καλό αυτού του έργου. Θα εκχύσει ευλογίες επάνω σε εκείνους οι οποίοι περπατούν με υπακοή στις εντολές Του. Αυτή υπήρξε η υπόσχεσή Του. Κανένας μας δεν μπορεί να αμφιβάλλει για την ικανότητά Του να τηρήσει εκείνη την υπόσχεση.

...Ο Σωτήρας μας, ο οποίος είναι ο Αυτρωτής μας, ο Μέγας Ιεχωβά, ο ισχυρός Μεσσίας, έχει υποσχεθεί: «Εγώ θα βαδίζω ενώπιον του προσώπου σας. Θα βρίσκομαι στα δεξιά σας και στα αριστερά σας, και το Πνεύμα μου θα είναι μέσα στην καρδιά σας, και οι άγγελοί μου τριγύρω σας, για να σας σηκώνουν» (Δ&Δ 84:88).

«Γι' αυτό, μη φοβάσαι, μικρό ποίμνιο. Κάνε το καλό. Ας συμμαχήσουν εναντίον σας η γη και η κόλαση· αν είστε οικοδομημένοι επάνω στο βράχο μου, δεν μπορούν να υπερिσχύσουν...

»Να αποβλέπετε προς εμένα σε κάθε σκέψη. Μην αμφιβάλετε, μη φοβάστε.

«Εάν θέλουμε να κρατούμε αυτήν την Εκκλησία σαν μία σημαία για τα έθνη και ένα φως για τον κόσμο, πρέπει να πάρουμε επάνω μας περισσότερο από το φως που βρίσκεται στη ζωή του Χριστού».

»Ιδέστε τις πληγές που τρύπησαν το πλευρό μου, και επίσης τα αποτυπώματα των καρφιών στα χέρια και στα πόδια μου. Να είστε γεμάτοι πίστη, να τηρείτε τις εντολές μου, και θα κληρονομήσετε τη βασιλεία των ουρανών» (Δ&Δ 6:34, 36-37).

Ενωμένοι, εργαζόμενοι χέρι-χέρι, θα προχωρήσουμε μπροστά ως υπηρέτες του ζώντος Θεού, πράττοντας το έργο του Αγαπημένου Υιού Του, του Διδασκάλου μας, τον οποίο υπηρετούμε και του οποίου το όνομα επιζητούμε να δοξάσουμε¹¹.

Πρέπει να σταθούμε ακλόνητοι. Πρέπει να αναχαιτίζουμε τα δεινά του κόσμου. Εάν το πράττουμε, ο Παντοδύναμος θα είναι η δύναμη και ο προστάτης μας, ο οδηγός και αποκαλυπτής μας. Θα έχουμε την παρηγοριά να γνωρίζουμε ότι κάνουμε αυτό που Εκείνος θέλει από εμάς. Οι άλλοι ίσως να μην συμφωνούν μαζί μας, όμως είμαι πεπεισμένος ότι θα μας σεβαστούν. Δεν θα είμαστε μόνοι. Υπάρχουν πολλοί [οι οποίοι δεν είναι] της πίστης μας, όμως οι οποίοι αισθάνονται όπως εμείς. Θα μας στηρίξουν. Θα μας υποστηρίξουν στις προσπάθειές μας¹².

Ας χαιρόμαστε σε ετούτη την υπέροχη εποχή του έργου του Κυρίου. Ας μην είμαστε υπερήφανοι ή αλαζόνες. Ας είμαστε ταπεινά ευγνώμονες. Και είτε ο καθένας μας να αποφασίσει μέσα του ή μέσα της ότι θα προσθέσουμε στην ομορφιά αυτού του εξαιρετου έργου του Παντοδύναμου, ώστε να λάμψει σε όλη τη γη σαν πυρσός δύναμης και καλοσύνης για να το βλέπει όλος ο κόσμος¹³.

Προτάσεις για μελέτη και διδασκαλία

Ερωτήσεις

- Καθώς διαβάσετε το τμήμα 1, ποια είναι τα συναισθήματά σας συλλογιζόμενοι την ανάπτυξη της Εκκλησίας από το 1830 έως σήμερα;
- Επανεξετάστε την αφήγηση του Προέδρου Χίνκλυ για την άφιξη των πρώτων πρωτοπόρων στην Κοιλιάδα της Σωλτ Λέηκ (βλέπε τμήμα 2). Τι μπορούμε να μάθουμε από αυτήν την αφήγηση; Πώς ωφεληθήκαμε από το προφητικό όραμα των πρώτων ηγετών της Εκκλησίας; Τι νομίζετε ότι σημαίνει να είμαστε «μία σημαία για τα έθνη»; (Βλέπε Ησαΐας 5:26, 11:12.)
- Στο τμήμα 3, ο Πρόεδρος Χίνκλυ μας ενθάρρυνε να δούμε τη «μεγάλη εικόνα» και το «ευρύτερο όραμα» του έργου του Θεού. Γιατί πρέπει να δούμε αυτή τη σπουδαία εικόνα; Γιατί μερικές φορές χάνουμε τη θέαση αυτής; Με τι τρόπους μπορούν οι μικρές δυνάμεις μας να συνεισφέρουν στην ανάπτυξη του βασιλείου του Θεού;
- Επανεξετάστε τους τρόπους που λέει ο Πρόεδρος Χίνκλυ, με τους οποίους οι Άγιοι των Τελευταίων Ημερών γίνονται ένας περισσότερο «διαίτερος και ξεχωριστός λαός» (τμήμα 4). Πώς

μπορούμε να αναπτύξουμε, μεγαλύτερο όραμα και θάρρος για να προωθήσουμε το έργο του Θεού; Πώς μπορούμε να ζούμε στον κόσμο χωρίς να είμαστε του κόσμου; Πώς μπορούμε να «πάρουμε επάνω μας περισσότερο από το φως που βρίσκεται στη ζωή του Χριστού»; Γιατί είναι σημαντικό να υπερασπιζόμαστε αυτό το οποίο είναι σωστό;

Σχετικές γραφές

Κατά Ματθαίον 5:14-16, Νεφί Α΄ 14:14, Δ&Δ 1:1-6, 65:1-6, 88:81, 115:5-6

Βοήθεια διδασκαλίας

«Βεβαιωθείτε πως δεν πιστεύετε ότι είστε ο “αληθινός διδάσκαλος”. Αυτό είναι σοβαρό λάθος. ...Προσέξτε να μην αναμιχθείτε. Ο μείζων ρόλος ενός διδασκάλου είναι να προετοιμάζει τον δρόμο ούτως ώστε οι άνθρωποι να έχουν μία πνευματική εμπειρία με τον Κύριο» (Τζην Κουκ, παρετέθη στο *Teaching, No Greater Call* [1999], 41).

Σημειώσεις

1. Βλέπε Σέρι Ντιου, *Go Forward with Faith: The Biography of Gordon B. Hinckley* (1996), 83-85.
2. «Μία σημαία για τα έθνη, ένα φως για τον κόσμο», *Ensign* ή *Λιαχόνα*, Νοε 2003, 82-83.
3. «Η αρετή ας στολίζει τις σκέψεις σου ακατάπαυστα», *Ensign* ή *Λιαχόνα*, Μάιος 2007, 115.
4. «Η πέτρα που αποκόπηκε από το βουνό», *Ensign* ή *Λιαχόνα*, Νοε 2007, 84.
5. «An Ensign to the Nations», *Ensign*, Νοε 1989, 51-52.
6. «An Ensign to the Nations», 52-54.
7. “This Is the Work of the Master”, *Ensign*, Μάιος 1995, 71.
8. “A City upon a Hill”, *Ensign*, Ιούλιος 1990, 4-5.
9. «Μία σημαία για τα έθνη, ένα φως για τον κόσμο», 84.
10. *Teachings of Gordon B. Hinckley* (1997), 138.
11. “This Is the Work of the Master”, 71.
12. «Μία σημαία για τα έθνη, ένα φως για τον κόσμο», 83.
13. “Condition of the Church”, *Ensign* ή *Λιαχόνα*, Νοε 2004, 6.

«Έχουμε κάθε λόγο να είμαστε αισιόδοξοι».

Καλλιεργώντας μια συμπεριφορά ευτυχίας και ένα πνεύμα αισιοδοξίας

«Να πιστεύετε. Να είστε ευτυχείς. Μην αποθαρρύνεστε. Τα πράγματα θα φτιάξουν».

Από τη ζωή του Γκόρντον Χίνκλυ

Η μητέρα του Προέδρου Γκόρντον Χίνκλυ, Έιντα Μπίτνερ Χίνκλυ, έλεγε συχνά ότι «μία συμπεριφορά που αποπνέει ευτυχία και ένα χαμογελαστό πρόσωπο θα μπορούσαν να αναπτερώσουν το ηθικό κάποιου σε κάθε σχεδόν κακοτυχία και ότι κάθε άτομο είναι υπεύθυνο για την ευτυχία του»¹. Ο πατέρας του, Μπράιαντ Χίνκλυ, είχε επίσης μία «εκ φύσεως θετική τοποθέτηση»². Ο Πρόεδρος Χίνκλυ θυμόταν: «Όταν ήμουν νέος και είχα την τάση να μιλώ επικριτικά, ο πατέρας μου έλεγε: “Οι κυνικοί δεν συνεισφέρουν, οι σκεπτικιστές δεν δημιουργούν, οι αμφισβητίες δεν επιτυγχάνουν”»³. Επηρεασμένος από τη συμβουλή και το παράδειγμα των γονέων του, ο νεαρός Γκόρντον Χίνκλυ έμαθε να προσεγγίζει τη ζωή με αισιοδοξία και πίστη.

Ως ιεραπόστολος στην Αγγλία, ο Πρεσβύτερος Χίνκλυ εργάστηκε σκληρά για να ακολουθήσει τη συμβουλή των γονέων του. Ο ίδιος και οι συνάδελφοί του έδιναν τα χέρια κάθε πρωί και έλεγαν ο ένας στον άλλο: «Η ζωή είναι ωραία»⁴. Σχεδόν 70 χρόνια αργότερα, πρότεινε να ακολουθήσει την ίδια πρακτική μία ομάδα ιεραποστόλων στις Φιλιππίνες. «Χθες ήταν μία σπουδαία ημέρα στη ζωή μου» τους είπε. «Κάθε ημέρα είναι μία σπουδαία ημέρα στη ζωή μου. Ελπίζω κάθε ημέρα να είναι μία σπουδαία ημέρα στη ζωή σας – για τον καθέναν από εσάς. Ελπίζω να μπορείτε να είστε έτοιμοι να ξεκινήσετε το πρωί και να σφίξετε το χέρι του/της συναδέλφου σας και να πείτε: “Αδελφέ (Αδελφή), η ζωή είναι ωραία. Ας βγούμε έξω

και ας έχουμε μια ωραία ημέρα”. Και όταν επιστρέψετε το βράδυ, ελπίζω να μπορείτε να πείτε ο ένας στον άλλο: “Ήταν μια ωραία ημέρα. Περάσαμε καλά. Βοηθήσαμε κάποιον στον δρόμο του. ... Θα κάνουμε περισσότερα γι’ αυτούς και θα προσευχόμαστε και θα ελπίζουμε ότι θα έρθουν στην Εκκλησία”. Κάθε ημέρα πρέπει να είναι μία καλή ημέρα στο ιεραποστολικό πεδίο»⁵.

Αυτή η συμβουλή ήταν αντιπροσωπευτική της προσέγγισης της ζωής από τον Πρόεδρο Χίνκλυ. Ο Πρόεδρος Ράσσελ Νέλσον της Απαρτίας των Δώδεκα Αποστόλων έκανε την ακόλουθη παρατήρηση για τον Πρόεδρο Χίνκλυ και τη σύζυγό του, Μάρτζορι: «Δεν σπαταλούν χρόνο να συλλογίζονται το παρελθόν ούτε προβληματίζονται για το μέλλον. Και επιμένουν, παρά τις αντιξοότητες»⁶. Ο Πρεσβύτερος Τζέφρυ Χόλλαντ, επίσης της Απαρτίας των Δώδεκα, σχολίασε: «Τα πράγματα θα πάνε καλά” θα μπορούσε κάλλιστα να είναι η πιο επαναλαμβανόμενη διαβεβαίωση του Προέδρου Χίνκλυ στην οικογένεια, τους φίλους και τους συνεργάτες. “Συνεχίστε να προσπαθείτε” έλεγε. “Να πιστεύετε. Να είστε ευτυχείς. Μην αποθαρρύνεστε. Τα πράγματα θα πάνε καλά”»⁷.

Διδασκαλίες του Γκόρντον Χίνκλυ

1

Ακόμα κι όταν πολλοί άνθρωποι είναι αρνητικοί και απαισιόδοξοι, μπορούμε να καλλιεργήσουμε ένα πνεύμα ευτυχίας και αισιοδοξίας.

Υπάρχει φοβερή κρίση απαισιοδοξίας στη χώρα. Είναι σχεδόν ενδημική. Αδιάκοπα μας διατρέφουν με ένα συνεχές και όξινο διαιτολόγιο δολοφονίας της προσωπικότητάς μας, συστηματικά επικριτικό, με άσχημα λόγια ο ένας προς τον άλλον...

Έρχομαι... με την παράκληση να σταματήσουμε να επιζητούμε τις καταιγίδες και να απολαμβάνουμε περισσότερο το φως του ήλιου. Προτείνω να τονίζουμε τα θετικά. Ζητώ να κοιτάμε βαθύτερα να βρούμε το καλό, να σιωπήσουμε τις φωνές μας της προσβολής και του σαρκασμού, να επαινέσουμε πιο γενναϊόδωρα την αρετή και την προσπάθεια.

Δεν ζητώ να σταματήσει κάθε κριτική. Η ανάπτυξη έρχεται με τη διόρθωση. Η δύναμη έρχεται με τη μετάνοια. Συνετός είναι

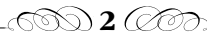
ο άνδρας ή η γυναίκα, οι οποίοι, έχοντας διαπράξει σφάλματα που τους επισημαίνουν οι άλλοι, αλλάζουν την πορεία τους. Δεν προτείνω στις συζητήσεις μας να είναι όλα μέλι-γάλα. Η έξυπνη επισήμανση, η οποία είναι έντιμη και ειλικρινής, είναι μία δεξιότητα που πρέπει να επιζητήσουμε και να καλλιεργήσουμε. Αυτό που προτείνω και ζητώ είναι να στραφούμε από τον αρνητισμό ο οποίος διαποτίζει τόσο την κοινωνία μας και να αναζητήσουμε το αξιοσημείωτο καλό στη χώρα και στους καιρούς που ζούμε, να μιλήσουμε περισσότερο για τις αρετές ο ένας του άλλου παρά για τα σφάλματα ο ένας του άλλου, να αντικαταστήσει η αισιοδοξία την απαισιοδοξία. Ας αφήσουμε την πίστη μας να αντικαταστήσει τους φόβους μας⁸.

Έχουμε κάθε λόγο να είμαστε αισιόδοξοι σε τούτο τον κόσμο. Η τραγωδία είναι γύρω μας, ναι. Παντού προβλήματα, ναι. Όμως... δεν μπορείτε, δεν οικοδομείτε κάτι μέσα από απαισιοδοξία ή κυνισμό. Κοιτάζετε με αισιοδοξία, εργάζεστε με πίστη και πράγματα θα συμβούν⁹.

Μην απελπίζεστε. Μην παραδίδετε τα όπλα. Αναζητήστε το φως του ήλιου μέσα από τα σύννεφα. Τελικά θα ανοιχθούν σε εσάς ευκαιρίες. Μην αφήνετε τους προφήτες του ζόφου να θέσουν σε κίνδυνο τις δυνατότητές σας¹⁰.

Καλλιεργήστε μία συμπεριφορά που αποπνέει ευτυχία. Καλλιεργήστε ένα πνεύμα αισιοδοξίας. Περπατήστε με πίστη, αγαλλιώντας στις ομορφιές της φύσης, στην καλοσύνη εκείνων που αγαπάτε, στη μαρτυρία την οποία φέρετε στην καρδιά σας αναφορικά με τα ουράνια πράγματα¹¹.

Το σχέδιο του Κυρίου είναι ένα σχέδιο ευδαιμονίας. Ο δρόμος θα είναι πιο ξεκούρατος, οι ανησυχίες λιγότερες, οι αντιπαραθέσεις λιγότερο δύσκολες, εάν καλλιεργήσουμε ένα πνεύμα ευτυχίας¹².

**Αντί να παραμένουμε στα προβλήματά μας,
μπορούμε να αφήσουμε ένα πνεύμα ευχαριστίας
να μας καθοδηγεί και να μας ευλογεί.**

Πόσο υπέροχα έχουμε ευλογηθεί! Πόσο ευγνώμονες πρέπει να είμαστε! ...Καλλιεργήστε ένα πνεύμα ευχαριστίας για την ευλογία της ζωής και τα εξάισια δώρα και προνόμια που απολαμβάνει ο

καθένας μας. Ο Κύριος έχει πει ότι οι πράοι θα κληρονομήσουν τη γη. (Βλέπε Κατά Ματθαίον 5:5.) Θα πρέπει να αναγνωρίσω την ερμηνεία ότι η πραότητα υποδηλώνει ένα πνεύμα ευγνωμοσύνης, σε αντίθεση με μία στάση αυτάρκειας, μία αναγνώριση μιας μεγαλύτερης δύναμης πέρα από τον εαυτό μας, μία παραδοχή του Θεού και μία αποδοχή των εντολών του. Αυτή είναι η αρχή της σοφίας. Περπατήστε με ευγνωμοσύνη εμπρός σε εκείνον ο οποίος είναι ο δότης της ζωής και κάθε καλού δώρου¹³.

Ποτέ δεν υπήρξε σπουδαιότερη εποχή στην ιστορία του κόσμου για να ζήσουμε επάνω στη γη, από ετούτη εδώ. Πόσο ευγνώμων θα πρέπει να αισθάνεται ο καθένας μας διότι ζει σε αυτήν την υπέροχη εποχή με όλες τις θαυμαστές ευλογίες που έχουμε¹⁴.

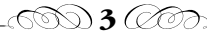
Όταν σκέπτομαι τα θαυμαστά πράγματα που έχουν συμβεί στη διάρκεια της ζωής μου –περισσότερα από όσα στη διάρκεια όλης της υπόλοιπης ανθρώπινης ιστορίας– στέκω με ευλάβεια και ευγνωμοσύνη. Σκέπτομαι το αυτοκίνητο και το αεροπλάνο, τους ηλεκτρονικούς υπολογιστές, τις συσκευές τηλεομοιοτυπίας, το ηλεκτρονικό ταχυδρομείο και το Διαδίκτυο. Είναι όλα τόσο θαυμαστά και υπέροχα. Σκέπτομαι τα γιγάντια βήματα που έγιναν στην ιατρική και τη δημόσια υγεία. ...Και μαζί με όλα αυτά υπήρξε η αποκατάσταση του καθαρού Ευαγγελίου του Ιησού Χριστού. Εσείς και εγώ αποτελούμε μέρος του θαύματος και του θαυμαστού αυτού του σπουδαίου σκοπού και βασιλείας που διατρέχει όλη τη γη, ευλογώντας τη ζωή των ανθρώπων οπουδήποτε την προσεγγίζει. Πόσο βαθιά ευγνώμων αισθάνομαι¹⁵.

Ζούμε στη θεϊκή νομή της πληρότητας των καιρών. Σημειώστε αυτήν τη φράση. Σημειώστε τη λέξη *πληρότητα*. Υποδηλώνει όλο [το] καλό το οποίο έχει συγκεντρωθεί [από] το παρελθόν και έχει αποκατασταθεί στη γη σε αυτή την τελευταία θεϊκή νομή.

Η καρδιά μου... πλημμυρίζει ευχαριστίες παντοδύναμο Θεό. Μέσω του δώρου του Υιού Του, ο οποίος είναι ο Θεός αυτού του κόσμου, έχουμε τόσο μεγαλειωδώς ευλογηθεί. Η καρδιά μου αντηχεί τα λόγια του ύμνου μας, “Μέτρα όλες τις χάρες σου. Μέτρησέ τες, μια προς μια. Μέτρα όλες τις χάρες σου. Δες πόσο πολύ σε βλόγησ’ ο Θεός” (*Ύμνοι και παιδικά τραγούδια*, σελ. 8)¹⁶.

Με ευγνωμοσύνη στην καρδιά μας, ας μην στεκόμαστε στα λίγα προβλήματα που έχουμε. Καλύτερα, ας μετρήσουμε τις ευλογίες μας και με πνεύμα μεγάλης ευγνωμοσύνης, παρακινήμενοι από μεγάλη πίστη, ας προχωρήσουμε μπροστά να οικοδομήσουμε το βασίλειο του Θεού στη γη¹⁷.

Αφήστε το πνεύμα ευχαριστίας να οδηγεί και να ευλογεί τις ημέρες και τις νύχτες σας. Εργαστείτε για αυτό. Θα ανακαλύψετε ότι αποφέρει υπέροχα αποτελέσματα¹⁸.

Το Ευαγγέλιο του Ιησού Χριστού μάς δίνει έναν λόγο χαράς.

Ο Κύριος είπε: «Να αναπτρωθεί λοιπόν η καρδιά σου και να χαρείς υπέρμετρα, και να προσκολληθείς στις διαθήκες που έχεις συνάψει» [Δ&Δ 25:13]. Πιστεύω ότι λέει στον καθέναν μας, να είστε ευτυχείς. Το Ευαγγέλιο είναι χαρά. Μας προσφέρει έναν λόγο να χαιρόμαστε¹⁹.

Ποτέ μην ξεχνάτε ποιοι είστε. ...Είστε πραγματικά ένα παιδί του Θεού. ...Εκείνος είναι ο Αιώνιος Πατέρας σας. Σας αγαπά. ...Θέλει οι υιοί και οι θυγατέρες Του να είναι ευτυχισμένοι. Η αμαρτία ποτέ δεν ήταν ευτυχία. Η παράβαση ποτέ δεν ήταν ευτυχία. Η ανυπακοή ποτέ δεν ήταν ευτυχία. Ο δρόμος της ευτυχίας βρίσκεται στο σχέδιο του Πατέρα μας στους Ουρανούς και στην υπακοή στις εντολές του Αγαπημένου Υιού Του, του Κυρίου Ιησού Χριστού²⁰.

Ασχετα με το πώς πράττατε στο παρελθόν, σας προσφέρω μία πρόκληση... να ευθυγραμμίσετε τη ζωή σας με τις διδασκαλίες του Ευαγγελίου, να δείτε αυτήν την Εκκλησία με αγάπη, σεβασμό και εκτίμηση ως μητέρα της πίστης σας, να ζείτε ως ένα παράδειγμα για το τι θα κάνει το Ευαγγέλιο του Ιησού Χριστού για να φέρει ευτυχία σε ένα άτομο²¹.

Η μετάνοια είναι από τις πρώτες αρχές του Ευαγγελίου. Η συγχώρηση είναι ένδειξη θειότητας. Υπάρχει ελπίδα για εσάς. Η ζωή είναι μπροστά σας και μπορεί να γεμίσει με ευτυχία, έστω κι αν το παρελθόν έχει αμαυρωθεί από αμαρτία. Αυτό είναι ένα έργο να σώσουμε και να βοηθήσουμε τους ανθρώπους στα προβλήματά τους. Αυτός είναι ο σκοπός του Ευαγγελίου²².

«Σε όλη τη ζωή να διασκεδάζετε και να γελάτε πολύ. Η ζωή είναι για να την απολαμβάνετε όχι απλώς να την υπομένετε».

Συναντώ τόσους πολλούς ανθρώπους οι οποίοι αδιάκοπα παραπονούνται για το φορτίο των ευθυνών τους. Βεβαίως, οι πιέσεις είναι μεγάλες. Υπάρχουν πολλά, πάρα πολλά να κάνουμε. Υπάρχουν οικονομικά βάρη που προστίθενται σε όλες αυτές τις πιέσεις και με όλα αυτά έχουμε την τάση να παραπονούμαστε, συχνά στο σπίτι, άλλες φορές δημοσίως. Στρέψτε τη σκέψη σας γύρω σας. Το Ευαγγέλιο είναι καλά νέα. Ο άνθρωπος υπάρχει για να μπορέσει να έχει αγαλλίαση [βλέπε Νεφί Β΄ 2:25]. Να είστε ευτυχισμένοι! Αφήστε αυτήν την ευτυχία να λάμψει στο πρόσωπό σας και να μιλήσει μέσω των μαρτυριών σας. Μπορείτε να αναμένετε προβλήματα. Μπορεί να υπάρξουν περιστασιακές τραγωδίες. Όμως μέσα σε όλα αυτά λάμπει η έκκληση του Κυρίου:

«Ελάτε σε μένα όλοι όσοι κοπιάζετε και είστε φορτωμένοι, κι εγώ θα σας αναπαύσω.

»Σηκώστε επάνω σας τον ζυγό μου, και μάθετε από μένα· επειδή, είμαι πράος και ταπεινός στην καρδιά· και θα βρείτε ανάπαυση μέσα στις ψυχές σας.

»Επειδή, ο ζυγός μου είναι καλός, και το φορτίο μου ελαφρύ». (Κατά Ματθαίον 11:28-30.)

Χαίρομαι με αυτά τα λόγια του Τζένκινς Λόιντ Τζόουνς, τα οποία έκοψα από μία στήλη στο *Deseret News* πριν από μερικά χρόνια. Σας τα λέω. ...Είπε:

«Οποιοσδήποτε φαντάζεται ότι η ευδαιμονία είναι κάτι φυσικό, θα σπαταλήσει πολύ χρόνο τρέχοντας γύρω και φωνάζοντας ότι τον έχουν κλέψει.

»Τα περισσότερα χτυπήματα στο γκολφ δεν καταλήγουν στον στόχο. Τις περισσότερες φορές το βοδινό κρέας είναι σκληρό να το μασήσουμε. Τα περισσότερα παιδιά μεγαλώνουν και γίνονται συνηθισμένοι άνθρωποι. Οι περισσότεροι επιτυχημένοι γάμοι απαιτούν υψηλό βαθμό αμοιβαίας ανοχής. Τα περισσότερα επαγγέλματα είναι πολύ συχνά ανιαρά και όχι το αντίθετο...

»Η ζωή μοιάζει με ένα σιδηροδρομικό ταξίδι της παλιάς εποχής – καθυστερήσεις, παρακαμπτήριες, καπνός, σκόνη, στάχτες και τραντάγματα, που διακόπτονται μόνο περιστασιακά από όμορφη μακρινή θέα και συναρπαστικές εξάρσεις ταχύτητας.

»Το μυστικό είναι να ευχαριστείτε τον Κύριο που σας επιτρέπει να κάνετε το ταξίδι». (*Deseret News*, 12 Ιουνίου 1973.)

Επαναλαμβάνω, αδελφοί και αδελφές μου, το μυστικό είναι να ευχαριστείτε τον Κύριο που σας επιτρέπει να κάνετε το ταξίδι. Και, πράγματι, δεν είναι ένα υπέροχο ταξίδι; Απολαύστε το! Γελάστε για αυτό! Τραγουδήστε για αυτό! Θυμηθείτε τα λόγια του συγγραφέα των Παροιμιών:

«Η καρδιά που ευφραίνεται, δίνει ευεξία σαν γιατρικό· ενώ το πνεύμα τού καταθλιμμένου ξεραίνει τα κόκαλα». (Παροιμίες 17:22.)²³

Αφήστε να υπάρχει ένας τόνος ξεγνοιασιάς στη ζωή σας. Αφήστε να υπάρχει ευθυμία και ευτυχία, μία αίσθηση του χιούμορ, η ικανότητα να γελάτε πότε-πότε με πράγματα αστεία²⁴.

Σε όλη τη ζωή να διασκεδάσετε και να γελάτε πολύ. Η ζωή είναι για να την απολαμβάνετε όχι απλώς να την υπομένετε²⁵.

4

**Το Ευαγγέλιο είναι ένα μήνυμα θριάμβου,
να το αγκαλιάσουμε με ενθουσιασμό,
με στοργή και αισιοδοξία.**

Στέκω σήμερα εδώ ως αισιόδοξος άνθρωπος αναφορικά με το έργο του Κυρίου. Δεν μπορώ να πιστέψω ότι ο Θεός καθιέρωσε το έργο του στη γη για να αποτύχει. Δεν μπορώ να πιστέψω ότι αποδυναμώνεται. Ξέρω ότι ενδυναμώνεται. ... Έχω την απλή και σοβαρή πίστη ότι το δίκαιο θα θριαμβεύσει και ότι η αλήθεια θα επικρατήσει²⁶.

Η ιστορία του Χάλεβ και του Ιησού του Ναυή και των άλλων κατασκόπων, πάντοτε με συνάρπαζε. Ο Μωυσής οδήγησε τα τέκνα του Ισραήλ στην ερημιά. Κατά το δεύτερο έτος της περιπλάνησής τους, επέλεξε έναν αντιπρόσωπο από καθεμία από τις δώδεκα φυλές για να αναζητήσει τη γη της Χαναάν και να φέρει μία αναφορά σχετικά με τους πόρους της και το λαό της. Ο Χάλεβ αντιπροσώπευε τη φυλή του Ιούδα, ο Ιησούς του Ναυή τη φυλή του Εφραΐμ. Οι δώδεκα πήγαν στη γη της Χαναάν. Την βρήκαν εύφορη. Έλειπαν σαράντα ημέρες. Έφεραν μαζί τους μερικά από «[τα] πρώ[τα] σταφύλια» ως αποδεικτικά στοιχεία της παραγωγικότητας της χώρας (Αριθμοί 13:20).

Ήρθαν μπροστά στον Μωυσή και τον Ααρών και στη συναγωγή των τέκνων του Ισραήλ και είπαν σχετικά με τη γη της Χαναάν: «Είναι πραγματικά γη που ρέει γάλα και μέλι· και, να, ο καρπός της» (εδ. 27).

Όμως δέκα από τους κατασκόπους στάθηκαν θύματα των δικών τους αμφιβολιών και φόβων. Έδωσαν αρνητική αναφορά για τους αριθμούς και τη σωματική δύναμη των Χανααναίων. Κατέληξαν ότι: «Είναι δυνατώτεροί μας» (εδ. 31). Σύγκριναν τους εαυτούς τους με ακρίδες απέναντι στους γίγαντες που είχαν δει στη χώρα. Υπήρξαν θύματα της ατολμίας τους.

Τότε ο Ιησούς του Ναυή και ο Χάλεβ στάθηκαν μπροστά στον λαό και είπαν: «Η γη που διαπεράσαμε για να την κατασκοπούσουμε, είναι γη αγαθή, σε υπερβολικό βαθμό·

•αν ο Κύριος ευαρεστείται σε μας, τότε θα μας φέρει σ' αυτή τη γη, και θα τη δώσει σε μας, γη που ρέει γάλα και μέλι·

»μόνον, μη αποστατείτε ενάντια στον Κύριο ούτε να φοβάστε τον λαό τής γης· επειδή, αυτοί είναι για μας ψωμάκι· η σκέπη τους αποσύρθηκε από πάνω τους, και ο Κύριος είναι μαζί μας· μη τους φοβάστε» (14:7-9).

Όμως ο λαός ήταν περισσότερο πρόθυμος να πιστέψει τους δέκα αμφισβητίες παρά τον Χάλεβ και τον Ιησού του Ναυή.

Τότε ήταν που ο Κύριος διακήρυξε ότι τα τέκνα του Ισραήλ θα έπρεπε να περιπλανηθούν στην ερημιά επί σαράντα χρόνια, μέχρις ότου η γενεά εκείνων που είχαν περπατήσει με αμφιβολία και φόβο να είχε φύγει από τη ζωή. Η γραφή αναφέρει ότι «και οι άνθρωποι εκείνοι που δυσφήμησαν τη γη, πέθαναν μέσα στην πληγή, μπροστά στον Κύριο.

»Και ο Ιησούς, ο γιος τού Ναυή, και ο Χάλεβ, ο γιος τού Ιεφοννή, επέζησαν, από τους ανθρώπους εκείνους, που πήγαν να κατασκοπεύσουν τη γη» (εδ. 37-38). Ήταν οι μόνοι από εκείνη την ομάδα, οι οποίοι επέζησαν εκείνες τις τέσσερις δεκαετίες περιπλάνησης και οι οποίοι είχαν το προνόμιο να εισέλθουν στη γη της επαγγελίας, σχετικά με την οποία είχαν αναφερθεί θετικά.

Βλέπουμε κάποιους γύρω μας οι οποίοι αδιαφορούν σχετικά με το μέλλον αυτού του έργου, οι οποίοι είναι ασυγκίνητοι, οι οποίοι μιλούν για όρια, εκφράζουν φόβους, δαπανούν τον χρόνο τους αναζητώντας και γράφοντας αυτό που θεωρούν ως αδυναμίες, οι οποίες πραγματικά δεν έχουν σημασία. Αμφιβάλλοντας για το παρελθόν αυτού του έργου, δεν έχουν όραμα όσον αφορά στο μέλλον του.

Έχει εκφραστεί πολύ ωραία στην αρχαία εποχή: «Όπου δεν υπάρχει όραση, ο λαός διαφθείρεται» (Παροιμίες 29:18). Δεν υπάρχει θέση σε αυτό το έργο για εκείνους οι οποίοι πιστεύουν μόνον στο Ευαγγέλιο της καταστροφής και του ζόφους. Το Ευαγγέλιο είναι καλά νέα. Είναι ένα μήνυμα θριάμβου. Είναι ένας σκοπός να τον αγκαλιάσουμε με ενθουσιασμό.

Ο Κύριος δεν είπε ποτέ ότι δεν θα υπάρξουν προβλήματα. Ο λαός μας έχει γνωρίσει βάσανα κάθε είδους καθώς εκείνοι οι οποίοι αντετίθεντο στο έργο αυτό, συγκρούστηκαν μαζί τους. Όμως η πίστη ήταν εμφανής σε όλες τις θλίψεις τους. Αυτό το έργο κινείται

διαρκώς μπροστά και ποτέ δεν έκανε ένα βήμα πίσω, από την έναρξή του...

...Αυτό είναι το έργο του Παντοδύναμου. Εάν εμείς ως άτομα προχωρήσουμε μπροστά, θα εξαρτηθεί από εμάς. Όμως η Εκκλησία ποτέ δεν θα αποτύχει να προχωρήσει μπροστά...

Όταν ο Κύριος πήρε τον Μωυσή σε Εκείνον, είπε κατόπιν στον Ιησού του Ναυή: «Γίνε ισχυρός και ανδρείος· μη φοβηθείς ούτε να δειλιάσεις· επειδή, μαζί σου είναι ο Κύριος ο Θεός σου, όπου κι αν πας» (Ιησούς του Ναυή 1:9). Αυτό είναι το έργο Του. Ποτέ να μην το ξεχνάτε. Αγκαλιάστε το με ενθουσιασμό και στοργή²⁷.

5

**Με τη γνώση ότι είμαστε όλοι παιδιά του Θεού,
μπορούμε να σταθούμε λίγο ψηλότερα, να ανυψωθούμε
λίγο περισσότερο και να είμαστε λίγο καλύτεροι.**

Υπάρχει μία θλιβερή τάση στον κόσμο μας σήμερα να υποβιβάζουν ο ένας τον άλλον. Συνειδητοποιείτε ότι δεν χρειάζεται πολλή δύναμη του νου για να κάνουμε παρατηρήσεις που ίσως πληγώσουν τον άλλον; Δοκιμάστε το αντίθετο. Προσπαθήστε να κάνετε φιλοφρονήσεις...

Υπάρχει, επίσης, στην κοινωνία μας μία θλιβερή τάση ανάμεσα σε πολλούς από εμάς να υποτιμάμε τον εαυτό μας. Άλλοι άνθρωποι μπορεί να φαίνονται σε εμάς ότι είναι σίγουροι για τον εαυτό τους, όμως γεγονός είναι ότι οι πιο πολλοί από εμάς έχουν κάποια συναίσθημα κατωτερότητας. Σημαντικό είναι να μη μιλάτε στον εαυτό σας για αυτό. ...Σημαντικό είναι να κάνουμε το καλύτερο με αυτά που έχουμε.

Μην σπαταλάτε τον χρόνο σας νιώθοντας λύπηση για τον εαυτό σας. Μην υποτιμάτε τον εαυτό σας. Ποτέ να μην ξεχνάτε ότι είστε ένα τέκνο του Θεού. Έχετε ένα ουράνιο πατρογονικό δικαίωμα. Κάτι από την ίδια τη φύση του Θεού είναι εντός σας²⁸.

Τραγουδάμε, «Είμαι Θεού παιδί» (*Ύμνοι και παιδικά τραγούδια*, σελ. 58). Αυτό δεν είναι απλώς ένα εφεύρημα, ένα ποιητικό εφεύρημα – αυτό είναι η ζώσα αλήθεια. Υπάρχει κάτι από θειότητα στον καθέναν μας, το οποίο χρειάζεται καλλιέργεια, χρειάζεται να έρθει στην επιφάνεια, χρειάζεται να βρει έκφραση. Εσείς, πατέρες και

μητέρες, διδάξτε στα παιδιά σας ότι είναι κυριολεκτικά υιοί και θυγατέρες του Θεού. Δεν υπάρχει μεγαλύτερη αλήθεια σε όλον τον κόσμο από αυτή – να σκεφτόμαστε ότι έχουμε κάτι από θειότητα εντός μας²⁹.

Να πιστεύετε στον εαυτό σας. Να πιστεύετε στην ικανότητά σας να πραγματοποιείτε σπουδαία και καλά πράγματα. Να πιστεύετε ότι κανένα βουνό δεν είναι τόσο ψηλό, ώστε να μην μπορείτε να το ανεβείτε. Να πιστεύετε ότι καμία καταιγίδα δεν είναι τόσο μεγάλη, ώστε να μην μπορείτε να την αντιμετωπίσετε. ...Είστε ένα τέκνο του Θεού με απέραντη ικανότητα³⁰.

Σταθείτε λίγο πιο ψηλά, ανυψωθείτε λίγο πιο επάνω, γίνετε λίγο καλύτεροι. Κάνετε την επιπλέον προσπάθεια. Θα είστε πιο ευτυχισμένοι. Θα γνωρίσετε μια νέα ικανοποίηση, μία νέα χαρά στην καρδιά σας³¹.

Οποσδήποτε θα υπάρξουν κάποια προβλήματα καθ' οδόν. Θα υπάρξουν δυσκολίες να υπερνικήσουμε. Όμως δεν θα διαρκέσουν για πάντα. [Ο Θεός] δεν θα σας εγκαταλείψει...

Να βλέπετε τα θετικά πράγματα. Να γνωρίζετε ότι Εκείνος επαγρυπνεί για εσάς, εισακουεί τις προσευχές σας και θα τις απαντήσει, ότι σας αγαπά και θα φανερώσει εκείνη την αγάπη³².

Υπάρχουν τόσα ευχάριστα, ευπρεπή και όμορφα για να οικοδομήσουμε επάνω τους. Είμαστε κοινωνοί του Ευαγγελίου του Ιησού Χριστού. Η λέξη Ευαγγέλιο σημαίνει «καλά νέα»! Το μήνυμα του Κυρίου είναι μήνυμα ελπίδας και σωτηρίας! Η φωνή του Κυρίου είναι φωνή χαρούμενων ειδήσεων! Το έργο του Κυρίου είναι έργο ένδοξου επιτεύγματος!

Σε μία σκοτεινή και ταραγμένη ώρα, ο Κύριος είπε σε εκείνους που αγαπούσε: «Ας μη ταραζέται η καρδιά σας μήτε να δειλιάζει». (Κατά Ιωάννην 14:27.)

Αυτά τα σπουδαία λόγια εμπιστοσύνης είναι ένας φάρος για τον καθέναν μας. Σε αυτόν μπορούμε πράγματι να έχουμε εμπιστοσύνη. Διότι εκείνος και οι υποσχέσεις του δεν θα μας εγκαταλείψουν ποτέ³³.

Προτάσεις για μελέτη και διδασκαλία

Ερωτήσεις

- Συλλογιστείτε τη συμβουλή του Προέδρου Χίνκλυ να «αναζητήσουμε βαθύτερα» για το καλό και να «καλλιεργήσουμε μία συμπεριφορά που αποπνέει ευτυχία [και] ένα πνεύμα αισιοδοξίας» (τμήμα 1). Γιατί χρειαζόμαστε αυτή τη συμβουλή σήμερα; Πώς μπορούμε να καλλιεργήσουμε μία συμπεριφορά που αποπνέει ευτυχία;
- Ο Πρόεδρος Χίνκλυ είπε ότι «υπέροχα αποτελέσματα» έρχονται όταν «αφήνουμε ένα πνεύμα ευχαριστίας να [μας] καθοδηγεί» (τμήμα 2). Γιατί νομίζετε ότι έρχονται αυτά τα «υπέροχα αποτελέσματα»; Πώς έχετε ευλογηθεί όταν σας διέπει ένα πνεύμα ευχαριστίας;
- Ποιες είναι οι σκέψεις σας σχετικά με την παρομοίωση της ζωής με «ένα σιδηροδρομικό ταξίδι της παλιάς εποχής»; (Βλέπε τμήμα 3.) Πώς τα «καλά νέα» του Ευαγγελίου επηρεάζουν τον τρόπο που προσεγγίζετε αυτό το ταξίδι;
- Πώς νομίζετε ότι η ιστορία του Χάλεβ και του Ιησού του Ναυή ισχύει στη ζωή μας; (Βλέπε τμήμα 4.) Ποια παραδείγματα ανθρώπων έχετε δει που αγκαλιάζουν με ενθουσιασμό το Ευαγγέλιο; Εάν αισθανθούμε αποθαρρυσμένοι, πώς μπορούμε να επανακτήσουμε την αισιοδοξία μας; Ποιες εμπειρίες έχουν αυξήσει την αισιοδοξία σας για το έργο του Κυρίου;
- Γιατί νομίζετε ότι υπάρχει μία τάση να μειώνουμε τους άλλους και τον εαυτό μας; Πώς μπορούμε να υπερνικήσουμε αυτήν την τάση; Τι μπορούμε να κάνουμε ως άτομα και οικογένειες για να βοηθήσουμε άλλους «να σταθούν λίγο πιο ψηλά» και να «υψωθούν λίγο πιο πάνω»; (Βλέπε τμήμα 5.)

Σχετικές γραφές

Κατά Ιωάννην 16:33, Προς Φιλιππησίους 4:13, Μωσία 2:41, Αλμα 34:38, Εθέρ 12:4, Δ&Δ 19:38-39, 128:19-23

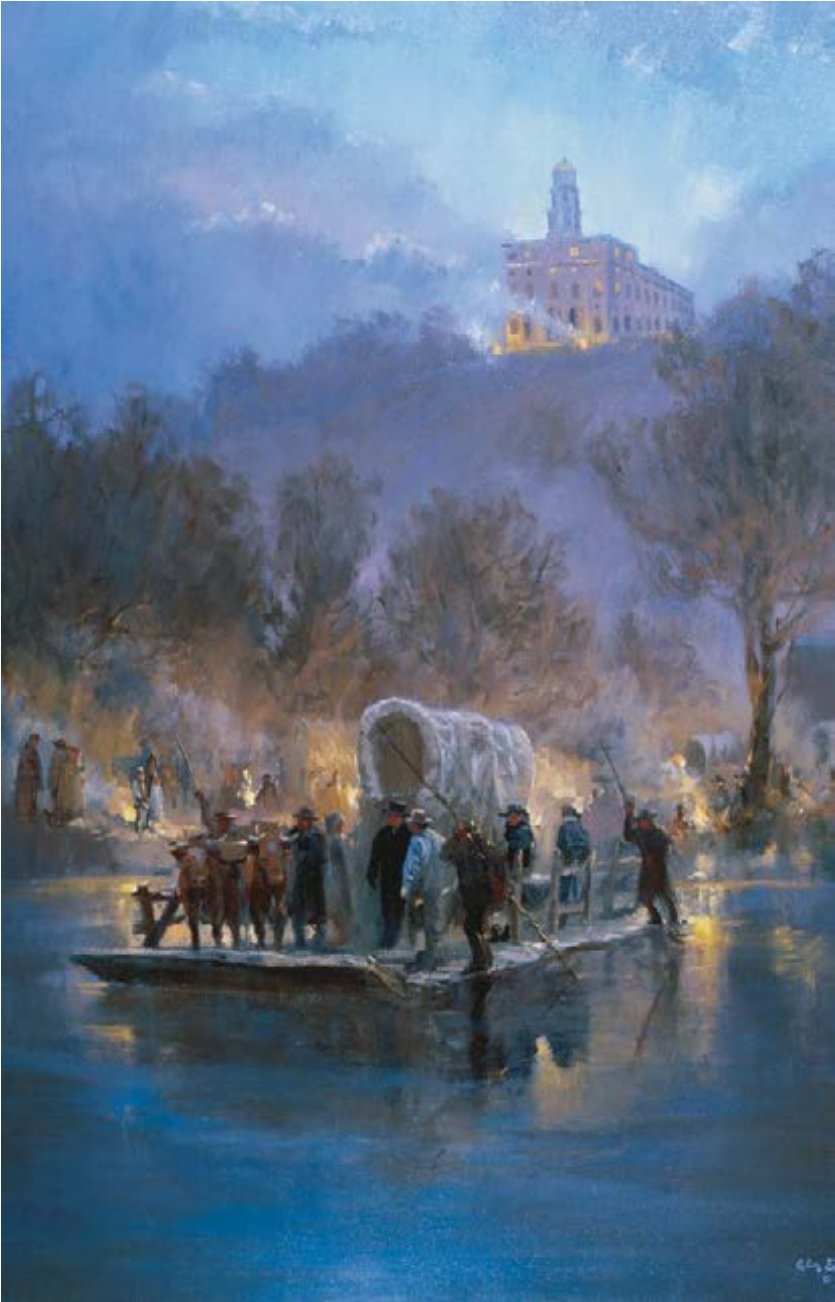
Βοήθεια μελέτης

«Ενεργώντας επάνω σε αυτά που έχετε μάθει, θα δείτε επιπλέον και διαρκή κατανόηση (βλέπε Κατά Ιωάννην 7:17)» (*Να κηρύττετε το ευαγγέλιό μου* [2004], 19). Σκεφθείτε το ενδεχόμενο να αναρωτηθείτε

πώς μπορείτε να εφαρμόσετε τις διδασκαλίες του Ευαγγελίου στο σπίτι, στην εργασία και στις ευθύνες σας της Εκκλησίας.

Σημειώσεις

1. Σέρι Ντιου, *Go Forward with Faith: The Biography of Gordon B. Hinckley* (1996), 37.
2. Σέρι Ντιου, *Go Forward with Faith*, 37.
3. “The Continuing Pursuit of Truth”, *Ensign*, Απρ 1986, 4.
4. Βλέπε Σέρι Ντιου, *Go Forward with Faith*, 76.
5. *Discourses of President Gordon B. Hinckley, τόμος 1: 1995-1999* (2005), 343.
6. Ρόσσελ Νέλσον, “Spiritual Capacity”, *Ensign*, Νοε 1997, 15.
7. Τζέφρυ Χόλλαντ, “President Gordon B. Hinckley: Stalwart and Brave He Stands”, *Ensign*, Ιούνιος 1995, 4.
8. “The Lord Is at the Helm” (Πνευματική συγκέντρωση Πανεπιστημίου Μπρίγκαμ Γιανγκ, 6 Μαρτίου 1994), 3-4, speeches.byu.edu.
9. Παροτέθηκε στο Τζέφρυ Χόλλαντ, “President Gordon B. Hinckley: Stalwart and Brave He Stands”, 4.
10. “The Continuing Pursuit of Truth”, 4.
11. “If Thou Art Faithful”, *Ensign*, Νοε 1984, 92.
12. “Each a Better Person”, *Ensign* Νοε 2002, 100.
13. “With All Thy Getting Get Understanding”, *Ensign*, Αυγ 1988, 3-4.
14. “The Spirit of Optimism”, *New Era*, Ιούλιος 2001, 4.
15. “Keep the Chain Unbroken” (Πνευματική συγκέντρωση Πανεπιστημίου Μπρίγκαμ Γιανγκ, 30 Νοεμβρίου 1999), 1-2, speeches.byu.edu.
16. «Ο Λυτρωτής μου ζει», *Ensign*, Φεβ 2001, 70.
17. «Ο Κύριος είναι στο πηδάλιο», 6.
18. «Η συμβουλή και η προσευχή του προφήτου για τους νέους» *Ensign*, Ιαν 2001, 4.
19. “If Thou Art Faithful”, 91-92.
20. “Stand True and Faithful”, *Ensign*, Μάιος 1996, 93-94.
21. “True to the Faith”, *Ensign*, Ιούνιος 1996, 4.
22. “Stand True and Faithful”, 94.
23. “Four Imperatives for Religious Educators” (ομιλία σε θρησκευτικούς εκπαιδευτικούς, 15 Σεπτεμβρίου 1978), 4.
24. “A Challenging Time—a Wonderful Time” (ομιλία σε θρησκευτικούς εκπαιδευτικούς, 7 Σεπτεμβρίου 2003), 4.
25. “Stand True and Faithful”, 94.
26. *Teachings of Gordon B. Hinckley* (1997), 410.
27. “Stay the Course—Keep the Faith”, *Ensign*, Νοε 1995, 71-72.
28. “Strengthening Each Other”, *Ensign*, Φεβ 1985, 3-4.
29. *One Bright Shining Hope: Messages for Women from Gordon B. Hinckley* (2006), 90-91.
30. *Discourses of President Gordon B. Hinckley, τόμος 2: 2000-2004* (2005), 452.
31. “The Quest for Excellence” (Πνευματική συγκέντρωση Πανεπιστημίου Μπρίγκαμ Γιανγκ, 10 Νοεμβρίου 1998), 5, speeches.byu.edu.
32. «Πώς μπορώ να γίνω η γυναίκα που ονειρεύομαι;» *Ensign*, Μάιος 2001, 96.
33. “The Continuing Pursuit of Truth”, 6.

*«Η δύναμη που κινητοποίησε τους προγόνους μας στο
Ευαγγέλιο ήταν η δύναμη της πίστεως στον Θεό».*

Η κληρονομιά πίστης και θυσίας των πρωτοπόρων

«Είτε έχετε καταγωγή από πρωτοπόρους είτε ήλθατε στην Εκκλησία μόλις χθες, είστε μέρος όλης αυτής της μεγάλης εικόνας την οποία εκείνοι οι άνδρες και οι γυναίκες ονειρεύτηκαν. ... Έθεσαν το θεμέλιο. Δικό μας είναι το καθήκον να οικοδομήσουμε επάνω σε αυτό.»

Από τη ζωή του Γκόρντον Χίνκλυ

Στην αφέρωση του Ναού στο Κολόμπους του Οχάιο, ο Πρόεδρος Γκόρντον Χίνκλυ συλλογίσθηκε τους πρωτοπόρους προγόνους του. Ενθυμήθηκε αργότερα:

«Καθώς καθόμουν στη σελέστια αίθουσα, σκέφθηκα τον προπάππο μου. ...Είχα επισκεφθεί προσφάτως τον τόπο ταφής του στον Καναδά, μόλις βόρεια της συνοριακής γραμμής της Νέας Υόρκης. ...Πέθανε στη νεαρή ηλικία των 38 ετών».

Όταν πέθανε ο προπάππος του Προέδρου Χίνκλυ, ο υιός του, Άιρα, ο οποίος θα γινόταν ο παππούς του Προέδρου Χίνκλυ, δεν ήταν καν τριών ετών. Η μητέρα του Άιρα σύντομα παντρεύτηκε ξανά και μέσα σε λίγα χρόνια μετακόμισε στο Οχάιο και μετά στο Ιλλινόι. Πέθανε το 1842, αφήνοντας τον Άιρα ορφανό σε ηλικία 13 ετών. Συνεχίζοντας αυτήν την ιστορία, ο Πρόεδρος Χίνκλυ είπε:

«Ο παππούς μου [Άιρα Χίνκλυ] βαπτίσθηκε στη Ναβού και... ακολούθως διέσχισε τις πεδιάδες με τη μετανάστευση των [πρωτοπόρων]. Κατά τη διάρκεια εκείνου του ταξιδιού το 1850, η «νεαρή σύζυγος του Άιρα και ο [ετεροθαλής αδελφός του] πέθαναν και οι δύο την ίδια ημέρα. Έφτειαξε πρόχειρα φέρετρα και τους έθαψε και πήρε στην αγκαλιά του το παιδί του που ήταν βρέφος και το μετέφερε στην κοιλάδα [της Σωλτ Λέηκ].

»Κατόπιν αιτήματος του Μπρίγκαμ Γιανγκ, οικοδόμησε το Cove Fort, ήταν ο πρώτος πρόεδρος του πασσάλου στο Φίλλμορ, [Γιούτα], και έκανε χίλια άλλα πράγματα για να προχωρήσει αυτό το έργο.

»Τότε ήλθε ο πατέρας μου. ... Έγινε πρόεδρος του μεγαλύτερου πασσάλου στην Εκκλησία, με περισσότερα από 15.000 μέλη».

Οι σκέψεις του Προέδρου Χίνκλυ στράφηκαν σύντομα από τους προγόνους του στους απογόνους του. Συνέχισε:

«Σκεπτόμενος τη ζωή αυτών των τριών ανδρών, ενώ καθόμουν στον ναό, συλλογίσθηκα τη θυγατέρα μου, τη θυγατέρα της, που είναι εγγόνι μου, και τα παιδιά της, τα δισέγγονά μου. Ξαφνικά συνειδητοποίησα ότι στεκόμουν ακριβώς στη μέση αυτών των επτά γενεών – τρεις πριν από μένα και τρεις ύστερα από μένα.

»Σε εκείνον τον ιερό και αγιασμένο οίκο, εκεί πέρασε από τον νου μου μία αίσθηση της τρομακτικής υποχρέωσής μου να περάσω όλα όσα είχα λάβει ως κληρονομιά από τους προγόνους μου στις γενεές οι οποίες έχουν έλθει τώρα μετά από μένα»¹.

Εκτός από το γεγονός ότι εξέφραζε ευγνωμοσύνη για τους δικούς του πρωτοπόρους προγόνους και την κληρονομιά των πρώτων πρωτοπόρων Αγίων των Τελευταίων Ημερών, ο Πρόεδρος Χίνκλυ συχνά τόνιζε ότι τα μέλη της Εκκλησίας σε όλον τον κόσμο είναι πρωτοπόροι σήμερα. Το 1997 είπε στους Αγίους στη Γουατεμάλα: «Φέτος εορτάζουμε την 150η επέτειο από την άφιξη των μορμόνων πρωτοπόρων στην Κοιλιάδα της Σωλτ Λέηκ. Ήλθαν από μακρύ δρόμο με άμαξες και χειράμαξες. Ήταν πρωτοπόροι. Όμως η πρωτοπορία εξακολουθεί. Σε όλον τον κόσμο έχουμε πρωτοπόρους και εσείς είστε ανάμεσα σε αυτούς τους πρωτοπόρους»². Προς τους Αγίους στην Ταϊλάνδη δήλωσε: «Είστε πρωτοπόροι στο ότι προωθείτε το έργο του Κυρίου σε αυτό το σπουδαίο έθνος»³. Ενώ επισκεπτόταν την Ουκρανία το 2002, είπε παρόμοια λόγια: «Η Εκκλησία είχε τους πρωτοπόρους της κατά τις αρχικές ημέρες και εσείς είστε πρωτοπόροι τώρα αυτήν την εποχή»⁴.

Όταν ο Πρόεδρος Χίνκλυ μίλησε για τους πρώτους πρωτοπόρους, ο σκοπός του ήταν πολύ μεγαλύτερος από το να επικεντρωθεί σε όσους ζούσαν κατά το παρελθόν. Κοίταξε προς το μέλλον, ελπίζοντας ότι η πίστη και οι θυσίες εκείνων των Αγίων θα «γίνονταν

ένα συναρπαστικό κίνητρο για όλους μας, διότι καθένας μας είναι πρωτοπόρος στη δική του ζωή, συχνά στην οικογένειά του»⁵.

Διδασκαλίες του Γκόρντον Χίνκλυ

1

Με όραμα, μόχθο και πεποίθηση στη δύναμη του Θεού που λειτουργεί μέσω αυτών, οι πρώτοι πρωτοπόροι Άγιοι των Τελευταίων Ημερών πραγματοποίησαν την πίστη τους.

Ήταν με την πίστη που μία μικρή ομάδα πρώτων νεοφώτιστων [στις ανατολικές Ηνωμένες Πολιτείες] μετακόμισε από τη Νέα Υόρκη στο Οχάιο και από το Οχάιο στο Μιζούρι και από το Μιζούρι στο Ιλλινόι αναζητώντας ειρήνη και ελευθερία να λατρεύουν τον Θεό σύμφωνα με τις υπαγορεύσεις της συνείδησης.

Χάρη στην πίστη τους προείδαν μία όμορφη πόλη [τη Ναβού], όταν για πρώτη φορά περπάτησαν μέσα από τους βάλτους του Κόμερς του Ιλλινόι. Με την πεποίθηση ότι η πίστη χωρίς έργα είναι νεκρή, αποξήραναν τον βαλτότοπο, σχεδίασαν μία πόλη, οικοδόμησαν ουσιαστικά σπίτι και οίκους λατρείας και μόρφωσης και, το πιο σημαντικό που έκτισαν, έναν μεγαλοπρεπή ναό, τότε το καλύτερο κτήριο σε όλο τον Ιλλινόι.

...[Σύντομα ακολούθησε] η καταδίωξη, με βλάβη και δολοφονικό όχλο. Ο προφήτης τους σκοτώθηκε. Τα όνειρά τους κατακερματίστηκαν. Πάλι ήταν με την πίστη που πήραν θάρρος υπό το πρότυπο που είχε κατά το παρελθόν σχεδιάσει και οργανώθηκαν για μία άλλη έξοδο.

Με δάκρυα και την καρδιά τους να πονά, άφησαν τα άνετα σπίτια τους και καταστήματά τους. Κοίταξαν πίσω τον ιερό ναό τους και κατόπιν με πίστη έστρεψαν τα μάτια τους προς τη Δύση, προς το άγνωστο και το αχαρτογράφητο και, ενώ τα χιόνια του χειμώνα έπεφταν επάνω τους, διέσχισαν τον [ποταμό] Μισισσιπιπή εκείνον τον Φεβρουάριο του 1846 και μετακινήθηκαν με ώθηση μέσα στη λάσπη πέρα από τον λειμώνα της Αιοβα.

Με πίστη ίδρυσαν το Ουίντερ Κουώρτερς στον [ποταμό] Μισισσιπιπή. Εκατοντάδες πέθαναν καθώς ο λοιμός, η δυσεντερία και η διφθερίτιδα τους αποδεκάτισαν. Όμως η πίστη στήριξε όσους

επέζησαν. Έθαψαν τα αγαπημένα τους πρόσωπα εκεί σε μια απόκρημνη ακτή επάνω από τον ποταμό και την άνοιξη του 1847 ξεκίνησαν... προς τα βουνά της Δύσης.

Ήταν με την πίστη που ο Μπρίγκαμ Γιανγκ κοίταξε από επάνω την κοιλάδα [της Σωλτ Λέηκ], τότε καυτή και άγονη: «Αυτό είναι το μέρος». Ξανά με την πίστη, τέσσερις ημέρες αργότερα, άγγιξε τη βακτηρία του στο έδαφος... και είπε: «Εδώ θα είναι ο ναός του Θεού μας». Ο μεγαλοπρεπής και ιερός [Ναός της Σωλτ Λέηκ] είναι μία μαρτυρία για την πίστη, όχι μόνο για την πίστη όσων τον έκτισαν αλλά για την πίστη όσων τον χρησιμοποιούν τώρα σε ένα σπουδαίο, ανιδιοτελές έργο αγάπης.

Έγραψε ο Παύλος προς τους Εβραίους: «Είναι δε η πίστη, πεποίθηση γι' αυτά που ελπίζονται, βεβαίωση για πράγματα που δεν βλέπονται». (Προς Εβραίους 11:1.) Όλα τα μεγάλα επιτεύγματα για τα οποία έχω μιλήσει ήταν κάποτε μόνον «η ουσία πραγμάτων που ελπίζαμε, η απόδειξη πραγμάτων που δεν είναι ορατά». Όμως με όραμα, μόχθο και πεποίθηση στη δύναμη του Θεού που λειτουργεί μέσω αυτών, οι πρώτοι πρωτοπόροι Άγιοι των Τελευταίων Ημερών πραγματοποίησαν την πίστη τους⁶.

Η δύναμη που κινητοποίησε τους προγόνους μας στο Ευαγγέλιο ήταν η δύναμη της πίστεως στον Θεό. Ήταν η ίδια δύναμη που έκανε δυνατή την έξοδο από την Αίγυπτο, το πέρασμα μέσω της Ερυθράς Θαλάσσης, το μακρύ ταξίδι μέσα στην έρημο και η εγκατάσταση του Ισραήλ στη Γη της Επαγγελίας...

Χρειαζόμαστε τόσο πολύ μία δυνατή ζέση εκείνης της πίστεως στον ζώντα Θεό και στον ζώντα, ανεστημένο Υιό του, διότι αυτή ήταν η μεγάλη, κινητήριος πίστη των προγόνων μας στο Ευαγγέλιο.

Δικό τους ήταν ένα όραμα, πιο σημαντικό από όλους τους άλλους στοχασμούς. Όταν ήλθαν στη Δύση, ήταν 1.600 χιλιόμετρα, 1.600 κουραστικά χιλιόμετρα, από τους πιο κοντινούς αποικισμούς στην Ανατολή και 1.300 χιλιόμετρα από εκείνους στη Δύση. Η προσωπική και ατομική αναγνώριση του Θεού, του Αιώνιου Πατέρα τους, στον οποίον μπορούσαν να προσβλέπουν με πίστη απάρτιζε τον πυρήνα της δύναμής τους. Πίστευαν σε εκείνη τη μεγάλη προσταγή των γραφών: «Να κοιτάξεις στο Θεό και να ζήσεις». (Άλμα 37:47.) Με πίστη επεδίωξαν να κάνουν το θέλημά

του. Με πίστη διάβασαν και αποδέχθηκαν θεία διδασκαλία. Με πίστη μόχθησαν έως ότου κατέρρευσαν, πάντοτε με την πεποίθηση ότι θα υπήρχε ένας απολογισμός προς εκείνον που ήταν ο Πατέρας τους και ο Θεός τους⁷.

Πίσω μας είναι μία ένδοξη ιστορία. Έχει σημαδευτεί με ηρωισμό, εμμονή σε αρχές και άοκνη πιστότητα. Είναι προϊόν πίστης. Εμπρός μας είναι ένα μεγάλο μέλλον. Αρχίζει σήμερα. Δεν μπορούμε να κάνουμε παύση. Δεν μπορούμε να επιβραδύνουμε. Δεν μπορούμε να μειώσουμε τους ρυθμούς μας ή να κόψουμε τα βήματά μας⁸.

2

Οι πρώτοι πρωτοπόροι Άγιοι των Τελευταίων Ημερών κοίταζαν προς το μέλλον με το μέγα όραμα της Σιών.

Είναι κατάλληλο να κάνουμε μία παύση και να δείξουμε ευλαβικό σεβασμό σε όσους έθεσαν το θεμέλιο αυτού του μεγάλου έργου. ...Ο μέγας αντικειμενικός σκοπός τους ήταν η Σιών [βλέπε Δ&Δ 97:21, Μωυσή 7:18]. Τραγουδούσαν γι' αυτήν. Την ονειρεύονταν. Ήταν η μεγάλη τους ελπίδα. Το επικό ταξίδι τους πρέπει πάντοτε να είναι σαν ένα ασύγκριτο εγχείρημα. Η μετακίνηση δεκάδων χιλιάδων προς [τη] Δύση ήταν γεμάτη με κάθε νοητό κίνδυνο, συμπεριλαμβανομένου του θανάτου, του οποίου η ζοφερή πραγματικότητα ήταν οικεία σε κάθε ομάδα αμάξης και χειραμάξης.

Κατέχομαι από ευλαβικό σεβασμό για τον Μπρίγκαμ Γιανγκ. Είδε την Κοιλάδα της Σωλτ Λέηκ σε όραμα πολύ καιρό πριν την δει με τα φυσικά του μάτια. Διαφορετικά αμφιβάλλω αν θα σταματούσε ποτέ εδώ. Υπήρχαν πιο πράσινες γαίες στην Καλιφόρνια και στο Όρεγκον. Υπήρχε βαθύτερο και πλουσιότερο χώμα αλλού. Υπήρχαν μεγάλοι αγροί με ξυλεία σε άλλα μέρη, πολύ περισσότερο νερό, και κλίμα πιο ήπιο και ευχάριστο.

Υπήρχαν ρυάκια εδώ, είναι αλήθεια, αλλά κανένα τους δεν ήταν πολύ μεγάλο. Το χώμα ήταν εντελώς αδοκίμαστο. Κανένα αλέτρι δεν είχε σπάσει ποτέ την ξεροψημένη επιφάνειά του. Θαυμάζω, απλώς θαυμάζω, που ο Πρόεδρος Γιανγκ θα οδηγούσε μία μεγάλη ομάδα... σε ένα μέρος όπου ποτέ πριν δεν είχε υπάρξει σπορά και θερισμός...

Ήταν αποκαρτωμένοι από το ταξίδι, εκείνοι οι πρωτοπόροι. Είχε πάρει 111 ημέρες για να τους φέρουν από το Ούντερ Κουώρτερς

έως την Κοιλιάδα της Σωλτ Λέηκ. Ήταν κουρασμένοι. Τα ρούχα τους είχαν φθαρεί. Τα ζώα τους ήταν εξαντλημένα. Ο καιρός ήταν καυτός και ξηρός – ο καυτός καιρός του Ιουλίου. Όμως ήταν εδώ, κοιτάζοντας προς το μέλλον και ονειρεύονταν τη Χιλιετία, το μέγα όνειρο της Σιών⁹.

Τις προάλλες στεκόμουν στις παλιές αποβάθρες του Λίβερπουλ της Αγγλίας. Ουσιαστικά δεν υπήρχε καμία δραστηριότητα την Παρασκευή το πρωί, όταν ήμασταν εκεί. Όμως κάποτε ήταν κέντρο έντονης δραστηριότητας. Κατά τη διάρκεια του 19ου αιώνα, δεκάδες εκατοντάδων ανθρώπων μας περπάτησαν στο ίδιο πλακόστρωτο στο οποίο περπατούσαμε εμείς. Προέρχονταν από κάθε μέρος των Βρετανικών Νήσων και από τις χώρες της Ευρώπης, μετεστραμμένοι στην Εκκλησία. Ήλθαν με μαρτυρία στα χείλη τους και με πίστη στην καρδιά τους. Ήταν δύσκολο να αφήσουν τις εστίες τους και να εισέλθουν στο άγνωστο ενός νέου κόσμου; Βεβαίως ήταν. Όμως το έκαναν με αισιοδοξία και ενθουσιασμό. Επιβιβάστηκαν σε ιστιοφόρα σκάφη. Ήξεραν ότι στην καλύτερη περίπτωση το ταξίδι μέσω του Ατλαντικού ήταν επικίνδυνο. Σύντομα ανακάλυψαν ότι στο μεγαλύτερο μέρος του ήταν άθλιο. Έζησαν σε μικρούς και συνωστισμένους χώρους βδομάδα τη βδομάδα. Υπέμειναν καταιγίδες και ασθένειες. Πολλοί πέθαναν στη διαδρομή και ετάφησαν στη θάλασσα. Ήταν ένα επίπονο και τρομερό ταξίδι. Είχαν αμφιβολίες, ναι. Όμως η πίστη τους υψώθηκε πάνω από αυτές τις αμφιβολίες. Η αισιοδοξία τους υψώθηκε πάνω από τους φόβους τους. Είχαν το όραμά τους για τη Σιών και ήταν καθ' οδόν για να το εκπληρώσουν¹⁰.

3

Η διάσωση των πρωτοπόρων χειραμάξης Γουίλλι και Μάρτιν κάνει λόγο περί της ίδιας της ουσίας του Ευαγγελίου του Ιησού Χριστού.

Σας πηγαίνω πίσω στον... Οκτώβριο του 1856. Το Σάββατο [4 Οκτωβρίου] ο Φράνκλιν Ρίτσαρντς και ένας μικρός αριθμός φίλων έφθασε στην κοιλάδα [της Σωλτ Λέηκ]. Είχαν ταξιδέψει από το Ουίντερ Κουώρτερς με δυνατά άλογα και ελαφρά κάρρα και μπόρεσαν να κινηθούν γρήγορα. Ο αδελφός Ρίτσαρντς αμέσως αναζήτησε τον Πρόεδρο Γιανγκ. Ανέφερε ότι υπήρχαν εκατοντάδες άνδρες, γυναίκες και παιδιά διασκορπισμένοι κατά μήκος

«Όταν οι διασώστες συνάντησαν τους εξασθενημένους Αγίους, ήταν σαν άγγελοι από τον ουρανό».

της μακράς διαδρομής... προς την κοιλάδα [της Σωλτ Λέγκ]. Οι περισσότεροι έσερναν χειράμαξες. ...Εμπρός τους ήταν μία διαδρομή που ήταν ανηφορική, ολόκληρη η απόσταση, έως τον Ηπειρωτικό Υδροκρίτη με πολλά, πολλά χιλιόμετρα πέρα από αυτόν. Βρίσκονταν σε απελπιστικά δυσάρεστη κατάσταση. ...Όλοι τους θα χάνονταν αν δεν διασώζονταν.

Νομίζω ότι ο Πρόεδρος Γιανγκ δεν κοιμήθηκε εκείνη τη νύχτα. Νομίζω ότι οράματα αυτών των άπορων... περνούσαν από το μυαλό του.

Το επόμενο πρωί... είπε στους ανθρώπους:

«Θα δώσω τώρα σε αυτόν τον λαό το θέμα και το κείμενο για τους Πρεσβύτερους οι οποίοι μπορούν να μιλήσουν. ...Είναι το ακόλουθο. ...Πολλοί από τους αδελφούς και τις αδελφές μας είναι στις πεδιάδες με χειράμαξες και πιθανώς πολλοί είναι 1.100 χιλιόμετρα μακριά από αυτό το μέρος και πρέπει να τους φέρομε εδώ,

πρέπει να τους αποστείλουμε βοήθεια. Το θέμα συζήτησης θα είναι “να τους φέρουμε εδώ”.

»Αυτή είναι η έκφραση του θρησκευτικού μου συναισθήματος. Αυτή είναι η υπαγόρευση του Αγίου Πνεύματος που έχω. Είναι να σώσω αυτόν τον λαό.

»Θα καλέσω τους Επισκόπους σήμερα. Δεν θα περιμένω μέχρι αύριο ούτε μέχρι την επόμενη ημέρα, επειδή χρειάζομαι 60 καλές ομάδες υποζυγίων και 12 ή 15 κάρα. Δεν θέλω να στείλω βόδια. Θέλω καλά άλογα και ημίονους. Υπάρχουν σε αυτήν την επικράτεια και πρέπει να τα έχουμε. Επίσης 12 τόνους αλεύρι και 40 καλούς καραγωγείς εκτός από αυτούς που οδηγούν τα υποζύγια.

»Σας λέω ότι όλη σας η πίστη, η θρησκεία και ομολογία της θρησκείας δεν θα σώσει ούτε μία ψυχή από σας στο σελέστιο βασίλειο του Θεού μας, αν δεν εφαρμόζετε τέτοιες αρχές όπως αυτές τις οποίες σας διδάσκω τώρα. *Πηγαίνετε και φέρτε αυτούς τους ανθρώπους από τις πεδιάδες* (στο LeRoy R. Hafen and Ann W. Hafen, *Handcarts to Zion* [1960], 120-21).

Εκείνο το απόγευμα οι γυναίκες συγκέντρωσαν τροφή, κλινοσκεπάσματα και ρουχισμό σε μεγάλες ποσότητες.

Το επόμενο πρωί τα άλογα πεταλώθηκαν και τα κάρα επισκευάστηκαν και φορτώθηκαν.

Το επόμενο πρωί, την Τρίτη, 16 ομάδες από ημίονους αναχώρησαν και κατευθύνθηκαν ανατολικά. Μέχρι το τέλος του Οκτωβρίου υπήρχαν 250 ομάδες στον δρόμο για να παράσχουν ανακούφιση¹¹.

Όταν οι διασώστες συνάντησαν τους εξασθενημένους Αγίους, ήταν σαν άγγελοι από τον ουρανό. Ο κόσμος έκλαιγε από ευγνωμοσύνη. Μετέφεραν τους ανθρώπους των χειραμαξιών μέσα σε άμαξες, ώστε να μπορέσουν να ταξιδέψουν γρηγορότερα στην κοινότητα της Σωλτ Λέηκ.

Περίπου διακόσιοι πέθαναν, όμως χίλιοι σώθηκαν¹².

Οι ιστορίες [εκείνων] των εξασθενημένων Αγίων, των δεινών και του θανάτου τους θα επαναλαμβάνονται πάλι. ...Οι ιστορίες της διάσωσης τους πρέπει να επαναλαμβάνονται πάλι και πάλι. Κάνουν λόγο περί της ουσίας του Ευαγγελίου του Ιησού Χριστού.

...Είμαι ευγνώμων που δεν έχουμε αδελφούς και αδελφές να περιπλανώνται στο χιόνι, να ξεπαγιάζουν και να πεθαίνουν, ενώ προσπαθούν να φθάσουν στη... Σιών τους στα βουνά. Αλλά υπάρχουν άνθρωποι, όχι λίγοι, των οποίων οι συνθήκες ζωής είναι απελπιστικές και οι οποίοι αναφωνούν προς βοήθεια και ανακούφιση.

Υπάρχουν τόσοι πολλοί που πεινούν και είναι άποροι σε όλον αυτόν τον κόσμο οι οποίοι χρειάζονται βοήθεια. Είμαι ευγνώμων που μπορώ να πω ότι βοηθούμε πολλούς οι οποίοι δεν είναι του δόγματός μας, αλλά των οποίων οι ανάγκες είναι σοβαρές και για τους οποίους έχουμε τα μέσα να βοηθήσουμε. Όμως δεν χρειάζεται να κοιτάξουμε τόσο μακριά. Έχουμε ορισμένους δικούς μας που κραυγάζουν με πόνο, δεινά, μοναξιά και φόβο. Δικό μας είναι το σπουδαίο και ιερό καθήκον να τους προσεγγίσουμε και να τους βοηθήσουμε, να τους ανυψώσουμε, να τους δώσουμε τροφή, αν πεινούν, να γαλουχήσουμε το πνεύμα τους, αν διψούν για αλήθεια και χρηστότητα.

Υπάρχουν τόσοι πολλοί νέοι άνθρωποι που περιπλανώνται άστοχα και ζουν τραγικά μία ζωή με ναρκωτικά, συμμορίες, ανηθικότητα και όλα τα επιζήμια αποκνήματα αυτών των πραγμάτων. Υπάρχουν χήρες οι οποίες επιθυμούν φιλικές φωνές και εκείνο το πνεύμα της εναγωνίας ανησυχίας που μιλάει για αγάπη. Υπάρχουν αυτοί που κάποτε ήταν θερμοί στην πίστη τους, αλλά των οποίων η πίστη έχει κρυώσει. Πολλοί εξ αυτών επιθυμούν να επιστρέψουν, αλλά δεν γνωρίζουν πώς ακριβώς να το κάνουν. Χρειάζονται χέρια φίλων για να τους προσεγγίσουν. Με μία μικρή προσπάθεια, πολλοί από αυτούς μπορούν να έλθουν πίσω για να ευχαριστούν πάλι στο τραπέζι του Κυρίου.

Αδελφοί και αδελφές μου, θα ήλπιζα, θα προσευχόμουν ώστε ο καθένας από εμάς... να αποφάσιζε να αναζητήσει εκείνους που χρειάζονται βοήθεια, οι οποίοι είναι σε απελπιστικές και δύσκολες συνθήκες και να τους ανυψώσει με το πνεύμα της αγάπης στον εναγκαλισμό της Εκκλησίας, όπου δυνατά χέρια και στοργικές καρδιές θα τους ζεστάνουν, θα τους παρηγορήσουν, θα τους υποστηρίξουν και θα τους βάλουν στον δρόμο της ευτυχούς και παραγωγικής ζωής¹³.

4

Καθένας από εμάς είναι πρωτοπόρος.

Είναι καλό να κοιτάς στο παρελθόν για να εκτιμάς το παρόν και να αποκτάς προοπτική για το μέλλον. Είναι καλό να κοιτάς τις αρετές όσων έχουν ζήσει πριν από εμάς, να αποκτάς δύναμη για οτιδήποτε επιφυλάσσει το μέλλον. Είναι καλό να σκέφτεσαι το έργο όσων έχουν εργασθεί τόσο σκληρά και κέρδισαν τόσα λίγα σε αυτόν τον κόσμο, αλλά από τα όνειρα και τα πρώτα σχέδια εκείνων, τα οποία καλλιεργήθηκαν τόσο καλά, έχει προκύψει μία μεγάλη σοδειά της οποίας είμαστε οι δικαιούχοι. Το καταπληκτικό παράδειγμά τους μπορεί να γίνει ένα ακαταμάχητο κίνητρο για όλους εμάς, διότι καθένας μας είναι πρωτοπόρος στη δική του ζωή, συχνά στη δική του οικογένεια, και πολλοί από εμάς είναι πρωτοπόροι καθημερινώς προσπαθώντας να εδραιώσουν μία βάση του Ευαγγελίου σε μακρινά μέρη του κόσμου¹⁴.

Ακόμη είμαστε πρωτοπόροι. Ποτέ δεν έχουμε παύσει να είμαστε πρωτοπόροι από την εποχή... κατά την οποία οι άνθρωποι μας έφυγαν από την Ναβού και ήλθαν... τελικώς στην κοιλάδα της Μεγάλης Σωλτ Λέηκ. Υπήρχε περιπέτεια σε αυτό. Όμως ο σκοπός του ήταν να βρεθεί ένα μέρος όπου θα μπορούσαν να εγκατασταθούν και να λατρεύουν τον Θεό σύμφωνα με τις υπαγορεύσεις της συνείδησης...

Τώρα, ακόμη προσεγγίζουμε σε όλον τον κόσμο, σε μέρη που [κάποτε] μόλις και μετά βίας φαινόταν δυνατόν να έχουμε πρόσβαση. ... Έχω δει ως μάρτυρας προσωπικώς την ανάπτυξη της Εκκλησίας στις Φιλιππίνες. Ήταν προνόμιό μου να ανοίξω το ιεραποστολικό έργο εκεί το 1961, όταν μπορέσαμε να βρούμε ένα γηγενές μέλος της Εκκλησίας από τις Φιλιππίνες σε μία συγκέντρωση που είχαμε τον Μάιο του 1961. [Το 1996] ήμασταν στη Μανίλα και είχαμε ένα εκκλησίασμα... περίπου 35.000 σε εκείνο το μεγάλο Araneta Coliseum. ... Για μένα είναι θαύμα [από] τότε που ανοίξαμε το έργο σε εκείνη τη σπουδαία χώρα των Φιλιππίνων [βλέπε σελίδες 29-30 για περισσότερα σχετικά με αυτήν την εμπειρία].

Προσεγγίζουμε παντού και αυτό απαιτεί να είμαστε πρωτοπόροι. Οι ιεραπόστολοί μας δεν ζουν κάτω από τις καλύτερες συνθήκες ζωής, όταν πηγαίνουν σε ορισμένες από αυτές τις περιοχές,

«Είτε έχετε καταγωγή από πρωτοπόρους είτε ήλθατε στην Εκκλησία μόλις χθες, είστε μέρος όλης αυτής της μεγάλης εικόνας».

αλλά προχωρούν και κάνουν το έργο τους και αποφέρει καρπούς. Λίγο αργότερα έχουμε έναν μικρό αριθμό μελών, κατόπιν εκατό μέλη και μετά πεντακόσια μέλη και μετά χίλια μέλη¹⁵.

Οι ημέρες των πρωτοπόρων στην Εκκλησία είναι ακόμη μαζί μας. Δεν τελείωσαν με καλυμμένα κάρα και χειράμαξες. ...Οι πρωτοπόροι βρίσκονται ανάμεσα στους ιεραποστόλους που διδάσκουν το Ευαγγέλιο και βρίσκονται ανάμεσα στους νεοφώτιστους που έρχονται στην Εκκλησία. Συνήθως είναι δύσκολο για τον καθέναν τους. Χωρίς εξαίρεση ενέχει θυσίες. Ενδεχομένως να ενέχει διωγμό. Όμως αυτό είναι ένα κόστος που γίνεται αποδεκτό προθύμως και το τίμημα που πληρώνεται είναι τόσο αληθινό όσο ήταν το τίμημα εκείνων που διέσχισαν τις πεδιάδες στη μεγάλη προσπάθεια των πρωτοπόρων πριν από περισσότερο από έναν αιώνα¹⁶.

Είτε έχετε καταγωγή από πρωτοπόρους είτε ήλθατε στην Εκκλησία μόλις χθες, είστε μέρος όλης αυτής της μεγάλης εικόνας την

οποία εκείνοι οι άνδρες και οι γυναίκες ονειρεύτηκαν. Δικό τους ήταν ένα τεράστιο εγχείρημα. Δική μας είναι μία μεγάλη συνεχής ευθύνη. Έθεσαν το θεμέλιο. Δικό μας είναι το καθήκον να οικοδομήσουμε επάνω σε αυτό.

Σημάδευσαν το μονοπάτι και έδειξαν τον δρόμο. Δική μας είναι η υποχρέωση να διευρύνουμε και να επεκτείνουμε και να ενδυναμώσουμε εκείνο το μονοπάτι έως ότου συμπεριλάβει ολόκληρη τη γη. ...Η πίστη ήταν η καθοδηγητική αρχή εκείνες τις δύσκολες ημέρες. Η πίστη είναι η καθοδηγητική αρχή που πρέπει να ακολουθούμε σήμερα¹⁷.

5

Τιμούμε τις θυσίες και την κληρονομιά των πρωτοπόρων, ακολουθώντας το παράδειγμά τους οικοδομώντας επί του θεμελίου τους.

Τι θαυμάσιο είναι να έχουμε μία μεγάλη κληρονομιά, αδελφοί και αδελφές μου. Τι σπουδαίο είναι να γνωρίζουμε ότι υπάρχουν εκείνοι που έζησαν πριν από εμάς και σημάδευσαν τον δρόμο που θα πρέπει να βαδίσουμε, διδάσκοντας αυτές τις σπουδαίες αιώνιες αρχές που πρέπει να είναι τα αστέρια που καθοδηγούν τη ζωή μας και αυτών που θα έλθουν μετά από εμάς. Μπορούμε σήμερα να ακολουθήσουμε το παράδειγμά τους. Οι πρωτοπόροι ήταν άνθρωποι με μεγάλη πίστη, με τρομακτική αφοσίωση, με αφάνταστη εργατικότητα και με απολύτως στέρεα και ακλόνητη ακεραιότητα¹⁸.

Σήμερα στεκόμαστε ως οι αποδέκτες της μεγάλης προσπάθειας [των πρωτοπόρων]. Ελπίζω ότι είμαστε ευγνώμονες. Ελπίζω ότι φέρουμε στην καρδιά μας τη βαθιά αίσθηση ευγνωμοσύνης για όλα όσα έχουν κάνει για εμάς.

...Όσο αναμένονταν σπουδαία πράγματα από αυτούς, το ίδιο αναμένεται από μας. Παρατηρούμε αυτά που έκαναν με αυτά που είχαν. Έχουμε τόσο πιο πολλά, με μια συγκλονιστική πρόκληση να συνεχίσουμε και να οικοδομήσουμε τη βασιλεία του Θεού. Υπάρχουν τόσα πολλά να κάνουμε. Έχουμε μία θεία προσταγή να μεταδώσουμε το Ευαγγέλιο σε κάθε έθνος, φυλή, γλώσσα και λαό. Έχουμε την εντολή να διδάσκουμε και να βαπτίζουμε στο όνομα του Κυρίου Ιησού Χριστού. Είπε ο ανεστημένος Σωτήρας:

«Πηγαίνετε σε όλο τον κόσμο, και κηρύξτε το ευαγγέλιο σε όλη την κτίση» [Κατά Μάρκον 16:15]...

Οι πρόγονοί μας έθεσαν ένα στέρεο και θαυμάσιο θεμέλιο. Τώρα είναι δική μας η μεγάλη ευκαιρία να οικοδομήσουμε μία υπερκατασκευή, κατασκευασμένο όλο όπως πρέπει με τον Χριστό ως τον κύριο ακρογωνιαίο λίθο¹⁹.

Είστε ο καρπός όλου του σχεδιασμού [των πρωτοπόρων] και όλων των μόχθων τους. ...Τι υπέροχος λαός ήταν. Δεν υπάρχει τίποτε σαν τη μεγάλη τους προσπάθεια σε όλη την ιστορία. ...Ο Θεός να μας ευλογεί να τους θυμόμαστε για το καλό μας. Όταν η οδός φαίνεται δύσκολη, όταν είμαστε αποθαρρυσμένοι σκεπτόμενοι ότι όλα χάθηκαν, μπορούμε να στρεφόμενα σε αυτούς και να βλέπουμε πόσο πολύ χειρότερη ήταν η κατάστασή τους. Όταν αναρωτιόμαστε για το μέλλον, μπορούμε να προσφεύγουμε σε αυτούς και το μεγάλο παράδειγμα της πίστεώς τους...

Με μία τόσο σπουδαία κληρονομιά, πρέπει να προχωρήσουμε. Δεν πρέπει ποτέ να εφηουχάσουμε. Πρέπει να έχουμε το κεφάλι μας ψηλά. Πρέπει να βαδίζουμε με ακεραιότητα. Πρέπει να «[κάνουμε] το σωστό κι ό,τι θέλει ας γίνει» («Κάν' το σωστό», *Υμνοι και παιδικά τραγούδια*, 1985, σελ. 34)²⁰.

Προτάσεις για μελέτη και διδασκαλία

Ερωτήσεις

- Γιατί ήταν απαραίτητη η πίστη για τους πρωτοπόρους που ήθελαν να συγκεντρωθούν στην Κοιλιάδα της Σωλτ Λέηκ; (Βλέπε τμήμα 1.) Πώς έθεσαν σε εφαρμογή την πίστη τους; Πώς μπορούμε εμείς να θέσουμε σε εφαρμογή την πίστη μας, για να βοηθήσουμε ώστε να συμβεί το «σπουδαίο μέλλον» εμπρός μας;
- Ο Πρόεδρος Χίνκλυ δίδαξε ότι οι αρχικοί πρωτοπόροι κοίταζαν προς το μέλλον, με τη Σιών ως τον «μεγάλο αντικειμενικό σκοπό», «μεγάλη ελπίδα» και «όνειρό» τους (τμήμα 2). Γιατί νομίζετε ότι ήταν μία τέτοια κινητήριος δύναμη για τους αρχικούς πρωτοπόρους; Ποιες παρόμοιες ελπίδες μάς κινητοποιούν σήμερα;
- Τι σας εντυπωσιάζει σχετικά με την ιστορία του Προέδρου Χίνκλυ για τη διάσωση των πρωτοπόρων χειραμάξης Γουίλλι και Μάρτιν; (Βλέπε τμήμα 3.) Πώς δείχνει η κλήση για διάσωση του

Μπρίγκαμ Γιανγκ την προφητική του έμπνευση; Τι μπορούμε να μάθουμε από όσους ανταποκρίθηκαν στην κλήση του; Τι μπορούμε να κάνουμε για να διασώσουμε και να ανυψώσουμε όσους είναι σε ανάγκη σήμερα;

- Πώς σας βοηθά το να κοιτάζουμε στο παρελθόν «για να εκτιμά[τε] το παρόν και να αποκτά[τε] προοπτική για το μέλλον»; (Βλέπε τμήμα 4.) Με ποιους τρόπους είναι καθέννας μας πρωτοπόρος;
- Γιατί είναι καλό για εμάς να τιμούμε τους αρχικούς πρωτοπόρους; (Βλέπε τμήμα 5.) Υπό ποία έννοια είναι όλα τα μέλη της Εκκλησίας ευλογημένα από την πίστη και τις θυσίες εκείνων των πρωτοπόρων; Πώς μπορούν τα παραδείγματα των αρχικών πρωτοπόρων να μας βοηθήσουν καθώς αντιμετωπίζουμε δυσκολίες;

Σχετικές γραφές

Κατά Ματθαίον 25:40, Εθέρ 12:6-9, Δ&Δ 64:33-34, 81:5, 97:8-9, 98:1-3

Βοήθεια διδασκαλίας

«Οι συζητήσεις μεστού νοήματος είναι θεμελιώδεις για τις περισσότερες διδασκαλίες του Ευαγγελίου. ...Μέσω συζητήσεων που διευθύνονται καλώς, αυξάνονται το ενδιαφέρον και η προσοχή των μαθητευομένων. Κάθε άτομο παρόν μπορεί να παροτρύνεται να συμμετάσχει ενεργώς στη μαθησιακή διαδικασία. ...Κάντε ερωτήσεις οι οποίες παρακινούν συλλογισμένα σχόλια και βοηθούν τα άτομα να συλλογίζονται πραγματικά το Ευαγγέλιο» (*Teaching, No Greater Call* [1999], 63).

Σημειώσεις

1. “Keep the Chain Unbroken” (πνευματική συγκέντρωση Πανεπιστημίου Μπρίγκαμ Γιανγκ, 30 Νοεμβρίου 1999), 2, speeches.byu.edu.
2. Ομιλία δοθείσα στην Νότια και Βόρεια Περιφερειακή Συνέλευση της Πόλης της Γουατεμάλας, 26 Ιανουαρίου 1997, 2, Βιβλιοθήκη Ιστορίας της Εκκλησίας, Σωλτ Λέηκ Σίτυ.
3. Ομιλία δοθείσα σε μία συγκέντρωση μελών στην Μπανγκόκ της Ταϊλάνδης, 13 Ιουνίου 2000, 2, Βιβλιοθήκη Ιστορίας της Εκκλησίας, Σωλτ Λέηκ Σίτυ.
4. *Discourses of President Gordon B. Hinckley, τόμος 2: 2000-2004* (2005), 360-61.
5. “The Faith of the Pioneers”, *Ensign*, Ιούλιος 1984, 3.
6. “God Grant Us Faith”, *Ensign*, Νοε 1983, 52-53.
7. “The Faith of the Pioneers”, 5-6.
8. “God Grant Us Faith”, 53.
9. “These Noble Pioneers” (πνευματική συγκέντρωση Πανεπιστημίου Μπρίγκαμ Γιανγκ, 2 Φεβρουαρίου 1997), 1-2, speeches.byu.edu.

10. "Stay the Course—Keep the Faith", *Ensign*, Νοε 1995, 72.
11. "Reach with a Rescuing Hand", *Ensign*, Νοε 1996, 85-86.
12. "The Faith to Move Mountains", *Ensign* ή *Λιαχόνα*, Νοε 2006, 84.
13. "Reach with a Rescuing Hand", 86.
14. "The Faith of the Pioneers", 3.
15. Στο Σέρι Ντιου, *Go Forward with Faith: The Biography of Gordon B. Hinckley* (1996), 592.
16. Στο Τζέρρυ Αβάντ, "Present-Day Pioneers: Many Are Still Blazing Gospel Trails", *Church News*, 24 Ιουλίου 1993, 6.
17. "These Noble Pioneers", 2, 4.
18. "These Noble Pioneers", 2.
19. "True to the Faith", *Ensign*, Μάιος 1997, 66-67.
20. "These Noble Pioneers", 2, 6.

«Η κάθε μία από εσάς είναι μια θυγατέρα του Θεού. Αναλογιστείτε όλη τη θαυμαστή σημασία αυτού του ενός, υπέρτατου γεγονότος».

Θυγατέρες του Θεού

*«Θαυμαστή είναι η δύναμη των
γεμάτων πίστη γυναικών».*

Από τη ζωή του Γκόρντον Χίνκλυ

Σε όλη τη ζωή του, ο Γκόρντον Χίνκλυ εξέφραζε την εκτίμησή του για τις ικανότητες και τη συνεισφορά των γυναικών. Εξέφραζε, επίσης, τη δυνατή μαρτυρία του για τη σπουδαιότητα των γυναικών στο αιώνιο σχέδιο του Θεού. Χαιρόταν πολύ για τις αυξανόμενες ευκαιρίες των γυναικών καθώς και για την πίστη τους στον Σωτήρα και την αφοσίωσή τους στις οικογένειές τους και στην Εκκλησία.

Η μητέρα του Γκόρντον Χίνκλυ, Έιντα, ήταν έξυπνη και μορφωμένη και αγαπούσε τη λογοτεχνία, τη μουσική και την τέχνη. Σε ηλικία 29 ετών παντρεύτηκε τον Μπράιαντ Χίνκλυ και ανέλαβε την ευθύνη των οκτώ παιδιών που πενθούσαν τον θάνατο της μητέρας τους. Τα γαλούχησε με αγάπη, τους έδωσε τη στήριξη που χρειαζόνταν και έμαθε να διευθύνει ένα μεγάλο σπιτικό. Ο Γκόρντον ήταν το πρώτο από τα πέντε παιδιά που γεννήθηκαν από την Έιντα και τον Μπράιαντ. Αν και η Έιντα πέθανε όταν ο Γκόρντον ήταν 20 ετών, οι διδασκαλίες και το παράδειγμά της παρέμειναν μία δύναμη προς το καλό σε όλη τη ζωή του. Όταν μιλούσε για εκείνη, πάντοτε ανέφερε την τεράστια επίδρασή της σε εκείνον.

Η σύζυγος του Γκόρντον Χίνκλυ, Μάρτζορι Πέι, είχε κι αυτή βαθιά επίδραση σε εκείνον. Ήταν μια δυνατή γυναίκα, αφοσιωμένη στο Ευαγγέλιο του Ιησού Χριστού. Είχε εκπληκτική πίστη, χαρωπή διάθεση και αγάπη για τη ζωή. Σε ένα τρυφερό γράμμα προς εκείνη, ο Πρόεδρος Χίνκλυ εξέφρασε την αγάπη και τον σεβασμό του:

«Ταξιδέψαμε σε μήκη και σε πλάτη μαζί. Επισκεφθήκαμε κάθε ήπειρο. Είχαμε συγκεντρώσεις στις μεγάλες πόλεις στον κόσμο και σε πολλές μικρότερες ... Μιλήσαμε σε εκατομμύρια που σε εκτίμησαν τόσο πολύ. Με τα οικεία λόγια σου κέρδισες την αγάπη όλων όσοι σε

άκουσαν. Η προσγειωμένη σύνεσή σου, το λαμπερό και αναζωογονητικό πνεύμα σου, η ήρεμη και σταθερή σοφία σου και η εντυπωσιακή και σταθερή πίστη σου κέρδισαν τις καρδιές όλων όσοι σε άκουσαν. ...Η αδηφάγα όρεξή σου για διάβασμα και η άκαμπτη επιδίωξή σου για γνώση, σε κράτησαν σε επαγρύπνηση και ανανεωμένη σε όλη τη διάρκεια μιας μακράς και παραγωγικής ζωής¹.

Ο Πρόεδρος Χίνκλυ μιλούσε συχνά για τη θείκη φύση των γυναικών και τις παρότρυνε να προχωρήσουν σε μεγαλύτερα επιτεύγματα και πίστη. Προς τις νέες γυναίκες διακήρυξε: «Είστε κυριολεκτικά μια θυγατέρα του Παντοδύναμου. Δεν υπάρχει όριο στις δυνατότητές σας. Εάν πάρετε τον έλεγχο της ζωής σας, το μέλλον είναι γεμάτο με ευκαιρίες και ευτυχία. Δεν μπορείτε να σπαταλάτε τα ταλέντα ή το χρόνο σας. Οι μεγάλες ευκαιρίες βρίσκονται μπροστά σας². Σχετικά με τις ενήλικες γυναίκες, είπε: «Ο κόσμος χρειάζεται το άγγιγμα των γυναικών και την αγάπη, την παρηγοριά και τη δύναμή τους. Ο σκληρός περίγυρός μας χρειάζεται τις ενθαρρυντικές φωνές τους, την ομορφιά που δείχνει να αποτελεί μέρος της φύσης τους, το πνεύμα φιλανθρωπίας που είναι η κληρονομιά τους³.

Στη γενική συνέλευση μετά τον θάνατο της αγαπημένης συντρόφου του, Μάρτζορυ, ο Πρόεδρος Χίνκλυ έκλεισε μία από τις ομιλίες του με αυτήν την από καρδιάς έκφραση ευγνωμοσύνης: «Πόσο ευγνώμων είμαι, πόσο ευγνώμονες πρέπει όλοι να είμαστε για τις γυναίκες στη ζωή μας. Ο Θεός να τις ευλογεί. Είθε η μεγάλη αγάπη Του να έρθει επάνω τους και να τις στεφανώσει με λαμπρότητα και ομορφιά, χάρη και πίστη⁴.

Διδασκαλίες του Γκόρντον Χίνκλυ

1

Οι γυναίκες έχουν μία υψηλή και ιερή θέση στο αιώνιο σχέδιο του Θεού.

Η κάθε μία από εσάς είναι μία θυγατέρα του Θεού. Αναλογιστείτε όλη τη θαυμαστή σημασία αυτού του ενός, υπέρτατου γεγονότος...

Σας θυμίζω λόγια τα οποία ειπώθηκαν από τον Προφήτη Τζόζεφ προς τις γυναίκες της Ανακουφιστικής Εταιρείας, τον Απρίλιο του

1842. Είπε: «Αν ανταποκρίνεστε στα προνόμιά σας, οι άγγελοι δεν μπορούν να μην είναι σύντροφοί σας» [*Διδασκαλίες των Προέδρων της Εκκλησίας: Τζόζεφ Σμιθ* (2007), 454]. Τι θαυμαστή δυνατότητα απλώνεται μπροστά σας⁵.

Είστε τόσο πολύτιμες, η καθεμία από εσάς. ...Κατέχετε μία υψηλή και ιερή θέση στο αιώνιο σχέδιο του Θεού, του Πατέρα μας στους Ουρανούς. Είστε οι θυγατέρες Του, πολύτιμες για Αυτόν, αγαπημένες σε Αυτόν και πολύ σημαντικές για Αυτόν. Το σπουδαίο σχέδιό Του δεν μπορεί να πετύχει χωρίς εσάς⁶.

Επιτρέψτε μου να πω σε εσάς, αδελφές, ότι δεν κατέχετε δεύτερη θέση στο σχέδιο του Πατέρα μας για την αιώνια ευδαιμονία και ευημερία των τέκνων Του. Είστε ένα απολύτως ουσιώδες μέρος αυτού του σχεδίου. Χωρίς εσάς το σχέδιο δεν θα μπορούσε να λειτουργήσει. Χωρίς εσάς ολόκληρο το πρόγραμμα θα είχε εμποδιστεί⁷.

Κάτι όμορφο, ιερό και ουράνιο έχει έρθει σε σας με την πατρογονική σας κληρονομιά. Ποτέ να μην το ξεχνάτε αυτό. Ο παντοτινός Πατέρας σας είναι ο μεγάλος Κύριος του σύμπαντος. Κυβερνά στα πάντα, αλλά και θα ακούσει προσεκτικά τις προσευχές σας ως θυγατέρες του και θα σας ακούσει καθώς μιλάτε μαζί Του. Θα απαντήσει στις προσευχές σας. Δεν θα σας αφήσει μόνες⁸.

2

Η συμβουλή του Κυρίου στην Έμμα Σμιθ ισχύει για όλες.

Το εικοστό πέμπτο τμήμα στο Διδαχή και Διαθήκες... είναι μία αποκάλυψη που δόθηκε μέσω του Τζόζεφ του Προφήτη στη σύζυγό του, Έμμα. ...Είπε στην Έμμα και στην καθεμία από εσάς:

«Μια αποκάλυψη σου δίνω σχετικά με το θέλημά μου. Και αν είσαι πιστή και βαδίζεις στο δρόμο της αρετής εμπρός μου, θα διαφυλάξω τη ζωή σου, και θα λάβεις κληρονομία στη Σιών» [Δ&Δ 25:2· βλέπε, επίσης, εδάφιο 16]...

Σε πολύ μεγάλο βαθμό η καθεμία από εμάς κρατά το κλειδί για τις ευλογίες του Παντοδύναμου επάνω μας. Εάν επιθυμούμε την ευλογία, πρέπει να πληρώσουμε το τμήμα. Ένα τμήμα αυτού του τιμήματος έγκειται στο να είμαστε πιστοί. Πιστοί σε τι; Πιστοί στον εαυτό μας, στο καλύτερο που υπάρχει μέσα μας. Σε καμία

γυναίκα δεν επιτρέπεται να ευτελίζει τον εαυτό της, να υποτιμά τον εαυτό της, να υποβιβάζει τις δυνατότητες ή τις ικανότητές της. Ας είναι η καθεμία πιστή στα μεγάλα, ουράνια στοιχεία χαρακτήρα που βρίσκονται μέσα της. Να είστε πιστές στο Ευαγγέλιο. Να είστε αφοσιωμένες στην Εκκλησία. Έχουμε γύρω μας εκείνους που επιζητούν να την υπονομεύσουν, να αναζητήσουν αδυναμίες στους πρώτους ηγέτες της, να βρουν σφάλματα στα προγράμματά της, να μιλήσουν επικριτικά για αυτήν. Σας δίνω τη μαρτυρία μου ότι αυτό είναι το έργο του Θεού και εκείνοι που μιλούν εναντίον αυτού, μιλούν εναντίον εκείνου.

Να είστε πιστές σε εκείνον. Εκείνος είναι η μόνη αληθινή πηγή της δύναμής σας. Είναι ο Πατέρας σας στους Ουρανούς. Ζει. Ακούει και απαντά στις προσευχές. Να είστε αφοσιωμένες στον Θεό.

Ο Κύριος εξακολούθησε, λέγοντας στην Έμμα: «Και αν... βαδίζεις στο δρόμο τής αρετής».

Νομίζω ότι κάθε γυναίκα... κατανοεί την έννοια αυτού. Θεωρώ ότι τα λόγια εκείνα δόθηκαν στην Έμμα Σμιθ και συνεπώς σε όλους εμάς, ως όρος να τον τηρούμε, εάν θέλουμε να λάβουμε κληρονομία στο βασίλειο του Θεού. Η έλλειψη αρετής είναι απόλυτα ασύμφωνη με την υπακοή στις εντολές του Θεού. Δεν υπάρχει ωραιότερο από την αρετή. Δεν υπάρχει δύναμη μεγαλύτερη από τη δύναμη της αρετής. Δεν υπάρχει ευγένεια ισάξια με την ευγένεια της αρετής. Δεν υπάρχει προτέρημα τόσο κολακευτικό, περιβολή τόσο ελκυστική...

Η Έμμα απεκλήθη «εκλεκτή γυναίκα» [Δ&Δ 25:3]. Δηλαδή, για να χρησιμοποιήσω έναν άλλο στίχο γραφής, ήταν ένα «εκλεκ[ό] σκεύ[ος] τού Κυρίου». (Βλέπε Μορόνι 7:31.) Η καθεμία από εσάς είναι μία εκλεκτή γυναίκα. Έχετε εμφανιστεί στον κόσμο ως συμμετοχοί του αποκατεστημένου Ευαγγελίου του Ιησού Χριστού. Έχετε κάνει την επιλογή σας και εάν ζείτε άξια αυτής, ο Κύριος θα σας τιμήσει σε αυτό και θα σας μεγαλύνει...

Η Έμμα διορίστηκε⁹ από το χέρι του Τζόζεφ: «Για να εξηγείς τις γραφές και να παροτρύνεις το λαό τής εκκλησίας, ανάλογα με το πώς θα σου δίνεται από το Πνεύμα μου» [Δ&Δ 25:7].

Θα ήταν μία δασκάλα. Θα ήταν μία δασκάλα χρηστότητας και αλήθειας. Διότι ο Κύριος είπε αναφορικά με αυτήν την κλήση

προς εκείνη: «Να λάβεις το Άγιο Πνεύμα, και ο χρόνος σου να διαθέτεται σε γράψιμο και σε πολλή μάθηση» [Δ&Δ 25:8].

Θα μελετούσε το Ευαγγέλιο. Θα μελετούσε, επίσης, τα πράγματα του κόσμου στον οποίο ζούσε. Αυτό έγινε ξεκάθαρο σε επακόλουθες αποκαλύψεις που ισχύουν για όλους εμάς. Θα αφιέρωνε τον χρόνο της «για να μάθει πολλά». Θα έγραφε, δίνοντας έκφραση στις σκέψεις της.

Προς εσάς, σημερινές γυναίκες, που είστε ηλικιωμένες ή νέες, θα ήθελα να προτείνω να γράφετε, να κρατάτε ημερολόγιο, να εκφράζετε τις σκέψεις σας σε χαρτί. Το γράψιμο είναι μεγάλη πειθαρχία. Είναι μία εκπληκτική εκπαιδευτική προσπάθεια. Θα σας βοηθήσει με ποικίλους τρόπους και θα ευλογήσετε τη ζωή πολλών...

Κατά τη γλώσσα της αποκάλυψης, [η Έμμα] επρόκειτο «να εξηγήει τις γραφές και να παροτρύνει το λαό τής εκκλησίας, ανάλογα με το πώς θα [της] δίνεται από το Πνεύμα [του]».

Πόσο σημαντική επιφόρτιση για εκείνη και για όλες τις γυναίκες τούτης της Εκκλησίας. Πρέπει να υπάρχει μάθηση, πρέπει να υπάρχει προετοιμασία, πρέπει να υπάρχει οργάνωση σκέψης, πρέπει να υπάρχει ερμηνεία των γραφών, πρέπει να υπάρχει παρακίνηση προς καλά έργα, κατά την καθοδήγηση του Αγίου Πνεύματος.

Ο Κύριος συνέχισε: «Και αληθινά σου λέω, να αφήσεις στην άκρη τα εγκόσμια και να επιζητάς τα προς το καλύτερο» [Δ&Δ 25:10].

Θεωρώ ότι δεν έλεγε στην Έμμα να μην την απασχολεί ένα μέρος για να ζήσει, το φαγητό επάνω στο τραπέζι της και ο ρουχισμός. Της έλεγε ότι δεν θα έπρεπε να την κατατρέχει η σκέψη αυτών των πραγμάτων, όπως συμβαίνει σε τόσους πολλούς από εμάς. Της έλεγε να διοχετεύει τις σκέψεις της στα υψηλότερα πράγματα της ζωής, τα πράγματα της χρηστότητας και της καλοσύνης, τα θέματα της φιλανθρωπίας και της αγάπης για τους άλλους, τα πράγματα της αιωνιότητας...

Συνεχίζοντας, ο Κύριος είπε: «Να αναπτρωθεί λοιπόν η καρδιά σου και να χαρείς υπέρμετρα, και να προσκολληθείς στις διαθήκες που έχεις συνάψει» [Δ&Δ 25:13].

Πιστεύω ότι λέει στον καθέναν μας, να είστε χαρούμενοι. Το Ευαγγέλιο είναι χαρά. Μας προσφέρει έναν λόγο να είμαστε

«Ο Θεός να σας ευλογεί, μητέρες! ... Θα είστε εκεί, πρέπει να είστε εκεί, ως η δύναμη για μια νέα γενιά».

ευτυχείς. Φυσικά, υπάρχουν στιγμές θλίψης. Φυσικά, υπάρχουν ώρες έγνοιας και αγωνίας. Όλοι ανησυχούμε. Όμως ο Κύριος μάς έχει πει να υψώνουμε την καρδιά μας και να αγαλλιούμε¹⁰.

3

Οι μητέρες έχουν μία ιερή κλήση να ανατρέφουν τα παιδιά τους με χρηστότητα και αλήθεια.

Η αληθινή δύναμη οιοδήποτε έθνους, κοινωνίας ή οικογένειας βρίσκεται στα προτερήματα εκείνα του χαρακτήρα τα οποία έχουν αποκτηθεί κατά κύριο λόγο από παιδιά που διδάχθηκαν με τον ήρεμο, απλό, καθημερινό τρόπο των μητέρων¹¹.

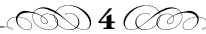
Το σπιτικό είναι εκείνο που αποτελεί το φυτώριο των νέων γενεών. Ελπίζω ότι εσείς, μητέρες, θα καταλάβετε πως, τελικά, δεν έχετε πιο εξαναγκαστική ευθύνη, και δεν υπάρχει κάποια ευθύνη φορτωμένη με βαρύτερες ανταμοιβές, από τη γαλούχηση που δίνετε στα παιδιά σας, σε ένα περιβάλλον ασφάλειας, ειρήνης, συντροφικότητας, αγάπης και παρακίνησης να αυξηθούν πνευματικά και να πράττουν το καλό¹².

Υπενθυμίζω στις μητέρες παντού την ιερότητα της κλήσης σας. Ουδεμία άλλη μπορεί να πάρει επαρκώς τη θέση σας. Ουδεμία

ευθύνη είναι σπουδαιότερη, ουδεμία υποχρέωση είναι περισσότερο δεσμευτική από το να ανατρέφετε με αγάπη, ειρήνη και ακεραιότητα αυτούς που έχετε φέρει στον κόσμο¹³.

Αναθρέψτε τα παιδιά σας στο φως και στην αλήθεια. Διδάξτε τα να προσεύχονται ενόσω είναι ακόμα μικρά. Διαβάζτε τους από τις γραφές, ακόμα κι αν δεν καταλαβαίνουν όλα όσα διαβάζετε. Διδάξτε τα να πληρώνουν τα δέκατα και τις προσφορές τους με τα πρώτα χρήματα που θα λάβουν. Κάνετε αυτήν την πρακτική να γίνει μια συνήθεια στη ζωή τους. Διδάξτε στους υιούς σας να τιμούν τη γυναικεία φύση. Διδάξτε στις κόρες σας να περπατούν με αρετή. Αποδεχθείτε την ευθύνη στην Εκκλησία και εμπιστευθείτε τον Κύριο να σας κάνει αντάξιες κάθε κλήσης που θα λάβετε. Το παράδειγμά σας θα αποτελέσει υπόδειγμα για τα παιδιά σας¹⁴.

Ο Θεός να σας ευλογεί, μητέρες! Όταν όλες οι νίκες και οι ήττες των ανθρώπων καταμετρηθούν, όταν η σκόνη των μαχών της ζωής καταλαγιάσει, όταν όλα αυτά για τα οποία μοχλούμε τόσο πολύ σε τούτο τον κόσμο των κατακτήσεων ξεθωριάσουν στα μάτια μας, θα είστε εκεί, πρέπει να είστε εκεί, σαν η δύναμη για μια νέα γενιά, σαν μια αδιάκοπα και πάντα προς τα εμπρός και προς τα πάνω κίνηση του αγώνα. Η ποιότητα της νέας γενιάς θα εξαρτάται από εσάς¹⁵.

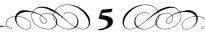

Οι γυναίκες έχουν σπουδαίες ευθύνες στο έργο της σωτηρίας.

Υπάρχει δύναμη και μεγάλη ικανότητα στις γυναίκες αυτής της Εκκλησίας. Υπάρχει ηγεσία και καθοδήγηση, κάποιο πνεύμα ανεξαρτησίας και ωστόσο μεγάλη ικανοποίηση να είστε μέρος αυτού, του βασιλείου του Κυρίου, και να εργάζεστε μαζί με [τους φέροντες] την ιεροσύνη για να το προχωρήσετε μπροστά¹⁶.

Ο Θεός έχει δώσει στις γυναίκες αυτής της εκκλησίας ένα έργο να κάνουν για την οικοδόμηση του βασιλείου του. Αυτό αφορά σε όλες τις πτυχές της σπουδαίας τριάδας ευθύνης σας – η οποία είναι, πρώτον, να διδάσκετε το Ευαγγέλιο στον κόσμο· δεύτερον, να ενδυναμώνετε την πίστη και να οικοδομείτε ευτυχία για τα μέλη της Εκκλησίας· και, τρίτον, να προωθείτε το μέγα έργο της σωτηρίας για τους νεκρούς¹⁷.

Οι γυναίκες στην Εκκλησία είναι συνεργάτες με τους αδελφούς τους, προχωρώντας εμπρός αυτό το σπουδαίο έργο του Κυρίου. ...Οι γυναίκες φέρουν τεράστιες ευθύνες και είναι υπόλογες για την εκπλήρωση αυτών των ευθυνών. Διευθύνουν τις οργανώσεις τους και οι οργανώσεις αυτές είναι δυνατές και βιώσιμες και αποτελούν σημαντικές δυνάμεις για το καλό στον κόσμο. Ενεργούν συνεργατικά με την ιεροσύνη, μοχλώντας όλοι μαζί για την οικοδόμηση της βασιλείας του Θεού στη γη. Σας τιμούμε και σας σεβόμαστε για την ικανότητά σας. Περιμένουμε ηγεσία, δύναμη και εντυπωσιακά αποτελέσματα από τη διαχείριση των οργανώσεών σας για τις οποίες είστε υπεύθυνες. Σας στηρίζουμε και σας υποστηρίζουμε ως θυγατέρες του Θεού, εργαζόμενες σε μία μεγάλη σύμπραξη για να τον βοηθήσετε να πραγματοποιήσει την αθανασία και την αιώνια ζωή για όλους τους υιούς και τις θυγατέρες του Θεού¹⁸.

Η Ανακουφιστική Εταιρεία είναι μία πηγή αμέτρητων ευλογιών.

Οι γυναίκες της Ανακουφιστικής Εταιρείας είναι κυριολεκτικά περιβεβλημένες αιώνια στην αγκαλιά του Κυρίου μας. Κατά τη γνώμη μου, αυτή εδώ είναι η μεγαλύτερη γυναικεία οργάνωση στον κόσμο. Είναι ένα δημιούργημα δοσμένο από τον Θεό. Ο Τζόζεφ Σμιθ μίλησε και ενήργησε ως προφήτης όταν οργάνωσε την Ανακουφιστική Εταιρεία το 1842¹⁹.

Είναι εξαιρετικά σημαντικό οι γυναίκες της Εκκλησίας να στέκουν δυνατές και ακλόνητες, υπερασπιζόμενες αυτό που είναι σωστό και πρόπον στο σχέδιο του Κυρίου. Είμαι πεπεισμένος ότι δεν υπάρχει πουθενά άλλη οργάνωση εφάμιλλη της Ανακουφιστικής Εταιρείας αυτής της Εκκλησίας. ...Εάν [τα μέλη της] είναι ενωμένα και μιλούν με μία φωνή, η δύναμή τους θα είναι ανυπολόγιστη²⁰.

Παρευρέθηκα σε μία συνέλευση πασσάλου, όπου μία νέα γυναίκα, πρόεδρος της Ανακουφιστικής Εταιρείας ενός τομέα ανύπανδρων, μίλησε για την υπηρετηση και τη σπουδαία ευκαιρία που παρέχεται στις νέες γυναίκες του τομέα τους. Έχετε όλα αυτά. Έχετε την οργάνωσή σας. Έχετε ικανές ηγέτιδες να σας συμβουλεύουν. Έχετε εκείνες που θα σας προσεγγίσουν για να σας βοηθήσουν σε εποχές προβλημάτων και απελπισίας²¹.

Μπορείτε να εκτιμήσετε τις θαυμαστές συνέπειες στη ζωή εκατομμυρίων γυναικών, η γνώση των οποίων έχει αυξηθεί, το όραμα των οποίων έχει εκταθεί, η ζωή των οποίων έχει διευρυνθεί και η κατανόηση των οποίων για τα πράγματα του Θεού έχει εμπλουτιστεί χάρη στα αμέτρητα μαθήματα που διδάχτηκαν επαρκώς και τα έμαθαν στις συγκεντρώσεις της Ανακουφιστικής Εταιρείας;

Ποιος μπορεί να μετρήσει τη χαρά που έχει έρθει στη ζωή αυτών των γυναικών καθώς συναναστρέφονται η μία την άλλη, κοινωνικοποιούμενες στο περιβάλλον του τομέα ή του κλάδου, εμπλουτίζοντας η μία τη ζωή της άλλης μέσω της συντροφιάς που είναι γλυκιά και πολύτιμη;

Ποιος, ακόμα και στην πιο ακραία φαντασία, μπορεί να κατανοήσει τις αμέτρητες πράξεις χριστιανικής αγάπης που έχουν επιτελεσθεί, το φαγητό που έχει τοποθετηθεί επάνω σε άδεια τραπέζια, την πίστη που έχει γαλουχηθεί κατά τις ώρες απόγνωσης σε ασθένεια, τις πληγές που έχουν δεθεί, τους πόνους που έχουν καλυτερεύσει από στοργικά χέρια και ήρεμα και καθησυχαστικά λόγια, την παρηγοριά που έχει προσφερθεί σε στιγμές θανάτου και επακόλουθης μοναξιάς...;

Κανένας πιθανόν δεν μπορεί να μετρήσει τα έργα που έχουν αναληφθεί και ολοκληρωθεί από τις τοπικές Ανακουφιστικές Εταιρείες. Κανένας πιθανόν δεν μπορεί να υπολογίσει το καλό που έχει έρθει στη ζωή των γυναικών οι οποίες ανήκουν στις οργανώσεις αυτές και σε εκείνες που έχουν ωφεληθεί μέσα από τα καλά έργα τους...

Ο Θεός ας ευλογεί την Ανακουφιστική Εταιρεία της Εκκλησίας του Ιησού Χριστού των Αγίων των Τελευταίων Ημερών. Είθε το πνεύμα της αγάπης, το οποίο έχει παρακινήσει τα μέλη της... να εξακολουθήσει να αναπτύσσεται και να το αισθάνονται στον κόσμο. Είθε τα έργα τους φιλανθρωπίας να αγγίξουν για το καλό τη ζωή αμέτρητων μελών, όπου και αν βρίσκουν την έκφρασή τους. Και είθε φως και κατανόηση, μάθηση και γνώση και αιώνια αλήθεια να κοσμοούν τη ζωή γενεών γυναικών που θα έρθουν, σε όλα τα έθνη της γης, χάρη σε αυτόν τον μοναδικό και ουράνια καθορισμένο θεσμό²².

«...Προσκαλώ τις γυναίκες παντού να ανυψωθείτε στη μεγάλη δυνατότητα που έχετε μέσα σας».

6

Υψωθείτε στο ανάστημά της θειότητας μέσα σας.

Είστε μία μεγάλη συγκέντρωση γυναικών της Εκκλησίας του Ιησού Χριστού των Αγίων των Τελευταίων Ημερών. ...Κανένας δεν μπορεί να υπολογίσει την τεράστια δύναμη για το καλό που μπορείτε να γίνετε. ...Σας επιφορτίζω με την ευθύνη να υψώσετε το ανάστημά σας και να είστε δυνατές, υπερασπιζόμενες εκείνες τις μεγάλες αρετές οι οποίες υπήρξαν η ραχοκοκαλιά της κοινωνικής προόδου μας. Όταν είστε ενωμένες, η δύναμή σας είναι απεριόριστη. Μπορείτε να επιτύχετε οτιδήποτε επιθυμείτε να πετύχετε. Και ω, πόσο πολύ, πολύ μεγάλη είναι η ανάγκη για εσάς σε έναν κόσμο όπου συντρίβονται οι αξίες, όπου ο ενάντιος δείχνει τόσο πολύ να έχει τον έλεγχο²³.

Νιώθω την ανάγκη να προσκαλέσω τις γυναίκες παντού να ανυψωθείτε στη μεγάλη δυνατότητα που έχετε μέσα σας. Δεν ζητώ να ξεπεράσετε τις δυνατότητές σας. Ελπίζω ότι δεν θα τυραννάτε τον εαυτό σας με σκέψεις αποτυχίας. Ελπίζω ότι δεν θα προσπαθείτε

να θέτετε στόχους πολύ πέρα από τη δυνατότητά σας να επιτύχετε. Ελπίζω ότι απλώς θα κάνετε αυτό που μπορείτε κατά τον καλύτερο τρόπο που ξέρετε. Εάν το κάνετε, θα σταθείτε μάρτυρες θαυμάτων που θα γίνουν²⁴.

Εκφράζω την ευγνωμοσύνη μου προς εσάς, πιστές γυναίκες, Άγιες των Τελευταίων Ημερών, που τώρα αριθμήστε στα εκατομμύρια γυναικών και βρίσκεστε σε όλη τη γη. Μεγάλη είναι η δύναμή σας για το καλό. Θαυμαστά είναι τα ταλέντα και η αφοσίωσή σας. Εκπληκτική είναι η πίστη και η αγάπη σας για τον Κύριο, για το έργο Του και για τους υιούς και τις θυγατέρες Του. Εξακολουθήστε να ζείτε το Ευαγγέλιο. Μεγαλύνετε το μπροστά σε όλους τους συνεργάτες σας. Τα καλά έργα σας θα βαρύνουν περισσότερο από όσα λόγια κι αν πείτε. Περπατήστε με αλήθεια και αρετή, με πίστη και αφοσίωση. Αποτελείτε μέρος ενός αιώνιου σχεδίου, ενός σχεδίου εκπονημένου από τον Θεό τον Αιώνιο Πατέρα μας. Κάθε ημέρα αποτελεί μέρος αυτής της αιωνιότητας.

Γνωρίζω ότι πολλές από εσάς φέρετε τρομερά βαριά φορτία. Είθε οι συνεργάτες σας στην Εκκλησία, οι αδελφοί και οι αδελφές σας, να σας βοηθούν σε αυτά τα φορτία. Είθε οι προσευχές σας να ανεβαίνουν προς Εκείνον ο οποίος είναι παντοδύναμος, ο οποίος σας αγαπά και ο οποίος μπορεί να κάνει ώστε να υπάρξουν δυνάμεις και παράγοντες που μπορούν να σας βοηθήσουν. Είναι ένα έργο θαυμάτων. Το ξέρετε και το ξέρω. Είναι εύκολο για εμένα να σας πω να μην αποθαρρύνεστε, όμως το λέω, παρ' όλα αυτά, καθώς σας παροτρύνω να προχωρήσετε με πίστη²⁵.

Θαυμαστή είναι η δύναμη των γεμάτων με πίστη γυναικών. Έχει καταδειχθεί ξανά και ξανά στην ιστορία αυτής της εκκλησίας. Εξακολουθεί ανάμεσά μας σήμερα. Θεωρώ ότι είναι μέρος της θειότητας μέσα σας.

Αδελφές, υψωθείτε στο ανάστημα αυτής της θειότητας. Στην προσπάθεια εκείνη, κάνετε τον κόσμο στον οποίο ζείτε ένα καλύτερο μέρος για εσάς και για όλους οι οποίοι θα έρθουν μετά από εσάς²⁶.

Ευχαριστούμε τον Θεό για τις υπέροχες γυναίκες αυτής της Εκκλησίας. Είθε να εμφυτεύσει στην καρδιά σας μια αίσθηση υπερηφάνειας για τις ικανότητές σας και μία πεποίθηση για την

αλήθεια η οποία θα είναι σαν ένα πηδάλιο που θα σας κρατά ασφαλείς σε κάθε καταιγίδα²⁷.

Προτάσεις για μελέτη και διδασκαλία

Ερωτήσεις

- Τι μαθαίνουμε από τις διδασκαλίες του Προέδρου Χίνκλυ σχετικά με το πώς αισθάνεται ο Επουράνιος Πατέρας για τις θυγατέρες Του; (Βλέπε τμήμα 1.) Γιατί είναι σημαντικό για εμάς να καταλάβουμε την «υψηλή και ιερή θέση» των γυναικών στο αιώνιο σχέδιο του Θεού;
- Ποιες πτυχές της συμβουλής του Κυρίου στην Έμμα Σμιθ είναι ιδιαίτερα χρήσιμες σε εσάς; (Βλέπε τμήμα 2.) Τι μπορούμε να μάθουμε από το τμήμα 2 σχετικά με το να είμαστε γεμάτες πίστη; Τι μπορούμε να μάθουμε σχετικά με το να είμαστε μία «εκλεκτή γυναίκα»; Τι μπορούμε να μάθουμε σχετικά με το πώς να εφαρμόζουμε τις γραφές σε εμάς;
- Ποιες είναι οι εντυπώσεις σας καθώς διαβάζετε τη συμβουλή του Προέδρου Χίνκλυ στις μητέρες; (Βλέπε τμήμα 3.) Πώς έχετε ευλογηθεί από την επίδραση μιας μητέρας; Προς τους γονείς, γιατί «δεν υπάρχει πιο δεσμευτική υποχρέωση» από το να ανατρέφουν τα παιδιά τους «με αγάπη, ειρήνη και ακεραιότητα»;
- Τι έχετε δει για τη «δύναμη και τη μεγάλη ικανότητα» των γυναικών στην Εκκλησία; (Βλέπε τμήμα 4.) Ποιοι είναι μερικοί τρόποι με τους οποίους μπορούν να βοηθήσουν οι γυναίκες, ώστε να πραγματοποιηθεί «η αθανασία και αιώνια ζωή όλων των υιών και των θυγατέρων του Θεού»; Γιατί είναι σημαντικό να εργάζονται μαζί άνδρες και γυναίκες για να προωθήσουν το έργο του Κυρίου; Ποια είναι μερικά παραδείγματα που έχετε δει για αυτό;
- Επανεξετάστε τις ευλογίες που προέρχονται από την Ανακουφιστική Εταιρεία, όπως τις περιγράφει ο Πρόεδρος Χίνκλυ στο τμήμα 5. Ποιες ευλογίες έχουν έρθει σε σας από τις προσπάθειες των αδελφών της Ανακουφιστικής Εταιρείας, συμπεριλαμβανομένων εκείνων οι οποίες υπηρετούν στις Νέες Γυναίκες και στην Προκαταρκτική; Πώς μπορείτε να ενδυναμώσετε την Ανακουφιστική Εταιρεία στον τομέα σας; Πώς μπορεί η Ανακουφιστική

Εταιρεία να βοηθήσει τις γυναίκες να αυξήσουν την επιρροή τους για το καλό;

- Συλλογιστείτε την ενθάρρυνση του Προέδρου Χίνκλυ να «ανυψωθείτε στη σπουδαία δυνατότητα που υπάρχει μέσα σας» (τμήμα 6). Πώς μπορούμε να αποκτήσουμε καλύτερη διορατικότητα για αυτό που βλέπει ο Θεός ως δυνατότητες σε εμάς; Πώς μπορούμε να προοδεύουμε προς το να προσεγγίσουμε τις δυνατότητές μας; Πότε είδατε τη «θαυμαστή... δύναμη των γεμάτων πίστη γυναικών»;

Σχετικές γραφές

Παροιμίες 31:10-31, Κατά Λουκάν 10:38-42, Πράξεις 9:36-40, Προς Ρωμαίους 16:1-2, Προς Τιμόθεον Β΄ 1:1-5, Άλμα 56:41-48

Βοήθεια διδασκαλίας

«Καθώς προετοιμάζεστε να διδάξετε κάθε μάθημα, προσευχηθείτε να σας βοηθήσει το Πνεύμα να γνωρίζετε πότε θα μιλήσετε για τα ιερότερα συναισθήματά σας. Μπορεί να παρακινηθείτε να δώσετε μαρτυρία αρκετές φορές κατά τη διάρκεια ενός μαθήματος, όχι μόνον στο τέλος» (*Teaching, No Greater Call* [1999], 44).

Σημειώσεις

1. Στο *Glimpses into the Life and Heart of Marjorie Pay Hinckley*, εκδ. Virginia H. Pearce (1999), 194-95.
2. «Η αρετή ως στολιζει τις σκέψεις σου ακατόπαιστον», *Ensign* ή *Λιαχόνα*, Μάιος 2007, 115.
3. *Discourses of President Gordon B. Hinckley, τόμος 2: 2000-2004* (2005), 509-10.
4. «Οι γυναίκες στη ζωή μας», *Ensign* ή *Λιαχόνα*, Νοε 2004, 85.
5. «Stand Strong against the Wiles of the World», *Ensign*, Νοε 1995, 98.
6. «Daughters of God», *Ensign*, Νοε 1991, 97.
7. «Women of the Church», *Ensign*, Νοε 1996, 67.
8. «Σταθείτε στον κεντρικό δρόμο», *Ensign* ή *Λιαχόνα*, Μάιος 2004, 112.
9. Η χρήση από τον Πρόεδρο Χίνκλυ τού *διορίστηκε* αντικατοπτρίζει τη χρήση αυτής της λέξης στο Διδαχή και Διαθήκες 25:7, τμήμα της οποίας παραθέτει στην πρόταση αυτή. Στην αγγλική έκδοση των γραφών, η υποσημείωση για τη λέξη *διορίστηκε* στο εδάφιο αυτό λέει «ή να ξεχωριστείς». Κατά τις πρώτες ημέρες της Αποκατάστασης, οι όροι *διορίστηκε* και *ξεχωρίστηκε* χρησιμοποιούνταν συχνά εναλλασσόμενες. *διορίστηκε* δεν αναφερόταν πάντοτε σε θέσεις της ιεροσύνης (βλέπε, παραδείγματος χάριν, Δ&Δ 63:45).
10. «If Thou Art Faithful», *Ensign*, Νοε 1984, 90-92.
11. *Motherhood: A Heritage of Faith* (φυλλάδιο, 1995), 6.
12. «Stand Strong against the Wiles of the World», 99.
13. «Bring Up a Child in the Way He Should Go», *Ensign*, Νοε 1993, 60.
14. «Stand Strong against the Wiles of the World», 99.
15. *Motherhood: A Heritage of Faith*, 13.
16. «Women of the Church», 68.
17. «Live Up to Your Inheritance», *Ensign*, Νοε 1983, 84.
18. «If Thou Art Faithful», 89.
19. «Στην αγκαλιά της αγάπης Του», *Ensign* ή *Λιαχόνα*, Νοε 2006, 115.

20. Γκόρντον Χίνκλυ, «Να σταθούμε δυνατοί και ακλόνητοι», *Παγκόσμια συγκέντρωση εκπαίδευσης ηγεσίας*, 10 Ιανουαρίου 2004, 20.
21. “The BYU Experience” (Πνευματική συγκέντρωση Πανεπιστημίου Μπρίγκαμ Γιανγκ, 4 Νοεμβρίου 1997), 2, speeches.byu.edu.
22. “Ambitious to Do Good”, *Ensign*, Μάρ 1992, 4-6.
23. “Your Greatest Challenge, Mother”, *Ensign*, Νοε 2000, 97.
24. *Teachings of Gordon B. Hinckley* (1997), 696.
25. “Daughters of God”, 100.
26. “Rise to the Stature of the Divine within You”, *Ensign*, Νοε 1989, 97-98.
27. “Live Up to Your Inheritance”, 84.

Τι δυνατό πράγμα είναι η προσευχή

«Να επικαλούμαστε τον Κύριο για σοφία πέρα από τη δική μας, για δύναμη να κάνουμε ό,τι οφείλουμε να κάνουμε, για ανακούφιση και παρηγοριά και για να εκφράζουμε ευχαριστίες είναι κάτι σημαντικό και υπέροχο».

Από τη ζωή του Γκόρντον Χίνκλυ

«Κανείς από εμάς δεν μπορεί να τα καταφέρει μόνος του» είπε ο Πρόεδρος Γκόρντον Χίνκλυ. «Χρειαζόμαστε βοήθεια, το είδος της βοήθειας που έρχεται ως απάντηση σε προσευχή»¹. Ο Πρόεδρος Χίνκλυ εξάσκησε αυτήν την αρχή στις αποφάσεις που αντιμετώπιζε ως Πρόεδρος της Εκκλησίας. Ο Πρεσβύτερος Ρόμπερτ Χέιλς, της Απαρτίας των Δώδεκα Αποστόλων, είπε για αυτόν: «Είναι ένας λαμπρός άνδρας με καταπληκτική κρίση, αλλά όταν έρχεται αντιμέτωπος με ένα άλυτο πρόβλημα, γονατίζει σε προσευχή»².

Ο Πρόεδρος Χίνκλυ και η σύζυγός του, Μάρτζορι, επίσης εξασκούσαν αυτήν την αρχή στο σπίτι τους. Ο υιός τους, Ρίτσαρντ, είπε: «Δεν μπορώ να θυμηθώ μια μέρα που να μην κάναμε οικογενειακή προσευχή. Όταν ήταν η σειρά του, ο μπαμπάς προσευχόταν με πολύ ειλικρίνεια αλλά ποτέ με θεατρικό ή συγκινημένο τρόπο. Μάθαμε πολλά σχετικά με το βάθος της πίστης του με το να τον ακούμε να προσεύχεται. Απευθυνόταν στον Θεό με μεγάλη ευλάβεια, όπως θα έκανε ίσως σε έναν σοφό και σεβαστό δάσκαλο ή μέντορα, και αναφερόταν στον Σωτήρα με βαθιά αισθήματα. Ως παιδί ήξερα ότι ήταν πραγματικά άτομα για εκείνον – ότι τους αγαπούσε και τους σεβόταν»³. Η Μάρτζορι παρατήρησε: «Νομίζω ότι η οικογενειακή προσευχή είχε μεγάλη σχέση με τον τρόπο που τα παιδιά

«Ζητάτε και θα σας δοθεί· ψάχνετε, και θα βρείτε· κρούετε, και θα σας ανοιχτεί» (Κατά Ματθαίον 7:7).

μας αποκρίνονταν σε εμάς. Μολονότι ο Γκόρντον δεν τους κήρυττε, άκουγαν ό,τι θέλαμε να ακούσουν στην οικογενειακή προσευχή»⁴.

Κατά τη διάρκεια της υπηρεσίας του ως Μέλους της Γενικής Εξουσίας, ο Πρόεδρος Χίνκλυ παρότρυνε τα μέλη της Εκκλησίας να «πιστέψουν στην προσευχή και στη δύναμη της προσευχής»⁵. Κατέθεσε μαρτυρία όη «η προσευχή ξεκλειδώνει τις δυνάμεις των ουρανόων για χάρη μας»⁶. Υποσχέθηκε: «Να προσεύχεσθε και ο Θεός των ουρανόων θα σας χαμογελάσει και θα σας ευλογήσει και θα δώσει ευτυχία στην καρδιά σας και μια αίσθηση ειρήνης στη ζωή σας»⁷.

Διδασκαλίες του Γκόρντον Χίνκλυ

1

Ο Θεός είναι ο Πατέρας μας και μας προσκαλεί να προσευχόμαστε σε Εκείνον ατομικά.

Από όλες τις μεγάλες και θαυμάσιες και εμπνευσμένες υποσχέσεις που έχω διαβάσει, η πιο καθησυχαστική για εμένα είναι τα λόγια του Σωτήρος: «Ζητάτε, και θα σας δοθεί· ψάχνετε, και θα βρείτε· κρούετε, και θα σας ανοιχτεί». (Κατά Ματθαίον 7:7.)⁸

Ποτέ να μην ξεχνάτε ποιοι είστε. ...Είστε πράγματι ένα παιδί του Θεού. ...Είναι ο Αιώνιος Πατέρας σας. Σας αγαπά. Μπορείτε να πηγαίνετε σε Αυτόν σε προσευχή. Σας έχει προσκαλέσει να το κάνετε. ...Τι υπέροχο που είναι αυτό. Είναι ο Μεγαλύτερος Πάντων. Είναι ο Δημιουργός, ο Κυβερνήτης του σύμπαντος. Και όμως θα ακούσει την προσευχή σας!⁹

Μπορούμε να πλησιάσουμε στον Κύριο με τις προσευχές μας. Αυτές μπορούν να γίνουν συζητήσεις ευχαριστιών. Δεν μπορώ ποτέ να κατανοήσω πλήρως πώς ο Μέγας Θεός του σύμπαντος, ο Παντοδύναμος, μας προσκαλεί ως παιδιά Του να Του μιλήσουμε ξεχωριστά. Τι πολύτιμη ευκαιρία είναι αυτή. Τι υπέροχο που πραγματικά συμβαίνει. Καταθέτω μαρτυρία όη οι προσευχές σας, που προσφέρονται με ταπεινότητα και ειλικρίνεια, εισακούονται και απαντώνται. Είναι θαυμάσιο αλλά πραγματικό¹⁰.

Αδελφοί κι αδελφές, γνωρίζω όη είστε ένας προσευχόμενος λαός. Αυτό είναι υπέροχο σε αυτήν την εποχή κατά την οποία η πρακτική της προσευχής έχει φύγει από πολλές ζωές. Να επικαλούμαστε τον

Κύριο για σοφία πέρα από τη δική μας, για δύναμη να κάνουμε ό,τι οφείλουμε να κάνουμε, για ανακούφιση και παρηγοριά και για να εκφράζουμε ευχαριστίες, είναι κάτι σημαντικό και υπέροχο¹¹.

Κάνω μια παράκληση ότι ο καθένας από εμάς θα επιζητεί να ζει πιο κοντά στον Κύριο και θα επικοινωνεί μαζί Του συχνότερα και με αυξανόμενη πίστη.

Πατέρες και μητέρες, να προσεύχεσθε για τα παιδιά σας. Προσευχηθείτε ώστε να θωρακισθούν από τα δεινά του κόσμου. Προσευχηθείτε να μεγαλώσουν με πίστη και γνώση. Προσευχηθείτε να οδηγούνται σε μια ζωή που θα είναι αποδοτική και καλή. Άνδρες, προσευχηθείτε για τις γυναίκες σας. Εκφράστε στον Κύριο την ευγνωμοσύνη σας για εκείνες και παρακαλέστε Τον για χάρη τους. Γυναίκες, προσευχηθείτε για τους άνδρες σας. Πολλοί από αυτούς περπατούν σε πολύ δύσκολα μονοπάτια με αναρίθμητα προβλήματα και πολλή σύγχυση. Παρακαλέστε τον Ύψιστο ώστε να οδηγηθούν, να ευλογηθούν, να προστατευτούν, να εμπνευστούν στις δίκαιες προσπάθειές τους.

Προσευχηθείτε για ειρήνη στη γη, ώστε ο Ύψιστος ο οποίος κυβερνά το σύμπαν να απλώσει το χέρι Του και να αφήσει το Πνεύμα Του να σκεπάσει τον λαό, ώστε τα έθνη να μην μαίνονται το ένα εναντίον του άλλου. ...Προσευχηθείτε για σοφία και κατανόηση καθώς περπατάτε τα δύσκολα μονοπάτια στη ζωή σας¹².

Αυτό που είναι θαυμάσιο σχετικά με την προσευχή είναι ότι είναι προσωπική, είναι ατομική, είναι κάτι στο οποίο κανείς άλλος δεν συμμετάσχει, όσον αφορά εσάς να μιλάτε με τον Επουράνιο Πατέρα σας στο όνομα του Κυρίου Ιησού Χριστού. Να προσεύχεστε. Ζητήστε από τον Κύριο να συγχωρήσει τις αμαρτίες σας. Ζητήστε από τον Κύριο βοήθεια. Ζητήστε από τον Κύριο να σας ευλογήσει. Ζητήστε από τον Κύριο να σας βοηθήσει να συνειδητοποιήσετε τις δίκαιες φιλοδοξίες σας. ...Ζητήστε από τον Κύριο όλα τα σημαντικά πράγματα που έχουν μεγάλη τόση σημασία στη ζωή σας. Στέκεται έτοιμος να βοηθήσει. Πότε μην το ξεχνάτε¹³.

 2

Οικογενειακές προσευχές οδηγούν σε θαύματα για τα άτομα, τις οικογένειες και την κοινωνία.

Πρέπει να δοθεί νέα έμφαση στην εντιμότητα, τον χαρακτήρα και την ακεραιότητα στην εποχή μας. Μόνον καθώς οικοδομούμε εκ νέου στην υπόσταση της ζωής μας τις αρετές που αποτελούν την ουσία του αληθινού πολιτισμού, τότε θα αλλάξει το πρότυπο της εποχής μας. Η ερώτηση που αντιμετωπίζουμε είναι: «Πού θα αρχίσουμε;»

Είμαι ικανοποιημένος που πρέπει να αρχίσει με την αναγνώριση του Θεού ως Αιωνίου Πατέρα μας, της σχέσεώς μας με Εκείνον ως τέκνων Του, με επικοινωνία μαζί με Εκείνον στην αναγνώριση της κυρίαρχης θέσεώς Του και με καθημερινή ικεσία για την καθοδήγησή Του στις υποθέσεις μας.

Υποστηρίζω ότι η επιστροφή στο παλαιό πρότυπο προσευχής, οικογενειακής προσευχής στα σπιτικά των ανθρώπων, είναι μία εκ των βασικών φαρμακευτικών αγωγών που θα περιόριζε την τρομακτική ασθένεια, η οποία διαβρώνει τον χαρακτήρα της κοινωνίας μας. Δεν θα περιμέναμε ένα θαύμα σε μία ημέρα, αλλά θα είχαμε ένα θαύμα σε μία γενεά...

Υπάρχει κάτι στη στάση σώματος της γονυκλισίας που έρχεται σε αντιδιαστολή με τη συμπεριφορά που περιέγραψε ο Παύλος: «υπερήφανοι... προπετείς, τυφλωμένοι από εγωισμό».

Υπάρχει κάτι στην ίδια την πρακτική του πατέρα, της μητέρας και των παιδιών που γονατίζουν μαζί, η οποία εξανεμίζει άλλες πρακτικές αυτής της ποιότητας που εκείνος περιέγραψε: «απειθείς στους γονείς... άσπλαχνοι».

Υπάρχει κάτι στην ενέργεια κατά την οποία απευθυνόμεθα στην Θεότητα που αντισταθμίζει την τάση προς τη βλασφημία και προς το να γίνουμε φιλήδονοι περισσότερο παρά φιλόθεοι. [Βλέπε Προς Τιμόθεον Β΄ 3:1-4.]

Η κλίση να είμαστε ανίεροι, όπως το περιέγραψε ο Παύλος, να είμαστε αχάριστοι, εξαλειφεται καθώς τα μέλη της οικογενείας μαζί ευχαριστούν τον Κύριο για τη ζωή, τη γαλήνη και όλα όσα έχουν. Και καθώς ευχαριστούν τον Κύριο ο ένας για τον άλλον,

αναπτύσσεται εντός οικογενείας μια νέα εκτίμηση, ένας νέος σεβασμός, μια νέα στοργή μεταξύ αλλήλων...

Όταν θυμόμαστε μαζί, ενώπιον του Κυρίου τους πτωχούς, τους έχοντας ανάγκη και τους καταπιεσμένους, είναι ανεπτυγμένη, ασυναισθητής κι όμως ρεαλιστικά, η αγάπη για τους άλλους υπεράνω του εαυτού μας, ο σεβασμός για τους άλλους, η επιθυμία να υπηρετούμε τις ανάγκες των άλλων. Κάποιος δεν μπορεί να ζητήσει από τον Θεό να βοηθήσει τον πλησίον του που είναι σε θλίψη χωρίς να αισθάνεται το κίνητρο να το κάνει προκειμένου να βοηθήσει αυτόν τον πλησίον. Τι θαύματα θα συνέβαιναν στη ζωή των τέκνων του κόσμου, αν άφηναν στην άκρη τον εγωισμό τους και έχαναν τον εαυτό τους στην υπηρετηση των άλλων. Ο σπόρος από τον οποίον αυτό το δένδρο, που προστατεύει και αποδίδει καρπούς, μεγαλώνει, φυτεύεται καλύτερα και καλλιεργείται στις καθημερινές ικεσίες της οικογενείας...

Δεν γνωρίζω τίποτε που θα βοηθήσει τόσο πολύ στην εξομάλυνση των ενδοοικογενειακών εντάσεων, που με λεπτό τρόπο θα επιφέρει τον σεβασμό για τους γονείς που οδηγεί στην υπακοή, που θα επηρεάσει το πνεύμα της μετανοίας, το οποίο θα αφανίσει κατά κύριο λόγο τη μάστιγα των διαλυμένων σπιτικών, από ό,τι η προσευχή όλων μαζί, η εξομολόγηση των αδυναμιών ενώπιον του Κυρίου και η επίκληση των ευλογιών του Κυρίου επάνω στο σπιτικό και σε όσους διαμένουν σε αυτό...

Η οικογένεια είναι η βασική μονάδα της κοινωνίας. Η προσευχόμενη οικογένεια είναι η ελπίδα μιας καλύτερης κοινωνίας. «Ζητάτε τον Κύριο, ενόσω μπορεί να βρεθεί». (Ησαΐας 55:6.)¹⁴

Συγκινήθηκα... από τη σπαρακτική δήλωση ενός νεαρού [ιεραποστόλου]. Είπε: «Είμαι εδώ για μήνες. Δεν μπορώ να μάθω την γλώσσα. Δεν μου αρέσουν οι άνθρωποι. Έχω κατάθλιψη την ημέρα και κλαίω τη νύχτα. Ήθελα να πεθάνω. Έγραφα στη μητέρα μου και παρακάλεσα για μια δικαιολογία να γυρίσω σπίτι. Έχω την απάντησή της. Λέει: "Προσευχόμαστε για εσένα. Δεν περνάει μέρα χωρίς όλοι μας να γονατίζουμε μαζί, το πρωί πριν φάμε και το βράδυ πριν ξαπλώσουμε, και να παρακαλούμε τον Κύριο για την ευλογία του επάνω σου. Έχουμε προσθέσει νηστεία στην προσευχή μας και όταν οι πιο μικροί αδελφοί και αδελφές σου προσεύχονται,

*Μπορούμε να ενδυναμώσουμε την οικογένειά
μας γονατίζοντας μαζί σε προσευχή.*

λένε: 'Επουράνιε Πατέρα, ευλόγησε τον Τζόννυ... και βοήθησέ τον να μάθει τη γλώσσα και να κάνει το έργο που κλήθηκε να κάνει'».

Αυτός ο νεαρός άνδρας έπειτα προχώρησε λέγοντας, εν μέσω δακρύων: «Θα προσπαθήσω ξανά. Θα προσθέσω τις προσευχές μου στις δικές τους και τη νηστεία μου στη δική τους νηστεία».

Τώρα, τέσσερεις μήνες αργότερα, έχω ένα γράμμα από εκείνον, στο οποίο λέει: «Έγινε ένα θαύμα. Η γλώσσα ήλθε σε εμένα ως δώρο από τον Κύριο. Έχω μάθει να αγαπώ τους ανθρώπους σε αυτήν την όμορφη χώρα. Ευχαριστίες στον Θεό για τις προσευχές της οικογένειάς μου»¹⁵.

Μπορούμε να κάνουμε πιο όμορφο το σπιτικό μας; Ναι, μέσω της προσφωνήσεως ως οικογένεια στην Πηγή όλης της αληθινής ομορφιάς. Μπορούμε να ενδυναμώσουμε την κοινωνία και να την καταστήσουμε καλύτερο μέρος για να ζούμε; Ναι, ενδυναμώνοντας την αρετή της οικογενειακής μας ζωής γονατίζοντας και παρακαλώντας τον Παντοδύναμο στο όνομα του Αγαπητού Του Υιού.

Αυτή η πρακτική, μια ανταπόδοση στην οικογενειακή λατρεία, αν διαδοθεί στη χώρα και σε όλη τη γη, θα διέλυε κατά μέγα μέρος τη μάστιγα που μας καταστρέφει. Θα αποκαθιστούσε την

ακεραιότητα, τον αμοιβαίο σεβασμό και το πνεύμα ευγνωμοσύνης στην καρδιά των ανθρώπων¹⁶.

Είναι η προσευχή τόσο δύσκολη; Θα ήταν τόσο δύσκολο να ενθαρρύνουμε τους πατέρες και τις μητέρες να γονατίζουν με τα παιδιά τους και να επικαλούνται τον θρόνο της Θεότητας για να εκφράσουν ευγνωμοσύνη για τις ευλογίες, να προσεύχονται για εκείνους που βρίσκονται σε δυστυχία όσο και για τον εαυτό τους και έπειτα να ζητούν αυτά στο όνομα του Σωτήρος και Λυτρωτή του κόσμου; Ποσό δυνατό πράγμα είναι η προσευχή. Μπορώ να καταθέσω μαρτυρία για αυτό κι εσείς μπορείτε να καταθέσετε μαρτυρία για αυτό. Πόσο τραγικό είναι η απώλεια όποιας οικογένειας αποτυγχάνει να εκμεταλλευτεί αυτήν την πολύτιμη και απλή πρακτική¹⁷.

Αν υπάρχουν κάποιοι μεταξύ σας οι οποίοι δεν έχουν οικογενειακές προσευχές, ας αρχίσει αυτή η πρακτική τώρα, να γονατίζετε μαζί, αν είναι δυνατόν να το κάνετε, κάθε πρωί και κάθε βράδυ και να μιλάτε στον Κύριο και να εκφράζετε τις ευχαριστίες σας, να επικαλείστε τις ευλογίες Του σε αυτήν τη γεμάτη ανάγκες γη, και μιλήστε Του σχετικά με την ευημερία σας¹⁸.

Σας δίδω τη μαρτυρία μου ότι, εάν εφαρμόζετε ειλικρινώς την οικογενειακή προσευχή, δεν θα μείνετε χωρίς ανταμοιβή. Οι αλλαγές ίσως να μην είναι αμέσως εμφανείς. Ίσως είναι υπερβολικά ανεπαίσθητες. Αλλά θα είναι αληθινές, επειδή ο Θεός «γίνεται μισθαποδότης σ' αυτούς που τον εκζητούν». (Προς Εβραίους 11:6.)

Είθε να είμαστε πιστοί στο να θέτουμε το παράδειγμα ενώπιον του κόσμου σε αυτήν την πρακτική και κατά την παρακίνηση άλλων να κάνουν ομοίως¹⁹.

3

Πρέπει να προσευχόμαστε και να ακούμε, επειδή οι προσευχές μας θα απαντηθούν.

Ποτέ να μη συμπεραίνετε ότι μπορείτε να τα καταφέρετε μόνοι. Χρειάζεστε την βοήθεια του Κυρίου. Μη διστάζετε ποτέ να γονατίζετε σε κάποιο ιδιαίτερο μέρος και να μιλάτε μαζί Του. Τι θαυμάσιο και υπέροχο πράγμα είναι η προσευχή. Σκεφθείτε το. Ουσιαστικά μπορούμε να μιλάμε με τον Πατέρα μας στους Ουρανούς. Θα μας ακούσει και θα απαντήσει, όμως πρέπει να αφουγκραστούμε αυτήν

την απάντηση. Τίποτα δεν είναι πάρα πολύ σοβαρό και τίποτα τόσο πολύ ασήμαντο ώστε να μην το μοιραστούμε με Εκείνον²⁰.

Προσευχηθείτε στον Κύριο προσμένοντας μια απάντηση. ... Το πρόβλημα με τις περισσότερες από τις προσευχές μας είναι ότι τις προσφέρουμε σαν να σηκώνουμε το ακουστικό και παραγγέλλουμε είδη από τον μπακάλη – κάνουμε την παραγγελία μας και κατεβάζουμε το ακουστικό. Θα πρέπει να διαλογιζόμαστε, να συλλογιζόμαστε, να σκεφτόμαστε αυτό για το οποίο προσευχόμαστε και μετά να μιλάμε στον Κύριο, όπως ένας άνθρωπος μιλά σε έναν άλλον. «Ελάτε τώρα, και ας διαδικαστούμε, λέει ο Κύριος» (Ησαΐας 1:18)²¹.

Τίποτα δεν βοηθά τόσο πολύ όσο να αφήνουμε ένα θέμα στα χέρια του Κυρίου. ... Δεν διστάζω να πω ότι έχω λάβει απαντήσεις σε προσευχές. Το γνωρίζω αυτό. Δεν θα μπορούσα να το αρνηθώ. Χρειάζεται να προσευχόμαστε για καθοδήγηση σε αυτούς τους δύσκολους καιρούς. ... Το καταπληκτικό είναι ότι δεν πρέπει να είναι κανείς ιδιοφυΐα για να προσευχηθεί. Θα ακούσει τη φωνή του πιο ταπεινού. ... Να επικαλείστε τον Κύριο. Έχει κάνει την πρόσκληση και θα απαντήσει²².

Πιστέψτε στη δύναμη και το μεγαλείο της προσευχής. Ο Κύριος απαντά στις προσευχές μας. Το γνωρίζω αυτό. Το έχω δει να συμβαίνει ξανά και ξανά και ξανά. Οι προσευχές μας φέρνουν σε σύμπραξη με τον Θεό. Μας προσφέρει ευκαιρίες να Του μιλήσουμε, να Τον ευχαριστήσουμε για τις καταπληκτικές ευλογίες Του και να Του ζητήσουμε καθοδήγηση και προστασία, καθώς περπατάμε στα μονοπάτια της ζωής. Αυτό το μεγάλο έργο, το οποίο εξαπλώνεται στη γη, βρίσκει τις ρίζες του στην προσευχή ενός αγοριού. Διάβασε στην οικογενειακή Βίβλο: «Αν κάποιος από σας είναι ελλιπής σε σοφία, ας ζητάει από τον Θεό, που δίνει σε όλους πλούσια, και χωρίς να ονειδίζει· και θα του δοθεί. Ας ζητάει, όμως, με πίστη, χωρίς να διστάζει καθόλου· επειδή, αυτός που διστάζει μοιάζει με ένα κύμα της θάλασσας, που κινείται από τους ανέμους και συνταράζεται» (Ιακώβου 1:5-6). Αυτή είναι η υπόσχεση. Υπάρχει κάποια μεγαλύτερη υπόσχεση κάπου στον κόσμο από αυτήν την υπόσχεση;²³

Να προσεύχεστε, φίλοι μου, και να ακούτε. Μπορεί ποτέ να μην ακούσετε μια φωνή. Πιθανόν όχι. Αλλά με τρόπο που δεν μπορείτε να εξηγήσετε, θα παροτρυνθείτε και θα ευλογηθείτε. Επειδή ο

Κύριος έχει υποσχεθεί: «Θα μιλήσω μέσα... στην καρδιά σου, μέσω του Αγίου Πνεύματος, το οποίο θα έλθει επάνω σας...» (Δ&Δ 8:2).

Να προσεύχεστε και θα γνωρίζετε ότι ο Θεός ακούει και απαντά. Όχι πάντα όπως θα ευχόμασταν να απαντήσει, αλλά με το πέρασμα του χρόνου, θα έρθει η συνειδητοποίηση τόσο σίγουρη όσο η ανατολή του ηλίου ότι άκουσε και απάντησε²⁴.

Διατηρήστε εκείνη την ταπεινότητα η οποία θα είναι η αιτία να γονατίσετε σε προσευχή, αναγνωρίζοντας τη δύναμη και καλοσύνη Του. Δεν θα σας απογοητεύσει. Θα ακούσει τις προσευχές σας. Θα απαντήσει στις προσευχές σας. Στην ηρεμία της νύχτας, θα ακούσετε τους ψιθύρους του Πνεύματός Του να σας καθοδηγεί στις περιόδους σας θλίψης και ανάγκης. Εκείνες οι περίοδοι θα έρθουν σε εσάς όπως σε όλους. Διατηρήστε την πίστη σας με τον Θεό και ποτέ δεν θα σας απογοητεύσει. Δεν θα σας εγκαταλείψει ποτέ²⁵.

Πάντα να αφήνετε τον Πατέρα σας στους Ουρανοίς να είναι φίλος σας, στον οποίον μπορείτε να απευθυνθείτε σε προσευχή²⁶.

Προτάσεις για μελέτη και διδασκαλία

Ερωτήσεις

- Πώς σας έχει βοηθήσει η προσευχή να πλησιάσετε τον Επουράνιο Πατέρα σας; Επανεξετάστε τη συμβουλή του Προέδρου Χίνκλυ σχετικά με το τι να συμπεριλαμβανούμε στις προσευχές (βλέπε τμήμα 1). Πότε σας έχει βοηθήσει η προσευχή να βρείτε «σοφία πέραν της δικής [σας]»; Πότε η προσευχή σας έχει φέρει «ανακούφιση και παρηγοριά»; Γιατί μερικές προσευχές θα πρέπει να είναι «συζητήσεις ευχαριστιών»;
- Συλλογιστείτε καθεμία από τις ευλογίες που ο Πρόεδρος Χίνκλυ είπε ότι μπορούν να έρθουν μέσω οικογενειακής προσευχής (βλέπε τμήμα 2). Ποιοι είναι μερικοί τρόποι που η οικογένειά σας έχει ευλογηθεί από την προσευχή μαζί; Ποια είναι μερικά εμπόδια στη με συνέπεια οικογενειακή προσευχή; Πώς μπορούν τα μέλη της οικογένειας να εργαστούν μαζί για να ξεπεράσουν αυτά τα εμπόδια;
- Πώς μπορεί να μας βοηθήσουν οι διδασκαλίες του Προέδρου Χίνκλυ στο τμήμα 3 στο να κάνουμε τις προσευχές μας πιο ουσιαστικές; Τι έχετε μάθει σχετικά με τους τρόπους που ο

Επουράνιος Πατέρας απαντά σε προσευχές; Γιατί η προσευχή έχει τη δύναμη να μας «φέρει σε σύμπραξη με τον Θεό»;

Σχετικές γραφές

Κατά Ματθαίον 6:5-15, Κατά Λουκάν 18:9-18, Νεφί Β΄ 32:8-9, Άλμα 34:17-28, 37:36-37, Νεφί Γ΄ 18:15-25, Δ&Δ 19:28

Βοήθεια μελέτης

«Αποκτήστε μια συνοπτική γνώση, είτε διαβάζοντας το βιβλίο, το κεφάλαιο είτε το εδάφιο γρήγορα ή ξαναδιαβάζοντας τους τίτλους κεφαλαίων. Επιζητήστε να καταλάβετε το ευρύτερο πλαίσιο και το υπόβαθρο» (*Να κηρύττετε το Ευαγγέλιό μου* [2004], 23). Σκεφθείτε το ενδεχόμενο να διαβάσετε ένα κεφάλαιο ή μία περικοπή περισσότερο από μία φορά, ούτως ώστε να την καταλάβετε πιο βαθιά. Καθώς το κάνετε, μπορεί να ανακαλύψετε βαθιές εσωτερικές γνώσεις.

Σημειώσεις

1. "Stand True and Faithful", *Ensign*, Μάιος 1996, 94.
2. Robert D. Hales, στο Σέρι Ντιου, *Go Forward with Faith: The Biography of Gordon B. Hinckley* (1996), 444.
3. Richard G. Hinckley, στο Σέρι Ντιου, *Go Forward with Faith*, 171.
4. Marjorie Pay Hinckley, στο Σέρι Ντιου, *Go Forward with Faith*, 171.
5. *Teachings of Gordon B. Hinckley* (1997), 469.
6. *Teachings of Gordon B. Hinckley*, 470.
7. "Dedication of Gordon B. Hinckley Building" (Πανεπιστήμιο του Μπρίγκαμ Γιανγκ-Αϊντάχο, 22 Οκτωβρίου 2002), byui.edu/Presentations/transcripts/devotionals/2002_10_22_hinckley.htm, προσβάσιμο στις 21 Σεπτεμβρίου 2015.
8. "Pillars of Truth", *Ensign*, Ιαν 1994, 2.
9. "Stand True and Faithful", 93.
10. "An Humble and a Contrite Heart", *Ensign*, Νοε 2000, 89.
11. "The Fabric of Faith and Testimony", *Ensign*, Νοε 1995, 89.
12. "Benediction", *Ensign* ή *Λιαχόνα*, Μάιος 2003, 99-100.
13. *Teachings of Gordon B. Hinckley*, 468.
14. "The Blessings of Family Prayer", *Ensign*, Φεβ 1991, 2, 4-5.
15. Στο Conference Report, Απρ 1963, 128.
16. "The Blessings of Family Prayer", 5.
17. "Four Simple Things to Help Our Families and Our Nations", *Ensign*, Σεπ 1996, 8.
18. *Teachings of Gordon B. Hinckley*, 217.
19. "The Blessings of Family Prayer", 5.
20. "Stay on the High Road", *Ensign* ή *Λιαχόνα*, Μάιος 2004, 114.
21. *Teachings of Gordon B. Hinckley*, 469.
22. *Teachings of Gordon B. Hinckley*, 469.
23. "Fear Not; Only Believe", *New Era*, Ιαν 2000, 6. Αφαιρέθηκε η έντονη και η πλάγια γραφή.
24. "Watch the Switches in Your Life", *Ensign*, Ιαν 1973, 93.
25. *Discourses of President Gordon B. Hinckley, τόμος 2: 2000-2004* (2005), 346.
26. "Daughters of God", *Ensign*, Νοε 1991, 100.

Ο Ναός του Χονγκ Κονγκ στην Κίνα

Οι ψίθυροι του Πνεύματος

«Κάνω έκκληση να αναζητούμε σταθερά έμπνευση από τον Κύριο και την συντροφιά του Αγίου Πνεύματός Του για να μας ευλογεί να διατηρούμε τις προσπάθειές μας σε υψηλό πνευματικό επίπεδο».

Από τη ζωή του Γκόρντον Χίνκλυ

Στις 24 Ιουνίου του 1995, ο Πρόεδρος Γκόρντον Χίνκλυ μίλησε σε μία συγκέντρωση για καινούργιους προέδρους ιεραποστολής και τις συζύγους τους, δίνοντάς τους συμβουλή για να κατευθύνουν τα επόμενα τρία χρόνια υπηρετήσής τους. Είπε για τις οδηγίες που έλαβε όταν ο Πρόεδρος Χάρολντ Λη, τότε μέλος της Απαρτίας των Δώδεκα Αποστόλων, τον ξεχώρισε ως πρόεδρο πασσάλου:

«Θυμάμαι μόνο ένα πράγμα που είπε: “Ακούστε τους ψιθύρους του Πνεύματος στο μέσον της νύχτας και ανταποκριθείτε σε αυτές τις προτροπές”. Δεν ξέρω γιατί η αποκάλυψη έρχεται μερικές φορές στο μέσον της νύχτας, αλλά συμβαίνει. Φυσικά, έρχεται και την ημέρα επίσης. Αλλά ακούστε τους ψιθύρους του Πνεύματος, τη δωρεά της αποκάλυψης, στο οποίο έχετε δικαιοδοσία»¹.

Αναφερόμενος στις εμπειρίες του, καθώς ακολουθούσε αυτήν την οδηγία, είπε: «Ο Κύριος έχει μιλήσει ήσυχα. ...Στο μέσον της νύχτας, ιδέες έχουν έρθει στον νου μου, οι οποίες, νομίζω, ήταν εκ φύσεως προφητικές»². Για παράδειγμα, τον Ιούλιο του 1992, ήταν στο Χονγκ Κονγκ με άλλους ηγέτες της Εκκλησίας, αναζητώντας ένα μέρος για οικοδόμηση ναού. Ξάπλωσε ένα βράδυ με ανήσυχο συναίσθημα σχετικά με την απόφαση που έπρεπε να λάβει. Μετά οι ψίθυροι του Πνεύματος τον ξύπνησαν νωρίς το επόμενο πρωί.

«Κάτι πολύ ενδιαφέρον ήρθε στο μυαλό μου» κατέγραψε στο ημερολόγιό του. «Δεν άκουσα μια φωνή με τα φυσικά αφτιά μου. Αλλά στο μυαλό μου ήρθε η φωνή του Πνεύματος. Είπε: “Γιατί

ανησυχείς για αυτό; Έχεις ένα υπέροχο οικόπεδο όπου το σπίτι ιεραποστολής και μια μικρή εκκλησία στέκουν. Είναι στη καρδιά του Κοουλούν, σε τοποθεσία με την καλύτερη συγκοινωνία. ...Κτίσε ένα κτήριο με [αρκετούς] ορόφους. Μπορεί να συμπεριλάβει την κυρίως εκκλησία και αίθουσες στους πρώτους δύο ορόφους και έναν ναό στους δύο ή τρεις τελευταίους ορόφους». Έχοντας λάβει αυτήν την αποκάλυψη, ο Πρόεδρος Χίνκλυ είπε: «Χαλάρωσα και ξανακοιμήθηκα»³.

Σήμερα στο Κοουλούν, ένα πυκνοκατοικημένο τμήμα του Χονγκ Κονγκ, ένα κτήριο στέκεται εκεί όπου κάποτε έστεκαν η εκκλησία και το σπίτι ιεραποστολής. Αυτό το κτήριο, το οποίο στεγάζει την κυρίως εκκλησία, το σπίτι ιεραποστολής, το γραφείο ιεραποστολής και τον ιερό ναό, είναι μια μαρτυρία για τους ψιθύρους του Πνεύματος σε έναν προφήτη του Θεού.

Διδασκαλίες του Γκόρντον Χίνκλυ

1

**Το Άγιο Πνεύμα είναι ο Παράκλητος
και ο Μάρτυρας της αλήθειας.**

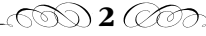
**Το Άγιο Πνεύμα στέκεται ως το τρίτο μέλος της
Θείκης Κεφαλής, ο Παράκλητος υπεσχημένος
από τον Σωτήρα που θα δίδασκε τα πάντα στους
ακόλουθους Του και θα τους υπενθύμιζε όλα όσα
είπε προς αυτούς (βλέπε Κατά Ιωάννην 14:26)⁴.**

Το Άγιο Πνεύμα καταθέτει μαρτυρία στην καρδιά μας σχετικά με τον Πατέρα και τον Υιό⁵.

Η μαρτυρία [μου για τον Ιησού Χριστό] έρχεται με τη δύναμη του Αγίου Πνεύματος. Είναι μια δωρεά, ιερή και θαυμάσια, που προήλθε μέσω αποκάλυψης από το τρίτο μέλος της Θείκης Κεφαλής⁶.

Το Άγιο Πνεύμα είναι ο Μάρτυρας της Αλήθειας, που μπορεί να [μας] διδάξει πράγματα που δεν μπορού[με] να διδάξου[με] ο ένας στον άλλον. Σε αυτά τα μεγάλα και ενδυναμωτικά λόγια του Μορόνι, έχει γίνει υπόσχεση μίας γνώσης της αλήθειας του Βιβλίου του Μόρμον «με τη δύναμη του Αγίου Πνεύματος». Ο Μορόνι κατόπιν δηλώνει: «Και με τη δύναμη του Αγίου Πνεύματος μπορείτε να γνωρίζετε την αλήθεια των πάντων» (Μορόνι 10:4-5).

Πιστεύω ότι αυτή η δύναμη, αυτή η δωρεά, είναι διαθέσιμη σε μας σήμερα⁷.

Χρειαζόμαστε το Άγιο Πνεύμα να μας καθοδηγεί στην υπηρετήση μας στο σπίτι και στην Εκκλησία.

Δεν μπορεί να έρθει μεγαλύτερη ευλογία στη ζωή μας από τη δωρεά του Αγίου Πνεύματος – η συντροφιά του Αγίου Πνεύματος να μας καθοδηγεί, να μας προστατεύει και να μας ευλογεί, να πηγαίνει, σαν να ήταν, σαν μια στήλη μπροστά μας και μια φλόγα που μας οδηγεί σε μονοπάτια χρηστότητας και αλήθειας. Η καθοδηγητική δύναμη του τρίτου μέλους της Θεϊκής Κεφαλής μπορεί να είναι δική μας, αν ζούμε άξια⁸.

Χρειαζόμαστε το Άγιο Πνεύμα στις πολλές διοικητικές ευθύνες μας. Το χρειαζόμαστε καθώς διδάσκουμε το Ευαγγέλιο στις τάξεις μας και στον κόσμο. Το χρειαζόμαστε στη διακυβέρνηση και διδασκαλία της οικογένειάς μας.

Καθώς καθοδηγούμε και διδάσκουμε υπό την επιρροή του Πνεύματος, θα φέρουμε πνευματικότητα στη ζωή εκείνων για τους οποίους είμαστε υπεύθυνοι...

...Είναι γλυκείς οι καρποί της διδασκαλίας υπό την έμπνευση του Αγίου Πνεύματος. Τρέφουν το πνεύμα και γαλουχούν την ψυχή.

Επιτρέψτε μου να δώσω ειδικά λόγια συμβουλής στους γονείς οι οποίοι στέκουν ως κεφαλή της οικογένειας: χρειαζόμαστε την καθοδήγηση του Αγίου Πνεύματος στο ευαίσθητο και καταπληκτικό έργο που μας ανήκει, να ενδυναμώνουμε την πνευματικότητα στο σπίτι μας⁹.

Να ενωτίξετε τις παροτρύνσεις του Πνεύματος. Να είστε ταπεινοί. Μπορεί να οδηγηθείτε σε κάποιον από το χέρι του Κυρίου λόγω του πνεύματος, της συμπεριφοράς, των αισθημάτων, της ταπεινότητάς σας¹⁰.

 3

Η αποκάλυψη σχεδόν πάντα έρχεται σε εμάς μέσω της σιγαλής σαν αύρα φωνής – οι ψιθύροι του Πνεύματος.

Περιστσιασικά, έχω δώσει συνεντεύξεις σε εκπροσώπους των μέσων. Σχεδόν χωρίς εξαίρεση με έχουν ρωτήσει: «Πώς έρχεται η αποκάλυψη στον προφήτη της Εκκλησίας;»

Απαντώ ότι έρχεται τώρα όπως ερχόταν στο παρελθόν. Σχετικά με αυτό έχω αφηγηθεί σε αυτούς τους εκπροσώπους των μέσων την εμπειρία του Ηλίου του Θεοβίτου που ακολούθησε τη διαμάχη του με τους ιερείς του Βάαλ:

«Και να, ο Κύριος διάβαινε, και δυνατός άνεμος έσχιζε τα βουνά, και έσπαζε τους βράχους μπροστά από τον Κύριο· ο Κύριος δεν ήταν μέσα στον άνεμο· και ύστερα από τον άνεμο, σεισμός· ο Κύριος δεν ήταν μέσα στον σεισμό·

«και ύστερα από τον σεισμό, φωτιά· ο Κύριος δεν ήταν μέσα στη φωτιά· και μετά τη φωτιά, ήχος λεπτού αέρα» (Α΄ Βασιλέων 19:11-12).

Αυτός είναι ο τρόπος. Υπάρχει μια σιγαλή σαν αύρα φωνή. Έρχεται ως απάντηση σε προσευχή. Έρχεται με τους ψιθύρους του Πνεύματος. Μπορεί να έρθει στη σιωπή της νύχτας.

Έχω καμία απορία για αυτό; Καμία απολύτως. Το έχω δει σε πολλές περιστάσεις¹¹.

Έτσι σχεδόν αμετάβλητος έχει υπάρξει ο λόγος του Θεού καθώς έρχεται σε εμάς, όχι με σάλπιγγες, όχι από αίθουσες συμβουλίων πολυμαθών, αλλά με την σιγαλή σαν αύρα φωνή της αποκάλυψης. Ακούγοντας εκείνους που μάταια αναζητούν να βρουν σοφία και που ανακηρύσσουν δυνατά τα γιατροσόφια (ή γιατρείς) τους για τα δεινά αυτού του κόσμου, κάποιος μπορεί να είναι επιρρεπής να απαντήσει μαζί με τον Ψαλμωδό: «Ηουχάστε, και γνωρίστε ότι εγώ είμαι ο Θεός...» (Ψαλμοί 46:10) και με τον Σωτήρα: «Όποιος έχει αφτιά για να ακούσει, ας ακούσει». (Κατά Ματθαίον 11:15.)¹²

4

Τα του Πνεύματος διαφωτίζουν, οικοδομούν και μας ανυψώνουν.

Πώς γνωρίζουμε τα του Πνεύματος; Πώς γνωρίζουμε ότι είναι από τον Θεό; Από τους καρπούς του. Αν οδηγεί στο να μεγαλώσουμε και να αναπτυχθούμε πνευματικώς, αν οδηγεί στην πίστη και στη μαρτυρία, αν οδηγεί σε έναν καλύτερο τρόπο να κάνουμε τα πράγματα, αν οδηγεί στην ευσέβεια, τότε είναι από τον Θεό. Αν μας ισοπεδώνει, αν μας φέρνει στο σκοτάδι, αν μας συγχίζει και μας ανησυχεί, αν μας οδηγεί στην απιστία, τότε είναι του διαβόλου¹³.

Αναγνωρίζετε τις προτροπές του Πνεύματος από τους καρπούς του Πνεύματος – αυτό που διαφωτίζει, αυτό που οικοδομεί, αυτό το οποίο είναι θετικό και εξυψωτικό και μας οδηγεί σε καλύτερες σκέψεις, καλύτερα λόγια και καλύτερα έργα είναι από το Πνεύμα του Θεού. Αυτό που μας ισοπεδώνει, το οποίο μας οδηγεί σε απαγορευμένα μονοπάτια – αυτό είναι από τον ενάντιο. Νομίζω ότι είναι τόσο σαφές, τόσο απλό¹⁴.

Ένας λόγιος κάποτε εξέφρασε την άποψη ότι η Εκκλησία είναι εχθρός του διανοητικισμού. Αν με διανοητικισμό εννοούσε τον κλάδο της φιλοσοφίας το οποίο διδάσκει «τη διδαχή ότι η γνώση είναι εξ ολοκλήρου και κυρίως προέρχεται από αγνή λογική» και «ότι η λογική είναι η τελική αρχή της πραγματικότητας», τότε ναι, εναντιωνόμαστε στην τόσο στενή απόδοση όπως εφαρμόζεται στη θρησκεία. (Παραθέματα από το *Random House Dictionary of the English Language*, σελ. 738). Μία τέτοια απόδοση αποκλείει τη δύναμη του Αγίου Πνεύματος στο να μιλάει σε [εμάς] και μέσω [ημών].

Βεβαίως, πιστεύουμε στην καλλιέργεια του νου, αλλά η διάνοια δεν είναι η μόνη πηγή γνώσης. Υπάρχει μία υπόσχεση, δοθείσα υπό έμπνευση από τον Παντοδύναμο, που διατυπώνεται με αυτά τα υπέροχα λόγια: «Ο Θεός θα σου δώσει γνώσεις με το Άγιο Πνεύμα του, μάλιστα, με την ανείπωτη δωρεά τού Αγίου Πνεύματος». (Δ&Δ 121:26.)

Οι ανθρωπιστές, οι οποίοι κριτικάρουν το έργο του Κυρίου, οι επονομαζόμενοι διανοούμενοι, οι οποίοι υποβαθμίζουν, μιλούν μόνο από άγνοια για τις πνευματικές φανερώσεις. Δεν έχουν ακούσει τη φωνή του Πνεύματος. Δεν την έχουν ακούσει, επειδή δεν την αναζητήσαν και δεν προετοιμάσθηκαν να είναι άξιοι. Έπειτα,

«Τα του Θεού μπορούν γίνονται κατανοητά μόνον με το Πνεύμα του Θεού. Το Πνεύμα είναι πραγματικό».

υποθέτοντας ότι η γνώση έρχεται μόνο με τη λογική και τις λειτουργίες του μυαλού, αρνούνται αυτά που έρχονται με τη δύναμη του Αγίου Πνεύματος.

Τα του Θεού μπορούν να γίνουν κατανοητά μόνον με το Πνεύμα του Θεού. Το Πνεύμα είναι πραγματικό. Σε εκείνους που έχουν βιώσει τα έργα του, η γνώση που λαμβάνεται κατ' αυτόν τον τρόπο είναι τόσο πραγματική όσο εκείνη που αποκτάται μέσω των λειτουργιών των πέντε αισθήσεων. Καταθέτω μαρτυρία γι' αυτό. Και είμαι πεπεισμένος ότι τα περισσότερα μέλη της Εκκλησίας μπορούν να καταθέσουν μαρτυρία για αυτό. Παροτρύνω τον καθέναν από εμάς να συνεχίσει να καλλιεργεί μια καρδιά σε αρμονία με το Πνεύμα. Αν το κάνουμε αυτό, η ζωή μας θα εμπλουτισθεί. Θα αισθανθούμε μια συγγένεια με τον Θεό τον Αιώνιο Πατέρα μας. Θα γευτούμε τη γλυκύτητα της χαράς που δεν μπορεί να αποκτηθεί με κανέναν άλλον τρόπο.

Ας μην παγιδευτούμε στις σοφιστείες του κόσμου, οι οποίες στο μεγαλύτερο μέρος τους είναι αρνητικές και συχνά αποφέρουν ξινό καρπό. Ας περπατάμε με πίστη στο μέλλον, μιλώντας καταφατικά

και καλλιεργώντας μία στάση πεποίθησης. Καθώς το κάνουμε αυτό, η δύναμή μας θα ενδυναμώσει τους άλλους¹⁵.

Κάνω έκκληση να αναζητούμε σταθερά έμπνευση από τον Κύριο και τη συντροφιά του Αγίου Πνεύματός Του για να μας ευλογεί να διατηρούμε τις προσπάθειές μας σε υψηλό πνευματικό επίπεδο. Αυτές οι προσευχές δεν θα μείνουν αναπάντητες¹⁶.

5

Το Άγιο Πνεύμα θα είναι ο συνεχής σύντροφός μας καθώς ζούμε για αυτήν την ευλογία.

Ο Κύριος έχει πει ότι αν τηρούμε τις εντολές, «το Άγιο Πνεύμα θα είναι ο συνεχής [μας] σύντροφος» (Δ&Δ 121:46) να μας ανυψώσει, να μας διδάξει, να μας οδηγήσει, να μας παρηγορήσει και να μας υποστηρίξει. Για να λάβουμε αυτήν τη συντροφιά, πρέπει να την ζητάμε, να ζούμε για αυτήν, να είμαστε πιστοί στον Κύριο¹⁷.

«Πώς διατηρείτε το Πνεύμα του Κυρίου μαζί σας πάντα;» Λοιπόν, ζείτε άξια για αυτό, ζείτε άξια για το Πνεύμα του Κυρίου. Αυτό να κάνετε. Και θα το έχετε. ...Απλώς ζείτε σωστά. Μείνετε μακριά από τη βρομιά. Μείνετε μακριά από την πορνογραφία. Μείνετε μακριά από τα πράγματα που σας τραβούν προς τα κάτω. Τα βιβλία που διαβάζετε, τα περιοδικά που διαβάζετε, τα βίντεο που βλέπετε, τα τηλεοπτικά προγράμματα που βλέπετε, τα θεάματα στα οποία πηγαίνετε, όλα σας επηρεάζουν ή θα σας επηρεάζουν αν υποβάλλετε τον εαυτό σας στην επιρροή αυτών των ειδών τα σκανδαλώδη πράγματα τα οποία έχουν σχεδιασθεί να σας κάνουν φτωχούς και κάποιον άλλον πλούσιο. Μείνετε μακριά από αυτά¹⁸.

Παίρνετε επάνω σας κάθε Κυριακή την ανανέωση της δέσμευσης και της διαθήκης σας να παίρνετε επάνω σας το όνομα του Κυρίου Ιησού Χριστού. Το σκεφτήκατε αυτό, το πόσο σημαντικό είναι, το τι σημαίνει να παίρνετε επάνω σας το όνομα του Κυρίου Ιησού Χριστού με τη δέσμευση και την υπόσχεση να τηρείτε τις εντολές Του; Και Εκείνος δεσμεύεται και υπόσχετε σε σας ότι θα σας δώσει το Πνεύμα Του να είναι μαζί σας. Τι υπέροχο πράγμα είναι αυτό¹⁹.

Τι μεγάλη ευλογία είναι να έχουμε την επιρροή διακονίας ενός μέλους της Θεϊκής Κεφαλής, έχοντας λάβει αυτήν τη δωρεά από τα χέρια εκείνων οι οποίοι ενήργησαν με θεϊκή εξουσία. Αν συνεχίζουμε

να βαδίζουμε με αρετή, μπορεί να απολαύσουμε την εκπλήρωση της υπόσχεσης που δόθηκε από τον Κύριο όταν είπε: «Το Άγιο Πνεύμα θα είναι ο συνεχής σου σύντροφος, και το σκήπτρο σου, αναλλοίωτο σκήπτρο χρηστότητας και αλήθειας, και η κυριαρχία σου θα είναι παντοτινή κυριαρχία, και χωρίς εξαναγκαστικά μέσα θα ρέει προς εσένα στον αιώνα του αιώνα». (Δ&Δ 121:46.)²⁰

Προτάσεις για μελέτη και διδασκαλία

Ερωτήσεις

- Γιατί χρειαζόμαστε το Άγιο Πνεύμα; (Βλέπε τμήματα 1 και 2.) Πότε έχετε αισθανθεί το Άγιο Πνεύμα να σας διδάσκει και να σας καθοδηγεί; Τι έχετε μάθει από αυτές τις εμπειρίες;
- Τι μπορούμε να μάθουμε από την εξήγηση του Προέδρου Χίνκλυ για το πώς έρχεται αποκάλυψη στον προφήτη; (Βλέπε τμήμα 3.) Γιατί είναι σημαντικό να ξέρουμε ότι το Άγιο Πνεύμα συχνά επικοινωνεί με μια «σιγαλή σαν αύρα φωνής»; Τι έχετε μάθει από τις δικές σας εμπειρίες σχετικά με το να αναγνωρίζετε την επικοινωνία από το Άγιο Πνεύμα;
- Επανεξετάστε τους «καρπούς του Πνεύματος» τους οποίους συνοψίζει ο Πρόεδρος Χίνκλυ στο τμήμα 4. Πώς αυτές οι διδασκαλίες μάς βοηθούν να αναγνωρίζουμε την επιρροή του Πνεύματος; Ποιοι είναι οι κίνδυνοι του να πιστεύουμε ότι «η διανόηση είναι... η μόνη πηγή γνώσης»; Τι εμπειρίες είχατε με την απόκτηση πνευματικής γνώσης;
- Ποια είναι τα συναισθήματά σας καθώς συλλογίζεστε τις διδασκαλίες του Προέδρου Χίνκλυ στο τμήμα 5 σχετικά με τη συντροφιά του Αγίου Πνεύματος; Με ποιους τρόπους έχετε ευλογηθεί από το Άγιο Πνεύμα;

Σχετικές γραφές

Προς Κορινθίους Α΄ 2:9-14, Νεφί Α΄ 10:17, Νεφί Β΄ 31:17-18, Μωσία 3:19, Μορόνι 8:25-26, Δ&Δ 11:12-14

Βοήθεια διδασκαλίας

«Όταν αγαπούμε αυτούς που διδάσκουμε, προσευχόμαστε για τον καθένα τους. Κάνουμε ό,τι μπορούμε για να γνωρίσουμε τα ενδιαφέροντα, τα επιτεύγματα, τις ανάγκες και τις ανησυχίες τους. Προσαρμοζόμαστε για να καλύψουμε τις ανάγκες τους, έστω κι αν

αυτό παίρνει περισσότερο χρόνο και προσπάθεια. Παρατηρούμε όταν απουσιάζουν και τους αναγνωρίζουμε, όταν είναι παρόντες. Προσφέρουμε βοήθεια όταν χρειαστεί» (*Teaching, No Greater Call* [1999], 32).

Σημειώσεις

1. *Teachings of Gordon B. Hinckley* (1997), 556.
2. *Discourses of President Gordon B. Hinckley, τόμος 1: 1995-1999* (2005), 441.
3. Στο Σέρι Ντιου, *Go Forward with Faith: The Biography of Gordon B. Hinckley* (1996), 481.
4. “The Father, Son, and Holy Ghost”, *Ensign*, Νοέ 1986, 51.
5. “Latter-day Counsel: Excerpts from Recent Addresses of President Gordon B. Hinckley”, *Ensign*, Ιούλιος 1999, 72.
6. “The Father, Son, and Holy Ghost”, 51.
7. “The Father, Son, and Holy Ghost”, 51.
8. *Teachings of Gordon B. Hinckley*, 259.
9. “Feed the Spirit, Nourish the Soul”, *Ensign*, Οκτ 1998, 2, 4-5.
10. *Discourses of President Gordon B. Hinckley, τόμος 1*, 440.
11. “The Quorum of the First Presidency”, *Ensign*, Δεκ 2005, 49.
12. Στο Conference Report, Απρ. 1964, 38-39.
13. “Inspirational Thoughts”, *Ensign*, Ιούλιος 1998, 5.
14. *Teachings of Gordon B. Hinckley*, 261.
15. “The Continuing Pursuit of Truth” *Ensign*, Απρ 1986, 6.
16. “Feed the Spirit, Nourish the Soul”, 2.
17. “Living with Our Convictions”, *Ensign*, Σεπ 2001, 5.
18. *Discourses of President Gordon B. Hinckley, τόμος 1*, 377-78.
19. *Discourses of President Gordon B. Hinckley, τόμος 1*, 319.
20. “Priesthood Restoration”, *Ensign*, Οκτ 1988, 72.

*«Απολύτως βασική στην πίστη μας είναι η μαρτυρία μας για τον
Ιησού Χριστό ως Υιό του Θεού. ...Είναι ο κύριος ακρογωνιαίος
λίθος της εκκλησίας, η οποία φέρει το όνομά Του».*

Κοιτάζουμε προς τον Χριστό

«Πιστεύουμε στον Χριστό. Διδάσκουμε για τον Χριστό. Κοιτάζουμε προς τον Χριστό. Είναι ο Αυτρωτής, ο Κύριος και ο Σωτήρας μας».

Από τη ζωή του Γκόρντον Χίνκλυ

Στη γενική συνέλευση Απριλίου του 1975, ο Πρεσβύτερος Γκόρντον Χίνκλυ, τότε μέλος της Απαρτίας των Δώδεκα Αποστόλων, ανέφερε την ακόλουθη εμπειρία:

«Πρόσφατα είχαμε τα θυρανοίξια του ναού της [Μέσα] στην Αριζόνα. Ύστερα από μία ολική ανακαίνιση εκείνου του κτηρίου, σχεδόν διακόσιοι πενήντα χιλιάδες είδαν το πανέμορφο εσωτερικό του. Την πρώτη ημέρα των εγκαινίων, ιερείς άλλων θρησκειών προσκλήθηκαν ως ειδικοί προσκεκλημένοι, και χιλιάδες αποκρίθηκαν. Ήταν προνόμιό μου να μιλήσω σε εκείνους και να απαντήσω στις ερωτήσεις τους στο τέλος των περιηγήσεών τους. Τους είπα ότι θα ήμασταν ευτυχείς να απαντήσουμε σε οποιοδήποτε ερωτήσεις που μπορεί να είχαν. Πολλές έγιναν. Ανάμεσά τους ήταν μία από έναν διαμαρτυρόμενο πάστορα.

»Είπε: “Έχω γυρίσει όλο αυτό το κτήριο, αυτόν τον ναό που έχει στην πρόσοψή του το όνομα του Ιησού Χριστού, αλλά δεν έχω δει πουθενά καμία απεικόνιση του σταυρού, του συμβόλου της χριστιανοσύνης. Έχω προσέξει τα κτήριά σας αλλού και ομοίως δεν έχω δει τον σταυρό. Γιατί τότε λέτε ότι πιστεύετε στον Ιησού Χριστό;”

»Απάντησα: “Δεν επιθυμώ να προσβάλω κανέναν από τους χριστιανούς αδελφούς μου οι οποίοι χρησιμοποιούν τον σταυρό στο καμπαναριό των καθεδρικών ναών τους και στους βωμούς των εκκλησιών τους, που τον φορούν στην ιερατική στολή τους και τον τυπώνουν στα βιβλία και σε άλλα έντυπα. Αλλά για μας, ο

σταυρός είναι το σύμβολο του Χριστού που πεθαίνει, ενώ το μήνυμά μας είναι μια διακήρυξη για τον ζωντανό Χριστό”.

»Κατόπιν ρώτησε: “Αν δεν χρησιμοποιείτε τον σταυρό, ποιο είναι το σύμβολο της θρησκείας σας;”

»Απάντησα ότι η ζωή των ανθρώπων μας πρέπει να γίνει η πιο σημαντική έκφραση της πίστης μας και στην πραγματικότητα, επομένως, το σύμβολο της λατρείας μας...

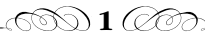
»...Κανένα έμβλημα, κανένα έργο τέχνης, καμία αντιπροσωπευση μορφής δεν είναι αρκετή για να εκφράσει τη δόξα και το θαύμα του ζωντανού Χριστού. Μας είπε ποιο πρέπει να είναι αυτό το σύμβολο, όταν είπε: “Αν με αγαπάτε, φυλάξτε τις εντολές μου”. (Κατά Ιωάννην 14:15.)

»Ως οπαδοί Του, δεν μπορούμε να κάνουμε ένα άσχημο ή ιδιοτελές ή αγενές πράγμα χωρίς να αμαυρώσει την εικόνα του. Ούτε μπορούμε να κάνουμε μια καλή και ευγενική και γενναιοδωρη πράξη χωρίς να γυαλίσουμε πιο λαμπρά το σύμβολο Εκείνου του οποίου το όνομα έχουμε πάρει επάνω μας.

»Και έτσι η ζωή μας πρέπει να γίνει μια σημαντική έκφραση, το σύμβολο της διακήρυξης μας της μαρτυρίας μας για τον ζωντανό Χριστό, τον Αιώνιο Υιό του ζώντος Θεού.

»Είναι τόσο απλό, αδελφοί και αδελφές μου και τόσο βαθύ και θα έπρεπε να μην το ξεχνάμε ποτέ»¹.

Διδασκαλίες του Γκόρντον Χίνκλυ

Ο Ιησούς Χριστός είναι ο ζων Υιός του ζώντος Θεού.

Απολύτως βασική στην πίστη μας είναι η μαρτυρία μας για τον Ιησού Χριστό ως Υιό του Θεού. ...Είναι ο κύριος ακρογωνιαίος λίθος της εκκλησίας, η οποία φέρει το όνομά Του².

Πιστεύουμε στον Χριστό. Διδάσκουμε για τον Χριστό. Κοιτάζουμε προς τον Χριστό. Είναι ο Λυτρωτής, ο Κύριος και ο Σωτήρας μας³.

Επίγεια διακονία

Εκείνος που ήταν ο Υιός του Θεού, ο Μονογενής Υιός, έφυγε από τη σελέστια αυλή του Πατέρα Του για να πάρει επάνω του

τη θνητότητα. Στη γέννησή Του, οι άγγελοι τραγούδησαν και οι Τρεις Μάγοι ήλθαν να απονεύμουν δώρα. Μεγάλωσε όπως τα άλλα αγόρια στη Ναζαρέτ της Γαλιλαίας. Εκεί «προόδευε σε σοφία, και ηλικία, και χάρη μπροστά στον Θεό και τους ανθρώπους» (Κατά Λουκάν 2:52).

Με τη Μαρία και τον Ιωσήφ, επισκέφτηκε την Ιερουσαλήμ όταν ήταν 12 ετών. Στο ταξίδι τους προς το σπίτι, Τον έχασαν. Επέστρεψαν στην Ιερουσαλήμ και Τον βρήκαν στον ναό να μιλά με τους δασκάλους του νόμου. Όταν η Μαρία Τον επέπληξε επειδή δεν ήταν μαζί τους, Εκείνος απάντησε: «Δεν ξέρατε ότι πρέπει να είμαι στα πράγματα τού Πατέρα μου;» (Κατά Λουκάν 2:49). Το λόγια Του ήταν προμήνυμα της μελλοντικής Του διακονίας.

Αυτή η διακονία άρχισε με τη βάπτισή Του στον ποταμό Ιορδάνη από τα χέρια του εξαδέλφου του, Ιωάννη. Όταν αναδύθηκε από το νερό, το Άγιο Πνεύμα κατέβηκε και ήλθε επάνω Του με τη μορφή περιστέρως και η φωνή του Πατέρα Του ακούστηκε να λέει: «Αυτός είναι ο Υιός μου ο αγαπητός, στον οποίο ευαρεστήθηκα» (Κατά Ματθαίον 3:17). Αυτή η διακήρυξη έγινε η διαβεβαίωση της θειότητάς Του.

Νήστεψε για 40 ημέρες και μπήκε σε πειρασμό από τον διάβολο, ο οποίος επεδίωξε να Τον πάρει από τη θεϊκά ανατεθειμένη αποστολή Του. Στην πρόσκληση του ενάντιου, απάντησε: «Δεν θα πειράξεις τον Κύριο τον Θεό σου» (Κατά Ματθαίον 4:7), πάλι κηρύσσοντας τη θεία ιδιότητά Του ως Υιού.

Περπάτησε στους σκονισμένους δρόμους της Παλαιστίνης. Δεν είχε δικό του σπίτι για να καλεί τους δικούς Του, δεν είχε μέρος να γύρει την κεφαλή Του. Το μήνυμά Του ήταν το Ευαγγέλιο ειρήνης. Οι διδασκαλίες Του ήταν διδασκαλίες γενναιοδωρίας και αγάπης. «Και σ' αυτόν που θέλει να κριθεί μαζί σου, και να πάρει το επανωφόρι σου, άφησέ του και το ιμάτιό σου» (Κατά Ματθαίον 5:40).

Δίδαξε με παραβολές. Εκτέλεσε θαύματα που παρόμοια δεν είχαν εκτελεστεί πριν ούτε από τότε. Θεράπευσε εκείνους των οποίων οι ασθένειες ήταν μακροχρόνιες. Έκανε τους τυφλούς να δουν, τους κωφούς να ακούσουν, τους χωλούς να περπατήσουν. Ανέστησε νεκρούς και ξαναέζησαν για να Τον δοξάσουν. Σίγουρα κανένας άνθρωπος δεν έχει ξανακάνει ποτέ κάτι τέτοιο.

Μερικοί Τον ακολούθησαν, αλλά οι περισσότεροι Τον μίσησαν. Χαρακτήρισε τους γραφείς και τους Φαρισαίους ως υποκριτές, σαν ξασπρισμένους τάφους. Συνωμοτούσαν εναντίον Του. Έδιωξε τους αργυραμοιβούς από τον οίκο του Κυρίου. Αναμφισβήτητα ενώθηκαν με εκείνους οι οποίοι σχεδίαζαν να Τον καταστρέψουν. Όμως Εκείνος ήταν απτόητος. «Πέρασε ευεργετώντας» (Πράξεις 10:38).

Δεν ήταν αυτό αρκετό για να κάνει την ανάνησή Του αθάνατη; Δεν ήταν αρκετό να τοποθετηθεί το όνομά Του ανάμεσα, ακόμα και επάνω, σε εκείνους τους μεγάλους άνδρες που έχουν περπατήσει στη γη και τους οποίους θυμόμαστε από αυτά που έκαναν ή είπαν; Ασφαλώς θα Τον κατατάσσαμε μεταξύ των μεγάλων προφητών όλων των εποχών.

Αλλά όλα αυτά δεν ήταν αρκετά για τον Υιό του Παντοδύναμου. Ήταν μόνο ένας πρόλογος για τα μεγαλύτερα πράγματα που θα έρχονταν. Ήλθαν με έναν περίεργο και τρομερό τρόπο⁴.

Σύλληψη, σταύρωση και θάνατος

Τον πρόδωσαν, τον συνέλαβαν, τον καταδίκασαν σε θάνατο, για να πεθάνει σε άθλια αγωνία με σταύρωση. Το ζωντανό σώμα Του καρφώθηκε σε σταυρό από ξύλο. Με ανείπωτο πόνο, η ζωή Του σιγά-σιγά έφθινε. Ενώ ακόμα ανέπνεε, φώναξε: «Πατέρα, συγχώρεσέ τους, επειδή, δεν ξέρουν τι κάνουν» (Κατά Λουκάν 23:34).

Η γη σείστηκε καθώς το πνεύμα Του έφυγε. Ο εκατόνταρχος που τα είχε δει όλα, διακήρυξε με επισημότητα: «Στ' αλήθεια, Υιός του Θεού ήταν αυτός» (Κατά Ματθαίον 27:54).

Εκείνοι που Τον αγαπούσαν πήραν το σώμα Του από τον σταυρό. Τον έντυσαν και τον έβαλαν σε έναν καινούργιο τάφο...

Οι φίλοι Του πρέπει να έκλαψαν. Οι Απόστολοι που αγάπησε και τους οποίους είχε καλέσει ως μάρτυρες της θεϊότητάς Του, έκλαψαν. Οι γυναίκες οι οποίες Τον αγαπούσαν, έκλαψαν. Κανένας δεν είχε καταλάβει αυτό που είχε πει για την ανάσταση την τρίτη ημέρα. Πώς μπορούσαν να καταλάβουν; Αυτό δεν είχε ξανα συμβεί ποτέ. Ήταν τελείως άνευ προηγουμένου. Ήταν απίστευτο, ακόμα και για αυτούς.

Θα πρέπει να υπήρχε ένα τρομερό αίσθημα μελαγχολίας και απελπισίας και δυστυχίας, καθώς σκέφτονταν τον Κύριό τους να έχει φύγει από αυτούς με τον θάνατό Του⁵.

«Το μήνυμά Του ήταν το Ευαγγέλιο ειρήνης. Οι διδασκαλίες Του ήταν διδασκαλίες γενναιοδωρίας και αγάπης».

Ανάσταση

Αλλά αυτό δεν ήταν το τέλος. Το πρωί της τρίτης ημέρας, η Μαρία η Μαγδαληνή και η άλλη Μαρία επέστρεψαν στον τάφο. Προς απόλυτη έκπληξή τους, η πέτρα είχε κυλιστεί και ο τάφος ήταν ανοικτός. Κρυφοκοίταξαν μέσα. Δύο όντα στα λευκά κάθονταν σε κάθε πλευρά του μέρους ταφής. Ένας άγγελος εμφανίστηκε και είπε: «Γιατί ζητάτε τον ζωντανό ανάμεσα στους νεκρούς;

»Δεν είναι εδώ, αλλά αναστήθηκε. Θυμηθείτε πώς σας είχε μιλήσει, ενώ βρισκόταν ακόμα στη Γαλιλαία,

»ο Κύριος είχε προείπει: Ο Υιός του ανθρώπου πρέπει να παραδοθεί σε χέρια αμαρτωλών ανθρώπων, και να σταυρωθεί, και την τρίτη ημέρα να αναστηθεί» (Κατά Λουκάν 24:5-7).

Αυτά τα απλά λόγια –«δεν είναι εδώ, αλλά αναστήθηκε»– έχουν γίνει τα πιο βαθυστόχαστα σε όλη τη λογοτεχνία. Είναι η διακήρυξη του άδειου τάφου. Είναι η εκπλήρωση όλων αυτών που είχε πει σχετικά με την ανάσταση. Είναι η θριαμβευτική απάντηση στην απορία που αντιμετώπιζει κάθε άνδρας, γυναίκα και παιδί που έχει γεννηθεί ποτέ σε αυτήν τη γη.

Ο ανεστημένος Κύριος μίλησε στη Μαρία και εκείνη του απάντησε. Δεν ήταν μια οπτασία. Δεν ήταν φαντασία. Ήταν αληθινός, όσο αληθινός ήταν στη θνητή ζωή Του. Δεν της επέτρεψε να Τον αγγίξει. Δεν είχε ανεβεί ακόμη στον Πατέρα Του στους Ουρανοί. Αυτό θα συνέβαινε προσεχώς. Τι επανένωση θα πρέπει να ήταν να Τον αγκαλιάζει ο Πατέρας, ο οποίος Τον αγάπησε και ο οποίος επίσης έκλαψε για Εκείνον κατά τις ώρες αγωνίας Του.

Εμφανίστηκε σε δυο άνδρες στον δρόμο προς Εμμαούς. Μίλησε μαζί τους και έφαγε μαζί τους. Συνάντησε τους Αποστόλους Του κεκλεισμένων των θυρών και τους δίδαξε. Ο Θωμάς δεν ήταν παρών την πρώτη φορά. Τη δεύτερη φορά, ο Κύριος τον προσκάλεσε να αγγίξει τα χέρια Του και την πλευρά Του. Με απόλυτο θαυμασμό αναφώνησε: «Κύριε και Θεέ μου» (Κατά Ιωάννην 20:28). Μίλησε με 500 άτομα σε [άλλη] περίπτωση...

Και υπάρχει κι άλλος μάρτυρας. Αυτό το συνοδευτικό της Βίβλου, το Βιβλίο του Μόρμον, καταθέτει μαρτυρία ότι εμφανίστηκε όχι μόνο σε αυτούς από τον Παλαιό Κόσμο αλλά επίσης σε εκείνους από τον Νέο. Γιατί δεν είχε διακηρύξει μια φορά: «Αλλα πρόβατα έχω τα οποία δεν είναι από αυτήν τη στάνη. Και εκείνα πρέπει να τα φέρω, και θα ακούσουν τη φωνή μου, και θα γίνει ένα κοπάδι και ένας βοσκός»; (Κατά Ιωάννην 10:16).

Σε εκείνους από αυτό το ημισφαίριο εμφανίστηκε μετά την Ανάσταση. Στην κατάβασή Του μέσα από τις νεφέλες του ουρανού, η φωνή του Θεού του Αιώνιου Πατέρα ακούστηκε ξανά σε επίσημη διακήρυξη: «Ίδέστε, ο Υιός μου ο Αγαπητός στον οποίο ευαρεστούμαι, μέσω του οποίου δόξασα το όνομά μου – αυτόν να ακούτε» (Νεφί Γ' 11:7)...

Και αν όλα αυτά δεν είναι αρκετά, υπάρχει η μαρτυρία, σίγουρη και επιβεβαιωτική και αδιαμφισβήτητη, του μεγάλου προφήτη αυτής της θείκης νομής, του Τζόζεφ Σμιθ. Ως παιδί πήγε μέσα στο δάσος για να προσευχηθεί αναζητώντας φως και κατανόηση. Κι εκεί εμφανίστηκαν μπροστά του δύο Άτομα, των οποίων η λαμπρότητα και δόξα ξεπερνούν κάθε περιγραφή, και στέκονταν από πάνω του στον αέρα. Ο ένας τους του μίλησε, καλώντας τον «με το όνομά [του] και είπε, δείχνοντας τον άλλον—Αυτός είναι ο Υιός μου ο Αγαπητός. Αυτόν να ακούς!» [Τζόζεφ Σμιθ—Ιστορία 1:17].

Αυτός ο ίδιος ο Τζόζεφ διακήρυξε σε μια μεταγενέστερη περίπτωση: «Και είδαμε την δόξα του Υιού, στα δεξιά του Πατέρα και λάβαμε από την πληρότητά Του...

»Και τώρα, ύστερα από τις τόσες μαρτυρίες οι οποίες έχουν δοθεί γι' αυτόν, τούτη είναι η μαρτυρία, η πιο τελευταία όλων, την οποία δίνουμε γι' αυτόν: Ότι ζει!» (Δ&Δ 76:20, 22)⁶.

Σε όλους που μπορεί να έχουν αμφιβολίες, επαναλαμβάνω τα λόγια που δόθηκαν στον Θωμά καθώς άγγιξε τις πληγές στα χέρια του Κυρίου: «Μην γίνεσαι άπιστος, αλλά πιστός» [Κατά Ιωάννην 20:27]. Πιστέψτε στον Ιησού Χριστό, τον Υιό του Θεού, τη μεγαλύτερη μορφή όλων των εποχών και της αιωνιότητας. Πιστέψτε ότι η απaráμιλλη ζωή του εκτείνεται από πριν σχηματισθεί ο κόσμος. Πιστέψτε ότι Εκείνος ήταν ο Δημιουργός της γης επάνω στην οποία ζούμε. Πιστέψτε ότι ήταν ο Ιεχωβά της Παλαιάς Διαθήκης, ότι ήταν ο Μεσσίας της Καινής Διαθήκης, ότι πέθανε και αναστήθηκε, ότι επισκέφτηκε τη δυτική ήπειρο και δίδαξε τους ανθρώπους εδώ, εισήγαγε την τελική θεϊκή νομή και ότι ζει, ο ζων Υιός του ζώντος Θεού, ο Σωτήρας και Λυτρωτής μας⁷.

2

Καθένας από εμάς μπορεί να γνωρίζει ότι ο Ιησούς Χριστός είναι ο Υιός του Θεού και ο Λυτρωτής του κόσμου, που αναστήθηκε από τον τάφο.

Υπάρχει μια... μάχη που εξαπολύθηκε για την πίστη των ανδρών, αλλά τα όρια δεν είναι... ξεκάθαρα, ακόμα και στις δυνάμεις της χριστιανοσύνης υπάρχον εκείνοι οι οποίοι καταστρέφουν την θεότητα του Χριστού, στο όνομα του οποίου μιλούν. Ενδεχομένως να μην ελαμβάνοντο υπ' όψιν, αν η φωνή τους δεν ήταν τόσο ελκυστικές, αν η επιρροή τους δεν ήταν τόσο εκτεταμένη, αν ο λόγος τους δεν ήταν τόσο ευφυής.

...Τα πλήθη θα συναθροιστούν σε χιλιάδες λόφους για να καλωσορίσουν την αυγή της ημέρας του Πάσχα και να θυμίσουν στον εαυτό τους την ιστορία του Χριστού, του οποίου την Ανάσταση εορτάζουν. Σε γλώσσα τόσο όμορφη όσο και γεμάτη ελπίδα, οι κήρυκες πολλών θρησκευμάτων θα αφηγηθούν την ιστορία του άδειου τάφου. Σε εκείνους –και σε εσάς– θέτω αυτήν την ερώτηση: «Το πιστεύετε πραγματικά;»

Πραγματικά πιστεύετε ότι ο Ιησούς Χριστός ήταν ο Υιός του Θεού, ο απόγονός στην κυριολεξία του Πατέρα;

Πιστεύετε ότι η φωνή του Θεού, του Αιώνιου Πατέρα ακούστηκε επάνω από τα νερά του Ιορδάνη να διακηρύττει: «Αυτός είναι ο Υιός μου ο αγαπητός, στον οποίο ευαρεστήθηκα»; (Κατά Ματθαίον 3:17.)

Πιστεύετε ότι αυτός ο ίδιος Ιησούς ήταν εκτελεστής θαυμάτων, θεραπευτής αρρώστων, ο αποκαθιστών τους αναπήρους, ο δότης ζωής στους νεκρούς;

Πιστεύετε ότι ακολούθως του θανάτου Του στον λόφο του Γολγοθά και της ταφής Του στον τάφο του Ιωσήφ, αναστήθηκε την τρίτη ημέρα;

Πράγματι πιστεύετε ότι ακόμα ζει –πραγματικός, ουσιαστικός και προσωπικός– και ότι θα έλθει πάλι όπως έχει γίνει υπόσχεση από τους αγγέλους κατά την ανάληψή Του;

Πιστεύετε πραγματικά αυτά τα πράγματα; Αν ναι, τότε είστε μέρος της όλο και πιο μειωμένης ομάδας των ακριβολόγων, τους οποίους όλο και περισσότερο τους εμπαίζουν οι φιλόσοφοι, τους οποίους χλευάζουν μερικοί εκπαιδευτικοί και τους οποίους θεωρεί «εκτός» ένας αυξανόμενος κύκλος ιερέων διαφόρων θρησκειών και θεολόγων με επιρροή.

...Στα μάτια αυτών των διανοούμενων, αυτοί είναι μύθοι – η γέννηση του Ιησού ως Υιός του Θεού για τον οποίον οι άγγελοι τραγουδούσαν στις πεδιάδες της Ιουδαίας, ο εργάτης θαυμάτων ο οποίος θεράπευσε αρρώστους και ανέστησε νεκρούς, ο ανεστημένος Χριστός από τον τάφο, η ανάληψη και η υπεσχημένη επιστροφή.

Αυτοί οι σύγχρονοι θεολόγοι τού αφαιρούν τη θειότητά Του και μετά αναρωτιούνται γιατί οι άνθρωποι δεν τον λατρεύουν.

Αυτοί οι έξυπνοι λόγιοι έχουν αφαιρέσει από τον Ιησού τον μανδύα της θεότητας και τον άφησαν μόνο ως άνθρωπο. Έχουν προσπαθήσει να τον προσαρμόσουν στη δική τους στενή σκέψη. Του έκλεψαν την ουράνια ιδιότητά του ως Υιού και έχουν αφαιρέσει από τον κόσμο τον δικαιοματικό Βασιλιά του...

...Δίνω την επίσημη μαρτυρία μας ότι ο Θεός δεν είναι νεκρός, εκτός αν θεάται σαν μια απόδοση χωρίς ζωή...

Ο ανεστημένος Σωτήρας περπάτησε με δύο ξένους στον δρόμο προς Εμμαούς.

...Υπάρχει ανάγκη για κάτι περισσότερο από ένα λογικό πιστεύω. Υπάρχει ανάγκη για κατανόηση της μοναδικής και ασύγκριτης θέσης του ως θείου Λυτρωτή, και για ενθουσιασμό για Εκείνον και το μήνυμά του ως Υιού του Θεού.

Αυτή η κατανόηση και ο ενθουσιασμός είναι διαθέσιμα σε όλους που πληρώνουν το τίμημα. Δεν είναι ασύμβατα με την ανώτερη εκπαίδευση, αλλά δεν θα έλθουν μόνο με το διάβασμα φιλοσοφίας. Όχι, έρχονται με μια απλούστερη διαδικασία. Τα του Θεού μπορούν να γίνουν κατανοητά μόνον με το Πνεύμα του Θεού. (Προς Κορινθίους Α΄ 2:11.) Έτσι δηλώνει ο λόγος της αποκάλυψης.

Η απόκτηση της κατανόησης και του ενθουσιασμού για τον Κύριο έρχεται με το να ακολουθούμε απλούς κανόνες. ...Θα ήθελα να προτείνω τρεις, βασικούς στην έννοιά τους, σχεδόν τετριμμένους στην επανάληψή τους, αλλά θεμελιώδεις στην εφαρμογή τους και καρποφόρους στα αποτελέσματά τους...

Ο πρώτος είναι να διαβάζουμε – να διαβάζουμε τον λόγο του Κυρίου. ...Διαβάστε, για παράδειγμα, το Ευαγγέλιο του Ιωάννη από την αρχή μέχρι το τέλος του. Αφήστε τον Κύριο να μιλήσει για τον εαυτό του σε εσάς και ο λόγος του θα έλθει με ήρεμη πεποίθηση, η οποία θα κάνει τα λόγια των επικριτών να μοιάζουν ασήμαντα. Διαβάστε επίσης τη μαρτυρία του Νέου Κόσμου, το Βιβλίο του Μόρμον, που ήλθε στο προσκήνιο ως μάρτυρας «ότι ο Ιησούς είναι ο Χριστός, ο Αιώνιος Θεός, που αποκαλύφθηκε σε όλα τα έθνη». (Σελίδα τίτλου από το Βιβλίο του Μόρμον.)

Το επόμενο είναι να υπηρετούμε – να υπηρετούμε στο έργο του Κυρίου. ...Ο σκοπός του Χριστού δεν χρειάζεται τις αμφιβολίες σας· χρειάζεται τη δύναμη και τον χρόνο και τα ταλέντα σας. Και αν τα εξασκείτε αυτά στην υπηρεσία, η πίστη σας θα μεγαλώσει και οι αμφιβολίες σας θα ελαττωθούν...

Ο τρίτος είναι να προσεύχεστε. Μιλήστε με τον Επουράνιο Πατέρα σας στο όνομα του Υιού του Αγαπητού. «Πρόσεξε» είπε «στέκομαι στη θύρα και κρούω· αν κάποιος ακούσει τη φωνή μου, και ανοίξει τη θύρα, θα μπω μέσα σ' αυτόν, και θα δειπνήσω μαζί του κι αυτός μαζί μου». (Αποκάλυψη 3:20.)

Αυτή είναι η πρόσκλησή Του και η υπόσχεση είναι σίγουρη. Είναι απίθανο να ακούσετε φωνές από τον ουρανό, αλλά θα έλθει μια αποστολείσα από τους ουρανούς διαβεβαίωση, ειρηνική και βέβαιη...

...Φωτίζοντας μέσω της σύγχυσης της φιλοσοφίας, η επονομαζόμενη ανώτερη κριτική και η αρνητική θεολογία θα έλθουν ως μαρτυρία από το Άγιο Πνεύμα ότι ο Ιησούς είναι πράγματι ο Υιός του Θεού, γεννημένος κατά τη σάρκα, ο Λυτρωτής του κόσμου ανεστημένος από τον τάφο, ο Κύριος που θα έλθει να βασιλεύσει ως Βασιλέας βασιλέων. Είναι ευκαιρία σας να το γνωρίζετε. Είναι υποχρέωσή σας να το βρείτε⁸.

3

Χρειάζεται να ρωτάμε συνεχώς τον εαυτό μας: «Τι να κάνουμε με τον Ιησού που λέγεται Χριστός;»

Κάνω εκ νέου την ερώτηση του Πιλάτου πριν από δύο χιλιάδες χρόνια: «Τι, λοιπόν, να κάνω τον Ιησού που λέγεται Χριστός;» (Κατά Ματθαίον 27:22.) Πράγματι, χρειάζεται να ρωτούμε συνεχώς τον

εαυτό μας: Τι να *κάνουμε* με τον Ιησού που λέγεται Χριστός; Τι να *κάνουμε* με τις διδασκαλίες Του και πώς μπορούμε να τις κάνουμε αδιάσπαστο κομμάτι στη ζωή μας...

...«Να ο Αμνός του Θεού, που σηκώνει την αμαρτία του κόσμου». (Κατά Ιωάννην 1:29.) Πόσο φτωχή όντως θα ήταν η ζωή μας χωρίς την επιρροή των διδασκαλιών και του ασύγκριτου παραδείγματός του. Τα μαθήματα σχετικά με το να γυρνάμε το άλλο μάγουλο, να πηγαίνουμε το δεύτερο μίλι, με την επιστροφή του ασώτου και τα αποτελέσματα άλλων ασύγκριτων διδασχών είναι διαχρονικά και έχουν γίνει ο καταλύτης που φέρνει ευγένεια και έλεος από την πολλή απανθρωπιά του ανθρώπου στον άνθρωπο.

Η κτηνωδία βασιλεύει εκεί όπου ο Χριστός έχει εξοριστεί. Η ευγένεια και η ανεκτικότητα κυβερνούν εκεί όπου ο Χριστός αναγνωρίζεται και οι διδασκαλίες του ακολουθούνται.

Τι, λοιπόν, να *κάνουμε* με τον Ιησού που λέγεται Χριστός; «Άνθρωπε, αυτός σου έδειξε τι είναι το καλό· και τι ζητάει ο Κύριος από σένα, παρά να πράττεις το δίκαιο, και να αγαπάς έλεος, και να περπατάς ταπεινά μαζί με τον Θεό σου;» (Μιχαίας 6:8.)

«Γι' αυτό, σας λέω, ότι πρέπει να συγχωρείτε ο ένας τον άλλο. Γιατί εκείνος που δεν συγχωρεί στον αδελφό του τις παραβάσεις του, είναι ένοχος ενώπιον του Κυρίου. Γιατί παραμένει μέσα του η μεγαλύτερη αμαρτία». (Δ&Δ 64:9)...

Τι, λοιπόν, να *κάνουμε* με τον Ιησού που λέγεται Χριστός; «Επειδή, πείνασα, και μου δώσατε να φάω· δίψασα και μου δώσατε να πιω· ξένος ήμουν, και με φιλοξενήσατε· γυμνός ήμουν και με ντύσατε· ασθένησα και με επισκεφθήκατε· ήμουν σε φυλακή, και ήρθατε σε μένα». (Κατά Ματθαίον 25:35-36)...

Τι, λοιπόν, να *κάνουμε* με τον Ιησού που λέγεται Χριστός;

Μάθετε από Εκείνον. Μελετήστε τις γραφές, γιατί εκείνες καταθέτουν μαρτυρία για Εκείνον. Συλλογιστείτε το θαύμα της ζωής και της αποστολής Του. Προσπαθήστε λίγο πιο επιμελώς να ακολουθείτε το παράδειγμά Του και να τηρείτε τις διδασχές Του⁹.

4

Βλέπουμε τον Ιησού Χριστό ως τον βράχο της σωτηρίας μας, τη δύναμή μας, την παρηγοριά μας, την εστίαση της πίστεώς μας.

Δεν γνωρίζουμε τι μας επιφυλάσσει το μέλλον. Δεν γνωρίζουμε τι θα φέρουν οι ερχόμενες ημέρες. Ζούμε σε έναν κόσμο αβεβαιότητας. Για ορισμένους, θα υπάρξουν μεγάλα επιτεύγματα. Για άλλους, απογοήτευση. Για ορισμένους, πολλή αγαλλίαση και χαρά, υγεία και καλή ζωή. Για άλλους, ίσως ασθένεια και ένα μέτρο λύπης. Δεν γνωρίζουμε. Αλλά γνωρίζουμε ένα πράγμα. Σαν τον πολικό αστέρα στον ουρανό, ασχέτως τι επιφυλάσσει το μέλλον, εκεί στέκει ο Λυτρωτής του κόσμου, ο Υιός του Θεού, βέβαιος και σίγουρος, ως η άγκυρα της αθάνατης ζωής μας. Είναι ο βράχος της σωτηρίας μας, η δύναμή μας, η παρηγοριά μας, η ίδια η εστίαση της πίστεώς μας.

Σε καλές και κακές στιγμές προσβλέπουμε σε Εκείνον και είναι εκεί για να μας διαβεβαιώσει και να μας χαμογελάσει¹⁰.

Το ξέρω ότι ο Λυτρωτής μου ζει.

Θριαμβευτικός Σωτήρας, Υιός του Θεού.

Νικητής του πόνου και του θανάτου.

Ο Βασιλιάς, ο ηγέτης και ο Κύριός μου.

Ζει, ο μόνος σίγουρος βράχος πίστης μου.

Η μόνη λαμπρή ελπίδα των ανθρώπων στη γη.

Ο φάρος προς μία καλύτερη οδό.

Το φως πέρα από το πέπλο του θανάτου.

Αχ, δώσε μου ακόμα το γλυκό Πνεύμα σου,

την ειρήνη που έρχεται μόνο από σένα,

την πίστη να περπατήσω τον μοναχικό δρόμο

που οδηγεί στην αιωνιότητά σου¹¹.

Προτάσεις για μελέτη και διδασκαλία

Ερωτήσεις

- Επανεξετάστε τα λόγια της μαρτυρίας του Προέδρου Χίνκλυ στο τμήμα 1 και αφιερώστε χρόνο να συλλογιστείτε τη δική σας μαρτυρία για τον Ιησού Χριστό. Γιατί είστε ευγνώμονες για τη διακονία και την Εξιλέωση του Σωτήρος; Ποιες ιστορίες και διδασκαλίες από τη ζωή του Σωτήρος έχουν ιδιαίτερη σημασία για εσάς;
- Κάντε στον εαυτό σας κάθε ερώτηση στο τμήμα 2. Πώς οι απαντήσεις σας επηρεάζουν την καθημερινή σας ζωή; Στο ίδιο τμήμα, επανεξετάστε τους τρεις «απλούς κανόνες» για να κατανοήσετε τα «πράγματα του Θεού». Πώς αυτές οι αρχές σας έχουν βοηθήσει να εμβαθύνετε την πνευματική κατανόησή σας;
- Ο Πρόεδρος Χίνκλυ επανειλημμένως ρωτούσε: «Τι να κάνουμε με τον Ιησού που λέγεται Χριστός;» (τμήμα 3). Τι μπορούμε να μάθουμε από τις απαντήσεις του; Συλλογιστείτε πώς θα απαντούσατε σε αυτήν την ερώτηση. Πώς θα ήταν διαφορετική η ζωή σας, αν δεν γνωρίζατε τις διδασκαλίες και το παράδειγμα του Σωτήρος;
- Ο Πρόεδρος Χίνκλυ τόνισε ότι ο Ιησούς Χριστός είναι η άγκυρα σε έναν κόσμο αβεβαιότητας (βλέπε τμήμα 4). Πότε έχετε αισθανθεί τη δύναμη και την παρηγοριά του Σωτήρος σε περίοδο ανάγκης; Συλλογιστείτε κάθε γραμμή του ύμνου του Προέδρου Χίνκλυ στο τμήμα 4. Με ποιους τρόπους ο Χριστός είναι «η μόνη λαμπρή ελπίδα» μας; Πώς είναι «ο φάρος [μας] προς μία καλύτερη οδό»;

Σχετικές γραφές

Κατά Λουκάν 24:36-39, Κατά Ιωάννην 1:1-14, Πράξεις 4:10-12, Νεφί Β΄ 2:8, 25:26, Αλμα 5:48, Δ&Δ 110:3-4

Βοήθεια μελέτης

«Σχεδιάστε δραστηριότητες μελέτης, οι οποίες θα οικοδομήσουν την πίστη σας στον Σωτήρα» (*Να κηρύττετε το ευαγγέλιό μου* [2004], 22). Για παράδειγμα, καθώς μελετάτε, θα μπορούσατε να αναρωτηθείτε τα ακόλουθα: Πώς αυτές οι διδαχές θα μπορούσαν να με βοηθήσουν να αυξήσω την κατανόησή μου για την Εξιλέωση του

Ιησού Χριστού; Πώς μπορούν αυτές οι διδασκαλίες να με βοηθήσουν να γίνω περισσότερο σαν τον Σωτήρα;

Σημειώσεις

1. "The Symbol of Christ", *Ensign*, Μάιος 1975, 92, 94.
2. "Four Cornerstones of Faith", *Ensign*, Φεβ 2004, 4.
3. *Teachings of Gordon B. Hinckley* (1997), 280.
4. "He Is Not Here, but Is Risen", *Ensign*, Μάιος 1999, 71.
5. "He Is Not Here, but Is Risen", 71.
6. "He Is Not Here, but Is Risen", 71-72.
7. "Be Not Faithless", *Ensign*, Απρ 1989, 2.
8. Στο Conference Report, Απρ 1966, 85-87.
9. "What Shall I Do Then with Jesus Which Is Called Christ?" *Ensign*, Δεκ 1983, 3-5.
10. "We Look to Christ", *Ensign*, Μάιος 2002, 90.
11. "My Redeemer Lives", *Hymns*, αρ. 135. Κείμενο του Γκόρντον Χίνκλυ.

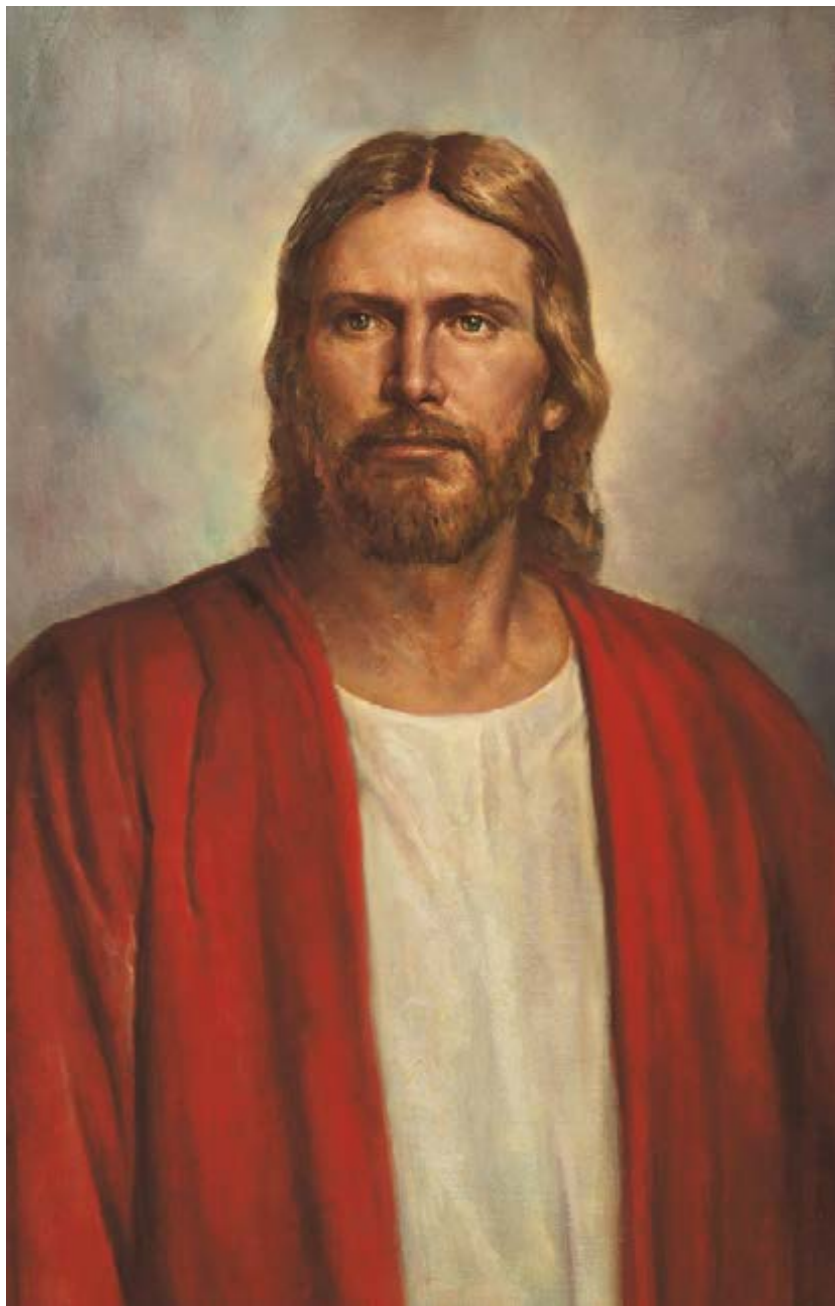
Το πολύτιμο δώρο της μαρτυρίας

*«Μιλάμε διαφορετικές γλώσσες. Ζούμε κάτω από
διάφορες περιστάσεις. Όμως στην καρδιά του
καθενός μας χτυπά μία κοινή μαρτυρία».*

Από τη ζωή του Γκόρντον Χίνκλυ

«**Η** πρώτη φορά που θυμάμαι να έχω πνευματικά συναισθήματα» είπε ο Πρόεδρος Γκόρντον Χίνκλυ «ήταν όταν ήμουν περίπου πέντε ετών, ένα πολύ μικρό αγόρι. Έκλαιγα από τον πόνο στο αφτί μου. ...Η μητέρα μου ετοίμασε ένα σακούλι αλάτι και το ακούμπησε στη σόμπα να ζεσταθεί. Ο πατέρας μου, έβαλε απαλά τα χέρια του στο κεφάλι μου και μου έδωσε μια ευλογία, επιπλήττοντας τον πόνο και την ασθένεια με την εξουσία της άγιας ιεροσύνης και στο όνομα του Ιησού Χριστού. Κατόπιν με πήρε στοργικά στα μπράτσα του και ακούμπησε το σακούλι με το ζεστό αλάτι στο αφτί μου. Ο πόνος υποχώρησε και έφυγε. Αποκοιμήθηκα στην ασφαλή αγκαλιά του πατέρα μου. Καθώς αποκοιμόμουν, τα λόγια της ευλογίας του πλανήθηκαν στον νου μου. Αυτή είναι η πιο πρώιμη ανάμνηση που έχω για την άσκηση της εξουσίας της ιεροσύνης στο όνομα του Κυρίου.

«Αργότερα στη νεαρή ηλικία μου, ο αδελφός μου και εγώ κοιμόμασταν σε ένα υπνοδωμάτιο χωρίς θέρμανση τον χειμώνα. ...Προτού πέσουμε στο ζεστό κρεβάτι, γονατίσαμε να πούμε τις προσευχές μας. Ήταν εκφράσεις απλής ευγνωμοσύνης. ...Θυμάμαι να πέφτω γρήγορα στο κρεβάτι μόλις είχα πει αμήν, να τραβάω τα σκεπάσματα γύρω από το λαιμό μου και να σκέπτομαι τι είχα μόλις κάνει, μιλώντας στον Πατέρα μου στους Ουρανούς, στο όνομα του Υιού Του. Δεν είχα μεγάλη γνώση του Ευαγγελίου. Όμως υπήρχε

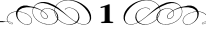

*Ως Άγιοι των Τελευταίων Ημερών είμαστε ενωμένοι
στη μαρτυρία μας για τον Ιησού Χριστό.*

κάποια ειρήνη και ασφάλεια που διαρκούσε, από την επικοινωνία με τους ουρανοί, στο όνομα και μέσω του Κυρίου Ιησού...

»Η μαρτυρία εκείνη μεγάλωσε στην καρδιά μου όταν ήμουν ιεραπόστολος και διάβασα το Βιβλίο του Μόρμον, το οποίο έδινε επιπλέον μαρτυρία για Εκείνον. Εκείνη η γνώση έγινε το θεμέλιο της ζωής μου, μια γνώση που στηριζόταν στις προσευχές οι οποίες είχαν απαντηθεί στην παιδική ηλικία μου. Από τότε η πίστη μου αυξήθηκε ακόμα περαιτέρω. Έγινα Απόστολός Του, ανατεθειμένος να πράττω το θέλημά Του και να διδάσκω τον λόγο Του. Έγινα ο μάρτυς Του στον κόσμο»¹.

Διδασκαλίες του Γκόρντον Χίνκλυ

Η μαρτυρία είναι η μεγάλη δύναμη της Εκκλησίας και η πηγή της πίστης και της δραστηριότητας.

Έχουμε γίνει σαν μία μεγάλη οικογένεια, εξαπλωμένη σε όλον αυτόν τον απέραντο κόσμο. Μιλάμε διαφορετικές γλώσσες. Ζούμε κάτω από διάφορες περιστάσεις. Όμως στην καρδιά του καθενός μας χτυπά μία κοινή μαρτυρία: Εσείς και εγώ γνωρίζουμε ότι ο Θεός ζει και είναι στο πηδάλιο του άγιου έργου Του. Γνωρίζουμε ότι ο Ιησούς είναι ο Λυτρωτής μας, ο οποίος στέκεται στην κεφαλή αυτής της Εκκλησίας η οποία φέρει το όνομά Του. Γνωρίζουμε ότι ο Τζόζεφ Σμιθ ήταν ένας προφήτης και είναι ένας προφήτης ο οποίος στέκεται στην κεφαλή αυτής της θεϊκής νομής της πληρότητας των καιρών. Γνωρίζουμε ότι η ιεροσύνη αποκαταστάθηκε επί της κεφαλής του και ότι έχει έρθει σε εμάς ετούτη την εποχή σε μία αδιάσπαστη γραμμή. Γνωρίζουμε ότι το Βιβλίο του Μόρμον είναι μία αληθινή μαρτυρία για την πραγματικότητα και θεϊότητα του Κυρίου Ιησού Χριστού².

Αυτό το οποίο αποκαλούμε μαρτυρία, είναι η μεγάλη δύναμη της Εκκλησίας. Είναι η πηγή της πίστης και της δραστηριότητας. ...Είναι τόσο αληθινή και ισχυρή, όσο καμία άλλη δύναμη στη γη. Ο Κύριος το περιέγραψε όταν μίλησε στον Νικόδημο και είπε: «Ο άνεμος πνέει όπου θέλει, και ακούς τη φωνή του, αλλά δεν ξέρεις από πού έρχεται, και πού πηγαίνει· έτσι είναι καθένας που γεννήθηκε από το Πνεύμα» (Κατά Ιωάννην 3:8). Αυτό το οποίο

αποκαλούμε μαρτυρία είναι δύσκολο να προσδιορίσουμε, όμως οι καρποί της είναι απόλυτα εμφανείς. Είναι το Άγιο Πνεύμα το οποίο καταθέτει μαρτυρία μέσω υμών³.

2

Η μαρτυρία είναι μία ήρεμη ενθαρρυντική φωνή η οποία μας στηρίζει καθώς περπατάμε με πίστη και μας ωθεί να ενεργούμε.

Η προσωπική μαρτυρία είναι ο παράγοντας ο οποίος αλλάζει τον τρόπο ζωής των ανθρώπων όταν έρχονται σε αυτή την Εκκλησία. Είναι το στοιχείο το οποίο παρακινεί τα μέλη να τα ξεχάσουν όλα στην υπηρεσία του Κυρίου. Είναι η ήρεμη, ενθαρρυντική φωνή η οποία στηρίζει ακατάπαυστα εκείνους που περπατούν με πίστη έως τις τελευταίες ημέρες της ζωής τους.

Είναι ένα μυστηριώδες και υπέροχο πράγμα, ένα δώρο από τον Θεό στον άνθρωπο. Υπερισχύει του πλούτου ή της φτώχειας όταν κάποιος καλείται να υπηρετήσει. Αυτή η μαρτυρία η οποία φέρεται στις καρδιές των ανθρώπων μας, δραστηριοποιεί προς ένα προτρεπτικό καθήκον. Βρίσκεται σε νέους και ηλικιωμένους. Βρίσκεται στον φοιτητή σεμιναρίου, στον ιεραπόστολο, στον επίσκοπο και τον πρόεδρο πασσάλου, στον πρόεδρο ιεραποστολής, στην αδελφή της Ανακουφιστικής Εταιρείας, σε κάθε μέλος της Γενικής Εξουσίας. Ακούγεται από εκείνους που δεν φέρουν κάποιο βαθμό στην εκκλησία, εκτός από εκείνον της ιδιότητας του μέλους. Είναι η πεμπτουσία αυτού του έργου. Είναι εκείνο που κινεί το έργο του Κυρίου εμπρός, σε όλον τον κόσμο. Ωθεί σε δράση. Απαιτεί να κάνουμε αυτό που μας ζητείται. Φέρει τη βεβαιότητα ότι η ζωή έχει σκοπό, ότι κάποια πράγματα έχουν πολύ μεγαλύτερη σπουδαιότητα από άλλα, ότι βρισκόμαστε σε ένα παντοτινό ταξίδι, ότι είμαστε υπόλογοι προς τον Θεό...

Είναι αυτό το στοιχείο, αδύναμο και κάπως αναποφάσιστο αρχικά, το οποίο κινεί κάθε ερευνητή προς την κατεύθυνση της μεταστροφής. Σπρώχνει κάθε νεοφώτιστο προς τη σιγουριά στην πίστη...

Όπου είναι οργανωμένη η Εκκλησία, γίνεται αισθητή η δύναμή της. Στεκόμαστε στα πόδια μας και λέμε ότι ξέρουμε. ...Το απλό γεγονός είναι ότι *ξέρουμε* ότι ο Θεός ζει, ότι ο Ιησούς είναι

ο Χριστός και πως αυτός είναι ο σκοπός τους και το βασίλειό τους. Τα λόγια είναι απλά. Η έκφραση έρχεται από την καρδιά. Δραστηριοποιείται όπου οργανώνεται η Εκκλησία, όπου υπάρχουν ιεραπόστολοι που διδάσκουν το Ευαγγέλιο, όπου υπάρχουν μέλη που μοιράζονται την πίστη τους.

Είναι κάτι που δεν μπορεί να ανατραπεί. Οι πολέμιοι μπορεί να παραθέτουν γραφές και να φιλονικούν ατελείωτα για τη διδαχή. Μπορεί να είναι έξυπνοι και πειστικοί. Όμως όταν κάποιος λέει «ξέρω» δεν υπάρχει περαιτέρω αμφισβήτηση. Ίσως να μην υπάρξει αποδοχή, όμως ποιος μπορεί να αντικρούσει ή να αρνηθεί την ήρεμη φωνή μέσα στην ψυχή που μιλά με προσωπική πεποίθηση;⁴

«Φως μέσα στη ζωή μας»

[Ο Ντέιβιντ Καστανιέδα], η σύζυγός του, Τομάσα, και τα παιδιά τους ζούσαν σε ένα άνυδρο, μισοκατεστραμμένο αγρόκτημα κοντά στο Τορεόν [στο Μεξικό]. Είχαν 30 κότες, 2 χοίρους και ένα αδύνατο άλογο. Από τις κότες έπαιρναν λίγα αυγά για να συντηρηθούν στη ζωή και τον τρόπο, ώστε να κερδίζουν κατά καιρούς ένα πέσο. Ζούσαν μέσα στη φτώχεια. Τότε πήγαν να τους επισκεφθούν ιεραπόστολοι. Η αδελφή Καστανιέδα είπε: «Οι πρεσβύτεροι πήραν την τυφλότητα από τα μάτια μας και έφεραν φως στη ζωή μας. Δεν γνωρίζαμε τίποτα για τον Ιησού Χριστό. Δεν γνωρίζαμε τίποτα για τον Θεό, μέχρι τη στιγμή που ήρθαν εκείνοι».

Εκείνη είχε πάει δύο χρόνια σχολείο, ο σύζυγός της καθόλου. Οι πρεσβύτεροι τους δίδαξαν και τελικά βαπτίστηκαν. ...Σιγά-σιγά έχτισαν μία υγιή επιχείρηση, όπου εργάζονταν ο πατέρας και οι πέντε γιοι του. Με την πίστη τους πλήρωναν τα δέκατά τους. Εμπιστεύονταν τον Κύριο. Ζούσαν το ευαγγέλιο. Υπηρετούσαν όπου καλούνταν να το πράξουν. Τέσσερις από τους γιους και τρεις από τις κόρες τους υπηρέτησαν σε ιεραποστολές. ...Οι επικριτές τους, τους γελοιοποίησαν. Η απάντησή τους είναι μία μαρτυρία για τη δύναμη του Κυρίου στη ζωή τους.

Περίπου 200 από την οικογένεια και τους φίλους τους προσχώρησαν στην Εκκλησία, χάρη στην επιρροή τους. Περισσότεροι από 30 υιοί και κόρες της οικογένειας και των φίλων έχουν υπηρετήσει ιεραποστολές. Πρόσφεραν τη γη επάνω στην οποία βρίσκεται τώρα μία κυρίως εκκλησία.

Τα παιδιά που τώρα έχουν μεγαλώσει και οι γονείς πηγαίνουν με τη σειρά στην Πόλη του Μεξικού κάθε μήνα, για να εργαστούν στο ναό εκεί. Στέκουν ως μία ζωντανή μαρτυρία για τη μεγάλη δύναμη αυτού του έργου του Κυρίου, να εξυψώσει και να αλλάξει τους ανθρώπους. Αποτελούν τυπικό παράδειγμα χιλιάδων ανθρώπων σε όλον τον κόσμο, οι οποίοι βιώνουν το θαύμα του μορμονισμού καθώς μία μαρτυρία της ουράνιας φύσης του έργου έρχεται στη ζωή τους⁵.

«Είναι αληθινό, δεν είναι έτσι; Τότε τι άλλο έχει σημασία;»

Γνώρισα έναν αξιωματικό του ναυτικού από ένα μακρινό κράτος, έναν λαμπρό νέο άνδρα τον οποίο είχαν στείλει στις Ηνωμένες Πολιτείες για ανώτερη εκπαίδευση. Μερικοί από τους συναδέλφους του στο Ναυτικό των Ηνωμένων Πολιτειών, η συμπεριφορά των οποίων είχε ελκύσει την προσοχή του, συζήτησαν μαζί του, μετά από αίτημά του, τα θρησκευτικά πιστεύω τους. Δεν ήταν χριστιανός, αλλά ενδιαφερόταν. Του μίλησαν για τον Σωτήρα του κόσμου, τον Ιησού Χριστό, που γεννήθηκε στη Βηθλεέμ, ο οποίος έδωσε τη ζωή του για την ανθρωπότητα. Του μίλησαν για την εμφάνιση του Θεού, του Αιώνιου Πατέρα, και του ανεστημένου Κυρίου στον νεκρό Τζόζεφ Σμιθ. Μίλησαν για σύγχρονους προφήτες. Του δίδαξαν το Ευαγγέλιο του Διδασκάλου. Το Πνεύμα άγγιξε την καρδιά του και βαπτίστηκε.

Τον σύστησαν σε εμένα λίγο πριν επιστρέψει στην πατρίδα του. Μίλησαμε για αυτά τα πράγματα και τότε είπα: «Ο λαός σας δεν είναι χριστιανοί. Τι θα συμβεί όταν επιστρέψετε στην πατρίδα ως χριστιανός και, κυρίως, μορμόνος χριστιανός;»

Το πρόσωπό του συννέφιασε και αποκρίθηκε: «Η οικογένειά μου θα απογοητευθεί. Μπορεί να με αποκηρύξουν και να με θεωρήσουν νεκρό. Όσο για το μέλλον και τη σταδιοδρομία μου, κάθε ευκαιρία ίσως να αποκλειστεί από εμένα».

Ρώτησα: «Είστε πρόθυμος να πληρώσετε ένα τόσο μεγάλο τίμημα για το Ευαγγέλιο;»

Τα σκούρα μάτια του, υγρά από τα δάκρυα, έλαμψαν στο όμορφο μελαχρινό πρόσωπό του καθώς απαντούσε: «Είναι αληθινό, δεν είναι έτσι;»

Νιώθοντας ντροπή που έκανα την ερώτηση, αποκρίθηκα: «Ναι, είναι αληθινό».

Σε αυτό απάντησε: «Τότε τι άλλο έχει σημασία;»

Αυτές είναι ερωτήσεις που θα ήθελα να σας αφήσω: «Είναι αληθινό, δεν είναι έτσι; Τότε τι άλλο έχει πραγματικά σημασία;»⁶

Μία νέα αντίληψη για τη ζωή

Άκουσα κάποτε για την εμπειρία ενός μηχανικού ο οποίος είχε πρόσφατα προσχωρήσει στην Εκκλησία. Οι ιεραπόστολοι επισκέφθηκαν το σπίτι του και η σύζυγός του τους είχε καλέσει να περάσουν μέσα. Εκείνη είχε ανταποκριθεί πρόθυμα στο μήνυμά τους, ενώ εκείνος ένιωθε να τον σύρουν ενάντια στη θέλησή του. Ένα βράδυ εκείνη έκανε κάποια νύξη ότι επιθυμούσε να βαπτιστεί. Εκείνος εξοργίστηκε. Δεν καταλάβαινε τι θα σήμαινε αυτό; Θα σήμαινε να θυσιάζουν από τον χρόνο τους. Θα σήμαινε πληρωμή των δεκάτων. Θα σήμαινε να απομακρυνθούν από τους φίλους τους. Θα σήμαινε να μην καπνίζουν. Έριξε επάνω του το πανωφόρι του και έφυγε μέσα στη νύχτα, βροντώντας την πόρτα πίσω του. Περπατούσε στους δρόμους, βλαστημώντας τη σύζυγό του, βλαστημώντας τους ιεραποστόλους, βλαστημώντας τον εαυτό του που τους επέτρεψε να τους διδάξουν. Με την ώρα κουράστηκε, ο θυμός του καταλάγιασε και ένα πνεύμα προσευχής ήρθε με κάποιον τρόπο στην καρδιά του. Προσευχόταν, περπατώντας. Παρακάλεσε τον Θεό για μία απάντηση στις ερωτήσεις του. Και τότε, μία ζωνή αίσθηση, ξεκάθαρη και κατηγορηματική, ήρθε σαν μια φωνή που είχε μιλήσει με λόγια τα οποία έλεγαν: «Είναι αληθινό».

«Είναι αληθινό» είπε στον εαυτό του ξανά και ξανά. «Είναι αληθινό». Γαλήνη ήρθε στην καρδιά του. Περπατώντας προς το σπίτι, οι περιορισμοί, οι αξιώσεις, τα απαιτούμενα για τα οποία είχε τόσο εξοργιστεί, άρχισαν να φαίνονται σαν ευκαιρίες. Όταν άνοιξε την πόρτα, βρήκε τη σύζυγό του γονατιστή, να προσεύχεται.

...Μπροστά στο εκκλησίασμα στο οποίο είπε για αυτό, μίλησε για τη χαρά που είχε έρθει στη ζωή τους. Τα δέκατα δεν ήταν πρόβλημα. Το να μοιραστούν από τον πλούτο τους με τον Θεό ο οποίος τους είχε δώσει τα πάντα, έδειχνε πολύ λίγο. Ο χρόνος για υπηρέτηση δεν ήταν πρόβλημα. Αυτό απλώς απαιτούσε να

«Ποιος μπορεί να αντικρούσει ή να αρνηθεί την ήρεμη φωνή μέσα στην ψυχή που μιλά με προσωπική πεποίθηση;»

υπολογίσουν λίγο προσεκτικά τις ώρες της εβδομάδας. Η ευθύνη δεν ήταν πρόβλημα. Από αυτήν ερχόταν πνευματική ανάπτυξη και μία νέα προοπτική της ζωής. Και τότε αυτός ο άνδρας με την ευφυΐα του και την εκπαίδευση που είχε, αυτός ο μηχανικός συνηθισμένος να διαχειρίζεται περιστατικά του φυσικού κόσμου στον οποίο ζούμε, έδωσε επίσημη μαρτυρία με υγρά από δάκρυα μάτια για το θαύμα που είχε συμβεί στη ζωή του⁷.

«Το πολυτιμότερο πράγμα στη ζωή μου»

Πριν από μερικά χρόνια μία ευφυής και εξαιρετικά μορφωμένη νέα γυναίκα μίλησε στο Μπερχτεσγκάντεν στη Γερμανία, σε μία συνέλευση στρατιωτικού προσωπικού που ήταν μέλη της Εκκλησίας. Βρισκόμουν εκεί και την άκουσα. Ήταν ταγματάρχης στον στρατό, γιατρός, ιδιαίτερα εκτιμώμενη ειδικός στον τομέα της. Είπε:

«Περισσότερο από καθετί άλλο στον κόσμο ήθελα να υπηρετήσω τον Θεό. Όμως όσο κι αν προσπαθούσα, δεν μπορούσα να τον βρω. Το θαύμα όλου αυτού είναι ότι με βρήκε εκείνος. Ένα Σάββατο απόγευμα τον Σεπτέμβριο του 1969, βρισκόμουν στο σπίτι μου στο Μπέρκλεϋ της Καλιφόρνιας και άκουσα το κουδούνι της πόρτας. Δύο νέοι άνδρες στέκονταν εκεί, ντυμένοι με

κοστούμια, με λευκά πουκάμισα και γραβάτες. Τα μαλλιά τους ήταν προσεκτικά χτενισμένα. Εντυπωσιάστηκα τόσο, ώστε είπα: “Δεν ξέρω τι πουλάτε, όμως θα το αγοράσω”. Ο ένας από τους νέους άνδρες είπε: “Δεν πουλάμε κάτι. Είμαστε ιεραπόστολοι της Εκκλησίας του Ιησού Χριστού των Αγίων των Τελευταίων Ημερών και θα θέλαμε να σας μιλήσουμε”. Τους προσκάλεσα να έρθουν μέσα και μίλησαν για την πίστη τους.

«Αυτή ήταν η αρχή της μαρτυρίας μου. Είμαι ευγνώμων πέρα από λόγια για το προνόμιο και την τιμή να είμαι μέλος της Εκκλησίας του Ιησού Χριστού των Αγίων των Τελευταίων Ημερών. Η χαρά και η ειρήνη που έχει φέρει στην καρδιά μου αυτό το χαρμόσυνο Ευαγγέλιο, είναι παράδεισος επάνω στη γη. Η μαρτυρία μου για το έργο αυτό είναι το πολυτιμότερο πράγμα στη ζωή μου, ένα δώρο από τον Πουράνιο Πατέρα μου, για το οποίο θα είμαι αιωνίως ευγνώμων»⁸.

Το ίδιο συμβαίνει με εκατοντάδες χιλιάδες σε πολλές χώρες – άνδρες και γυναίκες με ικανότητες και εκπαίδευση, στους χώρους των επιχειρήσεων και στα επαγγέλματα, πείσιμονες, πρακτικούς [ανθρώπους] οι οποίοι κάνουν πράγματα στο έργο του κόσμου, στις καρδιές των οποίων καίει μία σιωπηλή μαρτυρία ότι ο Θεός ζει, ότι ο Ιησούς είναι ο Χριστός, ότι αυτό το έργο είναι ουράνιο, ότι αποκαταστάθηκε στη γη για την ευλογία όλων όσοι θα συμμετάσχουν στις ευκαιρίες του⁹.

3

Ο καθένας μας μπορεί να λάβει μία μαρτυρία για την πραγματικότητα του Θεού και του Αγαπημένου Υιού Του και για την αποκατάσταση του έργου Του.

Αυτή η μαρτυρία μπορεί να είναι το πολυτιμότερο από όλα τα δώρα του Θεού. Είναι μία ουράνια απονομή, όταν υπάρχει η σωστή προσπάθεια. Είναι η ευκαιρία, είναι η ευθύνη κάθε άνδρα και γυναίκας σ’ αυτή την Εκκλησία να αποκτήσει μέσα του/της μία πεποίθηση της αλήθειας αυτού του μεγάλου έργου των τελευταίων ημερών και εκείνων οι οποίοι ίστανται στην κεφαλή του, δηλαδή του ζώντος Θεού και του Κυρίου Ιησού Χριστού.

Ο Ιησούς έδειξε τον δρόμο για την απόκτηση μιας τέτοιας μαρτυρίας, όταν είπε: «Η δική μου διδασχά δεν είναι δική μου, αλλά εκείνου που με απέστειλε.

»Αν κάποιος θέλει να κάνει το θέλημά του, θα γνωρίσει για τη διδασκαλία, αν είναι από τον Θεό ή αν εγώ μιλάω από τον εαυτό μου» (Κατά Ιωάννην 7:16-17).

Αυξανόμαστε πνευματικά σε πίστη και γνώση καθώς υπηρετούμε, μελετάμε, προσευχόμαστε.

Όταν ο Ιησούς σίτισε τους 5.000, εκείνοι αναγνώρισαν και αισθάνθηκαν δέος για το θαύμα που Εκείνος είχε κάνει. Κάποιοι ξαναγύρισαν. Σε αυτούς Εκείνος δίδαξε για τη διδαχή της ουράνιας φύσης Του, για τον Εαυτό Του ως ο άρτος της ζωής. Τους κατηγόρησε ότι δεν ενδιαφέρονταν για τη διδαχή, αλλά για την ικανοποίηση της πείνας στο σώμα τους. Κάποιοι, ακούγοντας τον ίδιο και τη διδαχή Του, είπαν: «Σκληρός είναι αυτός ο λόγος· ποιος μπορεί να τον ακούει;» (Κατά Ιωάννην 6:60). Ποιος μπορεί να πιστέψει αυτά που διδάσκει αυτός ο άνθρωπος;

«Από τότε, πολλοί από τους μαθητές του στράφηκαν προς τα πίσω, και δεν περπατούσαν πλέον μαζί του.

»Ο Ιησούς, λοιπόν, είπε στους δώδεκα [νομίζω με κάποιο συναίσθημα αποθάρρυνσης]: Μήπως κι εσείς θέλετε να φύγετε;

»Του αποκρίθηκε, λοιπόν, ο Σίμωνας Πέτρος: Κύριε, σε ποιον θα πάμε; Εσύ έχεις λόγια αιώνιας ζωής·

»κι εμείς πιστέψαμε και γνωρίσαμε ότι εσύ είσαι ο Χριστός, ο Υιός του ζωντανού Θεού» (Κατά Ιωάννην 6:66-69).

Αυτό είναι το μεγάλο ερώτημα και η απάντηση σ' αυτό, την οποία πρέπει όλοι να αποδεχθούμε. Εάν όχι προς Εσένα, τότε «Κύριε, σε ποιον θα πάμε; Εσύ έχεις λόγια αιώνιας ζωής· κι εμείς πιστέψαμε και γνωρίσαμε ότι εσύ είσαι ο Χριστός, ο Υιός του ζωντανού Θεού».

Είναι αυτή η πεποίθηση, αυτή η ήρεμη εσωτερική βεβαιότητα για την πραγματικότητα του ζώντος Θεού, για τη θειότητα του Αγαπημένου Υιού Του, για την αποκατάσταση του έργου τους ετούτη την εποχή και για τις ένδοξες θεϊκές εκδηλώσεις οι οποίες έχουν ακολουθήσει, τα οποία γίνονται για τον καθέναν μας το θεμέλιο της πίστης μας. Αυτό γίνεται η μαρτυρία μας.

...Βρέθηκα πρόσφατα στην Παλμύρα της Νέας Υόρκης [εκεί κοντά όπου ο Τζόζεφ Σμιθ έλαβε το Πρώτο Όραμα]. Σχετικά με τα

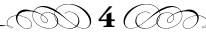
γεγονότα που συνέβησαν στην περιοχή εκείνη, οδηγείται κάποιος να πει: «Είτε συνέβησαν είτε όχι. Δεν μπορεί να υπάρχει γκριζο ή μέση κατάσταση».

Και τότε η φωνή της πίστης ψιθυρίζει: «Όλα συνέβησαν. Συνέβησαν όπως ακριβώς είπε εκείνος ότι συνέβησαν».

Εκεί κοντά είναι ο λόφος Κουμώρα. Από εκεί ήλθε το αρχαίο χρονικό από το οποίο μεταφράστηκε το Βιβλίο του Μόρμον. Κάποιος θα πρέπει να αποδεχθεί ή να απορρίψει την ουράνια προέλευσή του. Ζυγίζοντας τη μαρτυρία του, κάθε άνδρας και γυναίκα που έχει διαβάσει με πίστη, θα πρέπει να οδηγηθεί να πει: «Είναι αληθινό».

Και το ίδιο ισχύει για άλλα στοιχεία αυτού του θαυμαστού πράγματος που αποκαλούμε η αποκατάσταση του αρχαίου Ευαγγελίου, της αρχαίας ιεροσύνης και της αρχαίας Εκκλησίας.

Αυτή η μαρτυρία είναι τώρα, όπως υπήρξε πάντοτε, μία διακήρυξη, μία ευθεία βεβαίωση της αλήθειας, όπως την γνωρίζουμε¹⁰.

Θα πρέπει να ζούμε με βάση τη μαρτυρία μας και να την μοιραζόμαστε με άλλους.

Είπε ο Παύλος στον Τιμόθεο: «Πρόσεχε στον εαυτό σου και στη διδασκαλία· επίμενε σ' αυτά. Επειδή, κάνοντας αυτό, θα σώσεις και τον εαυτό σου κι εκείνους που σε ακούν» (Προς Τιμόθεον Α' 4:16). Πόσο υπέροχη κατεύθυνση έδωσε ο Παύλος στον νεαρό Τιμόθεο.

Συνέχισε να λέει: «Επειδή, ο Θεός δεν μας έδωσε πνεύμα δειλίας, αλλά δύναμης και αγάπης και σωφρονισμού» (Προς Τιμόθεον Β' 1:7). Ο Θεός δεν μας έδωσε πνεύμα δειλίας αλλά δύναμης –τη δύναμη του μηνύματος και της αγάπης– αγάπης για τους ανθρώπους, αγάπης για αυτό που έχουμε να προσφέρουμε· έναν σώφρονα νου – τις απλές κατανοητές αρχές του αποκατεστημένου Ευαγγελίου του Ιησού Χριστού.

«Μη ντραπείς, λοιπόν, για τη μαρτυρία του Κυρίου μας» (Προς Τιμόθεον Β' 1:8). Ποτέ, αδελφοί και αδελφές μου, να μην ντρέπεστε για τη μαρτυρία του Κυρίου μας. ...Εδώ υπάρχει ένα σπουδαίο καθήκον, μία εξουσιοδότηση που τέθηκε επάνω μας: «Επειδή, ο Θεός δεν μας έδωσε πνεύμα δειλίας, αλλά δύναμης και αγάπης

και σωφρονισμού. Μη ντραπείς, λοιπόν, για τη μαρτυρία του Κυρίου μας»¹¹.

Αυτό είναι το άγιο έργο του Θεού. Αυτή είναι η Εκκλησία Του και το βασίλειό Του. Το όραμα που εκδηλώθηκε στο Ιερό Δάσος, ήταν όπως ακριβώς είπε ο Τζόζεφ ότι ήταν. Υπάρχει μέσα στην καρδιά μου μία αληθινή κατανόηση για τη σπουδαιότητα αυτού που συνέβη εκεί. Το Βιβλίο του Μόρμον είναι αληθινό. Δίνει μαρτυρία για τον Κύριο Ιησού Χριστό. Η ιεροσύνη Του έχει αποκατασταθεί και είναι ανάμεσά μας. Τα κλειδιά εκείνης της ιεροσύνης, τα οποία έχουν έλθει από ουράνια άτομα, ασκούνται για την αιώνια ευλογία μας. Αυτή είναι η μαρτυρία μας –η δική σας και η δική μου– μία μαρτυρία με βάση την οποία πρέπει να ζούμε και την οποία πρέπει να μοιραζόμαστε με άλλους. Αφήνω αυτήν τη μαρτυρία, την ευλογία μου και την αγάπη μου στον καθέναν από εσάς και την πρόσκλησή μου να εξακολουθήσουμε να αποτελούμε μέρος αυτού του μεγάλου θαύματος των τελευταίων ημερών, που είναι η Εκκλησία του Ιησού Χριστού των Αγίων των Τελευταίων Ημερών¹².

Προτάσεις για μελέτη και διδασκαλία

Ερωτήσεις

- Με ποιους τρόπους συνεισφέρει η προσωπική μαρτυρία σας στη δύναμη της Εκκλησίας; (Βλέπε τμήμα 1.)
- Ο Πρόεδρος Χίνκλυ τονίζει ότι η μαρτυρία μάς στηρίζει και μας «ωθεί σε δράση» (τμήμα 2). Πώς σας έχει στηρίξει η μαρτυρία σας; Πώς έχει επηρεάσει τις πράξεις σας η μαρτυρία σας; Τι μπορείτε να εφαρμόσετε εσείς προσωπικά από τις ιστορίες στο τμήμα 2;
- Τι μπορούμε να μάθουμε από τις διδασκαλίες του Προέδρου Χίνκλυ σχετικά με τη λήψη μιας μαρτυρίας; (Βλέπε τμήμα 3.) Ποιες εμπειρίες σάς έχουν βοηθήσει να αποκτήσετε τη μαρτυρία σας; Τι μπορούμε να κάνουμε για να ενδυναμώσουμε τις μαρτυρίες μας;
- Γιατί νομίζετε ότι οι μαρτυρίες μας γίνονται δυνατότερες όταν τις μοιραζόμαστε; Πώς έχετε υπερνικήσει συναισθήματα φόβου σχετικά με το να μιλήσετε για τη μαρτυρία σας; Πώς έχετε ευλογηθεί μέσω των ευλογιών των άλλων; (Βλέπε τμήμα 4.)

Σχετικές γραφές

Προς Κορινθίους Α΄ 12:3, Πέτρου Α΄ 3:15, Αλμα 5:43-46, 32:26-30, Μορόνι 10:3-5, Δ&Δ 8:2-3, 80:3-5

Βοήθεια διδασκαλίας

«Καθώς γνωρίζετε και κατανοείτε κάθε άτομο, θα είστε καλύτερα προετοιμασμένοι να διδάξετε μαθήματα που θα απευθύνονται στις ατομικές περιστάσεις τους. Αυτή η κατανόηση θα σας βοηθήσει να βρείτε τρόπους να βοηθήσετε κάθε άτομο να συμμετάσχει σε συζητήσεις και άλλες δραστηριότητες μάθησης» (*Teaching, No Greater Call* [1999], 34).

Σημειώσεις

1. "My Testimony", *Ensign*, Μάιος 2000, 70-71.
2. "Listen by the Power of the Spirit", *Ensign*, Νοε 1996, 5.
3. "Testimony", *Ensign*, Μάιος 1998, 69.
4. "Testimony", 69-70.
5. "Testimony", 70.
6. "It's True, Isn't It?" *Ensign*, Ιούλιος 1993, 2.
7. "It's True, Isn't It?" 5.
8. "It's True, Isn't It?" 6.
9. "It's True, Isn't It?" 5.
10. "Testimony", 70-71.
11. *Discourses of President Gordon B. Hinckley, τόμος 2: 2000-2004* (2005), 369.
12. "A Perfect Brightness of Hope: To New Members of the Church", *Ensign*, Οκτ 2006, 5.

Ο Πρόεδρος και η αδελφή Χίνκλυ απήλαυσαν έναν ευτυχισμένο και στοργικό γάμο και ενδυναμώθηκαν από την «ήρεμη και σίγουρη βεβαιότητα της επανένωσης και της παντοτινής συντροφιάς».

Γαλουχώντας την αιώνια σύμπραξη του γάμου

«Τα γλυκύτερα συναισθήματα της ζωής, οι πιο γενναιοδωρες και ικανοποιητικές παρορμήσεις της ανθρώπινης καρδιάς, βρίσκουν έκφραση σε έναν γάμο ο οποίος μένει αγνός και ακηλίδωτος πάνω από τα κακά του κόσμου».

Από τη ζωή του Γκόρντον Χίνκλυ

Ένα βράδυ, όταν ο Πρόεδρος και η αδελφή Χίνκλυ κάθονταν ήρεμα μαζί, η αδελφή Χίνκλυ είπε: «Μου έδινες πάντοτε φτερά για να πετώ και σε έχω αγαπήσει γι' αυτό»¹. Σχολιάζοντας εκείνα τα λόγια της συζύγου του, ο Πρόεδρος Χίνκλυ είπε: «Προσπάθησα να αναγνωρίζω την ατομικότητά [της], την προσωπικότητά της, τις επιθυμίες, το υπόβαθρο, τις φιλοδοξίες της. Ας την αφήσουμε να πετάξει. Ναι, ας την αφήσουμε να πετάξει! Ας αναπτύξει τα ταλέντα της. Ας κάνει πράγματα με τον δικό της τρόπο. Ας φύγουμε από τον δρόμο της και ας θαυμάζουμε αυτά που κάνει»². Κατά τον ίδιο τρόπο, η αδελφή Χίνκλυ στήριζε τον σύζυγό της – ως πατέρα, στα προσωπικά ενδιαφέροντά του και στην ευρεία υπηρετήσή του στην Εκκλησία.

Τα περισσότερα χρόνια όταν μεγάλωναν, ο Γκόρντον Χίνκλυ και η Μάρτζορι Πέι ζούσαν στον ίδιο τομέα και επί πολλά χρόνια έμεναν στον ίδιο δρόμο, ο ένας απέναντι στον άλλο. «Την είδα για πρώτη φορά στην Προκαταρκτική» θυμόταν αργότερα ο Πρόεδρος Χίνκλυ. «Διάβαζε δυνατά μία γραφή μπροστά στα παιδιά. Δεν ξέρω γιατί με επηρέασε τόσο, όμως ποτέ δεν το ξέχασα. Μετά εκείνη μεγάλωσε και έγινε μια όμορφη νέα γυναίκα και αντιλήφθηκα σωστά ότι έπρεπε να την παντρευτώ»³.

Είχαν το πρώτο ραντεβού τους –έναν χορό της Εκκλησίας– όταν εκείνος ήταν 19 και εκείνη 18. «Αυτός ο νέος άνδρας θα επιτύχει στη ζωή του» είπε η Μάρτζορι στη μητέρα της μετά⁴. Η σχέση τους εξακολούθησε να αναπτύσσεται μέχρι που ο Γκόρντον άρχισε να παρακολουθεί μαθήματα στο Πανεπιστήμιο της Γιούτας. Τότε, το 1933, το έτος μετά την αποφοίτησή του, κλήθηκε να υπηρετήσει μία ιεραποστολή στην Αγγλία. Όταν επέστρεψε, το 1935, ξανάρχισαν να βγαίνουν ραντεβού και το 1937 παντρεύτηκαν στον Ναό της Σωλτ Λέηκ. Θυμούμενη τις αρχές του γάμου τους, η αδελφή Χίνκλυ είπε:

«Τα χρήματα ήταν λιγοστά, όμως ήμασταν όλο ελπίδα και αισιοδοξία. Εκείνες οι πρώτες ημέρες δεν ήταν όλες μεγάλης ευδαιμονίας, όμως ήταν γεμάτοι αποφασιστικότητα και μεγάλη επιθυμία να στεριώσουν ένα ευτυχισμένο σπιτικό. Αγαπούσαμε ο ένας τον άλλο, δεν υπήρχε αμφιβολία για αυτό. Αλλά επίσης έπρεπε να συνηθίσει ο ένας τον άλλον. Νομίζω ότι κάθε ζεύγος πρέπει να συνηθίσει ο ένας τον άλλον.

»Γρήγορα συνειδητοποίησα ότι θα ήταν καλύτερα εάν προσπαθούσαμε σκληρότερα να συνηθίσει ο ένας τον άλλον, παρά εάν προσπαθούσαμε συνεχώς να αλλάξει ο ένας τον άλλον – πράγμα αδύνατον, όπως ανακάλυψα Πρέπει να δίνεις και να παίρνεις λίγο και να υπάρχει μεγάλη προσαρμοστικότητα για να φτιαχτεί ένα ευτυχισμένο σπιτικό»⁵.

Ο Πρόεδρος Χίνκλυ κλήθηκε ως Μέλος της Γενικής Εξουσίας το 1958 και κατά τη διάρκεια των πρώτων ετών της υπηρετήσής του, η αδελφή Χίνκλυ τυπικά έμενε σπίτι να φροντίσει τα πέντε παιδιά τους, ενώ εκείνος ταξίδευε σε αναθέσεις της Εκκλησίας. Όταν μεγάλωσαν τα παιδιά τους, οι Χίνκλυ ταξίδευαν συχνά μαζί – κάτι που αγαπούσαν πολύ. Τον Απρίλιο του 1977, η 40ή επέτειος του γάμου τους συνέπεσε με ένα μεγάλο ταξίδι τους προς συνάντηση των Αγίων της Αυστραλίας. Εκείνη την ημέρα, ο Πρόεδρος Χίνκλυ θυμόταν στο ημερολόγιό του:

«Βρεθήκαμε σήμερα στο Περθ στην Αυστραλία και η παρουσία μας αυτή καθαυτή αντιπροσώπευε αυτό που είχαν φέρει σε εμάς τα χρόνια. Περάσαμε την ημέρα συναντώντας ιεραποστόλους από την Ιεραποστολή Περθ Αυστραλίας. Ήταν μια θαυμάσια ημέρα, όπου ακούσαμε μαρτυρίες και διδασκαλία. Οι ιεραπόστολοι

έδωσαν στη Μάρτζορι ένα άνθος για το μπούστο, κάτι που δεν είχα τον χρόνο να της αγοράσω εγώ.

«Θα μπορούσαμε να γράψουμε ολόκληρο βιβλίο για τα 40 περασμένα χρόνια. ...Είχαμε τους αγώνες και τα προβλήματα μας. Όμως σε γενικές γραμμές, η ζωή ήταν καλή. Ευλογηθήκαμε με θαυμαστό τρόπο. Στην ηλικία αυτή αρχίζει κάποιος να καταλαβαίνει την έννοια της αιωνιότητας και την αξία της παντοτινής συντροφιάς. Εάν ήμασταν στο σπίτι απόψε, μάλλον θα είχαμε κάποιο οικογενειακό δείπνο. Όμως είμαστε μακριά από το σπίτι, στην υπηρεσία του Κυρίου, και είναι μια γλυκιά εμπειρία»⁶.

Είκοσι δύο χρόνια αργότερα, υπηρετώντας ως Πρόεδρος της Εκκλησίας, ο Πρόεδρος Χίνκλυ έγραψε ένα γράμμα στην αδελφή Χίνκλυ, εκφράζοντας τα αισθήματά του μετά από περισσότερο από 60 χρόνια γάμου. «Πόσο πολύτιμη σύντροφος υπήρξες» είπε. «Τώρα γεράσαμε μαζί και ήταν μια γλυκιά εμπειρία. ...Όταν κάποια στιγμή στο μέλλον το χέρι του θανάτου αγγίζει απαλά τον έναν ή τον άλλο από εμάς, θα υπάρξουν δάκρυα, ναι, όμως θα υπάρχει, επίσης, και μια ήρεμη και σίγουρη διαβεβαίωση επανένωσης και παντοτινής συντροφιάς»⁷.

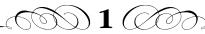
Στις αρχές του 2004, οι Χίνκλυ βρίσκονταν στον δρόμο για την πατρίδα μετά την αφιέρωση του Ναού Άκκρα στην Γκάνα, όταν η αδελφή Χίνκλυ κατέρρευσε από εξάντληση. Δεν ανέκτησε ποτέ τις δυνάμεις της και έφυγε στις 6 Απριλίου 2004. Έξι μήνες αργότερα, στη γενική συνέλευση Οκτωβρίου, ο Πρόεδρος Χίνκλυ είπε:

«Καθώς κρατούσα το χέρι της και είδα τη θνητή ζωή να φεύγει από τα δάχτυλά της, ομολογώ πως συγκλονίστηκα. Προτού την παντρευτώ, υπήρξε η κοπέλα των ονείρων μου. ...Ήταν η αγαπημένη σύντροφός μου για περισσότερα από δύο τρίτα του αιώνα, ίση με εμένα μπροστά στον Κύριο, πραγματικά ανώτερή μου. Και τώρα, στην προχωρημένη ηλικία μου, έχει γίνει ξανά η κοπέλα των ονείρων μου»⁸.

Μέσα στη θλίψη του, ο Πρόεδρος Χίνκλυ είχε σαν στήριγμα τη γνώση ότι εκείνος και η Μάρτζορι είχαν επισφραγισθεί για την αιωνιότητα. «Το να χάσει κάποιος την πολυαγαπημένη σύντροφό του με την οποία περπάτησε πολύ καιρό σε λιακάδα και σκιά, είναι εντελώς ισοπεδωτικό» είπε. «Υπάρχει μια μοναξιά που σε

αναλίσκει, η οποία αυξάνει σε ένταση. Κατατρώνει οδυνηρά την ψυχή σου. Όμως στην ησυχία της νύχτας, ακούγεται ένας σιγανός ψίθυρος που λέει: “Όλα πάνε καλά. Όλα πάνε καλά”. Και η φωνή εκείνη από το άγνωστο, φέρνει ειρήνη και σιγουριά και αδιάσειστη βεβαιότητα ότι ο θάνατος δεν είναι το τέλος, ότι η ζωή συνεχίζει, με έργο να πράξουμε και νίκες να κερδίσουμε. Εκείνη η φωνή, ήρεμα, που σχεδόν δεν μπορεί να ακουστεί από τα θνητά αφτιά, φέρνει τη βεβαιότητα ότι, με την ίδια σιγουριά ότι υπήρξε χωρισμός, έτσι θα υπάρξει και μια χαρούμενη επανένωση⁹.

Διδασκαλίες του Γκόρντον Χίνκλυ

Ο Επουράνιος Πατέρας σχεδίασε τον γάμο από την απαρχή.

Πόσο υπέροχο πράγμα είναι ο γάμος υπό το σχέδιο του Αιώνιου Πατέρα μας, ένα σχέδιο που παρασχέθηκε κατά την ουράνια σοφία Του για την ευτυχία και την ασφάλεια των τέκνων Του και τη διαιώνιση του είδους.

Είναι ο Δημιουργός μας και έχει σχεδιάσει τον γάμο από την απαρχή. Όταν πλάστηκε η Εύα, «ο Αδάμ είπε: Τούτο είναι τώρα κόκαλο από τα κόκαλά μου, και σάρκα από τη σάρκα μου· γι' αυτό, ο άνθρωπος θα αφήσει τον πατέρα του και τη μητέρα του, και θα προσκολληθεί στη γυναίκα του· και θα είναι οι δύο σε μία σάρκα». (Γένεση 2:23-24.)

Ο Παύλος έγραψε στους Αγίους στην Κόρινθο: «Όμως, ούτε ο άνδρας υπάρχει χωρίς τη γυναίκα ούτε η γυναίκα χωρίς τον άνδρα, εν Κυρίω». (Προς Κορινθίους Α' 11:11.)

Στη σύγχρονη αποκάλυψη ο Κύριος έχει πει: «Και πάλι, αληθινά σας λέω ότι όποιος απαγορεύει το γάμο δεν έχει οριστεί από το Θεό, γιατί ο γάμος έχει οριστεί από το Θεό προς τον άνθρωπο». (Δ&Δ 49:15.)...

Βεβαίως, κανένας που διαβάζει τις γραφές, τόσο αρχαίες, όσο και σύγχρονες, δεν μπορεί να αμφιβάλλει για την ουράνια έννοια του γάμου. Τα γλυκύτερα συναισθήματα της ζωής, οι πιο γενναίω-δωρες και ικανοποιητικές παρορμήσεις της ανθρώπινης καρδιάς,

βρίσκουν έκφραση σε έναν γάμο ο οποίος μένει αγνός και ακηλίδωτος πάνω από τα κακά του κόσμου.

Αυτός ο γάμος, πιστεύω, είναι η επιθυμία –η επιθυμία για την οποία ελπίζουν, λαχταρούν, προσεύχονται– άνδρες και γυναίκες παντού¹⁰.

2

Στον ναό, ο σύζυγος και η σύζυγος μπορούν να επισφραγιστούν μαζί για όλη την αιωνιότητα.

[Οι] ναοί... προσφέρουν ευλογίες τις οποίες δεν μπορούμε να λάβουμε πουθενά αλλού. Όλα αυτά που γίνονται σε αυτούς τους ιερούς οίκους έχουν να κάνουν με την αιώνια φύση του ανθρώπου. Εκεί, σύζυγοι και τέκνα επισφραγίζονται μαζί ως οικογένεια για όλη την αιωνιότητα. Ο γάμος δεν είναι «μέχρι να σας χωρίσει ο θάνατος». Είναι για πάντα, αν οι σύντροφοι ζουν άξια της ευλογίας¹¹.

Υπήρξε ποτέ άνδρας ο οποίος πραγματικά αγάπησε μία γυναίκα ή μία γυναίκα η οποία πραγματικά αγάπησε έναν άνδρα, που να μην προσεύχονταν να συνεχιστεί η σχέση τους πέραν του τάφου; Ετάφη ποτέ παιδί από γονείς οι οποίοι δεν λαχταρούσαν τη διαβεβαίωση ότι το αγαπημένο τέκνο τους θα είναι ξανά δικό τους σε έναν κόσμο που θα έρθει; Μπορεί κάποιος που πιστεύει στην αιώνια ζωή να αμφιβάλλει ότι ο Θεός των ουρανών θα παρείχε στους υιούς και τις θυγατέρες Του εκείνο το πλέον πολύτιμο στοιχείο της ζωής, την αγάπη που βρίσκει τη σημαντικότερη έκφρασή της στις οικογενειακές σχέσεις; Όχι, η λογική απαιτεί ώστε η οικογενειακή σχέση να εξακολουθήσει μετά θάνατο. Η ανθρώπινη καρδιά το επιθυμεί διακαώς και ο Θεός των ουρανών έχει αποκαλύψει έναν τρόπο δια του οποίου μπορεί να διασφαλιστεί. Οι ιερές διατάξεις του οίκου του Κυρίου παρέχουν για αυτό¹².

Πόσο γλυκιά είναι η βεβαιότητα, πόσο παρηγορητική η ειρήνη που έρχεται από τη γνώση ότι αν παντρευτούμε σωστά και ζούμε σωστά, η σχέση μας θα εξακολουθήσει, άσχετα με τη βεβαιότητα του θανάτου και το πέρασμα του χρόνου. Οι άνθρωποι μπορεί να γράφουν τραγούδια αγάπης και να τα τραγουδούν. Μπορεί να λαχταρούν, να ελπίζουν και να ονειρεύονται. Όμως όλα αυτά θα είναι μόνον μία ρομαντική λαχτάρα, αν δεν υπάρχει μία άσκηση

εξουσίας η οποία υπερβαίνει τις δυνάμεις του χρόνου και του θανάτου¹³.

3

Οι σύζυγοι περπατούν πλάι-πλάι σε ένα παντοτινό ταξίδι.

Στο μεγάλο σχέδιό Του, όταν ο Θεός έπλασε πρώτα τον άνδρα, δημιούργησε τα δύο διαφορετικά φύλα. Η εξευγενισμένη έκφραση αυτής της δυαδικότητας βρίσκεται στον γάμο. Το ένα άτομο συμπληρώνει το άλλο¹⁴.

Στη συντροφικότητα του γάμου δεν υπάρχει ούτε κατωτερότητα ούτε ανωτερότητα. Η γυναίκα δεν περπατά μπροστά από τον άνδρα, ούτε ο άνδρας περπατά μπροστά από τη γυναίκα. Περπατούν πλάι-πλάι ως ένας υιός και μία θυγατέρα του Θεού σε ένα παντοτινό ταξίδι¹⁵.

Ο γάμος, στην αληθινή του έννοια, είναι μια σύμπραξη ίσων μερών, όπου κανένα άτομο δεν ασκεί κυριαρχία στο άλλο αλλά, αντιθέτως, ενθαρρύνει και να βοηθά το ένα το άλλο σε οποιοσδήποτε ευθύνες και φιλοδοξίες ενδεχομένως να έχει¹⁶.

Γυναίκες, να κοιτάτε τους συζύγους σας ως τους πολύτιμους συντρόφους σας και να ζείτε αξία αυτής της συναναστροφής. Άνδρες, να βλέπετε στις συζύγους σας το πιο πολύτιμο απόκτημα για τον παρόντα καιρό ή την αιωνιότητα, όπου η καθεμία είναι μία θυγατέρα του Θεού, μία σύντροφος με την οποία μπορείτε να περπατήσετε χέρι-χέρι, σε ήλιο και καταιγίδα, σε όλους τους κινδύνους και τους θριάμβους της ζωής¹⁷.

Συλλογίζομαι δύο [φίλους] που γνώριζα... τα χρόνια του γυμνασίου και στο πανεπιστήμιο. Ήταν ένα αγόρι από μια επαρχιακή κωμόπολη, ανεπιτήδευτο στην εμφάνιση, χωρίς χρήματα ή προφανείς δυνατότητες. Είχε μεγαλώσει σε μία φάρμα και αν είχε κάποιο ελκυστικό προτέρημα, ήταν η ικανότητα να δουλεύει. ...Όμως, παρά την αγροτική εμφάνισή του, είχε ένα χαμόγελο και μία προσωπικότητα που ανέδιδε μια ξεκάθαρη καλοσύνη. Ήταν και μία κοπέλα μεγαλωμένη στην πόλη, που ερχόταν από ένα άνετο σπιτικό...

Κάτι μαγικό συνέβη μεταξύ τους. Αγαπήθηκαν... Γελούσαν, χόρευαν και μελετούσαν μαζί όλα εκείνα τα χρόνια. Παντρεύτηκαν

όταν ο κόσμος αναρωτιόταν πώς θα μπορούσαν να κερδίζουν αρκετά χρήματα ώστε να επιβιώνουν. Μόχθησε σπουδάζοντας στην επαγγελματική σχολή του και αποφοίτησε από τους πρώτους της τάξης του. Εκείνη έκανε αυστηρές οικονομίες, εξοικονομούσε χρήματα, εργαζόταν και προσευχόταν. Τον ενθάρρυνε και τον στήριζε και όταν τα πράγματα ήταν πραγματικά δύσκολα, έλεγε ήρεμα: «Κάπως θα τα καταφέρουμε». Ενδυναμωμένος από την πίστη της σε εκείνον, εξακολούθησε όλα εκείνα τα δύσκολα χρόνια. Γεννήθηκαν τα παιδιά τους και μαζί τα αγαπούσαν, τα γαλουχούσαν και τους έδιναν την ασφάλεια που προερχόταν από το δικό τους παράδειγμα αγάπης και αφοσίωσης του ενός προς τον άλλο. Τώρα έχουν περάσει περισσότερα από σαράντα πέντε χρόνια. Τα παιδιά τους έχουν μεγαλώσει και είναι τιμή γι' αυτούς, για την Εκκλησία και τις κοινότητες στις οποίες ζουν.

Πρόσφατα, ενώ βρισκόμουν σε ένα αεροπλάνο από Νέα Υόρκη, προχώρησα στον διάδρομο στο μισοσκόταδο και είδα μία γυναίκα με λευκά μαλλιά, το κεφάλι της στον ώμο του συζύγου της καθώς κοιμόταν ελαφρά και το χέρι εκείνου να κρατά με θέρμη το δικό της. Ήταν ξύπνιος και με αναγνώρισε. Εκείνη ξύπνησε όταν αρχίσαμε να μιλάμε. Κι αυτοί, επίσης, επέστρεφαν από Νέα Υόρκη, όπου εκείνος είχε μιλήσει για μία διατριβή του ενώπιον ενός από τους μεγάλους συλλόγους του κόσμου των γραμμάτων του έθνους. Είπε λίγα σχετικά με αυτό, όμως μίλησε με υπερηφάνεια για τις τιμές που έλαβε...

Το σκεφτόμουν αυτό καθώς γύριζα στη θέση μου στο αεροπλάνο. Και είπα στον εαυτό μου, οι φίλοι τους εκείνες τις ημέρες έβλεπαν μόνο ένα αγροτόπαιδο και μία χαμογελαστή κοπέλα με φακίδες στη μύτη της. Όμως εκείνοι οι δύο έβλεπαν ο ένας στον άλλο αγάπη, αφοσίωση, ειρήνη, πίστη και το μέλλον. Πείτε το χημεία, αν θέλετε. Ίσως να υπήρχε λίγο από αυτό, όμως υπήρχαν πολλά περισσότερα. Μάλλον άνθιζε κάτι ουράνιο, φυτεμένο εκεί από αυτόν τον Πατέρα που είναι ο Θεός μας. Στις ημέρες του σχολείου τους είχαν ζήσει άξια για αυτό το άνθισμα. Είχαν ζήσει με αρετή και πίστη, με εκτίμηση και σεβασμό για τον εαυτό τους και ο ένας για τον άλλο. Στα χρόνια της δύσκολης επαγγελματικής και οικονομικής πάλης τους, είχαν βρει τη μεγαλύτερη εγκόσμια δύναμη στη συντροφικότητά τους. Τώρα, σε προχωρημένη ηλικία,

έβρισκαν την ειρήνη τους, την ήρεμη ικανοποίησή τους μαζί. Και πέρα από αυτό, είχαν τη διαβεβαίωση για μία παντοτινή χαρούμενη συναναστροφή υπό τις διαθήκες που είχαν από πολύ καιρό συναφθεί και τις υποσχέσεις που είχαν από πολύ καιρό δοθεί στον οίκο του Κυρίου¹⁸.

4

Ο Θεός δεν θα παρακρατήσει καμία ευλογία από άξια άτομα που δεν είναι παντρεμένα.

Κατά κάποιο τρόπο έχουμε βάλει μια ταμπέλα σε μία πολύ σημαντική ομάδα στην Εκκλησία. Γράφει «Ανύπανδροι». Εύχομαι να μην το κάνουμε αυτό. Είστε ξεχωριστά άτομα, άνδρες και γυναίκες, υιοί και θυγατέρες του Θεού, και όχι μία μάζα ανθρώπων που «είναι όμοιοι» ή «ενεργούν όμοια». Επειδή δεν συνέβη να έχετε παντρευτεί, δεν σας κάνει απαραίτητα διαφορετικούς από τους άλλους. Όλοι μας μοιάζουμε πάρα πολύ στην εμφάνιση και στις συναισθηματικές αντιδράσεις, στην ικανότητά μας να σκεπτόμαστε, να εκλογικεύουμε, να νιώθουμε αξιολύπητοι, να είμαστε ευτυχισμένοι, να αγαπάμε και να μας αγαπούν.

Είστε το ίδιο σημαντικοί όπως οποιοσδήποτε άλλος στο σχέδιο του Πατέρα μας στους Ουρανοί και, υπό την ευσπλαχνία Του, καμία ευλογία την οποία διαφορετικά θα δικαιούσασταν δεν θα παρακρατηθεί ποτέ από εσάς¹⁹.

Επιτρέψτε μου τώρα να πω δυο λόγια σε εκείνους που δεν είχαν ποτέ την ευκαιρία να παντρευτούν. Σας διαβεβαιώ ότι είμαστε ευαίσθητοι στην μοναξιά που πολλοί από εσάς νιώθετε. Η μοναξιά είναι ένα πικρό και οδυνηρό πράγμα. Υποθέτω ότι όλοι οι άνθρωποι την έχουν αισθανθεί κάποια στιγμή. Η καρδιά μας σάς προσεγγίζει με κατανόηση και αγάπη...

...Αυτή η εποχή της ζωής σας μπορεί να είναι υπέροχη. Έχετε ωριμότητα. Έχετε κρίση. Οι περισσότεροι από εσάς έχετε εκπαίδευση και εμπειρία. Έχετε μία σωματική, διανοητική και πνευματική δύναμη να ανυψώνεστε, να βοηθάτε και να ενθαρρύνετε.

Υπάρχουν τόσοι πολλοί εκεί έξω που σας χρειάζονται. ...Να έχετε πλήρως φορτισμένες τις πνευματικές μπαταρίες σας και να ανάβετε τις λάμπες των άλλων²⁰.

Προς εσάς που δεν έχετε παντρευτεί... ο Θεός σας έχει δώσει ταλέντα του ενός ή άλλου είδους. Σας έχει δώσει την ικανότητα να υπηρετείτε τις ανάγκες των άλλων και να ευλογείτε τη ζωή τους με την καλοσύνη και το ενδιαφέρον σας. Προσεγγίστε κάποιον σε ανάγκη...

Προσθέστε γνώση στη γνώση. Εξευγενίστε τον νου και τις ικανότητές σας σε έναν επιλεγμένο τομέα πειθαρχίας. Υπάρχουν τρομακτικές ευκαιρίες για σας, αν είστε προετοιμασμένοι να επωφεληθείτε από αυτές. ...Μην αισθάνεστε ότι επειδή είστε ανύπαντροι, ο Θεός σας έχει εγκαταλείψει. Ο κόσμος σας χρειάζεται. Η Εκκλησία σας χρειάζεται. Τόσοι πολλοί άνθρωποι και σκοποί χρειάζονται τη δύναμη, τη σοφία και τα ταλέντα σας.

Να προσεύχεστε και μην χάνετε την ελπίδα σας. ...Ζήστε την καλύτερη ζωή που είστε ικανοί και ο Κύριος στη μεγάλη σοφία του και στην αιωνιότητα θα απαντήσει στις προσευχές σας²¹.

Προς εσάς που είστε διαζευγμένοι, παρακαλώ να ξέρετε ότι δεν σας βλέπουμε ως αποτυχημένους, επειδή απέτυχε ένας γάμος. ...Έχουμε την υποχρέωση να μην καταδικάζουμε, αλλά να συγχωρούμε και να ξεχνάμε, να ανυψώνουμε και να βοηθάμε. Στις ώρες της μοναξιάς σας, στραφείτε στον Κύριο ο οποίος είπε: «Ελάτε σε μένα όλοι όσοι κοπιάζετε και είστε φορτωμένοι, κι εγώ θα σας αναπαύσω. ...Επειδή ο ζυγός μου είναι καλός, και το φορτίο μου ελαφρύ». (Κατά Ματθαίον 11:28, 30.)

Ο Κύριος δεν θα σας αποκρούσει ούτε θα σας διώξει. Οι απαντήσεις στις προσευχές σας μπορεί να μην είναι εντυπωσιακές. Ίσως να μην τις καταλάβετε εύκολα ή ακόμα και να τις εκτιμήσετε. Όμως θα έρθει ο καιρός όπου θα γνωρίσετε ότι έχετε ευλογηθεί²².

5

Η ευτυχία στον γάμο έρχεται όταν δείχνουμε στοργική έγνοια για την ευημερία του/της συντρόφου μας.

Γαλουχήστε και καλλιεργήστε τον γάμο σας. Φυλάγετέ τον και εργαστείτε να τον κρατήσετε στέρεο και όμορφο. ...Ο γάμος είναι ένα συμβόλαιο, είναι μία συνομολόγηση, είναι μία ένωση ενός άνδρος και μιας γυναίκας υπό το σχέδιο του Παντοδύναμου. Μπορεί να είναι εύθραυστος. Απαιτεί γαλούχηση και πολλή προσπάθεια²³.

«Γαλουχήστε και καλλιεργήστε τον γάμο σας. Φυλάγετέ τον και εργαστείτε να τον κρατήσετε στέρεο και όμορφο».

Έχοντας ασχοληθεί με εκατοντάδες περιπτώσεις διαζυγίων όλα αυτά τα χρόνια, είμαι βέβαιος ότι η εφαρμογή μιας απλής πρακτικής θα έκανε περισσότερα από οτιδήποτε άλλο για να λύσει αυτό το σοβαρότατο πρόβλημα.

Αν ο κάθε σύζυγος και η κάθε σύζυγος έκαναν συνεχώς ό,τι είναι δυνατόν για να διασφαλιστεί η άνεση και η ευτυχία του/της συντρόφου του/της, θα υπήρχαν ελάχιστα έως ανύπαρκτα διαζύγια. Δεν θα ακούγονταν ποτέ διαφωνίες. Δεν θα υψώνονταν ποτέ κατηγορίες. Δεν θα υπήρχαν εκρήξεις οργής. Αντίθετα, η αγάπη και το ενδιαφέρον θα αντικαθιστούσαν την κακομεταχείριση και τη μικρότητα...

Η θεραπεία για τα περισσότερα προβλήματα στον γάμο δεν βρίσκεται στο διαζύγιο. Βρίσκεται στη μετάνοια και τη συγχώρεση, σε εκφράσεις καλοσύνης και φροντίδας. Βρίσκεται στην εφαρμογή του Χρυσού Κανόνα.

Είναι μία σκηνή μεγάλης ομορφιάς, όταν ένας νέος άνδρας και μια νέα γυναίκα ενώνουν τα χέρια στον βωμό, σε μια διαθήκη μπροστά στον Θεό, ότι θα τιμούν και θα αγαπούν ο ένας τον άλλο. Και πόσο θλιβερή είναι η εικόνα όταν λίγους μήνες αργότερα ή μερικά χρόνια αργότερα, ακούγονται προσβλητικές

παρατηρήσεις, άσχημα και πικρά λόγια, υψωμένες φωνές και πικρές κατηγορίες.

Δεν θα έπρεπε να συμβαίνει αυτό, αγαπητοί μου αδελφοί και αδελφές. Μπορούμε να υψωθούμε πάνω από αυτά τα ασθενικά και φτωχά στοιχεία στη ζωή μας (βλέπε Προς Γαλάτες 4:9). Μπορούμε να αναζητήσουμε και να αναγνωρίσουμε την ουράνια φύση ο ένας στον άλλο, η οποία έρχεται σε μας ως παιδιά του Πατέρα μας στους Ουρανούς. Μπορούμε να ζούμε μαζί κατά το πρότυπο γάμου που δόθηκε από τον Θεό, πετυχαίνοντας αυτό για το οποίο είμαστε ικανοί, αν ασκήσουμε αυτοπειθαρχία και απέχουμε από το να προσπαθούμε να ασκήσουμε πειθαρχία στο σύντροφό μας²⁴.

Κάθε γάμος υπόκειται σε κατά εποχές θυελλώδη καιρό. Όμως με την υπομονή, τον αμοιβαίο σεβασμό και ένα πνεύμα ανεκτικότητας, μπορούμε να αντεπεξέλθουμε στις θύελλες αυτές. Όπου έχουν γίνει λάθη, μπορούμε να ζητήσουμε συγγνώμη, να μετανοήσουμε και να συγχωρέσουμε. Όμως θα πρέπει να υπάρχει προθυμία να γίνει αυτό, εκ μέρους και των δύο πλευρών...

Έχω μάθει ότι η αληθινή ουσία της ευτυχίας στον γάμο βρίσκεται... σε μία αγωνιώδη έγνοια για την ανακούφιση και ευημερία του/της συντρόφου. Το να σκεφτόμαστε μόνον τον εαυτό μας και την ικανοποίηση των προσωπικών επιθυμιών, δεν θα οικοδομήσει ούτε εμπιστοσύνη ούτε αγάπη ούτε ευτυχία. Μόνον όταν υπάρχει ανιδιοτέλεια, θα αναπτυχθεί και θα ανθίσει η αγάπη με τις συνακόλουθες καλές ιδιότητες της²⁵.

Πολλοί από εμάς θα πρέπει να σταματήσουμε να αναζητούμε τα λάθη και να αρχίσουμε να αναζητούμε τις αρετές. ... Δυστυχώς, μερικές γυναίκες θέλουν να ξαναφτιάξουν τους συζύγους τους κατά το δικό τους πρότυπο. Κάποιοι άνδρες θεωρούν ως αποκλειστικό δικαίωμά τους να αναγκάσουν τις συζύγους τους να ταιριάζουν με τα πρότυπα που εκείνοι θεωρούν ως ιδανικά. Ποτέ δεν πετυχαίνει αυτό. Οδηγεί μόνον σε έριδες, παρεξηγήσεις και θλίψη.

Πρέπει να υπάρχει σεβασμός για τα ενδιαφέροντα του καθενός. Πρέπει να υπάρχουν ευκαιρίες και ενθάρρυνση για την ανάπτυξη και την έκφραση του ταλέντου του καθενός²⁶.

Να είστε απόλυτα ειλικρινείς και πιστοί στον επιλεγμένο σύντροφό σας. Σε ό,τι αφορά στον χρόνο και την αιωνιότητα, εκείνη

ή εκείνος θα γίνουν το μεγαλύτερο απόκτημα που θα έχετε ποτέ. Εκείνη ή εκείνος θα αξίζουν το καλύτερο που υπάρχει σε εσάς²⁷.

Προτάσεις για μελέτη και διδασκαλία

Ερωτήσεις

- Ο Πρόεδρος Χίνκλυ δίδαξε ότι ο Επουράνιος Πατέρας σχεδίασε τον γάμο ανάμεσα σε έναν άνδρα και μια γυναίκα «για την ευτυχία και ασφάλεια των τέκνων Του» (τμήμα 1). Πώς μπορεί αυτή η γνώση να επηρεάσει τη σχέση μεταξύ των συζύγων; Πώς μπορεί ο σύζυγος και η σύζυγος να διατηρήσουν τον γάμο τους «αγνό και ακηλίδωτο πάνω από το κακό του κόσμου»;
- Ποιες είναι οι ευλογίες ενός παντοτινού γάμου σε αυτήν τη ζωή και την αιωνιότητα; (Βλέπε τμήμα 2.) Ποιες εμπειρίες σας έχουν δώσει μεγαλύτερη εκτίμηση για τις παντοτινές σχέσεις; Πώς μπορούμε να διδάξουμε στα παιδιά τη σπουδαιότητα του παντοτινού γάμου;
- Γιατί θα πρέπει να είναι ο γάμος «μία σύμπραξη ίσων»; (Βλέπε τμήμα 3.) Τι μαθαίνετε από την ιστορία στο τμήμα 3; Πώς μπορούν οι σύζυγοι να καλλιεργήσουν αυτού του είδους τη δύναμη στον γάμο τους;
- Πώς μπορούν οι υποσχέσεις και η συμβουλή του Προέδρου Χίνκλυ στο τμήμα 4 να βοηθήσουν άτομα που δεν είναι παντρεμένα; Πώς οι διδασκαλίες σε αυτό το τμήμα ισχύουν για όλους τους ανθρώπους; Γιατί είναι σημαντικό να χρησιμοποιούμε τα ταλέντα και τις δεξιότητές μας για να υπηρετούμε άλλους;
- Ποιοι είναι μερικοί τρόποι όπου οι δύο σύζυγοι μπορούν να «γαλουχούν και να καλλιεργούν» τον γάμο τους; (Βλέπε τμήμα 5.) Τι έχετε μάθει σχετικά με το πώς ο σύζυγος και η σύζυγος μπορούν να υπερνικήσουν δυσκολίες και να βρουν μεγαλύτερη ευτυχία μαζί; Τι παραδείγματα έχετε δει;

Σχετικές γραφές

Προς Κορινθίους Α' 11:11, Κατά Ματθαίον 19:3-6, Δ&Δ 42:22, 132:18-19, Μωυσή 2:27-28, 3:18, 21-24

Βοήθεια μελέτης

«Καθώς αφιερώνετε χρόνο κάθε ημέρα, προσωπικά και με την οικογένειά σας, για τη μελέτη του λόγου του Θεού, η γαλήνη θα υπεριοχύει στη ζωή σας. Αυτή η γαλήνη δεν θα προέλθει από τον έξω κόσμο. Θα έρθει μέσα από το σπιτικό σας, την οικογένειά σας, μέσα από την καρδιά σας» (Ρίτσαρντ Σκοτ, «Κάνετε την άσκηση της πίστης πρώτη προτεραιότητά σας», *Ensign* ή *Λιαχόνα*, Νοε 2014, 93).

Σημειώσεις

1. Στο “The Women in Our Lives”, *Ensign* ή *Λιαχόνα*, Νοε 2004, 85.
2. Στο “At Home with the Hinckleys”, *Ensign*, Οκτ 2003, 22.
3. Στο Τζέφρυ Χόλλαντ, “President Gordon B. Hinckley: Stalwart and Brave He Stands”, *Ensign*, Ιούλιος 1995, 10-11.
4. Στο *Glimpses into the Life and Heart of Marjorie Pay Hinckley*, εκδ. Virginia H. Pearce (1999), x.
5. Στο *Glimpses*, 184.
6. Ημερολόγιο Γκόρντον Χίνκλυ, 29 Απριλίου 1977.
7. Στο Γκέρυ Άβαντ, “A Tender Farewell to an Elect Lady”, *Church News*, 17 Απριλίου 2004, 4.
8. «Οι γυναίκες στη ζωή μας», 82.
9. Στο Μάρτζορυ Πέι Χίνκλυ, *Letters* (2004), 264· βλέπε, επίσης, Ρ. Σκοτ Λόιντ, “Apostle’s Work Continues beyond Veil”, *Church News*, 31 Ιουλίου 2004, 3.
10. “What God Hath Joined Together”, *Ensign*, Μάιος 1991, 71.
11. “The Things of Which I Know”, *Ensign* ή *Λιαχόνα*, Μάιος 2007, 85.
12. «Γιατί αυτοί οι ναοί;» *Ensign*, Οκτ 2010, 24· βλέπε, επίσης, *Ensign*, Αυγ 1974, 39-40.
13. “The Marriage That Endures”, *Ensign*, Ιούλιος 2003, 6-7· βλέπε, επίσης, *Ensign*, Μάιος 1974, 24.
14. «Οι γυναίκες στη ζωή μας», 84.
15. “Personal Worthiness to Exercise the Priesthood”, *Ensign*, Μάιος 2002, 54.
16. “I Believe”, *Ensign*, Αυγ 1992, 6.
17. “What God Hath Joined Together”, 74.
18. “And the Greatest of These Is Love” (Πνευματική συγκέντρωση Πανεπιστημίου Μπρίγχαμ Γιανγκ, 14 Φεβ 1978), 2-3, speeches.byu.edu.
19. “To Single Adults”, *Ensign*, Ιούλιος 1989, 72.
20. “To Single Adults”, 72-73.
21. “Live Up to Your Inheritance”, *Ensign*, Νοε 1983, 82-83.
22. “To Single Adults”, 74.
23. “Walking in the Light of the Lord”, *Ensign*, Νοε 1998, 99.
24. «Οι γυναίκες στη ζωή μας», 84.
25. “I Believe”, 5-6.
26. *Cornerstones of a Happy Home* (φυλλάδιο, 1984), 5-6.
27. “Thou Shalt Not Covet”, *Ensign*, Μαρ 1990, 6.

«Καλούμε τους γονείς να αφιερώσουν τις καλύτερες προσπάθειές τους στη διδασκαλία και ανατροφή των παιδιών τους».

Σπίτι – η βάση μίας ενάρετης ζωής

«Όσο περισσότερο ανατρέφετε τα παιδιά σας στις οδούς του Ευαγγελίου του Ιησού Χριστού, με αγάπη και υψηλές προσδοκίες, τόσο πιθανότερο είναι να υπάρξει ειρήνη στη ζωή τους».

Από τη ζωή του Γκόρντον Χίνκλυ

Στα τέλη του 1973, ο Γκόρντον και η Μάρτζορν Χίνκλυ αποφάσισαν απρόθυμα να μετακομίσουν από το σπίτι τους στο Ηοτ Μιλ Κρηκ της Γιούτας, ώστε να μπορούν να ζουν πιο κοντά στα κεντρικά της Εκκλησίας στη Σωλτ Λέηκ Σίτυ. Ο Πρόεδρος Χίνκλυ ο οποίος ήταν τότε μέλος της Απαρτίας των Δώδεκα Αποστόλων, βρήκε χρόνο την παραμονή εκείνου του νέου έτους για να γράψει για το σπιτικό τους. Τα λόγια του αποκάλυπταν τα συναισθήματά του για τον χώρο, όμως ακόμα περισσότερο αποκάλυπταν τα συναισθήματά του για μία στοργική οικογένεια.

«Πόσο λυπημένοι ήμασταν που φεύγαμε» έγραψε. Θυμήθηκε τον κόπο της οικογένειας να χτίσουν το σπίτι και να φτιάξουν τον περιβάλλοντα χώρο του. Κατόπιν οι σκέψεις του στράφηκαν στις σχέσεις – του ενός προς τον άλλο και με τον Θεό:

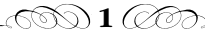
«Εδώ παίζαμε μαζί καθώς μεγάλωναν τα παιδιά μας και εδώ προσευχόμασταν όλοι μαζί. Εδώ εμείς και τα παιδιά μας γνωρίσαμε τον Επουράνιο Πατέρα μας, ότι Εκείνος ζει, ακούει προσεκτικά και απαντά.

«Θα μπορούσα να συνεχίσω και να γράψω ολόκληρο βιβλίο... όχι για τον κόσμο αλλά για εκείνα τα πέντε παιδιά, τις συζύγους τους και τους απογόνους. Και αν μπορώ να περιγράψω με λόγια την ιστορία εκείνου του σπιτικού, θα υπήρχαν δάκρυα και γέλια και ένα μεγάλο, ήρεμο πνεύμα αγάπης που τα διαπερνούσε, το

οποίο θα αγγίξει τις καρδιές εκείνων που διαβάζουν, διότι εκείνοι που έζησαν και μεγάλωσαν εκεί αγαπούσαν ο ένας τον άλλο, αγαπούσαν τους γείτονές τους, αγαπούσαν τον Θεό τους και τον Κύριο Ιησού Χριστό»¹.

Σε όλη τη διακονία του, ο Πρόεδρος Χίνκλυ έδωσε μαρτυρία για τη σπουδαιότητα των στοργικών, πιστών οικογενειών. Υπό την καθοδήγησή του, η Πρώτη Προεδρία και η Απαρτία των Δώδεκα Αποστόλων εξέδωσαν το «Η οικογένεια: Μία επίσημη διακήρυξη προς όλον τον κόσμο» την οποία ο Πρεσβύτερος Ράσσελ Μπάλλαρντ των Δώδεκα περιέγραψε ως «προσκλητήριο σάλπισμα για την προστασία και ενδυνάμωση των οικογενειών»². Αφού διάβασε τη διακήρυξη τον Σεπτέμβριο του 1995 στη γενική συγκέντρωση Ανακουφιστικής Εταιρείας, ο Πρόεδρος Χίνκλυ διακήρυξε: «Η δύναμη κάθε έθνους είναι ριζωμένη μέσα στα σπιτικά του. Παροτρύνουμε τους ανθρώπους μας παντού να ενδυναμώσουν τις οικογένειές τους, συμμορφούμενοι με αυτές τις αξίες που έχει τιμήσει ο χρόνος»³.

Διδασκαλίες του Γκόρντον Χίνκλυ

Οι οικογενειακές σχέσεις είναι οι πλέον ιερές από όλες τις σχέσεις.

Η οικογένεια είναι ουράνια. Καθιερώθηκε από τον Επουράνιο Πατέρα μας. Περιλαμβάνει την πιο ιερή από όλες τις σχέσεις. Μόνον μέσω της οργάνωσής της μπορούν να εκπληρωθούν οι σκοποί του Κυρίου⁴.

Είμαστε μια εκκλησία η οποία δίνει μαρτυρία για τη σπουδαιότητα της οικογένειας –του πατέρα, της μητέρας, των παιδιών– και για το γεγονός ότι είμαστε όλοι παιδιά του Θεού, του Αιώνιου Πατέρα μας. Οι γονείς οι οποίοι φέρνουν παιδιά στον κόσμο, έχουν την υποχρέωση να αγαπούν αυτά τα παιδιά, να τα γαλουχούν και να τα φροντίζουν, να τα διδάσκουν εκείνες τις αξίες οι οποίες θα ευλογούσαν τη ζωή τους, ώστε να αναπτυχθούν πνευματικά για να γίνουν καλοί πολίτες. ...Θέλω να τονίσω αυτό το οποίο είναι ήδη οικείο σε εσάς και αυτό είναι η σπουδαιότητα να υπάρχουν στις οικογένειές μας δεσμοί αγάπης και καλοσύνης, εκτίμησης και σεβασμού και διδασκαλία των τρόπων του Κυρίου, ώστε τα παιδιά σας να μεγαλώνουν με χρηστότητα και να αποφεύγουν

τις τραγωδίες που καταβάλλουν τόσες πολλές οικογένειες ανά τον κόσμο⁵.

Είναι επιτακτικό να μην παραμελείτε τις οικογένειές σας. Τίποτε από όσα έχετε δεν είναι πιο πολύτιμο⁶.

2

Οι πατέρες και οι μητέρες έχουν το προνόμιο της φροντίδας των παιδιών τους και της διδασκαλίας του Ευαγγελίου του Ιησού Χριστού.

Καλούμε τους γονείς να αφιερώσουν τις καλύτερες των προσπαθειών τους στη διδασκαλία και ανατροφή των παιδιών τους σύμφωνα με τις αρχές του Ευαγγελίου, που θα τα κρατήσουν κοντά στην Εκκλησία. Το σπιτικό είναι η βάση του ενάρετου βίου και κανένα άλλο μέσον δεν μπορεί να πάρει τη θέση του ούτε να εκπληρώσει τις ουσιώδεις λειτουργίες του, ώστε να φέρει εις πέρας αυτήν τη δοθείσα από τον Θεό ευθύνη⁷.

Είμαι ικανοποιημένος ότι τίποτε δεν θα διασφαλίσει μεγαλύτερη επιτυχία στη ριψοκίνδυνη ανάληψη της ιδιότητας του γονέα από ένα πρόγραμμα οικογενειακής ζωής, το οποίο προέρχεται από τη θαυμάσια διδασκαλία του Ευαγγελίου: ότι ο πατέρας του σπιτιού μπορεί να ενδυθεί με την ιεροσύνη του Θεού· ότι αποτελεί προνόμιό του και υποχρέωση ως επιστάτη των τέκνων του Επουράνιου Πατέρα μας, να παράσχει για τις ανάγκες τους· ότι θα διοικεί το σπιτικό με το πνεύμα της ιεροσύνης «με την πειθώ, με μακροθυμία, με ηπιότητα και πραότητα, και με αγάπη γνήσια» (Δ&Δ 121:41-42)· ότι η μητέρα στο σπιτικό είναι μία κόρη του Θεού, προσωποποίηση νοημοσύνης, αφοσίωσης και αγάπης, η οποία μπορεί να ενδυθεί με το Πνεύμα του Θεού· ότι αποτελεί προνόμιό της και υποχρέωση ως επιστάτριας των τέκνων του Επουράνιου Πατέρα μας να γαλουχεί εκείνα τα παιδιά στις καθημερινές ανάγκες τους· ότι εκείνη, συντροφικά με τον σύζυγό της, θα διδάσκει επίσης τα παιδιά της να «καταλάβουν το δόγμα τής μετάνοιας, τής πίστης στο Χριστό τον Υιό του ζώντος Θεού, και του βαφτίσματος και τής δωρεάς του Αγίου Πνεύματος με χειροθεσία... [και] να προσεύχονται και να βαδίζουν σωστά ενώπιον του Κυρίου». (Δ&Δ 68:25, 28.)

Σε ένα τέτοιο σπιτικό, αγαπούν τους γονείς και δεν τους τρέμουν. Τους εκτιμούν και δεν τους φοβούνται. Και τα παιδιά θεωρούνται

ως δώρα από τον Κύριο, να τα φροντίζουν, να τα γαλουχούν, να τα ενθαρρύνουν και να τα καθοδηγούν.

Μπορεί να υπάρχουν περιστασιακά διαφωνίες· μπορεί να υπάρχουν μικροί τσακωμοί. Όμως εάν υπάρχει προσευχή στην οικογένεια, αγάπη και σεβασμός των αισθημάτων του άλλου, θα υπάρχει υπόλοιπο στοργής το οποίο θα δένει για πάντα και μία αφοσίωση η οποία πάντοτε θα καθοδηγεί⁸.

Μία λέξη τώρα για τις μονογονικές οικογένειες. ... Φέρετε εξαντλητικό φορτίο στις καθημερινές μάχες σας να αναθρέψετε παιδιά και να φροντίσετε την κάλυψη των αναγκών τους. Είναι ένα μοναχικό καθήκον. Όμως δεν χρειάζεται να είστε εντελώς μόνοι. Υπάρχουν πολλοί, τόσο πολλοί σε τούτη την Εκκλησία οι οποίοι θα έτειναν το χέρι τους σε εσάς με ευαισθησία και κατανόηση. Δεν επιθυμούν να υπεισέλθουν εκεί όπου δεν είναι ευπρόσδεκτοι. Όμως το ενδιαφέρον τους είναι γνήσιο και ειλικρινές και ευλογούν τη ζωή τους όπως και τη δική σας και των παιδιών σας. Καλοδεχθείτε τη βοήθειά τους. Χρειάζονται να την δώσουν για το καλό το δικό τους αλλά και το δικό σας.

Έχουμε χιλιάδες καλούς επισκόπους σε τούτη την Εκκλησία. Έχουμε χιλιάδες καλούς κατέχοντες υπεύθυνη θέση σε απαρτίες. Έχουμε χιλιάδες υπέροχες γυναίκες της Ανακουφιστικής Εταιρείας. Έχουμε οικογενειακούς διδασκάλους και επισκέπτριες διδασκάλισσες. Είναι φίλοι σας, που έχουν τεθεί στη θέση αυτή από τον Κύριο, για να δώσουν από τη δύναμή τους προς βοήθειά σας. Και ποτέ μην ξεχνάτε ότι ο Ίδιος ο Κύριος αποτελεί πηγή δύναμης, μεγαλύτερης από όποια άλλη. Συγκινήθηκα από μία εμπειρία που αφηγήθηκε... μία γονέας μονογονικής οικογένειας, η οποία μεγάλωνε επτά παιδιά, όταν παρακάλεσε τον Πατέρα της στους Ουρανούς να πήγαινε σε Εκείνον, έστω και για μία νύχτα, να βρει παρηγοριά και δύναμη για τις δοκιμασίες της αύριο. Στοργική ήταν η απάντηση που ήρθε στον νου της, σχεδόν σαν αποκάλυψη: «Δεν μπορείς να έρθεις σε εμένα, όμως θα έρθω εγώ σε εσένα»⁹.

Όσο περισσότερο ανατρέφετε τα παιδιά σας στις οδούς του Ευαγγελίου του Ιησού Χριστού, με αγάπη και υψηλές προσδοκίες, τόσο πιθανότερο είναι να υπάρχει ειρήνη στη ζωή τους¹⁰.

 3

Μέσω της οικογενειακής προσευχής, τα παιδιά μεγαλώνουν με πίστη στον ζώντα Θεό.

Ιδέστε τα μικρά σας. Να προσεύχεστε με αυτά. Να προσεύχεστε για αυτά και να τα ευλογείτε. Ο κόσμος στον οποίο κινούνται είναι ένας περίπλοκος και δύσκολος κόσμος. Θα συναντήσουν βαριά πελάγη αντιξοότητας. Θα χρειαστούν όλη τη δύναμη και όλη την πίστη που μπορείτε να τους δώσετε, όσο είναι ακόμα κοντά σας. Και επίσης θα χρειαστούν μεγαλύτερη δύναμη που έρχεται από υψηλότερη πηγή ισχύος. Πρέπει να κάνουν περισσότερα από το να συμβαδίσουν απλώς με αυτά που βρίσκουν. Πρέπει να ανυψώσουν τον κόσμο και οι μόνοι μοχλοί που θα έχουν θα είναι τα παραδείγματα της δικής τους ζωής και οι δυνάμεις πειθούς που θα έρθουν από τη μαρτυρία τους και τη γνώση τους για τα του Θεού. Θα χρειαστούν την βοήθεια του Κυρίου. Όσο είναι μικρά, προσευχηθείτε μαζί τους, ώστε να γνωρίσουν την πηγή δύναμης, η οποία πάντα θα είναι διαθέσιμη σε κάθε στιγμή ανάγκης¹¹.

Δεν γνωρίζω άλλη πρακτική που να έχει τόσο ευεργετική επίδραση στη ζωή σας, όσο η πρακτική να γονατίζετε μαζί σε προσευχή. Αυτά καθαυτά τα λόγια, Πατέρα μας στους Ουρανούς, έχουν μία εκπληκτική επίδραση. Δεν μπορείτε να τα πείτε με ειλικρίνεια και ομολογία, αν δεν έχετε κάποιο συναίσθημα ευθύνης προς τον Θεό...

Οι καθημερινές συζητήσεις μαζί του θα φέρουν ειρήνη στην καρδιά σας και χαρά στη ζωή σας που δεν μπορούν να έρθουν από καμιά άλλη πηγή. ...Η αγάπη σας θα ενδυναμωθεί. Η εκτίμησή σας του ενός για τον άλλο θα μεγαλώσει.

Τα παιδιά σας θα ευλογηθούν με μία αίσθηση ασφάλειας που έρχεται ζώντας σε ένα σπιτικό όπου κατοικεί το Πνεύμα του Θεού. Θα γνωρίσουν και θα αγαπούν γονείς οι οποίοι σέβονται ο ένας τον άλλο και ένα πνεύμα σεβασμού θα μεγαλώνει στην καρδιά τους. Θα βιώσουν την ασφάλεια από τα καλοσυνάτα λόγια που λέγονται ήρεμα. Θα προστατεύονται από έναν πατέρα και μία μητέρα οι οποίοι, ζώντας έντιμα με τον Θεό, ζουν έντιμα ο ένας με τον άλλον και με τους συνανθρώπους τους. Θα ωριμάσουν με μία αίσθηση εκτίμησης, έχοντας ακούσει τους γονείς τους να

εκφράζουν με προσευχή ευγνωμοσύνη για τις ευλογίες, μεγάλες και μικρές. Θα μεγαλώσουν με πίστη στον ζώντα Θεό¹².

4

Η οικογενειακή βραδιά μπορεί να φέρει κοντά γονείς και παιδιά στο να μάθουν τους τρόπους του Κυρίου.

Θυμάμαι, όταν ήμουν μικρό αγόρι πέντε χρονών, τον Πρόεδρο Τζόζεφ Φ. Σμιθ όταν ανακοίνωσε σε όλη την Εκκλησία ότι θα έπρεπε να συγκεντρώνουν τις οικογένειές τους σε οικογενειακή βραδιά. Ο πατέρας μου είπε: «Ο Πρόεδρος της Εκκλησίας ζήτησε να το κάνουμε και θα το κάνουμε».

Έτσι συγκεντρωθήκαμε όλοι για οικογενειακή βραδιά. Ήταν διασκεδαστικό. Είπε: «Θα τραγουδήσουμε ένα τραγούδι». Δεν ήμασταν, βέβαια, τραγουδιστές. ... Απλώς προσπαθήσαμε να τραγουδήσουμε και γελούσαμε ο ένας με τον άλλο. Το ίδιο κάναμε με πολλά άλλα πράγματα. Όμως από την εμπειρία αυτή ήρθε σταδιακά κάτι υπέροχο – μία πρακτική που μας βοήθησε, που μας έφερε κοντά ως οικογένεια, μας ενδυνάμωσε και αναπτύχθηκε στην καρδιά μας μία πεποίθηση για την αξία της οικογενειακής βραδιάς¹³.

Είμαι ευγνώμων που ως Εκκλησία έχουμε ως βασικό μέρος του προγράμματός μας την πρακτική της εβδομαδιαίας οικογενειακής βραδιάς. Είναι σημαντικό που αυτόν τον πολυάσχολο καιρό χιλιάδες οικογένειες στον κόσμο κάνουν μία ειλικρινή προσπάθεια να αφιερώσουν μία βραδιά την εβδομάδα για να τραγουδήσουν μαζί, να διδάξουν ο ένας τον άλλον τους τρόπους του Κυρίου, να γονατίσουν μαζί σε προσευχή, ευχαριστώντας τον Κύριο για την ευσπλαχνία του και να επικαλεστούν τις ευλογίες του στη ζωή μας, στο σπιτικό, στις προσπάθειές μας, στη χώρα μας. Θεωρώ ότι εκτιμούμε λίγο το τεράστιο καλό που θα έρθει από το πρόγραμμα αυτό¹⁴.

Εάν έχετε κάποια αμφιβολία για τα πλεονεκτήματα της οικογενειακής βραδιάς, δοκιμάστε το. Συγκεντρώστε γύρω σας τα παιδιά σας, διδάξτε τα, καταθέστε μαρτυρία σε αυτά, διαβάστε τις γραφές μαζί και περάστε καλά μαζί¹⁵.

 5

Οι γονείς πρέπει να αρχίσουν να διδάσκουν τα παιδιά τους, όταν είναι πολύ μικρά.

Λίγο καιρό αφότου παντρευτήκαμε, χτίσαμε το πρώτο μας σπίτι. Είχαμε λίγα χρήματα και έκανα ένα μεγάλο μέρος της εργασίας. Η διαμόρφωση του ανοικτού χώρου ήταν εντελώς δική μου ευθύνη. Το πρώτο από τα πολλά δέντρα που φύτεψα ήταν μία γλεδίτσια και ονειρευόμουν τη μέρα όπου η σκιά της θα δρόσιζε το σπίτι το καλοκαίρι. Τη φύτεψα σε μια γωνιά, όπου ο αέρας από το φαράγγι στα ανατολικά, φυσούσε δυνατώτερα. Έσκαψα έναν λάκκο, έβαλα τη γυμνή ρίζα, έριξα χώμα γύρω, την πότισα και μετά την ξέχασα. Ήταν ένα πολύ μικρό δένδρο, ίσως δύο εκατοστά σε διάμετρο. Ήταν τόσο λυγερή, που μπορούσα να τη λυγίσω με άνεση προς οποιαδήποτε κατεύθυνση. Έδωσα λίγη προσοχή σε αυτό καθώς περνούσαν τα χρόνια. Τότε, μία χειμωνιάτικη ημέρα, όταν το δένδρο ήταν χωρίς φύλλα, έτυχε να το κοιτάξω από το παράθυρο. Παρατήρησα ότι έγερνε προς τα δυτικά, παραμορφωμένο και χωρίς ισορροπία. Δεν μπορούσα καν να το πιστέψω. Πήγα έξω και το υποβάσταξα με το βάρος μου, σαν για να το σπρώξω κατακόρυφα. Αλλά ο κορμός ήταν τώρα σχεδόν τριάντα εκατοστά σε διάμετρο. Η δύναμή μου ήταν σχεδόν τίποτα ενάντια σε αυτό. Πήρα από την αποθήκη με τα εργαλεία μου ένα σύστημα με δύο τροχαλίες και ένα σκοινί και έδεσα τη μία άκρη στο δέντρο και την άλλη σε έναν σταθερό στύλο. Τράβηξα το σκοινί. Οι τροχαλίες κινήθηκαν ελάχιστα και ο κορμός του δέντρου τρεμούλιασε ελαφρά. Αλλά αυτό ήταν όλο. Έμοιαζε να μου λέει: «Δεν μπορείς να με ισιώσεις. Είναι πολύ αργά. Μεγάλωσα έτσι επειδή με παραμέλησες και δεν θα ισιώσω».

Τελικά, μέσα στην απελπισία μου, πήρα το πριόνι και έκοψα το μεγάλο βαρύ κλαδί στη δυτική μεριά. Έκανα πίσω και έλεγξα τι είχα κάνει. Είχα κόψει ένα μεγάλο μέρος του δέντρου, αφήνοντας μια τεράστια ουλή περίπου 20 εκατοστά στο μήκος του και μόνο ένα μικρό κλαδί να μεγαλώνει προς τα επάνω.

...Πρόσφατα κοίταξα ξανά το δέντρο. Είναι μεγάλο, το σχήμα του είναι καλύτερο και αποτελεί σπουδαίο απόκτημα για το σπίτι. Όμως πόσο σοβαρό ήταν το τραύμα της νεότητάς του και πόσο οδυνηρή η θεραπεία που είχα χρησιμοποιήσει για να το ισιώσω.

«Συγκεντρώστε γύρω σας τα παιδιά σας, διδάξτε τα, καταθέστε μαρτυρία σε αυτά, διαβάστε τις γραφές μαζί και περάστε καλά μαζί».

Όταν το δέντρο φυτεύτηκε στην αρχή, ένα κομμάτι σπάγκος θα το κρατούσε στη θέση του ενάντια στις δυνάμεις του ανέμου. Θα μπορούσα και έπρεπε να είχα βάλει αυτόν τον σπάγκο με τόσο λίγη προσπάθεια, όμως δεν το έκανα. Και έγειρε στις δυνάμεις που ήρθαν και το χτύπησαν.

Τα παιδιά είναι σαν τα δέντρα. Όταν είναι μικρά, μπορεί η ζωή τους να διαμορφωθεί και να καθοδηγηθεί, συνήθως με πολύ λίγη προσπάθεια. Είπε ο συγγραφέας των Παροιμιών: «Δίδαξε το παιδί στην αρχή τού δρόμου του· και δεν θα απομακρυνθεί απ' αυτόν ούτε όταν γεράσει» [Παροιμίες 22:6]. Η εκπαίδευση έχει τις ρίζες της στο σπιτικό¹⁶.

Ο Ησαΐας είπε: «Και όλα τα τέκνα σου θα διδάσκονται από τον Κύριο. Και μεγάλη θα είναι η ειρήνη των τέκνων σου» (Ησαΐας 54:13).

Επομένως, καθοδηγήστε τους υιούς και τις θυγατέρες σας, κατευθύνετε και οδηγήστε τους από την εποχή που είναι πολύ μικροί, επομένως, διδάξτε τους στους τρόπους του Κυρίου, ώστε η ειρήνη να είναι ο σύντροφός τους σε όλη τη ζωή¹⁷.

 6

Εάν τα παιδιά επαναστατήσουν, οι γονείς πρέπει να εξακολουθήσουν να προσεύχονται για αυτά και να τα προσεγγίζουν.

Αναγνωρίζω ότι υπάρχουν γονείς που, παρά την τεράστια ένδειξη αγάπης και την επιμελή και πιστή προσπάθεια να τα διδάξουν, βλέπουν τα παιδιά τους να μεγαλώνουν με αντίθετο τρόπο και θλιβονται καθώς ο άστοχος γιος ή η κόρη τους θεληματικά ακολουθεί πορεία με τραγικά επακόλουθα. Για εκείνους έχω μεγάλη συμπόνια και προς αυτούς θέλω να παραθέσω τα λόγια του Ιεζεκιήλ: «Ο γιος δεν θα βασιλεύσει την ανομία του πατέρα, και ο πατέρας δεν θα βασιλεύσει την ανομία του γιου» (Ιεζεκιήλ 18:20)¹⁸.

Πότε-πότε, παρ' όλα όσα προσπαθείτε να κάνετε, υπάρχει ένα απειθαρχο παιδί. Όμως συνεχίστε. Μην παραδίσετε ποτέ τα όπλα. Δεν έχετε ποτέ χάσει όσο προσπαθείτε. Συνεχίστε¹⁹.

Εάν κάποιος από εσάς έχει ένα παιδί ή αγαπημένο πρόσωπο στην κατάσταση αυτή [της ανταρσίας], μην παραδίνετε τα όπλα. Προσευχηθείτε γι' αυτούς, αγαπάτε τους και πλησιάστε να τους βοηθήσετε²⁰.

Μερικές φορές φαίνεται ότι είναι πολύ αργά. ...Ωστόσο, θυμηθείτε τη γλεδίτσια την τριάκανθο [βλέπε σελίδες 171-72]. Η χειρουργική επέμβαση και ο πόνος είχαν σαν αποτέλεσμα κάτι όμορφο και αργότερα στη ζωή του έδωσε σκιά για να προφυλαχθούν από τον καύσωνα της ημέρας²¹.

 7

Ενδυναμώνουμε τις οικογένειές μας καθώς επιζητούμε τη βοήθεια των ουρανών και καλλιεργούμε ένα πνεύμα αγάπης και σεβασμού ο ένας για τον άλλο.

[Το να αναθρέψουμε μια οικογένεια] ίσως δεν είναι εύκολο. Μπορεί να είναι μεστό απογοητεύσεων και δυσκολιών. Θα απαιτήσει θάρρος και υπομονή. ...Η αγάπη μπορεί να δημιουργήσει κάτι το διαφορετικό – η αγάπη που δίνεται γενναιόδωρα στην παιδική ηλικία και φθάνει έως τα στενόχωρα χρόνια της νεότητας. Θα κάνει αυτό που τα χρήματα τα οποία προσφέρονται άφθονα στα παιδιά δεν θα κάνουν ποτέ.

– Και υπομονή, με χαλιναγωγήση της γλώσσας και αυτοκυριαρχία επάνω στον θυμό...

– Και ενθάρρυνση η οποία θα είναι γρήγορη στο να επαινέσει και αργή να επικρίνει.

Αυτά, μαζί με προσευχές, θα πραγματοποιήσουν θαύματα. Μην περιμένετε να τα κάνετε μόνοι σας. Χρειάζεστε τη βοήθεια των ουρανών για να αναθρέψετε ένα παιδί των ουρανών – το παιδί σας, το οποίο είναι επίσης παιδί του Επουράνιου Πατέρα του²².

Κάθε παιδί, με μερικές πιθανόν εξαιρέσεις, είναι αποτέλεσμα του σπιτικού, είτε είναι καλό, κακό ή αδιάφορο. Καθώς τα παιδιά μεγαλώνουν με τα χρόνια, η ζωή τους, σε μεγάλο ποσοστό, γίνεται η επέκταση και το καθρέφτισμα της οικογενειακής διδασκαλίας. Εάν υπάρχει σκληρότητα, κακοποίηση, ανεξέλεγκτος θυμός, προδοσία, οι καρποί θα είναι βέβαιοι και ορατοί και κατά πάσα πιθανότητα θα επαναληφθούν στη γενεά που ακολουθεί. Αν, από την άλλη μεριά, υπάρχει υπομονή, συγχώρηση, σεβασμός, υπόληψη για τον άλλο, καλοσύνη, ευσπλαχνία και συμπόνια, οι καρποί πάλι θα είναι ορατοί και θα ανταμείβουν αιώνια. Θα είναι θετικοί, γλυκείς και υπέροχοι. Και καθώς προσφέρεται ευσπλαχνία και διδάσκεται από τους γονείς, θα επαναληφθεί στη ζωή και στις πράξεις της επόμενης γενεάς.

Μιλώ στους πατέρες και στις μητέρες παντού, με την έκκληση να θέσουμε πίσω τη σκληρότητα, να χαλιναγωγήσουμε τον θυμό μας, να κατεβάσουμε τον τόνο της φωνής μας και να συμπεριφερθούμε με ευσπλαχνία και αγάπη και σεβασμό ο ένας προς τον άλλο στο σπιτικό μας²³.

Έχει ειπωθεί από τους παλαιούς ότι «η γλυκιά απόκριση καταπραΰνει θυμό». (Παροιμίες 15:1.) Σπάνια αντιμετωπίζουμε πρόβλημα όταν μιλάμε απαλά. Μόνον όταν υψώνουμε την φωνή μας ανάβει ο σπινθήρας και μικροσκοπικοί χωματωσωροί γίνονται μεγάλα βουνά έριδας. ...Η φωνή των ουρανών είναι μία φωνή σιγαλή σαν αύρα [βλέπε Βασιλέων Α΄ 19:11-12]. Κατά τον ίδιο τρόπο, η φωνή της οικογενειακής ειρήνης είναι μία σιγαλή φωνή²⁴.

Βεβαίως, υπάρχει ανάγκη για πειθαρχία στις οικογένειες. Αλλά η πειθαρχία με δριμύτητα, η πειθαρχία με σκληρότητα, αναπόφευκτα οδηγεί όχι στην διόρθωση αλλά στη δυσαρέσκεια και την

πικρία. Δεν θεραπεύει τίποτα και μόνο επιδεινώνει το πρόβλημα. Ματαιώνει τις ίδιες τις προθέσεις της²⁵.

Δεν υπάρχει πειθαρχία σε όλο τον κόσμο σαν την πειθαρχία της αγάπης. Εμπεριέχει μια δική της μαγεία²⁶.

Ας εργαζόμαστε αδιάκοπα για να ενδυναμώνουμε τις οικογένειές μας. Ας καλλιεργούν οι σύζυγοι μεταξύ τους ένα πνεύμα απόλυτης αφοσίωσης. Ας μην θεωρούμε δεδομένο ο ένας τον άλλο, αλλά ας εργαζόμαστε διαρκώς για τη γαλούχηση ενός πνεύματος αγάπης και σεβασμού²⁷.

Ω Θεέ, Αιώνιε Πατέρα μας, ευλόγησε τους γονείς να διδάσκουν με αγάπη και υπομονή και κουράγιο εκείνους που είναι οι πιο πολύτιμοι, τα παιδιά που έχουν έλθει από Εσένα, ώστε μαζί να μπορούν να είναι ασφαλή και να καθοδηγούνται στο καλό και, όσο μεγαλώνουν, να φέρνουν ευλογίες στον κόσμο του οποίου θα γίνουν μέρος²⁸.

Προτάσεις για μελέτη και διδασκαλία

Ερωτήσεις

- Ο Πρόεδρος Χίνκλυ δίδαξε ότι η οικογένεια «περικλείει την ιερότερη από όλες τις σχέσεις» (τμήμα 1). Πώς αυτή η αλήθεια επηρεάζει τις σχέσεις σας με τα μέλη της οικογένειάς; Πώς θα επηρεάζε τον τρόπο που δίνουμε προτεραιότητα στον χρόνο και τις δραστηριότητές μας;
- Γιατί θα πρέπει οι γονείς «να αφιερώσουν τις καλύτερες προσπάθειές τους στη διδασκαλία και ανατροφή των παιδιών τους στις αρχές του Ευαγγελίου;» (Βλέπε τμήμα 2.) Πώς ευλόγησε την οικογένειά σας η διδασκαλία του Ευαγγελίου στο σπίτι σας; Πώς μπορούν οι γονείς να βελτιωθούν στις προσπάθειές τους να βοηθήσουν τα παιδιά τους να ζουν το Ευαγγέλιο;
- Επανεξετάστε τις διδασκαλίες του Προέδρου Χίνκλυ σχετικά με τις ευλογίες της οικογενειακής προσευχής (βλέπε τμήμα 3). Γιατί νομίζετε ότι η οικογενειακή προσευχή φέρνει ευλογίες; Ποιες ευλογίες βίωσατε όταν είχατε τακτική οικογενειακή προσευχή; Τι χάνουμε αν παραμελήσουμε την οικογενειακή προσευχή;

- Τι μπορούμε να μάθουμε από την εμπειρία του Γκόρντον Χίνκλυ με την οικογενειακή βραδιά ως νεαρό αγόρι; (Βλέπε τμήμα 4.) Ποιες ευλογίες έχουν έρθει στην οικογένειά σας μέσω της οικογενειακής βραδιάς;
- Επανεξετάστε την ιστορία του Προέδρου Χίνκλυ για τη γλεδίτοια (βλέπε τμήμα 5). Τι εφαρμογές θα μπορούσε να έχει αυτή η ιστορία για εσάς;
- Πώς θα μπορούσαν οι διδασκαλίες του Προέδρου Χίνκλυ στο τμήμα 6 να βοηθήσουν τους γονείς ενός παιδιού που είναι δύστροπο; Ποιοι είναι μερικοί τρόποι που γονείς και άλλοι μπορούν να το προσεγγίσουν με αγάπη;
- Γιατί είναι σημαντικό για τους γονείς να πειθαρχούν τα παιδιά τους με αγάπη αντί θυμό; Ποια είναι μερικά πράγματα που μπορούμε να κάνουμε για να πειθαρχούμε με αγάπη; Πώς μπορούν τα μέλη της οικογένειας να γαλουχούν ένα πνεύμα αγάπης και σεβασμού του ενός για τον άλλο; (Βλέπε τμήμα 7.)

Σχετικές γραφές

Δευτερονόμιο 11:19, Ενώς 1:1-5, Μωσία 4:14-15, Άλμα 56:45-48, Νεφί Γ΄ 18:21, βλέπε, επίσης: «Η οικογένεια: Μία επίσημη διακήρυξη προς όλο τον κόσμο», *Ensign* ή *Διαχόνα*, Νοε 2010, 129.

Βοήθεια διδασκαλίας

«Ίσως αισθανθείτε ότι δεν κατανοείτε μία συγκεκριμένη αρχή που προετοιμάζεστε να διδάξετε. Παρ' όλα αυτά, καθώς την μελετάτε με προσευχή, προσπαθείτε να την ζήσετε, προετοιμάζεστε να την διδάξετε και κατόπιν μιλάτε γι' αυτήν σε άλλους, η μαρτυρία σας να ενδυναμωθεί και θα γίνει πιο βαθιά» (*Teaching, No Greater Call* [1999], 19).

Σημειώσεις

1. Στο Σέρι Ντιου, *Go Forward with Faith: The Biography of Gordon B. Hinckley* (1996), 333.
2. Ράσελ Μπάλλαρντ, στο "Today's Family: Proclamation Still a Clarion Call", lds.org/prophets-and-apostles/unto-all-the-world/proclamation-on-family-is-still-a-clarion-call, πρόσβαση 12 Μαΐου 2015.
3. "Stand Strong against the Wives of the World", *Ensign*, Νοε 1995, 101.
4. "Pillars of Truth", *Ensign*, Ιαν 1994, 5.
5. *Teachings of Gordon B. Hinckley* (1997), 208.
6. *Discourses of President Gordon B. Hinckley, τόμος 2: 2000-2004* (2005), 387.
7. Επιστολή της Πρώτης Προεδρίας, 11 Φεβρουαρίου 1999, στο "Policies, Announcements, and Appointments", *Ensign*, Ιούνιος 1999, 80.
8. "Pillars of Truth", 5.
9. "To Single Adults", *Ensign*, Ιούνιος 1989, 74.

10. "Stand Strong against the Wiles of the World", 99.
11. «Δείτε τα μικρά σας», *Ensign*, Ιούνιος 2001, 5.
12. *Cornerstones of a Happy Home* (φυλλάδιο, 1984), 10-11.
13. *Discourses of President Gordon B. Hinckley*, τόμος 2, 402.
14. Στο Conference Report, Οκτ 1965, 51.
15. *Teachings of Gordon B. Hinckley*, 212.
16. "Four Simple Things to Help Our Families and Our Nations", *Ensign*, Σεπ 1996, 6-7.
17. «Μεγάλη θα είναι η ειρήνη των παιδιών σας», *Ensign*, Νοε 2000, 52.
18. «Αυτά, τα μικρά μας», *Ensign*, Δεκ 2007, 8.
19. "Inspirational Thoughts", *Ensign*, Αυγ 1997, 4.
20. *Teachings of Gordon B. Hinckley*, 54.
21. "Four Simple Things to Help Our Families and Our Nations", 8.
22. "Bring Up a Child in the Way He Should Go", *Ensign*, Νοε 1993, 60.
23. "Blessed Are the Merciful", *Ensign*, Μάιος 1990, 70.
24. "Except the Lord Build the House..." *Ensign*, Ιούνιος 1971, 72.
25. «Δείτε τα μικρά σας», 4.
26. "The Environment of Our Homes", *Ensign*, Ιούνιος 1985, 6.
27. "Thanks to the Lord for His Blessings", *Ensign*, Μάιος 1999, 88-89.
28. "Bring Up a Child in the Way He Should Go", 60.

Το παράδειγμα υπακοής του Νεφί ενέπνευσε τον νεαρό Γκόρντον Χίνκλυ.

Υπακοή: Απλώς ζήστε το Ευαγγέλιο

*«Ο τρόπος του Ευαγγελίου είναι ένας απλός τρόπος.
... Ταπεινώστε τον εαυτό σας και βαδίστε με υπακοή».*

Από τη ζωή του Γκόρντον Χίνκλυ

Όταν ο Γκόρντον Χίνκλυ ήταν περίπου 14 ετών, είχε μία εμπειρία στο Ταμπερνάκλ στη Σωλτ Λέηκ, η οποία τον έκανε να πάρει μια σπουδαία απόφαση. Θυμόταν αργότερα:

«[Άκουσα] τον Πρόεδρο Χήμπερ Γκραντ να μιλά για την εμπειρία του διαβάζοντας το Βιβλίο του Μόρμον όταν ήταν νεαρό αγόρι. Μίλησε για τον Νεφί και τη μεγάλη επίδραση που είχε στη ζωή του. Και μετά, με φωνή που απηχούσε πεποίθηση που ποτέ δεν θα ξεχάσω, παρέθεσε αυτά τα σπουδαία λόγια του Νεφί: “Θα πάω και θα κάνω αυτά που ο Κύριος πρόσταξε, διότι ξέρω ότι ο Κύριος δε δίνει εντολές στα τέκνα των ανθρώπων, παρά μόνον όταν προετοιμάσει γι’ αυτούς το δρόμο, για να μπορέσουν να εκπληρώσουν αυτό που τους πρόσταξε” (Νεφί Α΄ 3:7).

»Σε εκείνη την περίπτωση ήρθε στη νεαρή καρδιά μου μια απόφαση να προσπαθήσω να κάνω αυτό που έχει προστάξει ο Κύριος»¹.

Ο Γκόρντον Χίνκλυ έφερε πάντοτε αυτή την απόφαση στην καρδιά του. Χρόνια αργότερα, όταν ήταν Πρόεδρος της Εκκλησίας, αφουγκραζόταν από τις διδασκαλίες του εκείνο το μήνυμα που είχε ακούσει ως νεαρός άνδρας. Μιλώντας σε μία ομάδα Αγίων των Τελευταίων Ημερών σε μία συνέλευση περιοχής, είπε:

«Μου έχουν πάρει συνέντευξη πολλοί δημοσιογράφοι. Ένα πράγμα που λένε είναι: “Τώρα ποιο θα είναι το θέμα σας κατά την προεδρία σας;” Λέω απλώς: “Το ίδιο θέμα το οποίο έχω ακούσει να επαναλαμβάνεται σε αυτήν την Εκκλησία από τους προέδρους

της Εκκλησίας και τους αποστόλους, όσο καιρό θυμάμαι τώρα: Απλώς, ζήστε το Ευαγγέλιο και κάθε ένας που το πράττει, θα λάβει μέσα στην καρδιά του μια πεποίθηση για την αλήθεια αυτού το οποίο ζει»².

Στην πρώτη του γενική συνέλευση ως Πρόεδρος της Εκκλησίας, ο Πρόεδρος Χίνκλυ κάλεσε όλους να προσπαθήσουν περισσότερο να ζουν το Ευαγγέλιο:

«Τώρα, αδελφοί και αδελφές μου, έχει έρθει ο καιρός για εμάς να σταθούμε λίγο ψηλότερα, να υψώσουμε τα μάτια μας και να διευρύνουμε τον νου μας προς μία μεγαλύτερη κατανόηση και αντίληψη της μεγάλης χιλιετούς αποστολής αυτής της Εκκλησίας του Ιησού Χριστού των Αγίων των Τελευταίων Ημερών. Είναι μία εποχή να είμαστε δυνατοί. Είναι μία εποχή να κινηθούμε μπροστά χωρίς δισταγμούς, γνωρίζοντας καλά το νόημα, το εύρος και τη σπουδαιότητα της αποστολής μας. Είναι μία εποχή να κάνουμε αυτό που είναι σωστό, ασχέτως των συνεπειών που ίσως υπάρξουν. Είναι μία εποχή να μας βρει να τηρούμε τις εντολές. Είναι μία εποχή να προσεγγίζουμε με καλοσύνη και αγάπη εκείνους που βρίσκονται σε απελπισία και εκείνους που πλανιόνται στο σκοτάδι και τον πόνο. Είναι μία εποχή να σεβόμαστε τα συναισθήματα των άλλων, να είμαστε καλοί και ευπρεπείς και ευγενικοί ο ένας προς τον άλλο σε όλες τις σχέσεις μας. Με άλλα λόγια, να γίνουμε περισσότερο σαν τον Χριστό»³.

Ο Πρόεδρος Χίνκλυ συνέχισε να τονίζει αυτό το μήνυμα. Δέκα χρόνια αργότερα, επανέλαβε αυτά τα λόγια σε γενική συνέλευση και συνέχισε, λέγοντας: «Θα πρέπει να είστε ο κριτής για το πόσο έχουμε πλησιάσει στην πραγματοποίηση της εκπλήρωσης εκείνης της πρόσκλησης που δόθηκε πριν από 10 χρόνια»⁴.

Διδασκαλίες του Γκόρντον Χίνκλυ

1

Είμαστε ένας λαός διαθήκης και μεγάλες είναι οι υποχρεώσεις που συνοδεύουν εκείνη τη διαθήκη.

Είμαστε ένας λαός διαθήκης και αυτό είναι ένα πολύ σημαντικό ζήτημα. Όταν αποκαταστάθηκε αυτό το έργο και ο Κύριος έθεσε τους σκοπούς για εκείνη την αποκατάσταση, είπε ότι ένας λόγος

«Κάθε φορά που μεταλαμβάνουμε... παίρνουμε επάνω μας το όνομα του Ιησού Χριστού και δεσμευόμαστε να τηρούμε τις εντολές Του».

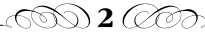
για την αποκατάσταση ήταν ότι η αιώνια διαθήκη Του μπορούσε να εδραιωθεί εκ νέου. Εκείνη η διαθήκη... συνήφθη μεταξύ Αβραάμ και Ιεχωβά, όταν ο παντοδύναμος Ιεχωβά έδωσε μία μεγάλη και επίσημη υπόσχεση στον Αβραάμ. Είπε ότι το σπέρμα του θα γινόταν όπως η άμμος επάνω στην παραλία, ότι όλα τα έθνη θα ευλογούνταν μέσω εκείνου. Συνήψε αυτήν τη διαθήκη με αυτόν, ώστε Εκείνος να είναι ο Θεός τους και αυτοί ο λαός Του. ...Εδραιώθηκε τότε μία σχέση με αιώνιες συνέπειες για την αιώνια ζωή όλων όσοι θα εισέρχονταν σε αυτήν. Θαυμαστές είναι οι επιπτώσεις της: αν ενεργούμε όπως θα έπρεπε να ενεργούν τα τέκνα του Θεού, Εκείνος θα είναι ο Θεός μας, να μας ευλογεί, να μας αγαπά, να μας καθοδηγεί, να μας βοηθά.

Τώρα, σε τούτη τη θείκη νομή, εκείνη η παντοτινή διαθήκη έχει βεβαιωθεί εκ νέου. Εμείς, ουσιαστικά, συνάπτουμε εκείνη τη διαθήκη όταν βαπτιζόμαστε. Γίνουμε μέρος της ουράνιας οικογένειάς Του, όπως θα λέγαμε. Όλα τα τέκνα του Θεού είναι της οικογένειάς Του, όμως κατά ένα ξεχωριστό και υπέροχο τρόπο υπάρχει μία ξεχωριστή σχέση μεταξύ του Θεού και των τέκνων της διαθήκης Του. Και όταν ήρθαμε στην Εκκλησία... γίνουμε μέρος ενός λαού διαθήκης. Και κάθε φορά που μεταλαμβάνουμε, δεν το πράττουμε

μόνον σε ανάμνηση της θυσίας του Υιού του Θεού, ο οποίος έδωσε τη ζωή του για τον καθέναν από εμάς, αλλά υπάρχει το πρόσθετο στοιχείο ότι παίρνουμε επάνω μας το όνομα του Ιησού Χριστού και δεσμευόμαστε να τηρούμε τις εντολές Του και Εκείνος δεσμεύεται προς εμάς ότι θα μας ευλογεί με το Άγιο Πνεύμα Του.

Είμαστε ένας λαός διαθήκης και μεγάλες είναι οι υποχρεώσεις που συνοδεύουν εκείνη τη διαθήκη. Δεν μπορούμε να είμαστε συνηθισμένοι άνθρωποι. Πρέπει να υψωνόμαστε πάνω από το πλήθος. Πρέπει να στεκόμαστε λίγο ψηλότερα. Πρέπει να είμαστε λίγο καλύτεροι, λίγο πιο καλοσυνάτοι, λίγο πιο γενναιόδωροι, λίγο πιο αβροί, λίγο πιο βαθυστόχαστοι, να προσεγγίζουμε λίγο πιο περισσότερο τους άλλους⁵.

Είμαστε ένας λαός που έχουμε πάρει επάνω μας μία επίσημη διαθήκη και το όνομα του Κυρίου Ιησού Χριστού. Ας προσπαθήσουμε λίγο περισσότερο να τηρούμε τις εντολές, να ζούμε όπως μας έχει ζητήσει ο Κύριος να ζούμε⁶.

Ο Κύριος περιμένει από εμάς να ζούμε το Ευαγγέλιο σε κάθε πτυχή του.

Ζούμε σε μια εποχή συμβιβασμών και συναϊνέσεων. Σε περιστάσεις όπου καθημερινά ερχόμαστε αντιμέτωποι, γνωρίζουμε ποιο είναι το σωστό, όμως κάτω από την πίεση των ομοίων μας και τις παραπλανητικές φωνές εκείνων οι οποίοι θέλουν να μας πείσουν, υποχωρούμε. Συμβιβάζομαστε. Συναϊνούμε. Υποχωρούμε και ντρεπόμαστε για τον εαυτό μας. ...Πρέπει να καλλιεργούμε τη δύναμη να ακολουθούμε τις πεποιθήσεις μας⁷.

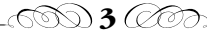
Ο τρόπος του Ευαγγελίου είναι ένας απλός τρόπος. Ορισμένα από τα απαιτούμενα ίσως σας φανούν στοιχειώδη και άχρηστα. Μην τα απορρίπτετε. Ταπεινώστε τον εαυτό σας και βαδίστε με υπακοή. Υπόσχομαι ότι τα αποτελέσματα που θα ακολουθήσουν θα είναι θαυμαστά να βλέπουμε και ικανοποιητικά να βιώνουμε⁸.

Η μεγάλη έκκλησή μου είναι ότι να προσπαθήσουμε όλοι να ζήσουμε στο ηθικό ανάστημα της θειότητας που βρίσκεται εντός μας. Μπορούμε να πράττουμε καλύτερα από ό,τι πράττουμε. Μπορούμε να είμαστε καλύτεροι από ό,τι είμαστε. Αν έχουμε πάντοτε μπροστά μας την εικόνα της θείας κληρονομιάς μας,

της Πατρότητας του Θεού και της αδελφουσύνης του ανθρώπου ως πραγματικότητες, θα ήμαστε λίγο πιο ανεκτικοί, λίγο πιο καλοσυνάτοι, λίγο περισσότερο θα προσεγγίζουμε να ανυψώσουμε και να βοηθήσουμε και να υποστηρίξουμε αυτούς που είναι ανάμεσά μας. Θα ήμαστε λιγότερο επιρρεπείς να κάνουμε αυτά τα πράγματα που εμφανώς είναι ανάρμοστα [για] εμάς⁹.

Η θρησκεία της οποίας αποτελείτε μέρος είναι επτά ημέρες την εβδομάδα, δεν είναι μόνον για την Κυριακή. ...Είναι για όλον το καιρό – είκοσι τέσσερις ώρες την ημέρα, επτά ημέρες την εβδομάδα, 365 ημέρες τον χρόνο¹⁰.

Ο Κύριος αναμένει να κρατάμε σε τάξη τη ζωή μας, να ζούμε το Ευαγγέλιο σε κάθε πτυχή του¹¹.

Ο Θεός θα δώσει άφθονα ευλογίες σε εκείνους οι οποίοι βαδίζουν με υπακοή στις εντολές Του.

Ο Κύριος είπε στον Ηλιού τον Θεοβίτη να πάει και να κρυφτεί στον χείμαρρο Χερίθ, ώστε εκεί να πίνει από τον χείμαρρο και να τρέφεται από τους κόρακες. Η γραφή καταγράφει μία απλή και θαυμάσια δήλωση για τον Ηλιού τον Θεοβίτη: «Και πήγε, και έκανε σύμφωνα με τον λόγο τού Κυρίου» (Βασιλέων Α΄ 17:5).

Δεν υπήρχε αμφισβήτηση. Δεν υπήρχαν δικαιολογίες. Δεν υπήρχαν αοριστολογίες. Ο Ηλιού ο Θεοβίτης απλώς «πήγε, και έκανε σύμφωνα με τον λόγο τού Κυρίου». Και σώθηκε από τις φοβερές συμφορές που πέφτουν σε εκείνους που χλευάζουν, αμφισβητούν και διερωτώνται¹².

Όλη η ιστορία του Βιβλίου του Μόρμον είναι μια ιστορία που μιλά για τον λαό ο οποίος, όταν ήταν ενάρετος, όταν λάτρευε τον Ιησού Χριστού, ευημερούσε στη γη και ήταν πλούσια και άφθονα ευλογημένος από τον Κύριο. Και όταν αμάρτανε και παρέκκλινε και ξεχνούσε τον Θεό του, έπεφτε σε αθλιότητα, πόλεμο, και δυστυχίες. Η ασφάλειά σας, η ειρήνη, η ευημερία σας έρχονται από την υπακοή στις εντολές του Παντοδύναμου¹³.

«Να τηρείς τις εντολές μου διαρκώς, και θα λάβεις στέμμα δικαιοσύνης». [Δ&Δ 25:15.] Αυτή ήταν η υπόσχεση του Κυρίου στην Έμμα Χέηλ Σμιθ. Είναι η υπόσχεση του Κυρίου στον καθέναν από

εσάς. Η ευτυχία έρχεται από την τήρηση των εντολών. Για έναν Άγιο των Τελευταίων Ημερών... μόνο δυστυχία υπάρχει από την παραβίαση αυτών των εντολών. Και για τον καθέναν ο οποίος τις τηρεί, υπάρχει η υπόσχεση ενός στέμματος... χρησιμότητας και αιώνιας αλήθειας¹⁴.

Η αληθινή ελευθερία έρχεται από την υπακοή στις συμβουλές του Θεού. Οι παλιοί έχουν πει ότι «η εντολή είναι λυχνάρι, και ο νόμος φως». (Παροιμίες 6:23.)

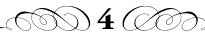
Το Ευαγγέλιο δεν είναι μία φιλοσοφία καταπίεσης, όπως θεωρούν τόσοι πολλοί. Είναι ένα σχέδιο ελευθερίας το οποίο πειθαρχεί τις ορέξεις και κατευθύνει τη συμπεριφορά. Οι καρποί του είναι γλυκείς και η ανταμοιβή του γενναιόδωρη...

«Στην ελευθερία, λοιπόν, με την οποία μας ελευθέρωσε ο Χριστός, να μένετε σταθεροί, και μη υποβληθείτε ξανά σε ζυγό δουλείας». (Προς Γαλάτες 5:1.)

«Και όπου είναι το Πνεύμα τού Κυρίου, εκεί υπάρχει ελευθερία». (Προς Κορινθίους Β΄ 3:17.)¹⁵

Η ασφάλειά μας βρίσκεται στη μετάνοια. Η δύναμή μας έρχεται από την υπακοή στις εντολές του Θεού. ...Ας σταθούμε ακλόνητοι ενάντια στο κακό, τόσο στο σπίτι, όσο και αλλού. Ας ζούμε άξια για τις ευλογίες των ουρανών, αναμορφώνοντας τη ζωή μας όπου είναι αναγκαίο και προσβλέποντας σε Εκείνον, τον Πατέρα όλων μας¹⁶.

Δεν έχουμε τίποτε να φοβόμαστε. Ο Θεός είναι στο πηδάλιο. Θα εξουσιάζει για το καλό αυτού του έργου. Θα δώσει άφθονα ευλογίες σε εκείνους οι οποίοι βαδίζουν με υπακοή στις εντολές Του. Αυτή είναι η υπόσχεσή Του. Για την ικανότητά Του να τηρήσει εκείνη την υπόσχεση, κανείς από εμάς δεν μπορεί να αμφιβάλλει¹⁷.

Οι ηγέτες της Εκκλησίας δείχνουν τον δρόμο και καλούν μέλη να ζήσουν το Ευαγγέλιο.

Υπάρχουν εκείνοι που λένε: «Η Εκκλησία δεν θα μου υπαγορεύσει πώς να σκέπτομαι για αυτό, εκείνο ή το άλλο ή πώς να ζω τη ζωή μου».

Όχι, απαντώ, η Εκκλησία δεν θα υπαγορεύσει σε κανέναν πώς να σκέπτεται ή τι να κάνει. Η Εκκλησία θα δείξει τον δρόμο και θα προσκαλέσει κάθε μέλος να ζήσει το Ευαγγέλιο και να απολαύσει

τις ευλογίες που προέρχονται από αυτόν τον τρόπο ζωής. Η Εκκλησία δεν θα υπαγορεύσει σε κανέναν, αλλά θα συμβουλευσει, θα πείσει, θα παροτρύνει και θα περιμένει αφοσίωση από εκείνους που ισχυρίζονται ότι ανήκουν στον αριθμό των μελών της.

Όταν ήμουν φοιτητής στο πανεπιστήμιο, είπα στον πατέρα μου σε μία περίπτωση ότι θεωρούσα πως τα Μέλη της Γενικής Εξουσίας υπερέβαιναν τα προνόμιά τους όταν υποστήριζαν κάποιο συγκεκριμένο πράγμα. Ήταν ένας πολύ σοφός και καλός άνθρωπος. Είπε: «Ο Πρόεδρος της Εκκλησίας μας έχει καθοδηγήσει και τον στηρίζω ως προφήτη, βλέποντα και αποκαλυπτή και σκοπεύω να ακολουθήσω τη συμβουλή του».

Έχω... υπηρετήσει στα γενικά συμβούλια αυτής της Εκκλησίας επί [πολλά] χρόνια. ...Θέλω να σας δώσω τη μαρτυρία μου ότι αν και έχω παρευρεθεί σε χιλιάδες, κυριολεκτικά, συγκεντρώσεις όπου έχουν συζητηθεί πολιτικές και προγράμματα της Εκκλησίας, δεν έχω βρεθεί ποτέ ούτε σε μία όπου να μην έχει επιζητηθεί η καθοδήγηση του Κυρίου ή να έχει υπάρξει οιαδήποτε επιθυμία από μέρους οιαδήποτε παρόντος να συνηγορήσει ή να κάνει κάτι το οποίο θα ήταν βλαπτικό ή εξαναγκαστικό για κάποιον¹⁸.

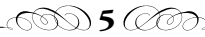
Λέω για τον καθέναν και για όλους ότι εμείς [οι οποίοι καθόμαστε στα γενικά συμβούλια της Εκκλησίας] δεν έχουμε προσωπικά ιδιοτελή σχέδια. Έχουμε μόνον τα σχέδια του Κυρίου. Υπάρχουν εκείνοι οι οποίοι σχολιάζουν όταν εκδίδουμε μία δήλωση συμβουλής ή προειδοποίησης. Παρακαλούμε να γνωρίζετε ότι οι εκκλήσεις μας δεν παρακινούνται από κάποια ιδιοτελή επιθυμία. Παρακαλούμε να γνωρίζετε ότι οι προειδοποιήσεις μας δεν είναι χωρίς ουσία και αιτία. Παρακαλούμε να γνωρίζετε ότι οι αποφάσεις να μιλάμε για διάφορα ζητήματα δεν λαμβάνονται χωρίς επισταμένη μελέτη, συζήτηση και προσευχή. Παρακαλούμε να γνωρίζετε ότι η μοναδική φιλοδοξία μας είναι να βοηθήσουμε τον καθέναν σας στα προβλήματά σας, τους μόχθους σας, τις οικογένειές σας, τη ζωή σας. ...Δεν υπάρχει επιθυμία να διδάξουμε τίποτα περισσότερο από αυτό που θα δίδασκε ο Κύριος...

Δική μας είναι η ευθύνη η οποία περιγράφηκε από τον Ιεζεκιήλ: «Γιε ανθρώπου, σε έκανα φύλακα επάνω στον οίκο Ισραήλ· άκουσε, λοιπόν, τον λόγο από το στόμα μου, και να τους νουθετήσεις από μένα». (Ιεζεκιήλ 3:17.)

Δεν έχουμε ιδιοτελή επιθυμία σε οτιδήποτε από αυτά, παρά την επιθυμία οι αδελφοί και οι αδελφές μας να είναι ευτυχημένοι, να υπάρχει ειρήνη και αγάπη στο σπιτικό τους, να είναι ευλογημένοι από τη δύναμη του Παντοδύναμου στις διάφορες ενασχολήσεις τους με χρηστότητα¹⁹.

Ο Θεός κάνει γνωστό διαρκώς, κατά τον τρόπο του, το θέλημά του σχετικά με τον λαό του. Σας δίνω τη μαρτυρία μου ότι οι ηγέτες αυτής της εκκλησίας δεν θα μας ζητήσουν ποτέ να κάνουμε κάτι το οποίο δεν μπορούμε να επιτελέσουμε με τη βοήθεια του Κυρίου. Ίσως αισθανθούμε ανεπαρκείς. Αυτό που μας ζητείται να κάνουμε, ίσως να μην μας αρέσει ή να ταιριάζει με τις ιδέες μας. Όμως εάν προσπαθήσουμε με πίστη και προσευχή και αποφασιστικότητα, μπορούμε να το πραγματοποιήσουμε.

Σας δίνω τη μαρτυρία μου ότι η ευτυχία των Αγίων των Τελευταίων Ημερών, η ειρήνη των Αγίων των Τελευταίων Ημερών, η πρόοδος των Αγίων των Τελευταίων Ημερών, η ευημερία των Αγίων των Τελευταίων Ημερών και η αιώνια σωτηρία και υπερύψωση αυτού του λαού εναπόκειται στο να βαδίζουν με υπακοή στις συμβουλές του Θεού²⁰.

Μικρές αποφάσεις μπορούν να έχουν εντυπωσιακά αποτελέσματα.

Μπορώ να περιγράψω μια αρχή... την οποία, εάν τηρήσω, θα αυξήσει εξαιρετικά πολύ την πιθανότητα να είναι σωστές οι αποφάσεις μας και κατά συνέπεια η πρόοδος και η ευτυχία μας στη ζωή να αυξηθούν αμέτρητα. Η σπουδαία αυτή αρχή είναι *να τηρώ την πίστη...*

Δεν μπορώ να σας πω με λεπτομέρειες πώς να αποφασίζετε για τα πάντα. Όμως μπορώ να υποσχεθώ πως εάν παίρνετε τις αποφάσεις σας σύμφωνα με τα πρότυπα του Ευαγγελίου και τις διδασκαλίες της Εκκλησίας, και αν τηρείτε την πίστη, η ζωή σας θα παράγει καρπούς μεγάλου καλού και θα γνωρίσετε πολλή ευτυχία και ολοκλήρωση²¹.

Πριν από πολλά χρόνια εργαζόμουν σε μία εταιρεία σιδηροδρόμων. ... Ήταν την εποχή όταν σχεδόν όλοι μετακινούνταν με τα επιβατικά τρένα. Ένα πρωί είχα ένα τηλεφώνημα από συνάδελφό

μου στην ίδια θέση στο Νιούαρκ, στο Νιου Τζέρσυ. Είπε: «Το τρένο αριθμός τάδε έχει φθάσει, όμως δεν έχει σκευοφόρο. Περίπου 300 επιβάτες έχουν χάσει τις αποσκευές τους και είναι οργισμένοι».

Πήγα αμέσως στη δουλειά για να εξακριβώσω πού βρισκόταν. Ανακάλυψα ότι είχε φορτωθεί σωστά και την είχαν διαχειριστεί σωστά στο Όουκλαντ της Καλιφόρνιας. Την μετακίνησαν στον σιδηρόδρομό μας στη Σωλτ Λέηκ Σίτυ [και τελικά είχε φθάσει στο] Σαιντ Λούις. Εκεί θα την αναλάμβανε άλλος σιδηρόδρομος που θα την έφερνε στο Νιούαρκ του Νιου Τζέρσυ. Όμως κάποιος απερίσκεπτος κλειδούχος στον σταθμό σύνδεσης συρμών στο Σαιντ Λούις, μετακίνησε ένα μικρό κομμάτι ατσάλι μόλις τρεις ίντσες [7,5 εκατοστά], ένα σημείο αλλαγής, και έπειτα έσπρωξε τον μοχλό για να αποσυνδέσει το βαγόνι. Ανακαλύψαμε ότι μία σκευοφόρος η οποία ανήκε στο Νιούαρκ του Νιου Τζέρσυ, βρισκόταν στη Νέα Ορλεάνη της Λουιζιάνας – 1.500 μίλια [2.400 χιλιόμετρα] από τον προορισμό της. Αυτή η μετακίνηση των μόλις 7,5 εκατοστών στον σταθμό σύνδεσης συρμών στο Σαιντ Λούις, από έναν απερίσκεπτο υπάλληλο, είχε ξεκινήσει τη λανθασμένη πορεία και η απόσταση από τον πραγματικό προορισμό της αυξήθηκε εντυπωσιακά. Το ίδιο συμβαίνει και με τη ζωή μας. Αντί να ακολουθήσουμε μία σταθερή πορεία, συρόμεθα από κάποια λανθασμένη ιδέα σε μία άλλη κατεύθυνση. Η μετακίνηση μακριά από τον αρχικό προορισμό μας μπορεί να είναι πάρα πολύ μικρή, όμως, εάν εξακολουθήσει, εκείνη η πολύ μικρή μετακίνηση γίνεται ένα μεγάλο χάσμα και βρισκόμαστε μακριά από εκεί όπου σκοπεύαμε να πάμε. ...Τα μικρά πράγματα επάνω στα οποία περιστρέφεται η ζωή είναι που δημιουργούν τη μεγάλη διαφορά στη ζωή μας²².

Μία ημέρα πλησίασα την πύλη κάποιου μεγάλου αγροκτήματος. Ανέβασα το μάνταλο και άνοιξα την πύλη. Η μετακίνηση στους μεντεσέδες ήταν τόσο ανεπαίσθητη, ώστε μόλις την διέκρινες. Όμως η άλλη μεριά της πύλης διέγραφε ένα μεγάλο τόξο, ακτίνας πέντε μέτρων. Κοιτάζοντας την κίνηση των μεντεσέδων μόνον, δεν θα φανταζόσουν ποτέ για τη μεγεθυμένη δράση που είναι το αποτέλεσμα εκείνης της μικροσκοπικής μετακίνησης.

Το ίδιο συμβαίνει με τις αποφάσεις στη ζωή μας. Κάποια μικρή σκέψη, κάποιος μικρός λόγος, κάποια μικρή πράξη μπορεί να έχει εντυπωσιακές συνέπειες²³.

Ο Πρόεδρος Χίνκλυ σύγκρινε τις αποφάσεις μας με τους μεντεσέδες σε μία πύλη αγροκτήματος.

6

Ζώντας το Ευαγγέλιο, ενδυναμώνουμε την Εκκλησία και βοηθούμε να μεγαλώσει το έργο του Θεού σε όλη τη γη.

Μπορείτε να κάνετε [την Εκκλησία] δυνατώτερη με τον τρόπο που ζείτε. Αφήστε το Ευαγγέλιο να είναι το ξίφος και η ασπίδα σας...

...Πόσο υπέροχο θα είναι το μέλλον καθώς ο Παντοδύναμος εξακολουθεί το ένδοξο έργο Του, αγγίζοντας προς το καλό όλους όσους θα αποδεχθούν και θα ζήσουν το Ευαγγέλιό Του²⁴.

Βλέπω ένα υπέροχο μέλλον σε έναν πολύ αβέβαιο κόσμο. Αν εμμείνουμε στις αξίες μας, αν οικοδομήσουμε επί της κληρονομίας μας, αν βαδίσουμε με υπακοή ενώπιον του Κυρίου, αν με δυο λόγια ζήσουμε το Ευαγγέλιο, θα ευλογηθούμε με έναν θαυμάσιο και υπέροχο τρόπο. Θα μας βλέπουν σαν εκλεκτό γένος που έχει βρει τη λύση για τη μοναδική ευτυχία²⁵.

Ας αποφασίσει κάθε άνδρας, γυναίκα και παιδί να κάνει το έργο του Κυρίου καλύτερα, ισχυρότερα και ευγενέστερα από όσο πρωτύτερα. Η ποιότητα της ζωής μας είναι που δημιουργεί αυτό το διαφορετικό. Η αποφασιστικότητά μας να ζούμε το Ευαγγέλιο του

Ιησού Χριστού είναι που δημιουργεί αυτό το διαφορετικό. Είναι ένα προσωπικό ζήτημα. Εάν όλοι προσευχόμαστε, τόσο περισσότερο ενδυναμώνεται η Εκκλησία. Και το ίδιο συμβαίνει με κάθε αρχή του Ευαγγελίου. Ας γίνουμε μέρος αυτού του σπουδαίου σκοπού που κινείται προς τα εμπρός, που αυξάνει σε ολόκληρη τη γη. Δεν μπορούμε να στεκόμαστε αδρανείς. Πρέπει να κινηθούμε προς τα εμπρός. Είναι επιτακτικό να το κάνουμε αυτό. Η προσωπική πεποίθηση η οποία κατοικεί στην καρδιά του καθενός μας, είναι η αληθινή δύναμη της Εκκλησίας. Χωρίς αυτή, έχουμε πολύ λίγο από το τίποτα. Με αυτή, έχουμε τα πάντα²⁶.

Προσκαλώ τον καθέναν από εσάς, όπου και αν βρίσκεστε ως μέλη αυτής της εκκλησίας, να σταθείτε όρθιοι και με θετική στάση στην καρδιά σας να κινηθείτε προς τα εμπρός, ζώντας το Ευαγγέλιο, αγαπώντας τον Κύριο και οικοδομώντας το βασίλειο. Μαζί θα παραμείνουμε ισχυροί και θα κρατήσουμε την πίστη και ο Παντοδύναμος θα είναι η δύναμή μας²⁷.

Προτάσεις για μελέτη και διδασκαλία

Ερωτήσεις

- Γιατί εμείς, ως ο λαός της διαθήκης του Κυρίου, «δεν μπορούμε να είμαστε συνηθισμένοι άνθρωποι»; (Βλέπε τμήμα 1.) Ποιοι είναι μερικοί τρόποι με τους οποίους οι διαθήκες που έχετε συνάψει με τον Θεό επηρεάζουν την καθημερινή ζωή σας;
- Ο Πρόεδρος Χίνκλυ δίδαξε ότι «πρέπει να καλλιεργούμε τη δύναμη να ακολουθούμε τις πεποιθήσεις μας» (τμήμα 2). Πώς μερικές φορές κάνουμε συμβιβασμούς ως προς τις πεποιθήσεις μας; Πώς μπορούμε να ενδυναμώσουμε τον εαυτό μας, ώστε να ανθιστάμεθα στον πειρασμό;
- Τι εφαρμογές έχει για εμάς η αφήγηση από τον Πρόεδρο Χίνκλυ της ιστορίας του Ηλιού του Θεοβίτου; (Βλέπε τμήμα 3.) Πώς θα αποκρινόσασταν σε κάποιον ο οποίος θεωρεί ότι οι εντολές είναι πολύ περιοριστικές; Πώς έχετε δει ότι η υπακοή στις εντολές φέρνει ελευθερία, ασφάλεια και ειρήνη;
- Επανεξετάστε την εξήγηση του Προέδρου Χίνκλυ για το πώς οι ηγέτες της Εκκλησίας δίνουν συμβουλή και προειδοποίηση

(βλέπε τμήμα 4). Πώς έχετε ευλογηθεί ακολουθώντας τη συμβουλή των ηγετών της Εκκλησίας;

- Τι μπορούμε να μάθουμε από την ιστορία του Προέδρου Χίνκλυ για τη χαμένη σκευοφόρο; (Βλέπε τμήμα 5.) Γιατί οι μικρές αποφάσεις ή πράξεις φέρνουν μια τόσο μεγάλη διαφορά στη ζωή μας; Ποια είναι η μικρή εκείνη απόφαση που έφερε μια μεγάλη διαφορά στη ζωή σας; Πώς μπορούμε να αναγνωρίσουμε καλύτερα τις μικρές εκείνες αποκλίσεις που θα μπορούσαν να μας οδηγήσουν μακριά από το μονοπάτι του Θεού;
- Πώς το να ζούμε το Ευαγγέλιο μάς βοηθά να αντιμετωπίσουμε με επιτυχία τις αβεβαιότητες στον κόσμο; (Βλέπε τμήμα 6.) Πώς το να ζούμε το Ευαγγέλιο μπορεί να απλοποιήσει τη ζωή μας; Σκεφθείτε πώς θα μπορούσατε να ενδυναμώσετε πιο ενεργά την Εκκλησία και να βοηθήσετε να μεγαλώσει το έργο του Θεού σε όλη τη γη.

Σχετικές γραφές

Δευτερονόμιο 4:39-40, Προς Εβραίους 5:8-9, Δ&Δ 64:33-34, 93:26-28, 98:22, Αβραάμ 3:24-26, Αρθρα της Πίστης 1:3

Βοήθεια μελέτης

«Το διάβασμα, η μελέτη και ο συλλογισμός δεν είναι το ίδιο. Διαβάζουμε λέξεις και ενδεχομένως να παίρνουμε ιδέες. Μελετούμε και ενδεχομένως να ανακαλύπτουμε πρότυπα και συνάψεις στις γραφές. Όμως, όταν συλλογίζομαστε, τότε προσκαλούμε την αποκάλυψη με το Πνεύμα. Ο συλλογισμός, για μένα, είναι η σκέψη και η προσευχή που κάνω, αφού διαβάσω και μελετήσω τις γραφές προσεκτικά» (Χένρυ Άιρινγκ, «Υπηρετήστε με το Πνεύμα», *Ensign* ή *Λιαχόνα*, Νοε 2010, 60).

Σημειώσεις

1. "If Ye Be Willing and Obedient", <i>Ensign</i> , Ιούλιος 1995, 2.	7. "Building Your Tabernacle", <i>Ensign</i> , Νοε 1992, 52.
2. <i>Teachings of Gordon B. Hinckley</i> (1997), 404.	8. "Everything to Gain—Nothing to Lose", <i>Ensign</i> , Νοε 1976, 96.
3. "This Is the Work of the Master", <i>Ensign</i> , Μάιος 1995, 71.	9. <i>Teachings of Gordon B. Hinckley</i> , 160-61.
4. «Παρατηρήσεις έναρξης», <i>Ensign</i> ή <i>Λιαχόνα</i> , Μάιος 2005, 4.	10. <i>Teachings of Gordon B. Hinckley</i> , 404.
5. <i>Teachings of Gordon B. Hinckley</i> , 148-49.	11. <i>Discourses of President Gordon B. Hinckley, τόμος 2: 2000-2004</i> (2005), 412.
6. <i>Teachings of Gordon B. Hinckley</i> , 146.	12. "If Ye Be Willing and Obedient", 4.

13. *Teachings of Gordon B. Hinckley*, 406-7.
14. "If Thou Art Faithful", *Ensign*, Νοε 1984, 92.
15. Στο Conference Report, Απρ 1965, 78.
16. «Οι καιροί στους οποίους ζούμε», *Ensign*, Νοε 2001, 74.
17. "This Is the Work of the Master", 71.
18. «Αφοσίωση», *Ensign* ή *Λιαχόνα*, Μάιος 2003, 60.
19. "The Church Is on Course", *Ensign*, Νοε 1992, 59-60.
20. "If Ye Be Willing and Obedient", *Ensign*, Δεκ 1971, 125.
21. "Keep the Faith", *Ensign*, Σεπ 1985, 3, 6.
22. «Η συμβουλή και η προσευχή ενός προφήτη για τους νέους», *Ensign*, Ιαν 2001, 5-7.
23. "Keep the Faith", 3.
24. "Stay the Course—Keep the Faith", *Ensign*, Νοε 1995, 72.
25. "Look to the Future", *Ensign*, Νοε 1997, 69.
26. *Teachings of Gordon B. Hinckley*, 138-39.
27. "Stay the Course—Keep the Faith", 72.

«Δεν υπάρχει κάτι κάτω από τον ουρανό που να αντικαθιστά την παραγωγική εργασία. Είναι η διαδικασία μέσω της οποίας τα όνειρα γίνονται πραγματικότητα».

Ειρήνη και ικανοποίηση μέσω της εγκόσμιας αυτοδυναμίας

«Διδάσκουμε αυτοδυναμία ως αρχή ζωής, ότι οφείλουμε να παράσχουμε για τον εαυτό μας και να φροντίζουμε τις ανάγκες μας».

Από τη ζωή του Γκόρντον Χίνκλυ

Ως παιδί, ο Γκόρντον Χίνκλυ έμαθε τις αρχές της αυτοδυναμίας καθώς εργαζόταν μαζί με τους γονείς και τα αδέρφια του. Ενθυμήθηκε αργότερα:

»Ζούσαμε σε αυτό που θεωρούσα μεγάλο σπίτι. ...Είχε μεγάλο γρασίδι με πολλά δέντρα από τα οποία έπεφταν χιλιάδες φύλλα και είχε ένα μεγάλο φόρτο εργασίας συνεχώς.

»...Είχαμε μια στόφα στην κουζίνα και μια στόφα στο σαλόνι. Ένας φούρνος εγκαταστάθηκε αργότερα και τι υπέροχο που ήταν. Αλλά είχε μια ακόρεστη όρεξη για κάρβουνα και δεν υπήρχε αυτόματος θερμοστάτης. Τα κάρβουνα έπρεπε να τοποθετηθούν με φτυάρι στη στόφα και προσεκτικά να συσσωρευτούν κάθε βράδυ.

»Έμαθα ένα μεγάλο μάθημα από αυτόν τον φούρνο-τέρας: Αν θέλατε να διατηρηθείτε ζεστοί έπρεπε να δουλέψετε με το φτυάρι.

»Ο πατέρας μου είχε μια ιδέα ότι οι υιοί του έπρεπε να μάθουν να δουλεύουν το καλοκαίρι όσο και τον χειμώνα και έτσι αγόρασε ένα αγρόκτημα περίπου 20.000 τετραγωνικών μέτρων, το οποίο τελικώς μεγάλωσε και συμπεριέλαβε πάνω από 121.000 τετραγωνικά μέτρα. Ζούσαμε εκεί το καλοκαίρι και επιστρέψαμε στην πόλη όταν άρχιζε το σχολείο.

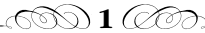
»Είχαμε έναν μεγάλο οπωρώνα και τα δέντρα χρειάζονταν κλάδεμα κάθε άνοιξη. Ο πατέρας μας μάς έπαιρνε σε επιδείξεις κλαδέματος δένδρων που οργάνωναν ειδικοί από το κολλέγιο γεωργίας.

Μάθαμε μια μεγάλη αλήθεια – ότι μπορεί κανείς να καθορίζει το είδος των καρπών που θα συλλέξει τον Σεπτέμβριο από τον τρόπο που κλαδεύει τον Φεβρουάριο»¹.

Με αυτές τις αλήθειες ως μέρος του προσωπικού του θεμελίου, ο Πρόεδρος Χίνκλυ συχνά δίδασκε πρακτικά μαθήματα σχετικά με τη ζωή του Ευαγγελίου. Κατέθεσε μαρτυρία για τις ευλογίες που έρχονται από σκληρή εργασία και ενεθάρρυνε τους Αγίους των Τελευταίων Ημερών να ζουν εντός των δυνατοτήτων τους και να προετοιμάζονται για τις συμφορές που θα μπορούσαν να έρθουν στο μέλλον.

Εκτός από αυτές τις αρχές, ο Πρόεδρος Χίνκλυ παρείχε τρόπους για να τις ακολουθούν οι Άγιοι. Για παράδειγμα, τον Απρίλιο του 2001, εισήγαγε το Ταμείο Συνεχούς Εκπαιδεύσεως, το οποίο είπε ότι εμπνεύστηκε από τον Κύριο². Μέσω αυτού του προγράμματος, οι άνθρωποι θα μπορούσαν να κάνουν δωρεές σε ένα ταμείο που θα παρείχε βραχυπρόθεσμα δάνεια για να βοηθήσουν τα μέλη της Εκκλησίας που έχουν τα προσόντα, κυρίως επιστρέψαντες ιεραποστολούς, να λάβουν εκπαίδευση ή επαγγελματική κατάρτιση που θα οδηγούσε σε ουσιαστική απασχόληση. Όταν οι άνθρωποι αποπλήρωναν τα δάνεια, αυτά τα χρήματα θα περιλαμβάνονταν στο ταμείο για να βοηθήσουν μελλοντικούς συμμετέχοντες. Το Ταμείο Συνεχούς Εκπαιδεύσεως έχει βοηθήσει δεκάδες χιλιάδες ανθρώπους να γίνουν αυτοδύναμοι. Παρέχει, όπως ο Πρόεδρος Χίνκλυ είπε μια φορά, μια «λαμπρή αχτίδα ελπίδας»³.

Διδασκαλίες του Γκόρντον Χίνκλυ

Καθώς εργαζόμαστε με ακεραιότητα, η ζωή μας θα ευλογηθεί για πάντα.

Πιστεύω στο Ευαγγέλιο της εργασίας. Δεν υπάρχει κάτι κάτω από τον ουρανό που να αντικαθιστά την παραγωγική εργασία. Είναι η διαδικασία μέσω της οποίας τα όνειρα γίνονται πραγματικότητα. Είναι η διαδικασία μέσω της οποίας αδρανή οράματα γίνονται δυναμικά κατορθώματα⁴.

Λίγο παιχνίδι και λίγη λούφα είναι καλά. Αλλά είναι η εργασία που κάνει τη διαφορά στη ζωή ενός ανδρός ή μιας γυναίκας. Είναι

«Τα παιδιά χρειάζεται να εργάζονται με τους γονείς τους. ... Θα μάθουν ότι η εργασία είναι το τίμημα της καθαρότητας, της προόδου και της ευημερίας».

η εργασία που μας παρέχει με το φαγητό που τρώμε, τα ρούχα που φοράμε, τα σπίτια στα οποία ζούμε. Δεν μπορούμε να αρνηθούμε την ανάγκη για εργασία με έμπειρα χέρια και μορφωμένους νέες, αν θέλουμε να αναπτυχθούμε και να ευημερήσουμε ατομικά και συλλογικά⁵.

Έχω ανακαλύψει ότι η ζωή δεν είναι μια σειρά από μεγάλες ηρωικές πράξεις. Η ζωή στα καλύτερά της είναι θέμα συνεπούς καλοσύνης και ευπρέπειας, κάνοντας χωρίς φανφάρες αυτό που χρειάζεται να γίνει όταν χρειάζεται να γίνει. Έχω παρατηρήσει ότι δεν είναι οι ιδιοφυίες που κάνουν τη διαφορά στον κόσμο. Έχω παρατηρήσει ότι η δουλειά του κόσμου γίνεται σε μεγάλο βαθμό

από άνδρες και γυναίκες με συνηθισμένα ταλέντα οι οποίοι εργάζονται με αξιοσημείωτο τρόπο⁶.

Τα παιδιά χρειάζεται να εργάζονται με τους γονείς τους – να πλένουν πιάτα μαζί τους, να σφουγγαρίζουν πατώματα μαζί τους, να κουρεύουν το γρασίδι, να κλαδεύουν δένδρα και θάμνους, να βάζουν και να καθαρίζουν και να κάνουν εκατοντάδες άλλα πράγματα όπου θα μάθουν ότι η εργασία είναι το τίμημα της καθαρότητας, της προόδου και της ευημερίας⁷.

Η μεγάλη ιδιοφυΐα αυτής της Εκκλησίας είναι η εργασία. Όλοι εργάζονται. Δεν αναπτύσσεσαι πνευματικώς αν δεν εργάζεσαι. Η πίστη, η μαρτυρία της αλήθειας είναι σαν τον μυ στον βραχίονά μου. Αν τον χρησιμοποιείς, γίνεται δυνατός. Αν τον βάλεις σε επίδεσμο, γίνεται αδύναμος και πλαδαρός. Βάζουμε τους ανθρώπους να εργάζονται. Αναμένουμε σπουδαία πράγματα από αυτούς και το θαυμαστό και υπέροχο είναι ότι φέρουν εις πέρας το έργο τους. Παράγουν⁸.

Τίποτα δεν συμβαίνει σε αυτήν την Εκκλησία εκτός κι αν εργαστείς. Είναι σαν ένα χειράμαξο. Δεν προχωρεί μέχρι να κρατήσετε τις δύο χειρολαβές και να σπρώξετε. Η σκληρή εργασία οδηγεί μπροστά το έργο του Κυρίου και αν έχετε μάθει να εργάζεστε με πραγματική ακεραιότητα, αυτό θα ευλογήσει τις ζωές σας για πάντα. Το εννοώ με όλη την καρδιά μου. Θα ευλογήσει τη ζωή σας για πάντα⁹.

2

Έχουμε τη ευθύνη να βοηθήσουμε άλλους να ανυψωθούν και να γίνουν αυτοδύναμοι.

Υπάρχει ένα παλαιό ρητό, ότι αν δώσεις σε έναν άνθρωπο ψάρι, θα έχει γεύμα για μια μέρα. Αλλά αν τον διδάξεις να ψαρεύει, θα τρώει για το υπόλοιπο της ζωής του...

Είθε ο Κύριος να μας χαρίζει όραμα και κατανόηση για να κάνουμε εκείνα τα πράγματα που θα βοηθήσουν τα μέλη μας όχι μόνο πνευματικά αλλά και υλικά. Έχουμε επάνω μας μια πολύ σοβαρή υποχρέωση. Ο Πρόεδρος Τζόζεφ Φ. Σμιθ είπε... ότι η θρησκεία που δεν βοηθά έναν άνθρωπο σε αυτήν την ζωή πιθανώς να μην κάνει αρκετά για αυτόν στην επόμενη ζωή (βλέπε “The Truth about Mormonism”, *Out West* magazine, Σεπ 1905, 242).

Όπου υπάρχει εκτεταμένη φτώχεια ανάμεσα στους ανθρώπους μας, πρέπει να κάνουμε όλα όσα μπορούμε για να τους βοηθήσουμε να ανυψωθούν, να εδραιώσουν τη ζωή τους σε ένα θεμέλιο αυτοδυναμίας που μπορεί να προέλθει από την εκπαίδευση. Η μόρφωση είναι το κλειδί των ευκαιριών...

Είναι επίσημη υποχρέωσή μας... «να περιθάλπ[ουμε] τους αδύναμους, να ενισχύ[ουμε] τα χέρια που κρέμονται κάτω, και να στερεώσ[ουμε] τα γόνατα που έχουν παραλύσει» (Δ&Δ 81:5). Πρέπει να τους βοηθήσουμε να γίνουν αυτοδύναμοι και επιτυχημένοι.

Πιστεύω ότι ο Κύριος δεν επιθυμεί να δει τον λαό Του καταδικασμένο να ζει στη φτώχεια. Πιστεύω ότι θα κάνει τους πιστούς να απολαύσουν τα καλά αγαθά του κόσμου. Θα μας έβαζε να τα κάνουμε αυτά για να τους βοηθήσουμε¹⁰.

Ο καθένας, όπως διδάσκουμε, οφείλει να κάνει για τον εαυτό του όλα όσα μπορεί. Όταν έχει εξαντλήσει τους πόρους του, οφείλει να στρέφεται προς την οικογένεια για να τον βοηθήσει. Όταν η οικογένεια δεν μπορεί να το κάνει, η Εκκλησία αναλαμβάνει. Και όταν η Εκκλησία αναλαμβάνει, η μεγαλύτερη επιθυμία μας είναι πρώτα να φροντίσουμε τις άμεσες ανάγκες του και μετά να τον βοηθήσουμε για όσο χρειάζεται βοήθεια, αλλά σε αυτήν τη διαδικασία να τον βοηθήσουμε στην εκπαίδευση, στη διασφάλιση εργασίας, στην εύρεση κάποιου τρόπου να σταθεί στα πόδια του και πάλι. Αυτός είναι ολόκληρος ο αντικειμενικός σκοπός του μεγάλου προγράμματος πρόνοιας [της Εκκλησίας]¹¹.

Εκείνοι που έχουν λάβει μέρος ως αποδέκτες αυτού του προγράμματος έχουν σωθεί από «την κατάρα της οκνηρίας και τα δεινά του επιδόματος». Η αξιοπρέπεια και ο αυτοσεβασμός τους έχουν διατηρηθεί. Και οι εκατοντάδες των ανδρών και των γυναικών που δεν υπήρξαν άμεσοι αποδέκτες, αλλά που έχουν συμμετάσχει στην ανάπτυξη και την επεξεργασία φαγητού και σε δεκάδες σχετιζόμενα εγχειρήματα, καταθέτουν μαρτυρία για τη χαρά να βρίσκονται σε ανιδιοτελή υπηρεσία προς άλλους.

Κανένας που βλέπει αυτό το πρόγραμμα με τις μεγάλες επιπτώσεις του και τις καταπληκτικές συνέπειές του δεν μπορεί λογικά να αμφισβητεί το πνεύμα της αποκάλυψης που το επέφερε και που έχει διευρύνει την πρακτική του δύναμη για το καλό¹².

Πρέπει να συνεχίσουμε σε αυτό το έργο. Πάντοτε θα υπάρχει ανάγκη. Η πείνα, η έλλειψη και η καταστροφή θα είναι πάντα μαζί μας. Και πάντοτε θα υπάρχουν εκείνοι που την καρδιά τους θα έχει αγγίξει το φως του Ευαγγελίου, που θα είναι πρόθυμοι να υπηρετήσουν και να εργαστούν και να σηκώσουν τους έχοντες ανάγκη της γης.

Ως μια παρόμοια προσπάθεια, ιδρύσαμε το Συνεχές Ταμείο Εκπαιδεύσεως. Δημιουργήθηκε μέσω των γενναιόδωρων προσφορών σας. ...Τα δάνεια δίνονται σε άξιους νέους άνδρες και γυναίκες για μόρφωση. Διαφορετικά, θα παγιδεύονταν στη βαλτώδη φτώχεια που οι γονείς και οι πρόγονοί τους γνώρισαν επί γενεές...

Το Πνεύμα του Κυρίου καθοδηγεί αυτό το έργο. Αυτή η δραστηριότητα πρόνοιας είναι μη θρησκευτική δραστηριότητα, εκφραζόμενη σε ρύζι και φασόλια, σε κουβέρτες και σκηνές, ρουχισμό και φάρμακα, σε επαγγελματική απασχόληση και μόρφωση για καλύτερη επαγγελματική απασχόληση. Όμως αυτό το αποκαλούμενο μη θρησκευτικό έργο δεν είναι παρά μια εξωτερική εκδήλωση ενός εσωτερικού πνεύματος – του Πνεύματος του Κυρίου για το οποίο επώθηκε, ότι Εκείνος «πέρασε ενεργετώντας» (Πράξεις 10:38)¹³.

3

Οι προφήτες μάς έχουν ενθαρρύνει να προετοιμασθούμε πνευματικώς και ολικώς για τις επερχόμενες καταστροφές.

Διδάσκουμε αυτοδυναμία ως αρχή ζωής, ότι οφείλουμε να παράσχουμε για τον εαυτό μας και να φροντίζουμε για τις ανάγκες μας. Και έτσι ενθαρρύνουμε τους ανθρώπους μας να έχουν κάτι, να σχεδιάζουν εκ των προτέρων, να έχουν... φαγητό διαθέσιμο, να έχουν λογαριασμό αποταμίευσης, αν είναι δυνατόν, για τις δύσκολες ημέρες. Καταστροφές έρχονται σε ανθρώπους μερικές φορές όταν λιγότερο το περιμένουν – ανεργία, αρρώστια, τέτοιου είδους πράγματα¹⁴.

Αυτός ο παλαιός κόσμος ξέρει από συμφορές και καταστροφές. Όσοι από μας διαβάζουμε και πιστεύουμε στις γραφές γνωρίζουμε τις προειδοποιήσεις των προφητών σχετικά με τις καταστροφές που έχουν πραγματοποιηθεί και που πρόκειται να πραγματοποιηθούν...

Πόσο δυσοίωνα είναι τα λόγια της αποκάλυψης που βρίσκονται στο 88ο τμήμα από το Διδαχή και Διαθήκες σχετικά με τις συμφορές που θα επέλθουν μετά τη μαρτυρία των πρεσβυτέρων. Ο Κύριος λέει:

«Γιατί μετά τη μαρτυρία σας έρχεται η μαρτυρία των σεισμών της γης, που θα προκαλέσουν βογγητά στο κέντρο της, και οι άνθρωποι θα πέφτουν επάνω στο έδαφος και δε θα είναι σε θέση να σταθούν.

»Και έρχεται επίσης η μαρτυρία της φωνής των βροντών, και της φωνής των κεραυνών, και της φωνής των καταιγίδων και της φωνής των κυμάτων της θάλασσας που ξεχύνονται πέρα από τα όριά τους.

»Και τα πάντα θα βρίσκονται σε αναταραχή. Και ασφαλώς, οι καρδιές των ανθρώπων θα σταματούν. Γιατί φόβος θα πέσει επάνω σε όλους τους ανθρώπους» (Δ&Δ 88:89-91)...

...Όπως ακριβώς υπήρξαν συμφορές στο παρελθόν, αναμένουμε περισσότερες στο μέλλον. Τι κάνουμε;

Κάποιος έχει πει ότι δεν έβρεχε, όταν ο Νώε οικοδόμησε την κιβωτό. Αλλά την οικοδόμησε και η βροχή ήλθε.

Ο Κύριος έχει πει: «Αν είστε έτοιμοι δεν πρέπει να φοβάστε» (Δ&Δ 38:30).

Η πρωταρχική προετοιμασία διατυπώνεται επίσης στο Διδαχή και Διαθήκες, όπου λέει: «Γι' αυτό, σταθείτε σε άγιους τόπους, και μη μετακινηθείτε, ώσπου να έλθει του Κυρίου η ημέρα» (Δ&Δ 87:8)...

Μπορούμε να ζούμε με τέτοιο τρόπο, ώστε να μπορούμε να επικαλεστούμε τον Κύριο για την προστασία και την καθοδήγησή Του. Αυτή είναι μία υψηλή προτεραιότητα. Δεν μπορούμε να αναμένουμε τη βοήθειά Του, αν είμαστε απρόθυμοι να τηρούμε τις εντολές Του. Εμείς, σε αυτήν την Εκκλησία έχουμε αρκετά στοιχεία για τις τιμωρίες από την ανυπακοή, στα παραδείγματα τόσο των Ιαρεδιτών όσο και των Νεφιτών. Και οι δύο πήγαν από τη δόξα στην απόλυτη καταστροφή εξαιτίας της ανομίας.

Γνωρίζουμε, βεβαίως, ότι βρέχει πάνω τόσο από δικαίους όσο και από αδίκους (βλέπε Κατά Ματθαίον 5:45). Αλλά, παρόλο που οι δίκαιοι πεθαίνουν δεν χάνονται, αλλά σώζονται μέσω της

Εξιλέωσης του Λυτρωτή. Ο Παύλος έγραψε στους Ρωμαίους: «Επειδή, και αν ζούμε, για τον Κύριο ζούμε· και αν πεθαίνουμε, για τον Κύριο πεθαίνουμε» (Προς Ρωμαίους 14:8)...

Ο λαός μας... έχει συμβουλευτεί και παροτρυνθεί να κάνει μια τέτοια προετοιμασία που θα εξασφαλίσει την επιβίωση, αν επέλθει συμφορά.

Μπορούμε να βάλουμε στην άκρη λίγο νερό, βασικές τροφές, φάρμακα και ρούχα για να μας διατηρούν ζεστούς. Οφείλουμε να έχουμε λίγα χρήματα στην άκρη σε περίπτωση μιας βροχερής ημέρας¹⁵.

Έχουμε ένα μεγάλο πρόγραμμα πρόνοιας με εγκαταστάσεις για πράγματα όπως την αποθήκευση δημητριακών σε διάφορες περιοχές. Είναι σημαντικό να το κάνουμε αυτό. Αλλά το καλύτερο μέρος να έχουμε τρόφιμα αποθηκευμένα είναι μέσα στο σπίτι μας, μαζί με λίγα χρήματα ως αποταμίευση. Το καλύτερο πρόγραμμα πρόνοιας είναι το δικό μας. Πέντε ή έξι κούτες σιτάρι στο σπίτι είναι καλύτερα από 8 γαλόνια στη γενική αποθήκη πρόνοιας...

Μπορούμε να αρχίσουμε με τα ελάχιστα. Μπορούμε να αρχίσουμε με προμήθειες τροφίμων μιας εβδομάδας και σταδιακά να τα αυξήσουμε σε προμήθειες ενός μηνός και έπειτα τριών μηνών. Τώρα μιλώ για τρόφιμα που μπορούν να καλύψουν βασικές ανάγκες. Όπως όλοι αναγνωρίζετε, αυτή η συμβουλή δεν είναι καινούργια. Αλλά φοβάμαι ότι πολλοί νομίζουν ότι οι προμήθειες τροφίμων για μακρό χρονικό διάστημα είναι σε τέτοιο βαθμό εκτός της δυνατότητάς τους, που δεν κάνουν καμία προσπάθεια.

Αρχίστε με τα λίγα... και σταδιακά προχωρήστε ώστε να καλυφθεί ένας λογικός σκοπός. Αποταμιεύετε λίγα χρήματα τακτικά και θα εκπλαγείτε με το πώς συσσωρεύονται¹⁶.

4

Απολαμβάνουμε την ανεξαρτησία και την ελευθερία καθώς αποφεύγουμε όσο το δυνατόν το χρέος και αποταμιεύουμε χρήματα για ώρα ανάγκης.

Έχουμε συμβουλευτεί ξανά και ξανά σχετικά με την αυτοδυναμία, σχετικά με το χρέος, σχετικά με τη φειδωλότητα. Τόσοι πολλοί από τους ανθρώπους μας είναι βαριά χρεωμένοι για πράγματα

που δεν είναι απολύτως απαραίτητα. ...Σας παροτρύνω ως μέλη αυτής της Εκκλησίας να ελευθερωθείτε από το χρέος, όπου είναι δυνατόν, και να έχετε κάτι στην άκρη για τις δύσκολες ημέρες¹⁷.

Ο καιρός έχει έλθει για να βάλουμε το σπίτι μας σε τάξη...

Ο Πρόεδρος Ρούμπεν Κλαρκ ο νεότερος, στην συγκέντρωση ιεροσύνης της συνέλευσης του 1938, [είπε]: «Όταν είστε χρεωμένοι, οι τόκοι είναι οι συνεχείς σύντροφοί σας μέρα-νύχτα. Δεν μπορείτε να τους αποφύγετε ή να ξεγλιστρήσετε από αυτούς. Δεν μπορείτε να τους διώξετε. Δεν λυγίζουν ούτε σε εκκλήσεις, απαιτήσεις ή σε εντολές. Και οποτεδήποτε μπειτε ή περάσετε από τον δρόμο τους ή αποτύχετε να πληρώσετε τις απαιτήσεις τους, σας συντρίβουν» (στο Conference Report, Απρ 1938, 103).

Βεβαίως, αναγνωρίζω ότι ενδεχομένως να είναι αναγκαίο να δανειστείτε χρήματα για να αγοράσετε ένα σπίτι. Όμως ας αγοράσουμε ένα σπίτι για το οποίο έχουμε τα μέσα και έτσι να ελαφρύνουμε την πληρωμή, η οποία θα είναι συνεχώς πάνω από το κεφάλι μας χωρίς έλεος ή παράταση...

Από τις απαρχές της Εκκλησίας, ο Κύριος έχει μιλήσει για το θέμα του χρέους. Μέσω αποκάλυψης είπε στον Μάρτιν Χάρρις: «Να πληρώσεις το χρέος που έχεις συνάψει με τον τυπογράφο. Ελευθερώσου από τα δεσμά» (Δ&Δ 19:35).

Ο Πρόεδρος Χήμπερ Γκραντ μίλησε επανειλημμένως για αυτό το θέμα. ...Είπε: «Εάν τυχόν υπάρχει ένα πράγμα που θα φέρει γαλήνη και ικανοποίηση στην ανθρώπινη καρδιά και την οικογένεια, είναι να ζούμε εντός των ορίων των οικονομικών μέσων μας. Και εάν τυχόν υπάρχει ένα πράγμα που είναι μονότονο, αποθαρρυντικό και αποκαρδιωτικό, είναι να έχει κάποιος χρέη και υποχρεώσεις στις οποίες δεν μπορεί να ανταποκριθεί» (*Gospel Standards*, συλλογή υπό G. Homer Durham [1941], 111).

Μεταφέρουμε ένα μήνυμα αυτοδυναμίας σε όλη την Εκκλησία. Η αυτοδυναμία δεν μπορεί να αποκτηθεί όταν υπάρχει σοβαρό χρέος πάνω από το σπίτι. Κάποιος δεν έχει ούτε ανεξαρτησία ούτε ελευθερία από δεσμά, όταν έχει υποχρεώσεις σε άλλους.

Στη διοίκηση των θεμάτων της Εκκλησίας, έχουμε προσπαθήσει να θέσουμε ένα παράδειγμα. Έχουμε, ως πολιτική, την αυστηρά πρακτική που ακολουθούμε να βάζουμε στην άκρη κάθε χρόνο

ένα ποσοστό των εσόδων της Εκκλησίας για την πιθανή ημέρα ανάγκης.

Είμαι ευγνώμων που μπορώ να πω ότι η Εκκλησία σε όλες τις λειτουργίες της, σε όλα τα εγχειρήματά της, σε όλα τα τμήματά της, είναι εις θέσιν να λειτουργεί χωρίς δανεικά χρήματα. Αν δεν μπορούμε να προχωρήσουμε, θα μειώσουμε τα προγράμματά μας. Θα μειώσουμε τα έξοδα για να προσαρμοστούμε με τα έσοδα. Δεν θα δανειστούμε...

Τι υπέροχο συναίσθημα είναι να είστε ελεύθεροι από χρέος, να έχετε λίγα χρήματα στην άκρη για μια ημέρα ανάγκης όπου μπορεί να ανακτηθούν, όταν αυτό είναι αναγκαίο...

Σας παροτρύνω... να ελέγχετε την κατάσταση των οικονομικών σας. Σας παροτρύνω να είστε σεμνοί στις δαπάνες σας· πειθαρχήστε τον εαυτό σας στις αγορές σας για να αποφύγετε το χρέος σε σημείο που είναι δυνατόν. Εξοφλήστε τα χρέη όσο πιο γρήγορα μπορείτε και ελευθερωθείτε από τα δεσμά.

Αυτό είναι ένα μέρος του υλικού Ευαγγελίου στο οποίο πιστεύουμε. Είθε ο Κύριος να σας ευλογεί... να βάλετε το σπίτι σας σε τάξη. Αν έχετε αποπληρώσει τα χρέη σας, εάν έχετε απόθεμα, ακόμα κι αν είναι μικρό, όταν αντιμετωπίσετε οικονομικές δυσχέρειες, θα έχετε καταφύγιο για [την οικογένειά] σας και ειρήνη στην καρδιά σας¹⁸.

Προτάσεις για μελέτη και διδασκαλία

Ερωτήσεις

- Ο Πρόεδρος Χίνκλυ δίδαξε ότι «δεν υπάρχει κάτι... που να αντικαθιστά την παραγωγική εργασία» (τμήμα 1). Πώς η εργασία αποτελεί μία ευλογία στη ζωή σας; Τι έχετε μάθει μέσω της σκληρής εργασίας; Πώς μπορούν οι γονείς να βοηθήσουν τα παιδιά τους να μάθουν να εργάζονται;
- Ποιες είναι οι ευθύνες μας προς εκείνους που έχουν υλικές ανάγκες; (Βλέπε τμήμα 2.) Πώς μπορούμε να βοηθήσουμε άλλους να γίνουν αυτοδύναμοι; Πώς η ζωή σας έχει επηρεαστεί από την υπηρεσία που έχετε δώσει και λάβει;
- Επανεξετάστε τις προετοιμασίες που ο Πρόεδρος Χίνκλυ μάς συμβούλευσε να κάνουμε σε περίοδο ανάγκης (βλέπε τμήμα 3).

Πότε έχετε δει τη σημασία της προετοιμασίας για ώρα ανάγκης; Ποια είναι μερικά μικρά, βαθμιαία πράγματα που μπορούμε να κάνουμε για να προετοιμασθούμε;

- Κάντε επανάληψη τη συμβουλή του Προέδρου Χίνκλυ σχετικά με το χρέος και τη φειδωλότητα (βλέπε τμήμα 4). Γιατί είναι σημαντικό να είμαστε πειθαρχημένοι στον τρόπο που δαπανούμε χρήματα; Πώς το χρέος μπορεί να μας επηρεάσει υλικά και πνευματικά; Πώς μπορούν οι γονείς να διδάξουν τα παιδιά να χρησιμοποιούν συνετά τα χρήματα;

Σχετικές γραφές

Προς Θεσσαλονικείς Α΄ 4:11-12, Δ&Δ 1:11-13, 78:13-14, 104:13-18, Μωυσή 5:1

Βοήθεια διδασκαλίας

«Προσέξτε να μην τερματίζετε καλές συζητήσεις πολύ σύντομα στην προσπάθεια να παρουσιάσετε όλη την ύλη που έχετε προετοιμάσει. Μολονότι είναι σημαντικό να καλύψετε την ύλη, είναι πιο σημαντικό να βοηθήσετε τους μαθητευόμενους να νιώσουν την επιρροή του Πνεύματος, να λύσουν τις απορίες τους, να αυξήσουν την κατανόησή τους για το Ευαγγέλιο και να εμβαθύνουν τη δέσμευσή τους να τηρούν τις εντολές» (*Teaching, No Greater Call* [1999], 64).

Σημειώσεις

1. "Some Lessons I Learned as a Boy", *Ensign*, Μάιος 1993, 52.
2. Βλέπε "The Perpetual Education Fund", *Ensign*, Μάιος 2001, 52.
3. "Reaching Down to Lift Another", *Ensign*, Νοέ 2001, 54.
4. "I Believe", *New Era*, Σεπ 1996, 6.
5. "I Believe", 6.
6. *One Bright Shining Hope: Messages for Women from Gordon B. Hinckley* (2006), 24.
7. *Teachings of Gordon B. Hinckley* (1997), 707.
8. *Discourses of President Gordon B. Hinckley, τόμος 2: 2000-2004* (2005), 532.
9. "Inspirational Thoughts", *Ensign*, Αυγ 2000, 5.
10. "The Perpetual Education Fund", 52-53.
11. "This Thing Was Not Done in a Corner", *Ensign*, Νοέ 1996, 50.
12. "President Harold B. Lee: An Appreciation", *Ensign*, Νοέ 1972, 8. Βλέπε, επίσης, Χήμπερ Γκραντ, στο Conference Report, Οκτ 1936, 3.
13. "I Was an Hungred, and Ye Gave Me Meat", *Ensign* ή *Λιαχόνα*, Μάιος 2004, 61.
14. "This Thing Was Not Done in a Corner", 50.
15. "If Ye Are Prepared Ye Shall Not Fear", *Ensign* ή *Λιαχόνα*, Νοέ 2005, 61-62.
16. "To Men of the Priesthood", *Ensign* ή *Λιαχόνα*, Νοέ 2002, 58.
17. "The Times in Which We Live", *Ensign*, Νοέ 2001, 73.
18. "To the Boys and to the Men", *Ensign*, Νοέ 1998, 53-54.

«Αν θέλουμε να ισχυριζόμαστε ότι λατρεύουμε και ακολουθούμε τον Διδάσκαλο, δεν θα πρέπει να προσπαθούμε να μιμούμεθα τη ζωή του της υπηρετήσης;»

Να χάσουμε τον εαυτό μας στην υπηρετήση των άλλων

«Είθε το αληθινό νόημα του Ευαγγελίου να ενσταλάξει στην καρδιά μας ότι πρέπει να καταλάβουμε πως η ζωή μας, που μας δόθηκε από τον Θεό τον Πατέρα μας, πρέπει να χρησιμοποιείται για την υπηρετήση των άλλων».

Από τη Ζωή του Γκόρντον Χίνκλυ

Ο νεαρός Πρεσβύτερος Γκόρντον Χίνκλυ μόχθησε τις πρώτες εβδομάδες ως πλήρους απασχόλησης ιεραπόστολος στην Αγγλία. Ήταν άρρωστος όταν έφθασε και οι προσπάθειές του να κηρύξει το Ευαγγέλιο είχαν επανειλημμένα απορριφθεί. Κατά τη διάρκεια εκείνης της δύσκολης εποχής, ευλογήθηκε με αυτό που αργότερα αποκάλεσε «ημέρα της απόφασής» του – μία εμπειρία που επηρέασε την υπηρετήσή του για το υπόλοιπο της ζωής του.

«Είχα αποθαρρυνθεί» θυμόταν. «Έγραψα ένα γράμμα στον καλό πατέρα μου και είπα ότι ένιωθα πως σπαταλούσα τον χρόνο μου και τα χρήματά του. Ήταν πατέρας μου και πρόεδρος πασάλου μου, ένας σοφός και εμπνευσμένος άνδρας. Μου έγραψε ένα πολύ σύντομο γράμμα που έλεγε: “Αγαπητέ Γκόρντον, έλαβα το πρόσφατο γράμμα σου. Ένα μόνο έχω να προτείνω: Ξέχασε τον εαυτό σου και πήγαινε στο έργο”. Νωρίτερα εκείνο το πρωί, στο μάθημά μας των γραφών, ο συνάδελφός μου κι εγώ είχαμε διαβάσει αυτά τα λόγια του Κυρίου: “Επειδή, όποιος θέλει να σώσει τη ζωή του, θα τη χάσει· και όποιος χάνει τη ζωή του εξαιτίας μου και εξαιτίας τού ευαγγελίου, αυτός θα τη σώσει”». (Κατά Μάρκον 8:35.)

«Εκείνα τα λόγια του Διδασκάλου, μαζί με το γράμμα του πατέρα μου και τη συμβουλή του να ξεχάσω τον εαυτό μου και να πάω στο έργο, διαπέρασαν την ψυχή μου. Με το γράμμα του πατέρα

μου στο χέρι, πήγα στην κρεβατοκάμαρά μας στο σπίτι, στην οδό Γουέντχαμ 15 όπου μέναμε, γονάτισα και έδωσα μια υπόσχεση στον Κύριο. Σύναψα διαθήκη ότι θα προσπαθήσω να ξεχάσω τον εαυτό μου και να χαθώ στην υπηρετήσή Του.

»Εκείνη η ημέρα του Ιουλίου του 1933 ήταν η ημέρα της απόφασής μου. Ένα νέο φως ήρθε στη ζωή μου και μια καινούργια χαρά στην καρδιά μου»¹.

Εκείνο το φως δεν έφυγε ποτέ από τη ζωή του Γκόρντον Χίνκλυ. Από εκείνη την ημέρα, αφιερώθηκε στον Κύριο, στην υπηρετήση των άλλων. Κατά την κηδεία του Προέδρου Χίνκλυ, ο Πρόεδρος Χένρυ Άιρινγκ ανέφερε μερικές από τις συνεισφορές του Προέδρου Χίνκλυ: οικοδόμηση ναών ανά την υφήλιο, δημιουργία μικρότερων ναών για την επίσπευση του έργου του ναού, ίδρυση του Ταμείου Συνεχούς Εκπαιδεύσεως και οικοδόμηση του Κέντρου Συνελεύσεων. Κατόπιν είπε:

«Το προσωπικό του κληροδότημα υπερβαίνει αυτόν τον σύντομο κατάλογο και τη δύναμή μου να το περιγράψω. Αλλά τα επιτεύγματατά του έχουν τουλάχιστον κάτι κοινό. Πάντοτε προορίζονταν να ευλογήσουν τα άτομα με μία ευκαιρία. Και πάντοτε σκεπτόταν εκείνους που είχαν τις ελάχιστες ευκαιρίες, τον καθημερινό άνθρωπο που αγωνίζεται με τις δυσκολίες της καθημερινής ζωής και τη δυσκολία να ζούμε σύμφωνα με το Ευαγγέλιο του Ιησού Χριστού. Περισσότερες από μία φορές χτύπησε το δάχτυλό του στο στήθος μου, όταν έκανα κάποια πρόταση, και έλεγε: “Χωλ, θυμήθηκες το άτομο που αγωνίζεται;”»²

«Εύχομαι να είμαι δραστήριος και να εργάζομαι» είπε ο Πρόεδρος Χίνκλυ. «Εύχομαι να αντικρίζω την κάθε ημέρα με αποφασιστικότητα και σκοπό. Εύχομαι να χρησιμοποιώ κάθε ώρα που είμαι ξύπνιος για να ενθαρρύνω, να ευλογώ εκείνους που το φορτίο τους είναι βαρύ, να οικοδομώ πίστη και δύναμη από τη μαρτυρία»³.

Διδασκαλίες του Γκόρντον Χίνκλυ

1

Η ζωή μας είναι δώρο από τον Θεό και πρέπει να χρησιμοποιείται για την υπηρετήση των άλλων.

Υπάρχει... πολλή φτώχεια και πλήρης στέρηση στον κόσμο, τόσο πολλή εξέγερση και μικρότητα, τόσο πολλή αθλιότητα και ρυπαρότητα, τόσα πολλά διαλυμένα σπιτικά και κατεστραμμένες οικογένειες, τόσοι πολλοί μοναχικοί άνθρωποι που ζουν μια ανέλπιδη, θλιβερή ζωή, τόσο πολλή απελπισία παντού.

Και κάνω μια παράκληση προς εσάς. Σας παρακαλώ ώστε στην επιζήτησή σας απόκτησης εγκόσμιου πλούτου, να δίνετε, επίσης, για να κάνετε τον κόσμο λίγο καλύτερο⁴.

Αν θέλουμε να βελτιωθεί ο κόσμος, θα πρέπει η διαδικασία της αγάπης να φέρει μια αλλαγή στις καρδιές των ανθρώπων. Αυτό μπορεί να γίνει όταν κοιτάξουμε πέρα από τον εαυτό μας, για να δώσουμε την αγάπη μας στον Θεό και στους άλλους και κάνοντάς το με όλη την καρδιά, όλη την ψυχή και όλο τον νου μας.

Ο Κύριος έχει διακηρύξει στη σύγχρονη αποκάλυψη: «Και αν προσβλέπετε μόνο προς τη δόξα μου, το σώμα σας ολόκληρο θα γεμίσει με φως, και δε θα υπάρξει σκοτάδι μέσα σας». (Δ&Δ 88:67.)

Καθώς κοιτάζουμε με αγάπη και ευγνωμοσύνη προς τον Θεό, καθώς τον υπηρετούμε προσβλέποντας μόνον προς τη δόξα του, φεύγει από εμάς το σκοτάδι της αμαρτίας, το σκοτάδι του εγωισμού, το σκοτάδι της υπερηφάνειας. Θα έρθει μία αυξανόμενη αγάπη για τον Αιώνιο Πατέρα μας και τον Αγαπημένο Υιό του, τον Σωτήρα και Αυτρωτή μας. Θα έρθει μία μεγαλύτερη αίσθηση υπηρετήσης προς τους συνανθρώπους μας, λιγότερη σκέψη για τον εαυτό μας και περισσότερη προσέγγιση των άλλων.

Αυτή η αρχή αγάπης είναι η πεμπτουσία του Ευαγγελίου του Ιησού Χριστού⁵.

Αν θέλουμε να ισχυριζόμαστε ότι λατρεύουμε και ακολουθούμε τον Διδάσκαλο, δεν θα πρέπει να προσπαθούμε να μιμούμεθα τη ζωή του τής υπηρετήσης; Κανένας μας δεν μπορεί να πει ορθώς ότι η ζωή του είναι δική του. Η ζωή μας είναι δώρο του Θεού. Ερχόμαστε στον κόσμο όχι από δική μας βούληση. Δεν φεύγουμε

σύμφωνα με την επιθυμία μας. Οι ημέρες μας είναι μετρημένες όχι από εμάς, αλλά σύμφωνα με το θέλημα του Θεού.

Τόσοι πολλοί από εμάς χρησιμοποιούμε τη ζωή μας σαν να ήταν απόλυτα δική μας. Έχουμε την επιλογή να την σπαταλήσουμε, αν επιθυμούμε. Όμως αυτό είναι προδοσία μίας σπουδαίας και ιερής εμπιστοσύνης. Όπως μας είπε τόσο ξεκάθαρα ο Διδάσκαλος: «Επειδή, όποιος θέλει να σώσει τη ζωή του, θα τη χάσει· και όποιος χάσει τη ζωή του εξαιτίας μου και εξαιτίας τού ευαγγελίου, αυτός θα τη σώσει». (Κατά Μάρκον 8:35.)⁶

Αγαπημένοι μου αδελφοί και αδελφές, η δυσκολία είναι μεγάλη. Οι ευκαιρίες βρίσκονται γύρω μας. Ο Θεός θα ήθελε να κάνουμε το έργο Του – και να το κάνουμε με ενεργητικότητα και χαρωπή διάθεση. Αυτό το έργο, όπως Εκείνος το έχει προσδιορίσει, είναι να «περιθάλλουμε τους αδύναμους, να ενισχύουμε τα χέρια που κρέμονται κάτω, και να στερεώνουμε τα γόνατα που έχουν παρालύσει». (Δ&Δ 81:5.)

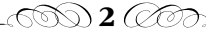
Είναι να διακονούμε εκείνους που βρίσκονται σε ανάγκη. Είναι να παρηγορούμε τους αποστερημένους. Είναι να επισκεπτόμαστε τη χήρα και το ορφανό στα βάσανά τους. Είναι να δίνουμε τροφή στους έχοντες ανάγκη, να ντύνουμε τους γυμνούς, να στεγάζουμε εκείνους που δεν έχουν στέγη πάνω από το κεφάλι τους. Είναι να κάνουμε όπως ο Διδάσκαλος ο οποίος «έρασε ευεργετώντας». (Πράξεις 10:38.)⁷

Το μήνυμά μου προς εσάς σήμερα... είναι να αποφασίσετε να αφιερώσετε ένα τμήμα του χρόνου σας, καθώς σχεδιάζετε την εργασία στη ζωή σας, σε εκείνους που είναι απελπισμένοι και έχουν ανάγκη, χωρίς να σκέφτεστε την ανταμοιβή. Χρειάζονται οι δεξιότητές σας, όποιες κι αν είναι. Η χείρα βοήθειας που θα δώσετε θα σηκώσει κάποιον από το τέλμα της απελπισίας. Η σταθερή φωνή σας θα ενθαρρύνει κάποιους που διαφορετικά απλώς θα τα παρατούσαν. Οι δεξιότητές σας μπορούν να αλλάξουν τη ζωή, με αξιοσημείωτο και υπέροχο τρόπο, εκείνων που προχωρούν ευρισκόμενοι σε ανάγκη. Αν όχι τώρα, πότε; Αν όχι εσείς, ποιος;⁸

Είθε το αληθινό νόημα του Ευαγγελίου να ενσταλάξει στην καρδιά μας ότι πρέπει να καταλάβουμε πως η ζωή μας, που μας

δόθηκε από τον Θεό τον Πατέρα μας, πρέπει να χρησιμοποιείται για την υπηρετηση των άλλων.

Εάν δώσουμε τέτοια υπηρετηση, οι ημέρες μας θα είναι γεμάτες χαρά και ευτυχία. Και, το σημαντικότερο, θα είναι αφιερωμένες στον Κύριο και Σωτήρα μας, Ιησού Χριστό, και στην ευλόγηση όλων όσους τη ζωή αγγίζουμε⁹.

Η υπηρετηση είναι το καλύτερο φάρμακο για τη μεμψιμοιρία, την ιδιοτέλεια, την απελπισία και τη μοναξιά.

Θυμάμαι, είχα επισκεφθεί τις εγκαταστάσεις ενός κολεγίου όπου άκουσα το συνηθισμένο, κοινότοπο παράπονο των νέων: παράπονα για την πίεση του σχολείου –σαν να ήταν ένα φορτίο μάλλον και όχι μια ευκαιρία συμμετοχής στη γνώση της γης– παράπονα για τη στέγαση και το φαγητό...

Συμβούλευσα εκείνους τους νέους ότι αν η πίεση του σχολείου ήταν τόσο βαριά, αν αισθάνονταν ότι έπρεπε να παραπονεθούν για τη στέγαση και το φαγητό, τότε μπορούσα να προτείνω μία θεραπεία για τα προβλήματά τους. Πρότεινα να αφήσουν παράμερα τα βιβλία τους για μερικές ώρες, να φύγουν από τα δωμάτιά τους και να πάνε να επισκεφθούν κάποιον ηλικιωμένο και μόνο ή κάποιον άρρωστο και αποθαρρυσμένο. Γενικά, έχω καταλάβει πως αν παραπονιόμαστε για τη ζωή, είναι επειδή σκεφτόμαστε μόνον τον εαυτό μας.

Επί πολλά χρόνια υπήρχε μία ταμπέλα στον τοίχο ενός τσαγκαράδικου όπου ήμουν τακτικός πελάτης. Έλεγε: «Παραπονιόμουν διότι δεν είχα παπούτσια μέχρις ότου είδα έναν άνθρωπο που δεν είχε πόδια». Το αποτελεσματικότερο φάρμακο για την αρρώστια της μεμψιμοιρίας είναι να χάσουμε τον εαυτόν μας στην υπηρετηση των άλλων¹⁰.

Πιστεύω ότι για τους περισσότερους από εμάς το καλύτερο φάρμακο της μοναξιάς είναι η εργασία και η υπηρετηση για τους άλλους. Δεν ελαχιστοποιώ τα προβλήματά σας, όμως δεν διστάζω να πω ότι υπάρχουν πολλοί άλλοι, τα προβλήματα των οποίων είναι σοβαρότερα από τα δικά σας. Προσεγγίστε τους να τους υπηρετήσετε, να τους βοηθήσετε, να τους εμψυχώσετε. Υπάρχουν

«Υπάρχουν τόσοι πολλοί εκεί έξω, τα φορτία των οποίων μπορείτε να σηκώσετε».

τόσα αγόρια και κορίτσια τα οποία αποτυγχάνουν στο σχολείο, διότι έχουν ανάγκη από λίγη προσωπική προσοχή και ενθάρρυνση. Υπάρχουν τόσοι πολλοί ηλικιωμένοι οι οποίοι ζουν στη δυστυχία και τη μοναξιά και τον φόβο, για τους οποίους μια απλή συζήτηση θα έφερνε κάποια ελπίδα και φως...

Υπάρχουν τόσοι πολλοί που έχουν πληγωθεί και οι οποίοι χρειάζονται έναν καλό Σαμαρείτη να δέσει τις πληγές τους και να τους βοηθήσει στον δρόμο τους. Λίγη καλοσύνη μπορεί να φέρει μεγάλη ευλογία σε κάποιον απελπισμένο και ένα γλυκό συναίσθημα σε εκείνον που του παραστέκεται¹¹.

Υπάρχουν τόσοι πολλοί εκεί έξω, τα φορτία των οποίων μπορείτε να σηκώσετε. Είναι οι άστεγοι, είναι οι πεινασμένοι, είναι οι στερημένοι ολόγυρά μας. Είναι οι ηλικιωμένοι οι οποίοι είναι μόνοι σε οίκους ευγηρίας. Είναι παιδιά με αναπηρίες και νέοι στα ναρκωτικά και οι άρρωστοι και κληήρεις, οι οποίοι ζητούν έναν καλοσυνάτο λόγο. Εάν δεν το κάνετε εσείς αυτό, ποιος θα το κάνει;

Το καλύτερο αντίδοτο που ξέρω για την ανησυχία είναι η εργασία. Το καλύτερο φάρμακο για την απελπισία είναι η υπηρετηση. Η καλύτερη θεραπεία για την κούραση είναι η πρόκληση να βοηθήσουμε κάποιον που είναι πιο κουρασμένος¹².

Γιατί οι ιεραπόστολοι είναι ευτυχείς; Επειδή χάνουν τον εαυτό τους στην υπηρετηση των άλλων.

Γιατί είναι ευτυχείς εκείνοι που αγωνίζονται σκληρά στους ναούς; Επειδή ο μόχθος της αγάπης τους είναι απόλυτα αρμονικός με το σπουδαίο έργο εξ' υποκαταστάσεως του Σωτήρα της ανθρωπότητας. Δεν ζητούν ούτε περιμένουν να τους ευχαριστήσουν για αυτό που κάνουν. Ως επί το πλείστον, δεν ξέρουν τίποτα περισσότερο από το όνομα εκείνου ή εκείνης για λογαριασμό των οποίων μοχθούν¹³.

Δώστε έκφραση στις ευγενείς επιθυμίες που βρίσκονται στην καρδιά σας, για να προσεγγίσετε άλλους, να τους παρηγορήσετε, να τους στηρίξετε και να τους ενισχύσετε. Πράττοντας αυτό, το καρκινώδες δηλητήριο της ιδιοτέλειας θα σας αφήσει και θα αντικατασταθεί από ένα γλυκό και υπέροχο συναίσθημα που δεν μπορεί να έρθει με κανέναν άλλο τρόπο¹⁴.

3

Όταν προσεγγίζουμε τους άλλους για να τους βοηθήσουμε, βρίσκουμε τον πραγματικό εαυτό μας.

Ένα κυριακάτικο πρωί πριν από μερικά χρόνια, βρισκόμουν στο σπίτι ενός προέδρου πασσάλου, σε μια μικρή πόλη του Αϊντάχο. Πριν από την πρωινή προσευχή, η οικογένεια διάβασε μερικά εδάφια των γραφών. Ανάμεσα σε αυτά ήταν τα λόγια του Ιησού, όπως καταγράφηκαν στο Κατά Ιωάννην 12:24: «Σας διαβεβαιώνω απόλυτα: Αν ο κόκκος τού σιταριού δεν πέσει στη γη και πεθάνει, αυτός μονάχος μένει· αν, όμως, πεθάνει, φέρνει πολύ καρπό».

Αναμφίβολα, ο Διδάσκαλος αναφερόταν στον δικό του επικείμενο θάνατο, διακηρύσσοντας ότι αν δεν πέθαινε, η αποστολή του στη ζωή θα ήταν εν πολλοίς μάταιη. Όμως βλέπω στα λόγια αυτά μία περαιτέρω έννοια. Νομίζω ότι ο Κύριος λέει στον καθέναν μας ότι αν δεν χάσουμε τον εαυτόν μας στην υπηρετηση των άλλων, η ζωή μας σε μεγάλο βαθμό δεν έχει αληθινό σκοπό, διότι εξακολούθησε λέγοντας: «Όποιος αγαπάει την ψυχή του, θα τη χάσει· και όποιος μισεί την ψυχή του σε τούτο τον κόσμο, θα τη φυλάξει σε αιώνια ζωή». (Κατά Ιωάννην 12:25.) Ή, όπως καταγράφεται στο Κατά Λουκάν: «Όποιος ζητήσει να σώσει τη ζωή του, θα τη χάσει· και όποιος τη χάσει, θα τη διαφυλάξει». (Κατά Λουκάν 17:33.) Με άλλα λόγια, εκείνος που ζει μόνον για τον εαυτόν του,

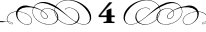
μαραίνεται και πεθαίνει, ενώ εκείνος που ξεχνά τον εαυτόν του στην υπηρεσία των άλλων, αναπτύσσεται και ανθεί σε αυτήν τη ζωή και την αιωνιότητα.

Εκείνο το πρωινό στη συνέλευση πασσάλου, ο πρόεδρος με τον οποίο είχα μείνει, είχε απαλλαγεί μετά από δεκατρία χρόνια πιστής υπηρετήσης. Υπήρχε ξεχείλισμα αγάπης και εκτίμησης, όχι εξαιτίας του πλούτου του, όχι εξαιτίας του αναστήματός του στην επιχειρηματική κοινότητα, αλλά εξαιτίας της μεγάλης υπηρετήσης που είχε προσφέρει ανιδιοτελώς. Χωρίς να σκέφτεται το προσωπικό συμφέρον, είχε ταξιδέψει χιλιάδες χιλιόμετρα κάτω από όλες τις καιρικές συνθήκες. Είχε κυριολεκτικά δαπανήσει χιλιάδες ώρες για το συμφέρον των άλλων. Είχε παραμελήσει τις προσωπικές υποθέσεις του για να βοηθήσει εκείνους που χρειάζονταν τη βοήθειά του. Και πράττοντας αυτό, ήταν ακμαίος και είχε γίνει σπουδαίος στα μάτια εκείνων που είχε υπηρετήσει¹⁵.

Πριν από χρόνια διάβασα την ιστορία μιας νέας γυναίκας που πήγε σε μία αγροτική περιοχή ως δασκάλα. Ανάμεσα στα άτομα της τάξης της ήταν ένα κορίτσι το οποίο είχε αποτύχει προηγουμένως και το οποίο αποτύγχανε πάλι. Η μαθήτρια δεν μπορούσε να διαβάσει. Προερχόταν από μία οικογένεια χωρίς τα μέσα να την πάει σε μία μεγαλύτερη πόλη για εξετάσεις, ώστε να δουν αν είχε κάποιο πρόβλημα που θα μπορούσε να θεραπευθεί. Διαπισθανόμενη ότι η δυσκολία ίσως έγκειτο στα μάτια του κοριτσιού, η νεαρή δασκάλα κανόνισε να την πάει με έξοδα της δασκάλας για οφθαλμολογική εξέταση. Αποκαλύφθηκε κάποια ανεπάρκεια που μπορούσε να διορθωθεί με γυαλιά. Σύντομα, ένας ολόκληρος κόσμος ανοίχτηκε στη μαθήτρια. Για πρώτη φορά στη ζωή της είδε καθαρά τις λέξεις εμπρός της. Ο μισθός εκείνης της αγροτικής δασκάλας ήταν πενιχρός, όμως από τα λιγοστά που είχε, έκανε μία επένδυση η οποία άλλαξε ολοσχερώς τη ζωή μίας μαθήτριας που αποτύγχανε και πράττοντας αυτό, βρήκε μία νέα διάσταση στη ζωή της¹⁶.

Καθώς υπηρετείτε με αυτόν τον τρόπο, μία νέα διάσταση θα ανοιχτεί στη ζωή σας. Θα βρείτε νέες και ενδιαφέρουσες συναναστροφές. Θα βρείτε φίλια και κοινωνικότητα. Θα αυξηθείτε σε γνώση και κατανόηση και σοφία και στην ικανότητά σας να πράττετε¹⁷.

Καταθέτω μαρτυρία ότι καθώς ο καθένας σας προσεγγίζει άλλους για να τους βοηθήσει, θα βρει τον αληθινό εαυτό του και θα ευλογήσει σε μεγάλο βαθμό τον κόσμο στον οποίο ζει¹⁸.

Η Εκκλησία παρέχει πολλές ευκαιρίες για ανιδιοτελή υπηρετηση.

Αδελφοί και αδελφές, δεν θα είστε ποτέ ευτυχισμένοι αν προχωρείτε στη ζωή σκεπτόμενοι μόνον τον εαυτό σας. Χαθείτε στον καλύτερο σκοπό του κόσμου – τον σκοπό του Κυρίου. Στο έργο των απαρτιών και των βοηθητικών οργανώσεων, στο έργο ναού, στο έργο προνοίας, στο ιεραποστολικό έργο. Θα ευλογήσετε τη ζωή σας καθώς θα ευλογείτε τη ζωή άλλων¹⁹.

Δεν υπάρχει κανένα άλλο έργο σε όλο τον κόσμο τόσο πλήρες ευτυχίας, όσο αυτό το έργο. Αυτή η ευτυχία είναι ξεχωριστή. Προέρχεται από την υπηρετηση των άλλων. Είναι αληθινή. Είναι μοναδική. Είναι υπέροχη²⁰.

Ας είναι η Εκκλησία ο αγαπητός φίλος σας. Ας είναι ο μεγάλος σύντροφός σας. Υπηρετήστε όπου καλείστε να υπηρετήσετε. Κάνετε αυτό που σας ζητούν. Κάθε θέση που κατέχετε θα προσθέτει στις ικανότητές σας. Έχω υπηρετήσει σε πολλές θέσεις ευθύνης σε αυτήν τη μεγάλη οργάνωση. Κάθε υπηρετηση έφερε τη δική της ανταμοιβή.

Αυτό... θα απαιτήσει την ανιδιοτελή αφοσίωσή σας, τη σταθερή προσήλωση και πίστη σας. Θα υπηρετήσετε σε πολλές κλήσεις προτού ολοκληρωθεί η ζωή σας. Μερικές ίσως φανούν μικρές, όμως δεν υπάρχει μικρή ή ασήμαντη κλήση σε αυτήν την Εκκλησία. Κάθε κλήση είναι σημαντική. Κάθε κλήση είναι απαραίτητη για την προαγωγή του έργου. Ποτέ μην υποτιμάτε μία ευθύνη στην Εκκλησία...

Κάνετε χώρο για την Εκκλησία στη ζωή σας. Αφήστε να αυξηθεί η γνώση σας για τη διδαχή της. Αφήστε να αυξηθεί η κατανόησή σας για την οργάνωσή της. Αφήστε την αγάπη σας για τις αιώνιες αλήθειες της να γίνει όλο και δυνατώτερη.

Ίσως η Εκκλησία ζητήσει από εσάς κάποια θυσία. Ίσως σας ζητήσει να δώσετε το καλύτερο που έχετε να προσφέρετε. Δεν θα

«Καθώς... υπηρετείτε, μία νέα διάσταση θα ανοιχτεί στη ζωή σας».

έχετε κόστος σε αυτό, διότι θα ανακαλύψετε ότι θα αποβεί επένδυση η οποία θα φέρνει ευλογίες σε όλη τη ζωή σας. Η Εκκλησία είναι η μεγάλη δεξαμενή της αιώνιας αλήθειας. Αγκαλιάστε την και κρατηθείτε γερά από αυτήν²¹.

Θέλετε να είστε ευτυχισμένοι; Ξεχάστε τον εαυτό σας και αφιερώστε σ' αυτόν τον μεγάλο σκοπό. Προσφέρετε τις προσπάθειές σας να βοηθήσετε τους ανθρώπους. Καλλιεργήστε ένα πνεύμα συγχώρησης στην καρδιά σας απέναντι σε όποιον ίσως σας έχει προσβάλει. Κοιτάξτε προς τον Κύριο και ζήστε και εργαστείτε για να ανυψώσετε και να υπηρετήσετε τους υιούς και τις θυγατέρες

Του. Θα γνωρίσετε μια ευτυχία που δεν γνωρίσατε ποτέ άλλοτε, αν το κάνετε. Δεν με νοιάζει πόσο ηλικιωμένοι είστε, πόσο νέοι είστε, οτιδήποτε. Μπορείτε να ανυψώσετε ανθρώπους και να τους βοηθήσετε. Οι ουρανοί ξέρουν πως υπάρχουν τόσοι μα τόσοι πολλοί άνθρωποι σε τούτο τον κόσμο, οι οποίοι χρειάζονται βοήθεια. Ω τόσοι, μα τόσοι πολλοί. Ας διώξουμε την καταστροφική, εγωιστική συμπεριφορά από τη ζωή μας, αδελφοί και αδελφές μου, και ας σταθούμε λίγο ψηλότερα και ας φθάσουμε λίγο ψηλότερα στην υπηρετηση των άλλων. ...Ορθώστε το ανάστημά σας, σταθείτε πιο ψηλά, ανυψώστε εκείνους με αδύνατα γόνατα, σηκώστε τα χέρια που κρέμονται ανήμπορα. Ζήστε το Ευαγγέλιο του Ιησού Χριστού. Ξεχάστε τον εαυτό σας²².

Προτάσεις για μελέτη και διδασκαλία

Ερωτήσεις

- Ο Πρόεδρος Χίνκλυ δίδαξε ότι η ζωή μας είναι δώρο από τον Θεό, να την χρησιμοποιούμε στην υπηρετηση των άλλων (βλέπε τμήμα 1). Πώς μπορούμε να κάνουμε τρόπο ζωής την υπηρετηση των άλλων; Τι νομίζετε ότι σημαίνει να υπηρετούμε με το μάτι στραμμένο στη δόξα του Θεού; Πώς σας έχει ευλογήσει η υπηρετηση κάποιου άλλου;
- Γιατί η υπηρετηση μας βοηθά να υπερνικήσουμε τη μεμψιμοιρία, την ιδιοτέλεια και τη μοναξιά; (Βλέπε τμήμα 2.) Πώς σας έχει φέρει ευτυχία η υπηρετηση; Καθώς διαβάζετε τις περιγραφές του Προέδρου Χίνκλυ για ανθρώπους που είναι σε ανάγκη, προσδιορίστε πώς μπορείτε εσείς και η οικογένειά σας να προσεγγίσετε για να υπηρετήσετε.
- Γιατί το να χάσουμε τον εαυτό μας στην υπηρετηση των άλλων μας βοηθά να «βρούμε τον αληθινό εαυτό [μας]»; (Βλέπε τμήμα 3.) Τι μπορούμε να μάθουμε από τις ιστορίες στο τμήμα 3;
- Ο Πρόεδρος Χίνκλυ συμβούλεψε: «Χαθείτε στον καλύτερο σκοπό του κόσμου – τον σκοπό του Κυρίου» (τμήμα 4). Τι ευλογίες έχει φέρει στη ζωή σας η υπηρετηση στην Εκκλησία;

Σχετικές γραφές

Κατά Ματθαίον 20:25-28, 25:34-40, Κατά Ιωάννην 13:35, Μωσία 2:16-18, 18:8-9, Δ&Δ 64:33

Βοήθεια μελέτης

«Καθώς μελετάτε, δώστε προσοχή σε ιδέες που έρχονται στο μυαλό σας και στα συναισθήματα που έρχονται στην καρδιά σας» (*Να κηρύττετε το ευαγγέλιό μου* [2004], 18). Σκεφθείτε το ενδεχόμενο να καταγράψετε τις εντυπώσεις που λαμβάνετε, ακόμη και αν φαίνονται άσχετες με τα λόγια που διαβάζετε. Μπορεί να είναι ακριβώς αυτά που θέλει ο Κύριος να μάθετε.

Σημειώσεις

1. "Taking the Gospel to Britain: A Declaration of Vision, Faith, Courage, and Truth", *Ensign*, Ιούλιος 1987, 7.
2. Χένρυ Αιρινγκ, «Τα πράγματα θα επιλυθούν», *Σε ανάμνηση: Προέδρος Γκόρντον Χίνκλυ, 1910-2008* (συμπληρωματική έκδοση στο *Ensign*, Μαρ 2008), 27· βλέπε, επίσης, σελίδα 26.
3. "Testimony", *Ensign*, Μάιος 1998, 69.
4. *Ομιλίες του Προέδρου Γκόρντον Χίνκλυ, τόμος 1: 1995-1999* (2005), 543.
5. "And the Greatest of These Is Love", *Ensign*, Μαρ 1984, 5.
6. "The Gift of Self", *Tambuli*, Δεκ 1986, 3· βλέπε, επίσης, lds.org/liahona/1986/12/the-gift-of-self.
7. "To Single Adults", *Ensign*, Ιούνιος 1989, 75.
8. *Ομιλίες του Προέδρου Γκόρντον Χίνκλυ, τόμος 1*, 544-45.
9. "Giving Ourselves to the Service of the Lord", *Ensign*, Μαρ 1987, 5.
10. "Whosoever Will Save His Life", *Ensign*, Αυγ 1982, 5.
11. "A Conversation with Single Adults", *Ensign*, Μαρ 1997, 61.
12. "To Single Adults", 73-74.
13. "Giving Ourselves to the Service of the Lord", 5.
14. "To a Man Who Has Done What This Church Expects of Each of Us" (Πνευματική συγκέντρωση Πανεπιστημίου Μπρίγκαμ Γιανγκ, 17 Οκτ 1995), 6, speeches.byu.edu.
15. "Whosoever Will Save His Life", 3-4.
16. "And the Greatest of These Is Love", 4.
17. "Women of the Church", *Ensign*, Νοε 1996, 69.
18. "Whosoever Will Save His Life", 6.
19. "Pillars of Truth", *Ensign*, Ιαν 1994, 7.
20. «Αγαλλιώντας στο προνόμιο να υπηρετούμε, *Παγκόσμια συγκέντρωση εκπαίδευσης ηγεσίας*, 21 Ιουνίου 2003, 23.
21. "Life's Obligations", *Ensign*, Φεβ 1999, 4.
22. *Teachings of Gordon B. Hinckley* (1997), 597.

Η Αγία Ιεροσύνη

«Αγαπώ την ιεροσύνη αυτής της Εκκλησίας. Είναι κάτι ζωτικό και ζωντανό. Είναι η καρδιά και η δύναμη αυτού του έργου. Είναι η δύναμη και η εξουσία με την οποία ο Θεός, ο Αιώνιος Πατέρας μας πραγματοποιεί το έργο Του στη γη».

Από τη Ζωή του Γκόρντον Χίνκλυ

Το 1980, ο Πρεσβύτερος Γκόρντον Χίνκλυ και η σύζυγός του, Μάρτζορι, συμμετείχαν σε μία περιοδεία τριών εβδομάδων στην Ασία, μιλώντας σε συνελεύσεις περιοχής και συμμετείχαν στην αφιέρωση του Ναού του Τόκιο στην Ιαπωνία. Προτού επιστρέψουν στην πατρίδα, ταξίδεψαν έως την Ιεραποστολή Σεντάι της Ιαπωνίας, όπου ο Πρεσβύτερος Χίνκλυ προήδρευσε για τη δημιουργία του πρώτου πασσάλου στην ιεραποστολή. Λίγο πριν από μία συνάντηση με τη νέα προεδρία πασσάλου, ο Πρεσβύτερος Χίνκλυ πλησίασε τον πρόεδρο ιεραποστολής, Κιγιοσί Σακάι. «Ψώτησε τον έκπληκτο Πρόεδρο Σακάι αν είχε λίγο αφιερωμένο έλαιο και κατόπιν πρόσθεσε: “Είμαι τόσο εξουθενωμένος. Θα μου δώσετε μια ευλογία;” Ο Πρόεδρος Σακάι θυμόταν: “Ήμουν τόσο φοβισμένος και αισθανόμουν τόσο αδύναμος για να ευλογήσω έναν Απόστολο του Κυρίου. Του είπα ότι δεν μπορούσα να δώσω την ευλογία στα Αγγλικά. Ο Πρεσβύτερος Χίνκλυ είπε ότι και στα ιαπωνικά θα ήταν εντάξει. Έτσι ο Πρεσβύτερος Χιτοσί Κασικούρα, ο αντιπρόσωπος περιοχής και εγώ προχωρήσαμε”. Όταν ειπώθηκε η ευλογία, ο Πρεσβύτερος Χίνκλυ είπε μόνο: “Ευχαριστώ, ευχαριστώ. Τώρα μπορώ να επιστρέψω στην πατρίδα αύριο”.

•Το επόμενο πρωί ο Πρεσβύτερος Χίνκλυ έδειχνε δυνατός και υγιής και όταν ο Πρόεδρος Σακάι τον ρώτησε πώς αισθανόταν, αποκρίθηκε: “*Dai Jobu*, περισσότερο από καλά. Είμαι καλά”. Μερικές ημέρες αργότερα, ο Πρόεδρος Σακάι έλαβε μία ευχαριστήρια

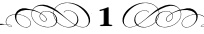

«Με [την ιεροσύνη] τίποτα δεν είναι αδύνατον για να προχωρήσουμε προς τα εμπρός το έργο στο βασίλειο του Θεού».

επιστολή από τον Πρεσβύτερο Χίνκλυ, ο οποίος έγραφε: “...Εκτιμώ πάρα πολύ την ευλογία που μου δώσατε. Αμέσως μετά άρχισα να αισθάνομαι καλύτερα. Η ανάνηψή μου ήταν γρήγορη και ολοκληρωτική. Η αδελφή Χίνκλυ κι εγώ είμαστε βαθιά ευγνώμονες για το προνόμιο να μείνουμε στο οίκημα συγκεντρώσεών σας”¹.

Ο Πρόεδρος Χίνκλυ έδινε συχνά μαρτυρία για τις ευλογίες της ιεροσύνης, από θαυματουργές αλλά περιστασιακές ευλογίες σωματικής ίασης, έως αιώνιες, ευλογίες που δένουν μέσω διατάξεων ναού. Διακήρυξε: «Πιστεύω ότι στην ιεροσύνη Του εμπεριέχεται θεϊκή εξουσία – η δύναμη να ευλογούμε, η δύναμη να θεραπεύουμε, η δύναμη να κυβερνούμε τα πράγματα του Θεού στη γη, η δύναμη να δένουμε στον ουρανό αυτό που είναι δεμένο στη γη»².

Διδασκαλίες του Γκόρντον Χίνκλυ

Ο Θεός έχει αποκαταστήσει την ιεροσύνη και τα κλειδιά της βασιλείας των ουρανών.

Η δύναμη και η εξουσία της ιεροσύνης δόθηκαν στους ανθρώπους από την αρχαία εποχή. Η κατώτερη ιεροσύνη δόθηκε στους υιούς του Ααρών για να χορηγούν σε ό,τι αφορά στα εγκόσμια καθώς και σε ορισμένες ιερές εκκλησιαστικές διατάξεις. Η ανώτερη ιεροσύνη δόθηκε από τον Ίδιο τον Κύριο στους Αποστόλους Του, σύμφωνα με τη διακήρυξή Του στον Πέτρο: «Και θα σου δώσω τα κλειδιά της βασιλείας των ουρανών· και ό,τι αν δέσεις επάνω στη γη, θα είναι δεμένο στους ουρανούς· και ό,τι αν λύσεις επάνω στη γη, θα είναι λυμένο στους ουρανούς» (Κατά Ματθαίον 16:19).

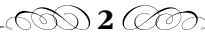
Η πλήρης αποκατάσταση της ιεροσύνης περιελάμβανε τον ερχομό του Ιωάννη του Βαπτιστή... και του Πέτρου, του Ιακώβου και του Ιωάννη. ...Περιελάμβανε τον Μωυσή, τον Ηλία και τον Ηλία τον Θεσβίτη, όπου ο καθένας έφερε κλειδιά της ιεροσύνης για την ολοκλήρωση του έργου της αποκατάστασης όλων των πράξεων και διατάξεων των προηγούμενων θεϊκών νομών σε τούτη τη μεγάλη τελευταία θεϊκή νομή της πληρότητα των καιρών.

Η ιεροσύνη είναι εδώ. ...Το γνωρίζουμε, διότι έχουμε δει τη δύναμη αυτής της ιεροσύνης. Έχουμε δει τον άρρωστο να θεραπεύεται,

τον χωλό να περπατά και τον ερχομό του φωτός, της γνώσης και της κατανόησης σε εκείνους που ήταν στο σκοτάδι³.

Ο Προφήτης Τζόζεφ Σμιθ περιέγραψε [την ιεροσύνη] σε μία περίσταση με αυτά τα λόγια: «Η ιεροσύνη είναι μία παντοτινή αρχή και υπήρχε με τον Θεό από την αιωνιότητα και θα υπάρχει έως την αιωνιότητα, χωρίς αρχή ημερών ή τέλος ετών». (*History of the Church*, 3:386.)

Είναι αληθινά η δύναμη του Παντοδύναμου που δόθηκε στον άνθρωπο να ενεργεί στο όνομά Του και στη θέση Του. Είναι μία ανάθεση της ουράνιας εξουσίας, διαφορετική από όλες τις άλλες δυνάμεις και εξουσίες επάνω στο πρόσωπο της γης. Δεν αποτελεί έκπληξη που αποκαταστάθηκε στον άνθρωπο από ανεοσημένα άτομα τα οποία την έφεραν από την αρχαία εποχή, ώστε να μην υπάρχει αμφιβολία σχετικά με την εξουσία και την εγκυρότητά της. Χωρίς αυτήν θα υπήρχε μία εκκλησία κατ' όνομα μόνον, στην οποία θα έλειπε η εξουσία να χορηγούν για τα πράγματα του Θεού. Με αυτήν, τίποτα δεν είναι αδύνατον ώστε να προχωρήσουμε προς τα εμπρός το έργο του βασιλείου του Θεού. Είναι ουράνια ως προς τη φύση της. Είναι και κοσμική και αιώνια ως προς την εξουσία της. Είναι η μόνη δύναμη επί της γης, η οποία προχωρεί πέρα από τον πέπλο του θανάτου⁴.

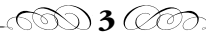

Η ιεροσύνη είναι η δύναμη και η εξουσία με την οποία ο Θεός πραγματοποιεί το έργο Του.

Αγαπώ την ιεροσύνη αυτής της Εκκλησίας. Είναι κάτι ζωτικό και ζωντανό. Είναι η καρδιά και η δύναμη αυτού του έργου. Είναι η δύναμη και η εξουσία με την οποία ο Θεός, ο αιώνιος Πατέρας μας πραγματοποιεί το έργο Του στη γη⁵.

Η αγία ιεροσύνη φέρει την εξουσία να κυβερνούμε τα πράγματα του βασιλείου του Θεού επάνω στη γη. Υπό τις αποκαλύψεις του Κυρίου, στην Εκκλησία θα προεδρεύουν τρεις προεδρεύοντες αρχιερείς. Θα υποβοηθούνται από ένα συμβούλιο Δώδεκα Αποστόλων, οι οποίοι με τη σειρά τους θα υποβοηθούνται από... τους Εβδομήκοντα. Μία Προεδρεύουσα Επισκοπική Ηγεσία τριών ατόμων είναι υπεύθυνη για τις εγκόσμιες υποθέσεις υπό τη διεύθυνση της Προεδρίας. Όλοι αυτοί είναι κατέχοντες υπεύθυνη θέση στην

ιεροσύνη. Αυτή η δύναμη που έχει ουράνια δοθεί, είναι η εξουσία με την οποία κυβερνούν. Το ίδιο γίνεται στους πασσάλους και στους τομείς με τις προεδρίες και τις επισκοπικές ηγεσίες. Το ίδιο γίνεται στις απαρτίες. Οι κατέχοντες υπεύθυνη θέση των βοηθητικών οργανώσεων πραγματοποιούν το έργο τους υπό την διεύθυνση και την ανάθεση ευθύνης από την ιεροσύνη. Χωρίς την ιεροσύνη θα υπήρχε η μορφή μιας εκκλησίας, όχι όμως η αληθινή ουσία της. Αυτή είναι η εκκλησία του Ιησού Χριστού και κυβερνάται από εκείνη την εξουσία η οποία είναι «κατά την Τάξη του Υιού τού Θεού». (Δ&Δ 107:3.)⁶

Οι ευλογίες της ιεροσύνης είναι για να τις απολαμβάνουν όλοι.

[Η ιεροσύνη]... αποτελεί μέρος του σχεδίου του Θεού τού Αιώνιου Πατέρα μας για να ευλογεί τη ζωή των υιών και των θυγατέρων Του όλων των γενεών⁷.

Η αγία ιεροσύνη περιλαμβάνει τη δύναμη να ευλογούμε. Για εκείνους της Ααρωνικής Ιεροσύνης, φέρει την εξουσία να χορηγούν στο εκκλησίασμα τα σύμβολα της σάρκας και του αίματος του Κυρίου ο οποίος έδωσε τη ζωή Του ως θυσία για όλους. Η μετάληψη και το να μεταλαμβάνουμε των συμβόλων αυτών είναι ο πυρήνας της λατρείας μας κατά την Ημέρα του Κυρίου. Περιλαμβάνει μία ανανέωση των διαθηκών με τον Θεό. Φέρει μία υπόσχεση να είναι μαζί μας το Άγιο Πνεύμα Του. Είναι μία απaráμιλλη ευλογία που θα απολαμβάνουν όλοι και γίνεται δυνατή από τη εξουσία που δίνεται στους άξιους νέους άνδρες...

Η Μελχισεδική Ιεροσύνη φέρει την εξουσία της απονομής του Αγίου Πνεύματος. Τι μεγάλη ευλογία είναι να έχουμε την επιρροή διακονίας ενός μέλους της Θεϊκής Κεφαλής, έχοντας λάβει αυτήν τη δωρεά από τα χέρια εκείνων οι οποίοι ενήργησαν με ουράνια εξουσία. Αν συνεχίζουμε να βαδίζουμε με αρετή, μπορεί να απολαύσουμε την εκπλήρωση της υπόσχεσης που δόθηκε από τον Κύριο όταν είπε: «Το Άγιο Πνεύμα θα είναι ο συνεχής σου σύντροφος, και το σκήπτρο σου, αναλλοίωτο σκήπτρο χρηστότητας και αλήθειας, και η κυριαρχία σου θα είναι παντοτινή κυριαρχία, και

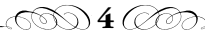
χωρίς εξαναγκαστικά μέσα θα ρέει προς εσένα στον αιώνα του αιώνων». (Δ&Δ 121:46.)

Η αγία ιεροσύνη περιλαμβάνει τη δύναμη να ευλογούμε τον άρρωστο. Υπάρχει κάποιος που να με ακούει, ο οποίος δεν έχει ασκήσει ή αισθανθεί αυτή την ουράνια δύναμη; Μπορεί οποιοσδήποτε από εμάς να έχει την όποια αμφιβολία αναφορικά με την αποτελεσματικότητά της; Μπορούμε να αναφερθούμε σε θαύματα, ιερά και εξαισία, στα οποία σταθήκαμε μάρτυρες από την ίδια την εμπειρία μας...

Αυτή η αγία Μελχισεδική Ιεροσύνη φέρει τη δύναμη να ευλογούμε με προφητεία, να παρηγορούμε, να στηρίζουμε, να κατευθύνουμε. Έχουμε πατριάρχες ανάμεσά μας οι οποίοι, υπό την εξουσία που φέρουν, διακηρύσσουν τη γενεαλογική σειρά και δίνουν ευλογίες για την καθοδήγησή μας. Αυτές οι ευλογίες μπορεί να γίνουν όπως μία άγκυρα στην οποία να κρατηθούμε ώστε να παραμείνουμε αμετακίνητοι στις θύελλες της ζωής.

Στην υπέρτατη έκφρασή της, η αγία ιεροσύνη φέρει την εξουσία της επισφράγισης επάνω στη γη και να έχουμε εκείνη την επισφράγιση ενεργή στους ουρανούς. Είναι μοναδική και θαυμάσια. Είναι η εξουσία που ασκείται στους ναούς του Θεού. Αφορά τόσο στους ζώντες, όσο και στους νεκρούς. Είναι από την ίδια την ουσία της αιωνιότητας. Είναι ουράνια δύναμη που έχει απονεμηθεί από τον Παντοδύναμο, ως μέρος του μεγάλου σχεδίου Του για την αθανασία και αιώνια ζωή του ανθρώπου.

Πόσο πολύτιμο είναι το δώρο του Θεού που έχει έρθει σε εμάς⁸.

**Οι υιοί του Θεού, οι οποίοι φέρουν την ουράνια
εξουσία Του, πρέπει να είναι αληθινοί στο
καλύτερο που υπάρχει μέσα τους.**

Κάθε άγιος άνδρας, ασχέτως εθνικότητας, φυλετικού υποβάθρου ή όποιου άλλου παράγοντα, είναι κατάλληλος για να λάβει την ιεροσύνη. Η υπακοή του στις εντολές του Θεού αποβαίνει ο καθοριστικός παράγοντας. Η απονομή της βασιζέται μόνον στην αξιοσύνη ενώπιον του Κυρίου...

Αυτό είναι το θαυμαστό τούτης της ιεροσύνης. Ο πλούτος δεν αποτελεί παράγοντα. Η μόρφωση δεν αποτελεί παράγοντα. Οι τιμές των ανθρώπων δεν αποτελούν παράγοντα. Ο καθοριστικός παράγοντας είναι η αποδοχή προς τον Κύριο⁹.

Έχει έρθει ο καιρός για όλους εμάς που έχουμε χειροτονηθεί είτε στην Ααρωνική είτε στη Μελχισεδική Ιεροσύνη και σε όποιους από τους κατέχοντες υπεύθυνη θέση εκεί, να συλλογιστούμε τη ζωή μας, να αποτιμήσουμε τις ανεπάρκειές μας και να μετανοήσουμε για τα ζητήματα εκείνα της συμπεριφοράς μας, τα οποία βρίσκονται σε ασυμφωνία με την υψηλή και άγια εξουσιοδότηση που έχουμε λάβει...

Κανέναν άνδρα, νέος ή ηλικιωμένος... ο οποίος έχει... χειροτονηθεί, δεν μπορεί να αντιμετωπίζει απερίσκεπτα εκείνο το οποίο φέρει. Βρίσκεται σε συνεργασία με τον Θεό και έχει επάνω του μία βαριά και ιερή υποχρέωση ως άτομο άξιο να μιλά και να ενεργεί στο όνομα του Θεού ως ο επιλεγμένος αντιπρόσωπός του¹⁰.

Μολονότι εκείνοι οι οποίοι έχουν την εξουσία θέτουν τα χέρια επί της κεφαλής μας και χειροτονούμαστε, μπορεί μέσω της συμπεριφοράς μας να ακυρώσουμε και να απολέσουμε κάθε δικαίωμα άσκησης αυτής της ουράνιας εξουσίας.

...«Καμία εξουσία ούτε επιρροή δεν μπορεί ούτε πρέπει να ασκείται με την ισχύ τής ιεροσύνης, παρά μόνο με την πειθώ, με μακροθυμία, με ηπιότητα και πραότητα, και με αγάπη γνήσια.

»Με καλοσύνη, και πλήρη γνώση, η οποία σε μεγάλο βαθμό θα ευρύνει την ψυχή χωρίς υποκρισία, και χωρίς δόλο» (Δ&Δ 121:41-42).

Τώρα, αδελφοί μου, αυτά είναι τα όρια εντός των οποίων πρέπει να ασκείται αυτή η ιεροσύνη. Δεν είναι σαν ένας μανδύας που φοράμε και βγάζουμε κατά βούληση. Είναι, όταν ασκείται με χρηστότητα, σαν την ίδια τη δομή του σώματός μας, ένα μέρος του εαυτού μας σε όλους τους καιρούς και σε όλες τις περιστάσεις¹¹.

Πρέπει να είμαστε αληθινοί στο καλύτερο που υπάρχει μέσα μας. Είμαστε υιοί του Θεού, που έχουμε τιμηθεί να φέρουμε την ουράνια εξουσία Του. Όμως ζούμε σε έναν κόσμο ηθικά κακό. Υπάρχει μία διαρκής δύναμη που μας τραβά κάτω, προσκαλώντας μας να συμμετέχουμε σε εκείνα τα οποία είναι απόλυτα αντιφατικά με την ουράνια ιεροσύνη που φέρουμε...

Προς εσάς, άνδρες, απευθύνω μία πρόκληση. Φύγτε από την παλίρροια της χυδαιότητας που θα σας κατακλύσει. Φύγτε γρήγορα από το κακό του κόσμου. Να είστε αφοσιωμένοι στον καλύτερο εαυτό σας. Να είστε αφοσιωμένοι στο καλύτερο που υπάρχει μέσα σας. Να είστε αφοσιωμένοι και ειλικρινείς προς τις διαθέκες που σχετίζονται με την ιεροσύνη του Θεού¹².

Για κάθε κατέχοντα υπεύθυνη θέση, για κάθε δάσκαλο σε αυτή την Εκκλησία, ο οποίος ενεργεί σε μία θέση ιεροσύνης, υπάρχει η ιερή ευθύνη να μεγαλύνει αυτή την κλήση στην ιεροσύνη. Ο καθένας μας είναι υπεύθυνος για την ευημερία, την πνευματική ανάπτυξη και την εξέλιξη των άλλων. Δεν ζούμε μόνον στα πλαίσια του εαυτού μας. Εάν θέλουμε να μεγαλύνουμε τις κλήσεις μας, δεν μπορούμε να ζούμε μόνον στα πλαίσια του εαυτού μας¹³.

Πολλοί άνδρες φαίνεται να σκέπτονται ότι επειδή έχουν χειροτονηθεί, η ιεροσύνη είναι δική τους στο διηνεκές, να την ασκούν κατά βούληση. Θεωρούν ότι μπορούν να παραβιάσουν μία διαθήκη και μία εντολή περιστασιακά και να αμαρτάνουν με τον έναν ή άλλο τρόπο και ωστόσο να έχουν εντός τους τη δύναμη της ιεροσύνης και ότι ο Θεός θα επικυρώσει εκείνο για το οποίο μιλούν στο άγιο όνομά Του και στο όνομα του Λυτρωτή. Αυτό είναι εμπαιγμός και πιστεύω ότι πράττοντας έτσι, χρησιμοποιούν το όνομα του Θεού επί ματαίω. Βεβηλώνουν το όνομα του Αγαπημένου Υιού Του. Αφαιρούν την ιερότητα του ιερού δώρου το οποίο ήρθε μέσω χειροτονίας, και της εξουσίας την οποία έχουν χάσει εξαιτίας της παράβασης...

...Υψώνω προειδοποιητική φωνή προς όλους, αγόρια και άνδρες, να κρατηθείτε μακριά από την αμαρτία. Η παράβαση είναι ασυμβίβαστη με την ουράνια εξουσία. Αποφύγετε την πορνογραφία, όπως θα αποφεύγατε την πανώλη. Αποφύγετε τη σεξουαλική αμαρτία ή οτιδήποτε όμοιο με αυτή. Διώξτε μακριά την ανεντιμότητα και την εξαπάτηση. Κάνω έκκληση προς εσάς να χαλιναγωγήσετε κάθε στοιχείο υπερηφάνειας ή ανώφελης φιλοδοξίας. Σας ζητώ να κοιτάξετε μέσα σας, να φροντίσετε ώστε να μην υπάρχει εξουσιαστική συμπεριφορά ή καταπίεση προς τις συζύγους ή τα παιδιά σας...

...Είμαι ικανοποιημένος ότι ο Πατέρας μας στους Ουρανούς δεν ευχαριστείται με οποιονδήποτε άνδρα ή αγόρι που αποδέχονται

τη χειροτονία και κατόπιν ενδίδουν στο κακό. Σε αυτήν καθαυτήν τη διαδικασία αποδοχής της χειροτονίας εισέρχεται σε όρκο και διαθήκη μεταξύ του ιδίου και του Θεού του¹⁴.

Κανέννας άνδρας, νέος ή γεροντότερος, δεν ζει με τα πρότυπα της ιεροσύνης, αν υποβιβάζει ή εξευτελίζει τη γυναικεία φύση, αν αποτυγχάνει να ανταποκριθεί στο μέτρο εκείνο του σεβασμού προς τις θυγατέρες του Θεού, στο οποίο ο Πατέρας μας στους ουρανόυς θα ήθελε από αυτούς να ανταποκριθούν¹⁵.

Ας είμαστε καλοί σύζυγοι και πατέρες. Οποιοσδήποτε άνδρας είναι ένας τύραννος στο σπιτικό του, είναι ανάξιος της ιεροσύνης. Δεν μπορεί να είναι προσήκον όργανο στα χέρια του Κυρίου, όταν δεν δείχνει σεβασμό, καλοσύνη και αγάπη προς τη σύντροφο της επιλογής του. Ομοίως, οποιοσδήποτε άνδρας αποτελεί κακό παράδειγμα για τα παιδιά του, ο οποίος δεν μπορεί να ελέγξει τον θυμό του ή έχει εμπλακεί σε ανέντιμες ή ανήθικες πρακτικές, θα βρει τη δύναμη της ιεροσύνης του ακυρωμένη¹⁶.

Η σύζυγος που επιλέγετε θα είναι ίση με εσάς. ...Δεν είναι υπηρέτριά σας, κτήμα σας ή οτιδήποτε αυτού του είδους. Πόσο τραγικό και παντελώς αηδιαστικό φαινόμενο είναι η κακοποίηση της σύζυγου. Οποιοσδήποτε άνδρας σε αυτή την Εκκλησία, ο οποίος κακοποιεί τη σύζυγό του, την υποβιβάζει, την προσβάλλει, ο οποίος ασκεί αχρεία κυριαρχία επ' αυτής, είναι ανάξιος να φέρει την ιεροσύνη. Αν και μπορεί να έχει χειροτονηθεί, οι ουρανοί θα αποσυρθούν, το Πνεύμα του Κυρίου θα θλιβεί και θα τεθεί αμήν στην εξουσία της ιεροσύνης εκείνου του άνδρα. Οποιοσδήποτε άνδρας εμπλέκεται σε αυτήν την πρακτική, είναι ανάξιος να φέρει ένα εγκριτικό ναού...

...Εάν υπάρχουν κάποιοι... οι οποίοι είναι ένοχοι τέτοιας συμπεριφοράς, σας καλώ να μετανοήσετε. Γονατίστε και ζητήστε από τον Κύριο να σας συγχωρήσει. Προσευχηθείτε προς Εκείνον για δύναμη να ελέγχετε τη γλώσσα σας και το βαρύ χέρι σας. Ζητήστε συγχώρηση από τη σύζυγο και τα παιδιά σας...

Είμαι πεπεισμένος ότι όταν στεκόμαστε ενώπιον του βήματος του Θεού, λιγοστή αναφορά θα γίνει για το πόσο πλούτο συσσωρεύσαμε στη ζωή ή για τις όποιες τιμές ίσως λάβαμε. Όμως θα υπάρξουν ερευνητικές ερωτήσεις αναφορικά με τις οικογενειακές σχέσεις μας.

Και είμαι πεπεισμένος ότι μόνον εκείνοι οι οποίοι περπάτησαν στη ζωή με αγάπη, σεβασμό και εκτίμηση για τις συντρόφους και τα τέκνα τους θα λάβουν από τον αιώνιο κριτή μας τα λόγια: «Εύγε, δούλε αγαθέ, και πιστέ· ...μπες μέσα στη χαρά τού κυρίου σου» (Κατά Ματθαίον 25:21)¹⁷.

5

Μία απαρτία ιεροσύνης μπορεί να γίνει άγκυρα δύναμης για τα μέλη της.

Είμαι πεπεισμένος ότι ο Κύριος είχε κατά νου να είναι μία απαρτία ιεροσύνης κάτι πολύ περισσότερο από μία τάξη θεολογίας τα πρωινά της Κυριακής. Βεβαίως, η οικοδόμηση της πνευματικότητας και η ενδυνάμωση της μαρτυρίας μέσω της αποτελεσματικής διδασκαλίας του Ευαγγελίου αποτελεί σημαντική ευθύνη της ιεροσύνης. Όμως αυτό είναι μόνον ένα τμήμα της αποστολής της απαρτίας. Κάθε απαρτία πρέπει να είναι μία εργαζόμενη αδελφότητα για κάθε μέλος, προκειμένου να πραγματοποιηθεί ο σκοπός της...

...Η απαρτία της ιεροσύνης είναι η οργάνωση του Κυρίου για τους άνδρες της Εκκλησίας, όπως η Ανακουφιστική Εταιρεία είναι η οργάνωση του Κυρίου για τις γυναίκες της Εκκλησίας. Η κάθε μία οργάνωση έχει μεταξύ των αρμοδιοτήτων της, βασικό για τον λόγο ύπαρξής της, τη βοήθεια προς εκείνους που βρίσκονται σε ανάγκη.

Όταν οργανώθηκε η Ανακουφιστική Εταιρεία, ο Προφήτης Τζόζεφ είπε για τις γυναίκες της Εταιρείας: «Θα προστρέξουν στην ανακούφιση τού αγνώστου· θα ρίξουν λάδι και κρασί στην πληγωμένη καρδιά του απελπισμένου· θα στεγνώσουν τα δάκρυα τού ορφανού και θα κάνουν να αγαλλιάσει η καρδιά της χήρας» [*Διδασκαλίες των Προέδρων της Εκκλησίας: Τζόζεφ Σμιθ* (2007), 452]. Θα ήλπιζα να ειπωθεί το ίδιο και για τους άνδρες της ιεροσύνης.

Θα είναι μια θαυμαστή ημέρα... όταν οι απαρτίες της ιεροσύνης μας γίνουν μια άγκυρα δύναμης για κάθε άνδρα που ανήκει σε εκείνη, όταν καθένας τέτοιος άνδρας θα μπορέσει ορθά να πει: «Είμαι μέλος μιας απαρτίας ιεροσύνης της Εκκλησίας του Ιησού Χριστού των Αγίων των Τελευταίων Ημερών. Είμαι έτοιμος να βοηθώ όλους τους αδελφούς μου σε όλες τους τις ανάγκες, όπως είμαι πεπεισμένος ότι εκείνοι είναι έτοιμοι να με βοηθήσουν στις δικές μου. Δουλεύοντας μαζί, θα αναπτυχούμε πνευματικά ως υιοί της

Οι ηγέτες της Εκκλησίας και τα μέλη – τόσο άνδρες, όσο και γυναίκες – εργάζονται μαζί για να «πραγματοποιήσουν το έργο τους υπό τη διεύθυνση και την ανάθεση ευθύνης από την ιεροσύνη».

διαθήκης του Θεού. Δουλεύοντας μαζί, μπορούμε να σταθούμε, χωρίς αμηχανία και χωρίς φόβο, ενάντια σε κάθε άνεμο αντιξοότητας που μπορεί να φυσήσει, είτε είναι οικονομικός, κοινωνικός ή πνευματικός¹⁸.

6

Στα σπιτικά και στην Εκκλησία, άνδρες και γυναίκες εργάζονται μαζί για να προχωρήσουν το βασίλειο του Κυρίου προς τα εμπρός.

Οι άνδρες φέρουν την ιεροσύνη, ναι. Όμως η σύζυγός μου είναι η σύντροφός μου. Σε αυτή την Εκκλησία ο άνδρας δεν προχωρεί μπροστά από τη γυναίκα του ούτε πίσω της αλλά πλάι της. Είναι ισότιμοι σε τούτη τη ζωή σε ένα σπουδαίο εγχείρημα¹⁹.

Υπάρχει δύναμη και μεγάλη ικανότητα στις γυναίκες αυτής της Εκκλησίας. Υπάρχει ηγεσία και κατεύθυνση, ένα κάποιο πνεύμα ανεξαρτησίας και ωστόσο, μεγάλη ικανοποίηση να αποτελούν μέρος αυτού, του βασιλείου του Κυρίου, και να εργάζονται

χέρι-χέρι με [τους φέροντες] την ιεροσύνη για να το προχωρήσουν εμπρός²⁰.

Ευχαριστώ τον Αιώνιο Πατέρα μου για την αποκατάσταση της αγίας ιεροσύνης, «ώστε κάθε άνθρωπος να μπορεί να μιλάει στο όνομα τού Θεού τού Κυρίου, τού Σωτήρα του κόσμου» (Δ&Δ 1:20). Έχω δει την ομορφιά και το θαύμα αυτής της ιεροσύνης στη διακυβέρνηση αυτής της αξιοθαύμαστης εκκλησίας. Έχω αισθανθεί τη δύναμή της να ρέει μέσω εμού για την ευλογία και τη θεραπεία των αρρώστων. Έχω δει τον εξευγενισμό που έχει δώσει για να κάνει ταπεινούς τους άνδρες που έχουν κληθεί σε μεγάλες και σοβαρές ευθύνες. Το έχω δει καθώς μίλησαν με δύναμη και εξουσία από τα ύψη, σαν να μιλούσε μέσω εκείνων η φωνή του Θεού.

Ευχαριστώ τον Κύριο για τη μαρτυρία που μου έχει δώσει για την πληρότητα του Ευαγγελίου, για το εύρος, την έκταση και το βάθος του. Έχει σχεδιαστεί για να ευλογεί τους υιούς και τις θυγατέρες όλων των γενεών – τόσο των ζώντων, όσο και των νεκρών²¹.

Προτάσεις για μελέτη και διδασκαλία

Ερωτήσεις

- Επανεξετάστε τις διδασκαλίες του Προέδρου Χίνκλντ στο τμήμα 1, σχετικά με την αποκατάσταση της ιεροσύνης. Ποιες εμπειρίες σας έχουν βοηθήσει να αποκτήσετε μία μαρτυρία αυτών των αληθειών;
- Ο Πρόεδρος Χίνκλντ δίδαξε: «Η αγία ιεροσύνη φέρει την εξουσία της κυβέρνησης των πραγμάτων του βασιλείου του Θεού επάνω στη γη» (τμήμα 2). Πώς ισχύει αυτή η αλήθεια σε πασσάλους και τομείς; Σε απαρτίες; Στην Ανακουφιστική Εταιρεία; Πώς η εξουσία της ιεροσύνης ενδυναμώνει την υπηρετήσή σας στο βασίλειο του Θεού;
- Στο τμήμα 3, επανεξετάστε τις ευλογίες που μπορούμε να λάβουμε όλοι μέσω της ιεροσύνης. Με ποιους τρόπους έχετε βιώσει τη δύναμη και τις ευλογίες της ιεροσύνης;
- Τι μπορούμε να μάθουμε από τις διδασκαλίες του Προέδρου Χίνκλντ σχετικά με τη διαφορά μεταξύ εξουσίας της ιεροσύνης και δύναμης της ιεροσύνης; (Βλέπε τμήμα 4.) Τι νομίζετε ότι σημαίνει για έναν φέροντα την ιεροσύνη να «είναι αληθινός στο

καλύτερο που υπάρχει σε [αυτόν]; Γιατί πρέπει οι φέροντες την ιεροσύνη «να μην ζουν μόνον στα πλαίσια του [εαυτού] τους»;

- Στο τμήμα 5, τι σας εντυπωσιάζει σχετικά με τις περιγραφές του Προέδρου Χίνκλυ για τις απαιτήσεις της ιεροσύνης και την Ανακουφιστική Εταιρεία; Τι μπορούμε να κάνουμε στον τομέα ή τον κλάδο μας για να ακολουθήσουμε τη συμβουλή του;
- Γιατί οι άνδρες και οι γυναίκες πρέπει να εργάζονται μαζί ως «σώτιμοι» για να πραγματοποιήσουν το έργο του Κυρίου; (Βλέπε τμήμα 6.)

Σχετικές γραφές

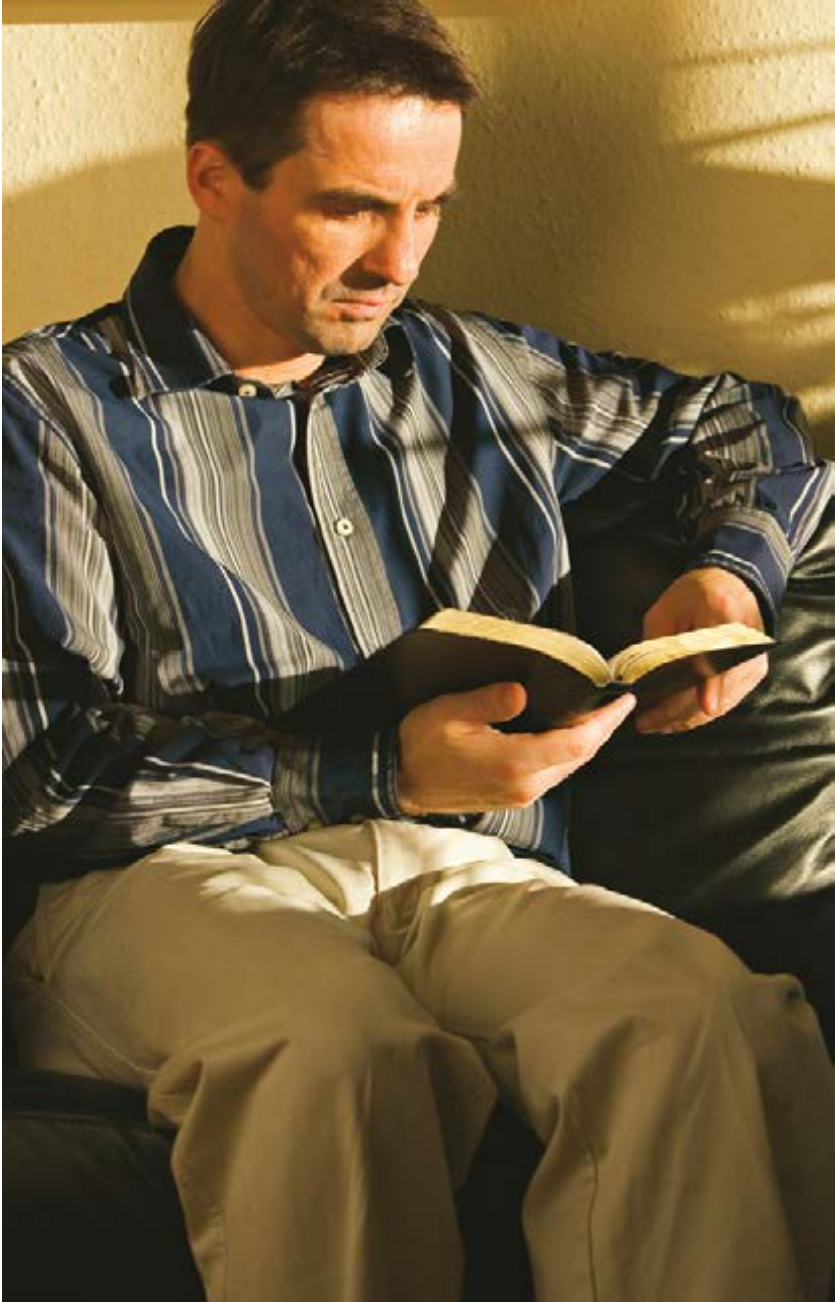
Προς Εβραίους 5:1-4, Νεφί Α΄ 14:12-14, Άλμα 13:1-9, Δ&Δ 84:33-44, 88:133, 112:30-32

Βοήθεια διδασκαλίας

«Κάντε ερωτήσεις που απαιτούν από τους μαθητές να βρουν απαντήσεις στις γραφές και τις διδασκαλίες των προφητών των τελευταίων ημερών» (*Teaching, No Greater Call* [1999], 62).

Σημειώσεις

1. Σέρι Ντιου, *Go Forward with Faith: The Biography of Gordon B. Hinckley* (1996), 377.
2. “The Father, Son, and Holy Ghost”, *Ensign*, Μαρ 1998, 5.
3. «Τέσσερις θεμέλιοι λίθοι της πίστης», *Ensign*, Φεβ 2004, 6-7.
4. “Priesthood Restoration”, *Ensign*, Οκτ 1988, 71.
5. “Why We Do Some of the Things We Do”, *Ensign*, Νοε 1999, 54.
6. “Priesthood Restoration”, 72.
7. *Teachings of Gordon B. Hinckley* (1997), 475.
8. “Priesthood Restoration”, 72.
9. “The Stake President”, *Ensign*, Μάιος 2000, 49.
10. Στο “News of the Church: Priesthood Restoration Honored”, *Ensign*, Ιούλιος 1983, 76.
11. «Προσωπική αξία για την άσκηση της ιεροσύνης», *Ensign*, Μάιος 2002, 52.
12. «Αφοσίωση», *Ensign* ή *Λιαχόνα*, Μάιος 2003, 58-59.
13. “Magnify Your Calling”, *Ensign*, Μάιος 1989, 47.
14. “Only upon Principles of Righteousness”, *Ensign*, Σεπ 1992, 70.
15. Στο “News of the Church: Priesthood Restoration Honored”, 76.
16. “Reaching Down to Lift Another”, *Ensign*, Νοε 2001, 52.
17. «Προσωπική αξία για την άσκηση της ιεροσύνης», 53-54.
18. “Welfare Responsibilities of the Priesthood Quorums”, *Ensign*, Νοε 1977, 86.
19. “This Thing Was Not Done in a Corner”, *Ensign*, Νοε 1996, 49.
20. “Women of the Church”, *Ensign*, Νοε 1996, 68.
21. “My Testimony”, *Ensign*, Νοε 1993, 52.

«Η απόδειξη για την αλήθεια και την εγκυρότητα [του Βιβλίου του Μόρμον] βρίσκεται στα λόγια που είναι γραμμένα μέσα στο βιβλίο. Η επαλήθευση ότι είναι αληθινό βρίσκεται στην ανάγνωση αυτού».

Η δύναμη του Βιβλίου του Μόρμον

«Σε έναν κόσμο ασταθή στην πίστη του, το Βιβλίο του Μόρμον είναι άλλη μία και δυνατή μαρτυρία για τη θειότητα του Κυρίου».

Από τη ζωή του Γκόρντον Χίνκλυ

Όταν ο Γκόρντον Χίνκλυ ήταν νέος άνδρας, καθιέρωσε ένα υπόδειγμα για τη μελέτη των γραφών. «Ως ιεραπόστολος, διάβαζα κάθε βράδυ πριν πάω να πλαγιάσω μερικά κεφάλαια από το Βιβλίο του Μόρμον» είπε «και αισθάνθηκα μέσα στην καρδιά μου μία πεποίθηση η οποία δεν έφυγε ποτέ: ότι αυτός είναι ο λόγος του Θεού, αποκατεστημένος στη γη με τη δύναμη του Παντοδύναμου, μεταφρασμένος με τη χάρη και τη δύναμη του Θεού για να πείσει τους Ιουδαίους και τους Εθνικούς ότι ο Ιησούς είναι ο Χριστός»¹.

Η γνώση και η μαρτυρία του για το Βιβλίο του Μόρμον επηρέασε πολλούς ανθρώπους μετά την ιεραποστολή του, όταν εργάστηκε ως υπάλληλος στην Επιτροπή Ραδιοφώνου, Δημοσιότητας και Ιεραποστολικών Εντύπων. Έλαβε μία ανάθεση να γράφει σενάρια για μία ραδιοφωνική σειρά με τίτλο *Μία νέα μαρτυρία για τον Χριστό*. Η σειρά έκανε αποσπάσματα από το Βιβλίο του Μόρμον ενδιαφέροντα και συναρπαστικά για τους ακροατές του ραδιοφώνου. Εκείνη την εποχή σχολίαζε σε κάποιον συνεργάτη: «Πάντοτε σκεπτόμουν ότι θα κάνουμε το καλύτερο έργο μας, αν φροντίσουμε ώστε να ενδιαφερθούν οι άνθρωποι για το Βιβλίο του Μόρμον, μέχρι του σημείου να το διαβάσουν. Τότε είναι που το Πνεύμα μπορεί να δώσει μαρτυρία για την ουράνια φύση του»².

Σε όλη τη διακονία του, ο Πρόεδρος Χίνκλυ τόνιζε τη σπουδαιότητα του Βιβλίου του Μόρμον. Τον Αύγουστο του 2005, ως Πρόεδρος της Εκκλησίας, παρότρυνε τους Αγίους των Τελευταίων Ημερών να διαβάσουν ολόκληρο το βιβλίο πριν από το τέλος του έτους. Ανέφερε αργότερα: «Είναι εκπληκτικό πόσοι πολλοί

ανταποκρίθηκαν στην παρότρυνση αυτή. Όσοι το έκαναν, ευλογήθηκαν για την προσπάθειά τους. Καθώς εμβυθίστηκαν σε αυτή την πρόσθετη μαρτυρία για τον Λυτρωτή μας, η καρδιά τους αναζωογονήθηκε και η μαρτυρία αυτή άγγιξε το πνεύμα τους³.

Διδασκαλίες του Γκόρντον Χίνκλυ

1

Μαζί με τη Βίβλο, το Βιβλίο του Μόρμον καταθέτει μαρτυρία για τον Ιησού Χριστό.

Έχει ειπωθεί από τους παλαιούς, έχει ειπωθεί από τον Σωτήρα, ότι με το στόμα δύο ή περισσότερων μαρτύρων θα επιβεβαιωθούν τα πάντα⁴.

Όπως η Βίβλος είναι η διαθήκη του παλαιού κόσμου, έτσι το Βιβλίο του Μόρμον είναι η διαθήκη του νέου. Πηγαίνουν μαζί, διακηρύσσοντας ότι ο Ιησούς είναι ο Υιός του Πατέρα⁵.

Το Βιβλίο του Μόρμον... καταθέτει μαρτυρία για Εκείνον ο οποίος γεννήθηκε στη Βηθλεέμ της Ιουδαίας και ο οποίος πέθανε στον λόφο του Γολγοθά. Σε έναν κόσμο ασταθή στην πίστη του, το Βιβλίο του Μόρμον είναι άλλη μία και δυνατή μαρτυρία για τη θεότητα του Κυρίου. Ακόμα και στον πρόλόγο του, που γράφτηκε από έναν προφήτη ο οποίος περπάτησε την αμερικανική ήπειρο χίλια πεντακόσια χρόνια πριν, κατηγορηματικά δηλώνει ότι γράφτηκε «για να πείσει τους Ιουδαίους και τους Εθνικούς ότι ο Ιησούς είναι ο Χριστός, ο Αιώνιος Θεός, που αποκαλύπτεται σε όλα τα έθνη»⁶.

Δεν μπορούμε να κάνουμε τίποτα πιο σημαντικό από το να ενδυναμώσουμε στη ζωή μας μία ακλόνητη πεποίθηση ότι ο Ιησούς είναι ο Χριστός. ...Και, αδελφοί και αδελφές μου, αυτός είναι ο σκοπός της εμφάνισης αυτού του σπουδαίου και εξάιρετου βιβλίου⁷.

2

Με τη δύναμη του Αγίου Πνεύματος, μπορούμε να λάβουμε μαρτυρία για την ουράνια προέλευση του Βιβλίου του Μόρμον.

Έχω διαβάσει το Βιβλίο του Μόρμον, το οποίο μετέφρασε [ο Τζόζεφ Σμιθ] με τη χάρη και τη δύναμη του Θεού. Με τη δύναμη του Αγίου Πνεύματος, έχω λάβει μαρτυρία για την ουράνια προέλευση αυτού του ιερού χρονικού⁸.

Η προέλευσή του είναι θαυμαστή. Όταν η ιστορία της προέλευσής του αναφέρεται για πρώτη φορά σε κάποιον που δεν του είναι οικείο, το βλέπει σαν απίστευτο. Όμως το βιβλίο είναι εδώ, είναι απτό, μπορούμε να το κρατήσουμε στα χέρια μας και να το διαβάσουμε. Κανείς δεν μπορεί να αμφισβητήσει την παρουσία του. Όλες οι προσπάθειες να ερμηνεύσουν την προέλευσή του, εκτός από την ερμηνεία που δόθηκε από τον Τζόζεφ Σμιθ, αποδείχθηκαν ότι στερούνταν υποβάθρου αληθείας⁹.

Η απόδειξη για την αλήθεια του, για την εγκυρότητά του σε έναν κόσμο που έχει την τάση να απαιτεί αποδεικτικά στοιχεία, δεν βρίσκεται στην αρχαιολογία ή την ανθρωπολογία, μολονότι αυτές μπορεί να βοηθούν κάποιους. Δεν βρίσκεται στην έρευνα του λόγου ή την ιστορική ανάλυση, μολονότι αυτά μπορεί να είναι επιβεβαιωτικά. Η απόδειξη για την αλήθεια και την εγκυρότητά του βρίσκεται στα λόγια που είναι γραμμένα μέσα στο βιβλίο. Η επαλήθευση ότι είναι αληθινό βρίσκεται στην ανάγνωση αυτού. Είναι ένα βιβλίο από τον Θεό. Οι λογικοί άνθρωποι ίσως ειλικρινώς αμφισβητήσουν την προέλευσή του. Όμως εκείνοι που το έχουν διαβάσει με προσευχή, έχουν γνωρίσει μέσω μίας δύναμης πέρα από τις φυσικές αισθήσεις τους ότι είναι αληθινό, ότι περιέχει τον λόγο του Θεού, ότι περιγράφει σωτήριες αλήθειες του παντοτινού Ευαγγελίου, ότι [αποκαλύφθηκε] με τη δωρεά και δύναμη του Θεού... για να πείσει τους Ιουδαίους και τους Εθνικούς ότι ο Ιησούς είναι ο Χριστός¹⁰.

[Ο Μορόνι] έγραψε την τελευταία διαθήκη του στο βιβλίο, η οποία φέρει το όνομά του και κλείνει το χρονικό των Νεφιδών. Έγραψε ως άνθρωπος με βέβαιη γνώση ότι το χρονικό του θα ερχόταν τελικά στο φως...

Στο τελευταίο κεφάλαιο των γραπτών του, έδωσε μαρτυρία για το χρονικό του λαού του και υποσχέθηκε κατηγορηματικά ότι εκείνοι οι οποίοι θα το διάβαζαν, θα μπορούσαν να ξέρουν με τη δύναμη του Αγίου Πνεύματος για την αλήθεια του [βλέπε Μορόνι 10:3-5].

Κανένα άλλο βιβλίο δεν περιέχει τέτοια υπόσχεση. Εάν ο Μορόνι δεν είχε γράψει τίποτα άλλο, αυτή η υπόσχεση στην καταληκτική μαρτυρία του θα τον έκανε γνωστό για πάντα ως έναν πειστικό μάρτυρα της αιώνιας αληθείας. Διότι είπε: «Και με τη δύναμη του

Αγίου Πνεύματος μπορείτε να γνωρίσετε την αλήθεια των πάντων» (Μορόνι 10:5)¹¹.

3

Μία μαρτυρία για το Βιβλίο του Μόρμον οδηγεί στην απόλυτη βεβαιότητα για άλλες αλήθειες.

Κάθε φορά που παροτρύνουμε άλλους να διαβάσουν το Βιβλίο του Μόρμον, τους κάνουμε χάρη. Εάν το διαβάσουν με προσευχή και με ειλικρινή επιθυμία να γνωρίσουν την αλήθεια, θα ξέρουν με τη δύναμη του Αγίου Πνεύματος ότι το βιβλίο είναι αληθινό.

Από εκείνη τη γνώση θα προκύψει η βεβαιότητα για την αλήθεια πολλών άλλων πραγμάτων. Διότι εάν το Βιβλίο του Μόρμον είναι αληθινό, τότε ο Θεός ζει. Τις σελίδες του διατρέχει η μία μαρτυρία μετά την άλλη για την επίσημη πραγματικότητα ότι ο Πατέρας μας είναι αληθινός, ότι είναι προσωπικός, ότι αγαπά τα παιδιά του και επιζητεί την ευτυχία τους.

Εάν το Βιβλίο του Μόρμον είναι αληθινό, τότε ο Ιησούς είναι ο Υιός του Θεού, ο Μονογενής του Πατρός κατά την σάρκα, γεννηθείς από τη Μαρία, «μια παρθένα, πιο όμορφη... από όλες τις άλλες παρθένες» (βλέπε Νεφί Α΄ 11:13-21), διότι το βιβλίο αυτό καταθέτει μαρτυρία, σε μία περιγραφή ανώτερη κάθε άλλης που βρίσκουμε σε όλη τη λογοτεχνία.

Εάν το Βιβλίο του Μόρμον είναι αληθινό, τότε ο Ιησούς είναι πράγματι ο Λυτρωτής μας, ο Σωτήρας του κόσμου...

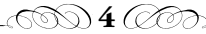
Εάν το Βιβλίο του Μόρμον είναι αληθινό, ο Τζόζεφ Σμιθ ήταν ένας Προφήτης του Θεού, διότι ήταν το όργανο στα χέρια του Θεού για να φέρει στο φως αυτή τη μαρτυρία για τη θειότητα του Κυρίου μας.

Εάν αυτό το βιβλίο είναι αληθινό, [ο Πρόεδρος της Εκκλησίας] είναι ένας προφήτης, διότι κρατά όλα τα κλειδιά, τα χαρίσματα, τις δυνάμεις και την εξουσία, τα οποία έφερε ο Προφήτης Τζόζεφ ο οποίος παρουσίασε αυτό το έργο των τελευταίων ημερών.

Εάν το Βιβλίο του Μόρμον είναι αληθινό, η Εκκλησία είναι αληθινή, διότι η ίδια εξουσία υπό την οποία ήρθε στο φως αυτό το ιερό χρονικό, είναι παρούσα και εκδηλώνεται ανάμεσά μας σήμερα. Είναι μία αποκατάσταση της Εκκλησίας που ιδρύθηκε

από τον Σωτήρα στην Παλαιστίνη. Είναι μία αποκατάσταση της Εκκλησίας που ιδρύθηκε από τον Σωτήρα όταν επισκέφθηκε [την αμερικανική] ήπειρο, όπως διατυπώθηκε σε τούτο το ιερό χρονικό.

Εάν το Βιβλίο του Μόρμον είναι αληθινό, η Βίβλος είναι αληθινή. Η Βίβλος είναι η διαθήκη του παλαιού κόσμου. Το Βιβλίο του Μόρμον είναι η διαθήκη του νέου κόσμου. Το ένα είναι το χρονικό του Ιούδα. Το άλλο είναι το χρονικό του Τζόζεφ και έχουν έρθει μαζί στο χέρι του Κυρίου προς εκπλήρωση της προφητείας του Ιεζεκιήλ. (Βλέπε Ιεζεκιήλ 37:19.) Μαζί διακηρύσσουν τη βασιλεία του Λυτρωτή του κόσμου και την πραγματικότητα του βασιλείου του¹².

Το Βιβλίο του Μόρμον προσφέρει διδασκαλίες οι οποίες μπορούν να μας βοηθήσουν να βρούμε λύσεις στα προβλήματα της σημερινής κοινωνίας.

Η αφήγηση [στο Βιβλίο του Μόρμον] είναι ένα χρονικό των εθνών που χάθηκαν πριν από πολλά χρόνια. Όμως σε ό,τι αφορά στις περιγραφές του για τα προβλήματα της σημερινής κοινωνίας, είναι τόσο επίκαιρο, όσο η πρωινή εφημερίδα και ακόμα περισσότερο οριστικό, εμπνευσμένο και δίνει έμπνευση σχετικά με τις λύσεις αυτών των προβλημάτων¹³.

Το ανοίγω και διαβάζω τις σελίδες του και τα λόγια του είναι όμορφα και ανυψωτικά. Το αρχαίο χρονικό από το οποίο μεταφράστηκε βγήκε από τη γη σαν μία φωνή που μιλά από το χώμα. Ήρθε ως η μαρτυρία των γενεών ανδρών και γυναικών οι οποίοι έζησαν επάνω στη γη, οι οποίοι αγωνίσθηκαν με τις αντιξοότητες, οι οποίοι αντιδίκησαν και πολέμησαν, οι οποίοι κατά καιρούς έζησαν τον ουράνιο νόμο και ευημέρησαν και σε άλλες εποχές εγκατέλειψαν τον Θεό του και καταράκυλησαν στην καταστροφή¹⁴.

Δεν ξέρω να υπάρχει κανένα άλλο κείμενο το οποίο να αναφέρεται με τόση σαφήνεια στις τραγικές επιπτώσεις στις κοινωνίες που ακολουθούν μια πορεία αντίθετη με τις εντολές του Θεού. Στις σελίδες του αναφέρεται η ιστορία δύο διαφορετικών πολιτισμών οι οποίοι άνθισαν στο Δυτικό Ημισφαίριο. Ο καθένας ξεκίνησε σαν ένα μικρό έθνος, όπου ο λαός του προχωρούσε έχοντας φόβο Κυρίου. Ο καθένας ευημερούσε, όμως με την ευημερία, ήρθαν και αυξανόμενα δεινά. Ο λαός υπέκυψε στα τεχνάσματα

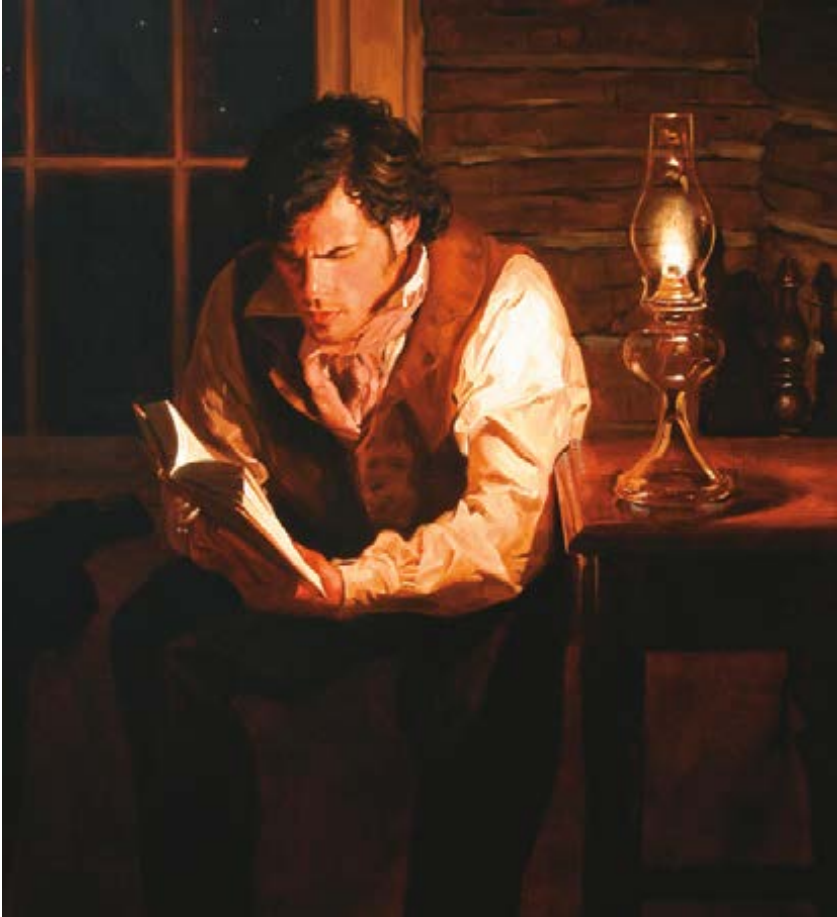
φιλόδοξων και πανούργων ηγετών οι οποίοι τους καταπίεζαν με βαρείς φόρους, τους βαυκάλιζαν με ρηχές υποσχέσεις, ενέκριναν και μάλιστα ενθάρρυναν την πονηρή και ασελή ζωή, τους οδηγούσαν σε τρομερούς πολέμους οι οποίοι κατέληξαν στο θάνατο εκατομμυρίων και την τελική εξάλειψη δύο μεγάλων πολιτισμών σε δύο διαφορετικές εποχές.

Καμιά άλλη γραπτή διαθήκη δεν απεικονίζει με τόση σαφήνεια το γεγονός ότι όταν οι άνθρωποι και τα έθνη προχωρούν με φόβο Θεού και με υπακοή στις εντολές Του, ευημερούν και πληθύνονται, όμως όταν παραβλέπουν Εκείνον και το λόγο Του, επέρχεται μία κατάρρευση η οποία, αν δεν την σταματήσει η χρηστότητα, οδηγεί σε αδυναμία ευημερίας και στον θάνατο. Το Βιβλίο του Μόρμον είναι μία επιβεβαίωση της παροιμίας της Παλαιάς Διαθήκης: «Η δικαιοσύνη υψώνει έθνος· ενώ η αμαρτία είναι όνειδος λαών». (Παροιμίες 14:34.)¹⁵

5

Το Βιβλίο του Μόρμον έχει τη δύναμη να αλλάξει τη ζωή μας και την προοπτική μας.

Τον Αύγουστο του 1830, ως ιεροκήρυκας που δεν ανήκε σε κάποια συγκεκριμένη θρησκεία, ο Πάρλυ Πρατ ταξίδευε από το Οχάιο προς την ανατολική Νέα Υόρκη. Στο Νιούγιαρκ, στο Κανάλι του Έρι, άφησε κατά μήκος τη βάρκα και περπάτησε τα 16 χιλιόμετρα στο εσωτερικό της χώρας, όπου συνάντησε ένα βαπτιστή διάκονο που λεγόταν Χάμλιν, ο οποίος του μίλησε για «ένα βιβλίο, ένα ΠΑΡΑΞΕΝΟ ΒΙΒΛΙΟ, ένα ΠΟΛΥ ΠΑΡΑΞΕΝΟ ΒΙΒΛΙΟ! ...Το βιβλίο αυτό, είπε, θεωρήθηκε ότι είχε γραφεί αρχικά σε χρυσές ή ορειχάλκινες πλάκες από έναν κλάδο από τις φυλές του Ισραήλ. Οτι ανακαλύφθηκε και μεταφράστηκε από κάποιο νεαρό κοντά στην Παλμύρα της Πολιτείας της Νέας Υόρκης, με τη βοήθεια οραμάτων ή τη διακονία αγγέλων. Τον ρώτησα πώς ή πού θα μπορούσα να βρω το βιβλίο. Μου υποσχέθηκε ότι μπορούσα να το μελετήσω στο σπίτι του την επόμενη ημέρα. ...Το άλλο πρωί πήγα στο σπίτι του, όπου για πρώτη φορά τα μάτια μου είδαν το “ΒΙΒΛΙΟ ΤΟΥ ΜΟΡΜΟΝ” – εκείνο το βιβλίο των βιβλίων... το οποίο ήταν το κύριο όργανο στα χέρια του Θεού για να κατευθύνει ολόκληρη τη μελλοντική πορεία της ζωής μου.

Το Βιβλίο του Μόρμον είχε βαθιά επίδραση στον Πάρλυ Πρατ ο οποίος αργότερα έγινε Απόστολος.

»Το άνοιξα με ζήλο και διάβασα τη σελίδα τίτλου. Στη συνέχεια διάβασα τη μαρτυρία μερικών μαρτύρων σχετικά με τον τρόπο που βρέθηκε και μεταφράστηκε. Μετά ξεκίνησα να διαβάζω όλα τα περιεχόμενα με τη σειρά. Διάβασα όλη την ημέρα. Το φαγητό ήταν ένα βάρος που ήθελα να αποφύγω· δεν είχα καμιά επιθυμία για φαγητό. Ο ύπνος ήταν ένα βάρος όταν έπεφτε η νύχτα, γιατί προτιμούσα το διάβασμα από τον ύπνο.

»Καθώς διάβαζα, το πνεύμα του Κυρίου ήταν επάνω μου και ήξερα και καταλάβαινα ότι το βιβλίο ήταν αληθινό, τόσο ξεκάθαρα και έκδηλα, όσο ένας άνθρωπος ξέρει και κατανοεί ότι υπάρχει».

(*Αυτοβιογραφία του Πάρλυ Πρατ*, 3η εκ., Σωλτ Λέηκ Σίτυ: Deseret Book Co., 1938, σελ. 36-37.)

Ο Πάρλυ Πρατ ήταν τότε 23 ετών. Η ανάγνωση του Βιβλίου του Μόρμον τον επηρέασε τόσο βαθιά, ώστε σύντομα βαπτίστηκε στην Εκκλησία και έγινε ένας από τους αποτελεσματικότερους και ισχυρότερους συνηγόρους της...

Η εμπειρία του Πάρλυ Πρατ με το Βιβλίο του Μόρμον δεν ήταν μοναδική. Καθώς τα αντίτυπα της πρώτης έκδοσης άρχισαν να κυκλοφορούν και να διαβάζονται, εκατοντάδες ισχυροί άνδρες και γυναίκες αισθάνθηκαν να τους αγγίζει τόσο βαθιά το βιβλίο, ώστε απαρνήθηκαν όσα είχαν στην κατοχή τους και στα χρόνια που ακολούθησαν, αρκετοί από αυτούς έδωσαν ακόμα και τη ζωή τους για τη μαρτυρία που είχαν μέσα στην καρδιά τους, τη μαρτυρία της αλήθειας αυτού του σημαντικού βιβλίου.

Σήμερα... διαβάζεται από περισσότερους ανθρώπους από κάθε άλλη φορά στην ιστορία του. ...Η απήχηση που έχει είναι τόσο αιώνια, όσο η αλήθεια, τόσο παγκόσμια όσο η ανθρωπότητα¹⁶.

[Το Βιβλίο του Μόρμον] έχει αγγίξει ουσιαστικά τη ζωή εκατομμυρίων οι οποίοι το διάβασαν προσευχόμενοι και συλλογίστηκαν τα λόγια του. Επιτρέψτε μου να σας μιλήσω για μία τέτοια περίπτωση...

Ήταν ένας επιχειρηματίας, επιτυχημένος στις δουλειές του. Κατά τα ταξίδια του, συνάντησε δύο από τους ιεραποστόλους μας. Προσπάθησαν να ορίσουν μία συνάντηση για να τον διδάξουν. Προσπάθησε να το αποφύγει, όμως τελικά συμφώνησε να ακούσει. Χωρίς πραγματικό ενδιαφέρον αποδέχθηκε αυτά που είχαν να πουν. Στον νου του είχε πεισθεί ότι έλεγαν αλήθεια, αλλά δεν είχαν αγγίξει την καρδιά του.

Αποφάσισε να διαβάσει το Βιβλίο του Μόρμον. Είπε ότι ήταν άνθρωπος του κόσμου, δεν ήταν από εκείνους που κλαίνε. Όμως διαβάζοντας το βιβλίο, δάκρυα κύλησαν στα μάγουλά του. Κάτι είχε προκαλέσει σ' αυτόν. Το διάβασε ξανά και ένωσε τα ίδια συναισθήματα. Η μεταστροφή που είχε έρθει στον νου, έγινε μεταστροφή της καρδιάς.

Ο τρόπος ζωής του άλλαξε, η προοπτική του διαφοροποιήθηκε. Έβαλε όλη του την προσπάθεια στο έργο του Κυρίου. Σήμερα έχει μια υψηλή και άγια κλήση για τον σκοπό που έχει αγαπήσει¹⁷.

Επιτρέψτε μου να σας πω [μία άλλη] ιστορία για το Βιβλίο του Μόρμον. Άκουσα έναν τραπεζίτη στην Καλιφόρνια να διηγείται αυτήν την ιστορία. Είπε ότι η γραμματέας του κάπνιζε, κάπνιζε διαρκώς. Ήταν εθισμένη στο κάπνισμα. Δεν μπορούσε να το διακόψει. Μία ημέρα του είπε: «Πώς μπορώ να σταματήσω το κάπνισμα;»

Εκείνος έβγαλε από το γραφείο του ένα αντίτυπο του Βιβλίου του Μόρμον και της το έδωσε. Της είπε: «Διάβασε αυτό».

Εκείνη απάντησε: «Εντάξει, θα το διαβάσω».

Εκείνη επέστρεψε μερικές ημέρες αργότερα και είπε: «Διάβασα 200 σελίδες και δεν είδα πουθενά τη λέξη *κάπνισμα*. Δεν είδα πουθενά τη λέξη *καπνός*. Δεν είδα να αναφέρεται τίποτα σ' αυτό».

Εκείνος είπε: «Συνέχισε να διαβάζεις».

Έτσι επέστρεψε ύστερα από μερικές ημέρες πάλι και είπε: «Διάβασα άλλες 200 σελίδες – καμία αναφορά στο κάπνισμα, καμία αναφορά στη νικοτίνη, καμία αναφορά σε κάτι σχετικά με τον καπνό».

Εκείνος είπε: «Συνέχισε να διαβάζεις».

Επέστρεψε τρεις ή τέσσερις ημέρες αργότερα. Είπε: «Διάβασα ολόκληρο το βιβλίο. Δεν είδα πουθενά για κάπνισμα, δεν είδα πουθενά για καπνό. Όμως συνέχισε ήρθε μέσα στην καρδιά μου καθώς διάβαζα αυτό το βιβλίο κάποια επιρροή, κάποια δύναμη που πήρε από εμένα την επιθυμία να καπνίζω και αυτό είναι υπέροχο»¹⁸.

Θα σας πω για μία επιστολή που λάβαμε. ... Ένας άνδρας έγραψε, λέγοντας: «Βρίσκομαι σε μία ομοσπονδιακή φυλακή. Πρόσφατα βρήκα τυχαία ένα αντίτυπο του Βιβλίου του Μόρμον στη βιβλιοθήκη των φυλακών. Το διάβασα και όταν διάβασα τον θρήνο του Μόρμον για τον λαό του που είχε εκπέσει – “Αχ, εσείς όμορφοι, πώς μπορέσατε να απομακρυνθείτε από το δρόμο τού Θεού! Αχ, εσείς όμορφοι, πώς μπορέσατε να απαρνηθείτε τον Ιησού, ο οποίος στάθηκε με ανοιχτές αγκάλες για να σας δεχτεί! Ιδέστε, αν δεν το είχατε κάνει αυτό, δε θα είχατε καταρρεύσει” (Μόρμον 6:17-18) – αισθάνθηκα ότι ο Μόρμον μιλούσε σε μένα. Μπορώ να έχω ένα αντίτυπο εκείνου του βιβλίου;»

Του στείλαμε ένα αντίτυπο. Λίγο καιρό αργότερα μπήκε στο γραφείο μου, ένας διαφορετικός άνθρωπος. Τον είχε αγγίξει το πνεύμα του Βιβλίου του Μόρμον και σήμερα είναι ένας επιτυχημένος άνθρωπος, επανενταγμένος, κερδίζοντας έντιμα τα προς το ζην για τον ίδιο και την οικογένειά του.

Αυτή είναι η δύναμη αυτού του σπουδαίου βιβλίου στη ζωή εκείνων που το διαβάζουν προσευχόμενοι.

Αδελφοί και αδελφές, σας υπόσχομαι ανεπιφύλακτα ότι αν διαβάσετε με προσευχή το Βιβλίο του Μόρμον, άσχετα με το πόσες φορές το έχετε διαβάσει προηγουμένως, θα έρθει μέσα στην καρδιά σας μία επιπρόσθετη ποσότητα του Πνεύματος του Κυρίου. Θα έρθει μία ενδυναμωμένη αποφασιστικότητα να περπατήσετε υπακούοντας τις εντολές του και θα έρθει μία ισχυρότερη μαρτυρία της ζώσας πραγματικότητας του Υιού του Θεού¹⁹.

Προτάσεις για μελέτη και διδασκαλία

Ερωτήσεις

- Γιατί χρειαζόμαστε το Βιβλίο του Μόρμον; Ποια είναι μερικά εδάφια στο Βιβλίο του Μόρμον τα οποία έχουν ενδυναμώσει τη μαρτυρία σας για τον Ιησού Χριστό; Ποια παραδείγματα έχετε δει στο Βιβλίο του Μόρμον και στη Βίβλο, να πηγαίνουν «χέρι-χέρι» στη μαρτυρία για τον Σωτήρα; (Βλέπε τμήμα 1.)
- Γιατί νομίζετε ότι η υπόσχεση στο Μορόνι 10:3-5 είναι σημαντικότερη από την υλική απόδειξη του Βιβλίου του Μόρμον; (Βλέπε τμήμα 2.) Ποιες εμπειρίες είχατε με την υπόσχεση αυτή;
- Καθώς επανεξετάζετε το τμήμα 3, σημειώστε τις αλήθειες που μπορούμε να γνωρίζουμε όταν έχουμε μία μαρτυρία για το Βιβλίο του Μόρμον. Πώς δίνει μαρτυρία το Βιβλίο του Μόρμον για τις αλήθειες αυτές;
- Σκεφθείτε μερικά από τα «προβλήματα της σημερινής κοινωνίας» (τμήμα 4). Με ποιους τρόπους μπορεί να μας βοηθήσει το Βιβλίο του Μόρμον να βρούμε λύσεις σε αυτά τα προβλήματα; Ποια είναι μερικά εδάφια στο Βιβλίο του Μόρμον τα οποία σας έχουν βοηθήσει σε καιρούς προσωπικών δυσκολιών;

- Συλλογιστείτε τις διδασκαλίες στο τμήμα 5. Αν κάποιος σας ρωτούσε για το Βιβλίο του Μόρμον, τι θα μπορούσατε να του πείτε για τον τρόπο που έχει επηρεάσει τη ζωή σας;

Σχετικές γραφές

Ησαΐας 29:9-18, Νεφί Α΄ 13:35-41, Νεφί Β΄ 29:6-9, Μορόνι 10:27-29, Δ&Δ 20:8-12, 42:12-13

Βοήθεια μελέτης

«Είμαι ευγνώμων για την έμφαση που δίνεται σχετικά με την ανάγνωση των γραφών. Ελπίζω ότι θα γίνει για εσάς κάτι πιο ευχάριστο από ένα καθήκον· ότι, αντίθετα, θα γίνει ένας έντονος ενθουσιασμός για τον λόγο του Θεού. Σας υπόσχομαι ότι καθώς διαβάζετε, ο νους σας θα διαφωτιστεί και το πνεύμα σας θα ανυψωθεί. Αρχικά μπορεί να φανεί βαρετό, αλλά αυτό θα μετατραπεί σε μία θαυμαστή εμπειρία με σκέψεις και λόγια ουράνιων πραγμάτων» (Γκόρντον Χίνκλυ, “The Light within You”, *Ensign*, Μάιος 1995, 99).

Σημειώσεις

1. “Gifts to Bring Home from the Mission Field”, *New Era*, Μαρ 2007, 2.
2. Στο Σέρι Ντιου, *Go Forward with Faith: The Biography of Gordon B. Hinckley* (1996), 100.
3. «Η αρετή σας στολίζει τις σκέψεις σου ακατάπαυστα», *Ensign* ή *Λιαχόνα*, Μάιος 2007, 116.
4. “Inspirational Thoughts”, *Ensign*, Ιούλιος 1998, 2.
5. «Τα μεγάλα πράγματα που έχει αποκαλύψει ο Θεός», *Ensign* ή *Λιαχόνα*, Μάιος 2005, 82.
6. «Το σύμβολο της πίστης μας» *Ensign*, Απρ 2005, 4. Παραθέτοντας από τη σελίδα τίτλου του Βιβλίου του Μόρμον.
7. “Excerpts from Recent Addresses of President Gordon B. Hinckley”, *Ensign*, Ιούλιος 1997, 72.
8. “Believe His Prophets”, *Ensign*, Μάιος 1992, 51.
9. “An Angel from on High, the Long, Long Silence Broke”, *Ensign*, Νοε 1979, 7.
10. «Τέσσερις ακρογωνιαίοι λίθοι της πίστης», *Ensign*, Φεβ 2004, 6. Παραθέτοντας από τη σελίδα τίτλου του Βιβλίου του Μόρμον.
11. Στο *Heroes from the Book of Mormon* (1995), 198.
12. “The Power of the Book of Mormon”, *Ensign*, Ιούνιος 1988, 6.
13. “The Power of the Book of Mormon”, 4.
14. «Τέσσερις ακρογωνιαίοι λίθοι της πίστης», 5.
15. “The Power of the Book of Mormon”, 5.
16. “The Power of the Book of Mormon”, 2, 4.
17. “Mormon Should Mean ‘More Good’”, *Ensign*, Νοε 1990, 52.
18. *Discourses of President Gordon B. Hinckley, τόμος 2: 2000-2004* (2005), 402-3.
19. “The Power of the Book of Mormon”, 6.

«Αναζητήστε μάθηση με τη μελέτη και επίσης με την πίστη» (Δ&Δ 88:118).

Συνεχίστε τη μεγάλη διαδικασία της μάθησης

«Πρέπει να εξακολουθήσουμε να αυξανόμαστε πνευματικά. Πρέπει διαρκώς να μαθαίνουμε. Είναι μία ουράνια δοθείσα εντολή να εξακολουθούμε να προσθέτουμε στη γνώση μας».

Από τη ζωή του Γκόρντον Χίνκλυ

«Μου αρέσει να μαθαίνω» είπε ο Πρόεδρος Γκόρντον Χίνκλυ. «Απολαμβάνω κάθε ευκαιρία απόκτησης γνώσης. Πράγματι, πιστεύω και σφοδρώς υποστήριξα σε όλη τη ζωή μου, την επιδίωξη της μόρφωσης – για τον εαυτό μου και τους άλλους. ...Κατά τη δική μου άποψη, η μάθηση είναι τόσο ένα πρακτικό ζήτημα, όσο και πνευματικό»¹.

Οι συνάδελφοι υπηρετούντες στην ηγεσία της Εκκλησίας μαζί με τον Πρόεδρο Χίνκλυ, θαύμαζαν το χάρισμά του συσσώρευσης γνώσης και της εφαρμογής της στο έργο του. Ο Πρεσβύτερος Ρόμπερτ Χέιλς της Απαρτίας των Δώδεκα Αποστόλων, παρατήρησε: «Δεν έχω συναντήσει ποτέ άτομο που μπορεί να είναι τόσο καλά ενημερωμένο μέσω διαβάσματος και επικοινωνίας με τον κόσμο. Όταν περνά ένα βράδυ σε ένα δείπνο με κάποιον, φεύγει έχοντας μάθει κάτι από τις γνώσεις του άλλου». Ο Πρεσβύτερος Νιλ Μάξουελ της Απαρτίας των Δώδεκα είπε: «Εκείνο που καθιστά μοναδικό τον Πρόεδρο Χίνκλυ είναι ότι θυμάται ό,τι έχει διαβάσει και διυλίζει αυτό που επιθυμεί να κρατήσει. Είναι μία ολοκληρωμένη διάνοια. Μπορεί να ανασύρει από αυτά που γνωρίζει για να λάβει συνετές αποφάσεις»².

Στις προσπάθειές του μιας ζωής να μάθει και να βελτιωθεί, ο Πρόεδρος Χίνκλυ ακολούθησε το παράδειγμα των γονέων

του. Διηγείτο την παρακάτω ιστορία για το πώς ο πατέρας του, Μπράιαντ Χίνκλυ, δεσμεύτηκε για μάθηση:

«Όταν είχε την ηλικία που έχω περίπου τώρα εγώ, είχε αποσυρθεί από την εργασία. Όμως ήταν δραστήριος. Ζούσε σε ένα μάλλον απλό αλλά άνετο σπιτικό σε μία αγροτική περιοχή. Είχε έναν δενδροκόπητο γύρω του και του άρεσε να χαρίζει τα φρούτα. Ο περίβολος του σπιτιού του είχε έκταση με γρασίδι, θαμνώδη περιοχή και δένδρα. Είχε έναν πέτρινο τοίχο περίπου 61 εκατοστά, που χώριζε το ένα επίπεδο από το άλλο. Όποτε ήταν καλός ο καιρός καθόταν στον τοίχο, με ένα παλιό καπέλο στο κεφάλι του για να σκιάζει τα μάτια του από τον καλοκαιριάτικο ήλιο. Όταν πηγαίναμε να τον επισκεφθούμε, καθόμουν πλάι του. Όταν τον παρότρυνες λίγο, μιλούσε για τη ζωή του...

»Ήταν εκπαιδευτικός. Ήταν ένας επιτυχημένος επιχειρηματίας. Προήδρευε στον μεγαλύτερο πάσσαλο στην Εκκλησία, με περισσότερα από 15.000 μέλη. Υπηρέτησε ως πρόεδρος ιεραποστολής και σε πολλές άλλες θέσεις. Και τώρα είχε αποσυρθεί από την εργασία και καθόταν επάνω στον τοίχο. Ήταν φανατικός αναγνώστης, με μία θαυμάσια βιβλιοθήκη. Ήταν εξαίρετος ομιλητής και συγγραφέας. Σχεδόν μέχρι την εποχή που πέθανε, κοντά στα 94, διάβαζε και έγραφε και συλλογιζόταν τη γνώση που είχε αποκτήσει.

»Ανακάλυψα ότι όταν καθόταν στον τοίχο, ώρες κάθε φορά σε μια ζεστή ημέρα, αναλογιζόταν τα όσα είχε διαβάσει από τη βιβλιοθήκη του.

»Νομίζω ότι γέρασε αρμονικά και υπέροχα. Είχε τα βιβλία του με τους πολύτιμους θησαυρούς που περιείχαν, για τις σκέψεις σπουδαίων ανδρών και γυναικών όλων των εποχών. Ποτέ δεν έπαψε να μαθαίνει και καθώς καθόταν στον τοίχο σκεπτόταν βαθιά τα όσα είχε διαβάσει το προηγούμενο βράδυ...

»...Γιατί σας μιλάω για έναν ηλικιωμένο και τον τοίχο όπου καθόταν; Σας τα λέω διότι θεωρώ ότι υπάρχει ένα μάθημα για τον καθέναν μας. Ποτέ δεν πρέπει να σταματάμε να μαθαίνουμε. Πιστεύουμε σε μία αιώνια πρόοδο και ότι αυτή η ζωή αποτελεί μέρος της αιωνιότητας για να την ζήσουμε επωφελώς μέχρι τέλους»³.

Διδασκαλίες του Γκόρντον Χίνκλυ

1

**Ο Κύριος θέλει από εμάς να μορφωνόμαστε,
ώστε να μπορούμε να προοδεύουμε ατομικά
και να συνεισφέρουμε στην κοινωνία.**

Ανήκετε σε μία εκκλησία που διδάσκει τη σημασία της μορφώσεως. Έχετε την προσταγή από τον Κύριο να εκπαιδεύσετε τον νου και την καρδιά και τα χέρια σας. Ο Κύριος έχει πει: «Διδάξτε με επιμέλεια... αυτά που είναι στους ουρανούς και στη γη, και κάτω από τη γη. Αυτά που υπήρξαν, αυτά που υπάρχουν, αυτά που πρέπει σύντομα να συμβούν. Αυτά που είναι στον τόπο σας, αυτά που είναι μακριά. Τους πολέμους και τις περιπλοκές των εθνών, και τις κρίσεις που είναι επάνω στη χώρα. Και επίσης το να μάθετε για κράτη και για βασιλεια – ώστε να μπορείτε να είστε έτοιμοι κατά τα πάντα» (Δ&Δ 88:78-80)⁴.

Εμείς, αυτής της Εκκλησίας, έχουμε λάβει μία θαυμαστή υπόσχεση από τον Κύριο. Είπε: «Εκείνο που είναι από το Θεό, είναι φως. Και αυτός που δέχεται φως, και συνεχίζει με το Θεό, λαβαίνει περισσότερο φως. Και αυτό το φως γίνεται λαμπρότερο και ακόμα πιο λαμπρό μέχρι την τέλεια ημέρα» (Δ&Δ 50:24).

Τι αξιοθαύμαστη δήλωση που είναι. Είναι ένα από τα αγαπημένα μου εδάφια των γραφών. Μιλά για πνευματική ανάπτυξη, για εξέλιξη, για την πορεία που οδηγεί στη θεϊότητα. Πηγαίνει πλάι-πλάι με αυτές τις σπουδαίες διακηρύξεις: «Η δόξα τού Θεού είναι η διάνοια, δηλαδή, με άλλα λόγια, φως και αλήθεια» (Δ&Δ 93:36). «Και αν ένα άτομο αποκτήσει γνώση και διάνοια σε τούτη τη ζωή περισσότερο από ένα άλλο, μέσω τής επιμέλειας και υπακοής του, τόσο μεγαλύτερο θα έχει αυτό το πλεονέκτημα στο μελλοντικό κόσμο» (Δ&Δ 130:19)...

Πόσο βαθιά διεκδίκηση βρίσκεται σε αυτές τις θαυμάσιες δηλώσεις. Πρέπει να εξακολουθήσουμε να αυξανόμαστε πνευματικά. Πρέπει διαρκώς να μαθαίνουμε. Είναι μία ουράνια δοθείσα εντολή να εξακολουθούμε να προσθέτουμε στη γνώση μας...

...Είπε ο Κύριος σε εσάς και σε εμένα: «Να αναζητάτε από τα καλύτερα βιβλία λόγια σοφίας, να αναζητάτε γνώσεις με τη

«Αρχίστε από νωρίς να εκθέτετε τα παιδιά σε βιβλία».

μελέτη και επίσης με την πίστη. ...Μπείτε σε τάξη. ...Πιάψτε να είστε ωθροί» (Δ&Δ 88:118-119, 124)⁵.

Ο Κύριος θέλει να εκπαιδεύσετε τον νου και τα χέρια σας, όποιος κι αν είναι ο τομέας της επιλογής σας. Είτε είναι να επισκευάζετε ψυγεία είτε είναι η δουλειά ενός επιδέξιου χειρουργού, που πρέπει να εκπαιδευτείτε. Επιδιώξτε την καλύτερη διαθέσιμη μαθητεία. Γίνετε μάστορας με ακεραιότητα στον κόσμο που απλώνεται εμπρός σας. ...Θα φέρετε τιμή στην Εκκλησία και θα ευλογηθείτε γενναϊόδωρα χάριν αυτής της εκπαίδευσης.

Δεν μπορεί να υπάρξει αμφιβολία, απολύτως καμία, ότι η εκπαίδευση ανταμείβει. Μην βραχυκυκλώνετε τη ζωή σας. Εάν το κάνετε, θα το πληρώσετε ξανά και ξανά⁶.

Δεν αρκεί απλώς να ζούμε, απλώς να επιβιώνουμε. Είναι επιβεβλημένο για τον καθέναν μας να έχουμε τα εφόδια να κάνουμε κάτι που αξίζει στην κοινωνία – να αποκτήσουμε περισσότερο και περισσότερο φως, ώστε το προσωπικό φως μας να βοηθήσει στον φωτισμό ενός σκοτεινιασμένου κόσμου. Και αυτό γίνεται δυνατόν μέσω της μάθησης, της μόρφωσης, μέσω της προόδου και της ανάπτυξης τόσο του νου, όσο και του πνεύματος⁷.

 2

**Με τον σχεδιασμό και την αυτοπειθαρχία,
οι γονείς μπορούν να δημιουργήσουν μία
ατμόσφαιρα μάθησης στο σπιτικό τους.**

Τι θαυμαστό και ενδιαφέρον πράγμα είναι να βλέπουμε τον νου των μικρών παιδιών να εκτείνεται και να ενδυναμώνεται. Είμαι από εκείνους που εκτιμούν αφάνταστα την ευρεία δυνατότητα της τηλεόρασης προς το καλό. Όμως είμαι από εκείνους που επικρίνουν το τρομακτικό χάσιμο χρόνου και ευκαιριών καθώς τα παιδιά σε κάποια σπιτικά παρακολουθούν με τις ώρες αυτό το οποίο ούτε διαφωτίζει ούτε ενδυναμώνει.

Όταν ήμουν μικρός, ζούσαμε σε ένα παλιό, μεγάλο σπίτι. Ένα δωμάτιο το έλεγαν βιβλιοθήκη. Είχε ένα στερεό τραπέζι και μία καλή λάμπα, τρεις ή τέσσερις άνετες καρέκλες με καλό φωτισμό και βιβλία σε ράφια που απλώνονταν στους τοίχους. Υπήρχαν πολλοί τόμοι βιβλίων – απόκτημα του πατέρα και της μητέρας μου στη διάρκεια πολλών ετών.

Ποτέ δεν μας υποχρέωσαν να τα διαβάσουμε, όμως ήταν τοποθετημένα έτσι ώστε να είναι εύκολα προσβάσιμα και να τα παίρνουμε όποτε θέλαμε.

Υπήρχε ησυχία σε εκείνο το δωμάτιο. Ήταν κατανοητό ότι ήταν χώρος μελέτης.

Υπήρχαν και περιοδικά – τα περιοδικά της Εκκλησίας και δύο ή τρία άλλα καλά περιοδικά. Υπήρχαν βιβλία ιστορίας και λογοτεχνίας, βιβλία με τεχνικά θέματα, λεξικά, δύο εγκυκλοπαίδειες και ένας παγκόσμιος άτλας. Φυσικά, δεν υπήρχε τηλεόραση εκείνα τα χρόνια. Το ραδιόφωνο ήρθε καθώς μεγάλωνα. Όμως υπήρχε μία ατμόσφαιρα, μία ατμόσφαιρα μάθησης. Μην πιστέψετε ότι ήμασταν σπουδαίοι λόγιοι. Όμως είχαμε στη διάθεσή μας σπουδαία έργα λογοτεχνίας, σπουδαίες ιδέες από μεγάλους στοχαστές και το ύφος γραφής ανδρών και γυναικών βαθυστόχαστων, που έγραφαν ωραία.

Σε πάρα πολλά σπιτικά σήμερα δεν υπάρχει δυνατότητα μιας τέτοιας βιβλιοθήκης. Οι περισσότερες οικογένειες στερούνται χώρου. Όμως με σχεδιασμό, μπορεί να υπάρξει μία γωνία, ένα σημείο που να γίνει κάτι σαν καταφύγιο, μακριά από θορύβους γύρω μας, όπου να μπορεί κάποιος να καθίσει για να διαβάσει

και να σκεφθεί. Είναι θαυμάσιο να έχεις ένα γραφείο ή τραπέζι, έστω και πολύ απλό, στο οποίο να βρίσκονται οι βασικές γραφές της Εκκλησίας, μερικά καλά βιβλία, τα περιοδικά που εκδίδει η Εκκλησία και άλλα πράγματα που αξίζει να διαβάσουμε.

Αρχίστε από νωρίς να εκθέτετε τα παιδιά σε βιβλία. Η μητέρα που αποτυγχάνει να διαβάσει στα μικρά παιδιά της, προσφέρει κακή υπηρεσία σε αυτά και στον εαυτό της. Παίρνει χρόνο, ναι, πολύ χρόνο. Χρειάζεται αυτοπειθαρχία. Χρειάζεται οργάνωση και σχεδιασμός των λεπτών και των ωρών της ημέρας. Όμως δεν θα είναι ποτέ ανιαρό, καθώς να παρακολουθείτε τον νου των μικρών παιδιών να γνωρίζει χαρακτήρες, εκφράσεις και ιδέες. Το καλό διάβασμα μπορεί να γίνει μια ιστορία αγάπης, πολύ πιο καρποφόρα μακροπρόθεσμα από πολλές άλλες δραστηριότητες στις οποίες τα παιδιά καταναλώνουν τον χρόνο τους...

Γονείς..., αφήστε τα παιδιά σας να εκτεθούν σε σπουδαίες διάνοιες, μεγάλες ιδέες, αιώνια αλήθεια και τα πράγματα εκείνα που θα οικοδομήσουν και θα παρακινήσουν προς το καλό... Προσπαθήστε να δημιουργήσετε στο σπιτικό σας μία ατμόσφαιρα μάθησης και την πνευματική ανάπτυξη που θα έρθει από αυτήν⁸.

3

Η μόρφωση ξεκλειδώνει την πόρτα των ευκαιριών για νέους και νέους ενηλίκους.

Αυτή είναι η μεγάλη ημέρα της ευκαιρίας για εσάς, νέοι, αυτή η θαυμαστή εποχή να βρίσκεστε επάνω στη γη. Στέκεστε στην κορυφή όλων των περασμένων εποχών. Εκτίθεστε σε όλη τη γνώση όλων όσοι έχουν περπατήσει στη γη, μία γνώση η οποία έχει διυλιστεί σε σειρές μαθημάτων, όπου μπορείτε να αποκτήσετε γνώση σε σχετικά σύντομο χρονικό διάστημα, μία γνώση στην οποία σκόνταψαν άνθρωποι για να την αποκτήσουν κατά τους περασμένους αιώνες. Μην υποτιμάτε τον εαυτό σας. Μην χάσετε τη μεγάλη ευκαιρία σας. Ξεκινήστε να την ακολουθείτε, εργαστείτε για αυτήν, μελετήστε σκληρά⁹.

Είναι τόσο σημαντικό εσείς νέοι άνδρες και εσείς νέες γυναίκες να αποκτήσετε όλη τη μόρφωση που μπορείτε. ...Η μόρφωση είναι το κλειδί το οποίο θα ξεκλειδώσει την πόρτα των ευκαιριών για σας. Αξίζει να κάνετε αυτή τη θυσία. Αξίζει να καταβάλλετε

προσπάθειες και αν εκπαιδεύσετε το νου και τα χέρια σας, θα μπορέσετε να συνεισφέρετε σε μεγάλο βαθμό στην κοινωνία της οποίας αποτελείτε μέρος και θα μπορέσετε να είστε ένα έντιμο παράδειγμα στην Εκκλησία της οποίας είστε μέλη. Αγαπητοί μου νεαροί αδελφοί και αδελφές, εκμεταλλευτείτε κάθε ευκαιρία για μόρφωση που πιθανόν σας προσφέρεται και εσείς, πατέρες και μητέρες, παροτρύνετε τους υιούς και τις θυγατέρες σας να αποκτήσουν τη μόρφωση εκείνη που θα ευλογήσει τη ζωή τους¹⁰.

Ίσως να μην έχετε τους πόρους για να αποκτήσετε όλη την εκπαίδευση που θα επιθυμούσατε. Προχωρήστε όσο πιο μακριά μπορείτε με τα χρήματα που διαθέτετε και επωφεληθείτε από υποτροφίες, επιχορηγήσεις και δάνεια μέσα στα πλαίσια των δυνατοτήτων σας να τα ξεπληρώσετε¹¹.

Δεν με ενδιαφέρει ποιο επάγγελμα θα επιλέξετε να ακολουθήσετε στη ζωή, εφόσον είναι έντιμο. Μηχανικός αυτοκινήτων, οικοδόμος, υδραυλικός, ηλεκτρολόγος, γιατρός, δικηγόρος, έμπορος, όμως όχι κλέφτης. Όμως, οτιδήποτε είστε, αδράξτε την ευκαιρία να εκπαιδευτείτε σε αυτό και να επωφεληθείτε στο μέγιστο από αυτήν την ευκαιρία. Η κοινωνία θα σας ανταμείψει ανάλογα με την αξία σας, καθώς διακρίνει αυτήν την αξία. Τώρα είναι η μεγάλη ημέρα της προετοιμασίας για τον καθέναν σας. Εάν αυτό σημαίνει θυσίες, τότε κάνετε θυσίες. Εκείνες οι θυσίες θα γίνουν η καλύτερη επένδυση που έχετε ποτέ κάνει, διότι θα δρέψετε καρπούς από αυτές όλες τις ημέρες της ζωής σας¹².

Παροτρύνω την καθεμία από εσάς, νέες γυναίκες, να αποκτήσετε όλη τη μόρφωση που μπορείτε. Θα την χρειαστείτε στον κόσμο στον οποίο θα κινηθείτε. Η ζωή γίνεται τόσο υπερβολικά ανταγωνιστική. ...Ο κόσμος αλλάζει και είναι τόσο πολύ σημαντικό να εφοδιαστούμε ώστε να κινηθούμε με αυτή την αλλαγή. Όμως υπάρχει μία φωτεινή πλευρά σε όλα αυτά. Καμία άλλη γενιά σε όλη την Ιστορία δεν έχει προσφέρει στις γυναίκες τόσες πολλές ευκαιρίες. Πρώτος αντικειμενικός στόχος σας θα πρέπει να είναι ένας ευτυχισμένος γάμος, επισφραγισμένος στον ναό του Κυρίου και ακολουθούμενος από τη δημιουργία μιας καλής οικογένειας. Η μόρφωση μπορεί να σας εφοδιάσει καλύτερα στην πραγματοποίηση αυτών των ιδανικών¹³.

Υπάρχουν τρομακτικές ευθύνες για τις γυναίκες στην Εκκλησία καθώς και στην κοινότητα, συμβατές και σε απόλυτη αρμονία με τον γάμο, τη μητρότητα και την ανατροφή καλών και ικανών παιδιών¹⁴.

Ολόκληρη η κλίμακα της ανθρώπινης συμπεριφοράς είναι τώρα ανοιχτή στις γυναίκες. Δεν υπάρχει τίποτα που να μην μπορείτε να κάνετε, αν βάλετε κατά νου να το πραγματοποιήσετε. Μπορείτε να συμπεριλάβετε στο όνειρό σας της γυναίκας που θα θέλατε να είστε, μία εικόνα αυτής που διαθέτει τα προσόντα να υπηρετεί την κοινωνία και να έχει σημαντική συνεισφορά στον κόσμο του οποίου θα θέλει να αποτελεί μέρος¹⁵.

Είμαι ευγνώμων που οι γυναίκες σήμερα έχουν τη δυνατότητα ίσων ευκαιριών με [τους άνδρες] να σπουδάζουν επιστήμες, επαγγέλματα και κάθε άλλη πτυχή ανθρώπινης γνώσης. Έχετε το ίδιο δικαίωμα με τους άνδρες στο Πνεύμα του Χριστού, το οποίο φωτίζει κάθε άνδρα και γυναίκα που έρχεται στον κόσμο. (Βλέπε Δ&Δ 84:46.) Θέσατε τις προτεραιότητές σας σε ό,τι αφορά στον γάμο και την οικογένεια, αλλά επιδιώξτε, επίσης, μορφωτικά προγράμματα τα οποία θα οδηγήσουν σε ικανοποιητική εργασία και παραγωγική επαγγελματική απασχόληση σε περίπτωση που δεν παντρευτείτε ή για να αισθάνεστε ασφάλεια και ολοκλήρωση σε περίπτωση που παντρευτείτε¹⁶.

Εσείς [νέοι άνδρες], θα αντιμετωπίσετε σπουδαίες προκλήσεις εμπρός σας. Κινήστε σε έναν κόσμο άγριου ανταγωνισμού. Πρέπει να λάβετε όλη τη μόρφωση που μπορείτε. Ο Κύριος μάς έχει δώσει οδηγίες σχετικά με τη σπουδαιότητα της μόρφωσης. Θα σας δώσει τα προσόντα για μεγαλύτερες ευκαιρίες. Θα σας εφοδιάσει με τα μέσα να κάνετε κάτι άξιο στον μεγάλο κόσμο των ευκαιριών που βρίσκεται μπροστά. Εάν μπορείτε να πάτε σε κολέγιο και αυτή είναι η επιθυμία σας, τότε κάντε το. Εάν δεν έχετε επιθυμία να σπουδάσετε σε κολέγιο, τότε πηγαίνετε σε μία επαγγελματική ή εμπορική σχολή για να οξύνετε τις δεξιότητές σας και να αυξήσετε τις ικανότητές σας¹⁷.

Ελπίζω εσείς, [οι νέοι], να δείτε την ευκαιρία για μόρφωση που έχετε ως μία μεγάλη ευλογία. Ξέρω ότι είναι επίπονο. Ξέρω ότι είναι δύσκολο. Ξέρω ότι αποθαρρύνεστε κατά καιρούς. Ξέρω ότι αναρωτιέστε κατά καιρούς γιατί το κάνετε. Όμως συνεχίστε, με

επιμονή, και εξακολουθήστε να μαθαίνετε. Ποτέ δεν θα το μετανιώσετε όσο ζείτε, αλλά θα το θεωρήσετε ως μία μεγάλη ευλογία¹⁸.

4

**Η εκπαίδευση του πνεύματος είναι το ίδιο σημαντική,
αν όχι περισσότερο, με την εκπαίδευση του νου.**

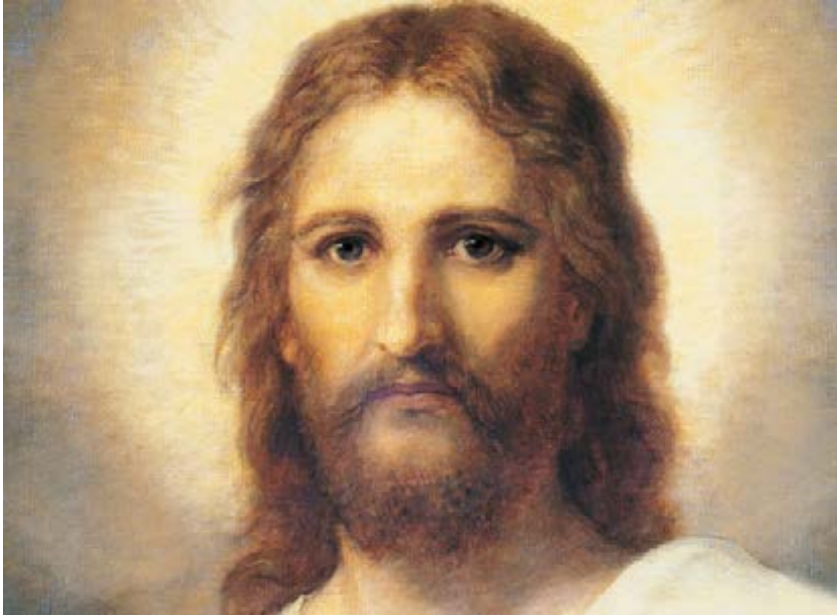
Νιώθω δέος μπροστά στις μεγάλες δυνάμεις γνώσεων που παρουσιάζονται στην εποχή μας. Ποτέ άλλοτε τόσοι πολλοί δεν μορφώθηκαν στις γνώσεις του κόσμου. Πόσο ισχυρό πράγμα είναι – η εντατική εκπαίδευση ενός μεγάλου ποσοστού των νέων του κόσμου, που καθημερινά παρακολουθούν με θαυμασμό τους διδασκάλους για να αποκτήσουν γνώση, συσσωρευμένη από αιώνες.

Η έκταση αυτής της γνώσης είναι εκπληκτική. Περικλείει τα άστρα του σύμπαντος, τη γεωλογία, την ιστορία των εθνών, την κουλτούρα και τη γλώσσα των ανθρώπων, τη λειτουργία κυβερνήσεων, τους νόμους του εμπορίου, τη συμπεριφορά του ατόμου στη χημεία και φυσική, τις λειτουργίες του σώματος και τα θαυμαστά του νου.

Με τόση πολλή διαθέσιμη γνώση, θα σκεφτόταν κανείς ότι ο κόσμος θα μπορούσε κάλλιστα να βρίσκεται κοντά σε μία κατάσταση τελειώσεως. Ωστόσο, αδιάκοπα γινόμαστε γνώστες της άλλης πλευράς του νομίσματος – της ασθένειας της κοινωνίας, των ερίδων και των προβλημάτων που φέρνουν δυστυχία στη ζωή εκατομμυρίων.

Καθημερινά αποκτούμε όλο και περισσότερη επίγνωση ότι η ζωή είναι πιο πολύ από επιστήμη και μαθηματικά, πιο πολύ από ιστορία και λογοτεχνία. Υπάρχει ανάγκη για μία άλλη εκπαίδευση, χωρίς την οποία η ουσία της κοσμικής μάθησης μπορεί να οδηγήσει μόνον στην καταστροφή. Αναφέρομαι στην εκπαίδευση της καρδιάς, της συνείδησης, του χαρακτήρα, του πνεύματος – αυτές τις απροσδιόριστες πτυχές της προσωπικότητάς μας, οι οποίες ορίζουν τόσο σίγουρα τι είμαστε και τι κάνουμε στις σχέσεις μας ο ένας με τον άλλο.

...Όταν υπηρετούσα στην Αγγλία ως ιεραπόστολος, πήγα στη Χριστιανική Ένωση Νέων (X.A.N.) στο κεντρικό Λονδίνο. Υποθέτω ότι εκείνο το παλιό κτήριο δεν υπάρχει πια εδώ και καιρό,

«Μαζί με όλη μας τη μελέτη, πρέπει να αναζητούμε γνώση από τον Διδάσκαλο».

όμως δεν θα ξεχάσω ποτέ τα λόγια που διάβαζαν οι επισκέπτες στον προθάλαμο κάθε φορά που έμπαιναν. Ήταν τα λόγια του Σολομώντα: «Περισσότερο από κάθε απόκτησή σου, απόκτησε σύνεση». (Παροιμίες 4:7.)

Σύνεση για ποιο πράγμα; Σύνεση για τον εαυτό μας, για τους σκοπούς της ζωής, για τη σχέση μας με τον Θεό ο οποίος είναι ο Πατέρας μας, για τις σπουδαίες, ουράνια δοθείσες αρχές οι οποίες επί αιώνες παράσχουν το σφρίγος της αληθινής προόδου...!

Καθώς ακολουθούμε τις κοσμικές σπουδές μας, ας προσθέσουμε επίσης στη ζωή μας την καλλιέργεια του Πνεύματος. Εάν το πράττουμε, ο Θεός θα μας ευλογήσει με εκείνη την ειρήνη και εκείνες τις ευλογίες που προέρχονται από Αυτόν και μόνον¹⁹.

Ο Ιησούς είπε: «Μάθετε από εμένα. ...Επειδή ο ζυγός μου είναι καλός, και το φορτίο μου ελαφρύ». (Κατά Ματθαίον 11:29-30.)

Θα ήθελα να προτείνω να ακολουθήσουμε αυτήν την εντολή που δόθηκε από τον Υιό του Θεού. Μαζί με όλη μας τη μάθηση, ας μάθουμε επίσης από εκείνον. Μαζί με όλη μας τη μελέτη, πρέπει

να αναζητούμε γνώση από τον Διδάσκαλο. Εκείνη η γνώση θα συμπληρώσει με έναν υπέροχο τρόπο την εγκόσμια εκπαίδευσή μας και θα μας δώσει χαρακτήρα και μία πληρότητα στη ζωή που δεν μπορεί να έρθει με κανέναν άλλο τρόπο²⁰.

Σας παροτρύνω να μην ξεχνάτε ποτέ ότι η εκπαίδευση του πνεύματος είναι το ίδιο σημαντική, αν όχι περισσότερο, με την εκπαίδευση του νου²¹.

Το μεγάλο μας πρόγραμμα της εκπαίδευσης της Εκκλησίας προχωράει μπροστά. Το έργο της εκπαίδευσης σπουδαστών μέσω του προγράμματος σεμιναρίου και ινστιτούτου διαρκώς διευρύνεται... Εσείς, οι οποίοι έχετε υπάρξει αποδέκτες αυτού του προγράμματος, γνωρίζετε την τεράστια αξία του. Παροτρύνουμε όλους για όσους είναι διαθέσιμο αυτό, να επωφεληθείτε. Δεν διστάζουμε να υποσχεθούμε ότι η γνώση σας για το Ευαγγέλιο θα αυξηθεί, η πίστη σας θα ενδυναμωθεί και θα αναπτύξετε υπέροχες συναναστροφές²².

Ας πάρουμε επάνω μας το όνομα του Κυρίου και κατόπιν, με πίστη, ας προχωρήσουμε για να μοιραστούμε τα όσα θα επηρεάσουν τη ζωή της ανθρωπότητας και θα φέρουν ειρήνη και χαρά στον κόσμο. Ο κόσμος χρειάζεται μια γενιά ανδρών και γυναικών με μάθηση και επιρροή, οι οποίοι μπορούν και θα αναλάβουν δράση και με ειλικρίνεια και χωρίς αμφιβολία διακηρύσσουν ότι ο Θεός ζει και ότι ο Ιησούς είναι ο Χριστός²³.

5

Όσο και αν περνά η ηλικία μας, μπορούμε να αποκτήσουμε γνώση, να συγκεντρώσουμε σοφία και να εξακολουθήσουμε να αναπτυσσόμαστε πνευματικά.

Πόσο αξιόλογο πράγμα είναι η μάθηση, η διαδικασία με την οποία η συσσωρευμένη γνώση των αιώνων έχει συνοψισθεί και διωλισθεί, ώστε σε σύντομο διάστημα να μπορούμε να μάθουμε αυτά που πρωτοέμαθαν μόνον μέσα από μακρά άσκηση έρευνας, δοκιμασίας και λαθών.

Η μόρφωση είναι η σπουδαία διαδικασία μεταστροφής, υπό την οποία η θεωρητική γνώση γίνεται χρήσιμη και παραγωγική δραστηριότητα. Είναι κάτι που δεν πρέπει ποτέ να σταματήσει. Όσο και αν περνά η ηλικία μας, μπορούμε να αποκτήσουμε γνώση και να την χρησιμοποιήσουμε. Μπορούμε να συγκεντρώσουμε σοφία

και να ωφεληθούμε από αυτήν. Μπορούμε να ψυχαγωγηθούμε μέσω του θαύματος της ανάγνωσης και έκθεσης στις τέχνες και να προσθέσουμε στην ευλογία και την πληρότητα της ζωής. Όσο περνά η ηλικία μου, τόσο περισσότερο απολαμβάνω τα λόγια στοχαστικών συγγραφέων, αρχαίων και συγχρόνων, και την ουσία αυτών που έχουν γράψει²⁴.

Κανέννας μας... δεν γνωρίζει αρκετά. Η διαδικασία μάθησης είναι μία ατελείωτη διαδικασία. Πρέπει να διαβάσουμε, να παρατηρήσουμε, να αφομοιώσουμε και να συλλογιστούμε εκείνο στο οποίο εκθέτουμε τον νου μας. ...Πιστεύω στη βελτίωση. Πιστεύω στην πνευματική ανάπτυξη...

Εξακολουθήστε να αναπτύσσετε πνευματικά, αδελφοί και αδελφές μου, είτε είστε τριάντα είτε εβδομήντα. Η επιμέλειά σας σε αυτό, θα κάνει τα χρόνια να περάσουν γρηγορότερα από όσο θα θέλατε, όμως θα είναι γεμάτα με μία γλυκιά και υπέροχη ζωντάνια η οποία θα προσθέσει γεύση στη ζωή σας και δύναμη στη διδασκαλία σας²⁵.

Ακριβώς στα ανατολικά του [Πανεπιστημίου Μπρίγκαμ Γιανγκ στο Πρόβο της Γιούτας] είναι ένα βουνό. [Πολλοί], είμαι πεπεισμένος, έχουν κοιτάξει ψηλά το βουνό και σκέφτηκαν: «Αχ αν μπορούσα να ανεβώ στην κορυφή, θα ήταν ενδιαφέρον να δω την κοιλάδα από την άλλη μεριά». Όμως όσοι από εσάς έχετε ανεβεί εκεί, ανακαλύψατε ότι η κοιλάδα είναι απλώς μια μικρή και μάλλον ρηχή κοιλότητα και πως πέρα από αυτό υπάρχουν άλλα ψηλότερα βουνά να σκαρφαλώσει κάποιος.

Ελπίζω, λοιπόν, να το θυμάστε αυτό. ...Θα διαπιστώσετε ότι ενώ η εμπειρία μαθήσεώς σας [μπορεί να είναι] μεγάλη, υπάρχουν ακόμα μεγαλύτερες ευκαιρίες και προκλήσεις μπροστά σας. Προσθέστε στο απόθεμα των πληροφοριών σας, αυξήστε τη γνώση σας, εξακολουθήστε τη μεγάλη διαδικασία μάθησης²⁶.

Προτάσεις για μελέτη και διδασκαλία

Ερωτήσεις

- Γιατί είναι σημαντικό να «αποκτούμε όλο και περισσότερο φως» μέσω της μόρφωσης; (Βλέπε τμήμα 1.) Πώς μπορεί η μάθηση να μας βοηθήσει να προοδεύσουμε ατομικά; Πώς μπορεί η μάθηση να μας βοηθήσει να «φωτίσουμε έναν σκοτεινιασμένο κόσμο»;
- Επανεξετάστε την αφήγηση του Προέδρου Χίνκλυ για το πώς οι γονείς του δημιούργησαν μια ατμόσφαιρα μάθησης στο σπίτι τους (βλέπε τμήμα 2). Πώς μπορούμε να βοηθήσουμε τα παιδιά να αναπτύξουν αγάπη για τη μάθηση; Πώς μπορούμε να βοηθήσουμε τα παιδιά να επιθυμούν την επίζητηση μάθησης από πηγές που διαφωτίζουν και παρακινούν προς το καλό;
- Πώς η μόρφωση «ξεκλειδώνει την πόρτα των ευκαιριών» για νέους και νέους ενήλικους; (Βλέπε τμήμα 3.) Πώς μπορούν οι νέοι και οι νέοι ενήλικοι να είναι εφευρετικοί στο να επωφελούνται από ευκαιρίες για μόρφωση;
- Πώς θα εξηγούσατε την έννοια της φράσης «η εκπαίδευση του πνεύματος»; (Βλέπε τμήμα 4.) Πώς μπορούμε να μορφώσουμε την καρδιά, τον χαρακτήρα και το πνεύμα; Στη ζωή σας, πώς η πνευματική μάθηση και η κοσμική μάθηση συμπλήρωσαν η μία την άλλη;
- Γιατί θα πρέπει να συνεχίσουμε να μαθαίνουμε σε όλη μας τη ζωή; (Βλέπε τμήμα 5.) Πώς μπορούμε να διατηρήσουμε μία διάβιου αγάπη για τη μάθηση; Τι έχετε μάθει πρόσφατα που ήταν ιδιαίτερα πολύτιμο για σας;

Σχετικές γραφές

Παροιμίες 1:5, Πέτρου Β΄ 1:1-8, Νεφί Β΄ 9:28-29, 28:29-30, Δ&Δ 6:7, 90:15, 131:6, 136:32-33

Βοήθεια διδασκαλίας

Μία ιδέα για να παρακινήσετε τη συζήτηση σχετικά με τις διδασκαλίες του Προέδρου Χίνκλυ είναι να ζητήσετε από τους συμμετέχοντες να μιλήσουν για όσα έμαθαν από την προσωπική μελέτη τους του κεφαλαίου (βλέπε σελίδες viii-ix σε αυτό το βιβλίο για επιπρόσθετες ιδέες).

Σημειώσεις

1. *Standing for Something: Ten Neglected Virtues That Will Heal Our Hearts and Homes* (2000), 59.
2. Στο Σέρι Ντιου, *Go Forward with Faith: The Biography of Gordon B. Hinckley* (1996), 449-50.
3. *Discourses of President Gordon B. Hinckley, τόμος 1: 1995-1999* (2005), 406-7.
4. «Η συμβουλή και η προσευχή του προφήτη για τους νέους», *Ensign*, Ιαν 2001, 4-5.
5. «A Conversation with Single Adults», *Ensign*, Μαρ 1997, 62.
6. «Η συμβουλή και η προσευχή του προφήτη για τους νέους», 7.
7. *Standing for Something*, 67.
8. «The Environment of Our Homes», *Ensign*, Ιούνιος 1985, 4-5.
9. *Teachings of Gordon B. Hinckley* (1997), 171-72.
10. «Inspirational Thoughts», *Ensign*, Ιούλιος 1999, 4.
11. «Stay on the High Road», *Ensign* ή *Διαχόνα*, Μάιος 2004, 113.
12. *Teachings of Gordon B. Hinckley*, 172-73.
13. «Σταθείτε πιστοί και ειλικρινείς», *Ensign*, Μάιος 1996, 92.
14. «Youth Is the Season», *New Era*, Σεπ 1988, 47.
15. «How Can I Become the Woman of Whom I Dream?» *Ensign*, Μάιος 2001, 95.
16. «Ten Gifts from the Lord», *Ensign*, Νοε 1985, 89.
17. «Converts and Young Men», *Ensign*, Μάιος 1997, 49-50.
18. *Discourses of President Gordon B. Hinckley, τόμος 1*, 370.
19. «With All Thy Getting Get Understanding», *Ensign*, Αυγ 1988, 2, 5.
20. «With All Thy Getting Get Understanding», 5.
21. Στο «President Hinckley Visits New Zealand, Australia, and Mexico», *Ensign*, Αυγ 1997, 77.
22. «The Miracle Made Possible by Faith», *Ensign*, Μάιος 1984, 47.
23. «With All Thy Getting Get Understanding», 5.
24. «I Believe», *Ensign*, Αυγ 1992, 4.
25. *Teachings of Gordon B. Hinckley*, 298-99.
26. *Teachings of Gordon B. Hinckley*, 299.

Αρετή – ο ακρογωνιαίος λίθος στον οποίο κτίζουμε τη ζωή μας

«Είστε, ο καθένας από εσάς, τέκνα ενός θείου Πατέρα στους Ουρανούς. Δημιουργηθήκατε κατά τον σχεδιασμό Του, κατ' εικόνα του Δημιουργού σας. Το σώμα σας είναι ιερό. Είναι ο ναός του πνεύματός σας. Μην τον ρυπαίνετε με αμαρτία».

Από τη ζωή του Γκόρντον Χίνκλυ

Μιλώντας σε σπουδαστές στο Πανεπιστήμιο Μπρίγκαμ Γιανγκ το 2007, ο Πρόεδρος Γκόρντον Χίνκλυ είπε:

«Παρατήρησα ένα πολύ ενδιαφέρον πράγμα τις προάλλες. Στη Σωλτ Λέηκ Σίτυ, νωρίς ένα πρωινό Σαββάτου, κατεδαφίστηκε το κτήριο Key Bank με μία σειρά καλά μελετημένων εκρήξεων. Όλα συνέβησαν μέσα σε τρία ή τέσσερα δευτερόλεπτα, με ένα μεγάλο σύννεφο σκόνης που γλίστρησε προς τα βορειοδυτικά. Η διαδικασία ονομάζεται κατάρρευση, σε αντίθεση με την έκρηξη.

»Το κτήριο είχε οικοδομηθεί πριν από 30 περίπου χρόνια. Υποθέτω ότι για την οικοδόμηση απαιτήθηκε μία περίοδος τουλάχιστον ενός έτους, ίσως και δύο. Τώρα έφυγε σε δευτερόλεπτα.

»Αυτή, φίλοι μου, είναι η ιστορία τόσων πολλών ζωών. Τις γαλουχούμε τόσο πολύ προσεκτικά για μία περίοδο ετών. Κατόπιν, βρισκόμαστε μπροστά σε ιδιαίτερα δύσκολες περιστάσεις. Γίνονται λάθη. Γίνονται συμβιβασμοί με την αγνότητα. Υπάρχει μια κατάρρευση και μία μπάλα σκόνης είναι το μόνο που έχει απομείνει.

»Το θυμήθηκα, όταν ήρθε στον νου μου ένας νέος άνδρας και μία νέα γυναίκα που ήρθαν στο γραφείο μου. Ήταν ένα ευπαρουσίαστο αγόρι και εκείνη ένα όμορφο κορίτσι. Ήταν φοιτητές του

Ο Πρόεδρος Γκόρντον Χίνκλυ συμβούλευσε: «Ας είναι η αρετή ένας ακρογωνιαίος λίθος επάνω στον οποίο θα οικοδομήσετε τη ζωή σας».

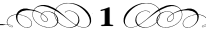
πανεπιστημίου. Το μέλλον τους έδειχνε λαμπρό και όμορφο. Όμως ενέδωσαν στον πειρασμό...

»Δάκρυα γέμισαν τα μάτια τους καθώς μου μιλούσαν. Όμως δεν υπήρχε διαφυγή από την πραγματικότητα που αντιμετώπιζαν. Η ζωή τους υπέστη μία κατάρρευση και ένας πύργος από όνειρα είχε γκρεμιστεί.

»Μην αφήσετε να συμβεί αυτό σε σας. Μην υποτιμάτε τον εαυτό σας, κάνοντας συμβιβασμούς ως προς τη δέσμευσή σας στην ηθικότητα. Είστε, ο καθένας από εσάς, τέκνα ενός θείου Πατέρα στους Ουρανούς. Δημιουργηθήκατε κατά τον σχεδιασμό Του, κατ' εικόνα του Δημιουργού σας. Το σώμα σας είναι ιερό. Είναι ο ναός του πνεύματός σας. Μην τον ρυπαίνετε με αμαρτία.

»Τώρα, αναφορικά με το παράδειγμα του πύργου που κατέρρευσε, σας θυμίζω ότι στη θέση του θα οικοδομηθεί ένα νέο και όμορφο κτήριο. Ομοίως, εκείνοι οι οποίοι έχουν υποπέσει σε παράβαση, μπορούν να στραφούν στον Λυτρωτή τους, τον Σωτήρα μας Ιησού Χριστό και, μέσω της δύναμης της Εξιλέωσής Του, να γίνουν καθαροί και νέοι άνθρωποι ξανά¹.

Διδασκαλίες του Γκόρντον Χίνκλυ

Η ενάρετη ζωή φέρνει θαυμαστές και υπέροχες ευλογίες.

Δεν υπάρχει τίποτα σε αυτόν τον κόσμο τόσο έξοχο, όσο η αρετή. Λάμπει χωρίς να αμαυρώνεται. Είναι πολύτιμη και όμορφη. Είναι υπεράνω τιμήματος. Δεν μπορεί να αγορασθεί ούτε να πωληθεί. Είναι ο καρπός της αυτοκυριαρχίας.

...Ο Κύριος έχει δώσει μία θαυμάσια εντολή. Έχει πει: «Η αρετή να στολίζει τις σκέψεις σου ακατάπαυστα» (Δ&Δ 121:45). Αυτό γίνεται μια εντολή, να την τηρούμε με επιμέλεια και πειθαρχία. Και συνδεδεμένη με αυτή είναι η υπόσχεση θαυμάσιων και υπέροχων ευλογιών. Έχει πει σε εκείνους που ζουν με αρετή:

«Τότε, η πεποίθησή σου θα γίνει ισχυρή στην παρουσία του Θεού...

»Το Άγιο Πνεύμα θα είναι ο συνεχής σου σύντροφος, και το σκήπτρο σου, αναλλοίωτο σκήπτρο χρηστότητας και αλήθειας,

και η κυριαρχία σου θα είναι παντοτινή κυριαρχία, και χωρίς εξαναγκαστικά μέσα θα ρέει προς εσένα στον αιώνα του αιώνων» (Δ&Δ 121:45-46).

Θα μπορούσε να υπάρξει μεγαλύτερη ή ωραιότερη υπόσχεση από αυτήν;²

Υπάρχει ένας ισχυρός λόγος για αρετή; Είναι ο μοναδικός δρόμος προς την ελευθερία από πράγματα για τα οποία θλιβόμαστε. Η ειρήνη της συνείδησης που έρχεται ως αποτέλεσμα, είναι η μόνη προσωπική ειρήνη που δεν είναι ψεύτικη.

Και πάνω από όλα αυτά είναι η βέβαιη υπόσχεση του Θεού προς εκείνους οι οποίοι περπατούν με αρετή. Ο Ιησούς από τη Ναζαρέτ διεκήρυξε, μιλώντας επί του όρους: «Μακάριοι οι καθαροί στην καρδιά· επειδή, αυτοί θα δουν τον Θεό» (Κατά Ματθαίον 5:8). Αυτή είναι μία διαθήκη που συνήφθη από Εκείνον ο οποίος έχει τη δύναμη να εκπληρώνει³.

Θα έπρεπε να αναγνωρίζετε, *πρέπει να αναγνωρίζετε*, ότι τόσο η εμπειρία, όσο και η ουράνια σοφία υπαγορεύουν αρετή και ηθική καθαρότητα ως τον δρόμο που οδηγεί στη δύναμη του χαρακτήρα, στην ειρήνη της καρδιάς και στην ευτυχία στη ζωή⁴.

Ας είναι η αρετή ένας ακρογωνιαίος λίθος επάνω στον οποίο θα οικοδομήσετε τη ζωή σας⁵.

2

Όταν υψωνόμαστε πάνω από τη ρυπαρότητα και την ανηθικότητα του κόσμου, απολαμβάνουμε μεγαλύτερη ευτυχία, ασφάλεια και ειρήνη του νου.

Καθώς κοιτάζουμε τον κόσμο, φαίνεται ότι η ηθικότητα έχει παραμεριστεί. Η παραβίαση των παλαιών προτύπων έχει γίνει κάτι το συνηθισμένο. Οι έρευνες, η μία μετά την άλλη, δείχνουν πως υπάρχει μια εγκατάλειψη των αρχών που έχουν δοκιμαστεί στον χρόνο. Η αυτοπειθαρχία έχει λησμονηθεί και η αχαλίνωτη απόλαυση έχει εξαπλωθεί παντού.

Όμως, αγαπητοί φίλοι, δεν μπορούμε να αποδεχτούμε αυτό το οποίο έχει γίνει κοινή πρακτική στον κόσμο. Από εσάς απαιτείται, ως μέλη ετούτης της Εκκλησίας, ένα υψηλότερο και πιο απαιτητικό

Η αγνότητα είναι «ο δρόμος προς την ευτυχία στην ζωή».

πρότυπο. Διακηρύσσει σαν μια φωνή από το Σινά, ότι δεν θα ενδώσετε στην απόλαυση. Θα πρέπει να ελέγχετε τις επιθυμίες σας⁶.

Τα λόγια του Παύλου στους Αγίους της Κορίνθου είναι τόσο εφαρμόσιμα σε μας σήμερα, όσο ήταν σε εκείνους στους οποίους έγραψε. Είπε:

«Δεν ξέρετε ότι είστε ναός τού Θεού, και το Πνεύμα τού Θεού κατοικεί μέσα σας;

»Αν κάποιος φθείρει τον ναό τού Θεού, τούτον θα τον φθείρει ο Θεός· επειδή, ο ναός τού Θεού είναι άγιος, ο οποίος είστε εσείς» (Προς Κορινθίους Α΄ 3:16-17)⁷.

Ξανά η συμβουλή του Παύλου προς τον Τιμόθεο: «Φύλαγε τον εαυτό σου αγνόν» (Προς Τιμόθεον Α΄ 5:22).

Αυτά είναι απλά λόγια. Όμως τόσο πολύ σημαντικά. Βασικά, ο Παύλος λέει, σταθείτε μακριά από εκείνα τα πράγματα που θα σας πληγώσουν και θα καταστρέψουν την πνευματικότητά σας. Σταθείτε μακριά από τηλεοπτικά θεάματα τα οποία οδηγούν σε ακάθαρτες σκέψεις και ακάθαρτη γλώσσα. Σταθείτε μακριά από βίντεο τα οποία θα οδηγήσουν σε πονηρές σκέψεις. Δεν θα σας βοηθήσουν. Θα σας πληγώσουν μόνον. Σταθείτε μακριά από

βιβλία και περιοδικά τα οποία είναι άθλια και ρυπαρά σε όσα λένε και απεικονίζουν. Κρατηθείτε αγνοί⁸.

Ο γάμος έχει ορισθεί από τον Θεό, γάμος μεταξύ ενός άνδρα και μίας γυναίκας. Είναι ο θεσμός υπό τον οποίο Εκείνος σχεδίασε ώστε να έρχονται παιδιά στον κόσμο. Σεξουαλικές σχέσεις υπό οιοσδήποτε άλλες περιστάσεις αποτελούν παράβαση και είναι απολύτως αντίθετες με τις διδασκαλίες του Ευαγγελίου του Ιησού Χριστού⁹.

Πιστεύουμε στην αγνότητα πριν τον γάμο και στην απόλυτη πίστη μετά τον γάμο. Αυτό τα συνοψίζει. Αυτός είναι ο δρόμος προς την ευτυχία στη ζωή. Αυτός είναι ο δρόμος προς την ικανοποίηση. Φέρνει ειρήνη στην καρδιά και γαλήνη στο σπιτικό¹⁰.

Καμία οικογένεια δεν μπορεί να έχει ειρήνη, καμία ζωή δεν μπορεί να είναι ελεύθερη από τις θύελλες του ενάντιου, αν εκείνη η οικογένεια και εκείνο το σπιτικό δεν είναι οικοδομημένα στα θεμέλια της ηθικής, της συζυγικής πίστης και του αμοιβαίου σεβασμού. Δεν μπορεί να υπάρξει ειρήνη εκεί όπου δεν υπάρχει εμπιστοσύνη. Δεν μπορεί να υπάρξει ελευθερία εκεί όπου δεν υπάρχει αφοσίωση. Το ζεστό φως του ήλιου της αγάπης δεν θα ανατείλει από έναν βάλτο ανηθικότητας¹¹.

Πιστεύω ότι θα πρέπει να είναι ευλογία για κάθε παιδί να γεννιέται σε ένα σπιτικό, όπου αυτό το παιδί είναι καλοδεχούμενο, γαλουχείται, το αγαπούν και έχει ευλογηθεί με γονείς, έναν πατέρα και μία μητέρα, οι οποίοι ζουν αφοσιωμένοι ο ένας στον άλλον και στα παιδιά τους. ... Σταθείτε δυνατοί ενάντια στους πειρασμούς του κόσμου. Οι δημιουργοί της διασκέδασής μας, οι τροφοδότες μεγάλου μέρους της λογοτεχνίας μας, θα θέλουν να σας κάνουν να πιστεύετε διαφορετικά. Η συσσωρευμένη σοφία αιώνων δηλώνει με ευκρίνεια και βεβαιότητα ότι η μεγαλύτερη ευτυχία, η μεγαλύτερη ασφάλεια, η μεγαλύτερη γαλήνη του νου, τα βαθύτερα αποθέματα αγάπης, βιώνονται μόνον από εκείνους οι οποίοι περπατούν σύμφωνα με τα δοκιμασμένα από τον χρόνο πρότυπα της αρετής πριν από τον γάμο και της απόλυτης πίστης εντός του γάμου¹².

Ζούμε σε έναν κόσμο ρυπαρότητας, ανηθικότητας και προβλημάτων. Υψωθείτε πάνω από αυτά, σταθείτε υψηλότεροι, αφήστε τον κόσμο πίσω σας και περπατήστε όπως ο Κύριος θα ήθελε να περπατήσετε¹³.

3

Η πορνογραφία είναι εθιστική και καταστροφική, όμως μπορούμε να υψωθούμε πάνω από αυτήν.

Μάλλον απρόθυμα μιλώ για ένα θέμα με το οποίο ασχολήθηκα προηγουμένως. Το κάνω στο πνεύμα των λόγων του Άλμα ο οποίος είπε: «Τούτο είναι το καύχημά μου, ότι ίσως να γίνω όργανο στα χέρια τού Θεού για να φέρω κάποια ψυχή σε μετάνοια» (Άλμα 29:9).

...Μιλώ για την πορνογραφία με όλες τις εκφάνσεις της. ...Είναι διαβολικό. Είναι απόλυτα ανακόλουθο με το πνεύμα του Ευαγγελίου, με την προσωπική μαρτυρία για τα πράγματα του Θεού...

...Όλοι όσοι εμπλέκονται γίνονται θύματα. Τα παιδιά γίνονται αντικείμενο εκμετάλλευσης και η ζωή τους καταστρέφεται σοβαρά. Ο νους των νέων διαφθείρεται με ψεύτικες ιδέες. Η συνεχής έκθεση οδηγεί στον εθισμό που είναι σχεδόν αδύνατο να διακόψουν. ...Τόσοι πολλοί άνδρες... ανακαλύπτουν ότι δεν μπορούν να το αφήσουν μόνοι τους. Η ενέργειά τους και το ενδιαφέρον τους καταναλώνεται στην άσκοπη καταδίωξη αυτού του χυδαίου και ελεεινού υλικού.

Η δικαιολογία που δίνεται είναι ότι δύσκολα μπορούν να το αποφύγουν, ότι είναι εύκολα διαθέσιμο και δεν υπάρχει διαφυγή.

Υποθέστε ότι μαίνεται μια καταιγίδα και οι άνεμοι σφυρίζουν και το χιόνι στροβιλίζεται γύρω σας. Βρίσκετε ότι δεν είστε σε θέση να το σταματήσετε. Αλλά μπορείτε να ντυθείτε κατάλληλα και να αναζητήσετε καταφύγιο και η καταιγίδα δεν θα έχει επιρροή επάνω σας.

Παρόμοια, αν και το Διαδίκτυο είναι υπερπλήρες με ελεεινό υλικό, δεν πρέπει να το βλέπετε. Μπορείτε να υποχωρήσετε στο καταφύγιο του Ευαγγελίου και στη διδασκαλία της καθαρότητας, της αρετής και της αγνότητας της ζωής.

Ξέρω ότι μιλάω άμεσα και ξεκάθαρα. Το κάνω αυτό επειδή το Διαδίκτυο έχει κάνει την πορνογραφία ευρύτερα προσιτή και σε αυτό προστίθεται ό,τι είναι διαθέσιμο στα DVD και τα βίντεο, στην τηλεόραση και στους πάγκους με τα περιοδικά. Οδηγεί σε φαντασιώσεις που είναι καταστροφικές για τον αυτοσεβασμό. Οδηγεί σε παράνομες σχέσεις, συχνά σε ασθένεια και σε βάνανυση εγκληματική δραστηριότητα¹⁴.

Ζείτε σε έναν κόσμο με τρομερούς πειρασμούς. Η πορνογραφία, με την άθλια ρυπαρότητά της, σαρώνει τη γη σαν ένα φρικτό παλιρροϊκό κύμα που καταβροχθίζει. Είναι δηλητήριο. Μην την βλέπετε ούτε να την διαβάζετε. Θα σας καταστρέψει, αν το κάνετε. Θα αφαιρέσει τον αυτοσεβασμό σας. Θα σας αποστερήσει από την αίσθηση της ομορφιάς της ζωής. Θα σας καταστρέψει και θα σας σύρει σε έναν βούρκο πονηρών σκέψεων και πιθανώς πονηρών πράξεων. Μείνετε μακριά από αυτήν. Αποφεύγετέ την όπως θα κάνατε με μία άσχημη ασθένεια, διότι είναι εξίσου θανατηφόρα. Να είστε ενάρετοι σε σκέψεις και σε πράξεις¹⁵.

Υπάρχει τόσο πολλή ρυπαρότητα, λαγνεία και πορνογραφία σε τούτο τον κόσμο. Εμείς, ως Άγιοι των Τελευταίων Ημερών, πρέπει να υψωθούμε πάνω από αυτό και να σταθούμε υψηλότεροι απέναντί της. Δεν γίνεται να εντρυφάτε σε αυτήν. Απλώς δεν γίνεται να εντρυφάτε σε αυτήν. Θα πρέπει να την κρατήσετε έξω από την καρδιά σας. Όπως το κάπνισμα, είναι εθιστική και θα καταστρέψει εκείνους που κάνουν επικίνδυνα πειράματα με αυτήν. «Η αρετή να στολίζει τις σκέψεις σου ακατάπαυστα» [Δ&Δ 121:45]¹⁶.

4

Με πειθαρχία και προσπάθεια, μπορούμε να ελέγχουμε τις σκέψεις και τις πράξεις μας.

Να κρατάτε τις σκέψεις σας ενάρετες και κατόπιν θα έχετε μεγαλύτερο έλεγχο επάνω στο σώμα σας. Έχει ειπωθεί από τους παλαιούς: «Επειδή [ένας άνθρωπος], όπως σκέφτεται στην ψυχή του, τέτοιος είναι» (Παροιμίες 23:7). Οι ακάθαρτες σκέψεις οδηγούν σε ακάθαρτες πράξεις¹⁷.

Όταν μπαίνουμε σε πειρασμό μπορούμε να αντικαταστήσουμε τις πονηρές σκέψεις με σκέψεις για [τον Σωτήρα μας] και τις διδασκαλίες Του. Έχει πει: «Και αν προσβλέπετε μόνο προς τη δόξα μου, το σώμα σας ολόκληρο θα γεμίσει με φως, και δε θα υπάρξει σκοτάδι μέσα σας. Και αυτό το σώμα το οποίο είναι γεμάτο με φως καταλαβαίνει τα πάντα.

»Επομένως, εξαγνιστείτε ώστε ο νους σας να είναι μόνο για το Θεό, και θα έλθουν οι μέρες που θα τον δείτε. Γιατί θα αφαιρέσει το κάλυμμα από το πρόσωπό του για σας» (Δ&Δ 88:67-68)¹⁸.

Ο Ιησούς έδωσε μία εντολή, να ελέγχουμε τις σκέψεις μας όπως και τα έργα μας. Είπε: «Καθένας που κοιτάζει μια γυναίκα για να την επιθυμήσει, διέπραξε ήδη μοιχεία μέσα στην καρδιά του» (Κατά Ματθαίον 5:28)...

Ο έλεγχος του νου πρέπει να είναι ισχυρότερος από τις φυσικές ορέξεις ή επιθυμίες της σάρκας. Καθώς οι σκέψεις έρχονται σε απόλυτη αρμονία με την αποκεκαλυμμένη αλήθεια, τότε και οι πράξεις θα είναι οι αρμόζουσες. ...Ο καθένας μας, με πειθαρχία και προσπάθεια, έχει την ικανότητα να ελέγχει τις σκέψεις και τις πράξεις του. Αυτό αποτελεί μέρος της διαδικασίας ανάπτυξης της πνευματικής, σωματικής και συναισθηματικής ωριμότητας...

Κάνουμε έκκληση στους ανθρώπους παντού να ζουν σύμφωνα με τις διδασκαλίες του Δημιουργού μας και να υψωθούν πάνω από τη σαρκική έλξη που συχνά καταλήγει σε τραγωδίες οι οποίες ακολουθούν την ηθική παράβαση¹⁹.

5

Εκείνοι οι οποίοι έχουν εμπλακεί σε ανήθικη συμπεριφορά μπορούν να συγχωρεθούν και μπορούν να υψωθούν πάνω από το παρελθόν.

Δεν θέλω να είμαι αρνητικός. Είμαι από τη φύση μου αισιόδοξος. Αλλά σε θέματα όπως αυτό [πορνογραφία και ανηθικότητα] είμαι ρεαλιστής. Αν υποπέσουμε σε τέτοια συμπεριφορά, τώρα είναι ο καιρός να αλλάξουμε. Ας είναι αυτή η ώρα μας της αποφασιστικότητας. Ας αλλάξουμε τη ζωή μας για να ακολουθήσουμε έναν καλύτερο δρόμο²⁰.

Εάν καταλάβετε ότι ενδίδετε υπό την πίεση των περιστάσεων, πειθαρχήστε τον εαυτό σας. Σταματήστε προτού να είναι πολύ αργά. Θα είστε παντοτινά ευγνώμονες διότι το κάνατε.

Να είστε ειλικρινείς με τον εαυτό σας και το καλύτερο που υπάρχει μέσα σας²¹.

Επιτρέψτε μου... να σας διαβεβαιώσω ότι εάν κάνατε κάποιο λάθος, εάν έχετε εμπλακεί σε ανήθικη συμπεριφορά, δεν έχουν χαθεί όλα. Η ανάμνηση εκείνου του λάθους πιθανόν να παραμείνει για λίγο καιρό, όμως η πράξη μπορεί να συγχωρεθεί και μπορείτε να υψωθείτε πάνω από το παρελθόν για να ζήσετε μία ζωή απόλυτα

αποδεκτή προς τον Κύριο, όπου υπάρχει μετάνοια. Εκείνος έχει υποσχεθεί ότι θα συγχωρήσει τις αμαρτίες σας και δεν θα τις θυμάται πια (βλέπε Δ&Δ 58:42).

...Οι ηγέτες της Εκκλησίας [μπορούν] να σας βοηθήσουν στη δυσκολία σας. Μπορείτε να θέσετε πίσω σας κάθε κακό στο οποίο έχετε εμπλακεί. Μπορείτε να προχωρήσετε προς τα εμπρός με ανανέωση ελπίδας και δυνατότητα αποδοχής ενός πολύ καλύτερου τρόπου ζωής²².

Προτάσεις για μελέτη και διδασκαλία

Ερωτήσεις

- Ο Πρόεδρος Χίνκλυ δίδαξε ότι υπάρχει «ένας ισχυρός λόγος για αρετή» (τμήμα 1). Πώς θα μπορούσατε να απαντήσετε σε κάποιον ο οποίος επιχειρηματολογεί ότι δεν υπάρχει ισχυρός λόγος για αρετή;
- Γιατί η αγνότητα είναι «ο δρόμος προς την ευτυχία στη ζωή»; Γιατί η αγνότητα φέρνει «γαλήνη στην καρδιά και ειρήνη στο σπιτικό»; (Βλέπε τμήματα 1 και 2.)
- Ο Πρόεδρος Χίνκλυ είπε: «Εμείς, ως Άγιοι των Τελευταίων Ημερών, θα πρέπει να υψωθούμε πάνω [από την πορνογραφία] και να σταθούμε υψηλότεροι απέναντί της» (τμήμα 3). Τι μπορούμε να κάνουμε, προκειμένου να σταθούμε υψηλότεροι απέναντί της; Πώς μπορούμε να βοηθήσουμε άλλους να σταθούν υψηλότεροι απέναντί της; Τι νομίζετε ότι σημαίνει να σταθούμε υψηλότεροι απέναντί της;
- Καθώς διαβάζετε τη συμβουλή του Προέδρου Χίνκλυ στο τμήμα 4, τι μαθαίνετε σχετικά με το να ελέγχετε τις σκέψεις σας; Ποια είναι μερικά πρακτικά πράγματα που μπορούμε να κάνουμε για να κρατήσουμε τις σκέψεις μας ενάρετες;

Σχετικές γραφές

Ψαλμοί 24:3-4, Κατά Ματθαίον 5:27-28, Προς Φιλιππησίους 4:6-8, Ιακώβ 3:2, Δ&Δ 46:31-33, 59:6, Άρθρα της Πίστης 1:13

Βοήθεια μελέτης

Καθώς διαβάζετε, «υπογραμμίστε και σημειώστε λέξεις ή φράσεις, ώστε να ξεχωρίζετε τις διάφορες ιδέες σε μία [πериοχή].

...Στα περιθώρια γράψτε παραπομπές γραφών, οι οποίες αποσαφηνίζουν τις περικοπές που μελετάτε» (*Να κηρύττετε το Ευαγγέλιό μου* [2004], 23).

Σημειώσεις

1. "True to the Faith" (Πνευματική συγκέντρωση Πανεπιστημίου Μπρίγκαμ Γιανγκ, 18 Σεπτεμβρίου 2007), 2-3, speeches.byu.edu.
2. «Πώς μπορώ να γίνω η γυναίκα που ονειρεύομαι;» *Ensign*, Μάιος 2001, 95.
3. «Λόγια του Προφήτη: Blessed Are the Pure in Heart», *New Era*, Ιούλιος 1999, 4.
4. "Reverence and Morality", *Ensign*, Μάιος 1987, 48.
5. Στο Conference Report, Οκτ 1964, 118.
6. "Stay on the High Road", *Ensign* ή *Λιαχόνα*, Μάιος 2004, 114.
7. «Σε αυτά τα τρία πιστεύω», *Ensign*, Ιούλιος 2006, 4.
8. "Converts and Young Men", *Ensign*, Μάιος 1997, 49.
9. "True to the Faith", *Ensign*, Ιούνιος 1996, 5.
10. "This Thing Was Not Done in a Corner", *Ensign*, Νοέ 1996, 49.
11. "In Search of Peace and Freedom", *Ensign*, Αυγ 1989, 5.
12. "Stand Strong against the Wiles of the World", *Ensign*, Νοέ 1995, 99.
13. "Inspirational Thoughts," *Ensign*, Φεβ 2007, 7.
14. «Ένα τραγικό κακό ανάμεσά μας», *Ensign* ή *Λιαχόνα*, Νοέ 2004, 59-62.
15. "Some Thoughts on Temples, Retention of Converts, and Missionary Service", *Ensign*, Νοέ 1997, 51.
16. "Inspirational Thoughts", *Ensign*, Αυγ 1997, 6-7.
17. "Be Ye Clean", *Ensign*, Μάιος 1996, 48.
18. "A Tragic Evil among Us," 62.
19. "Reverence and Morality", 47.
20. "A Tragic Evil among Us," 62.
21. "Stand True and Faithful", *Ensign*, Μάιος 1996, 92.
22. «Πώς μπορώ να γίνω η γυναίκα που ονειρεύομαι;» 95.

*Η Πρώτη Προεδρία, 1995. Πρόεδρος Γκόρντον Χίνκλυ (κέντρο),
Πρόεδρος Τόμας Μόνσον, πρώτος σύμβουλος (αριστερά), και
Πρόεδρος Τζέιμς Φάουστ, δεύτερος σύμβουλος (δεξιά).*

Η ηγεσία της Ιεροσύνης στην Εκκλησία του Ιησού Χριστού

«Ο Κύριος επιβλέπει αυτό το έργο. Αυτό είναι το βασιλείο Του. Δεν είμαστε σαν πρόβατα χωρίς ποιμένα. Δεν είμαστε σαν στρατός χωρίς ηγέτη».

Από τη ζωή του Γκόρντον Χίνκλυ

Ο Πρόεδρος Γκόρντον Χίνκλυ ενθυμείτο: «Η πρώτη ευθύνη μου στην Εκκλησία, η πρώτη θέση που είχα ποτέ, ήταν σύμβουλος σε ένα αγόρι που προήδρευε στην απαρτία διακόνων μας. Ο καλός μας επίσκοπος με κάλεσε στο γραφείο του και μου μίλησε σχετικά με αυτήν την κλήση. Μου έκανε τεράστια εντύπωση. Ήμουν ανήσυχος και με επιφυλάξεις. Ήμουν από τη φύση μου είτε το πιστεύετε είτε όχι, ένα αρκετά ντροπαλό και κλειστό αγόρι και νομίζω ότι η κλήση να υπηρετήσω ως σύμβουλος στην απαρτία των διακόνων ήταν τόσο ανησυχητική για μένα ως προς την ηλικία και την εμπειρία μου όσο η τρέχουσα ευθύνη μου ως προς την ηλικία και την εμπειρία μου»¹.

Ο Πρόεδρος Χίνκλυ είχε παρόμοια συναισθήματα το 1961, όταν εκλήθη να υπηρετήσει ως μέλος της Απαρτίας των Δώδεκα Αποστόλων. Στην πρώτη ομιλία του ως Απόστολος στη γενική συνέλευση, είπε:

«Νομίζω ότι αισθάνομαι το φορτίο της ευθύνης αυτής να στέκω ως μάρτυρας του Κυρίου Ιησού Χριστού εμπρός σε έναν κόσμο που είναι επιφυλακτικός να Τον δεχτεί. “Ω πόσο θαυμάζω που τόσο με αγαπά”. Νιώθω ταπεινοφροσύνη με την εμπιστοσύνη του Προφήτη του Κυρίου προς εμένα και με την εκπεφρασμένη αγάπη από αυτούς τους αδελφούς μου. ...Προσεύχομαι για δύναμη, προσεύχομαι για βοήθεια και προσεύχομαι για την πίστη και την θέληση να είμαι υπάκουος»².

Την 1η Απριλίου του 1995, ο Πρόεδρος Χίνκλυ μίλησε στη συγκέντρωση ιεροσύνης της γενικής συνέλευσης, αφού τα μέλη τον είχαν υποστηρίξει για πρώτη φορά ως τον προφήτη και Πρόεδρό τους. Για τα προηγούμενα 14 χρόνια, είχε υπηρετήσει ως σύμβουλος σε τρεις άλλους Προέδρους της Εκκλησίας. Επανειλημμένως είχε δώσει μαρτυρία για τη θεική τους κλήση και παρότρυνε τους Αγίους των Τελευταίων Ημερών να ακολουθήσουν τις συμβουλές τους. Τώρα, όντας σε αυτήν τη θέση, τα συναισθήματα εξάρτησης από τον Κύριο δεν μειώθηκαν από τον καιρό που ήταν διάκονος ή μόλις κεκλημένος Απόστολος. Αντιθέτως, είχε αντιληφθεί ακόμα περισσότερο την ανάγκη για την υποστηρικτική δύναμη του Κυρίου. Είπε:

«Το γεγονός ότι σηκώσατε τα χέρια σας στην επίσημη σύναξη αυτό το πρωί έγινε έκφραση της προθυμίας και επιθυμίας σας να μας στηρίξετε, τους αδελφούς και υπηρετές σας, με την εμπιστοσύνη, την πίστη και τις προσευχές σας. Είμαι βαθιά ευγνώμων για αυτήν την έκφραση. Σας ευχαριστώ, τον καθέναν από σας. Σας διαβεβαιώνω, όπως ήδη ξέρετε, ότι στις διαδικασίες του Κυρίου, δεν υπάρχει φιλοδοξία για κάποια θέση. Όπως ο Κύριος είπε στους μαθητές Του: “Εσείς δεν διαλέξατε εμένα, αλλά εγώ διάλεξα εσάς, και σας διέταξα” (Κατά Ιωάννην 15:16). Αυτή η θέση δεν μπορεί να αναζητηθεί. Το δικαίωμα επιλογής είναι του Κυρίου. Είναι ο κύριος της ζωής και του θανάτου. Έχει τη δύναμη να καλέσει. Έχει τη δύναμη να αφαιρέσει. Έχει τη δύναμη να διατηρήσει. Είναι όλα στα χέρια Του.

»Δεν γνωρίζω γιατί στο μεγάλο σχέδιό Του κάποιος όπως εγώ θα έβρισκε μια θέση. Αλλά έχοντας αυτήν την ευθύνη επάνω μου, τώρα αφιερώνω εκ νέου όποια δύναμη ή χρόνο ή ταλέντο ή ζωή που έχω στο έργο του Διδασκάλου μου στην υπηρεσία των αδελφών μου. Πάλι, σας ευχαριστώ... για τις πράξεις σας αυτήν την ημέρα. Το φορτίο της προσευχής μου είναι να είμαι άγιος. Ελπίζω να με θυμάστε στις προσευχές σας»³.

Διδασκαλίες του Γκόρντον Χίνκλνυ

1

Ο Κύριος καλεί κάθε Πρόεδρο της Εκκλησίας αφού τον δοκιμάσει, τον βελτιώσει και τον εξευγενίσει.

Έχω εργασθεί με Προέδρους της Εκκλησίας από τον Πρόεδρο Χήμπερ Γκραντ και μετά. ... Έχω γνωρίσει τους συμβούλους όλων αυτών των ανδρών και έχω γνωρίσει το Συμβούλιο των Δώδεκα κατά τη διάρκεια των ετών της διοίκησης αυτών των Προέδρων. Όλοι αυτοί οι άνδρες ήταν άνθρωποι. Έχουν ανθρώπινα χαρακτηριστικά και ίσως και ορισμένες ανθρώπινες αδυναμίες. Αλλά πάνω απ' όλα, έχει υπάρξει στη ζωή του καθενός από αυτούς μια ακατανίκητη εκδήλωση της έμπνευσης του Θεού. Εκείνοι που έχουν υπάρξει Πρόεδροι έχουν υπάρξει προφήτες με έναν πολύ πραγματικό τρόπο. Έχω δει προσωπικά το πνεύμα της αποκάλυψης επάνω τους. Κάθε άνδρας ήλθε στην Προεδρία ύστερα από πολλά χρόνια εμπειρίας ως μέλος του Συμβουλίου των Δώδεκα και σε άλλες ιδιότητες. Ο Κύριος βελτίωσε και εξευγένισε κάθε έναν, τους έκανε να γνωρίσουν απογοήτευση και αποτυχία, τους άφησε να βιώσουν ασθένεια και σε μερικές περιπτώσεις βαθύ πόνο. Όλα αυτά έγιναν μέρος μιας μεγάλης εξευγενιστικής διαδικασίας και οι επιδράσεις αυτής της διαδικασίας έγιναν εμφανείς με όμορφο τρόπο στη ζωή τους.

Αγαπητοί μου φίλοι στο Ευαγγέλιο, αυτό είναι το έργο του Θεού. Αυτή είναι η Εκκλησία Του και η Εκκλησία του Αγαπητού Του Υιού του οποίου το όνομα φέρει. Ο Θεός ποτέ δεν θα επιτρέψει να είναι στην κεφαλή της ένας απατεώνας. Θα ονομάσει τους προφήτες του και θα τους εμπνεύσει και θα τους κατευθύνει⁴.

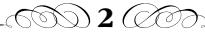
Μερικοί εκφράζουν την ανησυχία ότι ο Πρόεδρος της Εκκλησίας είναι σχεδόν πάντα ένας ηλικιωμένος άνδρας, στο οποίο απαντώ: «Τι ευλογία!» ... Δεν χρειάζεται να είναι νέος. Έχει και θα συνεχίσει να έχει νεότερους άνδρες να ταξιδεύουν μαζί του ανά τον κόσμο στο έργο της διακονίας. Είναι ο προεδρεύων αρχιερέας, ο κλειδοκράτωρ όλων των κλειδιών της άγιας ιεροσύνης και η φωνή της αποκάλυψης από τον Θεό στον λαό Του...

Στο μυαλό μου υπάρχει κάτι εξαιρετικά καθηγουχαστικό στη γνώση ότι... θα έχουμε έναν Πρόεδρο που έχει πειθαρχηθεί και

εκπαιδευτεί, έχει δοκιμαστεί, του οποίου η πιστότητα στο έργο και η ακεραιότητά του στον σκοπό έχει ενδυναμωθεί μέσω υπηρετήσης, του οποίου η πίστη έχει ωριμάσει και του οποίου η εγγύτητα στον Θεό έχει καλλιεργηθεί κατά τη διάρκεια πολλών ετών⁵.

Μιλώ... με ευγνωμοσύνη για έναν προφήτη που μας καθοδηγεί αυτές τις τελευταίες ημέρες. Σας ικετεύω για αφοσίωση σε εκείνον που ο Κύριος έχει καλέσει και χρίσει. Σας ικετεύω για σταθερότητα στο να τον στηρίζετε και να δίνετε προσοχή στις διδασκαλίες του. Έχω πει... ότι αν έχουμε έναν προφήτη, έχουμε τα πάντα. Αν δεν έχουμε έναν προφήτη, δεν έχουμε τίποτα. Έχουμε έναν προφήτη. Έχουμε προφήτες από την ίδρυση αυτής της Εκκλησίας. Πότε δεν θα είμαστε χωρίς έναν προφήτη, αν ζούμε άξια για έναν προφήτη.

Ο Κύριος επιβλέπει το έργο Του. Αυτό είναι το βασίλειό Του. Δεν είμαστε σαν πρόβατα χωρίς ποιμένα. Δεν είμαστε σαν στρατός χωρίς ηγέτη⁶.

Όταν ο Πρόεδρος της Εκκλησίας πεθάνει, ο γηραιότερος Απόστολος γίνεται ο επόμενος Πρόεδρος.

Η μετάβαση εξουσίας [σε έναν καινούργιο Πρόεδρο της Εκκλησίας], στην οποία έχω πάρει μέρος αρκετές φορές, είναι όμορφη στην απλότητά της. Είναι ενδεικτική του τρόπου που ο Κύριος ενεργεί. Υπό τις διαδικασίες Του, ένας άνδρας επιλέγεται από τον προφήτη να γίνει μέλος του Συμβουλίου των Δώδεκα Αποστόλων. Δεν το επιλέγει ως καριέρα. Καλείται, όπως οι Απόστολοι τον καιρό του Ιησού, στους οποίους ο Κύριος είπε: «Εσείς δεν διαλέξατε εμένα, αλλά εγώ διάλεξα εσάς, και σας διέταξα». (Κατά Ιωάννην 15:16.) Τα χρόνια περνούν. Είχε εκπαιδευτεί και πειθαρχηθεί στα καθήκοντα της θέσης του. Ταξιδεύει σε όλη τη γη εκπληρώνοντας την αποστολική κλήση του. Είναι μια μακρά πορεία προετοιμασίας στην οποία γνωρίζει καλύτερα τους Αγίους των Τελευταίων Ημερών όπου κι αν είναι και τον γνωρίζουν. Ο Κύριος εξετάζει την καρδιά και την ουσία του. Στη φυσική ροή των πραγμάτων, προκύπτουν κενές θέσεις σε αυτό το συμβούλιο και γίνονται καινούργιοι διορισμοί. Υπό αυτήν τη διαδικασία ένας συγκεκριμένος άνδρας γίνεται ο γηραιότερος Απόστολος. Ανήκοντα σε λανθάνουσα κατάσταση σε εκείνον και στους συνεργάτες Αδελφούς του,

δοθέντα στον καθένα την ώρα της χειροτόνησης, είναι όλα τα κλειδιά της ιεροσύνης. Όμως η εξουσία να ασκεί αυτά τα κλειδιά περιορίζεται στον Πρόεδρο της Εκκλησίας. Κατά την εκδημία [του προφήτη], αυτή η εξουσία γίνεται ενεργή στον γηραιότερο Απόστολο, ο οποίος μετά ονομάζεται, ξεχωρίζεται και χειροτονείται προφήτης και Πρόεδρος από τους συνεργάτες του στο Συμβούλιο των Δώδεκα.

Δεν υπάρχει ψηφοθηρία. Δεν υπάρχει εκστρατεία. Υπάρχει μόνο η σιωπηλή και απλή διαδικασία ενός θεϊκού σχεδίου, το οποίο παρέχει εμπνευσμένη και δοκιμασμένη ηγεσία.

Έχω υπάρξει μάρτυρας, προσωπικός μάρτυρας, αυτής της θαυμαστής διαδικασίας. Σας δίνω τη μαρτυρία μου ότι ο Κύριος είναι αυτός που [επιλέγει τον προφήτη]⁷.

Με την εκδημία του Προέδρου [Χάουαρντ] Χάντερ, η Πρώτη Προεδρία διαλύθηκε. Ο αδελφός Μόνσον κι εγώ, οι οποίοι είχαμε υπηρετήσει ως σύμβουλοί του, πήραμε τη θέση μας στην Απαρτία των Δώδεκα, η οποία έγινε η προεδρεύουσα εξουσία της Εκκλησίας.

...Όλοι οι εν ζωή χειροτονημένοι Απόστολοι συγκεντρώθηκαν με πνεύμα νηστείας και προσευχής στο άνω δωμάτιο του ναού. Εδώ τραγουδήσαμε έναν ιερό ύμνο και προσευχηθήκαμε μαζί. Μεταλάβαμε τον Δείπνο του Κυρίου, ανανεώνοντας αυτήν την ιερή, συμβολική μαρτυρία των διαθηκών μας και της σχέσης μας μαζί Του, ο οποίος είναι ο θεϊκός Λυτρωτής μας.

Η προεδρία αναδιοργανώθηκε εν συνεχεία, ακολουθώντας ένα προηγούμενο καλά εδραιωμένο από γενεά σε γενεά στο παρελθόν.

Δεν υπήρχε εκστρατεία, ανταγωνισμός, φιλοδοξία για τη θέση. Ήταν σιωπηλά, ειρηνικά, απλά και ιερά. Έγινε σύμφωνα με το πρότυπο το οποίο έχει θέσει σε εφαρμογή ο ίδιος ο Κύριος⁸.

3

Ο Κύριος παρέχει αρχές και διαδικασίες για τη διακυβέρνηση της Εκκλησίας Του, αν ο Πρόεδρος δεν είναι εις θέσιν να λειτουργήσει πλήρως.

Ο Πρόεδρος Χίνκλυ έκανε την κάτωθι δήλωση το 1992, όταν υπηρέτούσε ως Πρώτος Σύμβουλος στην Πρώτη Προεδρία: Η κεφαλή της Εκκλησίας είναι ο Κύριος Ιησούς Χριστός. Είναι η Εκκλησία Του.

Η Απαρτία των Δώδεκα Αποστόλων, 1965. Καθήμενοι, από αριστερά προς δεξιά: Έζρα Ταφτ Μπένσον, Μαρκ Πήτερσεν (στο μπράτσο της πολυθρόνας), Τζόζεφ Φίλντινγκ Σμιθ (πρόεδρος απαρτίας) και ΛεΓκραντ Ρίτσαρντς. Ορθιοι από αριστερά προς δεξιά: Γκόρντον Χίνκλυ, Ντέλμπερτ Στέιπλυ, Τόμας Μόνσον, Σπένσερ Κίμπαλ, Χάρολντ Λη, Μάριον Ρόμνυ, Ρίτσαρντ Έβανς και Χάουαρντ Χάντερ.

Αλλά η κεφαλή στη γη είναι ο προφήτης μας. Οι προφήτες είναι άνδρες οι οποίοι έχουν προικιστεί με μια θεϊκή κλήση. Παρόλη τη θειότητα αυτής της κλήσης, είναι άνθρωποι. Υπόκεινται στα προβλήματα της θνητότητας.

Αγαπάμε, σεβόμαστε, τιμούμε και βασιζόμαστε στον προφήτη αυτής της εποχής, τον Πρόεδρο Έζρα Τάφτ Μπένσον. Έχει υπάρξει ένας μεγάλος και χαρισματικός ηγέτης, ένας άνδρας του οποίου η φωνή ηχεί σε μαρτυρία αυτού του έργου ανά τον κόσμο. Κρατεί όλα τα κλειδιά της ιεροσύνης στη γη σήμερα. Αλλά έχει φτάσει σε μια ηλικία στην οποία δεν μπορεί να κάνει πράγματα που κάποτε έκανε. Αυτό δεν αφαιρεί από την κλήση του ως προφήτη. Αλλά βάζει περιορισμούς στη φυσική του δραστηριότητα⁹.

Ο Πρόεδρος Χίνκλυ έκανε την κάτωθι δήλωση το 1994, όταν υπηρέτουσε ως Πρώτος Σύμβουλος στην Πρώτη Προεδρία: Άνθρωποι ανά την Εκκλησία είναι φυσικά ανήσυχτοι να ξέρουν για την κατάσταση υγείας του Προέδρου. Ο Πρόεδρος Μπένσον είναι τώρα

στο ενενηκοστό πέμπτο έτος του. ...Υποφέρει σοβαρά από τις επιδράσεις της ηλικίας και των ασθενειών και δεν μπορούσε να εκπληρώσει τα σημαντικά καθήκοντα της ιερής θέσης του. Αυτή δεν είναι μια κατάσταση άνευ προηγουμένου. Άλλοι Πρόεδροι της Εκκλησίας έχουν επίσης αρρωστήσει ή δεν μπόρεσαν να ενεργήσουν πλήρως τους τελευταίους μήνες ή τα χρόνια της ζωής τους. Είναι πιθανόν αυτό να ξανασυμβεί στο μέλλον.

Οι αρχές και οι διαδικασίες τις οποίες έχει θέσει ο Κύριος για τη διακυβέρνηση της εκκλησίας Του, προβλέπουν για κάθε περίπτωση. Είναι σημαντικό... να μην υπάρχουν αμφιβολίες ή ανησυχίες σχετικά με τη διακυβέρνηση της Εκκλησίας και την άσκηση των προφητικών δωρεών, συμπεριλαμβανομένου του δικαιώματος για έμπνευση και αποκάλυψη στη διαχείριση των υποθέσεων και προγραμμάτων της Εκκλησίας, αν τυχόν ασθενήσει ο Πρόεδρος ή δεν είναι σε θέση να λειτουργεί πλήρως.

Η Πρώτη Προεδρία και το Συμβούλιο των Δώδεκα Αποστόλων, κληθέντες και χειροτονηθέντες να κρατούν τα κλειδιά της ιεροσύνης, έχουν την εξουσία και την ευθύνη να κυβερνούν την Εκκλησία, να χορηγούν τις διατάξεις της, να αναπτύσσουν τη διδασχία της και να θεσπίζουν και να διατηρούν τις πρακτικές της. Κάθε άνδρας που χειροτονείται Απόστολος και υποστηρίζεται μέλος του Συμβουλίου των Δώδεκα υποστηρίζεται ως προφήτης, βλέπων και αποκαλυπτής. Όπως οι προηγούμενοι, ο Πρόεδρος Μπένσον ήταν ο γηραιότερος Απόστολος τον καιρό που κλήθηκε ως Πρόεδρος της Εκκλησίας. Οι Σύμβουλοί του επελέγησαν από το Συμβούλιο των Δώδεκα. Επομένως, όλα τα τρέχοντα μέλη της Απαρτίας της Πρώτης Προεδρίας και του Συμβουλίου των Δώδεκα είναι οι αποδέκτες των κλειδιών, δικαιωμάτων και εξουσίας που αφορά στην ιερή ιδιότητα του Αποστόλου.

Παραθέτω από το Διδαχή και Διαθήκες:

«Από τη Μελχισεδική Ιεροσύνη, τρεις Προεδρεύοντες Αρχιερείς που εκλέγονται από το σώμα, ορίζονται και χειροτονούνται σε αυτήν τη θέση, και υποστηρίζονται με την εμπιστοσύνη, πίστη, και προσευχή του λαού της εκκλησίας αποτελούν την Προεδρία την Εκκλησίας» (Δ&Δ 107:22).

Όταν ο Πρόεδρος είναι άρρωστος ή δεν είναι σε θέση να λειτουργεί πλήρως σε όλα τα καθήκοντα της θέσης του, οι δύο Σύμβουλοι του μαζί συνιστούν μία Απαρτία της Πρώτης Προεδρίας. Συνεχίζουν με το καθημερινό έργο της Προεδρίας. Σε εξαιρετες περιπτώσεις, όταν μόνο ένας είναι σε θέση να λειτουργεί, μπορεί να δρα με την εξουσία της θέσης της Προεδρίας, όπως διατυπώνεται στο Διδαχή και Διαθήκες τμήμα 102, εδάφια 10-11...

...Οι Σύμβουλοι στην Πρώτη Προεδρία συνεχίζουν με το τακτικό έργο της θέσης αυτής. Όμως οιαδήποτε μείζονα ερωτήματα πολιτικής, διαδικασιών, προγραμμάτων ή διδαχής, εξετάζονται με προσοχή και με προσευχή από την Πρώτη Προεδρία και τους Δώδεκα μαζί. Αυτές οι δύο απαρτίες, η Απαρτία της Πρώτης Προεδρίας και η Απαρτία των Δώδεκα, που συναντώνται, με κάθε άνδρα να έχει απόλυτη ελευθερία να εκφρασθεί, εξετάζουν κάθε μείζονα ερώτηση.

Και τώρα παραθέτω ξανά από τον λόγο του Κυρίου: «Και κάθε απόφαση που παίρνεται από οποιαδήποτε από αυτές τις απαρτίες πρέπει να γίνεται με ομοφωνία της απαρτίας αυτής. Δηλαδή, κάθε μέλος σε καθεμία από αυτές τις απαρτίες πρέπει να είναι σύμφωνο με τις αποφάσεις της, προκειμένου να κάνουν τις αποφάσεις τους να είναι της ίδιας ισχύος, δηλαδή εγκυρότητας η μια με την άλλη (Δ&Δ 107:27)...

...Ας γίνει κατανοητό από όλους ότι ο Ιησούς Χριστός είναι η κεφαλή αυτής της Εκκλησίας, η οποία φέρει το ιερό όνομά Του. Την προστατεύει. Την καθοδηγεί. Στέκοντας στο δεξί χέρι του Πατέρα Του, διευθύνει αυτό το έργο. Δικό Του είναι το δικαίωμα, η δύναμη, η επιλογή να καλεί άνδρες με τον τρόπο Του σε υψηλές και ιερές θέσεις και να τους απαλλάσσει σύμφωνα με το θέλημά Του με το να τους καλεί σπίτι. Είναι ο Κύριος της ζωής και του θανάτου. Δεν ανησυχώ για τις περιστάσεις στις οποίες βρισκόμαστε. Δέχομαι αυτές τις περιστάσεις ως μια έκφραση του θελήματός Του. Παρόμοια δέχομαι την ευθύνη, ενεργώντας με τους αδελφούς μου, να κάνουμε όλα όσα μπορούμε για να προχωρήσουμε αυτό το άγιο έργο με πνεύμα αφιέρωσης, αγάπης, ταπεινότητας, ευθύνης και πίστης¹⁰.

 4

Οι Απόστολοι είναι ειδικοί μάρτυρες του ονόματος του Χριστού σε όλον τον κόσμο.

Αφού κληθούν στην ιερή ιδιότητα του αποστόλου και... ξεχωριστούν ως μέλη του Συμβουλίου των Δώδεκα, [από τους Αποστόλους] αναμένεται να αφιερωθούν πρωτίστως στο έργο της διακονίας. ...Θέτουν πρώτο στη ζωή τους, πάνω από όλους τους παράγοντες, την ευθύνη να στέκονται ως ειδικοί μάρτυρες του ονόματος του Χριστού στον κόσμο...

Όπως με όλους μας, είναι άνδρες που είναι θνητοί. Έχουν τα δυνατά τους σημεία και τις αδυναμίες τους. Αλλά εφεξής, για το υπόλοιπο της ζωής τους, όσο παραμένουν πιστοί, η πρωταρχική μοναδική ανησυχία τους πρέπει να είναι η προαγωγή του έργου του Θεού επάνω στη γη. Πρέπει να ανησυχούν για την ευημερία των τέκνων του Πατέρα μας, τόσο εντός όσο κι εκτός της Εκκλησίας. Πρέπει να κάνουν όλα όσα μπορούν για να δώσουν παρηγοριά σε αυτούς που πενθούν, να δώσουν δύναμη σε αυτούς που είναι αδύναμοι, να δώσουν ενθάρρυνση σε αυτούς που ταλαντεύονται, να γίνουν φίλοι με αυτούς που δεν έχουν φίλους, να γαλουχήσουν τους απόρους, να ευλογήσουν τους αρρώστους, να καταθέτουν μαρτυρία, όχι από πίστη αλλά από σίγουρη γνώση του Υιού του Θεού, τον Φίλο και Διδάσκαλό τους, του οποίου είναι υπηρέτες...

...Καταθέτω μαρτυρία για την αδελφότητά τους, την αφοσίωσή τους και τη φοβερή υπηρέτηση για την προώθηση του βασιλείου του Θεού¹¹.

 5

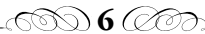
Η Πρώτη Προεδρία και οι Δώδεκα αναζητούν αποκάλυψη και πλήρη αρμονία πριν πάρουν μια απόφαση.

Καμία απόφαση δεν λαμβάνεται από την Πρώτη Προεδρία και τους Δώδεκα χωρίς την πλήρη ομοφωνία μεταξύ όλων των ενδιαφερομένων. Κατά την έναρξη της εξέτασης των θεμάτων, μπορεί να υπάρχουν διαφορετικές γνώμες. Αναμένονται. Αυτοί οι άνδρες προέρχονται από διαφορετικό υπόβαθρο. Είναι άνδρες που σκέφτονται ανεξάρτητα. Αλλά πριν ληφθεί η τελική απόφαση, έρχεται μια ομοφωνία μυαλού και φωνής.

Αυτό αναμένεται αν ακολουθείται ο αποκεκαλυμμένος λόγος του Κυρίου [βλέπε Δ&Δ 107:27, 30-31]...

...[Όταν] υπηρέτησα ως μέλος του Συμβουλίου των Δώδεκα και [όταν] έχω υπηρετήσει στην Πρώτη Προεδρία, δεν είχε γίνει καμία μεγάλη ενέργεια όπου αυτό να μην είχε τηρηθεί. ...Από αυτήν τη διαδικασία ανδρών να λένε τη γνώμη τους, έχει έρθει μια λεπτομερής εξέταση και μετατόπιση ιδεών και εννοιών. Αλλά ποτέ δεν έχω παρατηρήσει διχόνοια ή προσωπική εχθρότητα μεταξύ των αδελφών μου. Έχω, μάλλον, παρατηρήσει κάτι όμορφο και αξιοσημείωτο – την ενότητα, υπό την καθοδηγητική επιρροή του Αγίου Πνεύματος και υπό τη δύναμη της αποκάλυψης, διστάμενων απόψεων μέχρι να υπάρξει μια πλήρης αρμονία και απόλυτη συμφωνία...

Δεν γνωρίζω κανένα άλλο κυβερνών σώμα κανενός είδους για το οποίο αυτό να μπορεί να ειπωθεί¹².

**Ο πρόεδρος πασσάλου έχει κληθεί με
έμπνευση να υπηρετήσει ως σύμβουλος των
επισκόπων και ηγέτης του λαού.**

Ο πρόεδρος πασσάλου είναι ο κατέχων υπεύθυνη θέση που έχει κληθεί υπό αποκάλυψη να ίσταται μεταξύ των επισκόπων των τομέων και των Μελών της Γενικής Εξουσίας της Εκκλησίας. Είναι μία πολύ σημαντική ευθύνη. Εκπαιδεύεται από τα Μέλη της Γενικής Εξουσίας και με τη σειρά του εκπαιδεύει τους επισκόπους...

Ο πρόεδρος πασσάλου υπηρετεί ως σύμβουλος στους επισκόπους. Κάθε επίσκοπος ξέρει ότι όταν έχει να αντιμετωπίσει ένα δύσκολο πρόβλημα, υπάρχει κάποιος πάντα διαθέσιμος στον οποίον μπορεί να αποταθεί για να μοιραστεί το φορτίο του και να λάβει συμβουλή.

Παρέχει ένα δευτερεύον μέτρο ασφαλείας στον προσδιορισμό εκείνων που είναι άξιοι να πηγαίνουν στον οίκο του Κυρίου. ...Ο πρόεδρος ομοίως γίνεται η δεύτερη βαθμίδα ασφαλείας στον καθορισμό της αξιοσύνης εκείνων που φεύγουν να εκπροσωπήσουν την Εκκλησία στο πεδίο ιεραποστολής. Κάνει επίσης συνέντευξη με τον/την υποψήφιο/α, και μόνο όταν είναι ικανοποιημένος με την

αξιοσύνη του/της συναινεί στο εγκριτικό. Ομοίως, του έχει δοθεί εξουσία να ξεχωρίζει εκείνους που έχουν κληθεί σε ιεραποστολές και να απαλλάσσει, όταν ολοκληρώνουν την υπηρετήσή τους.

Κάτι πιο σημαντικό, είναι ο κυρίως υπεύθυνος πειθαρχίας του πασσάλου. ...Φέρει την πολύ βαριά ευθύνη να φροντίζει ώστε η διδαχή που διδάσκεται στον πάσσαλο να διατηρείται αγνή και καθαρή. Είναι καθήκον του να φροντίσει να μην υπάρχει λανθασμένη διδαχή που να διδάσκεται ούτε λανθασμένη πρακτική να συμβαίνει. Αν υπάρχει κάποιος φέρων τη Μελχισεδική Ιεροσύνη εκτός ορίων ή κάποιο άλλο άτομο γι' αυτό το ζήτημα, κάτω από κάποιες συνθήκες, πρέπει να συσχεφθεί με εκείνους και αν το άτομο επιμένει στην πρακτικές του, τότε ο πρόεδρος υποχρεούται να αναλάβει δράση. Θα καλέσει τον παραβάτη να παρουσιαστεί σε ένα πειθαρχικό συμβούλιο, όπου μπορεί να αποφασιστεί να ανατεθεί μια περίοδος δοκιμασίας ή αποκοπή ή αφορισμό του από την Εκκλησία.

Αυτό είναι το πιο βαρύ και ανεπιθύμητο έργο, αλλά ο πρόεδρος πρέπει να το αντιμετωπίσει χωρίς φόβο ή εύνοια. Όλα αυτά γίνονται σε αρμονία με την καθοδήγηση του Πνεύματος και όπως έχει διατυπωθεί στο τμήμα 102 του Διδαχή και Διαθήκης.

Εν συνεχεία, πρέπει να κάνει όλα αυτά που μπορεί να εργαστεί και να φέρει πίσω, στον κατάλληλο καιρό, το άτομο που έλαβε πειθαρχική πράξη.

Όλα αυτά και πολλά άλλα περιλαμβάνονται στις ευθύνες του. Επομένως, εννοείται ότι η δική του ζωή πρέπει να είναι υποδειγματική απέναντι στον λαό του...

...Επειδή έχουμε τόση εμπιστοσύνη στους [προέδρους πασσάλου], παροτρύνουμε τα τοπικά μέλη να μην αναζητούν τα Μέλη της Γενικής Εξουσίας για να τα συμβουλευθούν ή να τα ευλογήσουν. Οι πρόεδροι πασσάλου τους έχουν κληθεί υπό την ίδια έμπνευση υπό την οποία έχουν κληθεί τα Μέλη της Γενικής Εξουσίας¹³.

7

Οι επίσκοποι είναι οι ποιμένες του ποιμνίου.

Η [Εκκλησία] μπορεί να μεγαλώσει και να πολλαπλασιαστεί σε αριθμούς, όπως σίγουρα θα γίνει. Αυτό το Ευαγγέλιο πρέπει να

μεταφερθεί σε κάθε έθνος, φυλή, γλώσσα και λαό. Ποτέ δεν μπορεί να υπάρξει στο προβλεπόμενο μέλλον μια παύση ή μια αποτυχία να προσεγγίσουμε, να προχωρήσουμε να οικοδομήσουμε ή να διευρύνουμε τη Σιών ανά τον κόσμο. Αλλά με όλα αυτά πρέπει να συνεχίσει μια προσωπική ποιμενική σχέση κάθε μέλους με τον σοφό και στοργικό επίσκοπο ή πρόεδρο του κλάδου. Αυτοί είναι οι ποιμένες του ποιμνίου, των οποίων η ευθύνη είναι να φροντίζουν τον λαό σε σχετικά μικρούς αριθμούς, ώστε κανείς να μην λησμονηθεί, παραβλεφθεί ή παραμεληθεί. Ο Ιησούς ήταν ο αληθινός ποιμένας, ο οποίος προσέγγιζε εκείνους που βρίσκονταν σε δυστυχία, έναν κάθε φορά, απονέμοντας μια ατομική ευλογία πάνω τους¹⁴.

Οι επίσκοποι της Εκκλησίας... είναι με μια πολύ πραγματική έννοια οι ποιμένες του Ισραήλ. Όλοι [στην Εκκλησία] είναι υπόλογοι στον επίσκοπο ή τον πρόεδρο κλάδου. Τρομερά είναι τα φορτία τα οποία φέρουν και προσκαλώ κάθε μέλος της Εκκλησίας να κάνει ό,τι μπορεί ώστε να σηκώσει το βάρος υπό το οποίο οι επίσκοποι και οι πρόεδροι του κλάδου μοχθούν.

Πρέπει να προσευχηθούμε για αυτούς. Χρειάζονται βοήθεια καθώς φέρουν το βαρύ φορτίο τους. Μπορούμε να είμαστε πιο υποστηρικτικοί και λιγότερο εξαρτημένοι από αυτούς. Μπορούμε να τους βοηθήσουμε με κάθε πιθανό τρόπο. Μπορούμε να τους ευχαριστούμε για όλα όσα κάνουν για εμάς. Τους κάνουμε να κουράζονται σε μικρό χρονικό διάστημα με τα φορτία που αποθέτουμε επάνω τους.

...Κάθε [επίσκοπος] είναι ένας άνδρας, ο οποίος έχει κληθεί από το πνεύμα της προφητείας και της αποκάλυψης και έχει ξεχωριστεί και χειροτονηθεί με χειροθεσία. Καθένας τους κρατά τα κλειδιά της προεδρίας του τομέα του. Καθένας τους είναι αρχιερέας, ο προεδρεύων αρχιερέας του τομέα του. Καθένας φέρει τρομερές ευθύνες της επιστασίας. Καθένας στέκει ως πατέρας στον λαό του.

Κανένας δεν λαμβάνει χρήματα για την υπηρετήσή του. Κανένας επίσκοπος τομέα δεν αποζημιώνεται από την Εκκλησία για το έργο του ως επισκόπου.

Οι απαιτήσεις του επισκόπου σήμερα είναι όπως ήταν στις ημέρες του Παύλου, ο οποίος έγραψε στον Τιμόθεο [βλέπε Προς Τιμόθεον Α΄ 3:2-6]...

Στην επιστολή του προς τον Τίτο, ο Παύλος προσθέτει ότι «ο επίσκοπος πρέπει να είναι χωρίς κατηγορία, ως οικονόμος του Θεού...

»Προσκολλημένος στον πιστό λόγο της διδασκαλίας, για να είναι δυνατός και να προτρέπει διαμέσου της υγιάνουσας διδασκαλίας, και να εξελέγχει αυτούς που αντιλέγουν» (Προς Τίτον 1:7, 9).

Αυτά τα λόγια εύστοχα περιγράφουν έναν επίσκοπο σήμερα στην Εκκλησία του Ιησού Χριστού των Αγίων των Τελευταίων Ημερών¹⁵.

Παροτρύνω τον λαό της Εκκλησίας, όπου και να είστε, όταν αντιμετωπίζετε προβλήματα, πρώτα να προσπαθήσετε να λύσετε τα προβλήματα μόνοι σας. Σκεφτείτε τα, μελετήστε εναλλακτικές διαθέσιμες για εσάς, προσευχηθείτε για αυτά και προστρέξτε στον Κύριο για καθοδήγηση. Αν δεν μπορείτε να τα αντιμετωπίσετε μόνοι σας, τότε μιλήστε στον επίσκοπο ή τον πρόεδρο του κλάδου σας. Είναι ένας άνδρας του Θεού, κεκλημένος υπό την εξουσία της αγίας ιεροσύνης ως ποιμένας του ποιμνίου¹⁶.

Προτάσεις για μελέτη και διδασκαλία

Ερωτήσεις

- Γιατί χρειαζόμαστε ζώντες προφήτες; Τι σας κάνει εντύπωση σχετικά με τη «διαδικασία εξευγενισμού» του Κυρίου για την προετοιμασία και την κλήση ενός Προέδρου της Εκκλησίας; (Βλέπε τμήμα 1.)
- Τι εντυπώσεις έχετε καθώς επανεξετάζετε την περιγραφή του Προέδρου Χίνκλυ για τον τρόπο με τον οποίον επιλέγεται ένας καινούργιος Πρόεδρος της Εκκλησίας; (Βλέπε τμήμα 2.) Γιατί είναι σημαντικό να γνωρίζουμε ότι ο Πρόεδρος έχει επιλεγεί σύμφωνα με «θεικ[ό] σχ[έδιο], το οποίο παρέχει εμπνευσμένη και δοκιμασμένη ηγεσία»;
- Ποιες αρχές και διαδικασίες έχει θεοπίσει ο Κύριος για τη διακυβέρνηση της Εκκλησίας, αν ο Πρόεδρος δεν είναι εις θέσιν να λειτουργεί πλήρως σε όλα τα καθήκοντά του; (Βλέπε τμήμα 3.)
- Πώς οι Απόστολοι των τελευταίων ημερών δείχνουν ανησυχία για όλα τα τέκνα του Θεού, «τόσο εντός όσο κι εκτός της Εκκλησίας»; (Βλέπε τμήμα 4.) Πώς πρόσφατες ομιλίες της συνέλευσης

αντικατοπτρίζουν αυτήν την ανησυχία; Πώς έχετε ωφεληθεί από τις διδασκαλίες των ζώντων προφητών και αποστόλων;

- Μελετήστε τις διδασκαλίες του Προέδρου Χίνκκλν σχετικά με το πώς η Πρώτη Προεδρία και η Απαρτία των Δώδεκα παίρνουν αποφάσεις (βλέπε τμήμα 5). Τι μπορούμε να μάθουμε από τον τρόπο που παίρνουν αποφάσεις; Πώς μπορούμε να εφαρμόσουμε αυτές τις αρχές στην οικογένειά μας και την Εκκλησία;
- Καθώς επανεξετάζετε τα τμήματα 6 και 7, τι μαθαίνετε σχετικά με τις κλήσεις του προέδρου πασσάλου και του επισκόπου; Πώς μπορούμε να υποστηρίξουμε καλύτερα τους ηγέτες της Εκκλησίας;

Σχετικές γραφές

Προς Εφεσίους 2:19-20, 4:11-14, Δ&Δ 1:38, 21:1-6, Αβραάμ 3:22-23, Αρθρα της Πίστης 1:5-6

Βοήθεια διδασκαλίας

«Καταθέστε μαρτυρία όποτε το Πνεύμα σάς προτρέπει να το κάνετε, όχι μόνον στο τέλος του μαθήματος. Δώστε ευκαιρίες σε όσους διδάσκετε να καταθέσουν τη μαρτυρία τους» (*Teaching, No Greater Call* [1999], 45).

Σημειώσεις

1. "In... Counsellors There Is Safety", *Ensign*, Νοε 1990, 49.
2. Στο Conference Report, Οκτ 1961, 115-16, παραθέτοντας το «Ω, πόσο θαυμάζω» *Υμνοι και παιδικά τραγούδια*, αρ. 22.
3. "This Work Is Concerned with People", *Ensign*, Μάιος 1995, 51.
4. "Strengthening Each Other", *Ensign*, Φεβ 1985, 5.
5. "He Slumbers Not, nor Sleeps", *Ensign*, Μάιος 1983, 6-7.
6. "Believe His Prophets", *Ensign*, Μάιος 1992, 53.
7. "Come and Partake", *Ensign*, Μάιος 1986, 46-47.
8. "This Is the Work of the Master", *Ensign*, Μάιος 1995, 69.
9. "The Church Is on Course", *Ensign*, Νοε 1992, 53-54.
10. "God Is at the Helm", *Ensign*, Μάιος 1994, 54, 59.
11. "Special Witnesses for Christ", *Ensign*, Μάιος 1984, 49-51.
12. "God Is at the Helm", 54, 59.
13. "The Stake President", *Ensign*, Μάιος 2000, 50-51.
14. "This Work Is Concerned with People", 52-53.
15. "The Shepherds of Israel", *Ensign* ή *Λιαχόνα*, Νοε 2003, 60.
16. "Live the Gospel", *Ensign*, Νοε 1984, 86.

Συντροφιά με όσους δεν είναι του δόγματός μας

«Ας προσεγγίσουμε για να βοηθήσουμε άνδρες και γυναίκες με καλή θέληση, όποιες κι αν είναι οι θρησκευτικές πεποιθήσεις τους και όπου κι αν ζουν».

Από τη ζωή του Γκόρντον Χίνκλυ

Μιλώντας σε μία συνέλευση θρησκευτικών ηγετών τον Νοέμβριο του 1994, ο Πρόεδρος Γκόρντον Χίνκλυ είπε:

«Έχουμε διαφορετικά πιστεύω διδαχής. Ενώ αναγνωρίζουμε τις θεολογικές μας διαφορές, νομίζω ότι έχουμε κοινή συναίσθηση των δεινών και των προβλημάτων του κόσμου και της κοινωνίας στην οποία ζούμε, και της μεγάλης μας ευθύνης και ευκαιρίας να σταθούμε ενωμένοι για αυτές τις καλές ιδιότητες στη δημόσια και ιδιωτική ζωή που επιδεικνύουν αρετή και ηθικότητα, σεβασμό για όλους τους άνδρες και τις γυναίκες ως τέκνα του Θεού, της ανάγκης για καλούς τρόπους και ευγένεια στις σχέσεις μας και της διατήρησης της οικογένειας ως την ορισμένη θεϊκά βασική μονάδα της κοινωνίας.

»...Όλοι μας φέρουμε στην καρδιά μας την επιθυμία να βοηθήσουμε τους φτωχούς, να ανυψώσουμε τους δυστυχισμένους, να δώσουμε παρηγοριά, ελπίδα και βοήθεια σε όσους έχουν προβλήματα και πόνο από οποιαδήποτε αιτία.

»Αναγνωρίζουμε την ανάγκη να θεραπεύσουμε τις πληγές της κοινωνίας και να αντικαταστήσουμε με αισιοδοξία και πίστη την απαισιοδοξία των καιρών μας. Πρέπει να αναγνωρίσουμε ότι δεν υπάρχει ανάγκη για αλληλοκατηγορία ή επίκριση ο ένας για τον άλλον. Πρέπει να χρησιμοποιούμε την επιρροή μας για να ησυχάσουμε τη φωνή του θυμωμένου και εκδικητικού διαπληκτισμού.

»...Η δύναμή μας βρίσκεται στην ελευθερία επιλογής μας. Υπάρχει δύναμη ακόμη και στην ίδια μας την ποικιλομορφία. Όμως

*Ο Πρόεδρος Χίνκλι μάς παρότρυνε να ενωθούμε με άτομα
όχι του δόγματός μας «σε καλούς κοινοτικούς σκοπούς».*

υπάρχει μεγαλύτερη δύναμη στην δοθείσα υπό του Θεού προσταγή προς τον καθέναν από εμάς να εργαζόμαστε για την ανύψωση και ευλογία όλων των υιών και των θυγατέρων Του, ασχέτως της εθνικής τους καταγωγής ή άλλων διαφορών...

»Είθε να μας ευλογεί ο Κύριος να εργαζόμαστε ενωμένοι για να απομακρύνουμε από την καρδιά μας και να εκριζώσουμε από την κοινωνία μας όλα τα στοιχεία μίσους, μισαλλοδοξίας, ρατσισμού και άλλων διαχωριστικών λέξεων και πράξεων. Το κακό σχόλιο, η φυλετική προσβολή, τα γεμάτα μίσος επίθετα, το κακόβουλο κουτσομπολιό και η κακή και η φαύλη διάδοση φήμης δεν θα πρέπει να έχουν θέση ανάμεσά μας.

»Είθε ο Θεός να ευλογεί όλους μας με ειρήνη που προέρχεται από Εκείνον. Είθε να μας ευλογεί με ευγνώμονα καρδιά και με τη θέληση να ζούμε μαζί με σεβασμό ο ένας για τον άλλον, ενώνοντας τις προσπάθειές μας προς ευλόγηση των κοινοτήτων στις οποίες είμαστε τυχεροί που ζούμε»¹.

Έναν χρόνο αφού εκφώνησε αυτό το μήνυμα, ο Πρόεδρος Χίνκλυ μίλησε σε μία ομάδα κοσμικών ηγετών. Ήταν μία μικρή ομάδα –περίπου μόνον 30 άτομα– όμως ήταν μία ομάδα με εκτεταμένη επιρροή: πρόεδροι, αρχισυντάκτες, παραγωγοί και δημοσιογράφοι που αντιπροσώπευαν τα κύρια μέσα ενημέρωσης στις Ηνωμένες Πολιτείες. Σε μια «ευχάριστη και ενίοτε χιουμοριστική συνομιλία» έδωσε «τη γενική επισκόπηση του πεδίου δράσης της Εκκλησίας, σχολίασε για τις ιεραποστολικές, ανθρωπιστικές και εκπαιδευτικές ενασχολήσεις της και μετά προσφέρθηκε να απαντήσει σε ερωτήσεις. ...Απήντησε σε κάθε ερώτηση με ειλικρίνεια και χωρίς δισταγμό ή κάποια ένδειξη αμηχανίας». Οι παρευστώτες εξέφρασαν κάποια έκπληξη με την ευθύτητά του, στην οποία απήντησε ότι το μόνο πράγμα για το οποίο δεν θα συζητούσε ήταν οι λεπτομέρειες των ιερών διατάξεων του ναού. «Η πόρτα είναι ορθάνοιχτη σε οτιδήποτε άλλο» είπε.

Σε κάποιο σημείο, στην περίοδο ερωταπαντήσεων, ο Μάικ Γουάλλας, ένας παλαιότερος δημοσιογράφος της τηλεοπτικής εκπομπής *60 Minutes*, είπε ότι ήθελε να κάνει μία ειδική αναφορά στον Πρόεδρο Χίνκλυ. Ο Πρόεδρος Χίνκλυ έκανε μία παύση και μετά απήντησε: «Ευχαριστώ. Θα το τολμήσω»².

Ο Πρόεδρος Χίνκλυ παραδέχθηκε αργότερα ότι είχε κάποιον δισταγμό να του πάρει συνέντευξη ο Μάικ Γουάλλας, ο οποίος είχε τη φήμη του σκληρού δημοσιογράφου. Εξήγησε γιατί συμφώνησε για τη συνέντευξη παρά τον δισταγμό του:

«Ένωσα ότι παρείχε την ευκαιρία να παρουσιάσω κάποιες καταφατικές εκφάνσεις της κουλτούρας και του μηνύματός μας σε πολλά εκατομμυρίων ανθρώπων. Κατέληξα ότι ήταν καλύτερα να κάνεις ό,τι καλύτερο παρά τις δύσκολες συνθήκες παρά να αποφεύγεις δύσκολες συνθήκες με το να μην κάνεις τίποτε»³.

Η συνέντευξη ευρέος φάσματος περιελάμβανε την ακόλουθη διαμοιβή:

Κύριος Γουάλλας: «Πώς βλέπετε τους μη μορμόνους;»

Πρόεδρος Χίνκλυ: «Με αγάπη και σεβασμό. Έχω πολλούς μη μορμόνους φίλους. Τους σέβομαι. Έχω τον μεγαλύτερο θαυμασμό γι' αυτούς».

Κύριος Γουάλλας: «Παρά το γεγονός ότι δεν έχουν δει πραγματικά το φως ακόμη;»

Πρόεδρος Χίνκλυ: «Ναι. Προς όλους όσους δεν είναι αυτής της Εκκλησίας, λέω ότι αναγνωρίζουμε όλες τις αρετές και το καλό που έχετε. Φέρτε το μαζί σας και δείτε αν εμείς θα μπορούσαμε να προσθέσουμε σε αυτό»⁴.

Μέχρι να τελειώσει η διαδικασία της συνέντευξης, ο Πρόεδρος Χίνκλυ και ο Μάικ Γουάλλας είχαν γίνει φίλοι. Ο κύριος Γουάλλας μίλησε για τον Πρόεδρο Χίνκλυ ως «θερμό, σύννουν και σεμνό και αισιόδοξο ηγέτη» που «αξιίζει πλήρως τον σχεδόν πάγκοινο θαυμασμό που λαμβάνει»⁵.

Διδασκαλίες του Γκόρντον Χίνκλυ

1

Όταν θυμόμαστε ότι όλοι οι άνθρωποι είναι τέκνα του Θεού, προσεγγίζουμε περισσότερο για να ανυψώσουμε και να βοηθήσουμε αυτούς ανάμεσά μας.

Δεν πρέπει ποτέ να ξεχνούμε ότι ζούμε σε έναν κόσμο με μεγάλη ποικιλομορφία. Οι άνθρωποι της γης είναι όλοι τέκνα του Πατέρα μας και είναι από πολλές και ποικίλες θρησκευτικές πεποιθήσεις.

Πρέπει να καλλιεργούμε την ανεκτικότητα και την εκτίμηση και τον σεβασμό ο ένας για τον άλλον⁶.

Δεν υπάρχει καμία ανάγκη σε καμία χώρα για διαμάχη ανάμεσα σε ποικίλες ομάδες οποιουδήποτε είδους. Ας διδάσκεται στα σπίτια των ανθρώπων ότι είμαστε όλοι τέκνα του Θεού, του Αιώνιου Πατέρα μας, και ότι όσο σίγουρα υπάρχει η πατρότητα, μπορεί και πρέπει να υπάρχει η αδελφότητα⁷.

Αν θυμόμαστε πάντοτε τη θεία κληρονομιά μας, την πατρότητα του Θεού και την αδελφότητα του ανθρώπου ως πραγματικότητα, θα ήμασταν λίγο πιο ανεκτικοί, λίγο πιο καλοσυνάτοι, λίγο περισσότερο θα προσεγγίζαμε να ανυψώσουμε και να βοηθήσουμε και να υποστηρίξουμε αυτούς ανάμεσά μας. Θα ήμασταν λιγότερο επιρρεπείς να κάνουμε αυτά τα πράγματα που δεν είναι κατάλληλα. Είμαστε τέκνα του Θεού και Τον αγαπούμε. Ενεργήστε με αυτόν τον τρόπο λίγο περισσότερο⁸.

2

Θα πρέπει να ζούμε με σεβασμό, εκτίμηση και φιλία προς τους ανθρώπους που δεν είναι του δόγματός μας.

«Αξιούμε το προνόμιο να λατρεύουμε τον Παντοδύναμο Θεό σύμφωνα με τις υπαγορεύσεις της δικής μας συνείδησης, και αναγνωρίζουμε το ίδιο προνόμιο σε όλους τους ανθρώπους, ας λατρεύουν όπως, όπου και ό,τι μπορούν» (Άρθρα της Πίστεως 1:11).

Πόσο πολύ σημαντικό είναι αυτό – ότι ενώ πιστεύουμε στο να λατρεύουμε τον Θεό σύμφωνα με τη διδαχή μας, δεν γινόμαστε αλαζόνες ή αυτάρεσκοι ή κομπορρήμονες, αλλά ότι δίνουμε στους άλλους το προνόμιο της λατρείας σύμφωνα με τις επιθυμίες τους. Μεγάλο μέρος των προβλημάτων στον κόσμο προέρχεται από τη διαμάχη ανάμεσα σε θρησκείες. Χαίρομαι που μπορώ να πω ότι μπορώ να καθίσω με τους καθολικούς φίλους μου και να μιλήσω μαζί τους, ότι μπορώ να καθίσω με τους διαμαρτυρούμενους φίλους μου και να τους μιλήσω. Θα τους υπερασπιζόμουν, όπως το έχει κάνει αυτή η Εκκλησία και θα εξακολουθήσει να το κάνει, να τους υπερασπίζεται σε αυτόν τον κόσμο⁹.

Παρακαλώ θερμά τους ανθρώπους μας παντού να ζουν σεβόμενοι και εκτιμώντας εκείνους που δεν είναι της πίστης μας. Είναι τόσο μεγάλη η ανάγκη να υπάρχει ευγένεια και αμοιβαίος σεβασμός

ανάμεσα σε ανθρώπους διαφορετικής πίστης και φιλοσοφίας. Δε θα πρέπει να είμαστε θιασώτες οποιασδήποτε διδασχής περι ανωτερότητας μιας εθνότητας. Ζούμε σε έναν κόσμο γεμάτο ανομοιότητες. Μπορούμε και πρέπει να αντιμετωπίζουμε με σεβασμό εκείνους με τις διδασκαλίες των οποίων μπορεί να μη συμφωνούμε. Πρέπει να είμαστε πρόθυμοι να υπερασπιστούμε τα δικαιώματα των άλλων, οι οποίοι ίσως γίνουν θύματα προκαταλήψεων.

Εφιστώ την προσοχή σε αυτά τα εντυπωσιακά λόγια του Τζόζεφ Σμιθ ειπωμένα το 1843:

«Εάν έχει καταδειχθεί ότι είμαι πρόθυμος να πεθάνω για έναν “μορμόνο”, έχω το θάρρος να διακηρύξω ενώπιον των Ουρανών ότι είμαι το ίδιο έτοιμος να πεθάνω υπερασπιζόμενος τα δικαιώματα ενός πρεσβυτεριανού, ενός βαπτιστή ή ενός καλού ανθρώπου οποιουδήποτε άλλου θρησκευτικού δόγματος. Διότι η ίδια αρχή, η οποία θα καταπατηθεί ως προς τα δικαιώματα ενός Αγίου των Τελευταίων Ημερών, θα μπορούσε να καταπατηθεί και για τα δικαιώματα των ρωμαιοκαθολικών ή όποιου άλλου δόγματος» (*History of the Church*, 5:498)¹⁰.

Δεν πρέπει να είμαστε φατριαστές. Δεν πρέπει ποτέ να υιοθετούμε μια συμπεριφορά που να λέει ότι είμαστε αγιότεροι από άλλους. Δεν πρέπει να είμαστε φαρισαϊστές. Πρέπει να είμαστε μεγαλόψυχοι, ανοικτοί και φιλικοί. Μπορούμε να κρατήσουμε την πίστη μας. Μπορούμε να εξασκήσουμε τη θρησκεία μας. Μπορούμε να διατηρούμε τον τρόπο που λατρεύουμε χωρίς να είμαστε προσβλητικοί στους άλλους. Δράττομαι της ευκαιρίας αυτής για να παρακαλέσω, ώστε να υπάρχει ένα πνεύμα ανεκτικότητας και φιλίας, ένα πνεύμα αγάπης απέναντι σε εκείνους που ανήκουν σε άλλο δόγμα¹¹.

Δεν πρέπει να γινόμαστε δυσάρεστοι καθώς μιλούμε για διαφορές στη διδασχή. Δεν υπάρχει θέση για πικρότητα. Όμως δεν μπορούμε να εγκαταλείψουμε ποτέ ούτε να κάνουμε συμβιβασμούς για εκείνη τη γνώση που λάβαμε μέσω αποκαλύψεως και άμεσης απονομής των κλειδιών και της εξουσίας υπό τα χέρια εκείνων που τα είχαν κατά την αρχαία εποχή. Ας μην ξεχάσουμε ποτέ ότι αυτή είναι μία αποκατάσταση αυτού που θεσπίστηκε από τον Σωτήρα του κόσμου...

Μπορούμε να σεβόμαστε άλλες θρησκείες και πρέπει να το κάνουμε. Πρέπει να αναγνωρίζουμε το μέγα καλό που επιτυγχάνουν. Πρέπει να διδάσκουμε τα παιδιά μας να είναι ανεκτικά και φιλικά προς άτομα που δεν είναι του δόγματός μας¹².

Δεν προσπαθούμε να βλάψουμε άλλες εκκλησίες. Δεν προσπαθούμε να πληγώσουμε άλλες εκκλησίες. Δεν διαπληκτιζόμαστε με άλλες εκκλησίες. Δεν αντιμετωπίζουμε σε δημόσιο διάλογο άλλες εκκλησίες. Απλώς λέμε όσους μπορεί να είναι άλλου δόγματος ή κανενός δόγματος: «Φέρτε μαζί σας τέτοια αλήθεια που έχετε και ας δούμε αν μπορούμε να προσθέσουμε σε αυτήν»¹³.

3

Χωρίς να εγκαταλείψουμε τη διδαχή μας, μπορούμε να εργασθούμε με άλλους σε καλούς σκοπούς.

Μπορούμε και εργαζόμαστε με άτομα άλλων θρησκειών σε ποικίλα εγχειρήματα στην αιώνια μάχη εναντίον των κοινωνικών κακών που απειλούν τις πολύτιμες αξίες οι οποίες είναι τόσο σημαντικές για όλους εμάς. Αυτοί οι άνθρωποι δεν είναι του δόγματός μας, αλλά είναι φίλοι, γείτονες και συνεργάτες μας σε ποικίλους σκοπούς. Χαιρόμαστε να προσφέρουμε τη δύναμή μας στις προσπάθειές τους.

Όμως σε όλο αυτό δεν υπάρχει καμία εγκατάλειψη διδαχής. Δεν χρειάζεται και δεν πρέπει από μέρους μας. Όμως υπάρχει ένας βαθμός συντροφικότητας καθώς εργαζόμαστε μαζί¹⁴.

Ας μη ξεχνούμε ότι πιστεύουμε στο να είμαστε φιλόανθρωποι και στο να κάνουμε καλό σε όλους τους ανθρώπους. Είμαι πεπεισμένος ότι μπορούμε να διδάξουμε τα παιδιά μας αρκετά αποτελεσματικά ότι δεν πρέπει να φοβόμαστε ότι θα χάσουν την πίστη τους, ενώ είναι φιλικά και ευγενικά με όσους δεν πιστεύουν τη διδαχή αυτής της Εκκλησίας. ...Ας συμμετάσχουμε σε καλούς κοινοτικούς σκοπούς. Μπορεί να υπάρχουν καταστάσεις που να έχουν να κάνουν με σοβαρά ηθικά ζητήματα, όπου δεν μπορούμε να ενδώσουμε σε θέματα αρχής. Όμως σε τέτοιες περιπτώσεις μπορούμε να διαφωνήσουμε ευγενικά χωρίς να είμαστε δυσάρεστοι. Μπορούμε να αναγνωρίσουμε την ειλικρίνεια αυτών των οποίων τις θέσεις δεν μπορούμε να δεχθούμε. Μπορούμε να μιλούμε για αρχές παρά για προσωπικότητες.

*«Η καλοσύνη μας μπορεί να είναι το πιο πειστικό
επιχείρημα για όσα πιστεύουμε».*

Σε αυτούς τους σκοπούς που βελτιώνουν το περιβάλλον της κοινότητας και οι οποίες είναι σχεδιασμένες για την ευλογία όλων των πολιτών της, ας κάνουμε ένα βήμα προς τα εμπρός και ας είμαστε χρήσιμοι...

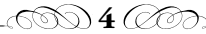
...Διδάξτε σε αυτούς για τους οποίους είστε υπεύθυνοι τη σημασία να είμαστε καλοί πολίτες. Παροτρύνετέ τους να συμμετάσχουν, ενθουμούμενοι στις δημόσιες διαβουλεύσεις ότι η ήρεμη φωνή της λογικής είναι πιο πειστική από τη θορυβώδη, κραυγαλέα φωνή της διαμαρτυρίας. Αποδεχόμενοι τέτοιες ευθύνες, οι άνθρωποί μας θα ευλογήσουν την κοινότητα, την οικογένεια και την Εκκλησία τους¹⁵.

Δεν πρέπει ποτέ να παραδοθούμε στις δυνάμεις του κακού. Μπορούμε και πρέπει να διατηρήσουμε τα πρότυπα τα οποία έχει αντιπροσωπεύσει αυτή η Εκκλησία από τότε που οργανώθηκε. Υπάρχει καλύτερος τρόπος από τον τρόπο του κόσμου. Αν σημαίνει ότι θα σταθούμε μόνοι, πρέπει να το κάνουμε.

Όμως δεν θα είμαστε μόνοι. Είμαι πεπεισμένος ότι υπάρχουν εκατομμύρια ανθρώπων σε όλον τον κόσμο που θρηνούν για το κακό που βλέπουν γύρω τους. Αγαπούν τους ενάρετους, τους καλούς και τους πνευματικώς ανυψωτικούς. Κι εκείνοι θα υψώσουν τη φωνή

τους και θα δώσουν τη δύναμή τους για τη διατήρηση αυτών των αξιών που αξίζουν να διατηρηθούν και να καλλιεργηθούν¹⁶.

Ας προσευχηθούμε για τις δυνάμεις του καλού. Ας προσεγγίσουμε για να βοηθήσουμε άνδρες και γυναίκες με καλή θέληση, όποιες κι αν είναι οι θρησκευτικές πεποιθήσεις τους και όπου κι αν ζουν. Ας σταθούμε γερά ενάντια στο κακό, τόσο στο σπίτι όσο και αλλού. ...Μπορούμε να αποτελούμε επιρροή για το καλό σε αυτόν τον κόσμο, καθέννας από εμάς¹⁷.

Όταν φερόμαστε στους άλλους με αγάπη, σεβασμό και καλοσύνη, δείχνουμε ότι είμαστε αληθινοί μαθητές του Ιησού Χριστού.

Καθώς φέρουμε εις πέρας τη χαρακτηριστική αποστολή μας, εργαζόμαστε υπό την προσταγή που μας δόθηκε από τον ανεστημένο Κύριο, ο οποίος έχει μιλήσει σε αυτήν την τελευταία και τελική θεϊκή νομή. Αυτό είναι το μοναδικό και θαυμάσιο έργο Του. Καταθέτουμε μαρτυρία γι' Αυτόν. Όμως δεν χρειάζεται να το κάνουμε με αλαζονεία ή αυταρέσκεια.

Όπως το εξέφρασε ο Πέτρος, «γένος εκλεκτό, βασιλείο ιεράτευμα, έθνος άγιο, λαός τον οποίο ο Θεός απέκτησε». Γιατί; Ώστε να μπορέσουμε να «εξαγγείλ[ουμε] τις αρετές εκείνου, ο οποίος [μας] κάλεσε από το σκοτάδι στο θαυμαστό του φως» (Πέτρου Α΄ 2:9)...

Ας είμαστε αληθινοί μαθητές του Χριστού, τηρώντας τον Χρυσό Κανόνα, κάνοντας στους άλλους ό,τι θα μας άρεσε να μας κάνουν. Ας ενδυναμώσουμε την πίστη μας και την πίστη των παιδιών μας, ενώ είμαστε ευγενικοί με άτομα που δεν είναι του δόγματός μας. Η αγάπη και ο σεβασμός θα υπερνικήσουν κάθε στοιχείο εχθρότητας. Η καλοσύνη μας μπορεί να είναι το πιο πειστικό επιχείρημα για όσα πιστεύουμε¹⁸.

Θέλω να προτείνω να αναπτύξουμε μία στάση προσέγγισης για να βοηθήσουμε άτομα που δεν ανήκουν σε εμάς, να τα παροτρύνουμε, να τα καθοδηγήσουμε με έναν αβρό και καλοσυνάτο τρόπο προς εκείνες τις συναναστροφές που θα τα εκθέσουν στα υπέροχα προγράμματα της Εκκλησίας.

Σκέπτομαι το ποίημα του Έντγουιν Μάρκχαμ:

*Έκανε έναν κύκλο από τον οποίον με απέκλεισε–
Αιρετικός, επαναστάτης, κάτι για να αγνοείς ηθελημένα.
Όμως η Αγάπη κι εγώ είχαμε την ευφυΐα να κερδίσουμε:
Κάναμε έναν κύκλο στον οποίον τον δεχθήκαμε!¹⁹*

Ασφαλώς δεν χρειάζεται να είμαστε κομπορρήμονες για [τη θρησκεία μας] ή να είμαστε αλαζόνες με κάποιον τρόπο. Κάτι τέτοιο γίνεται άρνηση του Πνεύματος του Χριστού, τον οποίον οφείλουμε να προσπαθούμε να μιμηθούμε. Αυτό το Πνεύμα βρίσκει έκφραση στην καρδιά και την ψυχή, στον ήρεμο και χωρίς έπαρση τρόπο της ζωής μας.

Όλοι μας έχουμε δει εκείνους που σχεδόν ζηλεύουμε, επειδή έχουν καλλιεργήσει έναν τρόπο που, χωρίς καν να γίνει αναφορά σε αυτόν, μιλά για την ομορφιά του Ευαγγελίου που έχουν ενσωματώσει στη συμπεριφορά τους.

Μπορούμε να μειώσουμε τον τόνο της φωνής μας κατά λίγα ντεσιμπέλ. Μπορούμε να κάνουμε καλό σε όσους μπορεί να μας κάνουν κακό. Μπορούμε να χαμογελάσουμε όταν ο θυμός ενδεχομένως να είναι τόσο ευκολότερος. Μπορούμε να ασκήσουμε αυτοέλεγχο και αυτοπειθαρχία και να αγνοήσουμε οποιαδήποτε προσβολή ή χλεύη εναντίον μας²⁰.

Κατανοούμε πραγματικά, καταλαβαίνουμε την τεράστια σημασία αυτού του οποίου έχουμε; Αυτή είναι η σύνοψη γενιών ανθρώπων, το τελικό κεφάλαιο σε ολόκληρο το πανόραμα της ανθρώπινης εμπειρίας.

Αλλά αυτό δεν μας θέτει σε θέση ανωτερότητας. Αντίθετα, πρέπει να μας ταπεινώνει. Μας θέτει μία ασυγχώρητη ευθύνη να απλώσουμε το χέρι μας με ενδιαφέρον για όλους τους άλλους με το Πνεύμα του Κυρίου που δίδαξε: «Θα αγαπάς τον πλησίον σου όπως τον εαυτόν σου» (Κατά Ματθαίον 19:19). Πρέπει να αποβάλλουμε την αυταρέσκεια και να υψωθούμε πάνω από την ιδιοτέλεια...

Εμείς, αυτής της γενιάς, είμαστε η τελευταία συγκομιδή όλων που υπήρξαν πριν. Δεν είναι αρκετό να είμαστε γνωστοί απλά ως μέλη της Εκκλησίας. Μία ιερή υποχρέωση εναπόκειται σε μας. Ας την αντιμετωπίσουμε και ας δουλέψουμε σε αυτήν.

Πρέπει να ζούμε ως αληθινοί οπαδοί του Χριστού, με χριστιανική αγάπη προς τα πάντα, ανταποδίδοντας το καλό στο κακό,

διδάσκοντας με το παράδειγμα τον τρόπο του Κυρίου και πετυχαίνοντας την τεράστια υπηρεσία που Εκείνος έχει καθορίσει για μας²¹.

Από την προσευχή αφιερώσεως για το Κέντρο Συνελεύσεων στη Σωλτ Λέηκ Σίτυ της Γιούτας: Είθε εμείς της Εκκλησίας Σου να είμαστε φιλόξενοι και ευγενικοί. Είθε να διατηρήσουμε τα πρότυπα και τις πρακτικές για τα οποία είμαστε γνωστοί και να παραχωρήσουμε στους άλλους το προνόμιο να λατρεύουν όποιον «όπου και ό,τι μπορούν» [Αρθρα της Πίστεως 1:11]. Ευλόγησέ μας να προσεγγίσουμε τους άλλους ως καλοί γείτονες και να είμαστε χρήσιμοι σε όλους. Είθε να σηκώσουμε τα χέρια και να ενδυναμώσουμε τα παραλυμένα γόνατα οποιουδήποτε που είναι σε δυστυχία [βλέπε Δ&Δ 81:5]. Είθε όλοι να ζήσουμε μαζί εν ειρήνη με εκτίμηση και σεβασμό ο ένας για τον άλλον²².

Προτάσεις για μελέτη και διδασκαλία

Ερωτήσεις

- Στις σχέσεις μας με τους άλλους, γιατί είναι χρήσιμο να θυμόμαστε ότι είμαστε όλοι τέκνα του Θεού; (Βλέπε τμήμα 1.) Πώς μπορούμε να καλλιεργήσουμε μεγαλύτερη εκτίμηση και σεβασμό για τους άλλους; Πώς μπορούν οι ενήλικοι να διδάξουν τα παιδιά να εκτιμούν και να σέβονται τους άλλους;
- Επανεξετάστε τη συμβουλή του Προέδρου Χίνκλυ για τις σχέσεις μας με άτομα που δεν είναι του δόγματός μας (βλέπε τμήμα 2). Πώς μπορούμε να αναγνωρίσουμε αν εκδηλώνουμε αλαζονεία ή αυταρέσκεια σε αυτές τις σχέσεις; Πώς μπορούμε να δείξουμε μεγαλύτερη φιλία και αγάπη προς αυτούς που έχουν διαφορετικά πιστεύω;
- Γιατί είναι σημαντικό τα μέλη της Εκκλησίας να εργάζονται μαζί με άλλους ανθρώπους σε καλούς σκοπούς; (Βλέπε τμήμα 3.) Ποια είναι μερικά παραδείγματα τέτοιων προσπαθειών; Πώς μπορούμε να γίνουμε μεγαλύτερη επιρροή για καλό στην κοινότητά μας;
- Τι μπορούμε να μάθουμε για την ιδιότητα του μαθητού από τις διδασκαλίες του Προέδρου Χίνκλυ στο τμήμα 4; Πώς έχετε δει να υπερνικούν η αγάπη και ο σεβασμός αισθήματα εχθρότητας;

Γιατί είναι η συμπεριφορά μας προς τους άλλους «το πιο πειστικό επιχείρημα για όσα πιστεύουμε»; Σκεφθείτε συγκεκριμένους τρόπους με τους οποίους μπορείτε να προσεγγίσετε άλλους.

Σχετικές γραφές

Κατά Ματθαίον 7:12, Κατά Λουκάν 9:49-50, Κατά Ιωάννην 13:34-35, Ιωάννη Α΄ 4:7-8, Δ&Δ 1:30, 123:12-14, Άρθρα της Πίστης 1:13

Βοήθεια μελέτης

«Καθώς αισθάνεστε τη χαρά που έρχεται από την κατανόηση του Ευαγγελίου, θα θελήσετε να εφαρμόσετε αυτά που μαθαίνετε. Προσπαθήστε να ζείτε σε αρμονία με τη γνώση σας. Κάνοντάς το αυτό, θα ενδυναμώσετε την πίστη, τη γνώση και τη μαρτυρία σας» (*Να κηρύττετε το Ευαγγέλιό μου* [2004], 19).

Σημειώσεις

1. *Teachings of Gordon B. Hinckley* (1997), 663-64.
2. Στο Σέρι Ντιου, *Go Forward with Faith: The Biography of Gordon B. Hinckley* (1996), 537-38.
3. “Remember... Thy Church, O Lord”, *Ensign*, Μάιος 1996, 83.
4. “This Thing Was Not Done in a Corner”, *Ensign*, Νοέ 1996, 51.
5. Μάικ Γουάλλας, στο Gordon B. Hinckley, *Standing for Something: Ten Neglected Virtues That Will Heal Our Hearts and Homes* (2000), viii.
6. “The Work Moves Forward”, *Ensign*, Μάιος 1999, 5.
7. “Four Simple Things to Help Our Families and Our Nations”, *Ensign*, Σεπ 1996, 7.
8. “Messages of Inspiration from President Hinckley”, *Church News*, 5 Οκτωβρίου 1996, 2.
9. *Discourses of President Gordon B. Hinckley, τόμος 2: 2000-2004* (2005), 417.
10. “This Is the Work of the Master”, *Ensign*, Μάιος 1995, 71. Βλέπε, επίσης, *Διδασκαλίες των Προέδρων της Εκκλησίας: Τζόζεφ Σμιθ* (2007), 345.
11. “Remarks at Pioneer Day Commemoration Concert”, *Ensign*, Οκτ 2001, 70.
12. “We Bear Witness of Him”, *Ensign*, Μάιος 1998, 4.
13. *Discourses of President Gordon B. Hinckley, τόμος 2*, 350.
14. “We Bear Witness of Him”, 4-5.
15. *Teachings of Gordon B. Hinckley*, 131.
16. “Standing Strong and Immovable”, *Παγκόσμια συγκέντρωση εκπαίδευσης ηγεσίας*, 10 Ιανουαρίου 2004, 20.
17. “The Times in Which We Live”, *Ensign*, Νοέ 2001, 74.
18. “We Bear Witness of Him”, 5.
19. “Four B’s for Boys”, *Ensign*, Νοέ 1981, 41· παραθέτοντας τον Έντγουιν Μάρκχαμ, “Outwitted”, στο *The Best Loved Poems of the American People*, επιλογή υπό Χείζελ Φέλλεμαν (1936), 67.
20. “Each a Better Person”, *Ensign* ή *Λιαχόνα*, Νοέ 2002, 100.
21. «Η αυγή μίας λαμπρότερης ημέρας», *Ensign* ή *Λιαχόνα*, Μάιος 2004, 83-84.
22. Προσευχή αφιέρωσης για το Κέντρο Συνελεύσεων, στο “This Great Millennial Year”, *Ensign*, Νοέ 2000, 71.

Το θαύμα του ιεραποστολικού έργου των τελευταίων ημερών

«Σας προσκαλώ να γίνετε ένας μεγάλος στρατός με ενθουσιασμό για αυτό το έργο και μια μεγάλη κυρίαρχη επιθυμία να βοηθήσετε τους ιεραποστόλους στην τεράστια ευθύνη που έχουν».

Από τη ζωή του Γκόρντον Χίνκλυ

Ως νέος άνδρας, ο Γκόρντον Χίνκλυ ήταν πιστός φέρων την ιεροσύνη, αλλά δεν ανέμενε να κληθεί σε μια ιεραποστολή πλήρους απασχόλησης. «Ήταν ο καιρός της χειρότερης οικονομικής ύφεσης στην ιστορία του κόσμου» εξήγησε αργότερα. «Η ανεργία στη [Σωλτ Λέηκ Σίτυ] ήταν περίπου 35 τοις εκατό και οι περισσότεροι ήταν άνεργοι σύζυγοι και πατέρες, αφού λίγες γυναίκες δούλευαν στο εργατικό δυναμικό. Πολύ λίγοι ιεραπόστολοι πήγαιναν στο πεδίο εκείνη την εποχή. ... Έλαβα το πτυχίο μου και σχεδίαζα κάπως να κάνω μεταπτυχιακές σπουδές. Έπειτα ο επίσκοπος μου είπε κάτι που φαινόταν πρόταση που προκάλούσε κατάπληξη. Μίλησε για μια ιεραποστολή»¹.

Ο Γκόρντον δέχτηκε την «πρόταση που προκάλεσε κατάπληξη» του επισκόπου του και το 1933 κλήθηκε να υπηρετήσει στην Αγγλία – ένας από τους μόλις 525 ιεραποστόλους που κλήθηκαν εκείνο το έτος². Αντιμέτωπος πολλές δυσκολίες κατά τη διάρκεια της ιεραποστολής του, αλλά η υπηρετήσή του σταθεροποίησε την πίστη του:

«Το έργο στο πεδίο δεν ήταν εύκολο. Ήταν δύσκολο και αποθαρρυντικό. Αλλά, τι υπέροχη εμπειρία ήταν. Κάνοντας μια αναδρομή, αναγνωρίζω ότι ίσως ήμουν εγωιστής νέος άνδρας, όταν έφθασα στη Βρετανία. Τι ευλογία έγινε να βάλω στην άκρη τα προσωπικά εγωιστικά συμφέροντά μου έναντι των μεγαλύτερων συμφερόντων του έργου του Κυρίου...

«Είθε να προσεγγίζουμε τον κόσμο με την ιεραποστολική υπηρετήσή μας, διδάσκοντας όλους όσους θα ακούσουν σχετικά με την αποκατάσταση του Ευαγγελίου.»

»Πόσο βαθιά ευγνώμων είμαι για την εμπειρία εκείνης της ιεραποστολής. Αγγιξα τη ζωή λίγων ανθρώπων οι οποίοι με τα χρόνια εξέφρασαν την εκτίμησή τους. Αυτό ήταν σημαντικό. Αλλά ποτέ δεν ήμουν πολύ ανήσυχος για τον αριθμό των βαπτισμάτων που είχα ή που άλλοι ιεραπόστολοι είχαν. Η ικανοποίησή μου ήλθε από την επιβεβαίωση ότι έκανα αυτό που ο Κύριος ήθελε να κάνω και ότι ήμουν εργαλείο στα χέρια Του για να επιτύχει τους σκοπούς Του. Κατά τη διάρκεια εκείνης της εμπειρίας, σταθεροποιήθηκε στην ίδια την οντότητά μου η πεποίθηση και η γνώση ότι αυτό είναι πραγματικά το αληθινό και ζωντανό έργο του Θεού, αποκατεστημένο μέσω ενός προφήτη προς ευλογία όλων εκείνων που θα το δεχτούν και θα ζήσουν τις αρχές του»³.

Η ιεραποστολή του προέδρου Χίνκλυ καθόρισε την πορεία για μια ζωή αφιερωμένη στο έργο του Κυρίου. Κατά τη διάρκεια την υπηρετήσεώς του ως Προέδρου της Εκκλησίας, ταξίδεψε περισσότερα από 1,6 εκατομμύρια χιλιόμετρα, σε περισσότερες από 70 χώρες για να καταθέσει μαρτυρία για τον Ιησού Χριστού και το αποκατεστημένο Ευαγγέλιό Του⁴.

Ο Πρόεδρος Χίνκλυ συχνά έκανε κάλεσμα στα μέλη της Εκκλησίας να συμμετάσχουν μαζί του στη διάδοση του Ευαγγελίου. Περισσότεροι από 400.000 ιεραπόστολοι πλήρους απασχόλησης αποκρίθηκαν σε εκείνο το κάλεσμά του κατά τη θητεία του ως Προέδρου. Με τη βοήθεια της υπηρετήσεώς τους και του έργου των μελών-ιεραποστόλων, περισσότεροι από 3.500.000 νεοφώτιστοι βαπτίσθηκαν εκείνη την εποχή⁵.

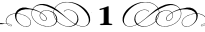
Πάντα αισιόδοξος, ο Πρόεδρος Χίνκλυ ανέφερε το εκτεταμένο όραμά του για το πώς το έργο του Κυρίου θα συνέχιζε να προοδεύει:

«Αν προχωρήσουμε μπροστά, χωρίς να χάσουμε ποτέ από τα μάτια μας τον στόχο μας, χωρίς να μιλάμε άσχημα για κανέναν, ζώντας τις μεγάλες αρχές που ξέρουμε ότι είναι αληθινές, αυτός ο σκοπός θα συνεχίσει σε μεγαλοπρέπεια και δύναμη να γεμίζει τη γη. Οι θύρες που είναι τώρα κλειστές στην κήρυξη του Ευαγγελίου θα ανοιχθούν»⁶.

«Η ελπίδα μας σχετικά με το μέλλον είναι μεγάλη και η πίστη μας είναι δυνατή. Γνωρίζουμε ότι μετά βίας έχουμε ξύσει την επιφάνεια

αυτού του οποίου θα έλθει στα μελλοντικά χρόνια. ...Το φορτίο μας για να προχωρήσουμε είναι τεράστιο. Αλλά η ευκαιρία μας είναι ένδοξη»⁷.

Διδασκαλίες του Γκόρντον Χίνκλυ

Πρέπει να προσεγγίζουμε τον κόσμο με την ιεραποστολική υπηρετηση, διδάσκοντας όλους όσους θα ακούσουν.

Έχουμε τη θεία προσταγή να μεταφέρουμε το Ευαγγέλιο σε κάθε έθνος, φυλή, γλώσσα και λαό. Έχουμε την ευθύνη να διδάσκουμε και να βαπτίζουμε στο όνομα του Κυρίου Ιησού Χριστού. Είπε ο ανεστημένος Σωτήρας: «Πηγαίνετε σε όλο τον κόσμο, και κηρύξτε το ευαγγέλιο σε όλη την κτίση» [Κατά Μάρκον 16:15]. Απασχολούμεθα σε μια μεγάλη και κυρίαρχη σταυροφορία για την αλήθεια και την καλοσύνη⁸.

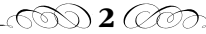
Προτού οργανωθεί η Εκκλησία, υπήρχε ιεραποστολικό έργο. Και συνεχίζει από τότε, παρά τις δυσκολίες των εποχών διαμέσου των οποίων οι άνθρωποί μας έχουν περάσει. Ας αποφασίσουμε με τον εαυτό μας, άπαντες, να έχουμε μία νέα ευκαιρία, μία νέα αίσθηση ευθύνης, να επωμισθούμε την υποχρέωση να βοηθήσουμε τον Πατέρα μας στους Ουρανούς στο ένδοξό Του έργο να φέρει την αθανασία και αιώνια ζωή των υιών και θυγατέρων Του σε όλη τη γη⁹.

Ως Άγιοι των Τελευταίων Ημερών ας προσεγγίζουμε τους άλλους που δεν είναι τους δόγματός μας. Ας μην ενεργούμε ποτέ με πνεύμα αλαζονείας ή με συμπεριφορά του τύπου «εγώ είμαι πιο άγιος από εσένα». Αντ' αυτού, ας δείχνουμε αγάπη και σεβασμό και βοήθεια προς αυτούς. Έχουμε παρεξηγηθεί σε μεγάλο βαθμό και νομίζω ότι μεγάλο μέρος αυτού είναι δική μας ευθύνη. Μπορούμε να είμαστε πιο ανεκτικοί, πιο καλοί γείτονες, πιο φιλικοί, καλύτερα παραδείγματα από ό,τι ήμασταν στο παρελθόν. Ας διδάξουμε τα παιδιά μας να συμπεριφέρονται στους άλλους με φιλία, σεβασμό, αγάπη και θαυμασμό. Αυτό θα αποδώσει καλύτερο αποτέλεσμα από μια εγωιστική συμπεριφορά...

Ας προσεγγίζουμε τον κόσμο στην ιεραποστολική μας υπηρετηση, διδάσκοντας εκείνους που θα ακούσουν σχετικά με την αποκατάσταση του Ευαγγελίου, μιλώντας χωρίς φόβο αλλά και χωρίς

αυταρέσκεια, για το Πρώτο Όραμα, καταθέτοντας μαρτυρία για το Βιβλίο του Μόρμον και την αποκατάσταση της ιεροσύνης. Αδελφοί και αδελφές μου, ας γονατίσουμε και ας προσευχόμαστε για την ευκαιρία να φέρουμε άλλους στη χαρά του Ευαγγελίου¹⁰.

Είναι θαυμάσιο και καταπληκτικό που χιλιάδες αγγίζονται από το θαύμα του Αγίου Πνεύματος, ώστε να πιστέψουν και να γίνουν μέλη. Βαπτίζονται. Η ζωή τους έχει αλλάξει για το καλύτερο για πάντα. Θαύματα συμβαίνουν. Ένας σπόρος πίστης μπαίνει στη καρδιά τους. Διευρύνεται όσο μαθαίνουν. Και δέχονται αρχή επάνω στην αρχή, μέχρι να έχουν όλες τις θαυμάσιες ευλογίες που έρχονται σε εκείνους που βαδίζουν με πίστη σε αυτήν, την Εκκλησία του Ιησού Χριστού των Αγίων των Τελευταίων Ημερών¹¹.

Πρέπει να βοηθούμε τους ιεραποστόλους πλήρους απασχόλησης να φέρουν τους άλλους στη γνώση της αλήθειας.

Γνώρισα μια γυναίκα στη Νότιο Αμερική, η οποία μόλις είχε προσχωρήσει στην Εκκλησία. Ενθουσιασμένη από τη μεγάλη αγάπη για αυτό που είχε βρει, περνούσε με ενθουσιασμό λέγοντάς το στους άλλους. Κατά τη διάρκεια μιας περιόδου επτά μόνο μηνών από τη βάπτισή της, είχε παραπέμψει τριακόσιους γνωστούς της στους ιεραποστόλους, ώστε να τους εξηγήσουν το Ευαγγέλιο. Σε κάποιο σημείο, εξήντα είχαν έλθει στη Εκκλησία. Πιο σωστά μάλιστα. Στο Σάο Πάολο της Βραζιλίας, γνώρισα τον νεαρό ιεραπόστολο, ο οποίος της δίδαξε για πρώτη φορά το Ευαγγέλιο. Κι αυτός ήταν νεοφώτιστος, είχε πάει ιεραποστολή για να εκπροσωπήσει την Εκκλησία με αξιοσημείωτη οικονομική θυσία. Η γυναίκα για την οποία μιλώ, ήταν μία από τους σαράντα τρεις που είχε βοηθήσει να έλθουν στην Εκκλησία, μέχρι αυτό το σημείο. Αυτός ο νέος άνδρας από τη Βραζιλία είχε ξανοιχθεί περισσότερο από εκατό φορές – σαράντα τρεις δικοί του νεοφώτιστοι και εξήντα μέσω μίας την οποία μετέστρεψε, με περισσότερους να έρχονται από τους άλλους νεοφώτιστους¹².

Πάρα πολλοί από εμάς βλέπουμε το ιεραποστολικό έργο απλώς ως εντοπισμό ατόμων. Όλοι όσοι είναι εξοικειωμένοι με το έργο αυτό, ξέρουν ότι υπάρχει καλύτερος τρόπος. Ο τρόπος αυτός είναι

μέσω των μελών της Εκκλησίας. Όποτε υπάρχει κάποιο μέλος το οποίο συστήνει έναν ερευνητή, υπάρχει ένα άμεσα υποστηρικτικό σύστημα. Το μέλος δίνει μαρτυρία για την αλήθεια του έργου. Αγώνιά για την ευτυχία του φίλου του ερευνητή. Τον συναρπάζει να βλέπει ότι ο φίλος προοδεύει στο να μαθαίνει το Ευαγγέλιο.

Οι πλήρους απασχόλησης ιεραπόστολοι μπορεί να κάνουν την κυρίως διδασκαλία, όμως το μέλος, όπου είναι δυνατόν, θα υποστηρίξει αυτήν τη διδασκαλία με το να προσφέρει τον χώρο του σπιτιού του για να φέρει εις πέρας αυτήν την ιεραποστολική υπηρεσία. Θα δώσει ειλικρινή μαρτυρία για τη θειότητα του έργου. Θα είναι εκεί για να απαντήσει σε ερωτήσεις όταν δεν είναι εκεί οι ιεραπόστολοι. Θα είναι φίλος με τον νεοφώτιστο, ο οποίος κάνει μια μεγάλη και συχνά δύσκολη αλλαγή.

Δεν υπάρχει τίποτε να ντρεπόμαστε για το Ευαγγέλιο. Είναι κάτι για το οποίο είμαστε υπερήφανοι. «Μη ντραπείς, λοιπόν, για τη μαρτυρία τού Κυρίου» έγραψε ο Παύλος στον Τιμόθεο (Προς Τιμόθεον Β΄ 1:8). Ευκαιρίες να διαδίδουμε το Ευαγγέλιο είναι παντού...

Η διαδικασία να φέρουμε καινούργια άτομα στην Εκκλησία δεν είναι ευθύνη μόνο των ιεραποστόλων. Επιτυγχάνουν καλύτερα όταν τα μέλη γίνονται η πηγή από την οποία βρίσκονται νέοι ερευνητές...

Ας καλλιεργηθεί μια επίγνωση στην καρδιά κάθε μέλους της δικής του δυνατότητας να φέρει τους άλλους στη γνώση της αληθείας. Ας εργαστεί για αυτό. Ας προσευχηθεί με μεγαλύτερο ζήλο σχετικά με αυτό...

...Αδελφοί και αδελφές μου, μπορούμε να αφήσουμε τους ιεραποστόλους να προσπαθήσουν να το κάνουν μόνοι τους ή μπορούμε να τους βοηθήσουμε. Αν το κάνουν μόνοι τους, θα χτυπούν πόρτες μέρα με τη μέρα και η εσοδεία θα είναι ισχνότερη. Ή ως μέλη μπορούμε να τους βοηθήσουμε στην εύρεση και την διδασκαλία των ερευνητών...

Ας αναπτυχθεί σε κάθε πάσσαλο η επίγνωση της ευκαιρίας να βρούμε εκείνους που θα ακούσουν το μήνυμα του Ευαγγελίου. Στη διαδικασία αυτή δεν πρέπει να είμαστε προσβλητικοί. Δεν χρειάζεται να είμαστε αλαζόνες. Ο πιο αποτελεσματικός τρόπος να βοηθήσουμε θα είναι η καλοσύνη στη δική μας τη ζωή και το παράδειγμα. Και καθώς απασχολούμεθα σε αυτήν την υπηρεσία, η ζωή

«Ευκαιρίες να διαδίδουμε το Ευαγγέλιο είναι παντού».

μας θα βελτιωθεί, γιατί θα είμαστε σε εγρήγορση να δούμε ότι δεν κάνουμε ούτε λέμε κάτι που θα μπορούσε να εμποδίσει την πρόοδο εκείνων που προσπαθούμε να οδηγήσουμε προς την αλήθεια...

Υπάρχει ανάγκη να εμπνεύσουμε ενθουσιασμό σε κάθε επίπεδο της Εκκλησίας. Ας αναφέρεται αυτό το θέμα [του ιεραποστολικού έργου] περιστασιακά στη συγκέντρωση μεταλήψεως. Ας συζητείται από την ιεροσύνη και την Ανακουφιστική Εταιρεία στις εβδομαδιαίες συγκεντρώσεις τους. Ας το συζητούν οι Νέοι Άνδρες και οι Νέες Γυναίκες και να σχεδιάζουν τρόπους να βοηθούν σε αυτό το μεγάλο εγχείρημα. Ακόμα και τα παιδιά της Προκαταρκτικής ας σκεφτούν τρόπους να βοηθήσουν. Πολλοί γονείς έχουν έλθει στην Εκκλησία λόγω ενός παιδιού που προσκλήθηκε στην Προκαταρκτική...

Αδελφοί και αδελφές, όλοι σας έξω στους τομείς και τους πασάλους και στις περιφέρειες και στους κλάδους, σας προσκαλώ να γίνετε ένας μεγάλος στρατός με ενθουσιασμό για αυτό το έργο και μια μεγάλη κυρίαρχη επιθυμία να βοηθήσετε τους ιεραποστόλους στην τεράστια ευθύνη που έχουν να φέρουν το Ευαγγέλιο σε κάθε έθνος, φυλή γλώσσα και λαό. «Ο αγρός είναι άσπρος [και

έτοιμος] για συγκομιδή» (Δ&Δ 4:4). Ο Κύριος το έχει δηλώσει αυτό επανειλημμένως. Δεν πρέπει να Τον πιστέψουμε;¹³

Για λογαριασμό των ιεραποστόλων... θέλω να παρακαλέσω τους Αγίους να κάνετε ό,τι είναι δυνατόν, ώστε να παράσχετε ονόματα γνωστών σας, που θα μπορούσαν να τους διδάξουν. Θα είστε ευτυχισμένοι, αν το κάνετε. Ο καθένας που βλέπετε να έρχεται στην Εκκλησία χάρη στις προσπάθειές σας, θα φέρει ευτυχία στη ζωή σας. Αυτό το λέω σαν υπόσχεση προς τον καθέναν σας¹⁴.

3

Το πλήρους απασχόλησης ιεραποστολικό έργο φέρνει διαρκή ευτυχία σε εκείνους που υπηρετούν.

Πρέπει να υψώσουμε τον πήχη της αξιοσύνης και των προϋποθέσεων όσων πηγαίνουν στον κόσμο ως πρέσβεις του Κυρίου Ιησού Χριστού¹⁵.

Ο κόσμος σήμερα έχει ανάγκη τη δύναμη της αγνής μαρτυρίας. Χρειάζεται το Ευαγγέλιο του Ιησού Χριστού και, αν ο κόσμος ακούσει εκείνο το Ευαγγέλιο, πρέπει να υπάρχουν απεσταλμένοι να το διδάξουν.

Ζητούμε οι γονείς να αρχίσουν να εκπαιδεύουν νωρίς τα παιδιά τους [για ιεραποστολική υπηρετηση]. Όπου υπάρχει οικογενειακή προσευχή, όπου υπάρχουν οικογενειακές βραδιές, όπου υπάρχει μελέτη των γραφών, όπου η μητέρα και ο πατέρας είναι ενεργοί στην Εκκλησία και μιλούν με ενθουσιασμό σχετικά με την Εκκλησία και το Ευαγγέλιο, τα παιδιά σε τέτοια σπίτια διαποτίζονται με φυσικό τρόπο με την επιθυμία να διδάσκουν το Ευαγγέλιο σε άλλους. Υπάρχει συνήθως μία παράδοση ιεραποστολικού έργου σε τέτοια σπίτια. Λογαριασμοί ταμειυτηρίου ανοίγονται όσο τα παιδιά είναι ακόμα μικρά. Τα αγόρια μεγαλώνουν με τη φυσική προσμονή ότι θα κληθούν να υπηρετήσουν ως ιεραπόστολοι για την Εκκλησία. Μια ιεραποστολή γίνεται μέρος του σχεδίου ζωής του αγοριού όπως η μόρφωση¹⁶.

Το ιεραποστολικό έργο είναι ουσιαστικά ευθύνη της ιεροσύνης. Ως κάτι τέτοιο, οι νέοι άνδρες πρέπει να φέρουν το μεγαλύτερο φορτίο. Αυτή είναι η ευθύνη και η υποχρέωσή τους¹⁷.

Νέοι [άνδρες], ελπίζω όλοι σας να στρέψετε προς την κατεύθυνση της ιεραποστολικής υπηρετήσης. Δεν μπορώ να σας υποσχεθώ διασκέδαση. Δεν μπορώ να σας υποσχεθώ ευκολία και άνεση. Δεν μπορώ να σας υποσχεθώ ελευθερία από αποθάρρυνση, από φόβο, από βαθιά δυστυχία μερικές φορές. Αλλά μπορώ να σας υποσχεθώ ότι θα μεγαλώσετε όσο ποτέ δεν έχετε μεγαλώσει σε παρόμοια περίοδο ολόκληρης της ζωής σας. Μπορώ να σας υποσχεθώ ευτυχία η οποία θα είναι μοναδική και θαυμάσια και με διάρκεια. Μπορώ να σας υποσχεθώ ότι θα αξιολογήσετε εκ νέου τη ζωή σας, ότι θα καθιερώσετε καινούργιες προτεραιότητες, ότι θα ζείτε πιο κοντά στον Κύριο, ότι η προσευχή θα είναι μια πραγματική και υπέροχη εμπειρία, ότι θα περπατάτε με πίστη στο αποτέλεσμα των καλών πραγμάτων που κάνετε¹⁸.

Χρειαζόμαστε μερικές νέες γυναίκες [να υπηρετήσουν ιεραποστολές]. Επιτελούν ένα αξιοσημείωτο έργο. Μπορούν να μπουν σε σπίτια όπου δεν μπορούν οι πρεσβύτεροι...

[Ωστόσο]... οι νέες γυναίκες δεν θα πρέπει να αισθάνονται ότι έχουν παρόμοιο καθήκον με εκείνο των νέων ανδρών. Μερικές από αυτές θα θέλουν πολύ να πάνε. Αν ναι, θα πρέπει να συμβουλευθούν τον επίσκοπό τους καθώς και τους γονείς τους. ...Στις αδελφές λέω ότι θα είστε το ίδιο αξιοσέβαστες, θα θεωρείστε ότι είστε το ίδιο στη γραμμή του καθήκοντος, οι προσπάθειές σας θα είναι το ίδιο αποδεκτές στον Κύριο και στην Εκκλησία είτε πάτε σε μια ιεραποστολή είτε δεν πάτε σε μια ιεραποστολή¹⁹.

Μαζί με την ανάγκη για πρεσβυτέρους και αδελφές, υπάρχει μία αυξανόμενη ανάγκη για ζευγάρια στο ιεραποστολικό πεδίο. Μεγαλύτερα παντρεμένα ζευγάρια κάνουν ένα υπέροχο έργο στις ιεραποστολές. Υπάρχει ανάγκη για πολλά περισσότερα. Ιδίως χρειαζόμαστε εκείνους με ικανότητες ξένων γλωσσών. Μπορούν να υπηρετούν σε πολλές υπεύθυνες θέσεις υπό την καθοδήγηση των ευαίσθητων και ευγενικών προέδρων ιεραποστολής.

Με τον αυξημένο αριθμό ανθρώπων σε σύνταξη, ενώ ακόμα έχουν υγεία και ευζωία, υπάρχουν πολλοί που μπορούν να γεμίσουν την τρομερή ανάγκη στο έργο του Κυρίου²⁰.

[Έχουμε] συνταξιούχους άνδρες και γυναίκες που υπηρετούν με τη σημαντική ιδιότητα των ιεραποστόλων για αυτήν την Εκκλησία

«Ο κόσμος σήμερα... χρειάζεται το Ευαγγέλιο του Ιησού Χριστού και αν ο κόσμος ακούσει εκείνο το Ευαγγέλιο, πρέπει να υπάρχουν απεσταλμένοι να το διδάξουν».

σε όλο τον κόσμο. Ο αριθμός αυξάνει. Πηγαίνουν εκεί όπου καλούνται. Υπηρετούν εκεί όπου τους χρειάζονται. Δημιουργούνται φιλίες· μοιράζονται μεταξύ τους δεξιότητες· ανοίγονται ευκαιρίες για αυτούς που δεν θα ξεχάσουν ποτέ τους άνδρες και τις γυναίκες που ήλθαν ανάμεσά τους με ένα πνεύμα πλήρους ανιδιοτέλειας για να διδάξουν και να κάνουν το καλό. Δεν λαμβάνουν χρήματα. Πηγαίνουν με δικά τους έξοδα. Το μέτρο της αφοσίωσής τους είναι απεριόριστο. Οι καρποί των προσπαθειών τους είναι πέρα από κάθε υπολογισμό²¹.

4

Καθώς παρουσιάζουμε στους άλλους το Ευαγγέλιο, το Πνεύμα του Κυρίου βοηθά να υπερνικήσουμε διαφορές μεταξύ μας.

Επειδή έχουμε έλθει από τους ίδιους γονείς [ως παιδιά του Θεού], ανταποκρινόμαστε στην ίδια αλήθεια. Το γεγονός ότι το δέρμα κάποιου μπορεί να είναι λίγο διαφορετικό χρώμα, ότι τα μάτια κάποιου μπορεί να έχουν ελαφρώς διαφορετική διαρρύθμιση, ότι κάποιος μπορεί να φορά διαφορετικά ρούχα, με κανένα τρόπο

δεν τον/την κάνει διαφορετικό άτομο. Άνδρες και γυναίκες όλου του κόσμου απαντούν στο ίδιο ερέθισμα ουσιαστικά με τον ίδιο τρόπο. Αναζητούν τη ζεστασιά όταν κρυώνουν· γνωρίζουν το ίδιο είδος πόνου· περνούν από λύπη και γνωρίζουν τη χαρά...

Όταν οι διαφορές –είτε με τους γείτονές μας είτε με άλλους πολιτισμούς– φαίνονται να στέκουν ως κινητά εμπόδια καθώς προσπαθούμε να διαδώσουμε το Ευαγγέλιο, η σιωπηλή ευγένεια συνήθως απομακρύνει αυτά τα εμπόδια. Καθώς τηρούμε την εντολή του Κυρίου να παρουσιάσουμε σε άλλους το Ευαγγέλιο, καταθέτω μαρτυρία ότι το Πνεύμα του Κυρίου βοηθά στο να ξεπεραστούν οι διαφορές μεταξύ εκείνου που διδάσκει και εκείνου που διδάσκεται. Ο Κύριος έκανε τη διαδικασία ξεκάθαρη, όταν είπε: «Επομένως, αυτός που κηρύττει [με το Πνεύμα] και αυτός που λαβαίνει [με το Πνεύμα], καταλαβαίνουν ο ένας τον άλλο, και εξυψώνονται πνευματικά και αγαλλιάζουν κι οι δυο μαζί». (Δ&Δ 50:22.)

Είμαι ικανοποιημένος που το πιο αποτελεσματικό μέσο του καθενός μας στην κλήση μας να διαδίδουμε το Ευαγγέλιο είναι το Πνεύμα του Κυρίου. Το έχουμε δει σε άλλους. Καθώς κάνουμε το έργο του Κυρίου, το έχουμε αισθανθεί στον εαυτό μας. Σε τέτοιες περιστάσεις, επιφανειακές διαφορές ανάμεσα σε εμάς και εκείνους που διδάσκουμε φαίνεται να πέφτουν σαν λέπια από τα μάτια μας. (Βλέπε Νεφί Β΄ 30:6.) Μία ζεστή ευγένεια και κατανόηση αναδύεται που είναι θαυμάσιο να βλέπουμε. Κυριολεκτικά καταλαβαίνουμε ο ένας τον άλλον, και κυριολεκτικά ανυψωνόμαστε πνευματικώς και αγαλλιάζουμε μαζί²².

5

Καθώς προχωρούμε με πίστη, ο Κύριος θα ευλογήσει τις προσπάθειές μας στο να παρουσιάσουμε το Ευαγγέλιο στους άλλους.

Πράγματι απασχολούμεθα σε ένα υπέροχο και θαυμαστό έργο. ...Ο Θεός των ουρανών έχει επιφέρει αυτό το θαύμα των τελευταίων ημερών κι αυτό που έχουμε δει δεν είναι παρά μια πρόγευση των μεγαλύτερων πραγμάτων που έρχονται. Το έργο θα πραγματοποιηθεί από ταπεινούς άνδρες και γυναίκες, νέους και ηλικιωμένους²³.

Το έργο θα πετύχει, επειδή ο Κύριος το έχει υποσχεθεί:

«Και όποιος σας δεχτεί, εκεί θα είμαι και εγώ, γιατί εγώ θα βαδίζω ενώπιον του προσώπου σας. Θα βρίσκομαι στα δεξιά σας και στα αριστερά σας, και το Πνεύμα μου θα είναι μέσα στην καρδιά σας, και οι άγγελοί μου τριγύρω σας, για να σας σηκώνουν». (Δ&Δ 84:88.)

Με την ευθύνη μας θεϊκά δοσμένη, με ευλογίες θεϊκά υπεσχημένες, ας προχωρήσουμε με πίστη. Καθώς το κάνουμε αυτό, ο Κύριος θα ευλογήσει τις προσπάθειές μας. Ας κάνουμε αυτό που μας αναλογεί στο να διδάσκουμε το Ευαγγέλιο στους γύρω μας, με το παράδειγμά μας πρώτα και μετά με εμπνευσμένο δίδαγμα.

Η πέτρα αποκομμένη από το βουνό χωρίς χέρια θα συνεχίσει να κυλά μέχρι να γεμίσει όλη τη γη. (Βλέπε Δανιήλ 2.) Σας δίνω τη μαρτυρία μου γι' αυτήν την αλήθεια και την αλήθεια ότι ο καθένας μας μπορεί να βοηθήσει με κατάλληλους τρόπους σύμφωνα με τις περιστάσεις μας, αν θα αναζητήσουμε την καθοδήγηση και έμπνευση του Επουράνιου Πατέρα μας. Αυτό είναι το έργο του Κυρίου που κάνουμε και με την ευλογία του δεν θα αποτύχουμε²⁴.

Προτάσεις για μελέτη και διδασκαλία

Ερωτήσεις

- Γιατί μερικές φορές φοβόμαστε να διαδώσουμε το Ευαγγέλιο; Ποιοι είναι μερικοί τρόποι να υπερνικήσουμε αυτόν τον φόβο και να προσεγγίσουμε τους άλλους; (Βλέπε τμήμα 1.) Ποια είναι μερικά θαύματα που έχετε δει στο ιεραποστολικό έργο;
- Γιατί οι ιεραπόστολοι «επιτυγχάνουν καλύτερα όταν τα μέλη γίνονται η πηγή από την οποία βρίσκονται νέοι ερευνητές»; (Βλέπε τμήμα 2.) Ποιοι είναι μερικοί τρόποι που τα μέλη μπορούν να βοηθήσουν τους πλήρους απασχόλησης ιεραποστόλους;
- Γιατί οι πλήρους απασχόλησης ιεραποστολές επηρεάζουν τη ζωή εκείνων που υπηρετούν; Πώς μπορούν οι γονείς να βοηθήσουν τα παιδιά τους να προετοιμαστούν για πλήρους απασχόλησης ιεραποστολές; (Βλέπε τμήμα 3.) Πώς μπορούν οι οικογένειες να βοηθήσουν τα μεγαλύτερα ζευγάρια να υπηρετήσουν;
- Επανεξετάστε το τμήμα 4. Ποια είναι μερικά κοινά χαρακτηριστικά όλων των ανθρώπων; Πώς μπορούμε να υπερνικήσουμε τις διαφορές που φαίνονται να είναι κινητά εμπόδια στο να

διαδώσουμε το Ευαγγέλιο; Πώς έχετε δει το Πνεύμα του Κυρίου να βοηθά τους ανθρώπους να υπερνικήσουν τις διαφορές τους;

- Ο Πρόεδρος Χίνκλυ τόνισε ότι ο Κύριος θα ευλογήσει τις προσπάθειές μας να διαδώσουμε το Ευαγγέλιο, αν «προχωρήσουμε με πίστη» (τμήμα 5). Πώς μπορείτε να αυξήσετε την επιθυμία και την πίστη σας να διαδίδετε το Ευαγγέλιο;

Σχετικές γραφές

Ησαΐας 52:7, Κατά Ματθαίον 28:19-20, Άλμα 26:1-5, Δ&Δ 1:20-23, 4, 18:15-16, 38:40-41

Βοήθεια διδασκαλίας

«Μη φοβάστε τη σιωπή. Συχνά οι άνθρωποι χρειάζονται χρόνο να σκεφθούν και να απαντήσουν σε ερωτήσεις ή να εκφράσουν αυτά που αισθάνονται. Μπορείτε να κάνετε μία παύση μετά από κάποια ερώτησή σας, όταν μιλήσετε για κάποια πνευματική εμπειρία ή όταν κάποιος δυσκολεύεται να εκφραστεί» (*Teaching, No Greater Call* [1999], 67).

Σημειώσεις

1. "The Question of a Mission", *Ensign*, Μάιος 1986, 40.
2. Βλέπε Σέρι Ντιου, *Go Forward with Faith: The Biography of Gordon B. Hinckley* (1996), 58.
3. "The Question of a Mission", 40.
4. Βλέπε "Opening Remarks", *Ensign* ή *Λιαχόνα*, Μάιος 2005, 5.
5. Βλέπε «Είμαι καθαρός», *Ensign* ή *Λιαχόνα*, Μάιος 2007, 60.
6. "Look to the Future", *Ensign*, Νοέ 1997, 68.
7. "Opening Remarks", 6.
8. "True to the Faith", *Ensign*, Μάιος 1997, 67.
9. "Find the Lambs, Feed the Sheep", *Ensign*, Μάιος 1999, 110.
10. "A Time of New Beginnings", *Ensign*, Μάιος 2000, 87.
11. "The Miracle of Faith", *Ensign*, Μάιος 2001, 68.
12. "Be Not Afraid, Only Believe", *Ensign*, Φεβ 1996, 5.
13. "Find the Lambs, Feed the Sheep", 105-7, 110.
14. *Teachings of Gordon B. Hinckley* (1997), 374.
15. "To Men of the Priesthood", *Ensign* ή *Λιαχόνα* Νοέ 2002, 57.
16. "There Must Be Messengers", *Ensign*, Οκτ 1987, 2.
17. "Some Thoughts on Temples, Retention of Converts, and Missionary Service", *Ensign*, Νοέ 1997, 52.
18. "To the Boys and to the Men", *Ensign*, Νοέ 1998, 52.
19. "Some Thoughts on Temples, Retention of Converts, and Missionary Service", 52.
20. "There Must Be Messengers", 4.
21. *Discourses of President Gordon B. Hinckley, τόμος 2: 2000-2004* (2005), 517-18.
22. "We Have a Work to Do", *Ensign*, Φεβ 1988, 5-6.
23. "We Have a Work to Do", 6.
24. "We Have a Work to Do", 6.

«Ο Κύριος άφησε τα ενενήντα εννέα για να βρει το χαμένο πρόβατο».

Προσεγγίζοντας με αγάπη τους καινούργιους νεοφώτιστους και τα λιγότερο ενεργά μέλη

«Πρέπει να έχουμε αδιάκοπα την επίγνωση της τεράστιας υποχρέωσης να δείχνουμε αλληλεγγύη... σε εκείνους που έρχονται στην Εκκλησία ως νεοφώτιστοι και να προσεγγίζουμε με αγάπη εκείνους οι οποίοι... βηματίζουν στις σκιές της αδράνειας».

Από τη ζωή του Γκόρντον Χίνκλυ

Ένα θέμα το οποίο τόνιζε ο Πρόεδρος Χίνκλυ σε όλη την υπηρετήσή του ως Πρόεδρος της Εκκλησίας, ήταν η σπουδαιότητα να προσεγγίσουμε καινούργιους νεοφώτιστους και εκείνους που δεν είναι ενεργά μέλη στην Εκκλησία. Έδωσε πολλά παραδείγματα από τις προσωπικές προσπάθειές τους ως προς αυτό, ένα από τα οποία περιέγραψε με οδύνη ως «μία από τις αποτυχίες μου». Εξήγησε:

«Όταν υπηρετούσα ως ιεραπόστολος στις Βρετανικές Νήσους, ο συνάδελφός μου κι εγώ διδάσκαμε, και ήταν ευχαρίστησή μου να βαπτίσω, έναν νέο άνδρα. Ήταν μορφωμένος. Ήταν εξευγενισμένος. Ήταν φιλομαθής. Ήμουν τόσο υπερήφανος για αυτόν τον χαρισματικό νέο άνδρα, ο οποίος είχε έρθει στην Εκκλησία. Θεωρούσα ότι είχε όλες τις προϋποθέσεις να γίνει κάποια ημέρα ένας ηγέτης ανάμεσά μας.

Ήταν στη διαδικασία να κάνει τη μεγάλη προσαρμογή από νεοφώτιστος σε μέλος. Για ένα σύντομο διάστημα πριν απαλλαχθώ, είχα την ευκαιρία να είμαι φίλος του. Κατόπιν απαλλάχθηκα για να επιστρέψω στην πατρίδα. Του είχε δοθεί μία μικρή ευθύνη στον κλάδο του Λονδίνου. Δεν ήξερε τίποτα από όσα ανέμεναν από

αυτόν. Έκανε ένα λάθος. Επικεφαλής της οργάνωσης όπου υπηρετούσε, ήταν ένας άνδρας για τον οποίο θα έλεγα ότι είχε λιγότερη αγάπη και μεγαλύτερη τάση να επικρίνει. Με άσπλαχνο μάλλον τρόπο τιμώρησε τον φίλο μου που είχε κάνει ένα απλό λάθος.

»Ο νέος άνδρας έφυγε εκείνο το βράδυ από τη νοικιασμένη αίθουσά μας αναστατωμένος και πληγωμένος. ...Είπε στον εαυτό του: “Αν είναι τέτοιου είδους άνθρωποι, τότε δεν γυρίζω πίσω”.

»Περίεπεσε σε αδράνεια. Τα χρόνια περνούσαν. ...Όταν βρέθηκα [ξανά] στην Αγγλία, προσπάθησα απεγνωσμένα να τον βρω. ...Επέστρεψα στην πατρίδα και τελικά, μετά από μακρά έρευνα, κατάφερα να τον εντοπίσω.

»Του έγραψα. Απάντησε, αλλά χωρίς να αναφέρει το Ευαγγέλιο.

»Την επόμενη φορά που βρέθηκα στο Λονδίνο, τον αναζήτησα ξανά. Την ημέρα που επρόκειτο να φύγω, τον βρήκα. Του τηλεφώνησα και συναντηθήκαμε στον σταθμό του υπόγειου σιδηροδρόμου. Με αγκάλιασε και τον αγκάλιασα. Ο χρόνος μου ήταν λιγοστός μέχρι να φύγει το αεροπλάνο μου, όμως είπαμε δυο λόγια με καλά αισθήματα, πιστεύω, ο ένας για τον άλλο. Με αγκάλιασε ξανά πριν φύγω. Αποφάσισα να μην ξαναχάσω πια τα ίχνη του...

»Τα χρόνια περνούσαν. Γέρασα, όπως κι εκείνος. Συνταξιοδοτήθηκε από τη δουλειά του και μετακόμισε στην Ελβετία. Κάποια φορά που βρέθηκα στην Ελβετία, έκανα μια παράκαμψη στο δρόμο μου για να βρω το χωριό όπου ζούσε. Περάσαμε το καλύτερο μέρος της ημέρας μαζί – εκείνος, η σύζυγός του, η σύζυγός μου και εγώ. Περάσαμε θαυμάσια, όμως ήταν φανερό ότι η φωτιά της πίστης είχε από καιρό σβήσει. Προσπάθησα με κάθε τρόπο, όμως δεν μπόρεσα να βρω τρόπο να την ανάψω ξανά. Εξακολούθησα την αλληλογραφία μου. Του έστελνα βιβλία, περιοδικά, ηχογραφήσεις από τη Χορωδία του Ταμπερνάκλ και άλλα, για τα οποία εξέφραζε την εκτίμησή του.

»Πέθανε πριν από μερικούς μήνες. Η γυναίκα του με ενημέρωσε γράφοντάς μου ένα γράμμα. Έλεγε: “Ήσασταν ο καλύτερος φίλος που είχε ποτέ”.

»Δάκρυα έτρεξαν στα μάγουλά μου διαβάζοντας εκείνο το γράμμα. Ήξερα ότι είχα αποτύχει. Ίσως αν ήμουν εκεί να τον σηκώσω όταν για πρώτη φορά τον έριξαν κάτω, να ήταν διαφορετικά

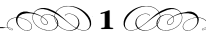
στη ζωή του. Νομίζω πως θα μπορούσα να τον βοηθήσω τότε. Νομίζω πως θα μπορούσα να επιδέσω την πληγή από την οποία υπέφερε. Μία μόνον παρηγοριά είχα: Προσπάθησα. Μία μόνον θλίψη είχα: Απέτυχα.

»Η δυσκολία τώρα είναι μεγαλύτερη από ποτέ, διότι ο αριθμός των νεοφώτιστων είναι μεγαλύτερος από όσο είχαμε ποτέ γνωρίσει. ...Κάθε νεοφώτιστος είναι πολύτιμος. Κάθε νεοφώτιστος είναι ένας υιός ή θυγατέρα του Θεού. Κάθε νεοφώτιστος είναι μία μεγάλη και σοβαρή ευθύνη»¹.

Η ανησυχία του Προέδρου Χίνκλυ για τους καινούργιους νεοφώτιστους και τα λιγότερο ενεργά μέλη, ήταν αποτέλεσμα της εμπειρίας του να βλέπει πώς το Ευαγγέλιο ευλογεί ζωές. Ένας δημοσιογράφος τον ρώτησε κάποτε: «Τι σας προσφέρει τη μεγαλύτερη ικανοποίηση καθώς βλέπετε το έργο της Εκκλησίας σήμερα;» Ο Πρόεδρος Γκόρντον Χίνκλυ απάντησε:

«Η πιο ικανοποιητική εμπειρία μου είναι να βλέπω ότι τι κάνει αυτό το Ευαγγέλιο για τους ανθρώπους. Τους δίνει μία νέα βλέψη για τη ζωή. Τους δίνει μια προοπτική που δεν είχαν νιώσει ποτέ έως τώρα. Τους βοηθά να επιθυμούν πράγματα πιο ευγενή και ουράνια. Συμβαίνει κάτι σε αυτούς, θαυμαστό να παρατηρούν. Βλέπουν προς τον Χριστό και αναζωογονούνται»².

Διδασκαλίες του Γκόρντον Χίνκλυ

Έχουμε μία μεγάλη ευθύνη να διακονούμε το άτομο.

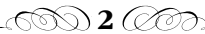
Πρέπει να φροντίζουμε το άτομο. Ο Χριστός πάντοτε μιλούσε για τα άτομα. Θεράπευσε τον άρρωστο, ατομικώς. Μίλησε στις παραβολές Του για τα άτομα. Αυτή η Εκκλησία ενδιαφέρεται για τα άτομα, όποιος κι αν είναι ο αριθμός των μελών της. Είτε είναι 6 ή 10 ή 12 ή 50 εκατομμύρια, δεν πρέπει ποτέ να ξεχάσουμε το γεγονός ότι το άτομο είναι το σημαντικότερο πράγμα³.

Γινόμαστε μία μεγάλη κοινότητα ανά την υφήλιο. Όμως το ενδιαφέρον και η έγνοια μας πρέπει πάντα να είναι το άτομο. Κάθε μέλος αυτής της εκκλησίας είναι ένα ξεχωριστό άτομο, άνδρας ή γυναίκα, αγόρι ή κορίτσι. Η σπουδαία ευθύνη μας είναι να φροντίσουμε για τον καθέναν «ώστε να τους θυμούνται και να τους

τροφοδοτούν με τον καλό λόγο τού Θεού» (Μορόνι 6:4), ώστε ο καθένας να έχει την ευκαιρία για πνευματική ανάπτυξη και έκφραση και να εκπαιδεύεται στο έργο και στους δρόμους του Κυρίου, ώστε κανένας να μην στερείται τα αναγκαία της ζωής, ώστε να καλύπτονται οι ανάγκες των φτωχών, ώστε κάθε μέλος να ενθαρρύνεται, να εκπαιδεύεται και να έχει την ευκαιρία να προχωρεί μπροστά στην οδό της αθανασίας και αιώνιας ζωής...

Αυτό το έργο έχει να κάνει με τους ανθρώπους, όπου ο καθένας είναι ένας υιός ή μία θυγατέρα του Θεού. Περιγράφοντας τα επιτεύγματά του, μιλάμε σε ό,τι αφορά στους αριθμούς, όμως όλες οι προσπάθειές μας θα πρέπει να είναι αφιερωμένες στην ανάπτυξη του ατόμου⁴.

Θέλω να τονίσω ότι υπάρχει μία πολύ θετική και υπέροχη ανάπτυξη στην Εκκλησία. ... Έχουμε κάθε λόγο να αισθανόμαστε ενθαρρυμένοι. Όμως όταν η πίστη οποιουδήποτε νεοφώτιστου χάνεται, αποτελεί τραγωδία. Είναι θέμα σοβαρής ανησυχίας, αν οποιοδήποτε μέλος γίνει ανενεργό. Ο Κύριος άφησε τα ενενήντα εννέα για να βρει το χαμένο πρόβατο. Η ανησυχία του για [το ένα] ήταν τόσο σοβαρή, ώστε αποτέλεσε θέμα ενός από τα σπουδαία μαθήματά Του [βλέπε Κατά Λουκάν 15:1-7]. Δεν μπορούμε να επαναπαυόμαστε. Πρέπει πάντοτε να κρατάμε σε επαγρύπνηση τους κατέχοντες θέση στην Εκκλησία και τα μέλη για την τεράστια υποχρέωση να συντροφεύουμε ειλικρινά και με θέρμη και με θαυμάσιο τρόπο εκείνους που έρχονται στην Εκκλησία ως νεοφώτιστοι και να προσεγγίζουμε με αγάπη εκείνους οι οποίοι για τον έναν ή άλλο λόγο, προχωρούν στις σκιές της αδράνειας. Υπάρχουν επαρκείς ενδείξεις ότι μπορεί να γίνει, όταν υπάρχει θέληση να το κάνουμε⁵.

Κάθε νεοφώτιστος είναι πολύτιμος και αποτελεί μεγάλη και σοβαρή ευθύνη.

Έχω καταλάβει ότι η μεγαλύτερη τραγωδία στην Εκκλησία είναι η απώλεια εκείνων οι οποίοι προσχωρούν στην Εκκλησία και εγκαταλείπουν. Με ελάχιστες εξαιρέσεις αυτό δεν πρέπει να συμβαίνει. Είμαι πεπεισμένος ότι σχεδόν παγκόσμια εκείνοι οι οποίοι έχουν βαπτιστεί από τους ιεραποστόλους, έχουν επαρκώς διδαχθεί, ώστε να λάβουν γνώση και μαρτυρία ικανή να εγγυηθεί το βάπτισμά τους. Όμως

«Προσκαλώ κάθε μέλος να προσεγγίσει με φιλία και αγάπη εκείνους οι οποίοι έρχονται στην Εκκλησία ως νεοφώτιστοι».

δεν είναι εύκολο να γίνει η μετάβαση σχετικά με την προσχώρηση σε τούτη την Εκκλησία. Σημαίνει να κόψουμε παλιούς δεσμούς. Σημαίνει να αφήσουμε φίλους. Μπορεί να σημαίνει να παραμερίσουμε αγαπημένα πιστεύω. Μπορεί να απαιτήσει μία αλλαγή στις συνήθειες και καταπίεση ορέξεων. Σε τόσες πολλές περιπτώσεις σημαίνει μοναξιά, ακόμα και φόβο για το άγνωστο. Πρέπει να υπάρχει γαλούχηση και ενδυνάμωση κατά τη δύσκολη εποχή στη ζωή ενός νεοφώτιστου. Ένα τρομακτικό τίμημα έχει πληρωθεί για την παρουσία του στην Εκκλησία. Οι μακρές προσπάθειες των ιεραποστόλων και το κόστος της υπηρετήσής τους, ο χωρισμός από παλιούς φίλους και το τραύμα που συνδέεται με όλα αυτά, κάνει επιτακτικό ώστε αυτές οι πολύτιμες ψυχές να καλωσοριστούν, να καθησυχαστούν, να βοηθηθούν σε στιγμές αδυναμίας τους, να τους δοθεί ευθύνη κάτω από την οποία θα μπορέσουν να ισχυροποιηθούν, να εμψυχωθούν και να δεχθούν ένα ευχαριστώ για όλα όσα κάνουν⁶.

Δεν υπάρχει κανένα απολύτως νόημα να κάνουμε ιεραποστολικό έργο, αν δεν επικεντρωνόμαστε στους καρπούς της προσπάθειας

αυτής. Τα δύο πρέπει να είναι αχώριστα. Αυτοί οι νεοφώτιστοι είναι πολύτιμοι. ...Κάθε νεοφώτιστος είναι μία σπουδαία και σοβαρή ευθύνη. Είναι απόλυτα επιτακτικό να φροντίζουμε εκείνους που έχουν γίνει μέρος μας...

Έλαβα προχθές ένα πολύ ενδιαφέρον γράμμα. Το είχε γράψει μια γυναίκα που προσχώρησε στην Εκκλησία πριν από έναν χρόνο. Γράφει:

«Η διαδρομή μου στην Εκκλησία ήταν μοναδική και με αρκετές δυσκολίες. Η περασμένη χρονιά ήταν η δυσκολότερη που είχα ποτέ ζήσει. Ήταν, επίσης, η χρονιά που με αντάμειψε περισσότερο. Ως νέο μέλος, εξακολουθώ να αντιμετωπίζω δυσκολίες καθημερινά»...

Δηλώνει ότι «τα μέλη της Εκκλησίας δεν ξέρουν τι σημαίνει να είσαι νέο μέλος στην Εκκλησία. Γι' αυτό, είναι σχεδόν αδύνατον γι' αυτούς να ξέρουν πώς να μας στηρίξουν».

Σας παροτρύνω, αδελφοί και αδελφές μου, αν δεν ξέρετε πώς είναι να είσαι νέο μέλος, να προσπαθήσετε να το φανταστείτε. Μπορεί να είναι μια απέραντη μοναξιά. Μπορεί να είναι απογοητευτικό. Μπορεί να είναι τρομακτικό. Εμείς, ετούτης της Εκκλησίας, είμαστε πολύ περισσότερο διαφορετικοί από τον κόσμο, από όσο νομίζουμε. Και η γυναίκα αυτή εξακολουθεί:

«Όταν ως ερευνητές γίναμε μέλη της Εκκλησίας, ανακαλύψαμε με έκπληξη ότι μπήκαμε σε έναν εντελώς ξένο κόσμο, έναν κόσμο ο οποίος έχει τις δικές του παραδόσεις, πολιτισμό και γλώσσα. Ανακαλύπτουμε ότι δεν υπάρχει κανένα άτομο ή κανένας χώρος αναφοράς για να στραφούμε για καθοδήγηση στη διαδρομή μας στον καινούργιο αυτόν κόσμο. Στην αρχή το ταξίδι είναι συναρπαστικό, τα λάθη μας μπορεί να είναι ακόμα και διασκεδαστικά, όμως μετά υπάρχει μια απογοήτευση και, τελικά, οι ανεκπλήρωτες επιθυμίες μετατρέπονται σε θυμό. Και στο στάδιο αυτό των ανεκπλήρωτων ελπίδων και του θυμού, είναι που φεύγουμε. Επιστρέφουμε στον κόσμο από τον οποίο ήρθαμε, όπου ξέραμε ποιοι ήμασταν, πού συνεισφέραμε και όπου μπορούσαμε να μιλήσουμε τη γλώσσα»⁷.

Κάποια άτομα βαπτίζονται μόνον, δεν έχουν τη συντροφιά των μελών και σε δύο ή τρεις μήνες λένε αντίο. Είναι τόσο σημαντικό, αδελφοί και αδελφές μου, να βεβαιωνόμαστε ότι [τα μέλη που

έχουν πρόσφατα βαπτιστεί] έχουν μεταστραφεί, ότι έχουν στην καρδιά τους μία πεποίθηση σχετικά με αυτό το σπουδαίο έργο. Δεν είναι ένα ζήτημα που θα επεξεργαστούμε μόνο στο νου μας. Είναι ζήτημα καρδιάς και τα συναισθήματά μας τα αγγίζει το Άγιο Πνεύμα μέχρι να καταλάβουμε ότι αυτό το έργο είναι αληθινό, ότι ο Τζόζεφ Σμιθ ήταν πραγματικά ένας προφήτης του Θεού, ότι ο Θεός ζει και ότι ο Ιησούς Χριστός ζει και πως εμφανίστηκαν στον νεαρό Τζόζεφ Σμιθ, ότι το Βιβλίο του Μόρμον είναι αληθινό, ότι η ιεροσύνη είναι εδώ, με όλα τα δώρα και τις ευλογίες της. Δεν μπορώ να το τονίσω περισσότερο⁸.

3

Κάθε νεοφώτιστος χρειάζεται φιλία, μία ευθύνη και γαλούχηση με τον λόγο του Θεού.

Με τον ολοένα αυξανόμενο αριθμό νεοφώτιστων, θα πρέπει να κάνουμε μία όλο και πιο ουσιαστική προσπάθεια να τους στηρίξουμε καθώς βρίσκουν τον δρόμο τους. Ο καθένας τους χρειάζεται τρία πράγματα: έναν φίλο, μία ευθύνη και γαλούχηση «με τον καλό λόγο τού Θεού» (Μορόνι 6:4). Είναι καθήκον και ευκαιρία για εμάς να παρέχουμε αυτά τα πράγματα⁹.

Φιλία

[Οι νεοφώτιστοι] έρχονται στην Εκκλησία με ενθουσιασμό για όσα έχουν βρει. Θα πρέπει αμέσως να οικοδομήσουμε επάνω σε εκείνον τον ενθουσιασμό. ...Ακούστε τους, καθοδηγήστε τους, απαντήστε στις ερωτήσεις τους και να είστε εκεί για να τους βοηθήσετε σε όλες τις περιστάσεις και σε όλες τις καταστάσεις. ...Προσκαλώ κάθε μέλος να προσεγγίσει με φιλία και αγάπη εκείνους οι οποίοι έρχονται στην Εκκλησία ως νεοφώτιστοι¹⁰.

Έχουμε αυτήν την υποχρέωση προς εκείνους που βαπτίζονται στην Εκκλησία. Δεν μπορούμε να τους παραμελήσουμε. Δεν μπορούμε να τους αφήσουμε να βρίσκονται μόνοι. Χρειάζονται βοήθεια καθώς συνηθίζουν στους τρόπους και τον πολιτισμό αυτής της Εκκλησίας. Και είναι η μεγάλη ευλογία και ευκαιρία μας να παρέχουμε αυτή τη βοήθεια. ...Ένα ζεστό χαμόγελο, μία φιλική χειραψία, ένας ενθαρρυντικός λόγος θα κάνει θαύματα¹¹.

Ας προσεγγίσουμε αυτούς τους ανθρώπους! Ας είμαστε φίλοι τους! Ας είμαστε ευγενικοί μαζί τους! Ας τους ενθαρρύνουμε! Ας προσθέσουμε στην πίστη τους και στη γνώση τους για αυτό, το έργο του Κυρίου¹².

Σας παρακαλώ... να αγκαλιάσετε εκείνους που έρχονται στην Εκκλησία και να είστε φίλοι τους, να τους κάνετε να αισθάνονται ευπρόσδεκτοι και να τους ενθαρρύνετε και θα δούμε υπέροχα αποτελέσματα. Ο Κύριος θα σας ευλογήσει να βοηθήσετε σε τούτη τη μεγάλη διαδικασία συγκράτησης των νεοφώτιστων¹³.

Ευθύνη

Αυτή η Εκκλησία περιμένει κάτι από τους ανθρώπους. Έχει υψηλά πρότυπα. Έχει ισχυρή διδαχή. Αναμένει μεγάλη υπηρετηση από τους ανθρώπους. Δεν προχωρούν αργόσχολα. Αναμένουμε από αυτούς να κάνουν πράγματα. Ο κόσμος ανταποκρίνεται σε αυτό. Καλωσορίζουν την ευκαιρία να προσφέρουν υπηρετηση και καθώς το πράττουν, αυξάνονται στην ικανότητά τους και στα προτερήματά τους να κάνουν πράγματα και να τα κάνουν καλά¹⁴.

Δώστε [στα νέα μέλη] κάτι να κάνουν. Δεν θα ενδυναμωθούν στην πίστη χωρίς εξάσκηση. Η πίστη και η μαρτυρία είναι σαν τους μυς στον βραχίονά μου. Εάν χρησιμοποιώ αυτούς τους μυς και τους εξασκώ, θα γίνουν δυνατότεροι. Εάν βάλω τον βραχίονά μου σε έναν αναρτήρα και τον αφήσω εκεί, θα αποδυναμωθεί και θα είναι αναποτελεσματικός και το ίδιο συμβαίνει με τις μαρτυρίες.

Μερικοί από εσάς λέτε ότι δεν είστε έτοιμοι να αναλάβουν ευθύνη. Όμως κανένας μας δεν ήταν έτοιμος όταν ήρθε η κλήση. Μπορώ να το πω για τον εαυτό μου. Νομίζετε ότι ήμουν έτοιμος για αυτήν τη μεγάλη και ιερή κλήση; Αισθάνθηκα ότι με είχε υπερβεί. Αισθάνθηκα ανεπαρκής. Ακόμα αισθάνομαι ότι με υπερβαίνει. Ακόμα αισθάνομαι ανεπαρκής. Όμως προσπαθώ να προχωρήσω, επιζητώντας την ευλογία του Κυρίου και προσπαθώντας να κάνω το θέλημά Του, ελπίζοντας και προσευχόμενος ότι η υπηρετησή μου θα είναι αποδεκτή από Εκείνον. Η πρώτη ευθύνη που είχα σε αυτήν την Εκκλησία ήταν ως σύμβουλος προέδρου μιας απαρτίας διακόνων, όταν ήμουν δώδεκα χρονών. Δεν αισθανόμουν επαρκής. Αισθάνθηκα ότι με είχε υπερβεί. Όμως προσπάθησα, όπως κι εσείς, και μετά ήρθαν άλλες ευθύνες. Ποτέ ένα συναίσθημα επάρκειας,

Ο Πρόεδρος Χίνκλυ δίδαξε ότι οι καινούργιοι νεοφώτιστοι πρέπει να έχουν ευκαιρίες να υπηρετούν στην Εκκλησία.

αλλά πάντα ένα συναίσθημα ευγνωμοσύνης και η προθυμία να προσπαθήσω¹⁵.

Κάθε νεοφώτιστος που έρχεται σε τούτη την Εκκλησία θα πρέπει να έχει μία άμεσο ευθύνη. Μπορεί να είναι πολύ μικρή, όμως θα φέρει μεγάλη διαφορά στη ζωή του¹⁶.

Φυσικά ο καινούργιος νεοφώτιστος δεν θα ξέρει τα πάντα. Πιθανόν να κάνει κάποια λάθη. Και λοιπόν; Όλοι κάνουμε λάθη. Σημαντικό είναι η πνευματική ανάπτυξη που θα έρθει από τη δραστηριότητα¹⁷.

Να γαλουχούνται με τον καλό λόγο του Θεού

Πιστεύω... ότι αυτοί οι νεοφώτιστοι έχουν μία μαρτυρία του Ευαγγελίου. Πιστεύω ότι έχουν πίστη στον Κύριο Ιησού Χριστό και ξέρουν για την ουράνια πραγματικότητά Του. Πιστεύω ότι έχουν πραγματικά μετανοήσει για τις αμαρτίες τους και έχουν μια αποφασιστικότητα να υπηρετήσουν τον Κύριο.

Ο Μορόνι [λέει] σχετικά με αυτούς, αφού βαπτιστούν: «Και υστέρα, αφού είχαν γίνει δεκτοί για βάπτισμα, και είχαν καλλιεργηθεί και καθαριστεί από τη δύναμη του Αγίου Πνεύματος, αριθμούνταν

με το λαό τής εκκλησίας τού Χριστού. Και κρατούσαν τα ονόματά τους, ώστε να τους θυμούνται και να τους τροφοδοτούν με τον καλό λόγο του Θεού, για να τους κρατούν στο σωστό δρόμο, για να τους κρατούν συνεχώς προσεκτικούς στο να προσεύχονται, βασιζόμενοι μόνο στην αξία του Χριστού, ο οποίος ήταν ο πρωτεργάτης και ο ολοκληρωτής τής πίστης τους (Μορόνι 6:4).

Ετούτες τις ημέρες, όπως και εκείνες τις ημέρες, οι νεοφώτιστοι «αριθμούνται[ι] με το λαό τής εκκλησίας... ώστε να τους θυμούνται και να τους τροφοδοτούν με τον καλό λόγο του Θεού, για να τους κρατούν στο σωστό δρόμο, για να τους κρατούν συνεχώς προσεκτικούς στο να προσεύχονται». ...Ας τους βοηθάμε καθώς κάνουν τα πρώτα βήματά τους ως μέλη¹⁸.

Επιβάλλεται [κάθε καινούργιος νεοφώτιστος] να συνεργάζεται με μία απαρτία ιεροσύνης ή την Ανακουφιστική Εταιρεία, τις Νέες Γυναίκες, τους Νέους Άνδρες, το Σχολείο Κυριακής ή την Προκαταρκτική. Θα πρέπει να ενθαρρύνεται να έρχεται στη συγκέντρωση μετάληψης, να μεταλαμβάνει, να ανανεώνει τις διαθήκες που έγιναν κατά το βάπτισμα¹⁹.

4

Έχει να κερδίσει τα πάντα και τίποτα να χάσει, αν επιστρέψει στη δραστηριότητα της Εκκλησίας.

Υπάρχουν χιλιάδες ανά τον κόσμο... που είναι μέλη της Εκκλησίας κατ' όνομα, οι οποίοι όμως έχουν φύγει και οι οποίοι λαχταρούν μέσα στην καρδιά τους να επιστρέψουν, όμως δεν ξέρουν πώς και είναι πολύ συνεσταλμένοι ώστε να προσπαθήσουν...

Προς εσάς, αδελφοί και αδελφές μου, που έχετε λάβει την πνευματική κληρονομιά σας και έχετε φύγει, και τώρα βλέπετε ένα κενό στη ζωή σας, ο δρόμος είναι ανοιχτός για την επιστροφή σας. ...Εάν κάνετε το πρώτο συνεσταλμένο βήμα για την επιστροφή σας, θα βρείτε ανοιχτές αγκαλιές να σας χαιρετίσουν και ζεστούς φίλους να σας καλωσορίσουν.

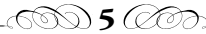
Νομίζω ότι ξέρω γιατί φύγατε μερικοί από εσάς. Προσβληθήκατε από κάποιο απερίσκεπτο άτομο που σας πλήγωσε και παρεξηγήσατε τις πράξεις του ως αντιπροσώπου της Εκκλησίας. Ή μπορεί να μετακομίσατε από κάποια περιοχή, όπου ήσασταν γνωστοί,

σε μία περιοχή όπου είστε πολύ μόνοι και εκεί αποκτήσατε μια μικρή μόνον γνώση της Εκκλησίας.

Ή μπορεί να σας έχει προσελκύσει άλλη παρέα ή συνήθειες για τα οποία αισθανόσασταν ότι ήταν ασυμβίβαστα με τη συναναστροφή στην Εκκλησία. Ή μπορεί να έχετε αισθανθεί σοφότεροι στη σοφία του κόσμου αντίθετα με τις συναναστροφές σας στην Εκκλησία και με κάποιο ύφος περιφρόνησης αποσύρεστε από τη συντροφιά τους.

Δεν είμαι εδώ για να ασχοληθώ με τις αιτίες. Ελπίζω ότι δεν θα το κάνετε κι εσείς. Βάλτε το παρελθόν πίσω σας. ... Έχετε να κερδίσετε τα πάντα και τίποτα να χάσετε. Επιστρέψτε, φίλοι μου. Υπάρχει περισσότερη ειρήνη να βρείτε στην Εκκλησία από όση έχετε γνωρίσει εδώ και πολύ καιρό. Υπάρχουν πολλοί, τη φιλία των οποίων θα ευχαριστηθείτε²⁰.

Αγαπημένοι αδελφοί και αδελφές μου που μπορεί... να έχετε παρασυρθεί, η Εκκλησία σας χρειάζεται και εσείς χρειάζεστε την Εκκλησία. Θα βρείτε πολλούς που θα σας ακούσουν με κατανόηση. Θα υπάρξουν πολλά χέρια να σας βοηθήσουν να επιστρέψετε. Θα υπάρξουν καρδιές να ζεστάνουν τη δική σας. Θα υπάρξουν δάκρυα, όχι πικρίας αλλά αγαλλίασης²¹.

**Για τους Αγίους των Τελευταίων Ημερών που
επιστρέφουν στη δραστηριότητα στην Εκκλησία,
θα είναι καλό να βρεθούν σπίτι ζανά.**

Μία Κυριακή βρέθηκα σε μια πόλη της Καλιφόρνιας για μία συνέλευση πασσάλου. Το όνομα και η φωτογραφία μου βρίσκονταν στην τοπική εφημερίδα. Το τηλέφωνο χτύπησε στο κέντρο πασσάλου καθώς ο πρόεδρος πασσάλου κι εγώ μπαίναμε εκείνο το πρωί στο κτήριο. Το τηλεφώνημα ήταν για εμένα και αυτός που καλούσε ανέφερε ποιος ήταν. Ήθελε να με δει. Ζήτησα συγγνώμη για τη συγκέντρωση που θα είχα νωρίς εκείνο το πρωί και ζήτησα από τον πρόεδρο πασσάλου να συνεχίσει εκείνος. Είχα κάτι σημαντικότερο να κάνω.

Ήρθε αυτός ο φίλος μου, συνεσταλμένος και κάπως φοβισμένος. Έλεπε εδώ και πολύ καιρό. Αγκαλιάσαμε ο ένας τον άλλο σαν αδελφια που είχαν χωρίσει καιρό. Στην αρχή νιώθαμε άβολα κουβεντιάζοντας, όμως σύντομα η συζήτηση έγινε πιο φιλική καθώς

συζητούσαμε μαζί τις ημέρες που είχαμε περάσει στην Αγγλία πριν από πολλά χρόνια. Υπήρχαν δάκρυα στα μάτια αυτού του δυνατού άνδρα καθώς μιλούσε για την Εκκλησία, της οποίας είχε υπάρξει τόσο ενεργό μέλος κάποτε και κατόπιν μου είπε για τα μακριά, κενά χρόνια που είχαν ακολουθήσει. Επικεντρώθηκε σε αυτά, όπως ένας άνθρωπος μιλά για εφιάλτες. Όταν περιέγραψε εκείνα τα χαμένα χρόνια, μιλήσαμε για την επιστροφή του. Πίστευε ότι θα ήταν δύσκολο, ότι θα ερχόταν σε δύσκολη θέση, όμως συμφώνησε να προσπαθήσει.

[Ελαβα] ένα γράμμα από εκείνον πριν λίγο καιρό. Είπε: «Επέστρεψα. Επέστρεψα και πόσο υπέροχα νιώθω να βρίσκομαι ξανά σπίτι».

Έτσι, λοιπόν, κι εσείς φίλοι μου, οι οποίοι, όπως εκείνος, λαχταράτε να επιστρέψετε αλλά δείχνετε απροθυμία να κάνετε το πρώτο βήμα, προσπαθήστε. Ας σας συναντήσουμε εκεί που τώρα βρίσκεστε και ας σας πάρουμε από το χέρι, να σας βοηθήσουμε. Σας υπόσχομαι ότι θα αισθανθείτε καλά να βρεθείτε σπίτι ξανά²².

Προτάσεις για μελέτη και διδασκαλία

Ερωτήσεις

- Γιατί πρέπει «το ενδιαφέρον και η έγνοια μας... να είναι πάντα με το άτομο», ακόμα και σε μία παγκόσμια εκκλησία; (Βλέπε τμήμα 1.) Πότε ευλογηθήκατε από κάποιον ο οποίος ενδιαφέρθηκε προσωπικά για εσάς; Ποιοι είναι μερικοί τρόποι που μπορούμε να είμαστε περισσότερο ευαίσθητοι φροντίζοντας κάθε άτομο;
- Τι μπορούμε να μάθουμε και να εφαρμόσουμε από το γράμμα για το οποίο μιλά ο Πρόεδρος Χίνκλυ στο τμήμα 2; Συλλογιστείτε τι μπορείτε να κάνετε για να ενδυναμώσετε εκείνους που εργάζονται για να οικοδομήσουν την πίστη τους.
- Γιατί κάθε καινούργιος νεοφώτιστος χρειάζεται φιλία, μία ευθύνη και γαλούχηση με τον λόγο του Θεού; (Βλέπε τμήμα 3.) Ποιοι είναι μερικοί τρόποι με τους οποίους μπορούμε να έχουμε φιλία με καινούργιους νεοφώτιστους; Πώς μπορούμε να στηρίξουμε καινούργιους νεοφώτιστους στις ευθύνες τους στην Εκκλησία; Πώς μπορούμε να βοηθήσουμε καινούργιους νεοφώτιστους να «γαλουχηθούν με τον καλό λόγο του Θεού»;

- Γιατί είναι δύσκολο μερικές φορές για τα μέλη να επιστρέψουν στη δραστηριότητα της Εκκλησίας; (Βλέπε τμήμα 4.) Πώς μπορούμε να βοηθήσουμε ανθρώπους να επιστρέψουν; Πότε βιώσατε ή σταθήκατε μάρτυρες της αγαλλίασης που συνοδεύει μια επιστροφή στη δραστηριότητα της Εκκλησίας;
- Τι μαθαίνετε από την αφήγηση του Προέδρου Χίνκλυ στο τμήμα 5; Συλλογιστείτε πώς μπορείτε να προσεγγίσετε για να βοηθήσετε κάποιον ο οποίος δεν είναι δραστήριος στην Εκκλησία «να επιστρέψει ξανά σπίτι».

Σχετικές γραφές

Κατά Λουκάν 15, Κατά Ιωάννην 10:1-16, 26-28, 13:34-35, Μωσία 18:8-10, Ήλαμαν 6:3, Νεφί Γ΄ 18:32, Μορόνι 6:4-6, Δ&Δ 38:24

Βοήθεια μελέτης

«Πολλοί κρίνουν ότι ο καλύτερος καιρός για μελέτη είναι το πρωί ύστερα από την ανάπαυση της νύχτας. ... Άλλοι προτιμούν να μελετούν κατά τις ήσυχες ώρες, αφού τελειώσουν η εργασία και οι ανησυχίες της ημέρας. ... Ίσως αυτό που είναι πιο σημαντικό από την ώρα της ημέρας, είναι να τεθεί κατά μέρος μία τακτική ώρα για μελέτη» (Χάουαρντ Χάντερ, “Reading the Scriptures”, *Ensign*, Νοε 1979, 64).

Σημειώσεις

1. “Converts and Young Men”, *Ensign*, Μάιος 1997, 47-48.
2. “Converts and Young Men”, 48.
3. «Σκέψεις που εμπνέουν», *Ensign*, Οκτ 2003, 5.
4. “This Work Is Concerned with People”, *Ensign*, Μάιος 1995, 52-53.
5. *Teachings of Gordon B. Hinckley* (1997), 537-38.
6. “There Must Be Messengers”, *Ensign*, Οκτ 1987, 5.
7. “Find the Lambs, Feed the Sheep”, *Ensign*, Μάιος 1999, 108.
8. “Messages of Inspiration from President Hinckley”, *Church News*, 5 Απρ 1997, 2. Βλέπε, επίσης, «Σκέψεις που εμπνέουν», 3.
9. “Converts and Young Men”, 47.
10. “Some Thoughts on Temples, Retention of Converts, and Missionary Service”, *Ensign*, Νοε 1997, 51.
11. «Σκέψεις που εμπνέουν», 4.
12. “Latter-day Counsel: Excerpts from Recent Addresses of President Gordon B. Hinckley”, *Ensign*, Ιούλιος 1999, 73.
13. «Λόγια του Προφήτη: Προσεγγίστε», *New Era*, Φεβ 2003, 7.
14. «Σκέψεις που εμπνέουν», 3-4.
15. *Διδασκαλίες του Γκόρντον Χίνκλυ*, 538.
16. «Σκέψεις που εμπνέουν», *Ensign*, Ιούλιος 1998, 4.
17. “Find the Lambs, Feed the Sheep”, 108.
18. “Converts and Young Men”, 48.
19. “Find the Lambs, Feed the Sheep”, 108.
20. “Everything to Gain—Nothing to Lose”, *Ensign*, Νοε 1976, 95-96.
21. “And Peter Went Out and Wept Bitterly”, *Ensign*, Μάιος 1979, 67.
22. “Everything to Gain—Nothing to Lose”, 97.

Ο Ναός της Κολόνια Χουάρες στην Τσιουάουα του Μεξικού

Οι ευλογίες του Αγίου Ναού

«Οι διατάξεις του ναού γίνονται οι υπέρτατες ευλογίες που έχει να προσφέρει η Εκκλησία».

Από τη ζωή του Γκόρντον Χίνκλυ

«Πιστεύω ότι κανένα μέλος της Εκκλησίας δεν έχει λάβει το ανώτατο που έχει να δώσει αυτή η Εκκλησία, μέχρις ότου λάβει τις ευλογίες του ναού στον οίκο του Κυρίου» είπε ο Πρόεδρος Γκόρντον Χίνκλυ στη συγκέντρωση ιεροσύνης της γενικής συνέλευσης Οκτωβρίου 1997. «Εξαιτίας αυτού, κάνουμε όλα όσα ξέρουμε πώς να κάνουμε ώστε να επιστεύσουμε την οικοδόμηση αυτών των ιερών κτηρίων και να κάνουμε γενικότερα διαθέσιμες τις ευλογίες που λαμβάνονται εκεί μέσα»¹. Ανέφερε αρκετούς ναούς που ήσαν σε διάφορα στάδια σχεδιασμού και οικοδόμησης και κατόπιν έκανε μία ανακοίνωση που θα άλλαζε τη ζωή των ανθρώπων σε όλο τον κόσμο:

«Υπάρχουν πολλές περιοχές της Εκκλησίας οι οποίες είναι απομακρυσμένες, όπου τα μέλη είναι λίγα και δεν υπάρχουν πιθανότητες να αναπτυχθούν πολύ στο εγγύς μέλλον. Όσοι ζουν σε αυτά τα μέρη θα στερηθούν για πάντα τις ευλογίες των διατάξεων του ναού; Ενώ επισκεπτόμασταν μία τέτοια περιοχή μερικούς μήνες πριν, συλλογιστήκαμε με προσευχή αυτήν την ερώτηση. Η απάντηση, πιστεύουμε ότι ήρθε φωτεινή και ξεκάθαρη.

«Θα οικοδομήσουμε μικρούς ναούς σε ορισμένες από τις περιοχές αυτές. ...[Θα] οικοδομούνται σύμφωνα με τα πρότυπα των ναών, τα οποία είναι πολύ υψηλότερα από τα πρότυπα των οικημάτων συγκεντρώσεων. [Θα] εξυπηρετούν βαπτίσεις για τους νεκρούς, την τελετή προικοδότησης, επισφραγίσεις και όλες τις άλλες διατάξεις που γίνονται στον οίκο του Κυρίου τόσο για τους ζωντανούς, όσο και για τους νεκρούς»².

Η έμπνευση για το σχέδιο αυτό είχε ξεκινήσει περισσότερο από 20 χρόνια νωρίτερα, όταν ο Πρόεδρος Χίνκλυ υπηρετούσε ως πρόεδρος της Επιτροπής Ναού της Εκκλησίας. Ανήσυχος στη σκέψη ότι πολλοί Άγιοι των Τελευταίων Ημερών δεν είχαν εύκολη πρόσβαση στις ευλογίες ναού, έγραψε στο ημερολόγιό του: «Η Εκκλησία θα μπορούσε να οικοδομήσει [πολλούς μικρότερους] ναούς με κόστος ίδιο με εκείνο του Ναού της Ουάσινγκτον [τότε υπό οικοδόμηση]. Θα έκανε προσβάσιμους τους ναούς στους ανθρώπους, αντί να ταξιδεύουν οι άνθρωποι μεγάλες αποστάσεις για να πάνε σε αυτούς»³.

Το 1997, μία αποκάλυψη από τον Κύριο έκανε πραγματοποιήσιμη αυτήν την ιδέα. Ο Πρόεδρος Χίνκλυ μίλησε λίγο για την αποκάλυψη αυτή, όταν πρόσφερε την προσευχή αφιερώσεως για τον Ναό Κολόνια Χουάρες στην Τσιουάουα του Μεξικού. «Εδώ, στο Βόρειο Μεξικό» προσευχήθηκε, «αποκάλυψες Εσύ την ιδέα και το σχέδιο για έναν μικρότερο ναό, πλήρη σε κάθε αναγκαία λεπτομέρεια, αλλά ανάλογο σε μέγεθος για τις ανάγκες και περιστάσεις των μελών της Εκκλησίας στην περιοχή αυτή του αμπελώνα Σου. Εκείνη η αποκάλυψη ήλθε κατόπιν επιθυμίας και προσευχής να βοηθήσουμε τον λαό Σου σε αυτούς τους οικισμούς, ο οποίος υπήρξε ειλικρινής και πιστός»⁴.

Έξι μήνες μετά την αναγγελία του σχεδίου οικοδόμησης μικρότερων ναών, ο Πρόεδρος Χίνκλυ έκανε μία άλλη σημαντική αναγγελία:

«Έχουμε ταξιδέψει μακριά, ανάμεσα στα μέλη της Εκκλησίας. Έχω βρεθεί με πολλούς που έχουν πολύ λίγα από τα αγαθά αυτού του κόσμου. Όμως έχουν μέσα στην καρδιά τους μια μεγάλη πίστη που καίει, σχετικά με αυτό το έργο των τελευταίων ημερών. Αγαπούν την Εκκλησία. Αγαπούν το Ευαγγέλιο. Αγαπούν τον Κύριο και θέλουν να πράττουν το θέλημά Του. Πληρώνουν τα δέκατά τους, έστω κι αν είναι λιγοστά. Κάνουν τρομακτικές θυσίες για να επισκεφθούν τους ναούς. Ταξιδεύουν επί μέρες κάθε φορά, σε φθηνά λεωφορεία και σε παλιά σκάφη. Αποταμιεύουν χρήματα και στερούνται αυτά που θέλουν, για να τα καταφέρουν.

»Χρειάζονται κοντινούς ναούς – μικρούς, όμορφους, λειτουργικούς ναούς. Επομένως, δράττομαι αυτής της ευκαιρίας για να

ανακοινώσω σε ολόκληρη την Εκκλησία ένα πρόγραμμα οικοδόμησης περίπου 30 μικρότερων ναών αμέσως...

»Θα είναι μία τρομερή προσπάθεια. Τίποτα που να το προσεγγίζει δεν έχει επιχειρηθεί ποτέ πριν. ...Αυτό θα αποτελέσει ένα σύνολο 47 νέων ναών, επιπλέον των 51 που λειτουργούν τώρα. Νομίζω ότι είναι καλύτερα να προσθέσουμε 2 περισσότερους για να το κάνουμε ένα στρογγυλό 100 μέχρι το τέλος αυτού του αιώνα, που είναι 2.000 “από τον ερχομό του Κυρίου και Σωτήρα μας Ιησού Χριστού ενσαρκωμένου” (Δ&Δ 20:1). Στο πρόγραμμα αυτό κινούμαστε σε μία κλίμακα που όμοιά της δεν έχουμε ξαναδεί⁵.

Την 1η Οκτωβρίου 2000, ο Πρόεδρος Χίνκλυ αφιέρωσε τον Ναό στη Βοστώνη της Μασσαχουσέτης τον 100ο ναό εν λειτουργία. Πριν από το τέλος του έτους, αφιέρωσε δύο ακόμα ναούς στη Βραζιλία. Και όταν πέθανε στις 27 Ιανουαρίου 2008, η Εκκλησία είχε 124 ναούς εν λειτουργία, με 13 ακόμη να έχουν ανακοινωθεί. Από τους 124 ναούς εν λειτουργία, ο Πρόεδρος Χίνκλυ είχε συμμετάσχει στον σχεδιασμό και την κατασκευή των περισσότερων από αυτούς και είχε προσωπικά αφιερώσει 85 από αυτούς.

Ακόμα κι όταν ο Πρόεδρος Χίνκλυ ανήγγειλε μεγάλους αριθμούς νέων ναών, ακόμα κι όταν θαύμαζε την ομορφιά τους, θύμιζε πάντα στους Αγίους των Τελευταίων Ημερών τον σκοπό εκείνων των ιερών κτισμάτων: να ευλογούν τα άτομα και τις οικογένειες, έναν προς έναν. Μιλώντας για τον Ναό Σαν Ντιέγκο της Καλιφόρνιας, είπε: «Πόσο υπέροχα ωραίο κτήριο είναι αυτό. Όμως, παρ' όλη την ομορφιά εκείνου του κτηρίου, αυτό το οικοδόμημα είναι μόνον ένα μέσον για έναν σκοπό και όχι ένας αυτοσκοπός. Εκείνες οι εγκαταστάσεις ανεγέρθηκαν και αφιερώθηκαν για την τέλεση των ιερών διατάξεων τις οποίες έχει αποκαλύψει ο Κύριος ετούτη την εποχή⁶.

Σε κάποια άλλη περίπτωση, είπε: «Κανένα άτομο δεν έχει όλο το Ευαγγέλιο, μέχρι να είναι εις θέσιν να λάβει [τις διατάξεις του ναού]. Και η ευθύνη εναπόκειται σε εμάς, να φροντίσουμε ώστε να είναι διαθέσιμες οι εγκαταστάσεις. Δεν ξέρω πόσο θα ζω ακόμα, όμως ελπίζω να φθάσω στο τέλος των ημερών μου οικοδομώντας ναούς του Κυρίου, φέρνοντας τους ναούς κοντά στους ανθρώπους, ώστε να μπορούν να έχουν τις θαυμαστές ευλογίες που λαμβάνονται [εκεί]⁷.

Διδασκαλίες του Γκόρντον Χίνκλν

1

Οι ναοί είναι εκφράσεις της μαρτυρίας μας και αντιπροσωπεύουν το υπέρτατο στη λατρεία μας.

Κάθε ναός που οικοδομείται από την Εκκλησία του Ιησού Χριστού των Αγίων των Τελευταίων Ημερών, στέκει ως μία έκφραση της μαρτυρίας αυτού του λαού ότι ο Θεός ο Αιώνιος Πατέρας μας ζει, ότι έχει ένα σχέδιο για την ευλογία των υιών και των θυγατέρων Του όλων των γενεών, ότι ο Αγαπημένος Υιός Του, Ιησούς Χριστός, ο οποίος γεννήθηκε στη Βηθλεέμ της Ιουδαίας και σταυρώθηκε στον σταυρό στον Γολγοθά, είναι ο Σωτήρας και Λυτρωτής του κόσμου, η εξιλεωτική θυσία του οποίου κάνει δυνατή την εκπλήρωση εκείνου του σχεδίου στην αιώνια ζωή καθενός ο οποίος αποδέχεται και ζει το Ευαγγέλιο⁸.

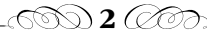
Όλα όσα συμβαίνουν [στον] ναό είναι εξυψωτικά και μας εξυψώνουν. Αναφέρονται στη ζωή εδώ και στη ζωή μετά θάνατον. Αναφέρονται στη σπουδαιότητα του ατόμου ως τέκνο του Θεού. Αναφέρονται στη σπουδαιότητα της οικογένειας ως δημιουργία του Παντοδύναμου. Αναφέρονται στην παντοτινή φύση της σχέσης του γάμου. Αναφέρονται στο να προχωρήσουμε προς μία μεγαλύτερη δόξα. Είναι ένας χώρος φωτός, ένας χώρος ειρήνης, ένας χώρος αγάπης, όπου διδασκόμαστε τα πράγματα της αιωνιότητας⁹.

Κάθε ναός... στάθηκε στην πραγματικότητα σαν ένα μνημείο της πεποίθησής μας για την αθανασία της ανθρώπινης ψυχής, ότι αυτή η περίοδος της θνητής ζωής την οποία βιώνουμε αποτελεί μέρος μίας συνεχούς ανάβασης, να το πούμε έτσι, και πως όσο είναι βέβαιο ότι υπάρχει ζωή εδώ, τόσο είναι βέβαιο ότι θα υπάρχει ζωή και εκεί. Αυτή είναι η ακλόνητη πεποίθησή μας. Πραγματοποιείται μέσω της Εξιλέωσης του Σωτήρος και ο ναός γίνεται, όπως ανέφερα, η γέφυρα από αυτήν τη ζωή στην επόμενη. Ο ναός έχει σχέση με την αιωνιότητα¹⁰.

Αυτά τα μοναδικά και υπέροχα κτήρια και οι διατάξεις που χορηγούνται εκεί μέσα, αντιπροσωπεύουν το υπέρτατο στη λατρεία μας. Αυτές οι διατάξεις γίνονται οι βαθύτατες εκφράσεις της θεολογίας μας¹¹.

Ιερά ζητήματα δικαιούνται ιερού στοχασμού. ...Όταν φεύγετε από τις πόρτες του Οίκου του Κυρίου, να είστε αφοσιωμένοι σε μία ιερή εμπιστοσύνη να μην μιλάτε για αυτά που είναι άγια και καθαγιασμένα.

Ο Κύριος είπε: «Να θυμάστε ότι εκείνο το οποίο έρχεται από ψηλά είναι ιερό, και πρέπει να το αναφέρουμε με προσοχή, και με την επιβολή του Πνεύματος». (Δ&Δ 63:64.) Και πάλι: «Μην παίζεις με τα άγια». (Δ&Δ 6:12.)¹²

Μέσω των διατάξεων του ναού λαμβάνουμε τις κορυφαίες ευλογίες του Ευαγγελίου.

Οι ναοί αυτοί, οι οποίοι τώρα είναι διάσπαρτοι ανά τη γη, είναι απαραίτητοι για την πλήρη εκπλήρωση της Εξιλέωσης του Σωτήρα. Εδώ, υπό την εξουσία της Αγίας Ιεροσύνης, θα χορηγηθούν οι διατάξεις εκείνες, οι οποίες θα οδηγήσουν όχι μόνον στη σωτηρία, αλλά και στην αιώνια υπερύψωση¹³.

Ο Ιησούς Χριστός, ο Υιός του Θεού, έδωσε τη ζωή Του στον σταυρό στον Γολγοθά ως εξιλέωση για τις αμαρτίες της ανθρωπότητας. Ήταν μία εξ υποκαταστάσεως θυσία για τον καθέναν μας. Μέσω της θυσίας εκείνης ήρθε η υπόσχεση για την ανάσταση όλων. Αυτό έγινε μέσω της χάρης του Θεού, χωρίς προσπάθεια από μέρους των ανθρώπων. Και πέραν αυτού, μέσω των κλειδιών της αγίας ιεροσύνης, τα οποία απονεμήθηκαν στους Δώδεκα από τον Κύριο όταν περπάτησε ανάμεσά τους, τα οποία κλειδιά αποκαταστάθηκαν σε αυτήν τη θεική νομή από εκείνους οι οποίοι τα κρατούσαν στην αρχαία εποχή – μέσω αυτών έχουν έρθει μεγάλες επιπρόσθετες ευλογίες, συμπεριλαμβανομένων εκείνων των μοναδικών και αξιόλογων διατάξεων που χορηγούνται στον οίκο του Κυρίου. Μόνον με εκείνες τις διατάξεις πραγματοποιείται εκεί η άσκηση της «πληρότητα[ς] τής ιεροσύνης». (Δ&Δ 124:28.)¹⁴

Οι διατάξεις του ναού [είναι] οι υπέρτατες ευλογίες που έχει να προσφέρει η Εκκλησία¹⁵.

Οι ευλογίες του ναού τόσο για τους άνδρες, όσο και τις γυναίκες, οι οποίοι είναι άξιοι να εισέλθουν εκεί... περιλαμβάνουν το νίψιμο και το χρίσμα, ώστε να είμαστε καθαροί ενώπιον του Κυρίου. Περιλαμβάνουν τη διδασκαλία υπηρέτησης, όπου μας δίδεται μία

προικοδότηση υποχρεώσεων και ευλογιών που μας παρακινούν σε συμπεριφορά συμβατή με τις αρχές του Ευαγγελίου. Περιλαμβάνουν τις διατάξεις επισφράγισης, με τις οποίες αυτό που έχει δεθεί στη γη, έχει δεθεί και στους ουρανούς, παρέχοντας για τη συνέχεια της οικογένειας¹⁶.

Κλήθηκα [κάποτε] στο προσκέφαλο μιας μητέρας στο νοσοκομείο, στα τελευταία στάδια μιας σοβαρής ασθένειας. Απεβίωσε λίγο αργότερα, αφήνοντας τον σύζυγό της και τα τέσσερα παιδιά, συμπεριλαμβανομένου ενός μικρού αγοριού έξι ετών. Υπήρχε θλίψη, βαθιά, σπαρακτική και τραγική. Όμως μέσα από τα δάκρυά τους έλαμπε μία πίστη όμορφη και βέβαιη ότι όπως τώρα υπήρχε ένας θλιβερός αποχωρισμός, θα υπήρχε κάποια ημέρα μία χαρούμενη επανασύνδεση, διότι εκείνος ο γάμος είχε αρχίσει με μία επισφράγιση για τον παρόντα καιρό και την αιωνιότητα στον οίκο του Κυρίου, υπό την εξουσία της αγίας ιεροσύνης...

Πολλοί έχουν ταξιδέψει [μεγάλες αποστάσεις] για να λάβουν τις ευλογίες του γάμου στον ναό. Είδα μία ομάδα Αγίων των Τελευταίων Ημερών από την Ιαπωνία, οι οποίοι –πριν από την οικοδόμηση ενός ναού στην πατρίδα τους– είχαν στερηθεί το φαγητό για να μπορέσουν να κάνουν το μακρινό ταξί έως τον Ναό Λέι της Χαβάης. Προτού αποκτήσουμε ναό στο Γιοχάνεσμπουργκ, συναντήσαμε εκείνους που είχαν πάει χωρίς να έχουν τα απαιτούμενα χρήματα για μία πτήση 11.000 χιλιομέτρων από τη Νότιο Αφρική μέχρι τον ναό στο Σάρρεϋ της Αγγλίας. Υπήρχε ένα φως στα μάτια τους και ένα χαμόγελο στο πρόσωπό τους και μαρτυρίες από τα χείλη τους ότι άξιζε απείρως περισσότερο από όλα όσα είχε κοστίσει.

Και θυμάμαι που άκουσα στη Νέα Ζηλανδία πριν πολλά χρόνια τη μαρτυρία ενός άνδρα από τη μακρινή μεριά της Αυστραλίας ο οποίος, αφού είχε προηγουμένως επισφραγιστεί από την αοτική εξουσία και κατόπιν είχε προσχωρήσει στην Εκκλησία με τη σύζυγο και τα παιδιά του, είχε ταξιδέψει όλη την απόσταση διασχίζοντας εκείνη τη μεγάλη ήπειρο, μετά μέσω της θάλασσας της Τασμανίας στο Ωκλαντ και κατόπιν μέχρι τον ναό, στην όμορφη κοιλάδα Βαϊκάτο. Όπως θυμάμαι, τα λόγια που είπε ήταν: «Δεν είχαμε τη δυνατότητα να έρθουμε. Τα εγκόσμια αποκτήματά μας ήταν ένα

παλιό αυτοκίνητο, τα έπιπλά μας και τα πιατικά μας. Είπα στην οικογένειά μου: “Δεν έχουμε τη δυνατότητα να πάμε”. Κατόπιν, κοίταξα τα πρόσωπα της όμορφης συζύγου μου και των όμορφων παιδιών μας και είπα: “Δεν γίνεται να μην πάμε. Αν μου δώσει δύναμη ο Κύριος, μπορώ να δουλέψω και να κερδίσω αρκετά για να αγοράσω ένα καινούργιο αυτοκίνητο, έπιπλα και πιατικά, όμως αν χάσω αυτούς τους αγαπημένους μου, θα είμαι πραγματικά φτωχός τόσο σε τούτη τη ζωή, όσο και στην αιωνιότητα”¹⁷.

Δεν είναι να απορεί κανείς, αδελφοί και αδελφές μου, που με το άνοιγμα των... ναών είδα δάκρυα στα μάτια δυνατών ανδρών οι οποίοι αγκάλιαζαν τις συζύγους τους στους βωμούς αυτών των ιερών οίκων. Είδα τα δάκρυα πατέρων και μητέρων καθώς αγκάλιαζαν τα παιδιά τους σε εκείνους τους ίδιους βωμούς. Μέσω της δύναμης που ασκείται εδώ, έχουν καταλάβει ότι ούτε ο χρόνος ούτε ο θάνατος μπορούν να καταστρέψουν τους δεσμούς που τους δένουν μαζί¹⁸.

3

Ο ναός είναι ένας ιερός χώρος υπηρετήσης, όπου λαμβάνουμε σωτήριες διατάξεις για εκείνους οι οποίοι έχουν πεθάνει χωρίς να λάβουν το Ευαγγέλιο.

Υπάρχουν αμέτρητα εκατομμύρια ανθρώπων που έχουν περπατήσει στη γη, οι οποίοι δεν είχαν ποτέ την ευκαιρία να ακούσουν το Ευαγγέλιο. Θα αποστερηθούν αυτών των ευλογιών, όπως προσφέρονται στους ναούς της Εκκλησίας;

Μέσω ζώντων αντιπροσώπων οι οποίοι στέκουν εκ μέρους των αποθανόντων, οι ίδιες διατάξεις είναι διαθέσιμες για εκείνους οι οποίοι έχουν φύγει από τη θνητότητα. Στον κόσμο των πνευμάτων είναι τότε ελεύθεροι να αποδεχθούν ή να απορρίψουν εκείνες τις γήινες διατάξεις που τελέσθηκαν γι' αυτούς, συμπεριλαμβανομένου του βαπτίσματος, του γάμου και της επισφράγισης των οικογενειακών σχέσεων. Δεν πρέπει να υπάρχει εξαναγκασμός στο έργο του Κυρίου, αλλά θα πρέπει να υπάρχει ευκαιρία¹⁹.

Αυτός είναι ένας ιερός χώρος υπηρετήσης. Το μεγαλύτερο μέρος του έργου που γίνεται σε αυτόν τον ιερό οίκο, τελείται εξ υποκαταστάσεως για εκείνους οι οποίοι έχουν περάσει στην άλλη μεριά του πέπλου. Δεν γνωρίζω κανένα άλλο έργο που να συγκρίνεται

μαζί του. Περισσότερο προσεγγίζει την εξ υποκαταστάσεως θυσία του Υιού του Θεού για όλη την ανθρωπότητα, από κάθε άλλο έργο που γνωρίζω. Δεν αναμένονται ευχαριστίες από εκείνους οι οποίοι στον άλλο κόσμο γίνονται οι δωρεοδόχοι αυτής της καθαγιασμένης υπηρεσίας. Είναι μία υπηρεσία των ζώντων υπέρ των νεκρών. Είναι μία υπηρεσία η οποία συνιστά την ουσία της ανιδιοτέλειας²⁰.

Αγόρια και κορίτσια σε μεγάλους αριθμούς έχουν... λάβει την υπενθύμιση ότι αυτοί οι ναοί δεν είναι μόνον για τους γονείς τους αλλά και για εκείνους. Όταν γίνουν 12 χρονών, μπορούν να εισέλθουν στον οίκο του Κυρίου και να σταθούν ως αντιπρόσωποι σε βαπτίσεις για εκείνους πέρα από τον πέπλο. Πόσο σπουδαία και ανιδιοτελής υπηρεσία είναι αυτή. Πόσο σπουδαίο πράγμα για τους νέους μας να λάβουν μέρος σε αυτή την απόλυτα ανιδιοτελή πράξη υπέρ των άλλων οι οποίοι είναι αδύναμοι να βοηθήσουν τον εαυτό τους.

Μαζί με την... αύξηση της δραστηριότητας του ναού έρχεται και η αύξηση στο έργο οικογενειακής ιστορίας μας. Ο ηλεκτρονικός υπολογιστής στις ποικίλες επιπτώσεις του επιταχύνει το έργο και οι άνθρωποι επωφελούνται από τις νέες τεχνικές που τους προσφέρονται. Πώς μπορεί κάποιος να μην καταλήξει στο συμπέρασμα ότι ο Κύριος είναι σε όλα αυτά; Καθώς βελτιώνονται οι δυνατότητες των ηλεκτρονικών υπολογιστών, ο αριθμός των ναών αυξάνει ώστε να εξυπηρετήσει το επιταχυνόμενο έργο οικογενειακής ιστορίας²¹.

Είμαστε υπεύθυνοι για την ευλογία, την αιώνια ευλογία, όλων όσους έχουν ζήσει επάνω στη γη, τις αμέτρητες, αναρίθμητες γενεές ανδρών και γυναικών που έχουν ζήσει επάνω στη γη, όλων όσους ζουν τώρα επάνω στη γη και όλων όσους θα ζήσουν επάνω στη γη. Πόσο μεγάλη είναι η ευθύνη μας. Πρέπει να σταθούμε λίγο ψηλότερα και να εργαστούμε λίγο σκληρότερα για να το υλοποιήσουμε²².

Εκείνοι που βρίσκονται από την άλλη πλευρά, οι οποίοι δεν είναι νεκροί αλλά ζωντανοί ως προς το πνεύμα, θα αγαλλιάσουν και θα είναι ευτυχείς καθώς αφυπνίζονται και εξακολουθούν τον δρόμο τους προς την «αθανασία και την αιώνια ζωή» (Μωυσή 1:39)²³.

 4

Μεγάλες ευλογίες μας αναμένουν καθώς διατηρούμε τον εαυτό μας άξιο και πηγαίνουμε στον ναό συχνά.

Απευθύνω... μια πρόκληση για τον καθέναν σας σήμερα να βάλετε σε τάξη τη ζωή σας, να είστε άξιοι να πάτε στον οίκο του Κυρίου και εκεί να μετέχετε των ευλογιών οι οποίες είναι αποκλειστικά δικές σας. ...Μεγάλα είναι τα απαιτούμενα, όμως ακόμα μεγαλύτερες είναι οι ευλογίες²⁴.

Παροτρύνω τους ανθρώπους μας παντού, με όλη την πειθώ την οποία διαθέτω, να ζουν άξια για να έχουν έγκυρο εγκριτικό ναού, να το εξασφαλίζουν και να το θεωρούν πολύτιμο πλεονέκτημα και να καταβάλουν μία μεγαλύτερη προσπάθεια να πηγαίνουν στον οίκο του Κυρίου και να γίνονται μέτοχοι του πνεύματος και των ευλογιών που υπάρχουν εκεί²⁵.

Είτε μπορείτε να πηγαίνετε [στον ναό] συχνά είτε όχι, να πληροίτε τις προϋποθέσεις για ένα εγκριτικό ναού και να φυλάτε ένα εγκριτικό στην τσέπη σας. Θα είναι μία υπενθύμιση για σας ως προς το τι αναμένεται από εσάς ως Άγιο των Τελευταίων Ημερών²⁶.

Είμαι ικανοποιημένος που κάθε άνδρας ή γυναίκα που πηγαίνει στο ναό με πνεύμα ειλικρίνειας και πίστης φεύγει από τον οίκο του Κυρίου καλύτερος άνδρας ή γυναίκα. Υπάρχει ανάγκη για συνεχή βελτίωση σε όλη μας τη ζωή. Υπάρχει ανάγκη περιστασιακά να αφήσουμε τον θόρυβο και τη βοή του κόσμου και να εισέλθουμε στον ιερό οίκο του Θεού, για να αισθανθούμε εκεί το πνεύμα Του σε ένα περιβάλλον αγιότητας και ειρήνης²⁷.

Αυτό το ιερό κτίσμα γίνεται σχολείο διδασκαλίας στα γλυκά και ιερά πράγματα του Θεού. Εδώ έχουμε σκιαγραφήσει το σχέδιο ενός στοργικού Πατέρα για τους υιούς και τις θυγατέρες Του όλων των γενεών. Εδώ έχουμε περιγεγραμμένη εν συντομία μπροστά μας τη οδύσσεια του αιώνιου ταξιδιού του ανθρώπου, από την προθηγητή κατάσταση, μέσω αυτής της ζωής στην άλλη ζωή. Σπουδαίες θεμελιώδεις και βασικές αλήθειες διδάσκονται με ευκρίνεια και απλότητα, προς κατανόηση όλων όσων ακούν...

Ο ναός είναι επίσης ένας τόπος προσωπικής έμπνευσης και αποκάλυψης. Πολλοί είναι εκείνοι οι οποίοι σε εποχές έντασης, όταν πρέπει να ληφθούν δύσκολες αποφάσεις και να γίνει

«Πηγαίνετε στον οίκο του Κυρίου και εκεί νιώστε το πνεύμα Του και συνομιλήστε μαζί Του, και θα γνωρίσετε μια γαλήνη που δεν θα βρείτε πουθενά αλλού».

διαχείριση πολύπλοκων προβλημάτων, έχουν έλθει στον ναό με πνεύμα νηστείας και προσευχής για να επιζητήσουν ουράνια καθοδήγηση. Πολλοί έχουν δώσει μαρτυρία ότι μολονότι δεν ακούστηκαν φωνές αποκάλυψης, βίωσαν αναφορικά με μία πορεία που θα πρέπει να ακολουθήσουν, εντυπώσεις εκείνη την εποχή ή αργότερα, οι οποίες έγιναν οι απαντήσεις στις προσευχές τους.

Αυτός ο ναός είναι πηγή αιώνιας αλήθειας. «Όποιος, όμως, πει από το νερό που εγώ θα τού δώσω, δεν θα διψήσει στον αιώνα». (Κατά Ιωάννην 4:14.) Εδώ διδάσκονται οι αλήθειες εκείνες οι οποίες είναι ουράνιες κατά την ουσία τους και αιώνιες στις επιπτώσεις τους.

Για εκείνους οι οποίοι εισέρχονται στον ναό, αυτός ο οίκος γίνεται οίκος διαθηκών. Εδώ υποσχόμαστε, επίσημα και ιερά, να ζούμε το Ευαγγέλιο του Ιησού Χριστού στην ευγενέστερη έκφρασή του. Συνάπτουμε διαθήκη με τον Θεό τον Αιώνιο Πατέρα μας να ζούμε εκείνες τις αρχές οι οποίες αποτελούν το θεμέλιο κάθε αληθινής θρησκείας²⁸.

Είναι η ζωή γεμάτη σκοτούρες για σας; Έχετε προβλήματα, ανησυχίες και έγνοιες; Θέλετε ειρήνη στην καρδιά σας και μια ευκαιρία να επικοινωνήσετε με τον Κύριο και να συλλογιστείτε τον δρόμο Του; Πηγαίνετε στον οίκο του Κυρίου και εκεί νιώστε το πνεύμα Του και επικοινωνήστε μαζί Του, και θα γνωρίσετε μια γαλήνη που δεν θα βρείτε πουθενά αλλού²⁹.

Σε εποχές ζόφους, προσπαθήστε να πάτε στον οίκο του Κυρίου και εκεί κλείστε έξω τον κόσμο. Λάβετε τις άγιες διατάξεις Του και εκτείνετε τες στους απογόνους σας. Κατά το τέλος μίας συνεδρίασης ναού, καθίστε σιωπηλά στη σελέστια αίθουσα και συλλογιστείτε τις ευλογίες που έχετε λάβει για λογαριασμό σας ή που έχετε εκτείνει σε εκείνους οι οποίοι έχουν αποβιώσει. Η καρδιά σας θα πλημμυρίσει ευγνωμοσύνη και σκέψεις για τις αιώνιες αλήθειες του μεγάλου σχεδίου ευδαιμονίας του Κυρίου θα ενσταλάξουν στην ψυχή σας³⁰.

Σε αυτόν τον θορυβώδη, πολυάσχολο, ανταγωνιστικό κόσμο, τι προνόμιο είναι να έχουμε έναν ιερό οίκο όπου μπορούμε να βιώσουμε την καθαγιαστική επιρροή του Πνεύματος του Κυρίου. Συνέχεια επηρεαζόμαστε από εγωιστικά συναισθήματα. Χρειάζεται να τα υπερνικούμε και δεν υπάρχει καλύτερος τρόπος από το να πηγαίνουμε στον οίκο του Κυρίου και να υπηρετούμε εκεί σε μία σχέση εξ υποκαταστάσεως για λογαριασμό εκείνων που είναι πέρα από τον πέπλο του θανάτου...

...Σας παροτρύνω να εκμεταλλευτείτε περισσότερο αυτό το ευλογημένο προνόμιο. Θα εξευγενίσει τον χαρακτήρα σας. Θα αφαιρέσει το εγωιστικό κέλυφος στο οποίο οι περισσότεροι από εμάς ζούμε. Θα φέρει στην κυριολεξία ένα καθαγιαστικό στοιχείο στη ζωή μας και θα μας κάνει καλύτερους άνδρες και καλύτερες γυναίκες³¹.

Γνωρίζω ότι η ζωή σας είναι πολυάσχολη. Γνωρίζω ότι έχετε πολλά να κάνετε. Όμως σας δίνω μια υπόσχεση ότι αν πάτε στον Οίκο του Κυρίου, θα ευλογηθείτε. Η ζωή θα είναι καλύτερη για εσάς. Τώρα, παρακαλώ, παρακαλώ, αγαπημένοι αδελφοί και αδελφές μου, επωφεληθείτε της μεγάλης ευκαιρίας να πάτε στον οίκο του Κυρίου και εκεί να συμμετάσχετε όλων των θαυμαστών ευλογιών που είναι δικές σας, να τις λάβετε εκεί³².

Προτάσεις για μελέτη και διδασκαλία

Ερωτήσεις

- Ο Πρόεδρος Χίνκλυ είπε ότι οι διατάξεις ναού είναι «οι βαθύτατες εκφράσεις της θεολογίας μας» (τμήμα 1) και «οι κορυφαίες ευλογίες που έχει να προσφέρει η Εκκλησία» (τμήμα 2). Ποιες είναι μερικές από τις ευλογίες που έχετε λάβει μέσω αυτών των διατάξεων;
- Ο Πρόεδρος Χίνκλυ μίλησε για άνδρες και γυναίκες που κλαίνε με δάκρυα χαράς σε ναούς (βλέπε τμήμα 2). Από την εμπειρία σας, γιατί οι διατάξεις ναού ξυπνούν τόσο βαθιά συναισθήματα;
- Για το έργο λύτρωσης των νεκρών, ο Πρόεδρος Χίνκλυ είπε: «Πόσο υπέροχο πράγμα για τους νέους μας να αναμιχθούν σε αυτή την απόλυτα ανιδιοτελή πράξη» (τμήμα 3). Τι μπορούν να κάνουν γονείς και νέοι ώστε να εργαστούν μαζί σε αυτή την υπηρετήση;
- Τι μπορούμε να κάνουμε ώστε να εξοικονομήσουμε χρόνο για να υπηρετήσουμε και να λατρεύσουμε στον ναό; Με ποιους τρόπους μπορεί η υπηρετήσή μας στον ναό να επηρεάσει τη ζωή μας εκτός ναού; (Για ορισμένα παραδείγματα, βλέπε τμήμα 4.) Πώς σας έχει ευλογήσει η μετάβασή σας στον ναό;

Σχετικές γραφές

Έξοδος 25:8, Βασιλέων Α΄ 6:11-13, Δ&Δ 88:119-20, 109:12-13, 24-28, 110:1-10, 128:22-24

Βοήθεια μελέτης

«Να μοιράζεστε με άλλους αυτά που μαθαίνετε. Καθώς το κάνετε αυτό, οι σκέψεις σας θα γίνουν πιο ξεκάθαρες και η δύναμη συγκράτησης θα αυξηθεί» (*Teaching, No Greater Call* [1999], 17).

Σημειώσεις

1. "Some Thoughts on Temples, Retention of Converts, and Missionary Service", *Ensign*, Νοε 1997, 49.
2. "Some Thoughts on Temples, Retention of Converts, and Missionary Service", 49.
3. Στο Σέρι Ντιου, *Go Forward with Faith: The Biography of Gordon B. Hinckley* (1996), 325.
4. "This Is a Day Long Looked Forward To" (κείμενο της προσευχής αφιερώσεως για τον Ναό Κολόνια Χοάρες Τσιουάουα του Μεξικού, 6 Μαρτίου 1999), *Church News*, 13 Μαρτίου 1999, 7.
5. "New Temples to Provide 'Crowning Blessings' of the Gospel", *Ensign*, Μάιος 1998, 87-88.
6. *Discourses of President Gordon B. Hinckley, τόμος 1: 1995-1999* (2005), 311-12.
7. *Teachings of Gordon B. Hinckley* (1997), 641.
8. "This Peaceful House of God", *Ensign*, Μάιος 1993, 74.
9. *Teachings of Gordon B. Hinckley*, 623-24.
10. «Σκέψεις που εμπνέουν», *Ensign*, Αυγ 2002, 4.
11. "Of Missions, Temples, and Stewardship", *Ensign*, Νοε 1995, 53.
12. "Keeping the Temple Holy", *Ensign*, Μάιος 1990, 52.
13. «Λαμπερό άστρο σε έναν κόσμο που τον καταπνίγει το σκοτάδι» (κείμενο από την προσευχή αφιερώσεως για τον Ναό Μανχάτταν της Νέας Υόρκης, 13 Ιουνίου 2004), *Church News*, 19 Ιουνίου 2004, 5.
14. "Rejoice in This Great Era of Temple Building", *Ensign*, Νοε 1985, 59.
15. "New Temples to Provide 'Crowning Blessings' of the Gospel", 88.
16. "Temples and Temple Work", *Ensign*, Φεβ 1982, 3.
17. «Ο γάμος που διαρκεί», *Ensign*, Ιούλιος 2003, 4-6.
18. "Rejoice in This Great Era of Temple Building", *Ensign*, 60.
19. "Why These Temples?" *Ensign*, Αυγ 1974, 40.
20. "The Salt Lake Temple", *Ensign*, Μαρ 1993, 5.
21. "Welcome to Conference", *Ensign*, Νοε 1999, 4-5.
22. *Teachings of Gordon B. Hinckley*, 640.
23. *Discourses of President Gordon B. Hinckley, τόμος 1*, 154.
24. *Discourses of President Gordon B. Hinckley, τόμος 1*, 362.
25. "Of Missions, Temples, and Stewardship", 53.
26. «Σκέψεις που εμπνέουν», 4.
27. "Of Missions, Temples, and Stewardship", 52.
28. "The Salt Lake Temple", 5-6.
29. "Excerpts from Recent Addresses of President Gordon B. Hinckley", *Ensign*, Απρ 1996, 72.
30. *Μια φωτεινή, λαμπερή ελπίδα: Μηνύματα για γυναίκες από τον Γκόρντον Χίνκλυ* (2006), 103.
31. «Παρατηρήσεις τέλους», *Ensign* ή *Λιαχόνα*, Νοε 2004, 104-5.
32. *Teachings of Gordon B. Hinckley*, 624.

«Τα πάντα εξαρτήθηκαν από Εκείνον – την εξιλεωτική Θυσία Του. ...Εκείνος ήταν ο ακρογωνιαίος λίθος στην αψίδα του μεγάλου σχεδίου [του] Πατέρα».

Η Εξιλέωση του Ιησού Χριστού: Διαθέσιμη για όλους τους ανθρώπους, έχει επίδραση για τον καθέναν από εμάς προσωπικά

«Καταθέτω μαρτυρία [για] την Εξιλέωση του Κυρίου Ιησού Χριστού. Χωρίς αυτήν η ζωή δεν έχει νόημα. Είναι ο ακρογωνιαίος λίθος στην αψίδα της ύπαρξής μας.»

Από τη Ζωή του Γκόρντον Χίνκλυ.

Την 1η Ιανουαρίου 2000, ο Πρόεδρος Γκόρντον Χίνκλυ καθοδήγησε την Πρώτη Προεδρία και την Απαρτία των Δώδεκα Αποστόλων να δημοσιεύσουν την από κοινού μαρτυρία τους για τον Σωτήρα. Στο μήνυμα αυτό, με τίτλο «Ο ζωντανός Χριστός», διακήρυξαν: «Προσφέρουμε τη μαρτυρία μας για την πραγματικότητα της απaráμιλλης ζωής Του και την απέραντη αρετή της μεγάλης εξιλεωτικής θυσίας Του. Κανένας άλλος δεν είχε τόσο βαθιά επιρροή επάνω σε όλους που έχουν ζήσει και που ακόμη θα ζήσουν επάνω στη γη»¹.

Σε μία ομιλία συνέλευσης τρεις μήνες αργότερα, ο Πρόεδρος Χίνκλυ έδωσε μαρτυρία για τη βαθιά επίδραση που είχε ο Σωτήρας στη ζωή του. Μίλησε με τρυφερότητα και προσωπικά, ενώ κατά διαστήματα η φωνή του πνιγόταν από τη συγκίνηση:

«Από όλα τα πράγματα για τα οποία αισθάνομαι ευγνώμων αυτό το πρωί, ένα υπερέχει πάντων. Είναι η ζωντανή μαρτυρία για τον Ιησού Χριστό, τον Υιό του Παντοδύναμου Θεού, του Πρίγκιπα Ειρήνης, του Αγίου...

»Ο Ιησούς είναι φίλος μου. Κανείς άλλος δεν μου έχει δώσει τόσα πολλά. “Μεγαλύτερη από τούτη την αγάπη δεν έχει κανένας, το να βάλει κάποιος την ψυχή του για χάρη των φίλων του” (Κατά Ιωάννην 15:13). Έδωσε τη ζωή του για εμένα. Άνοιξε τον δρόμο προς την αιώνια ζωή. Μόνον ένας Θεός μπορούσε να το κάνει αυτό. Ελπίζω να θεωρούμαι άξιος να είμαι φίλος Του.

»Είναι το παράδειγμά μου. Ο τρόπος ζωής Του, η απόλυτα ανιδιοτελής συμπεριφορά Του, η βοήθεια προς εκείνους που βρίσκονταν σε ανάγκη, η τελική θυσία Του, όλα στέκουν σαν ένα παράδειγμα για εμένα. Δεν μπορώ να είμαι απόλυτα άξιος, όμως μπορώ να προσπαθήσω...

»Είναι ο θεραπευτής μου. Στέκω με δέος εμπρός στα εκπληκτικά θαύματά Του. Και ωστόσο ξέρω ότι συνέβησαν. Αποδέχομαι την αλήθεια αυτών των πραγμάτων, διότι γνωρίζω ότι Εκείνος είναι ο Κύριος της ζωής και του θανάτου. Τα θαύματα της διακονίας Του δείχνουν συμπόνια, αγάπη και μία αίσθηση ανθρωπιάς, υπέροχης να βλέπεις.

»Είναι ο ηγέτης μου. Με τιμά να είμαι ένας από τη μεγάλη ομάδα εκείνων που Τον αγαπούν και οι οποίοι Τον έχουν ακολουθήσει στη διάρκεια των δύο χιλιετιών που πέρασαν από τη γέννησή Του...

»Είναι ο Σωτήρας μου και Λυτρωτής μου. Δίνοντας τη ζωή Του με πόνο και ανείπωτη οδύνη, με προσέγγισε για να σηκώσει εμένα και τον καθέναν από εμάς και όλους τους γιους και τις κόρες του Θεού από την άβυσσο του αιώνιου σκότους μετά τον θάνατο. Παρείχε κάτι καλύτερο – μία σφαίρα φωτός και κατανόησης, πνευματικής ανάπτυξης και ωραιότητας, όπου μπορούμε να προχωρήσουμε στον δρόμο που οδηγεί στην αιώνια ζωή. Η ευγνωμοσύνη μου δεν γνωρίζει όρια. Οι ευχαριστίες μου προς τον Κύριό μου δεν έχουν τέλος.

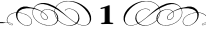
»Είναι ο Θεός μου και Βασιλέας μου. Από τον αιώνα μέχρι τον αιώνα, Εκείνος θα βασιλεύει και θα κυβερνά ως Βασιλεύς των Βασιλέων και Κύριος Κυρίων. Στην εξουσία Του δεν θα υπάρχει τέλος. Στη δόξα Του δεν θα υπάρχει νύχτα.

»Κανένας άλλος δεν μπορεί να πάρει τη θέση Του. Κανένας άλλος ποτέ δεν θα μπορέσει αυτό. Ακηλίδωτος και χωρίς ελάττωμα κανενός είδους, Εκείνος είναι ο Αμνός του Θεού, στον οποίο

υποκλίνομαι και μέσω του οποίου προσεγγίζω τον Πατέρα μου στους Ουρανούς...

»Με ευγνωμοσύνη και αγάπη αμείωτη, καταθέτω μαρτυρία για αυτά τα πράγματα στο Άγιο όνομά Του»².

Διδασκαλίες του Γκόρντον Χίνκλυ

Η αγάπη του Επουράνιου Πατέρα μας εκφράζεται στο δώρο του Μονογενούς Υιού Του.

Η καρδιά μου καθυποτάσσεται όταν συλλογίζομαι τη μεγάλη αγάπη του Επουράνιου Πατέρα μου. Πόσο ευγνώμων είμαι που ξέρω ότι ο Θεός μας αγαπά. Το ακατανόητο βάθος εκείνης της αγάπης βρήκε έκφραση στο δώρο του Μονογενούς Υιού Του, να έρθει στον κόσμο για να φέρει ελπίδα στις καρδιές μας, να φέρει καλοσύνη και ευγένεια στις σχέσεις μας και πάνω απ' όλα να μας σώσει από τις αμαρτίες μας και να μας καθοδηγήσει στον δρόμο που οδηγεί στην αιώνια ζωή³.

Η προγίνηνη διακονία του Σωτήρος

Ο Πατέρας όλων μας, με αγάπη για εμάς τα παιδιά του, πρόσφερε ένα... σχέδιο υπό το οποίο θα είχαμε την ελευθερία να επιλέξουμε την πορεία της ζωής μας. Ο Πρωτογενής Υιός Του, ο Μεγαλύτερος Αδελφός μας, ήταν το κλειδί στο σχέδιο εκείνο. Ο άνθρωπος θα είχε την ελεύθερη βούλησή του και με αυτή την ελεύθερη βούληση θα συμβάδιζε και η υπευθυνότητα. Ο άνθρωπος θα περπατούσε στις οδούς του κόσμου και της αμαρτίας και θα παραπατούσε. Όμως ο Υιός του Θεού θα έπαιρνε επάνω Του σάρκα και θα πρόσφερε τον Εαυτό του θυσία, ως εξιλέωση για τις αμαρτίες όλων των ανθρώπων. Μέσω ανείπωτης οδύνης θα γινόταν ο μέγας Λυτρωτής, ο Σωτήρας όλων των ανθρώπων⁴.

Η εγκόσμια διακονία του Σωτήρος

Σε όλη την Ιστορία δεν υπήρξε μεγαλείο σαν το δικό Του μεγαλείο. Εκείνος, ο ισχυρός Ιεχωβάς, συγκατατέθηκε να γεννηθεί στη θνητή ζωή σε έναν στάβλο στη Βηθλεέμ. Μεγάλωσε στη Ναζαρέτ και «προόδευε σε σοφία, και ηλικία, και χάρη μπροστά στον Θεό και τους ανθρώπους» (Κατά Λουκάν 2:52).

Βαπτίστηκε από τον Ιωάννη στα νερά του Ιορδάνη «και ξάφνου, ανοίχτηκαν σ' αυτόν οι ουρανοί, και είδε το Πνεύμα τού Θεού να κατεβαίνει σαν περιστέρι, και να έρχεται επάνω του.

»Και ξάφνου, μια φωνή από τους ουρανούς, που έλεγε: Αυτός είναι ο Υιός μου ο αγαπητός, στον οποίο ευαρεστήθηκα» (Κατά Ματθαίον 3:16-17).

Κατά τη διάρκεια των τριών ετών της εγκόσμιας διακονίας Του, έκανε όσα δεν είχε κάνει ποτέ κανείς άλλος. Δίδαξε όπως κανένας άλλος δεν είχε ποτέ διδάξει.

Κατόπιν ήρθε ο χρόνος Του να προσφερθεί. Υπήρξε ο Δείπνος στο ανώγειο, ο τελευταίος με τους Δώδεκα στη θνητότητα. Καθώς έπλενε τα πόδια τους, τους δίδαξε ένα μάθημα ταπεινότητας και υπηρετήσης που δεν θα ξεχνούσαν ποτέ⁵.

Το μαρτύριο στον Κήπο της Γεθσημανή

Ακολούθησε το μαρτύριο της Γεθσημανή, «το μαρτύριο δε αυτό» είπε «έκανε εμένα, το Θεό, τον ανώτερο όλων, να τρέμω από τον πόνο, και να αιμοραγώ από κάθε πόρο, και να υποφέρω τόσο κατά το σώμα όσο και κατά το πνεύμα» (Δ&Δ 19:18)⁶.

Στον κήπο της Γεθσημανή, υπέφερε τόσο πολύ, που σταγόνες αίματος σαν ιδρώτας έπεσαν καθώς προσευχόταν στον Πατέρα Του. Αλλά όλα αυτά ήταν μέρος της μεγάλης εξιλεωτικής θυσίας Του⁷.

[Κάθισα κάποτε] στη σκιά ενός ελαιόδεντρου [στον Κήπο της Γεθσημανή] και διάβασα για εκείνη την τρομερή πάλη του Υιού του Θεού καθώς αντιμετώπιζε το βέβαιο μέλλον, με σταγόνες αίματος να πέφτουν σαν ιδρώτας και προσευχόμενος στον Πατέρα Του να παρέλθει αυτό το ποτήρι από εκείνον εάν γινόταν – αλλά λέγοντας, όμως, ας γίνει το θέλημά σου, όχι το δικό μου. ...Με είχε κατακλύσει ένα συναίσθημα ότι Εκείνος δεν έκανε την έκκλησή Του, δεν έβλεπε εκείνη τη δοκιμασία σε ό,τι αφορούσε στον φυσικό πόνο που επρόκειτο να αντιμετωπίσει, τη φοβερή, βάνουση σταύρωση επάνω στον σταυρό. Εκείνο ήταν μέρος αυτού, είμαι βέβαιος. Αλλά σε μεγάλο βαθμό ήταν, νομίζω, μία αίσθηση από μέρους Του για τον ρόλο Του στην αιώνια ευημερία όλων των υιών και των θυγατέρων τού Θεού, από όλες τις γενεές των χρόνων.

Τα πάντα εξαρτώντο από Εκείνον – την εξιλεωτική θυσία Του. Αυτό ήταν το κλειδί. Αυτό ήταν ο ακρογωνιαίος λίθος στην αψίδα του μεγάλου σχεδίου το οποίο είχε προβάλει ο Πατέρας για την αιώνια ζωή των υιών και των θυγατέρων Του. Φοβερό καθώς ήταν να το αντιμετωπίσει και βαρύ καθώς ήταν να το πραγματοποιήσει, το αντιμετώπισε, το ολοκλήρωσε και ήταν ένα θαυμαστό και υπέροχο πράγμα. Είναι πέρα από την κατανόησή μας, πιστεύω. Παρ' όλα αυτά, μπορούμε να κατανοήσουμε ένα μικρό μέρος του και πρέπει να μάθουμε να το εκτιμούμε περισσότερο και περισσότερο και περισσότερο⁸.

Σύλληψη, σταύρωση και θάνατος

Τον συνέλαβαν βάνουσα και τραχιά χέρια και νύχτα, αντίθετα με τον νόμο, τον έφεραν μπροστά στον Άννα και μετά στον Καϊάφα, τον πανούργο και κακό αξιωματούχο του συνεδρίου. Νωρίς το άλλο πρωί ακολούθησε η δεύτερη εμφάνισή του μπροστά σε αυτόν τον ραδιούργο, φαύλο άνθρωπο. Κατόπιν τον έφεραν μπροστά στον Πιλάτο, τον Ρωμαίο κυβερνήτη, στον οποίο είχε πει προειδοποιητικά η γυναίκα του: «Άπεχε από εκείνον τον δίκαιο» (Κατά Ματθαίον 27:19). Ο Ρωμαίος, σκεπτόμενος να αποφύγει την ευθύνη, Τον έστειλε στον Ηρώδη, τον διεφθαρμένο, ακόλαστο και κακό τετράρχη της Γαλιλαίας. Κακομεταχειρίστηκαν και χτύπησαν τον Χριστό. Του φόρεσαν στην κεφαλή ακάνθινο πλεκτό στεφάνι. Του φόρεσαν περιπαικτικά μακριά πορφυρή εσθήτα στη ματωμένη πλάτη Του. Ξανά Τον έφεραν μπροστά στον Πιλάτο, προς τον οποίο το πλήθος κραύγαζε: «Σταύρωσέ τον, σταύρωσέ τον» (Κατά Λουκάν 23:21).

Με βήματα που παράπαιαν Εκείνος ανέβηκε τον δρόμο προς τον Γολγοθά, όπου το πληγωμένο σώμα Του σταυρώθηκε με καρφιά στον σταυρό, με την πλέον απάνθρωπη και οδυνηρή μέθοδο εκτέλεσης που μπορούσε ποτέ να φανταστεί σαδιστικός νους.

Κι ωστόσο, φώναξε: «Πατέρα, συγχώρεσέ τους, επειδή, δεν ξέρουν τι κάνουν» (Κατά Λουκάν 23:34)⁹.

Δεν υπάρχει πιο σπαρακτική εικόνα σε όλη την Ιστορία από εκείνη του Ιησού στη Γεθσημανή και επάνω στον σταυρό, μόνον

του: ο Αυτρωτής της ανθρωπότητας, ο Σωτήρας του κόσμου, να πραγματοποιεί την Εξιλέωση.

Θυμάμαι όταν βρισκόμουν με τον Πρόεδρο Χάρολντ Λη... στον Κήπο της Γεθσημανή, στην Ιερουσαλήμ. Μπορούσαμε να αισθανθούμε, μολονότι σε πολύ μικρό βαθμό, την τρομερή πάλη που έγινε εκεί, μία πάλη τόσο έντονη, καθώς ο Ιησούς αγωνιζόταν μόνος κατά το πνεύμα, ώστε αίμα έβγαине από κάθε πόρο του σώματός του (βλέπε Κατά Λουκάν 22:44, Δ&Δ 19:18). Θυμηθήκαμε την προδοσία από έναν ο οποίος είχε κληθεί σε θέση εμπιστοσύνης. Θυμηθήκαμε ότι άνομοι άνθρωποι έθεσαν βάνανυσα χέρια επάνω στον Υιό του Θεού. Θυμηθήκαμε εκείνη τη μοναχική μορφή επάνω στον σταυρό, να αναφωνεί με αγωνία: «Θεέ μου, Θεέ μου, γιατί με εγκατέλειψες;» (Κατά Ματθαίον 27:46). Κι ωστόσο, με θάρρος, ο Σωτήρας του κόσμου προχώρησε εμπρός για να πραγματοποιήσει την Εξιλέωση για χάρη μας¹⁰.

Οι ώρες περνούσαν καθώς η ζωή Του λιγότευε με οδύνη. Η γη εσεισθη. Το καταπέτασμα του ναού εσχίσθη. Από τα ξερά χείλη Του βγήκαν τα λόγια: «Πατέρα, στα χέρια σου παραδίνω το πνεύμα μου. Και, όταν τα είπε αυτά, εξέπνευσε» (Κατά Λουκάν 23:46).

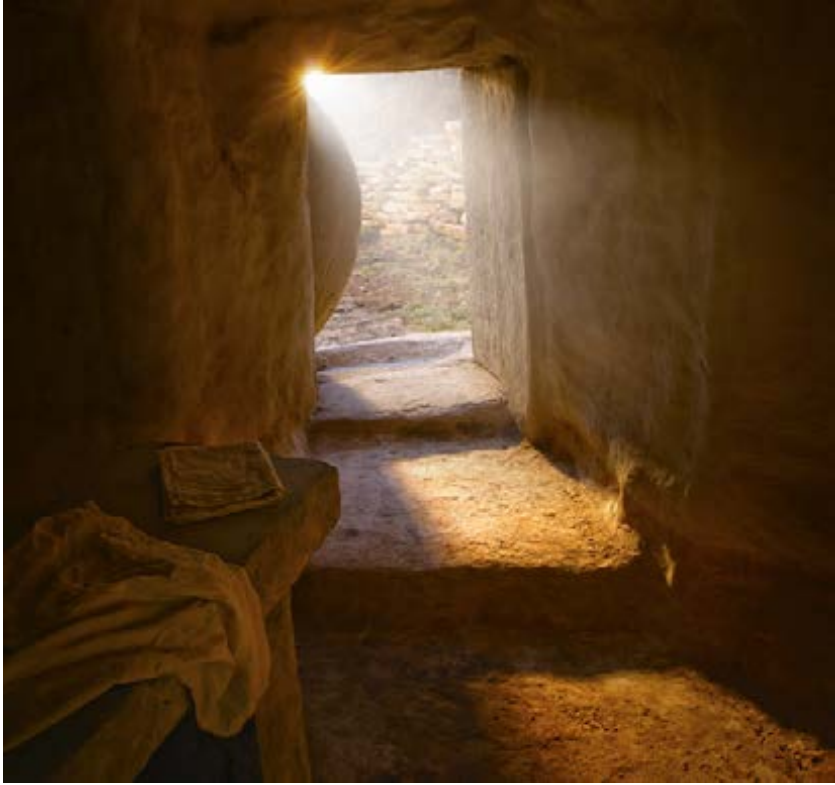
Ήταν το τέλος. Η θνητή ζωή Του είχε τελειώσει. Την είχε προσφέρει ως λύτρα για όλους. Χαμένες ήταν οι ελπίδες εκείνων που Τον αγαπούσαν. Ξεχασμένες οι υποσχέσεις που Εκείνος είχε δώσει. Βιαστικά αλλά στοργικά έθεσαν το σώμα του σε έναν δανεικό τάφο, την παραμονή του ιουδαϊκού Σαββάτου¹¹.

Ανάσταση

Νωρίς το πρωινό της Κυριακής, η Μαρία η Μαγδαληνή και άλλες γυναίκες ήρθαν στον τάφο. Αναρωτιόνταν καθώς προχωρούσαν βιαστικές, αν θα μπορούσαν να είχαν κυλήσει την πέτρα από τη θύρα του μνημείου. Φθάνοντας, είδαν έναν άγγελο ο οποίος μίλησε σ' αυτές: «Ξέρω, ότι ζητάτε τον Ιησού τον εσταυρωμένο·

Δεν είναι εδώ· επειδή, αναστήθηκε, όπως το είχε πει» (Κατά Ματθαίον 28:5-6).

Δεν είχε ποτέ ξανά συμβεί. Ο άδειος τάφος ήταν η απάντηση στην ερώτηση αιώνων. Σωστά είπε ο Παύλος: «Θάνατε, πού είναι το κεντρί σου; Άδη, πού είναι η νίκη σου;» (Προς Κορινθίους Α' 15:55)¹².

«Δεν είναι εδώ: επειδή, αναστήθηκε» (Κατά Ματθαίον 28:6).

2

Μέσω της εξιλεωτικής θυσίας του Σωτήρος, όλοι οι άνθρωποι θα αναστηθούν από τον τάφο.

Το θαύμα εκείνου του πρωινού της ανάστασης... είναι ένα θαύμα για όλη την ανθρωπότητα. Είναι το θαύμα της δύναμης του Θεού, ο Αγαπημένος Υιός του οποίου έδωσε τη ζωή Του για να εξιλεωθεί για τις αμαρτίες όλων, μία θυσία αγάπης για κάθε υιό και θυγατέρα του Θεού. Πράττοντας αυτό, Εκείνος έσπασε τις σφραγίδες του θανάτου¹³.

Δεν υπάρχει τίποτα περισσότερο οικουμενικό από τον θάνατο και τίποτα λαμπερότερο με ελπίδα και πίστη από τη διαβεβαίωση της αθανασίας. Η απελπισμένη θλίψη που έρχεται με τον θάνατο, η μεγάλη θλίψη που ακολουθεί τον θάνατο ενός αγαπημένου

προσώπου, ανακουφίζονται μόνον από τη βεβαιότητα της Ανάστασης του Υιού του Θεού...

Όποτε χτυπά το κρύο χέρι του θανάτου, λάμπει μέσα από την καταχνιά και το σκοτάδι εκείνης της ώρας η θριαμβευτική μορφή του Κυρίου Ιησού Χριστού, Εκείνου, του Υιού του Θεού, ο οποίος με την απaráμιλλη και αιώνια δύναμή του υπερνίκησε τον θάνατο. Είναι ο Λυτρωτής του κόσμου. Έδωσε τη ζωή του για τον καθέναν από εμάς. Την πήρε ξανά και έγινε η απαρχή αυτών που έχουν κοιμηθεί. Εκείνος, ως Βασιλεύς των Βασιλέων, στέκει θριαμβευτικά υπεράνω όλων των άλλων βασιλέων. Εκείνος, ως ο Παντοδύναμος, στέκει υπεράνω όλων των κυβερνητών. Εκείνος είναι η παρηγοριά μας, η μοναδική αληθινή παρηγοριά μας, όταν το σκοτεινό πέπλο της εγκόσμιας νύχτας κλείνει γύρω μας καθώς το πνεύμα αναχωρεί από την ανθρώπινη μορφή.

Δεσπόζων υπεράνω όλης της ανθρωπότητας στέκει ο Ιησούς Χριστός¹⁴.

Θυμάμαι που μίλησα σε μία κηδεία ενός καλού ανθρώπου, ενός φίλου, η καλοσύνη του οποίου με έκανε να ανεβώ λίγο ψηλότερα. Στη διάρκεια των ετών είχα γνωρίσει τα χαμόγελά του, τα καλοσυνάτα λόγια του, τον τρόπο που λειτουργούσε ο ευφυής νους του, το μεγάλο εύρος της υπηρέτησής του προς τους άλλους. Και τότε, εκείνος ο οποίος υπήρξε τόσο ακτινοβόλος και καλός, πέθανε ξαφνικά. Κοίταξα την άψυχη μορφή του. Δεν υπήρχε καμία αναγνώριση ούτε κίνηση ούτε λέξη οποιουδήποτε είδους...

Κοίταξα τη χήρα και τα παιδιά του που θρηνούσαν. Ήξεραν, όπως ήξερα κι εγώ, ότι ποτέ ξανά στη θνητότητα δεν θα άκουγαν τη φωνή του. Όμως μία τρυφερή γλυκύτητα, απερίγραπτη ως προς τη φύση της, έφερε ειρήνη και καθησυχασμό. Έμοιαζε να λέει: «Ηουχάστε, και γνωρίστε ότι εγώ είμαι ο Θεός» (Ψαλμοί 46:10).

Έμοιαζε να λέει επιπλέον: «Μην ανησυχείτε. Όλα αυτά είναι μέρος του σχεδίου μου. Κανένας δεν μπορεί να ξεφύγει από τον θάνατο. Ακόμα και ο Αγαπητός Υιός μου πέθανε στον σταυρό. Όμως κάνοντάς το αυτό, Εκείνος έγινε οι ένδοξοι πρώτοι καρποί της Ανάστασης. Πήρε από τον θάνατο το κεντρί του και από τον τάφο τη νίκη του».

Μπορούσα να ακούσω με τον νου μου τον Κύριο να μιλά στη θλιμμένη Μάρθα: «Εγώ είμαι η ανάσταση και η ζωή· αυτός που πιστεύει σε μένα, και αν πεθάνει, θα ζήσει. Και καθένας που ζει και πιστεύει σε μένα, δεν πρόκειται να πεθάνει στον αιώνα» (Κατά Ιωάννην 11:25-26)¹⁵.

3

Μέσω της εξιλεωτικής θυσίας του Σωτήρος, μας προσφέρθηκε η ευκαιρία της υπερύψωσης και της αιώνιας ζωής.

Ας ευχαριστούμε τον Μεγαλοδύναμο. Ο ένδοξος Υιός Του έσπασε τα δεσμά του θανάτου, η μεγαλύτερη από όλες τις νίκες. ... Εκείνος είναι ο θριαμβευτής Κύριός μας. Εκείνος είναι ο Λυτρωτής μας, ο οποίος εξιλεώθηκε για τις αμαρτίες μας. Μέσω της λυτρωτικής θυσίας Του, όλοι οι άνθρωποι θα αναστηθούν από τον τάφο. Εκείνος έχει ανοίξει τον δρόμο μέσω του οποίου μπορούμε να κερδίσουμε όχι μόνο την αθανασία αλλά και την αιώνια ζωή¹⁶.

Αντιλαμβάνομαι σε ένα μικρό ποσοστό τη σημασία της Εξιλέωσης Του. Δεν μπορώ να την κατανοήσω στο σύνολό της. Μολονότι είναι διαθέσιμη σε όλους τους ανθρώπους, επηρεάζει τον καθέναν μας προσωπικά¹⁷.

Το μεγαλείο [της] Εξιλέωσης είναι πέρα από την ικανότητά μας να την κατανοήσουμε πλήρως. Γνωρίζω μόνον ότι συνέβη και πως ήταν για εμένα και για εσάς. Το μαρτύριο ήταν τόσο μεγάλο, η ψυχική οδύνη τόσο έντονη, ώστε κανείς μας δεν μπορεί να το κατανοήσει, όταν ο Σωτήρας προσφέρθηκε ως λύτρα για τις αμαρτίες της ανθρωπότητας.

Μέσω Εκείνου κερδίζουμε συγχώρηση. Μέσω Εκείνου έρχεται η σίγουρη υπόσχεση ότι σε όλους τους ανθρώπους θα δοθούν οι ευλογίες της σωτηρίας, με ανάσταση των νεκρών. Μέσω Εκείνου και της μεγάλης οικουμενικής θυσίας Του, μας προσφέρθηκε η ευκαιρία, μέσω της υπακοής, της υπερύψωσης και της αιώνιας ζωής¹⁸.

Δεν είμαστε όλοι άσωτοι υιοί και θυγατέρες, που πρέπει να μετανοήσουμε και να συμμετέχουμε στη συγχωρητική ευσπλαχνία του Επουράνιου Πατέρα μας και μετά να ακολουθήσουμε το παράδειγμά Του;

Ο Υιός του ο Αγαπητός, ο Λυτρωτής μας, μας προσεγγίζει με συγχώρηση και ευσπλαχνία, αλλά όταν το κάνει αυτό προστάζει μετάνοια. ... Ο Κύριος είπε – και παραθέτω από μια αποκάλυψη δοθείσα στον Τζόζεφ Σμιθ:

«Επομένως, σε προστάζω να μετανοήσεις –μετανόησε, μη σε πατάξω με τη ράβδο τού στόματός μου, και με την οργή μου, και με το θυμό μου, και το μαρτύριό σου θα είναι οδυνηρό– τόσο οδυνηρό που ούτε ξέρεις, τόσο έντονο που ούτε ξέρεις, μάλιστα, τόσο ανυπόφορο που ούτε ξέρεις.

»Γιατί ιδές, εγώ, ο Θεός, υπέφερα όλα αυτά για όλους, ώστε να μην υποφέρουν αν μετανοήσουν.

»Όμως αν δε μετανοήσουν πρέπει να υποφέρουν όπως και εγώ.

»Το μαρτύριο δε αυτό, έκανε εμένα, τον Θεό, τον ανώτερο όλων, να τρέμω από τον πόνο, και να αιμορραγώ από κάθε πόρο, και να υποφέρω τόσο κατά το σώμα όσο και κατά το πνεύμα...

»Να μαθαίνεις για εμένα, και να ακούς τα λόγια μου. Να βαδίζεις στην πραότητα τού Πνεύματός μου, και θα έχεις ειρήνη σε εμένα» (Δ&Δ 19:15-18, 23.)¹⁹

Στο τέλος, όταν εξετάστηκε όλη η ιστορία, όταν τα πιο αβυσσαλέα βάθη του ανθρώπινου νου εξερευνήθηκαν, τίποτα δεν είναι τόσο υπέροχο, τόσο μεγαλειώδες, όσο αυτή η πράξη χάριτος, όταν ο Υιός του Παντοδύναμου, ο Πρίγκιπας του βασιλικού ενδιατήματος του Πατέρα Του, Εκείνος ο οποίος είχε κάποτε μιλήσει ως Ιεχωβάς, Εκείνος ο οποίος είχε συγκατανεύσει να έρθει στη γη ως μωρό που γεννήθηκε στη Βηθλεέμ, έδωσε τη ζωή Του σε ατιμωτική συμπεριφορά και πόνο, ώστε όλοι οι υιοί και θυγατέρες του Θεού όλων των γενεών, κάθε ένας ο οποίος πρέπει να πεθάνει, να μπορέσει ξανά να περπατήσει και να ζήσει αιώνια. Έκανε για εμάς αυτό που δεν θα μπορούσαμε να κάνουμε αφ' εαυτού μας...

Ο προφήτης Ησαΐας διακήρυξε:

«Αυτός, στην πραγματικότητα, βάσταξε τις ασθένειές μας, και επιφορτίστηκε τις θλίψεις μας...»

»...Αυτός, όμως, τραυματίστηκε για τις παραβάσεις μας· ταλαιπωρήθηκε για τις ανομίες μας· η τιμωρία, που έφερε τη δική μας

ειρήνη, ήταν επάνω σ' αυτόν· και διαμέσου των πληγών του γιατρευτήκαμε εμείς» (Ησαΐας 53:4-5).

Αυτή είναι η θαυμαστή και αληθινή ιστορία των Χριστουγέννων. Η γέννηση του Ιησού στη Βηθλεέμ της Ιουδαίας είναι η εισαγωγή. Η τριετής διακονία του Διδασκάλου είναι ο πρόλογος. Η μεγαλειώδης ουσία της ιστορίας είναι η θυσία Του, η απόλυτα ανιδιοτελής πράξη να πεθάνει οδυνηρά επάνω στον σταυρό στον Γολγοθά για να εξιλεωθεί για τις αμαρτίες όλων μας.

Ο επίλογος είναι το θαύμα της Ανάστασης που έφερε τη βεβαιότητα ότι «όπως όλοι πεθαίνουν λόγω συγγένειας με τον Αδάμ, έτσι και όλοι θα ζωοποιηθούν ερχόμενοι σε συγγένεια με τον Χριστό» (Προς Κορινθίους Α΄ 15:22).

Δεν θα υπήρχαν Χριστούγεννα, αν δεν υπήρχε το Πάσχα. Το βρέφος Ιησούς από τη Βηθλεέμ δεν θα ήταν παρά ένα βρέφος ακόμα, χωρίς τον λυτρωτικό Χριστό της Γεθσημανή και του Γολγοθά και το θριαμβευτικό γεγονός της Ανάστασης.

Πιστεύω στον Κύριο Ιησού Χριστό, τον Υιό του αιώνιου, ζώντος Θεού. Κανένας τόσο μεγάλος δεν έχει βαδίσει στη γη. Κανένας άλλος δεν έχει κάνει μια παρόμοια θυσία ούτε έχει δώσει μια παρόμοια ευλογία. Είναι ο Σωτήρας και ο Λυτρωτής του κόσμου. Πιστεύω σε Αυτόν. Δηλώνω την θειότητά Του χωρίς ασάφειες ούτε επιφύλαξη. Τον αγαπώ. Λέω το όνομά Του με ευλάβεια και θαυμασμό. Τον προσκυνώ, όπως προσκυνώ τον Πατέρα Του, με πνεύμα και αλήθεια. Τον ευχαριστώ και γονατίζω εμπρός στον Αγαπημένο Υιό Του, που μας προσέγγισε πολύ καιρό πριν και είπε στον καθέναν μας: «Ελάτε σε μένα όλοι όσοι κοπιάζετε και είστε φορτωμένοι, κι εγώ θα σας αναπαύσω» (Κατά Ματθαίον 11:28).

...Εύχομαι ο καθένας σας να περάσει κάποιο χρόνο, ίσως μόνον μία ώρα, αναλογιζόμενος σιωπηλά και στοχαζόμενος ήρεμα το θαυμαστό και το μεγαλειώδες αυτού, τον Υιό του Θεού²⁰.

Καταθέτω μαρτυρία [για] την Εξιλέωση του Κυρίου Ιησού Χριστού. Χωρίς αυτήν η ζωή δεν έχει νόημα. Είναι ο ακρογωνιαίος λίθος και η αψίδα της ύπαρξής μας. Επιβεβαιώνει ότι ζούσαμε πριν γεννηθούμε στη θνητότητα. Η θνητότητα δεν είναι παρά ένα σκαλοπάτι προς μια πιο ένδοξη ύπαρξη στο μέλλον. Η λύπη του θανάτου απαλύνεται με την υπόσχεση της Ανάστασης²¹.

Ο Ιησούς είναι ο Χριστός, ο προ-διορισμένος Υιός του Θεού, ο οποίος συγκατατέθηκε να έρθει στη γη, ο οποίος γεννήθηκε σε μία φάτνη, σε ένα κατακτημένο έθνος ανάμεσα σε έναν υποτελή λαό, ο Υιός του Θεού, ο Μονογενής του Πατέρα κατά τη σάρκα, ο Πρωτότοκος του Πατέρα και Αίτιος της σωτηρίας μας. Είναι ο Λυτρωτής μας, ο Σωτήρας μας, δια της Εξιλέωσης του οποίου έγινε δυνατή η αιώνια ζωή για όλους όσοι θα βαδίσουν με υπακοή στις διδασκαλίες του²².

Προτάσεις για μελέτη και διδασκαλία

Ερωτήσεις

- Γιατί ο Επουράνιος Πατέρας μάς έδωσε το «δώρο του Μονογενούς Υιού Του»; (Βλέπε τμήμα 1.) Τι μπορείτε να κάνετε για να δείξετε ευγνωμοσύνη για το δώρο αυτό; Ποιες είναι οι σκέψεις και τα συναισθήματά σας καθώς διαβάζετε τη σύνοψη του Προέδρου Χίνκλυ για όσα έχει κάνει για εμάς ο Σωτήρας;
- Στο τμήμα 2, συγκρίνετε τα λόγια που χρησιμοποιεί ο Πρόεδρος Χίνκλυ για να περιγράψει τον θάνατο, με τα λόγια που χρησιμοποιεί για να περιγράψει την ανάσταση. Τι μαθαίνετε από τις διαφορές στα λόγια αυτά; Πώς επηρεάζει τη ζωή σας η μαρτυρία σας για την Ανάσταση του Σωτήρος;
- Τι μαθαίνετε για την Εξιλέωση του Ιησού Χριστού από τη μαρτυρία του Προέδρου Χίνκλυ; (Βλέπε τμήμα 3.) Πώς σας έχει ευλογήσει προσωπικά η Εξιλέωση; Ποια είναι τα συναισθήματά σας, καθώς συλλογίζεστε τη θυσία του Σωτήρος για εσάς; Σχεδιάστε ένα χρονικό διάστημα για να έχετε «σιωπηλή περισυλλογή και ήρεμο στοχασμό» για τον Σωτήρα.

Σχετικές γραφές

Ησαΐας 53, Κατά Ιωάννην 3:16, 11:25, Νεφί Β΄ 9:6-13, Άλμα 7:11-13, 34:8-10, Ήλαμαν 14:13-19, Δ&Δ 18:10-12

Βοήθεια διδασκαλίας

«Καθώς προετοιμάζεστε προσευχόμενοι να διδάξετε, μπορεί να οδηγηθείτε να τονίσετε συγκεκριμένες αρχές. Μπορεί να αποκτήσετε κατανόηση του πώς να παρουσιάσετε μερικές ιδέες. Μπορεί να ανακαλύψετε παραδείγματα, μαθήματα με εποπτικά μέσα και ιστορίες έμπνευσης σε απλές δραστηριότητες της ζωής. Μπορεί να

νώθετε την παρότρυνση να προσκαλέσετε κάποιο συγκεκριμένο άτομο να σας βοηθήσει στο μάθημα. Μπορεί να θυμηθείτε μια προσωπική εμπειρία που μπορείτε να μοιραστείτε» (*Teaching, No Greater Call* [1999], 48).

Σημειώσεις

1. «Ο ζωντανός Χριστός: Η μαρτυρία των Αποστόλων», *Ensign*, Απρ 2000, 2.
2. “My Testimony”, *Ensign*, Μάιος 2000, 69, 71.
3. “The Wondrous and True Story of Christmas”, *Ensign*, Δεκ 2000, 2.
4. “We Look to Christ”, *Ensign*, Μάιος 2002, 90.
5. “The Victory over Death”, *Ensign*, Απρ 1997, 2.
6. “The Victory over Death”, 2.
7. “The Things of Which I Know”, *Ensign* ή *Λιαχόνα*, Μάιος 2007, 83-84.
8. *Teachings of Gordon B. Hinckley* (1997), 29-30.
9. “The Victory over Death”, 2, 4.
10. “Living with Our Convictions”, *Ensign*, Σεπ 2001, 2.
11. “The Victory over Death”, 4.
12. “The Victory over Death”, 4.
13. “The Victory over Death”, 4.
14. “This Glorious Easter Morn”, *Ensign*, Μάιος 1996, 67.
15. “The Wondrous and True Story of Christmas”, 2, 4.
16. «Δεν είναι εδώ, αλλά αναστήθηκε» *Ensign*, Μάιος 1999, 72.
17. “The Wondrous and True Story of Christmas”, 2.
18. “Forgiveness”, *Ensign* ή *Λιαχόνα*, Νοε 2005, 84.
19. “Of You It Is Required to Forgive”, *Ensign*, Ιούνιος 1991, 5.
20. “The Wondrous and True Story of Christmas”, 4-5.
21. “The Things of Which I Know”, 84. («Τα πράγματα για τα οποία γνωρίζω»)
22. Στο Σέρι Ντιου, *Go Forward with Faith: The Biography of Gordon B. Hinckley* (1996), 560.

«Η πίστη είναι, όταν όλα έχουν ειπωθεί και γίνει, η μοναδική γνήσια και μόνιμη ελπίδα μας».

Προχωρήστε με πίστη

«Αν υπάρχει κάτι που εσείς κι εγώ χρειαζόμαστε... [είναι] το είδος της πίστης το οποίο μας παρακινεί να γονατίσουμε και να παρακαλέσουμε τον Κύριο για καθοδήγηση και κατόπιν, έχοντας ένα μέτρο ουράνιας πεποίθησης, να σηκωθούμε στα πόδια μας και να πάμε να εργαστούμε, ώστε να βοηθήσουμε να πραγματοποιηθούν τα επιθυμητά αποτελέσματα».

Από τη ζωή του Γκόρντον Χίνκλυ

«Όταν έφυγα για ιεραποστολή [ως νέος άνδρας] θυμόταν ο Πρόεδρος Γκόρντον Χίνκλυ «ο καλός μου πατέρας μου έδωσε μία κάρτα στην οποία ήταν γραμμένες πέντε λέξεις. Ήταν τα λόγια του Κυρίου προς τον αρχισυνάγωγο ο οποίος είχε μάθει τα νέα για τον θάνατο της κόρης του: “Μη φοβάσαι, μόνον πίστευε”. (Κατά Μάρκον 5:36.)»¹ Όταν ο νεαρός πρεσβύτερος Χίνκλυ υπηρετούσε στην Αγγλία, αντιμετώπισε πολλές δυσκολίες στις οποίες χρειάστηκε να θυμηθεί εκείνες τις πέντε λέξεις. Αργότερα περιέγραψε μία τέτοια εμπειρία:

«Μία ημέρα, τρεις ή τέσσερις από τις εφημερίδες του Λονδίνου είχαν κριτικές της επανέκδοσης ενός παλιού βιβλίου, χλευαστικές και σε τόνο προσβλητικό, κάνοντας νύξη ότι το βιβλίο ήταν η ιστορία των Μορμόνων. Ο Πρόεδρος Μέρριλ [ο πρόεδρος ιεραποστολής μου] μου είπε: “Θέλω να πας στον εκδότη και να διαμαρτυρηθείς γι’ αυτό”. Τον κοίταξα και ετοιμαζόμουν να πω: “Δεν θα πάω εγώ, βέβαια”. Όμως είπα με μελίχιο ύφος: “Μάλιστα, κύριε”.

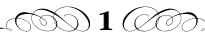
»Δεν διστάζω να πω ότι ήμουν φοβισμένος. Πήγα στο δωμάτιό μου και αισθάνθηκα κάτι όπως ο Μωυσής, νομίζω, όταν ο Κύριος του ζήτησε να πάει να δει τον Φαραώ. Έκανα μία προσευχή. Το στομάχι μου ήταν σφιγμένο καθώς προχωρούσα προς τον σταθμό

Γκουντζ Στρητ για να πάρω το μετρό μέχρι την Φλητ Στρητ. Βρήκα το γραφείο του προέδρου και έδειξα την κάρτα μου στην υπάλληλο υποδοχής. Την πήρε και πήγε στο μέσα γραφείο και σε λίγο επέστρεψε λέγοντάς μου ότι ο πρόεδρος ήταν πολύ απασχολημένος για να με δεχθεί. Απάντησα ότι είχα κάνει 8.000 χιλιόμετρα και ότι μπορούσα να περιμένω. Την επόμενη ώρα πήγε δύο ή τρεις φορές στο γραφείο του. Τελικά, εκείνος με κάλεσε μέσα. Ποτέ δεν θα ξεχάσω την εικόνα μπαίνοντας. Κάπνιζε ένα μεγάλο πούρο, με ύφος σαν να ήθελε να πει: “Μην με ενοχλείς”.

»Κρατούσα στο χέρι μου τις κριτικές. Δεν θυμάμαι τι είπα μετά. Μια άλλη δύναμη έμοιαζε να μιλά μέσα από εμένα. Στην αρχή εκείνος είχε αμυντική στάση, επιθετική θα έλεγα. Μετά άρχισε να μαλακώνει. Κατέληξε υποσχόμενος να κάνει κάτι. Μέσα σε μία ώρα βγήκε η είδηση σε κάθε έμπορο βιβλίων στην Αγγλία να επιστρέψει τα βιβλία στον εκδότη. Δαπανώντας πολλά χρήματα τύπωσε και έγραψε στην μπροστινή μεριά κάθε βιβλίου μία δήλωση που έλεγε ότι το βιβλίο δεν έπρεπε να θεωρηθεί ως ιστορία, αλλά μόνον ως μυθιστόρημα και ότι δεν υπήρχε καμία πρόθεση προσβολής των μορμών που τους σέβονταν. Χρόνια αργότερα πρόσφερε ένα άλλο δώρο σημαντικής αξίας στην Εκκλησία και κάθε χρόνο μέχρι τον θάνατό του λάμβανα μία χριστουγεννιάτικη κάρτα από εκείνον»².

Αποδεχόμενος την ανάθεση να επισκεφθεί το γραφείο του εκδότη, ο πρεσβύτερος Χίνκλυ εξάσκησε εκείνο το οποίο θα γινόταν υπόδειγμα ζωής: με πίστη να αποδέχεσαι την πρόκληση· να παρακαλείς τον Κύριο για βοήθεια· κατόπιν να πηγαίνεις στο έργο.

Διδασκαλίες του Γκόρντον Χίνκλυ

Η πίστη στον Επουράνιο Πατέρα και τον Ιησού Χριστό μπορεί να γίνει η πηγή μιας γεμάτης νόημα ζωής.

Αν υπάρχει κάτι που εσείς κι εγώ χρειαζόμαστε για να μας βοηθήσει να βρούμε επιτυχία και ολοκλήρωση σε τούτο τον κόσμο, είναι η πίστη – αυτό το δυναμικό, ισχυρό, θαυμαστό στοιχείο υπό το οποίο, όπως διεκήρυξε ο Παύλος, χτίστηκαν οι αιώνες με τον λόγο (βλέπε Προς Εβραίους 11:3). Δεν αναφέρομαι σε κάποια άυλη έννοια, αλλά σε μία πρακτική, ρεαλιστική, λειτουργική πίστη – το

είδος της πίστης το οποίο μας παρακινεί να γονατίσουμε και να παρακαλέσουμε τον Κύριο για καθοδήγηση και κατόπιν, έχοντας ένα μέτρο ουράνιας πεποίθησης, να σηκωθούμε στα πόδια μας και να πάμε να εργαστούμε, ώστε να βοηθήσουμε να πραγματοποιηθούν τα επιθυμητά αποτελέσματα. Μία τέτοια πίστη είναι ένα απόκτημα πέραν κάθε συγκρίσεως. Μία τέτοια πίστη είναι, όταν όλα έχουν ειπωθεί και γίνει, η μοναδική γνήσια και μόνιμη ελπίδα μας.

...Η πίστη μπορεί να γίνει αυτή καθαυτή η πηγή μιας ζωής που έχει σκοπό. Δεν υπάρχει πιο εξαναγκαστικό κίνητρο για μια άξια συμπεριφορά από τη γνώση ότι είμαστε παιδιά του Θεού, ότι ο Θεός αναμένει από εμάς να κάνουμε κάτι για τη ζωή μας και ότι Εκείνος θα μας βοηθήσει όταν επιζητείται βοήθεια...

...Όταν συζητώ για την πίστη δεν την εννοώ σαν μία αφηρημένη έννοια. Την εννοώ ως τρόπο ζωής, ως ζωτική δύναμη που έρχεται με την αναγνώριση του Θεού ως Πατέρα μας και του Ιησού Χριστού ως του Σωτήρα μας...

...Η πίστη σε ένα Ουράνιο Άτομο, στον Παντοδύναμο, είναι η μεγάλη κινητήριος δύναμη η οποία μπορεί να αλλάξει τη ζωή μας³.

Πριν από καιρό εργαζόμουν σε μία από τις σιδηροδρομικές εταιρείες μας, οι σιδηροδρομικές γραμμές της οποίας απλώνονταν στα περάσματα μέσα από [τα] βουνά. Συχνά έπαιρνα το τρένο. Ήταν η εποχή των ατμομηχανών. Εκείνα τα μεγάλα τέρατα των γραμμών ήταν τεράστια, γρήγορα και επικίνδυνα. Συχνά αναρωτιόμουν πώς ο μηχανοδηγός τολμούσε να κάνει αυτό το μεγάλο ταξίδι στη μέση της νύχτας. Μετά κατάλαβα ότι δεν ήταν ένα μεγάλο ταξίδι, αλλά μια σταθερή συνέχεια ενός μικρού ταξιδιού. Η μηχανή είχε ένα δυνατό μπροστινό φως που φώτιζε τον δρόμο σε απόσταση 370 ή 560 μέτρων. Ο μηχανοδηγός έβλεπε μόνο αυτή την απόσταση και αυτό ήταν αρκετό, επειδή ήταν σταθερά μπροστά του κατά τη διάρκεια της νύχτας μέχρι την ανατολή μιας καινούργιας ημέρας...

...Έτσι είναι και με το αιώνιο ταξίδι μας. Προχωράμε βήμα προς βήμα. Κάνοντας αυτό πλησιάζουμε το άγνωστο, αλλά η πίστη φωτίζει τον δρόμο. Αν γαλουχήσουμε εκείνη την πίστη, δεν θα περπατήσουμε ποτέ σε σκοτάδι...

Η δυσκολία που αντιμετωπίζει κάθε μέλος αυτής της Εκκλησίας είναι να κάνει το επόμενο βήμα, να αποδεχθεί εκείνη την ευθύνη στην οποία καλείται, έστω κι αν δεν αισθάνεται αντάξιο αυτής και να το πράξει με πίστη, με την πλήρη προσδοκία ότι ο Κύριος θα φωτίσει τον δρόμο εμπρός του⁴.

2

Η πίστη είναι η βάση της μαρτυρίας και η δύναμη για το έργο του Κυρίου επάνω στη γη.

Ο μοναδικός αληθινός πλούτος της Εκκλησίας βρίσκεται στην πίστη των ανθρώπων της⁵.

Είναι ένα θαυμαστό και υπέροχο πράγμα ότι χιλιάδες ανθρώπους αγγίζει το θαύμα του Αγίου Πνεύματος, ότι πιστεύουν και αποδέχονται και γίνονται μέλη [της Εκκλησίας]. Βαπτίζονται. Τη ζωή τους αγγίζει για πάντα το καλό. Θαύματα συμβαίνουν. Ένας σπόρος πίστης μπαίνει στην καρδιά τους. Μεγαλώνει καθώς μαθαίνουν. Και αποδέχονται αρχή επάνω στην αρχή, μέχρις ότου αποκτήσουν κάθε μία από τις θαυμαστές ευλογίες που έρχονται σε εκείνους οι οποίοι βαδίζουν με πίστη σε αυτή, την Εκκλησία του Ιησού Χριστού των Αγίων των Τελευταίων Ημερών.

...Αυτό το πολύτιμο και θαυμαστό δώρο της πίστης, αυτό το δώρο από τον Θεό τον Αιώνιο Πατέρα μας, παραμένει η δύναμη αυτού του έργου και η ήρεμη ηχηρότητα του μηνύματός του. Η πίστη αποτελεί τη βάση όλου αυτού. Η πίστη είναι η ουσία όλου αυτού. Είτε πρόκειται να πάμε στο ιεραποστολικό πεδίο είτε να ζούμε τον Λόγο Σοφίας ή να πληρώνουμε δέκατα, είναι το ίδιο. Η πίστη μέσα μας είναι που καταδεικνύεται σε όλα όσα κάνουμε.

...Η δύναμη αυτού του σκοπού και βασιλείου δεν βρίσκεται στα υλικά αποκτήματά της, όσο εντυπωσιακά και αν είναι. Βρίσκεται στις καρδιές των ανθρώπων της. Γι' αυτό είναι επιτυχής. Γι' αυτό είναι ισχυρή. Γι' αυτό μπορεί να πραγματοποιήσει τα υπέροχα πράγματα που κάνει. Όλα έρχονται από το δώρο της πίστης, που δόθηκε από τον Παντοδύναμο στα τέκνα Του, τα οποία δεν αμφιβάλλουν ούτε φοβούνται, αλλά προχωρούν μπροστά...

Η πίστη είναι η βάση της μαρτυρίας. Η πίστη αποτελεί τη βάση της αφοσίωσης στην Εκκλησία. Η πίστη αντιπροσωπεύει τη θυσία

που δίνεται ευχαρίστως για να κινηθεί προς τα εμπρός το έργο του Κυρίου⁶.

Το Ευαγγέλιο είναι καλά νέα. Είναι ένα μήνυμα θριάμβου. Είναι ένας σκοπός να εναγκαλιστούμε με ενθουσιασμό...

Ας μην φοβόμαστε. Ο Ιησούς είναι ο οδηγός μας, η δύναμή μας και ο βασιλέας μας.

Είναι μία εποχή απαισιοδοξίας. Έχουμε μία αποστολή πίστης. Προς τους αδελφούς και τις αδελφές παντού, σας καλώ να βεβαιώσετε εκ νέου την πίστη σας, να κινήσετε αυτό το έργο προς τα εμπρός σε όλον τον κόσμο...

«Αδελφοί, άραγε δεν πρέπει να συνεχίσουμε για έναν τόσο μεγάλο σκοπό; Προχωρήστε προς τα εμπρός και όχι προς τα πίσω. Κουράγιο, αδελφοί· και εμπρός, εμπρός προς τη νίκη!» (Δ&Δ 128:22). Έτσι έγραψε ο Προφήτης Τζόζεφ σε έναν ψαλμό πίστης.

Πόσο ένδοξο είναι το παρελθόν αυτού του μεγάλου σκοπού. Είναι γεμάτος με ηρωισμό, θάρρος, τόλμη και πίστη. Πόσο θαυμάσιο είναι το παρόν καθώς προχωρούμε μπροστά για να ευλογήσουμε τη ζωή των ανθρώπων όποτε θελήσουν να ακούσουν το μήνυμα από τους υπηρέτες του Κυρίου. Πόσο εξάισιο θα είναι το μέλλον καθώς ο Παντοδύναμος συνεχίζει το ένδοξο έργο Του, επηρεάζοντας προς το καλό όλους εκείνους που θα αποδεχτούν και θα ζουν το Ευαγγέλιό Του και ακόμα προσεγγίζοντας στην αιώνια ευλογία των υιών και θυγατέρων Του όλων των γενεών μέσω του ανιδιοτελούς έργου αυτών των οποίων η καρδιά είναι γεμάτη αγάπη για τον Λυτρωτή του κόσμου...

Προσκαλώ τον καθέναν από εσάς, όπου και αν βρίσκεστε ως μέλη αυτής της εκκλησίας, να σταθείτε όρθιοι και με θετική στάση στην καρδιά σας να κινηθείτε προς τα εμπρός, ζώντας το Ευαγγέλιο, αγαπώντας τον Κύριο και οικοδομώντας το βασίλειο. Μαζί θα παραμείνουμε ισχυροί και θα κρατήσουμε την πίστη και ο Παντοδύναμος θα είναι η δύναμή μας⁷.

3

Με την πίστη μπορούμε να υψωθούμε πάνω από τον φόβο και κάθε εμπόδιο ή δυσκολία στη ζωή μας.

Ποιος ανάμεσά μας μπορεί να πει ότι δεν έχει αισθανθεί φόβο; Δεν γνωρίζω κανέναν ο οποίος να έχει εντελώς εξαιρεθεί. Φυσικά, ορισμένοι βιώνουν τον φόβο σε μεγαλύτερο βαθμό από ό,τι άλλοι. Ορισμένοι μπορούν να υψωθούν πάνω από αυτόν γρήγορα, όμως άλλοι παγιδεύονται και σύρονται κάτω από αυτόν, οδηγούνται ακόμα και σε ήττα. Υποφέρουμε από τον φόβο της γελοιότητας, τον φόβο της αποτυχίας, τον φόβο της μοναξιάς, τον φόβο της άγνοιας. Κάποιοι φοβούνται το παρόν, κάποιοι το μέλλον. Κάποιοι φέρουν το φορτίο της αμαρτίας και θα έδιναν σχεδόν τα πάντα για να το αποτινάξουν, όμως φοβούνται να αλλάξουν τη ζωή τους. Ας αναγνωρίσουμε ότι ο φόβος δεν έρχεται από τον Θεό αλλά, αντίθετα, αυτό το στοιχείο που κατατρώνει και καταστρέφει έρχεται από τον ενάντιο της αλήθειας και της χρηστότητας. Ο φόβος είναι το αντίθετο της πίστης. Είναι διαβρωτικός στις συνέπειές του, ακόμα και θανατηφόρος⁸.

Ο Παύλος έγραψε στον Τιμόθεο: «Επειδή, ο Θεός δεν μας έδωσε πνεύμα δειλίας, αλλά δύναμης και αγάπης και σωφρονισμού.

»Μη ντραπείς, λοιπόν, για τη μαρτυρία τού Κυρίου μας» (Προς Τιμόθεον Β΄ 1:7-8).

Εύχομαι ώστε κάθε μέλος αυτής της εκκλησίας να βάλει αυτά τα λόγια κάπου, όπου να μπορεί να τα βλέπει κάθε πρωί καθώς ξεκινά την ημέρα του. Θα μας δίνουν το θάρρος να μιλάμε καθαρά, θα μας δίνουν την πίστη να προσπαθούμε, θα ενδυναμώνουν την πεποίθησή μας για τον Κύριο Ιησού Χριστό. Πιστεύω ότι περισσότερα θαύματα θα συμβούν στη γη⁹.

Μίλησα μια ημέρα σε έναν φίλο ο οποίος είχε διαφύγει από την πατρίδα του. Με την πτώση της κυβέρνησής του, συνελήφθη και φυλακίστηκε. Η σύζυγος και τα παιδιά του κατόρθωσαν να διαφύγουν, όμως επί τρία και πλέον έτη εκείνος ήταν φυλακισμένος χωρίς δυνατότητα επικοινωνίας με τα αγαπημένα του πρόσωπα. Το φαγητό ήταν άθλιο, οι συνθήκες διαβίωσης καταπιεστικές, χωρίς προοπτική βελτίωσης.

«Μη ντραπείς, λοιπόν, για τη μαρτυρία του Κυρίου μας» (Προς Τιμόθεον Β΄ 1:8).

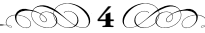
«Τι ήταν αυτό που σε κράτησε όλες εκείνες τις σκοτεινές ημέρες;»
Ρώτησα.

Απάντησε: «Η πίστη μου. Η πίστη μου στον Κύριο Ιησού Χριστό. Εναπόθεσα τα φορτία μου σε εκείνον και κατόπιν έδειχναν τόσο πολύ ελαφρύτερα»¹⁰.

Όλα πήγαν καλά. Μην ανησυχείτε. Αυτό το λέω στον εαυτό μου κάθε πρωί. Όλα θα πάνε καλά. Εάν κάνετε το καλύτερο που μπορείτε, όλα θα πάνε καλά. Θέστε την εμπιστοσύνη σας στον Θεό και κινηθείτε προς τα εμπρός με πίστη και πεποίθηση για το μέλλον. Ο Κύριος δεν θα μας εγκαταλείψει. Δεν θα μας εγκαταλείψει¹¹.

Οποιοσδήποτε από εμάς δεν θα έλεγε ότι εάν είχαμε μεγαλύτερη πίστη στον Θεό, θα μπορούσαμε να τα πάμε καλύτερα από ό,τι τώρα; Δεν υπάρχει εμπόδιο τόσο μεγάλο ούτε δυσκολία τόσο περιπλεγμένη, αν έχουμε πίστη. Με την πίστη μπορούμε να υψώθουμε πάνω από εκείνα τα αρνητικά στοιχεία στη ζωή μας, τα

οποία διαρκώς μας σύρουν κάτω. Με προσπάθεια μπορούμε να αναπτύξουμε την ικανότητα να καταστείλουμε εκείνες τις παρορμήσεις που οδηγούν σε εξαχρείωση και άνομες πράξεις. Με πίστη μπορούμε να διαχειριστούμε τις ορέξεις μας. Μπορούμε να προσεγγίσουμε εκείνους που είναι αποθαρρυσμένοι και ηττημένοι και μπορούμε να τους προειδοποιήσουμε με την ισχύ και τη δύναμη της δικής μας πίστης¹².

Καθώς ασκούμε την πίστη μας, ο Κύριος θα βοηθήσει να αυξηθεί.

Καθώς ασκείτε τον χρόνο και τα ταλέντα σας στην υπηρετηση, η πίστη σας θα αυξηθεί και οι αμφιβολίες σας θα ελαττωθούν¹³.

Η Εκκλησία θα σας ζητήσει να κάνετε πολλά πράγματα. Θα σας ζητήσει να υπηρετήσετε σε διάφορες θέσεις. Δεν έχουμε αμειβόμενο κλήρο. Διακονείτε αυτήν την Εκκλησία και οποτεδήποτε κληθείτε να υπηρετήσετε, επιτρέψτε μου να σας παροτρύνω να ανταποκριθείτε και καθώς το πράττετε, η πίστη σας θα ενδυναμωθεί και θα αυξηθεί. Η πίστη είναι σαν τον μυ του χεριού μου. Εάν τον χρησιμοποιώ, εάν τον γυμνάζω, δυναμώνει. Θα κάνει πολλά πράγματα. Όμως εάν τον βάλω σε χειρολάβο και δεν κάνω τίποτα γι' αυτό, θα αποδυναμωθεί και θα αχρηστευθεί και το ίδιο ισχύει για εσάς. Εάν αποδέχεστε κάθε ευκαιρία, εάν αποδέχεστε κάθε κλήση, ο Κύριος θα καταστήσει δυνατόν για εσάς να την πραγματοποιήσετε. Η Εκκλησία δεν θα σας ζητήσει να κάνετε κάτι που δεν μπορείτε να κάνετε με τη βοήθεια του Κυρίου¹⁴.

Αυτή είναι η προσευχή μου για όλους μας – «[Κύριε,] αύξησέ μας την πίστη» [βλέπε Κατά Λουκάν 17:5]. Αύξησέ μας την πίστη, ώστε να γεφυρωθεί το χάσμα της αβεβαιότητας και της αμφιβολίας...

...Κύριε, αύξησέ μας την πίστη, ώστε να υψωθούμε πάνω από τους αδύναμους που εργάζονται εναντίον αυτού το μεγάλου και άγιου έργου Σου. Ενδυνάμωσε τη θέλησή μας. Βοήθησέ μας να οικοδομήσουμε και να εκτείνουμε το βασίλειό Σου, σύμφωνα με τη μεγάλη εντολή Σου, ώστε αυτό το Ευαγγέλιο να κηρυχθεί σε όλον τον κόσμο, ως μαρτυρία προς όλα τα έθνη...

...Χορήγησέ μας πίστη να κοιτάζουμε πέρα από τα προβλήματα της στιγμής, προς τα θαύματα του μέλλοντος. Δώσε μας πίστη

να πληρώνουμε τα δέκατα και τις προσφορές μας και θέσε την εμπιστοσύνη μας σε Εσένα, τον Παντοδύναμο, για να ανοίξουν τα παράθυρα των ουρανών, όπως Εσύ έχεις υποσχεθεί. Δώσε μας πίστη να πράττουμε αυτό που είναι σωστό και ας ακολουθήσουν τα αποτελέσματα.

Παραχώρησέ μας πίστη, όταν οι θύελλες της αντιξοότητας μας χτυπούν και οδήγησέ μας σε ασφαλές έδαφος. Σε εποχές ασθένειας, είτε η εμπιστοσύνη μας να αυξάνει στις δυνάμεις της ιεροσύνης. Είθε να ακολουθούμε τη συμβουλή του Ιακώβου:

«Ασθενεί κάποιος ανάμεσά σας; Ας προσκαλέσει τούς πρεσβύτερους τής εκκλησίας, και ας προσευχηθούν επάνω του, αφού τον αλείψουν με λάδι στο όνομα τού Κυρίου:

«Και η προσευχή με πίστη θα σώσει αυτόν που πάσχει, και ο Κύριος θα τον εγείρει.» (Ιακώβου 5:14-15. Η πλάγια γραφή προστέθηκε)...

Κύριε, όταν βαδίζουμε στην κοιλάδα της σκιάς του θανάτου, δώσε μας πίστη να χαμογελάμε μέσα από τα δάκρυά μας, γνωρίζοντας ότι όλα είναι μέρος του αιώνιου σχεδίου ενός στοργικού Πατέρα, ότι καθώς διασχίζουμε το κατώφλι από ετούτη τη ζωή, εισερχόμαστε σε μία άλλη, περισσότερο ένδοξη, και ότι μέσω της Εξιλέωσης του Υιού του Θεού, όλοι θα αναστηθούν από τον τάφο και οι πιστοί θα συνεχίσουν προς την υπερύψωση.

Δώσε μας πίστη να επιδιώκουμε το έργο της λύτρωσης των νεκρών, ώστε οι δικοί Σου αιώνιοι σκοποί να εκπληρωθούν για λογαριασμό των υιών και θυγατέρων όλων των γενεών.

Πατέρα, χορήγησέ μας πίστη να ακολουθούμε τη συμβουλή στα μικρά πράγματα τα οποία μπορεί να σημαίνουν τόσο πολλά...

Κύριε, αύξησε την πίστη μας ο ένας στον άλλο και στον εαυτό μας και στην ικανότητά μας να κάνουμε καλό και σπουδαία πράγματα...

Πατέρα, αύξησε την πίστη μας. Από όλες τις ανάγκες μας, πιστεύω ότι η μεγαλύτερη είναι η αύξηση της πίστης. Και έτσι, αγαπητέ Πατέρα, αύξησε την πίστη μας σε Εσένα και στον Αγαπημένο Υιό Σου, στο μεγάλο αιώνιο έργο Σου, σε εμάς ως τα τέκνα Σου και στην ικανότητά μας να πάμε και να πράξουμε σύμφωνα με

το θέλημά Σου και τους κανόνες Σου, προσεύχομαι ταπεινά στο όνομα του Ιησού Χριστού, αμήν¹⁵.

Προτάσεις για μελέτη και διδασκαλία

Ερωτήσεις

- Ο Πρόεδρος Χίνκλυ δίδαξε ότι η πίστη στον Θεό είναι «η μεγάλη κινητήριος δύναμη η οποία μπορεί να αλλάξει τη ζωή μας» (τμήμα 1). Ποιες εμπειρίες σάς έχουν βοηθήσει να μάθετε για τη δύναμη της πίστης; Πώς έχετε καταλάβει ότι όταν «προσεγγίζουμε το άγνωστο... η πίστη φωτίζει τον δρόμο»;
- Τι μπορούμε να μάθουμε από το τμήμα 2 σχετικά με την πηγή της δύναμης της Εκκλησίας; Πώς η πίστη και η θυσία σχετίζονται η μία με την άλλη; Συλλογιστείτε πώς μπορείτε να λάβετε σοβαρά υπόψη την κλήση του Προέδρου Χίνκλυ να «κινήσουμε αυτό το έργο προς τα εμπρός σε όλον τον κόσμο».
- Γιατί νομίζετε ότι η πίστη έχει τη δύναμη να μας βοηθά σε εποχές δοκιμασίας; (Βλέπε τμήμα 3.) Πότε σας βοήθησε η πίστη να ανυψωθείτε πάνω από τον φόβο; Πότε σας βοήθησε η πίστη να ανυψωθείτε πάνω από άλλα εμπόδια;
- Επανεξετάστε την προσευχή του Προέδρου Χίνκλυ στο τμήμα 4. Ποια λόγια στην προσευχή αυτή έχουν ξεχωριστή σημασία για εσάς; Πώς μπορεί η πίστη να μας βοηθήσει ώστε να υπερνικήσουμε την αβεβαιότητα και την αμφιβολία; Πώς μπορεί η πίστη να μας βοηθήσει να κοιτάξουμε πέρα από τα προβλήματα, για να δούμε τα θαύματα;

Σχετικές γραφές

Κατά Ιωάννην 14:12-14, Προς Ρωμαίους 5:1-5, Νεφί Β΄ 26:12-13, Μορόνι 7:33-38, Δ&Δ 27:16-18

Βοήθεια διδασκαλίας

«Όταν μελετάμε τις γραφές τακτικά και με επιμέλεια, επιζητώντας ειλικρινά καθοδήγηση από το Πνεύμα, θα είμαστε δεκτικοί να διαφωτιστούμε πώς να προετοιμάσουμε μαθήματα. Θα είμαστε, επίσης, προετοιμασμένοι να λάβουμε και να ακολουθήσουμε παραοτρύνσεις από το Πνεύμα, ενώ διδάσκουμε» (*Teaching, No Greater Call* [1999], 14).

Σημειώσεις

1. Στο Conference Report, Οκτ 1969, 114.
2. “If Ye Be Willing and Obedient”, *Ensign*, Ιούλιος 1995, 5.
3. *Standing for Something: Ten Neglected Virtues That Will Heal Our Hearts and Homes* (2000), 109-10.
4. «Βαδίζουμε με πίστη», *Ensign*, Μάιος 2002, 72-73.
5. “The State of the Church”, *Ensign*, Μάιος 1991, 54.
6. «Το θαύμα της πίστης», *Ensign*, Μάιος 2001, 68-69.
7. “Stay the Course—Keep the Faith”, *Ensign*, Νοε 1995, 71-72.
8. “God Hath Not Given Us the Spirit of Fear”, *Ensign*, Οκτ 1984, 2.
9. “Be Not Afraid, Only Believe”, *Ensign*, Φεβ 1996, 5.
10. “Be Not Faithless”, *Ensign*, Απρ 1989, 4.
11. “Latter-Day Counsel: Excerpts from Addresses of President Gordon B. Hinckley”, *Ensign*, Οκτ 2000, 73.
12. *Standing for Something*, 109-10.
13. “He Is Risen, As He Said”, *Ensign*, Απρ 1983, 7.
14. “Inspirational Thoughts”, *Ensign*, Ιούλιος 1999, 2.
15. “God Grant Us Faith”, *Ensign*, Νοε 1987, 52-54.

Κατάλογος απεικονίσεων

- Σελίδα 50: Λεπτομέρεια από *Το Πρώτο Οραμα του Τζόζεφ Σμιθ*, υπό Greg K. Olsen
- Σελίδα 59: *Ενας ποιμήν*, υπό Howard Lyon
- Σελίδα 69: *Ο Μπρίγκαμ Γιανγκ στο Ένσαιν Πηκ*, υπό A. VaLoy Eaton
- Σελίδα 75: Λεπτομέρεια από το *Ο Χριστός και ο πλούσιος νεαρός άρχων*, υπό Heinrich Hofmann, κατόπιν αδειάς από C. Harrison Conroy Co., Inc.
- Σελίδα 92: *Το τέλος της οδού Πάρλυ*, υπό Glen S. Hopkinson
- Σελίδα 99: *Διάσωση χειραμάξης*, υπό Glen S. Hopkinson
- Σελίδα 144: Λεπτομέρεια από το *Η επί του Όρους ομιλία*, υπό Harry Anderson
- Σελίδα 149: *Η διδασκαλία του Σωτήρος επί της ιδιότητος του μαθητού*, υπό Justin Kunz
- Σελίδα 153: *Ο δρόμος προς Εμμαούς*, υπό Jon McNaughton
- Σελίδα 160: *Ο Κύριος Ιησούς Χριστός*, υπό Del Parson
- Σελίδα 201: *Το σπασμένο τόξο του Νεφί*, υπό Michael Jarvis Nelson
- Σελίδα 226: Λεπτομέρεια από το *Ο Χριστός θεραπεύει τον άρρωστο στη Βηθεσδά*, υπό Carl Heinrich Bloch
- Σελίδα 259: *Ο Πάρλυ Πρατ διαβάζει το Βιβλίο του Μόρμον*, υπό Jeff Hein
- Σελίδα 274: Λεπτομέρεια από το *Η απεικόνιση του Χριστού*, υπό Heinrich Hofmann, κατόπιν αδειάς C. Harrison Conroy Co., Inc.
- Σελίδα 330: *Όχι πια χαμένοι*, υπό Greg K. Olsen
- Σελίδα 354: Φωτογραφία © *Deseret Morning News*
- Σελίδα 358: *Ο Χριστός στη Γεθησημανή*, υπό Harry Anderson
- Σελίδα 379: Λεπτομέρεια από το *Ο Χριστός με το αγόρι*, υπό Carl Heinrich Bloch

Ευρετήριο

A

Αγάπη

- για αυτούς όχι του δόγματός μας, 313-15
- είναι η πεμπτουσία του Ευαγγελίου, 229
- η οικογένεια ενδυναμώνεται μέσω, 195-97
- μπορεί να αλλάξει καρδιές, 229
- προσεγγίζοντας με, τα λιγότερο ενεργά μέλη, 334
- στον γάμο, 176-84

Άγιο Πνεύμα

- καταθέτει μαρτυρία για την αλήθεια, 136, 254-55
- μάς βοηθά να υπερνικήσουμε διαφορές με άλλους, 326-27
- μας διαφωτίζει, οικοδομεί και μας ανυψώνει, 139-41
- μας καθοδηγεί στην υπηρετήσή μας στο σπίτι και την εκκλησία, 136-37
- μας ψιθυρίζει την αποκάλυψη, 135-42
- μπορεί να είναι συνεχής σύντροφός μας, 136-37, 141-42

Αισιοδοξία, 79-89

Ανακουφιστική Εταιρεία, 116-17

Ανάσταση

- έγινε δυνατή από τον Σωτήρα, 365-70
- του Ιησού Χριστού, 149-51, 364

Ανεκτικότητα, 308-11, 313-15, 320

Αντιξοότητα

- βίωσαν οι πρωτοπόροι, 4, 93, 95, 97-101

- εμμένοντας παρά την, 80
- η πίστη μάς βοηθά να υπομείνουμε, 378-80
- προετοιμασία για, 220-22
- στο Βιβλίο του Μόρμον, 257

Ανύπανδροι ενήλικοι, 180-81

Αποκάλυψη

- για την οικοδόμηση μικρών ναών, 39-40, 345-47
- για την οικοδόμηση του Ναού του Χονγκ Κονγκ στην Κίνα, 135-36
- έρχεται σαν μία σιγαλή σαν αύρα φωνή, 138
- σύγχρονη, 61-62

Αποκατάσταση

- εισήχθη από το Πρώτο Όραμα, 53, 55, 67
- μέσω του Τζόζεφ Σμιθ, 51-52, 55-62
- προηγείτο της Αναγεννήσεως και της Μεταρρυθμίσεως, 53-54
- τού Ευαγγελίου, 51-62
- των κλειδιών και της εξουσίας της ιεροσύνης, 53, 55-57, 241-42

Αποστασία, 53, 60

Απόστολοι, 53, 295, 296-99

Αποφάσεις, 208-9

Αρετή

- αξία της, 112, 281
- να οικοδομήσουμε τη ζωή μας στην, 279-88
- στις σκέψεις μας, 286-87
- φέρνει ευλογίες, 281-82

Αυτοδυναμία

- βοηθώντας άλλους να επιτύχουν, 218-20
 μέσω του Ταμείου Συνεχούς Εκπαιδύσεως, 35-37, 216, 220
 φέρνει ειρήνη, 214-24

B

Βιβλίο του Μόρμον

- δύναμη τού, 253-62
 η προτροπή του Γκόρντον Χίνκλυ να διαβάσουμε, 253
 ιστορία τού, 205, 257-58
 καταθέτει μαρτυρία για τον Ιησού Χριστό, 58-59, 254
 λήψη μαρτυρίας για, 254-55
 μαρτυρία για, οδηγεί σε βεβαιότητα για άλλες αλήθειες, 256-57
 μάς βοηθά να βρισκουμε λύσεις σε σημερινά προβλήματα, 257-58
 μεταφράστηκε από τον Τζόζεφ Σμιθ, 254, 256
 μπορεί να αλλάξει τη ζωή μας και την προοπτική μας, 257-62
 ως συνοδευτική μαρτυρία με τη Βίβλο, 58-59

Γ

Γάμος

- είναι μία σύμπραξη ισάξιων, 178
 ευτυχία στον, προέρχεται από το να δείχνουμε στοργικό ενδιαφέρον, 181-83
 να είμαστε αληθινοί και πιστοί εντός, 183-84
 σχεδιάστηκε από τον Επουράνιο Πατέρα, 176-77
 τού Γκόρντον Χίνκλυ με τη Μάρτζορι Πέι, 16-18, 109-10, 173-76
 ως αιώνια σύμπραξη, 173-84

Γηραιότεροι ιεραπόστολοι, 324-25

Γονείς

- ανύπανδροι, 189-90
 δεν θα πρέπει να εγκαταλείπουν τα απειθαρχα παιδιά, 195
 είναι υπεύθυνοι για τη διδασκαλία και τη φροντίδα των παιδιών τους, 188-90
 θα πρέπει να δημιουργούν μία ατμόσφαιρα μαθήσεως στο σπίτι τους, 269-70
 θα πρέπει να προετοιμάζουν τα παιδιά νωρίς για ιεραποστολικό έργο, 324-25
 θα πρέπει να προσεύχονται για τα παιδιά τους, 125, 191, 195
 θα πρέπει να χαλιναγωγούν τον θυμό, 195-97

Γυναίκες

- δύναμη των πιστών, 118-20
 εργαζόμενες με τους ηγέτες τής ιεροσύνης, 115-16, 249-50
 ευθύνες των, στην Εκκλησία, 115-16
 ευκαιρίες για, 270-72
 ιερή θέση των, στο σχέδιο του Θεού, 110-11
 ως θυγατέρες του Θεού, 109-20

Δ

Δένδρο που μεγαλώνει εκτός ισορροπίας, 193-94

Διαθήκες, 141, 202-4, 354

Διακήρυξη επί της οικογενείας, 37, 188

Διατάξεις

- για τους νεκρούς, 60, 351-52
 του ναού είναι οι περιλαμπρες ευλογίες της Εκκλησίας, 349-51

Διατήρηση των νεοφώτιστων, 38-39, 331-42

Δοκιμασίες. *Βλέπε* Αντιξοότητα

E**Ειρήνη**

βρίσκεται στον ναό, 353-55
 μέσω αυτοδυναμίας, 214-24
 μέσω χρηστού τρόπου ζωής,
 282-84
 προσευχόμενοι για, 127

Εκκλησία του Ιησού Χριστού των Αγίων των Τελευταίων Ημερών, Η αποκατεστάθη μέσω του Τζόζεφ Σμιθ, 51-52, 55-62

αρχικοί ηγέτες τής, προείδαν τον προορισμό της, 67-70, 97
 γειμίζοντας τη γη, 55, 67, 328
 διδαχές τής, που την διακρίνουν από άλλες εκκλησίες, 57-62
 κάθε μέλος τής, έχει σημαντικό ρόλο να παίζει, 70-71
 οργάνωση τής, 60, 291-303
 παρέχει ευκαιρίες για υπηρέτηση, 235-37
 ως σημαία στα έθνη, 64-76

Ενότητα

ανάμεσα στα μέλη της Εκκλησίας, 74
 ανάμεσα στην Πρώτη Προεδρία και τους Δώδεκα, 299-300
 με άτομα άλλων θρησκειών, 305-8

Εξιλέωση. Βλέπε Ιησούς Χριστός, εξιλέωση του**Επίσκοπος, 301-3****Επουράνιος Πατέρας**

είναι η αληθινή πηγή δύναμης, 112
 είναι ο Πατέρας του πνεύματός μας, 61, 88, 125-26
 είναι στο πηδάλιο αυτής της Εκκλησίας, 74, 206
 εμφανίσθηκε στον Τζόζεφ Σμιθ, 53, 55-58

ειλογεί αυτούς που τηρούν τις εντολές Του, 74
 έχει υλική μορφή, 57-58
 καθιέρωσε την οικογένεια, 188
 και ο Ιησούς Χριστός είναι ξεχωριστά όντα, 57-58
 κερδίζοντας μαρτυρία για τον, 167-69
 μας αγαπά, 361-62
 μας προσκαλεί να προσευχόμαστε σε Εκείνον, 125-26

Εργο

είναι η διάνοια της Εκκλησίας, 218
 η ανάγκη για, 216-18
 μαθήματα που μαθαίνονται μέσω, 214

Ετοιμότητα για έκτακτο ανάγκη, 220-22**Ευαγγέλιο**

αποκατεστάθη μέσω του Τζόζεφ Σμιθ, 51-52, 55-62
 είναι μήνυμα θριάμβου, 86-88
 μας δίνει λόγο για χαρά, 83-85, 113

Ευγνωμοσύνη, 81-83**Ευτυχία**

έρχεται από τη γνώση του Ευαγγελίου, 83-85, 113
 καλλιεργώντας, 79-89
 μέσω προσευχής, 123-25
 μέσω του ιεραποστολικού έργου, 324-26
 μέσω υπηρεσίας, 231-33
 στον γάμο προέρχεται από το να δείχνουμε στοργικό ενδιαφέρον, 181-83
 το σχέδιο του Κυρίου είναι σχέδιο, 81

H

Ημέρα του Κυρίου, 73, 141

Θ

Θείκη Κεφαλή, 57-58

Θεός Πατέρας. *Βλέπε* Επουράνιος Πατέρας

I

Ιεραποστολικό έργο
βοηθώντας τους πλήρους
απασχόλησης ιεραποστόλους,
321-24
είναι μία ευθύνη της ιεροσύνης,
324
ο Κύριος θα ευλογήσει τις προ-
σπάθειές μας στο, 327-28
προετοιμασία παιδιών για, 324-25
προσεγγίζοντας τον κόσμο
μέσω, 320-21
τις τελευταίες ημέρες, 317-18
τού Γκόρντον Χίνκλυ, 8-11, 79,
227, 317-20, 373-74
υποβοηθείται από την οικογε-
νειακή προσευχή, 128-30
φέρει ευτυχία, 324-26

Ιεροσύνη

αξιοσύνη να φέρουμε, 217-20
απαρτίες τής, μπορούν να
παράσχουν μία άγκυρα δύνα-
μης, 248-49
δύναμη και ευλογίες τής, 239-50
εξουσία και κλειδιά τής, απο-
κατεστημένη, 53, 55-57, 161,
241-42
κάθε άγιος άνδρας δικαιούται
να φέρει, 244
και η οργάνωση της Εκκλησίας,
60, 291-303
Μελχισεδική, 243-44
μπορεί να ευλογήσει όλα τα
τέκνα του Θεού, 243-44
ο Θεός επιτυγχάνει το έργο Του
μέσω, 242-43

Ιησούς Χριστός

Ανάσταση τού, 149-51, 364
αποκτώντας μαρτυρία για τον,
151-56, 167-69

είναι η κεντρική μορφή στην
ανθρώπινη ιστορία, 53
εμφανίσθηκε στον Τζόζεφ Σμιθ,
53, 55-58

Εξιλέωση τού, 148, 359-70
επίγεια διακονία τού, 146-48,
361-62

και ο Επουράνιος Πατέρας είναι
ξεχωριστά όντα, 57-58

«Ο Ζωντανός Χριστός: Η μαρ-
τυρία των Αποστόλων», 42-43,
359

ορισμένοι αρνούνται τη θεϊότη-
τα τού, 151-52

προθνητή διακονία τού, 361-62
προσβλέπουμε στον, 145-56

Σταύρωση τού, 148, 363-64
υπόσχεται να είναι μαζί μας, 74,
328

K

Κακοποίηση, 247

Λ

Λιγότερο ενεργά μέλη
προσεγγίζοντας με αγάπη, 334
προσκληθήκαν να επιστρέψουν
στη δραστηριότητα στην
Εκκλησία, 340-42

M

Μαρτυρία

για το Βιβλίο του Μόρμον, 254-55
είναι η μεγάλη δύναμη της
Εκκλησίας, 161, 211, 376-77
η δωρεά του, 159-70
η ζωή μας θα πρέπει να είναι
σύμβολο τής, 146
μάς υποστηρίζει καθώς βαδίζου-
με με πίστη, 162-67

πρέπει να μοιραζόμαστε και να ζούμε σύμφωνα με, 169-70
 του Γκόρντον Χίνκλυ, 5, 8, 42-43, 159-61, 359-61, 368-70

Μετάνοια
 για ανήθικη συμπεριφορά, 287-88
 γίνεται δυνατή με την Εξιλέωση του Σωτήρος, 367-70
 είναι από τις πρώτες αρχές του Ευαγγελίου, 83

Μητέρες
 ευθύνες των, 189-90
 ιερή κλήση των, 114-15
Βλέπε, επίσης, Γονείς; Οικογένεια

Μόρφωση
 καθ' όλη τη διάρκεια της ζωής, 265-76
 μέσω του Ταμείου Συνεχούς Εκπαιδεύσεως, 35-37, 216, 220
 πνευματική, είναι τόσο σημαντική όσο η εγκόσμια, 273-75
 του Γκόρντον Χίνκλυ, 6-8
 φέρνει ευκαιρίες, 268, 270-73

N

Ναοί
 αποκάλυψη για την οικοδόμηση μικρών, 39-40, 345-47
 διατάξεις για τους νεκρούς τελούνται στους, 351-52
 είναι εκφράσεις της μαρτυρίας μας, 348-49
 είναι μέρη γαλήνης και αποκαλύψεως, 353-55
 ευλογίες των, 345-55
 οικογένειες μπορούν να επισφραγισθούν μαζί στον, 177, 349-51

Να στεκόμαστε πιο ψηλά, 88-89, 202-4, 237, 284

Νεοφώτιστοι στην Εκκλησία είναι πολύτιμοι, 333-37

χρειάζονται γαλούχηση με τον λόγο του Θεού, 334, 337, 339-40
 χρειάζονται ευθύνη, 333-34, 337-39
 χρειάζονται φιλία, 337-38

O

Οικογένεια
 διακήρυξη επί της, 37, 188
 είναι η βασική μονάδα της κοινωνίας, 60, 128
 ενδυναμώνεται μέσω αγάπης και σεβασμού, 195-97
 η θέση της Εκκλησίας επί της, 72
 καθιερώθηκε από τον Επουράνιο Πατέρα, 188
 μπορεί να επισφραγισθεί για την αιωνιότητα, 60
 σχέσεις είναι οι πιο ιερές, 188

Οικογενειακή βραδιά, 192

Οικογενειακή προσευχή
 βοηθά τα παιδιά να μεγαλώσουν με πίστη, 191-92
 οδηγεί σε θαύματα, 127-30
 στο σπίτι του Γκόρντον Χίνκλυ, 123

Οικονομικά, 220-24

Π

Παιδιά
 αθωότητα των, 60
 απείθαρχα, χρειάζονται αγάπη και προσευχές, 195
 είναι δώρα από τον Κύριο, 189-90
 ζωή των, θα αντικατοπτρίζει την οικογενειακή διδασκαλία, 196-97
 θα πρέπει να ανατρέφονται στο φως και στην αλήθεια, 115
 θα πρέπει να διδάσκονται όταν είναι πολύ μικρά, 193-94
 θα πρέπει να προετοιμάζονται νωρίς για ιεραποστολικό έργο, 324-25

- Πατέρες
 ευθύνες των, 189-90
 φέροντες την ιεροσύνη πρέπει να
 είναι καλοί, 246-48
Βλέπε, επίσης, Γονείς; Οικογένεια
- Πίστη
 αυξάνεται όταν ασκείται, 380-81
 είναι η βάση της μαρτυρίας,
 376-77
 είναι η πηγή του ουσιαστικού
 τρόπου ζωής, 374-76
 μάς βοηθά να εγερθούμε επάνω
 από τον φόβο και την αντι-
 ξοότητα, 378-80
 προχωρώντας με, 373-82
 των ενάρετων γυναικών φέρνει
 δύναμη, 119
 των πρωτοπόρων, 95-97
- Πνεύμα. *Βλέπε* Άγιο Πνεύμα
- Πορνογραφία, 141, 248, 282-87
- Πρατ, Πάρλυ, 258-60
- Πρόεδρος πασσάλου, 300-1
- Πρόεδρος της Εκκλησίας
 καλείται από τον Κύριο, 293-94
 ο γηραιότερος Απόστολος γίνε-
 ται ο επόμενος, 294-95
 όταν δεν είναι εις θέσιν να λει-
 τουργεί πλήρως, 295-98
- Πρόνοια, 218-20, 222
- Προσευχή
 αναζητώντας απαντήσεις σε,
 130-32
 δύναμη τού, 123-32
 οικογένεια, βοηθά τα παιδιά να
 μεγαλώσουν με πίστη, 191-92
 οικογένεια, οδηγεί σε θαύματα,
 127-30
 οικογένεια, στο σπίτι του Γκόρ-
 ντον Χίνκλυ, 123
 φέρνει ευλογίες και ευτυχία,
 123-25
- Προφήτες
 είναι συνήθως ηλικιωμένοι
 άνδρες, 293
 καλούνται από τον Κύριο, 293-94
 μας συμβουλεύουν να είμαστε
 υλικά και πνευματικά προετοι-
 μασμένοι, 220-22
- Πρώτο Όραμα, 53, 55-58, 67
- Πρωτοπόροι
 έκαναν την πίστη τους πραγμα-
 τικότητα, 95-97
 κληρονομιά των, 93-105
 όλα τα μέλη της Εκκλησίας
 είναι, 102-4
 σύγχρονοι, 94, 102-4
 της αρχικής Εκκλησίας, 4, 67-71,
 93-101
 των ομάδων χειράμαξας Μάρτιν
 και Γουίλλι, 98-101
- Σ**
-
- Σεβασμός
 για αυτούς όχι του δόγματός
 μας, 309-11, 313-15
 ενδυναμώνει οικογενειακές σχέ-
 σεις, 195-97
- Σμιθ, Έμμα, 111-14, 205
- Σμιθ, Τζόζεφ
 η Εκκλησία αποκατεστάθη μέσω
 τού, 51-52, 55-62, 161
 μαρτυρία για τον, 150
 μετέφρασε το Βιβλίο του Μόρ-
 μον, 254, 256
 Πρώτο Όραμα τού, 53, 55-58
- Σπίτι
 δημιουργία μίας ατμόσφαιρας
 μαθήσεως στο, 269-70
 τού Γκόρντον Χίνκλυ, 186
 ως η βάση μίας χρηστής ζωής,
 186-97
Βλέπε, επίσης, Οικογένεια

Συντροφιά

με αυτούς όχι του δόγματός μας,
305-15

με νέα και λιγότερο ενεργά μέλη,
331-42

Σχέδιο σωτηρίας, 61, 353

Τ

Ταμείο Συνεχούς Εκπαιδεύσεως,
35-37, 216, 220

Τζόζεφ Σμιθ. *Βλέπε* Σμιθ, Τζόζεφ

Υ

Υπακοή

απαιτείται από εμάς σε κάθε
έκφανση, 204-5

είναι η οδός προς την ευδαιμο-
νία, 83

ενδυναμώνει την Εκκλησία,
210-11

ευλογίες έρχονται μέσω, 74,
205-6

σημαίνει να ζούμε το Ευαγγέλιο,
200-11

Υπηρέτηση

βρίσκοντας τον αληθινό μας
εαυτό στην, 233-35

είναι το καλύτερο φάρμακο για
τη δυστυχία, 231-33

η Εκκλησία παρέχει ευκαιρίες
για, 235-37

σε ναούς, 351-52

στην Ανακουφιστική Εταιρεία,
116-17

το Άγιο Πνεύμα μάς καθοδηγεί
στην, 136-37

χάνοντας τον εαυτό μας στην,
227-37

Φ

Φόβος, 86-88, 169, 378

Χ

Χίνκλυ, Γκόρντον

ανακοινώνει την κλήση Προε-
δριών Περιοχής, 27

αντιμετωπίζει δοκιμασίες της
πίστης ως νεαρός άνδρας, 6-8

αποφοιτά από το Πανεπιστήμιο
της Γιούτας, 8, 64

αφιερώνει το Κέντρο Συνελεύ-
σεων, 41

αφιερώνει τον 100ο εν λειτουρ-
γία ναό, 40, 347

γάμος τού, με τη Μάρτζορν Πέι,
16-18, 109-10, 173-76

γέννηση τού, 4

γίνεται Πρόεδρος της Εκκλη-
σίας, 29-31, 291-92

γονείς τού, 4-11, 79, 109, 159, 265

δημιουργεί την ταινία προικοδό-
τησης ναού για τον Ναό στη

Βέρνη της Ελβετίας, 19-21

διεγνώσθη με καρκίνο, 44

διορίσθηκε εκτελεστικός γραμα-
ματέας της Γενικής Ιεραπο-

στολικής Επιτροπής, 19

διορίσθηκε εκτελεστικός γραμα-
ματέας της Επιτροπής Ραδιο-

φώνου, Δημοσιότητας και
Ιεραποστολικών Εντύπων της

Εκκλησίας, 12-15, 18, 67, 253

επικήδειος συγκέντρωση για τον,
43-45

εργάζεται για την εταιρεία σιδη-
ροδρόμων Denver and Rio

Grande, 18

έχει συνέντευξη στο *60 Minutes*,
32, 307-8

θάνατος τού, 43-45

θρηνεί τον θάνατο της συζύγου
του, Μάρτζορν, 43, 175

- λαμβάνει αποκάλυψη για την οικοδόμηση μικρών ναών, 39-40, 345-47
- λαμβάνει το Προεδρικό Μετάλλιο της Ελευθερίας, 33
- μαρτυρία για τον, 5, 8, 42-43, 159-61, 359-61, 368-70
- μόρφωση τού, 6-8
- οικογενειακή κληρονομιά τού, 4-5, 93-94
- παιδική ηλικία τού, 5-6
- παρουσιάζει το «Η οικογένεια: Μία επίσημη διακήρυξη προς όλο τον κόσμο», 37, 188
- παρουσιάζει το Ταμείο Συνεχούς Εκπαιδεύσεως, 35-37, 216, 220
- πλήρους απασχολήσεως ιεραποστολή τού, 8-11, 79, 227, 317-20, 373-74
- προάγει την πνευματική και εγκόσμια μάθηση, 35-37, 265-76
- ταξίδια τού, 12-13, 33-35, 51, 109, 174, 319
- τονίζει τη διατήρηση των νεοφώτιστων, 38-39, 331-42
- υπηρέτηση τού, στην Απαρτία των Δώδεκα, 22-25, 291
- υπηρέτηση τού, στην Πρώτη Προεδρία, 25-29, 291-92
- φιλοξενεί τους Χειμερινούς Ολυμπιακούς 2002 στη Σωλτ Λέηκ Σίτυ, 32-33
- φλερτάρει τη Μάρτζορυ Πέι, 8, 15-16, 173
- ως πατέρας, 16-18, 123, 186
- ως σύζυγος, 16, 173-76
- Χίνκλυ, Έιντα Μπίτνερ (μητέρα), 4-9, 11, 79, 109, 159
- Χίνκλυ, Μάρτζορυ Πέι (σύζυγος) γάμος τής, με τον Γκόρντον Χίνκλυ, 16-18, 109-10, 173-76
- θάνατος τού, 43, 175
- τη φλερτάρει ο Γκόρντον Χίνκλυ, 8, 15-16, 173
- Χίνκλυ, Μπράιαντ Στρίνγκαμ (πατέρας), 4-11, 79, 94, 109, 159, 214, 227, 265-67
- Χρέος, 222-24
- Χριστός. *Βλέπε* Ιησούς Χριστός

Η ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΤΟΥ
ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ
ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΤΩΝ
ΤΕΛΕΥΤΑΙΩΝ ΗΜΕΡΩΝ

